

ئاوێته ی دل

«الفکوائد»

نووسینی
ابن قسطلجونی

وهرگیران و پوخت کردی
فه ره مان عزیز نه جار

نایب



بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ



نَاوَيْتُ

نَاوَيْتُهُ دَلْ
(الفوائد)

نَوَیْتِه‌ی دِلْ (الفوائد)

نووسینی
أبن قیم الجوزية

وهرگیړان و پوخت کردنی
فهرمان عزیز نه‌جار

ناریت

ماڭا ۋە چاپچىۋاتقان پارتىزىنلار ۋە بۇ نۇسخىسى نارىن

ناۋى كىتەپ بەرگىلى:	الفوائد
نوسىنىڭ:	إن قيم الجوزية
ناۋى كىتەپ بەرگىلى:	ئاۋىتەھى دىل
ۋەرگىر ئاننىڭ:	فرمان نىجار
نەخشەسازى ئاۋەھ:	شەنۆ ھىدامىن
نۆرە ۋە سالى چاپ:	(۲۰۱۰) چاپى دوۋەم
ژمارە سىپاردىن:	ژمارە سىپاردىن: ۶۵۲۱ ي سالى (۲۰۰۵) ي پى

دراۋە.

ISBN 9953-85-240-5

نارىن

ھەۋلىر - چۈرپىيانى شەيخ مەھمۇدى ھەفەيد

بازارلى زانست بۇ كىتەپ ۋە چاپەمەنى

ژ. ت / ۲۵۱۱۹۸۲ ۶۶ (۰۰۹۶۴)

Website www.nareenco.com

E-mail: nareen@nareenco.com

پيشەكى وەرگير

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهِ وَأَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا ضَلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، أَمَّا بَعْدُ:

مرؤڭ پىڭ ھاتوو ە لاشە و پۆڭ، گياندارانى تىرىش تەنھا پىڭ ھاتوونە ە لاشە و لايەنى پۆڭيان نىيە، ئەو تەنھا مرؤڭە لايەنى پۆڭى ھەيە، مرؤڭ چۆن پىيويستى بە تىرکردن و ئاسوودەکردنى لاشەى ھەيە، بە ھەمان شىوھش پىيويستى بە تىرکردن و ئاسوودەکردنى پۆڭى ھەيە، ئەگەر تەنھا بايەخ بە تىرکردنى لاشەى بدات و پىيويستى پۆڭى وازلى بىنئىت، ئەو ناتوانىت وەك مرؤڭىكى ئاسايى بژىت، چونكە خۆى ە قالبى مرؤڭايەتى دەرھىناو ە و چۆتە پىزى گياندارانى تر كە پىيويستيان بە لايەنى پۆڭى نىيە، ئەو كات ناتوانى وەك ئازەلىش بژىت ە بەر ئەو ەى ئازەل پىيويستى بە لايەنى پۆڭى نىيە، بۆيە ئەو مرؤڭە بەردەوام ە نىگەرانى و دڭ تەنگى و دڭە پاوكى دادەبىت نازانىت چى بكات ئىنجا بۆ ئەو ەى خۆى ە و نە ھامەتە پىزگار بكات خۆى دەكوژىت، ئەو ە ھالى ئەو كەسانەيە كە لايەنى پۆڭيان فەرامۆش كىردوو، جا ئاسوودەکردنى پۆڭ بە پاكىردن و چاكىردنى دڭ دەبىت، چونكە ئەگەر دڭ پاك و باش بوو، ئەو ە ھەموو ئەندامەكانى لاشەى مرؤڭ چاك دەبن، بە لام ئەگەر دڭ خراپ بوو، ئەو ە ھەموو ئەندامەكانى خراپ دەبىت، وەك پىڭەمبەر ﷺ دەفەرمووى: ((وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضَغَةً، إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ))^(١)، واتە: ە ناو لاشەى مرؤڭ پارچە گوشتىك ھەيە، ئەگەر ئەو پارچە گوشتە باش و چاك بوو، ئەو ە ھەموو ئەندامەكانى لاشەى مرؤڭ باش دەبىت، بە لام ئەگەر ئەو پارچە گوشتە خراپ بوو، ئەو ە ھەموو ئەندامەكانى

خراپ دهبيټ، نهو پارچه گزشتهش دلّه.

بهلى: دلّ نهخوش دهكهويټ ههروهك چوڻ لاشه نهخوش دهكهويټ، شيفا و
 دهرمانهكەشى تهوبه و پهشيمانیه، دلّ ژهنگ و لیلّ دهبيټ ههروهك چوڻ ئاويته
 لیلّ دهبيټ، پاك بوونهوهكەشى به زيكرى خوايه، دلّ پروت دهبيټ ههروهك چوڻ
 لاشه پروت دهبيټ، پۆشاكهكەشى تهقوايه، دلّ تينى و برسى دهبيټ ههروهك چوڻ
 لاشهى مروّ برسى و تينى دهبيټ، خواردن و خواردنهوهكەشى ناسين و
 خوشويستن و تهوهكول و گهړانهويه بۆ لاى خواى گهړه.

جا بۆ پاكکردنهوهى دلّى خۆم ودلى ئیوهش نهو كتيبه نایابهه ههلبژاردوه كه
 نهگهه خوینهر به دلّيكى ئامادهوه بيخوینيتهوه، نهوه بابتهكانى لهه كتيبه
 باسكراوه لهگهه دلّى ئاويته دهبيټ و ههست دهكات دلّى ئاو داوه به شتيك كه
 پيويستيهتى، نهه كتيبه كه عهريهيهكهى ناوى ((الفوائد)) ه بهشاهيدى زانايان
 يهكيكه لهه كتيبه نایابانهى لهه بارهيهوه نووسراييت، دهبينين زۆربهى نهو
 نووسهراڻهى دهريارهى ئاسوودهى دلّ شتيان نووسيوه سووديان لهه كتيبه
 بينيوه، بهلام من ناوى كتيبهكهه ناوه ((ئاويتهى دلّ)) چونكه مروّ له كاتى
 خویندنهوهيدا دلّى ئاويتهى بابتهكانى دهبيټ، بهپاستى من له وهريگيرانى نهه
 كتيبه زۆر شتى نایاب فيرېووم و سوودم لى بينى، ئوميد دهكهه ئیوهش لى
 سوودمههه بن، واخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين.

فهريمان عزيز نهجار

najar_r@maktoob.com

ك. ١٤٢٩/٦/٢٥

ز. ٢٠٠٨/٦/٢٩

- ههولير -

کورته‌یه‌ک له ژيانی (ابن القيم) ^(١)

ناو و نه‌سه‌بی:

ئهم به‌پێژه ناوی (محمد) ی کوپی (ابی بکر) ی کوپی (ایوب) ی کوپی (سعد) ی کوپی (حریز الزرعی دمشقی) یه، له‌قه‌به‌که‌شی (شمس الدین) ه کونیه‌که‌شی (ابوعبدالله) یه، به‌لام ئهم به‌پێژه ناسراوه به (ابن قیم الجوزیه).

(الجوزیه) قوتابخانه‌یه‌ک بووه که باوکی (ابن القيم) به‌پێوه‌به‌ریکی چالاکی ئهم قوتابخانه‌یه بووه به‌جۆرێک زۆر به‌چاکی کاروباری ئهم قوتابخانه‌ی به‌پێوه‌بردووه و هه‌لی سوپاندووه، هه‌ر بۆیه‌ش ناوی کوپه‌که‌یان بردووه به (ابن القيم)، واته‌: کوپی به‌پێوه‌به‌ره چالاکه‌که.

له دایک بوونی:

ئهم به‌پێژه له (٧) ی (صفر) ی سالی (٦٩١) ی کوچی له (دمشق) له خانه‌واده‌یه‌کی ناین په‌روه‌ر له دایک بووه، ئهم به‌پێژه له خانه‌واده‌یه‌کی پر له زانست و نه‌جیب زاده په‌روه‌رده بووه، هه‌ر بۆیه‌ش زۆر تامه‌زوی زانست و زانیاری بووه و به‌رده‌وام هه‌ولیداوه له هه‌موو بواریکدا زانست به‌ده‌ست به‌یڤیت، به‌تایبه‌تی زانسته‌ عه‌ره‌بی و شه‌ریه‌کان، تا‌کو‌وای لی‌هات له‌م بواره‌دا بوو به‌ زانا و (مفتی) یه‌کی پایه‌ به‌رز.

(١) بۆ ژیان نامه‌ی (ابن القيم) به‌په‌وانه ئهم کتێبانه:

یه‌که‌م: (ذیل طبقات الحنابلة) دانراوی (ابن رجب) (٤٤٧/٥ - ٤٥٢).

دووه‌م: (البدایة والنهاية) دانراوی (ابن کثیر) (٦٥٧/٧ - ٦٥٨).

سێیه‌م: (شذرات الذهب) دانراوی (ابن العماد) (١٦٨/٦ - ١٧١).

چواره‌م: (الدردر الكامنة) دانراوی (ابن حجر) (٤٠٠/٣ - ٤٠٣).

ماموستاكانى:

(ابن قيم) له لای ئەم بە پێزانەى خوارەووە زانستى وەرگرتووە:

زانستى عەرەبى له لای (مجدالدين ابى بكر محمد المرسى) و (محمد بن ابى الفتح البعلی) و (مجدالدين اسماعيل بن محمد المرانى) خویندووە، زانستى (اصول) و (فقه) له لای (ابن تیمیة) خویندووە، زانستى هەدىسى له لای (زين الدين الشيرازى) و (صدر الدين دمشقى) و (تقى الدين المقدسى) و (عيسى بن عبد الرحمن الحنبلى) و (فاطمة بنت ابراهيم البطائحي) خویندووە، چەندین ماموستای تریشى مەبوووە کە ئێمە لێرەدا ناومان نەهێناوە.

قوتابیه کانی:

قوتابیه کانی زۆرن هێندێک له وانه:

یه کەم: (ابن رجب الحنبلى).

دووهم: (ابن کثیر).

سییه هم: (ابن عبدالهادى).

چوارهم: (شمس الدين محمد النابلسي)

پنجهم: (ابراهيم) و (عبدالله) کۆپى.

ستایشى زانايان له باره یه وه:

زۆرێک له زانايان مه دحيان کردووه له وانه:

* (ابن کثیر) ده فه رموو: ئەم بە پێژه شهو و پۆژ سه رقالى - نوسین و خویندن و بەندایه تی - بوو، زۆر نوێژى ده کردوو و زۆر قورئانى ده خویندووه، په وشتى زۆر جوان بوو، دلى زۆر ساف بوو، هه سوودی به کەس نه ده برد، بپوانا کهم کهس له و سه رده مه ی ئێمه هه بووبیّت به ندایه تی له و زیاتر کردیّت.

* (ابن رجب) دەرەرموئى: كەسم نەبىنى لەو زانائىتت، نەم بىنىوھ كەس وەك ئەو شارەزايى ھەبىت لە قورئان و سووننە و پاستەقىنەكانى ئيمان، من نالئيم ئەو (معصوم)ە، بەلام پياوى وەك ئەوم نەبىنىوھ.

* (القاضي برهان الدين الزرعي) دەرەرموئى: لە سەرەدەمى خۆيدا كەسى لەو زانا تر نەبوو.

* (ابن حجر العسقلاني) دەرەرموئى: بەپاستى ئەم بەرئزە كابرايەكى زانا و ليزان بوو، كە شارە زايەكى چاكى بە خيلافى (مذهب)ەكان ھەبوو.

* (ملا علي القاري الحنفي) دەرەرموئى: ھەركەسيك (منازل السائرین)ى خويندبىتەوھ بۆى دەرەدەكەوئت كە خۆى و مامۆستاكەى زۆر پابەند بوونە بە (اهل السنة و الجماعة) بۆت دەرەدەكەوئت كە ئەوانە وەلى ئەم ئومەتە بوونە.

پيشەكەى:

۱. پيش نوئزى دەکرد لە (انجوزية).
۲. وتنەوھى وانەى شەرى لە (الصدرية) و چەند شوئنى تر.
۳. نووسىنى كتيب.
۴. دەرکردنى فتاوى شياو بۆ ئەو سەرەدەمەى لى ژياو.

بەرھەمەكانى:

بەرھەمەكانى زۆرن بەلام ئيمە ليرەدا ھىندىكيان دەرئيميرين لەوانەى كە چاپكراون:

- ۱- زاد المعاد في هدي خير العباد.
- ۲- تهذيب سنن ابي داود.
- ۳- طريق الهجرتين و باب السعادتین.
- ۴- اعلام الموقعين عن رب العالمين.
- ۵- اغاثة اللهفان في احكام طلاق الغضبان.

- ۶۔ اغاثۃ اللہفان من مصاید الشیطان.
- ۷۔ بدائع الفوائد.
- ۸۔ الفوائد، نہم کتیبہ یہ کہ لہ بہر دہستت دایہ.
- ۹۔ التبیان فی اقسام القرآن.
- ۱۰۔ تحفة المودود باحکام المولود.
- ۱۱۔ تفسیر سورة الکافرون و المعوذتین.
- ۱۲۔ جلاء الافہام فی الصلاة والسلام علی خیر الانام.
- ۱۳۔ اجتماع الجیوش الاسلامیۃ علی غزو المعطلۃ و الجہمیۃ.
- ۱۴۔ حادی الارواح الی بلاد الافراح.
- ۱۵۔ الروح.
- ۱۶۔ روضۃ المحبین و نزہۃ المشتاقین.
- ۱۷۔ شفاء العلیل فی مسائل القضاء و القدر و الحکمۃ و التعلیل.
- ۱۸۔ الصلاة و حکم تارکھا.
- ۱۹۔ الصواعق المرسلۃ علی الجہمیۃ و المعطلۃ.
- ۲۰۔ الطرق الحکمیۃ فی السیاسة الشرعیۃ.
- ۲۱۔ عدۃ الصابریں و ذخیرۃ الشاکرین.
- ۲۲۔ الفروسیۃ.
- ۲۳۔ الفوائد المشوقۃ الی علوم القرآن و علم البیان.
- ۲۴۔ الکافیۃ الشافیۃ فی الانتصار للفرقۃ الناجیۃ.
- ۲۵۔ مدارج السالکین بین منازل ایاک نعبد و ایاک نستعین.
- ۲۶۔ مفتاح دار السعاده.
- ۲۷۔ الوابل الصیب و رافع الکلم الطیب.
- ۲۸۔ الجواب الکافی.
- ۲۹۔ ہدایۃ الحیاری فی اجوبۃ الیہود و النصری.
- ۳۰۔ الرسالۃ التبوکیۃ.

چہ نندین کتیبی تریشی ہہیہ، بہ لام چاپ نہ کراون.

وہفات کردنی:

پیشەوا (ابن القیم) پەحمەتی خۆای لیببیت لە کاتی عیشا لە شەوی پینچ شەممە (١٣)ی (رجب)ی سالی (٧٥١)ی کۆچی وەفاتی کردووە، دواى نیوہ پۆ لە مزگەوتی (الاموي)، پاشان لە مزگەوتی (جراح) نوێژی لەسەر کرا، لە گۆرستانی (الباب الصغير)یشدا نێژرا کە خەڵکیکی زۆر ئامادەى جەنازەکەى بوون.

سوود وەرگرتن لە قورئان^(١)

ئەگەر دەتەوێت سوودمەندبیت لە قورئان، ئەو لە کاتی خوێندن و گوێ گرتن بۆی، بیر و هۆشت کۆکەرەو و بە دڵ گوێ ی بۆ بگرە، ئەوسا بە دڵ و هۆشەو ئامادەى بە، وەک ئەوێ کە خۆای گەرە ئەم ئایەتە پاستەوخۆ ئاراستەى تۆ دەکات، چونکە ئەم قورئانە پەيامى خۆای گەرەى بۆ تۆ، کە لەسەر زمانى پیغەمبەرەکەى کە محمد ﷺ پایگەیانداوە، خۆای گەرە دەفەرمووی: ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرًا لِّمَن كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ﴾ (ق: ٣٧)، واتە: بێگومان لەم بەسەرھاتانەدا کاریگەرى و بیرخستەنەو هەیه بۆ کەسێک کە دڵێکی زیندووی هەبێت، یان بە دڵێکی ئامادەوہ گوێ بگرێت بۆ قورئان.

جا ئەم قورئانە لە کاتی کدا کاریگەرى تەواوی خۆی لەسەر مەژێدا دەبێت، ئەگەر ئایەتەکان شوێنى نیشتنەوہ یان هەبێت - کە دڵ نیشتنەوہ ی ئایەتەکانە - ئامرازى وەرگرتنى ئایەتەکانیش هەبێت - کە گوێ گرتن و خوێندنەوہ ئایەتەکانى قورئانە هیچ بەرپەستیکیش نەبێت لە سوودمەندبوون لێى - کەبى ئاگاییە لە قورئان - جا

(١) خوێنەرى بەرێز: ئەگەر دەتەوێت سوودمەند بیت لەو کتێبە، ئەو بە وردی و بە تێگەشتنەوہ ببخوێنەوہ.

ئەو ئایەتەى پېشوو ئەم خالانەى ھەموو لە خۆ گرتو، کە زۆر بە جوانى و بە کورتى پونيان دەکاتو، دەیان گەيەنیتە سەر مەبەست.

کە دەفەر مووی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرٍ﴾ (ق: ۳۷)، واتە: بێگومان لەم بەسەرھاتانەى قورئاندا کاریگەرى و یادخستنهو ھەيە.

ئەمە ئامەژەيە بۆ ئەو ئایەتەى کە پېش ئەم ئایەتە باسکراو، لە سەرھتای سورەتە کە تا ئێرە، ئانەم بەسەرھاتانە کاریگەرى ھەيە.

کە دەفەر مووی: ﴿لَمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ﴾ (ق: ۳۷)، واتە: کاریگەرى ھەيە بۆ کەسێک کە دلێکی زیندووی ھەبێت.

ئەمەش شوینی نیشتنەو، ئایەتەکانە کە دلە، مەبەستیش بە دل، دلێ زیندووە کە بیر بکاتو، ھەر وەك خۆی گەورە دەفەر مووی: ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ﴾

﴿١٦﴾ لِيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا﴾ (یس: ۶۹ — ۷۰)، واتە: ئەم قورئانە یادخەرەو، ھەيە و قورئانیکی پوون و ئاشکرایە، ئەم قورئانە بۆ ئەو، ھەيە ئەو کە سانە بێدار بکاتو، کە دل زیندوون، کە دەفەر مووی: ﴿وَهُوَ شَهِيدٌ﴾ (ق: ۳۷)، واتە: دل ئامادە و بە ئاگایە لە کاتی خویندن و گوێ گرتنی قورئان.

(ابن قتیبە) لە تەفسیری ئەم ئایەتەدا دەفەر مووی: ﴿وَهُوَ شَهِيدٌ﴾ واتە: کە گوێ دەگرێت بۆ کتیبی خوا — کە قورئانە — دلێ ئامادەيە و بیر و ھۆشی لەوێیە، بێ ئاگانەيە لێی.

ئەو ئامەژەيە بۆ ئەو بەرەبەستەى، کە رێگرە لەو کاریگەر بوونە بە قورئان، ئەم بەرەبەستەش بێ ئاگای دل و تێپرانەمانی ئایەتەکانە بە بیر و ھۆشەو، جا ئەگەر کاریگەر یە کە چەنگ کەوت کە قورئانە، شوینی ئایەتەکانیش چەنگ کەوت کە دلێکی زیندووە، ئامرازى وەرگرتنی قورئانیش چەنگ کەوت کە گوێ گرتن و خویندنەو، ھەيە، ھێچ بەرەبەستێکیش نەبوو لە سوودمەندبوون لێی کە بێ ئاگای دل و پوو وەرگێرانە لێی بۆ شتیکی تر، ئەو کات بەپاستی قورئان کاریگەرى خۆی

دهبیٔ و پۆلی خۆی دهبینیٔ و مرقفه کهش بههرمه‌ند دهکات.

ئه‌گەر گوترا: باشه ئه‌گەر مرقفه به‌م خالانه له قورئان سوودمه‌ند دهبیٔ، بۆ ئامرازی (أَو) له‌م نایه‌ته‌دا ﴿أَوَ أَلْفَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ﴾ ه به‌کار هاتوو؟ له کاتی‌کدا ئه‌م شوینه شوینی (واوالجمع) ه نه‌ک شوینی (أَو) چونکه (أَو) له نیوان دوو شتان بۆ مه‌به‌ستی یه‌کیکیان به‌کار دیت؟!

له وه‌لامی ئه‌م پرسیاره‌دا گوتراوه: ئه‌مه پرسیاریکی زۆر جوانه و وه‌لامه‌که‌شی به‌م جۆره‌یه: نایه‌ته‌که به‌ ئامرازی (أَو) ئا‌پاسته‌کراوه، ئه‌وه‌ش به‌گوێره‌ی حا‌لی بانگ کراوه‌که‌یه، چونکه هیندی که‌س مه‌یه، که دلی زیندوو و به‌ ئاگایه و فیت‌ره‌ت پاک و ته‌واوه، جا ئه‌گەر به‌ دل بیری کرده‌وه و به‌فیکری خۆی پوانی، ئه‌وه دل و عه‌قلی پاستی و دروستی قورئانی بۆ ده‌سه‌لمینیٔ.

جا نیشتنه‌وه‌ی نایه‌ته‌کان له‌سه‌ر دلی، کامه‌رانی ده‌کات و ده‌بیٔ به‌ پۆشنایی بۆی که ده‌کاته پۆشنای له‌سه‌ر رۆشنایی فیت‌ره‌ت، ئه‌وه‌ش وه‌سفی ئه‌و که‌سانه‌یه که ده‌رحه‌قیان گوتراوه: ﴿وَبَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ (سبأ: ٦)، واته: ئه‌وانه‌ی زانیاریان پیدراوه چاک ده‌زانن ئه‌وه‌ی که له‌لایه‌ن په‌ره‌وه‌دیگارت‌وه بۆت ره‌وانه‌کراوه حه‌قه.

هه‌روه‌ها ده‌رحه‌قیان گوتراوه: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورٍ كَمِشْكُوفٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْيَصْبَاحُ فِي زُجَاجٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ (النور: ٣٥)، واته: خوای گه‌وره‌ نور و پووناکی ئاسمانه‌کان و زه‌ویه، نموونه‌ی نوره‌که‌شی وه‌ک تاقی‌ک وایه که چرایه‌کی تیدابیتی، چرایه‌که‌ش له‌ ناو شووشه‌یه‌ک دابیتی، شووشه‌که‌ش وه‌ک هه‌ساریه‌کی پرشن‌گدار واییتی، که داگیرساوه له‌ پۆنی به‌فه‌پی زه‌یتوون، نه‌ پووی له‌ پۆژه‌لاته نه‌ پووی له‌ پۆژئاوایه، پۆنه‌که‌شی

خەرىكە خۇى دابگرسىٲىت و پووناكى بداتەو، ئەگەرچى ئاگرىش نەىگاتى، ئەم قورئانە نورى وەحىيە لەسەر نورى فىترەت، خواى گەرەش رىئەماى ئەو كەسانە دەكات كە دەيەويٲىت و شايستەن بۇ نۆرەكەى.

بەلى: ئەمە ھال و گۆزەرانى دلى زىندوو و بە ئاگايە.

(ابن قيم) دەفەر مووى: لە كىتابى اجتماع الجيوش الاسلامية على غزو المعطلة و الجهمية دا باسى ئەم ئايەتەمان كىردوو، كە چ نەيىنى و ھىكمەتتىكى لە خۆگرتو.

جا خاوەنى دلى زىندوو، دلى بەجۆرىك لەگەل ئايەتەكانى قورئاندا تىكەل دەبىت، ھەر وەك ئەو وايە كە لەسەر پووپەرى دلىدا ئايەتەكان نووسرايىت، ھەر كاتىكىش بىيەويٲىت لەسەر پووپەرى دلىدا دەيخويٲىتەو، ھىندى كەسىش ھەيە ئامادەيىيەكى تەواوى نىيە، دلى ھۆشيار نىيە، ژيانى كامل نىيە، ئەمەيان پىوستى بە جىھان بىنيە، كە راستى و ناراستى بۇ جىبابكاتەو، چونكە دلى نەگەيشتۆتە پلەى دلى زىندوو ھۆشيار، جا ئەم مۆفە بۇ گەيشتن بە ھىدايەتى خوا، پىويستە بە دل گوى بۇ پەيامى خوا بگىرىت لە ماناكانى ووردبىتەو، ئەوكات دەگاتە دلئايى، بۆشى پوون دەبىتەو، كە ئەم پەيامە راست و دروستە.

مۆفى يەكەم: وەك ئەو كەسە وايە كە شتىكى پى پابگەيەنن، كە شتەكەى بە چاوى خۇى بىنيبىت، - ئەم جۆرەيان - گەيشتووە بە پلەى ئىحسان.

مۆفى دووھم: وەك ئەو كەسە وايە كە شتىكى پى پابگەيەنن، كە شتەكەى بە چاوە بىنيو، بەلام دلئايە كە ھەوالدەرەكە راست دەكات و ھەوالەكەش راستە بۆيە دلئىت: ھەوالەكەى بە راست دەزانم - ئەم جۆرەيان - گەيشتووە بە پلەى ئيمان، پلەى (علم اليقين) نىيان برپو، واتە: دلئشى بەرەو (عين اليقين) دەپوات، ئەم جۆرەيان برپوايەكى پتەوى ھەيە كە ئەو برپوايە دەرى دەھىنىت لە بازنى كوفر بۇ بازنى ئىسلام، (عين اليقين) يش: كە جۆرى يەكەمە.

دووجۆرە: جۆرىكيان لە دىيادايە واتە: لە دىيادا بە چاوى دل پاستىەكان دەبىنىت، جۆرىكيشيان لە دواپۆژدايە واتە: لە دواپۆژدا بە چاوى سەر پاستىەكان دەبىنىت.

جا ئو(عين اليقين)ەى لە دنيادايە پەيوەستە بە چاوى دلّو، ھەر وەك چۆن شايەتى دان لە سەر شتېك پەيوەستە بە بينىنى چاۋەۋە.

بەلام (عين اليقين) لە دواپۆژدا، پەيوەستە بە ۋەۋالە غەيبانەى كە پېغەمبەر(عليهم السلام) پايان گەياندوۋە، لە پۆژى دوايدا بە چاوى سەر پاستى ئو ۋەۋالانە دەبينرېت، لە دنياشدا بە چاوى دلّ پاستىەكان دەبينرېت، ئو ۋە ھەر دوو جۆرەكەى (عين اليقين)ە

بنچینه ئیمانیانیه‌کان له سوره‌تی (ق) دا

سورەتى (ق) چەندىن بىنچىنەى ئىمانى لە خۆگرتووہ و کۆيکردۆتہوہ، کہ بەسە بۆ کہ سىڭ بىہوئت بە ھرەمەندبئت لە م سورەتہ، شىفادەريشە بۆ دايڭ کہ بىہوئت دالى زىندوبئتہوہ..

ئەم سورەتە ئەو خالانەى لە خۆگرتوۋە:

دروست کردنه وهی مروڤ، په یماننه کانی پوڅی دوا یی، پوون کردنه وهی
 په کتاپه رستی، پوون کردنه وهی گوزهرانی پیغه مبه ران، ئیمان به مه لانیکه ت، به ش
 کردنی خه لکی بۆ دووبه ش مروڅی دپړا و سه رکه وتوو، باسکردنی سیفاته به رز و
 بلنده کانی خوای گه وره به دوورگرتنی له هه موو که م وکورتیه ک، له م سوره ته دا
 باسی دووقیامه ت کراوه، قیامه تی بچوک و قیامه تی گه وره، باسی دوو جیهان
 کراوه، جیهانی گه وره که جیهانی دوا پوڅه، جیهانی بچوک که جیهانی دنیا یه،
 له م سوره ته دا باسی دروست کردنی مروڤ و مردنی و زیندوو کردنه وهی کراوه،
 باسکردنی نه و ساته ی که مروڤ ده مریت و زیندوو ده کریته وه، باسکردنی ناگاداری
 خوای گه وره به م مروڤه له هه موو بواریکدا، به لکو به ناگایه به (وسوس) هی
 ناودلیشی، هر روته یه کی له زمان ده رچییت نه وه تو مار ده کری و پوڅی دوا یی
 لپوسینه وهی له سه ر ده کری، هه موو مروڅیک دوو که سی له گه لدا یه، یه کیکیان پالی
 پیوه ده نییت و ناماده ی ده کات بۆ لپرسینه وه، نه وهی تریشیان شایه تی له سه ر
 ده دات، جا کاتیک پاسه وانه که مروڤه که ناماده ده کات ده لییت: ﴿هَذَا مَا لَدَىٰ عِیدٍ﴾
 (ق: ۲۳)، واته: خودایه نه وه نه و که سه یه که فه رمانت دابوو ناماده بکرییت، نه وه
 میناومه و ناماده م کردووه.

جا له وکاته ی ئه و مروه ناماده یه ده گوتړی: ﴿الْيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ﴾
(ق: ۲۴)، واته: هه موو کافر یکی پچه کار فري دهنه ناو دوزخ.

ئەم نموونەيە دەك ئەو وایە كە مەزھۇبىيىتى تەۋابىقار بىيىنە خەزەت پەشەيەك و بىيىن: قوربان ئەو تەۋابىقارەكە ئەمادەيە، پەشەش بىيىت: بىيەن بۆ بەندىخانە بە

گوڀري تاوانه کي سزاي بدهن.

بروانه نه م سورته چون نه و پڙشن ده کاته وه که خوي گوره خودي نه و لاشه له ناوچوانه زيندو ده کاته وه، جا نه گهر شياوي پاداشت بيت، پاداشتي ده کات، نه گهر شياوي سزاش بيت، سزاي ده دات، وه نه و پڅه ي که نيماني هيټاوه پاداشت ده کريت، نه و پڅه ش که کافر بووه سزا ده دريت، به م جوړه نيه که ده لټن: خوي گوره پڅيکي تر جگه له م پڅه دروست ده کات، جا نه و پڅه پاداشت ده کات و سزا ده دات، هر وه نه وانه ي شاره زايه کي ته واپيان نيه به و زيندو وکړنه وي که واپيان گهياندووه، که واکومان ده بن خوي گوره لاشه يه کي تر جگه له م لاشه له ناوچووه دروست ده کات، جا پاداشت و سزاي نه م لاشه يه ده دات، نه وانه بڅوونيان وايه که خوي گوره پڅيکي تازه به دي ده هيټيت، نه و نه و پڅه ي پيشو زيندو بکاته وه، به لکو لاشه يه کي تازه به دي ده هيټيت، نه و نه و لاشه ي پيشو دروست بکاته وه، نه م بڅوونه ش پيچه وانه ي نه و يه که پيغه مبه ران له سهری کوکن، پيچه وانه ي قورشان و حه ديس و هه مو په رتو وکه ناسمانيه کانه، نه م بڅوونه له پاستيدا دان نه هيټانه به زيندو بوونه وه، به لکو نه م بڅوونه وه کو بيروباوه پي نه وانه وايه که زيندو بوونه وه به در ده زانن، نه وانه بپويان به وه هه يه که خوي گوره تواناي هه يه بڅ به دي هيټاني لاشه يه کي تري تازه له باتي نه م لاشه له بهين چوانه، نينجا نه م لاشانه سزابد و پاداشت بکات، که واپو نه وانه چون بپوا به وه ناکه ن که خوي گوره تواناي هه يه خودي نه و لاشانه ي پيشو که له ناوچوونه زيندو بکاته وه!

له کاتيکدا که به چاي خويان - له دنيا دا ده بين خوي گوره له هه مو کات و ساتيکدا لاشه يه ک به دي ده هيټيت و پڅ و ژياني به به ردا ده کات و زيندوي ده کات، چون سه پريان پي ديت که به چاي خويان نه م ده بين! نه وانه سه پريان به وه ديت خوي گوره زيندويان بکاته وه دوي نه و يه که نيسک و پروسکيان بووه به خو له ميش، نينجا لي پرسينه و هيان له گه لدا بکات؟ جا بوي ده لټن: ﴿اِذَا

مِنَّا وَكُنَّا نُرَابًا وَعَظْمًا اِنَّآ لَمَبْعُوثُونَ ﴿ (الصافات: ۱۶)، واتە: ئەگەر ئىمە مردىن و بووينە خاك و ئىسك، ئايا زىندوو دەكرىينەو؟ دەلئىن: ﴿ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ﴾ (ق: ۳)، واتە: ئەم زىندوو بوونەو شتىكى دوورە لە پاستىيەو.

كەوابوو بەدېھناني لاشەيەكى تى تازە لە باتى ئەم لاشە لە ناوچوانە پىي ناگوتى: (بعث) زىندووكردەو، پىي ناگوتى: (رجع) گىرپانەو ھى جارى دووھم، بەلكو پىي دەگوتى: بەدېھناني لە نەبوونەو، ئەم ئايەتەش ماناي تەواى نەدەدا ئەگەر وابا: ﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ﴾ (ق: ۴)، واتە: بىگومان ئىمە دەزانين كاتىك كە مردن زەوى وردە وردە لاشەيان دەكاتەو بە خاك.

چونكە خواى گەورە ئەمەى كردوو بە وەلامىك بۆ پرسىياريكى نادىار، پرسىيارەكەش ئەوھە، ئايا بەشەكانى ئەو لاشەيە كۆدەكاتەو كەبوو بەخاك؟ جا خواى گەورە پىيان پادەگەيەنىت، كە ئاگادارە زەوى گۆشت و ئىسكى كردوون بەخاك.

كەوابوو چۆن ئاگادارە بە بەشەكانى لاشەيان، بە ھەمان شىوھش بە توانايە لەسەر كۆكردەو و دروست كردەو ھى لاشەكانيان بۆ جارى دووھم، خواى گەورە بە دەرخستنى دەسەلات و ھىكمەت و زانستى راست و دروستى خۆى زىندوو بوونەو دەسەلمىنىت، جا ئەوانەى بپوا بە زىندوو بوونەو ناكەن سى گومانىيان ھەيە:

يەكەم: تىكەل بوونى بەشەكانى لاشە لەگەل زەويدا بە جۆرىك مەوئىك لە مەوئىكى ترجيا ناكىتەو.

دووھم: ئەم كارە ئاستەمە و كەس تواناي بەسەردا نىە.

سەيئەم: ئەم زىندوو كردەوھەيە ھىچ سوودىكى تىدا نىە، بەلكو سوود و ھىكمەت لە بەردەوام بوونى ئەم زىانە دايە كە نەوھەك بمرىت و نەوھەكى تر بىتە شوپىنى، بەلام سوود و ھىكمەت لەو دانىە كە ئەو مەوئانە بمرن ئىنجا زىندوو بكرىنەو.

به لگه‌ى زيندوو بوونه‌وى پوژى دوايى

ئو به لگانه‌ى كه له قورئاندا هاتوون له سهر پوژى دوايى، له سهر سى بنچينه دامه زراون:

يه كه م: ده‌رخستنى زانستى په‌روه‌ردگار له‌مه‌ر نه‌مانى لاشه‌يان هه‌روه‌كه ده‌فه‌رموئى له وه‌لامى ئه‌وانه‌ى ده‌لئين: ﴿قَالَ مَنْ يُحْيِ الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ﴾ (٧٨) قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾ (يس: ٧٨ — ٧٩)، واته: كى ئه‌م ئيسكانه زيندوو ده‌كاته‌وه كه بووه به خو له‌ميش — ئه‌ى محمد — پييان بلئ: ئو زاته‌ى كه يه‌كه‌مجار به‌دى هئناوه، هه‌ر ئه‌ويش زيندوى ده‌كاته‌وه، خواى گه‌وره به هه‌موو دروست كراوئىك به ناگايه.

خواى گه‌وره ده‌فه‌رموئى: ﴿وَاتِ السَّاعَةَ لَآئِيَةً فَاصْفَحَ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ﴾ (٨٥) إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٥﴾ (الحجر: ٨٥ — ٨٦)، واته: بيگومان پوژى قيامه‌ت به‌پيوه‌يه به جوانى چاو پوژى بكه، به‌پاستى په‌روه‌دگارت به‌ديهينه‌ريكى شاره‌زا و ليزانه.

ده‌فه‌رموئى: ﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ﴾ (ق: ٤)، واته: بيگومان ئيمه ده‌زانين كاتيك كه مردن زه‌وى ورده ورده لاشه‌يان ده‌كاته‌وه به خاك.

دووه‌م: ده‌رخستنى توانا و ده‌سه‌لاتى بئى پايانى خواى گه‌وره كه ده‌فه‌رموئى: ﴿أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ﴾ (يس: ٨١)، واته: ئايا ئه‌و خوايه‌ى كه ئاسمانه‌كان و زه‌وى دروست كردووه، ناتوانيت دووباره وه‌ك خويان دروستيان بكاته‌وه.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموئى: ﴿يَلْقَ قَادِرِينَ عَلَىٰ أَنْ سُورَىٰ بَنَانُهُ﴾ (القيامة: ٤)، واته: به‌لئى توانامان هه‌يه كه نه‌خشه و ورده‌كاني سهر په‌نجه‌كاني به‌دى به‌نينينه‌وه.

له نایه تیکی تر ده فهرمووی: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُخَيِّ الْمَوْتِ وَأَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (الحج: ۶)، واته: بیگومان هر خوی گهره حقه، هر نه ویش مردوان زیندو ده کاته وه، هر نه ویش به سر هر موو شتیکا به توانایه. خوی گهره له م نایه ته دا هر دو سیفته مه زنه کی که زانست و توانایه پیکه وه کور دوت وه، هر وه ک ده فهرمووی: ﴿أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ﴾ (یس: ۸۱)، واته: نایا نه و خوییه کی که ناسمانه کان و زهوی دروست کردوه، ناتوانیت دوباره وه ک خویان دروستیان بکاته وه؟! به لئی ده توانیت چونکه خوی گهره له دروست کردندا به توانا و زانایه.

سییه م: ده رخستنی حیکمه تی بی پایانی خوی گهره، هر وه ک ده فهرمووی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبَادٍ﴾ (الدخان: ۳۸)، واته: ناسمانه کان و زهوی و نه وهی له نیوانیاندایه به گالته دروستمان نه کردون. هر وه ها ده فهرمووی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطِلًا﴾ (ص: ۲۷)، واته: ناسمان و زهوی و دروستکراوانی نیوانمان بی هوده و هر مه کی دروست نه کردوه.

له نایه تیکی تر ده فهرمووی: ﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى﴾ (القیامة: ۳۶)، واته: نایا ناده میزاد واده زانیت هر وای لیده هیتریت و لیپرسینه وهی له گه لدا ناکریت. ده فهرمووی: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ (۱۱۵)، واته: نایا گوماننتان وایه که نیوه مان بی هوده دروست کردوه و نیوه بۆ لای نییه ناگه ریینه وه، به رزی و بلندی بۆ خوی گهره، پاشای حق - له م کاره بی هوده یه.

هر وه ها ده فهرمووی: ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ نَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾ (الجانۃ: ٢١)،
 واتە: ئايا ئەوانەى كە گوناھ و تاوانە كانيان ئەنجامداوھ، وا دەزانن ھەرەك ئەوانە
 ھېسابيان بۆ دەكەين كە ئيمانيان ھېناوھ و كاروكردوھ چاكە كانيان
 ئەنجامداوھ؟! ژيانى دنيا و مردن و دواى مردنيان وەك يەك دەبىت؟! ئاى كە بېريارى
 خراپ بېيار دەدەن.

جا كە وابوو پاستى پۆژى دوايى بە عەقل و شەرع سەلمىتراوھ، وە ناو و سىفاتە
 بەرز و بلندە كانى خواى گەورەش ئەم پاستيانە دەسەلمىننيت، بېگومان خواى
 گەورە دوورە لەوھى كە دەلن: تواناى نىھ دووبارە مەرفەكان دروست بكاتەوھ.

جا پاشان خواى گەورە پايدەگەيەننيت كە ئەوانە چونكە دژى پاستين، زيندوو
 بوونەوھش بە پاست نازانن ئەوھ سەرگەردان بوونە: ﴿فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَّرِيجٍ﴾ (ق: ٥)،
 واتە: ئەوان بە ھۆى ئەو گومانانەيانەوھ لە سەرگەردانيدا دەژين.

پاشان خواى گەورە بانگيان دەكات كە سەيرى بيناسازى و بەرز و بلندى و
 جوانى ئاسمان بكەن كە ھېچ كەم و كوپى لى نابىنرئيت، بانگيان دەكات سەيرى
 زەوى بكەن كە چۆن پاخشووھ و بلالوى كردۆتەوھ و كپوى لەسەردا دامەزراندوھ
 ولە ھەموو جۆرە پوھ كپكى جوان و پازاوھى جۆرا و جۆرى تيدا پواندوھ.

ئا ئەمانە ھەر ھەمووى پۆشنكەرەوھى دلە، ئەگەر بەندەى دل زيندوو لئيان
 وردبىتەوھ، ئەوھ يەكتاپەرستى و پۆژى دواى ياد دەكەوئتەوھ كە پئغەمبەران پئيان
 پاگەياندوھ، ئەوكەسەى سەيرى ئەم دروستكراوانە بكات و لئيان وردبىتەوھ ئەمانەى
 بۆ پۆشن دەبىتەوھ:

يەكەم: دلى پۆشن دەبىت.

دوھم: يەكتاپەرستى پاستەقینە و دواپۆژى ياد دەكەوئتەوھ، ئەم پلەيەش
 چنگى كەس ناكەوئت، جگە لەو كەسانە نەبىت كە بە دل و بەكردوھ دەگەپنەوھ
 بۆلاى پەزنامەندى خواى گەورە، تەنھا پەزنامەندى خواى گەورەيان مەبەستە.

به لى: پاشان خواى گوره بانگيان دهكات كه سهرنج بدهن و وردبېنه وه له توخمي پزق و خوړاك و جل و بهرگيان و ئامرازي گواستنه وه يان و باخ و باخچه كانيان كه ئه مانه هر هه مووى به هوى ئه و ئاوه به فه پړه وه بهرهم هاتون كه خواى گوره له ئاسمانه وه باراندوويه تيه خواره وه، كه هر به هوى ئه وه وه يه چه ندين باخ و باخاتي جور به جور له بهر ووبووى له جورى سپى و پړهش و سوور و زهره و شيرين و ترش ده پوښت، وه دانه وپلله جوراوجور له شيوه و توخم و تام ده پوښت.

پاشان خواى گوره - هر له سوره تى (ق) - به ته نها باسى دار خورما دهكات، چونكه دارپكى به فه پړه و حيكه تى زورى تيايه كه شاراوه نيه له و كه سه لى لى ورد ده بېته وه خواى گوره ده فه رموى: ﴿فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ (البقرة: ۱۶۴)، واته: خواى گوره به و ئاوه لى كه له ئاسمانه وه ده بيارپښت زوى زيندو ده كاته وه، دواى و شك بوون و مردنى. پاشان ده فه رموى: ﴿كَذَلِكَ﴾ (الْخُرُوجُ) (ق: ۱۱)، واته: به هه مان شيوه ئيوهش دواى مردن له خاكدا زيندو ده كه ينه وه و دينه ده ره وه.

ئهم هاو شيوهش زيندو كړنه وه لى مړؤ و پوهه و وينه لى ئه مانهش، له گه ل هيندى نهينى و حيكه ته كانى له كتيبى (المعالم) دا به پيوره لى قورئان باسما لپوه كړدوه.

پاشان خواى گوره - هر له سوره تى (ق) دا - ديت زور به جوانى و به كورتى باسى گوزهرانى پيغه مبه ران دهكات و پونى ده كاته وه كه پيغه مبه رانى ناردووه بؤ گه لى (نوح) و (عاد) و (ثمود) و (لوط) و (قوم فرعون)، به لام ئه وان ئه و پيغه مبه رانه يان به درؤ خستوته وه و برپايان پى نه هينان، بؤيه خواى گوره به هوى ئه مه وه به سزاي جوراوجور له ناوى بردوون.

خواى گوره ده رحه ق به م گه لانه په يمانى خوى به جى هيناهه كه له سهر زمانى پيغه مبه ران پى دابوون، ئه و يش ئه وه بووه ئه گه ر ئيمان نه هين و ده ست

هه‌لنه‌گرن له تاوان، نه‌وکات له ناویان ده‌بات.

به‌لئى: نه‌مه حال و گوزه‌رانی پیغه‌مبه‌رانه له‌گه‌ل گه‌له‌کانیان، که پیغه‌مبه‌ری ئیسلام - محمد - بۆی باس کردوین، به‌بئى نه‌وه‌ی هیچ مامۆستایه‌ك نه‌مانه‌ی فیر کردبیت یان ژیان نامه‌یانی له‌کتیبه‌ی‌کدا خویندیته‌وه، به‌لکو به‌شیوه‌یه‌کی دوور و دريژ باسی له‌گوزه‌رانی نه‌م پیغه‌مبه‌رانه کردووه، به‌و شیوه‌ی که له‌لای جووله‌که وگاوه‌کاندا باسکراوه.

جا هیندی که‌سی که‌مژه ده‌لئین: نه‌مانه شتیکی ئاساییه که هۆیه‌که‌شی به‌زه‌مان وکه‌شه‌وه به‌نده، نه‌وه‌ی نه‌و قسه‌پوچه‌لانه ده‌کات، خوشی ده‌زانیت قسه‌کانی گه‌نده‌ل و پوچه، چونکه دان نه‌هیتان به‌مانه، وه‌ك نه‌وه وایه که دان نه‌هیتیت به‌وه‌موو پادشا و زانایانه‌ی پابوردوو.

مانای (العی)

پاشان خوی گه‌وره - هه‌ر له‌سوره‌تی (ق) دل دیسان باسی زیندوو بوونه‌وه ده‌کات ده‌فه‌رمووی: ﴿أَفَعَبَابًا بِالْحَلَقِ الْأَوَّلِ﴾ (ق: ۱۵)، واته: ئایا ئیمه‌یه‌که‌مجار نه‌م خه‌لکه‌مان دروست کرد بئى توانا بووین له‌دروست کردنی؟! نه‌گه‌ر که‌سیك بئى توانا بیت له‌مه‌پ کاریک نه‌وه پئی ده‌لئین: (عیي به) واته: بئى توانا بوو به‌رانبه‌ر نه‌م کاره.

وه ده‌لئین: (عیي فلان بهذا الامر) واته: فلان که‌س بئى توانا بوو به‌رانبه‌ر نه‌م کاره.

شاعیر ده‌لئیت:

عُيُوا بِأَمْرِهِمْ، كَمَا عَيَّتْ بِبَيْضَتِهَا الْحَمَامَةَ

واته: بئى توانا بوون به‌رانبه‌ر کاره‌کانیان، هه‌ر وه‌ك کۆتر چۆن بئى توانایه له به‌رانبه‌ر هیلکه‌که‌ی - له‌کاتی هیرشی دوژمنه‌که‌یدا

خوی گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿وَلَمْ يَغَىٰ يَخْلَقْهُنَّ﴾ (الاحقاف: ۳۲).

(ابن عباس) و (مقاتل) فهرموویانه: واته: بئی توانا نیه له دروست کردنیاندا.
ابن قیم، ده‌لئیت: ئەم ته‌فسیره به‌گویره‌ی ووته‌که‌یه، ئەگینا له پاستیدا له‌وه
فراوانتره، هەر وه‌ک عه‌ره‌ب ده‌لئین: (اعیانی ان اعرف کذا) واته: نهم توانی ئەو
کابرایه بناسم، ئەگەر بێتوو دهم و چاوی نه‌بینیت و نه‌یناسیت.

ده‌لئین: (اعیانی دواؤک) واته: نهم توانی دهرمانه‌که‌ت بۆ بدۆزمه‌وه، ئەگەر بێتوو
چاره‌سه‌ریه‌که‌ی نه‌ دۆزییه‌وه.

که‌وابوو: به‌رانبهر مانای (عیی) - (العجزه) واته: بئی توانای، ئەو دێره‌ شیعهری،
که‌ کردوویانه به‌ به‌لگه‌ش، ئەم مانایه ده‌به‌خشێ، چونکه‌ کۆتر بئی توانانیه له
هه‌لگرتنی هێلکه له سگیدا، به‌لام ئەو کات بئی توانایه به‌رانبهر هێلکه‌که‌ی که
ده‌یه‌ویت دایینیت، بۆیه به‌ولاو ئەولادا ده‌گه‌رێت تا شوینێک بدۆزیته‌وه هێلکه‌که‌ی ئی
دابینیت، ئینجا که‌ داینا بئی توانایه به‌رانبهر پاراستنی نازانیت چۆن بێ پاریزیت،
بۆیه له شوینێک بۆ شوینێکی تر ده‌بیات تا هێلانه‌یه‌کی بۆ دابین بکات، (الاعیاء)
له‌م ئایه‌ته‌دا به‌ مانای ماندوو بوون (التعب) نیه، هەر وه‌ک هێندێ له‌وانه‌ی که
شاره‌زایه‌کی چاکیان له ته‌فسیری قورئان نیه‌ رایان وایه، به‌لکو مانای ماندوو بوون
خوای گه‌وره له کۆتایی سوره‌ته‌که‌دا باسی کردوو و خۆی ئی به‌دوور گرتوو که
ده‌فه‌رمووی: ﴿وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ﴾ (ق: ۳۸)، واته: دواى دروست کردنى
ئاسمانه‌کان و زه‌وى، هه‌چ ماندوویه‌تیه‌ک پووی تى نه‌کردین.

پاشان خواى گه‌وره پاده‌گه‌یه‌نیت که‌ ئەوانه: ﴿بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾
(ق: ۱۵)، واته: ئەوانه له گومان‌دان به‌رانبهر به‌ دروست بوونه‌وه‌یه‌کی تازه.

پاشان خواى گه‌وره ئاگاداریان ده‌کاته‌وه که دروست کردنى مرۆف گه‌وره‌ترین
به‌لگه و نیشانه‌یه له‌سه‌ر ده‌سه‌لات و په‌روه‌ردگاریه‌تى خوا، گه‌وره‌ترین به‌لگه‌یه
له‌سه‌ر زیندوو بوونه‌وه، ئەمه گه‌وره‌ترین به‌لگه‌یه له‌سه‌ر یه‌کتا په‌رستی و دوا‌روژدا.
که‌وابوو چ به‌لگه‌یه‌ک له‌م به‌لگه‌ پۆشنتر هه‌یه له‌سه‌ر ده‌سه‌لات و توانای خواى
گه‌وره؟! که ئەندام و ئێسک و گوشت و ده‌مار و ئامی‌ر و زانیاری و توانا، که هەر

هه مووی خوی گه وره له دلویه ناویکدا دروستی کردووه، نه گهر مرؤف که میک به دادپه روه رانه و وردبیتته وه له خودی خوی که خوی گه وره به چ شیوه یه کی جوان و پیک دروستی کردووه، نه وکات به هوی نه مه وه دلنیا ده بیت له وه والانه ی که پیغه مبه ران له باره ی خوا و ناو و سیفاته کانی خواوه پایانگه یاندووه.

پاشان خوی گه وره نه وه پوون ده کاته وه که له هه موو کات و ساتیکدا به ناگایه له مرؤف، به لکو ناگاداره که چی به دل و ده روونیا ندا دیت، پاشان نه وه درده خات که به هیز و زانست له مرؤف نزیکه، وه که نه و په گه ده ماره ی له لاشه یدایه.

مامؤستای گه وره مان ابن تیمیه له باره ی نه م نایه ته دا: ﴿وَمَنْ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾ (ق: ١٦)، ده فه رموی: مه به ست به (نحن) واته: ئیمه به مه لانیکه ت لیتی نزیکین - نه که زاتی خوا لی ی نزیک بیت - هه ر وه که ده فه رموی: ﴿فَإِذَا قَرَأَهُ فَأَنبَحْ تُرْبَهُ أَتَهُ﴾ (القیامة: ١٨)، واته: کاتیک جبریل قورئانی به سه ردا خویندیت توش شوینی بکه وه له خویندنه وه یدا.

ابن تیمیه ده فه رموی: نه م نایه ته ش که دیت به لگه یه له سه ر نزیکه مه لانیکه ت که ده فه رموی: ﴿إِذْ يَنفَخُ الْفُفُوفُ﴾ (ق: ١٧)، واته: دوو مه لانیکه ت چاودیری مرؤف ده که ن.

که خوی گه وره فه رمویه تی: ئیمه له شاره گی دللی لیتی نزیکترین، نا لیتره دا نه و نزیکیه ی به ستاوه ته وه به نزیکه مه لانیکه ت - نه که نزیکه زاتی خوی - نه گهر مه به ست به م نزیکه نزیکه زاتی خوا بایه، نه وه خوی گه وره چاودیری کردنی مرؤفی نه ده به ستاوه به ئاماده بوونی دوو مه لانیکه ت، که وابوو نه م نایه ته هیه به لگه یه کی تیا نیه بۆ (حلولي) و (معطلة) ه.

پاشان خوی گه وره — هه ر له سوره تی (ق) دا— باسی نه وه ده کات که دوو مه لانیکه ت له لای پاست وچه پی مرؤفا چاودیره که هه موو گوفتار و کرداریکی نه م

مىرۇقە تۆمار دەكات، ھەر ووتەيەكيش لە دەمى ئەم مىرۇقەدا دەرىجىت ئەو خىرا يەككە لەو مەلانىكەتەنى چاودىرە تۆمارى دەكات لەسەر كىردەوكانى.

پاشان - ھەر لە سورەتى (ق)دا خىراي گەورە باسى قىامەتى بچوك دەكات، كە (سكرة الموت) ە واتە: ئىش و ئازارى مردن، ئەمەش پاستەقىنەيەكە و ھەر ھەموو كەسىك دەبىت تامى ئەم مردنە بچىژىت، ئەم مردنەش گەيشتنە بە خوا و بەرزبونەوئى پۇرچە بۆ شوئىنى خۆى، ئەم قىامەتە گچكەيەش دەسپىكى پاداشت و سزاي قىامەتى گەورەيە.

پاشان خىراي گەورە باسى قىامەتى گەورە دەكات دەفەرموئى: ﴿وَيُفَخِّ فِي الصُّورِ ذَٰلِكَ يَوْمَ الْوَعْدِ﴾ (ق: ۲۰)، واتە: كە فووكرا بە صور، ئىتر ئەو پۇزى پىشھاتنى ھەپەشە و ئاگادار كىردنەوكانە.

پاشان خىراي گەورە باسى حال و گوزەرانى خەلكى دەكات لەو پۇژەدا كە لەو پۇژەدا ھەر كەسىك دىتە خزمەت خىراي گەورە مەلانىكەيەك بە سەرەوئەتى ولىي دەخوپىت، مەلانىكەتەكيش شاىەتى لەسەر دەدات، جگە لەشاىەتى ئەندامەكانى لاشەى خۆى كە لەو پۇژەدا شاىەتى لەسەر دەدەن، جگە لە شاىەتى زەوئىش كە شاىەتى لەسەر دەدات، ەو شاىەتى ئەو پىغەمبەرەى بۆى پەوان كراو كە شاىەتى لەسەر دەدات، بپوادارانىش كە شاىەتى لەسەر دەدەن.

بىگومان خىراي گەورە مەلانىكەت و پىغەمبەران و ئەو شوئىتەنى كە چاكە و خراپەيان لەسەر ئەنجامداو، ھەر ھەموئى دەكات بەشاىەت لەسەر مىرۇقەدا، ئەو ئەندامەنەش كە مىرۇقە گوناھى پى ئەنجام داو خىراي گەورە لەسەرى دەكات بە شاىەت، خىراي گەورە بە تەنھا بە زانستى خۆى بەندەكانى سزانادات، ئەوئەش لە كاتىكدا كە خىراي گەورە دادپەرەرى ھەموو دادپەرەرانە.

پاشان خىراي گەورە - ھەر لە سورەتى (ق)دا - پوونى دەكاتەو كە ئەو مەلانىكەتەنى لە دىيادا كراو بە چاودىر بەسەر مىرۇقەو، ھەموو كاروكىردەوكانى دەنووسىت و دەفەرموئى: خىراي ئەو مىرۇقەى كە پىت سىپاردبووم لە دىيادا كە

چاودىرى بكم، ئوۋە ھىناۋمە و ئامادەم كردوۋە، ئەم تەفسىرە ووتەى (مجاھد)ە.
(ابن قتيبة)ش دەربارەى ئەم ئايەتەدا ﴿هَذَا مَا لَدَىٰ عَذِيبٌ﴾ دەفەر موۋى:
واتە: خوايە ئو كارو و گفتارانەى كە كردوۋىەتى ھەموۋىم لەسەر نووسىۋە و وا
لەلام ئامادەىە.

بەلام لە راستىدا ھەردوۋ مانا كە لە خۆ دەگرىت، كە بەم شىۋەىە: ئو مۆفەى
كە من چاودىر بووم لەسەرى، ئوۋە كار و گوشتارەكانىەتى كە ھەموۋىم نووسىۋە.

ئىنجا ئەۋكات دەگوتى: ﴿الْقِيَا فِي جَهَنَّمَ﴾ (ق: ٢٤)، واتە: فرىدەنە ناو دۆزەخ.
جا يان ئەم دوۋمەلانىكەتەى كە لىيدەخوپن و شايەتى لەسەر دەدەن، ئەم
فەرمانەيان پى دەكرىت، يان ئو مەلانىكەتەى كە سپاردراۋە بە سزادانى ئو ئەم
فەرمانەى پى دەكرىت.

شەش پەشتى خەلگى دۆزەخ

پاشان خۋاي گەورە ھەر لە سورەتى (ق)دا باسى پەشتى ئەو مۇۋەنە دەكات،
كە دەچىتە دۆزەخە، كە شەش پەشتىيان لى باس دەكات بەم شىۋە:

يەكەم: سېلە و كافرە بەرانبەر بە بەخششەكانى خۋاي گەورە، كافرە بە
يەكتاپەرستى و ناو سىفات و ئاينى خوا، كافرە بە پىتەمبەران و مەلائىكەتانى
خوا، كافرە بە كىتەبەكانى خوا و زىندو بوونەو.

دوومە: كەللە پەقە و ھەق و ھەرنەگىت و پەقەكارى لى دەكات.

سىيەم: پىگىرى چاكە و خىرە، جا ئەم پىگىرتن لە خىر و چاكە يە گىشتى،
جىاوازى نى پىگىرى خىر و چاكە بىت بۆ خودى خۆى وەك بەندايەتى كردنى خوا و
نزيك بوونەو لە بەخششى خوا، يان پىگىرى خىر و چاكە بىت بۆ خەلگى تر، ئا
ئەمە نە خىرى بۆ خۆى ھەيە، نە خىرى بۆ خەلگىش ھەيە، ھەر وەك زۆرىنەى
خەلگى وان.

چوارەم: لەگەل ئەو ھى كە خىر و چاكە لە خەلگى قەدەغە دەكات، زىانىشىيان
پى دەگەيەنەت، كە بە زمانى و دەستى ستەمىيان لى دەكات و فەوئىل و تەلەكەيان
لەگەل دەكات.

پىنجەم: (مەربى)يشە، كە – گومانى لە پاستى ئىسلام ھەيە – لەگەل ئەو ھى چ
شتىك گومانى تىابىت ئەو پەوى تى دەكا و بۆى دەچىت، ھەر بۆيەش گوتراو:
فلانە كەس(مەربى) ھە ئەگەر كەسىكى گوماندار بىت.

شەشەم: لەگەل ئەو ھى ئەم ھەموو كارە قىزەونەشى ھەيە(مەرك)يشە بە خوا،
كە ھاوبەشى بۆ خوا بىيار داو، لەگەل خۋاي گەورە يەكىكى تىرى كردووە بە خوا و
لە شۆينى خوا دەپەرستى و خۆشى دەوى، ھەر كەسىكىش رقى لەو شتە بىتەو
كە ئەو كردوويەتى بە خوا، ئەو ھى لى تووپە دەبىت، ھەر كەسىكىش خوايەكەى

ئەوى خۆش بوئىت ئەوئىش خۆشى دەوئىت، سوئىند بە ناوى ئەو شتە دەخوات كە كىرەوئىتەى بە خوا، دەرەئىتەى و دەرەئىتەى خۆى لە پىتەئى دەردەبىرەت.

جا ئەم مەرۋە لە پۇرئى دوايى مەشت و مەرۋەكەت لە گەل ئەو شەيتانەى كە چىپاندەوئىتەى بە گويىا كە ئەو كارانە بىكات، ئەو مەرۋە شەيتانەكە تۆمەت بار دەكەت بەوئى كە ئەو ئەم كارانەى پى ئەنجام داو، شەيتانەكەش دەئىت: مە ئەو تەوانا و دەسەلاتەم نىيە كە بە زۆر خەلئى گومرا و سەرگەردان بىكەم، بەلگە ئەو خۆى لە ناو گومرايى و سەرگەردانيدا نەقۇوم بىبو، خۆى گەندەلئى و خراپەى بەسەر حەق و كامەرانيدا هەلئىزاد، هەر وەك (ابلىس) لە دوا پۇرئادا كاتىك فەرىي دەدەنە ناو دۆزەخ خەلئى دۆزەخىش پەوى تىدەكەن پىي دەئىن: بۇ وات بەسەر ئىمە هەينا ئەوئىش پىيانەئىت: ﴿وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ﴾ (ابراھىم: ۲۲)، واتە: مە هەيچ دەسەلاتەم بەسەر ئىوئەدا نەبوە كە گومراپان بىكەم، مە تەنھا بانگم كەردن كوفەر و تەوان بىكەن ئىوئەش بە دەرەئىتەى هاتن و ئەنجامتاندا.

بەم شىئەى پەون بۆو كە ئەوئى لە گەلئى داىيە شەيتانەكەىتەى، لە خەزەت خەوى گەورە مەرۋەكە و شەيتانەكە مەشت و مەرۋەكەن، كۆمەلئى لە زانايانى تەرىش فەرمەوئىانە: بەلگە ئەوئى مەرۋەكە مەشت و مەرۋە لە گەلئى دەكەت مەلئىكەتەكەى، مەرۋەكە تۆمەت بارى دەكەت بەوئى زىيادى لەسەر نووسىو، كە ئەو ئەوئەندە كارەى ئەنجام نەداو، تۆمەت بارى دەكەت بەوئى كە پەلەى كىرەوئە لە نووسىنى كارەكانى فەرمەئى نەكىرەوئە تاكو تەوئە بىكات.

جا مەلئىكەتە كە دەئىت: هەيچ شەتئىكى زىيادەم لەسەر نەنووسىو و پەلەشەم نەكىرەوئە لە نووسىنى كارەكانى: ﴿وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ﴾ (ق: ۲۷)، واتە: بەلگە ئەو خۆى لە ناو گومرايى و سەرگەردانەىكى دەرەئىتەى نەقۇوم بىبو.

خەوى پەروەردىگارىش دەفەرمەئى: ﴿لَا تَخْصِمُوا لَدَيَّ﴾ (ق: ۲۸)، واتە: مەشت و مەرۋەكە لای مەكەن.

خەوى گەورە لە سورەتى (الصافات) دا باسى مەشت و مەرۋە كافر و شەيتان دەكەت، كە لە خەزەتەى ئەودا مەشت و مەرۋەكەن، لە سورەتى (الزمر) يشدا باسى ئەو

خه لکه ده کات که له خزمه تیدا مشت ومړ ده کهن.

له سوره تی (الشعراء) و سوره تی (ص) یشدا باسی مشت ومړی خه لکی ناو دوزخ ده کات، پاشان خوی گه وره نه وه پوون ده کاته وه که هر فرمانیکیدا نه وه هه لوه شان هوی بو نیه و ناگوړیت.

گو تراوه: مه به ست به نه گوړی فرمانی خوا نه م نایه ته یه: ﴿لَا مَلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ (هود: ۱۱۹)، واته: دوزخ پر ده کم له گرومی (جن) و خه لکی.

خوی گه وره په یمانیسی داوه به ئیمانداران به به هشت، جائه م په یمانانه هه لئاوه شیت هوه و ناگوړیت.

(ابن عباس) ده فره مووی: خوی گه وره ده فره مووی: په یمانی من ناگوړیت به رانبر به و که سانه ی ملکه چی من بوونه و به ندایه تی منیان کردوه، په یمانم ناگوړیت به رانبر به و که سانه ش که بی فرمانی منیان کردوه.

(مجاهد) یش ده فره مووی: خوی گه وره ده فره مووی: من برپاری خو م داوه، نه وه نیه دیسان برپاریکی تر بده م.

له م دوو ته فسیره نه مه یان ته فسیریکی دروسته، ته فسیریکی تریش هیه بو نایه ته که، نه ویش به م شت هیه:

خوی گه وره ده فره مووی: فرمانی من ناگوړیت به درو و ته له که، هر وه ک پاشا و کاربه ده ستانی دنیا برپاریک ده دن، پاشان دروی له گه ل ده کهن و ناییه نه سر.

مه به ست به گوړینی فرمان، نه و فرمانه یه که داویه تی ده رباره ی نه و دووانه که مشت و مړ ده کهن.

(ابن قتیبه) و (الفراء) نه م پایه یان هه لباړدوه، (الفراء) ده فره مووی: ته فسیری نایه ته که به م شت هیه خوا ده فره مووی که س درو نه کات له لای من، چونکه من زانستم به شتی نه ینیش هیه، (ابن قتیبه) ش ده فره مووی: خوا ده فره مووی هیچ

بېرىار و فرمانىك لای من نه ده گوپى و نه زياديش ده كات و نه كه ميش ده كات، چونكه خواى گوره فرموييه تى: بېرىار لای من، نه يفرمووه بېرىارى من، ئەمەش وەك ئەو ەيه كه ده گوتى: درۆمەكه لای من، جا به گويزەى تەفسىره كەى يەكەم، كه (الفراء) ە ئەم ئايەتە: ﴿وَمَا أَنَا بِظَالِمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ (ق: ۲۹)، تەواو كەرەكەى ئەمەيه: ﴿مَا يَبْدُلُ الْقَوْلُ لَدَى﴾، واتە: ئەو بېرىارەى داومە و گووتوومە بەرانبەر بە و كارانەيه كه ئەنجامى داو، ئەمەش كارپكى زۆر دادپەرورەرانەيه و ستمى تيانىه. به گويزەى تەفسىره كەى دووم، كه (ابن قتیبە) يە خواى گوره زاتى خوئ وەسف كردوو ە به دوو سيفت:

يەكەم: زانستى فراوان و بئى پايانى ناھيلىت لہ خزمەتيدا بېرىار بگوپت و ەق بدا بە ناھەق.

دووم: دادپەرورەى بئى پايانى پئ نادا، ستم لہ بەندەى بكات.

پاشان خواى گورە - ەەر لہ سورەتى (ق) دا باسى فراوانى دۆزەخ دەكات، كه ەەر كاتىك كۆمەللىك فریدەرینە ناو دۆزەخەو، دۆزەخ دەلئت: ﴿هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ﴾ (ق: ۳۰)، واتە: با بئت زياتر نيه بئت؟!

بەلام ئەو كەسە بە ەلە داچوو ەك دەلئت ئەمە بە ماناى "ليس من مزيد" واتە: شوئین نەماو ە لہ دۆزەخ، چونكه ەدىسى (صحیح) يش ئەم بوچوونە پەت دەكاتەو.

باسكردنى چوار پەشتى بەھەشتىھەكان

پاشان خۇاى گەورە - ھەر لە سورەتى (ق)دا- باسى نىزىكى بەھەشت دەھكات بۆ
تەقواداران، بەھەشتىھەكانىش ئەوانەن كە بەم چوار پەشتانە وەسف كراون:

يەكەم: (اواب) ھە، واتە: لە بى فرمانى خوا دەگەرپتەو ھە بۆ گوپراپەلى خوا، لە بى
ئاگابون لە خوا دەگەرپتەو ھە بۆ سەزىكر و يادى خوا.

(عبىدى) ى كوپى (عمير) دەفرەمووى: (الاواب) ئەو كەسە يە كە گوناھەكانى بىر
دەكەوئتەو ھە داواى لىبورىدن لە خوا دەھكات لەسەر گوناھەكانى.

(سعيد بن المسيب) ىش دەفرەمووى: (الاواب) ئەو كەسە يە كە گوناھ دەھكات،
پاشان تەوبە دەھكات، ديسان گوناھ دەھكات، پاشان تەوبە دەھكاتەو ھە.

دووەم: پەشتىكى تىرى بەھەشتىھەكان ھەك (ابن عباس) دەفرەمووى:
(الحفيظ) ھە واتە: پارىزەرە لەسەر ئەو شتانەى كە خوا فرمانى پى كىردو ھە.

(قتادة) دەفرەمووى: پارىزەرە كە ھەق و فرمانى خوا دەپارىزىت و گوپراپەلى
دەھكات.

دەروونى مەوۇ دوو توانا و ھىزى ھەيە:

❖ ھىزى ھەرگىرتن (الطلب).

❖ ھىزى خۆگىرتنەو ھە (الامساك).

ئىنجا (الاواب) بۆ ھىزى ھەرگىرتن (الطلب) بە كارھاتو ھە، كە مەوۇ كە پو
دەھكاتە ھەرگىرتن و ئەنجامدانى بەندايەتى خوا، (الحفيظ) ىش بۆ ھىزى خۆگىرتنەو ھە
(امساك) بە كارھاتو ھە، كە مەوۇ كە خۆى دەگىرتەو ھە لە ئەنجامدانى گوناھ و بى
فرمانى خوا.

كە واپو: مەوۇ (الحفيظ) خۆى دەگىرتەو ھە و خۆى دەپارىزىت لەو شتانەى لى
قەدەغەكراو ھە، مەوۇ (الاواب) ىش پو دەھكاتە بەندايەتى خوا.

سەيھەم: پەشتىكى تىرى بەھەشتىھەكان ئەو ھە ھەك خۇاى گەورە دەفرەمووى:

﴿مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ﴾ (ق: ۳۳). ئەم ئایەتە ئەو خالانە لە خۆ دەگریت:

کە ئەم مۆفە ئیمانی هیناوه به بوونی خوا و به پەرورددگاریهتی خوا و به دهسهلات و زانستی بێ پایانی خوا به رانبەر به هه موو کاروباری بهندهکانی ئیمان هینان به کتیبه ئاسمانیهکان و پیتفه مبه ران و فره مان و قه دهغه کراوه کانی خوا، دانهینان و ئیمان هینان به پاداشت و سزا و زیندوو بوونه وه.

جا ترسان له خوای گه وره به په نهانی که له م ئایه ته دا باسکراوه نایه ته جی و سوودی نابیت تاکو ئەم خالانە ی باسکرا تیایدا کۆ نه بیته وه.

چواره م: پره وشتیکی تری به هه شتیەکان ئەوه یه وه ک خوای گه وره

ده فه رمووئ: ﴿وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ﴾ (ق: ۳۳).

(ابن عباس) له باره ی ته فسیری ئەم ئایه ته دا ده فه رمووئ: ئەو بهنده یه ده گه پیته وه له بێ فره مانی خوا و پوو ده کاته به ندایه تی خوا.

په شیمان بوونه وه و گه رانه وه ی پاسته، به رده وامبوون و مانه وه ی دل له سه ر به ندایه تی و خۆشه ویستی خوا.

پاشان خوای گه وره - هه ر له سو ره تی (ق) دا - باسی پاداشتی ئەو که سانه

ده کات که ئەم کارانه ئەنجام ده ده ن خوای گه وره ده فه رمووئ: ﴿أَدْخُلُوهَا سَلَامًا

ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٢٤﴾ لَّهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ﴾ (ق: ۲۴ - ۲۵)، واته: به فه رموون

بچه ناو به هه شته وه به ناشتی و ئارامیه وه، ئا ئەوه ئیتر پۆژی نه مرین و نه بپراوه یه، هه رچیش داوای ده که ن و چه زی لێ ده که ن بۆیان ئاماده یه تیایدا، به لکو زۆر له وه ش زیاترمان له لا هه یه.

پاشان خوای گه وره ده یان ترسیتیت ئەگه ر به رده وام بن له سه ر گونا ه تاوان هه ر

وه ک چۆن هۆز و نه ته وه کانی پیش نه وانی له ناو بردوو به سزا له کاتی کا که نه وان

له مان زۆر به هیز و ده سه لات تریش بوون، که چی هیز و ده سه لاتیان فریایان نه که وت.

ئایا هیچ شتێک هه بوو پزگاریان بکات له سزای خوای گه وره ؟!

(قتاده) ده‌فهرمووی: دووژمنانی خوا زور گه‌پان به دوی پزگار بووندا، که‌چی بینیان فهرمانی خوا هر ده‌یانگاتی.

(الزجاج) ده‌فهرمووی: زور گه‌پان و سووپان هیچ شتیکیان نه‌دوژیه‌وه که پزگاریان بکات له مردن.

له راستیدا نه‌وان ده‌گه‌پان به دوی شتیکی که ده‌ریازیان بکات له مردن، به‌لام چنگیان نه‌ده‌که‌وت.

پاشان خوی گه‌وره، هر له سوره‌تی (ق) دا نه‌وه پوون ده‌کاته‌وه که نه‌وانه‌ی باسکران: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِّمَن كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ﴾ (ق: ۲۷)، واته: بیرخستنه‌ویه بۆ که‌سیک که دل‌یکی زیندوی هه‌بیّت، یان به دل‌یکی ئاماده‌وه گوی بۆ قورئان بگریّت.

پاشان خوی گه‌وره نه‌وه پوون ده‌کاته‌وه که ئاسمانه‌کان و زه‌وی و هه‌رچی له نیوانیشیاندا هه‌یه به شه‌ش پۆژ دروستی کردوون، هیچ ماندویه‌تیه‌کیش پوی تی نه‌کردوه، نه‌مه‌ش بۆ به‌درۆ خستنه‌وه‌ی جووله‌که‌کانه که دووژمنانی خوان که ده‌لین: خوا دوی دروست کردنی نه‌مانه له پۆژی هه‌وته‌میش هه‌سایه‌وه.

پاشان خوی گه‌وره فهرمان به پیغه‌مبه‌ر ده‌کات که ئارام بگریّت له‌سه‌ر نه‌و بوختانانه‌ی که (جوو) به خوی هه‌لده‌به‌ستن، هر وه‌ک چۆن خوی گه‌وره ئارامی گرتوه له‌سه‌ر نه‌و قسه‌گه‌نده‌له‌ی (جوو) که ده‌لین: خوا هه‌ساوه‌ته‌وه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فهرمووی: ((مَا أَحَدٌ أَصْبَرُ عَلَى أَدَى سَمْعِهِ مِنَ اللَّهِ، يَدْعُونَ لَهُ الْوَلَدَ، ثُمَّ يُعَافِيهِمْ وَيَرْزُقُهُمْ))^(۱)، واته: هیچ که‌سیک وه‌کو خودا به ئارام نیه، نه‌زیه‌ت له به‌نده‌کانی ده‌بینیّت و ده‌بیستیّت، نه‌وه‌ی بۆ بریار ده‌دن له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا ده‌یان به‌خشیت و پۆزیان ده‌دات.

پاشان خۇاى گەورە فەرمان بە پېغەمبەر ﷺ دەكات، بە وشتەى ئارامى پى دەبەخشىت كە تەسبىحات و سوپاس و ستايش كردنى پەرورەدگارىەتى پىش خۆر ھەلاتن و پىش ئاوابوونى، ۋە لە شەوگارىشدا تەسبىحات و ستايشى خوا بكات، ۋە دواى سوجدەكانىش.

پاشان خۇاى گەورە سورەتى (ق) بە باسكردنى زىندوو كردنە ۋە كۆتاي پى دەھىنىت، كە بانگ بېژىك بانگى پۇرھەكان دەكاتە ۋە بۆ لاشەكانىان تاكو لىپرسىنە ۋەيان لە گەلدا بكرىت، ئە ۋەش پوون دەكاتە ۋە كە ئەم بانگە لە شۆيىنىكى زۆر نىزىكە ۋەيە كە ھەموو كەسىك گۆى لى دەبىت، ھەر ۋەك دەفەر مووى: ﴿يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ﴾ (ق: ۴۲)، واتە: ئە ۋە پۇژە دەنگىكى زۆر بەرز و سامناك بە پاستىي دەبىستن، ئە ۋەش بۆ زىندوو كردنە ۋەى خزمەت خوايە.

خۇاى گەورە دەفەر مووى: ﴿يَوْمَ تَشْقَى الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا﴾ (ق: ۴۴)، واتە: پۇژىك دىت زەوى لە ئاستى ئەوان شەق دەبىت.

ھەر ۋەكو چۆن بۆ روو ۋەك شەق دەبىت، ئە ۋەش زەوى شەق دەبىت و خەلگى لە گۆرەكانىان دىنە دەر ۋە (سراعا) واتە: بە پەلە ۋە ھەلە داوان، ۋە دەفەر مووى: ﴿ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ﴾ (ق: ۴۴)، واتە: ئا ئە ۋە (حشر)ى مۇڤھەكانە بۆ لىپرسىنە ۋە، ئە ۋەش لاي ئىمە كارىكى زۆر ئاسانە.

پاشان خۇاى گەورە ئە ۋە پوون دەكاتە ۋە كە بە ئاگايە بە ۋەى دوزمەكانى دەيلىن، ۋا نەبىت لاي خوا شاراۋە بىت، بە لگو سزاشيان دەداتە ۋە، خۇاى گەورە باسى زانست و دەسەلاتى خۆى دەكات كە دەتوانىت سزايان بدات.

پاشان خۇاى گەورە بە پېغەمبەر ﷺ پادەگەيە نىت كە ئە ۋە پەوانە نەكراۋە تا بە دەسەلات و بە زۆر ئىسلاميان بە سەردا بسە پىنىت، بە لگو خۇاى گەورە فەرمانى پى دەكات كە بە قورئان يادە ۋەرى ئە ۋە كەسانە بكات كە لە ھەر شەكانى خوا دەترسن، چۈنكە ئەمانە لەم ئامۇزگارىي و بىر خستەنە ۋانە دا سوود ۋەردە گىن، بەلام كەسىك كە بپواى بە زىندوو بوونە ۋە نەبى و لە سزاي خوا نەترسى و ئومىدى بە پاداشتى خوا نەبىت، ئە ۋە بىر خستەنە ۋە سوودى پى ناگەيە نىت

شهرحی حەدیسی: ((وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ اللَّهَ أَطَّلَعَ عَلَى أَهْلِ بَدْرٍ))

ئەم فەرموودەى پێغەمبەر ﷺ که بە (عمرى) دەفەرموو: ((وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ اللَّهَ أَطَّلَعَ عَلَى أَهْلِ بَدْرٍ فَقَالَ: اْعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ ، فَقَدْ غَفَرْتُ لَكُمْ)) ^(۱)، واتە: تۆ چوزانیت! بەلکو خۆای گەورە پووی قسەى کردییتە یارانى (بدر) مژدەى دابنى و پێى فەرمووین: چى دەکەن بیکەن، من هەر لە ئیستاهە لیتان خوشبووم.

مانای ئەم فەرموودەى بۆتە گرفت لە لای زۆریک لە خەلکید، چونکە پۆلەتى ئەم فەرموودەى، و پێشان دەدات کە سەحابەى بەدر هەرچى حەز دەکەن ئەنجامى بدەن بۆیان دروستە و کاریکی ئاساییە، ئەمەش مەحاله و دروست نیه، جا بۆیه کۆمەلێک لە زانایان یەك لەوان: (ابن الجوزي) ه فەرموویەتى: مەبەست لە وشەى "اعملوا" بۆ (استقبال) نیه واتە: لەمەودوا چى دەکەن بیکەن من لیتان خوش بووم، بەلکو "اعملوا" بۆ (الماضي) ه واتە: لەو کارانەى کردووتانە خوش بووم، بەلگەش لەسەر ئەم بۆچوونە دوو شتە:

یەكەم: ئەگەر "اعملوا" بۆ ئەو کارانە بوایه کە لەمەوبەدا دەکریت، دەبا وهلامەکەى ئاوا بایە: "فسأغفرلکم" واتە: لەمەوبەدا لیتان خوش دەبم.

دووەم: ئاشکرایە کە ئەمە پەيوەستە بە گوناخەوه، لە پاستیدا ئەم وهلامە بەم شێوەیه: من بە هۆى ئەم جەنگەوه- کە بەدر- لە گوناخەکانى پیشووتان خوش بووم، بەلام ئەم پايە بى هیژە لە دوو پووهوه:

❖ یەكەم: وشەى "اعملوا" بۆ کارى داهاتوو نەك کارى پابردوو، وه ئەم دێرەش کە دەفەرمووی: "قد غفرت لکم" لیژەدا "غفرت" بە (فعل ماضی) هاتوو کە دەکات بەلگە نیه لەسەر ئەوهى کە "اعملوا" وهکو (غفر) بە مانای پابردوو (ماضي) بیت، چونکە "قد غفر" لیبووردن لە مەوبەدا دەگەیه نیت.

ۋەكۈنم ئايەتە كە خۇاى گەۋرە دەفەرمۇي: ﴿أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ﴾ (النحل: ۱)، واتە: فەرمانى خۇا ھات، كە ھېشتا نەھاتوۋە.

لە شۇيىنىكى تىردا دەفەرمۇي: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ﴾ (الفجر: ۲۲)، واتە: پەرۋەردىگارت ھات، ئەمە لە قىيامەتە كە ھېشتا نەھاتوۋە

❖ دوۋەم: خۇدى ھەدىسە كە بەرپەرچى ئەم بۇچۇنە دەداتەۋە، چۈنكە ووتنى ھەدىسە كە بە ھۇى چىرۆكەكەى (حاطب) ۋە بوۋە، كە سىخۇرپى لەسەر پېغەمبەر ﷺ كىرەبوۋ، ئەم كارەش دۇاى جەنگى بەدر بوۋەك پېش جەنگى بەدر، بەلى ئەمە ھۇى ووتنى ئەم ھەدىسەيە.

ئەۋەى ئىمە تىي گەشىتبىن لەم ھەدىسە بەم شىۋەيە، واللہ أعلم، خۇاى گەۋرە ئەم لىيۋوردنەى بە كەسانىك فەرمۇۋە كە زانىۋىيەتى ئەۋانە ۋاز لە دىندارى ناھىنن، بەلگۈ كاتىك دەمرن بە موسلمانىيەتى ۋ لەسەر ئىسلام دەمرن، كەچى ھىندى ھەلەش دەكەن ۋەكۈ ھەموۋ خەلگى تر، بەلام خۇاى گەۋرە فەرامۇشيان ناكات لەسەرى بەردەۋام بن، بەلگۈ يارمەتيان دەدات بۇ تەۋبەكردن ۋ پەشىمان بوۋنەۋە ۋ چاكەكردن، جا بە ھۇى ئەمانەۋە ئەۋ كارە ھەلەى ئەنجاميانداۋە دەسرىتەۋە ۋ نامىيىت.

جا تايىبەت كىردنى لىيۋوردن بە جەنگاۋەرانى بەدر جگە لە خەلگى تر، لەبەر ئەۋەيە چۈنكە ئەۋان ھۆكارەكانى لىيۋوردن تىادا كۆبۇتەۋە دەرگاي لىيۋوردن كراۋەتەۋە بۇ كەسىك كە بەم كارانە ھەلىسەت كە ئەۋان ئەنجاميان داۋە، ھەر ۋەك چۆن ناگوئجىت بە بەھانەى لىيۋوردن دەست لە بەندايەتى ھەلگىرت.

كەۋاتە ئەگەر بىتۋو لىيۋوردن بەبى بەردەۋامى لەسەر بەندايەتى چەنگ بەكەۋتايە، ئەۋە نوپۇز ۋ پۇتۇۋ ۋ ھەج ۋ زەكات ۋ جىھاد پىۋىستى نەدەكرد، ئەمەش شتىكى مەھالە، ۋە گەۋرەترىن ۋاجىبىش تەۋبە كىردنە دۇاى گوناھ.

كەۋابو گىرىنتى يىدانى لىيۋوردن ۋا ناگەيەنەت كە دەست ھەلگىرت لە ھۆكارەكانى لىيۋوردن، ۋىنەى ئەمەش ئەم ھەدىسەيە: ((اذْنَبَ عَبْدٌ ذَنْبًا فَقَالَ: أَيُّ

رَبِّ، اُذْنِبْتُ ذَنْبًا فَاغْفِرْ لِي، فغفر له، ثُمَّ مَكَثَ مَا شَاءَ اللَّهُ اَنْ يَمُكِّثَ، ثُمَّ اُذْنِبَ ذَنْبًا اٰخَرَ، فَقَالَ: اَيُّ رَبِّ، اَصْبَتُ ذَنْبًا، فَاغْفِرْهُ لِي، فغفر له، ثُمَّ مَكَثَ مَا شَاءَ اللَّهُ اَنْ يَمُكِّثَ، ثُمَّ اُذْنِبَ ذَنْبًا اٰخَرَ، اُذْنِبَ ذَنْبًا، فَقَالَ: رَبِّ، اَصْبَتُ ذَنْبًا، فَاغْفِرْهُ لِي فَقَالَ اللهُ: عَلِمَ عَبْدِي اَنْ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ وَيَأْخُذُ بِهِ، قَدْ غَفَرْتُ لِعَبْدِي، فَلْيَعْمَلْ مَا شَاءَ)) (۱).

واته: کاتیک بهنده گوناھیک دهکات - پاشان له گوناھه که په شیمان ده بیته وه - ده لیت: نهی په روه ردگارا گوناھیکم نه جامدا داوات لی ده که م لیم ببوره، خواش لئی ده بووریت، ماوهیه که ده مینیتته وه بهم شیوه نه وندهی خوا حه ز بکات، پاشان گوناھیکی تر دهکات - دیسان - ده لیت: نهی په روه ردگارا گوناھیکم نه جامدا لیم ببوره، خواش لئی ده بووریت، ماوهیه که بهم شیوه ده مینیتته وه نه وندهی خوا حه ز بکات، پاشان گوناھیکی تر نه جام ده دات، ده لیت: نهی په روه ردگارا تووشی گوناھ هاتمه وه لیم ببوره، خوی گورهش ده فهرموی: بهنده که م ده زانیت په روه ردگاریکی هیه له گوناھ ده بووریت و یان سزای ده دات، که واته من له بهنده که م بوورد چی دهکات با بیکا.

نه وهش وا ناگه نیټ که خوی گوره ریگا به کردنی گوناھ و تاوان بدات، به لکو نه مه وا ده گه نیټ که خوی گوره لئی ده بووریت، چونکه بهم شیوه گوناھ دهکات و په شیمان ده بیته وه و تهویه دهکات.

جا خوی گوره نه و بهندهی تاییه ت کردوه به لیبور دن، چونکه زانیویه تی سورنابیت له سر گوناخ، به لکو هر کاتیک تووشی گوناھیک هات به په له تهویه دهکات، نه م حوکهش گشتیه هه موو که سیک ده گریته وه که بهم شیوه بیت، به لام نه و بهنده لیبور دنی بۆ پراوته وه وهک یارانی به در.

به هه مان شیوهش نه و که سانهی که پیغه مبه ر ﷺ مژدهی به هه شتی پیداون، یان پښانی پاگه یاندوه که خوا لیان خوش بووه، نه وه وا ناگه نیټ که پښای

ته فسیری نه م نایه ته: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا﴾

خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ﴾ (الملك: ۱۵)، واته: خوای گه وره زهوی زه لیل و ملکه چ کردوه بۆ نه وهی بگه پښت به هه موو گۆشه و که ناریکیدا، له و رزق و پوزیهش بخون که پیشکه شتانی ده کات، دلنیا شبن که سهره نجام گه پانه وه تان بۆ لای نه وه. خوای گه وره له م نایه ته دا نه وه مان بۆ پوون ده کاته وه که زهوی ملکه چ کردوه بۆ خه لکی تا کو به سهریدا بپوون و خانو به ره ی له سهر دا دروست بکن و بیرى تیا هه لکه نن، له گه ل نه وه شدا پښگه ی به زهوی نه داوه که پښگښت به رانبه ر نه م کارانه ی، که خه لکی له سهریدا نه نجامی ده دن .

خوای گه وره نه وه شمان بۆ پوون ده کاته وه که زهوی کردوه به لانک و فهرش و شوینی حه سانه وه، پوونیشی ده کاته وه که زهوی به شیوه یه کی هیلکه یی به دیه پناوه، ناوی لی ده ره پناوه و له وه پگاشی بۆ مالآت لی فه راهم هیئاوه، به کیوه کانیش زهوی دامه زراو و پاگر کردوه، ریگاشی بۆ ساز کردوون، له زه ویدا ده ریا و کانیاویشی بۆ فه راهم هیئاون، خیر و بیږی زوږیشی تیایدا پڙاندوه .

هه ر له خیر و به ره که تی زهوی، نه وه یه که هه موو گیانداران خوراکیان له به روبوومی زهوی ده دریت، له خیر و به ره که تی زهوی نه وه یه که زهوی نارام ده گریت له هه موو کاریکی قیزه وهن که له سهر پشستی نه نجام ده دریت، که چی به رانبه ر نه مه ش چاکترین و به سوودترین به روبوومت پیشکه ش ده کات.

له خیر و به ره که تی زهوی نه وه یه که نه و پاشه پۆیه پیسه ی مرؤف له لاشه ی فرپی ده دات زهوی بۆی ده شاریته وه، به رانبه ر نه مه ش خواردن و خواردنه وهی بۆ ده رده دات.

به م شیوه یه زهوی ئیش و ئازار و خراپه و پیسیه ی له سهر نه نجام ده دریت، به لام نه و سوود و خیر ده به خشیت.

پوخته‌ی قسان: خوی گه‌وره زه‌وی وه‌ک حوشر ملکه‌چ کردوه بۆمان، بۆ کوئ
لیی ده‌خوړیت ده‌پوات، به‌پاستی خوی گه‌وره جوانی ته‌عبیر کردوه پښگا و
بانه‌کانی به‌شان ته‌عبیر کردوه، چونکه وه‌کو شان ملکه‌چه بۆ بار، له‌کاتی‌کدا
ده‌بینین پیاده له‌سەر شانی زه‌ویدا پښه‌کات که به‌رزترین شوینیه‌تی، هر بویه‌ش
چیا‌یه‌کان به‌شان ته‌فسیر کراوه، هر وه‌کو چۆن شانی ئاده‌میزاد به‌رزترین
شوینیه‌تی.

گوتراوه: ئه‌وه‌ش ئه‌وه ده‌رده‌خات که پښکردن له‌سەر ته‌ختای زۆر ئاسان‌تره.
کۆمه‌له‌یه‌ک له‌ زانایانی تره‌رموویانه: به‌لکو (مناکب) ته‌نیشت و لی‌واره‌کانه،
هر وه‌ک چۆن شانی ئاده‌میزاد له‌ته‌نیشته‌کانیه‌تی، به‌لام ئه‌وه‌ی له‌و باب‌ه‌ته
ده‌رده‌که‌وئ، ئه‌وه‌یه مه‌به‌ست به‌ (مناکب) به‌رزاییه، ئه‌و پوه‌ش که گیاندار
به‌سه‌ریدا ده‌پوات، ئه‌وه پوه به‌رزیه‌که‌یه‌تی، چونکه به‌رزایی زه‌وی پوه
پاخراوه‌که‌یه‌تی، پوښتنیش هر له‌سەر پوه پاخراوه‌که‌یه‌تی، ته‌عبیر کردنیشی به
شان زۆر جوانه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زانرا که ملکه‌چه بۆ پوښتن به‌سەر پشتیدا.

پاشان خوی گه‌وره له‌م ئایه‌ته‌دا فه‌رمانیان پښ ده‌کات له‌و پزق و پۆزیه بخۆن
که له‌ زه‌وی فه‌راهمی هیناوه، چونکه زه‌وی بۆ ملکه‌چ کردونه و پښگا و بانیشی
بۆ ساز کردون، تا‌کو له‌سه‌ری هاتووچۆ بکه‌ن، بۆ پشوودان و هه‌سه‌انه‌وه‌ش
خانوی بۆ په‌خساندون، خوراکیشی بۆ دانیشتوانی بۆ گیانه‌وران ئاماده کردوه
له‌سه‌ری.

پاشان خوی گه‌وره هر له‌و ئایه‌ته‌دا خه‌لکی ئاگادار ده‌کاته‌وه که ده‌فه‌رمووی:
﴿وَالِیُّ الشُّورِ﴾ (المک: ١٥)، واته: هر چه‌نده خۆتان به‌ دنیاوه خه‌ریک بکه‌ن ئه‌وه
هر ده‌که‌پینه‌وه لای من.

لیره‌دا خوی گه‌وره ئاگاداریان ده‌کاته‌وه که ئه‌م خۆشی و مال و سامانه له
زه‌ویدا به‌رده‌وام نامینیت تا سه‌ر، به‌لکو ئه‌و مروفه وه‌ک پښواریک هاتۆته دنیا، جا
که‌واته کاریکی ژیرانه نیه مروفه ئه‌م دنیا‌یه بکات به‌ مه‌زلگای خۆی و بیکات به
شوینیکی جیگیر و شوینی مانه‌وه، به‌لکو مروفمان بویه هیناوه‌ته دنیا تا تیشوو کۆ

بىكاته وە بۆ قىيامەتى، ئەو قىيامەتەي كە بەپاستى شوۋىنى ژيانى نەبىراوۋەي ھەتا ھەتايىيە، ئەم دىنيائەش پىيا پۇيشتەنە نەك دانىشتەن و مانەوۋە.

ئائەم ئايەتە بەلگەيە لەسەر، پەرۋەردىگارىيەتى و يەكتاپەرستى و دەسەلات و ھىكمەت و بەزەيى خۋاى گەرە، ئەم ئايەتە مەرۋۇ ئاگادار و ھۆشيار دەكاتەوۋە تا پۈۋنەكاتە دىنيا و بىكات بە مۆلگەي نەبىراوۋە، بەلكو ھانمان دەدات كە پەلە بىكەين بۆ گەيشتەن بە بە ھەشتى نەبىراوۋە.

ئەم ئايەتە ئەم خاللانەشى لە خۆ گرتوۋە، يەكتاپەرستى، بىرخستەنەوۋەي بەخششەكانى خوا، ھاندانى مەرۋۇ لەسەر چاكە كىردن بۆ بەدەست ھىنانى پەزامەندى خوا، خۆ ئامادەكىردن بۆ گەيشتەن بە خزمەتى خوا، پۈۋن كىردنەوۋەي ئەوۋەي زەۋى كاتىكى بەسەردادىت دەپىچىرۋىتەوۋە ۋەكو ئەوۋەي كە نەبۈۋىيىت، ئىنجا دۋاى مردنى مەرۋفەكان دۈۋبارە زىندۈۋىيان دەكاتەوۋە بۆ لىپرسىنەوۋە.

ٲوون كړدنه وهى سورەتى (الفاتحه)

كه كامه رانى و سه ربه رزى مروٲى له خوگرتووه

مروٲ دوو هيٲى هه يه كه نه و دوو هيٲه مروٲ له گياندارى تر جياى ده كاته وه:

○ قوه علميه نظريه: هيٲى زانست و زانيارى، كه به م هيٲه جيهان بينى و چاو ٲوٲن ده بٲٲ.

○ قوه علميه اراديه: هيٲى توانا (اراده) ه كه به م هيٲه ده توانٲٲ هه موو شتىكى چاك يان خراب نه نجام بدات.

جا هيٲى زانيارى (العلميه) ه به ٲٲنچ خال چنگ ده كه وٲٲ:

يه كه م: به ناسينى ٲه روه ردگارى چنگى ده كه وٲٲ.

دووه م: به ناسينى ناو و سيفاتى خوا چنگى ده كه وٲٲ.

سيٲه م: به ناسينى نه و ٲٲگايه ي ده يگه يه نيٲته نامان چنگى ده كه وٲٲ.

چواره م: به ناسينى ډل و ده روونى خوٲى چنگى ده كه وٲٲ.

ٲٲنجه م: به ناسينى كه م و كورٲه كانى خوٲى چنگى ده كه وٲٲ.

ئا به و ٲٲنچ خاله هيٲى جيهان بينينى (العلميه) هى چنگ ده كه وٲٲ، هه ركه سيٲك

نه م خالانه ي هه موو تيا كړبوو بٲٲته وه نه وه كامه رانترين و زانانترين كه سه.

هيٲى (اراده) ش مروٲ كاتٲك چنگى ده كه وٲٲ، نه گه ر ٲه چاوى سنووره كانى

خوای گه وره بكات و هه لسيٲ به نه نجامدانى به نيه تيٲكى ٲاك و به و شيٲوه ي

فه رمانى ٲٲ كراوه، ٲه چاو نه كړدنى نه مانه ش نه گه يشتنيه تى به مه به ست.

نه م دوو هيٲه ش مروٲ چنگى ناكه وٲٲ نه گه ر به يارمه تى خوا نه بٲٲ، مروٲ

ٲٲويسى به ٲٲنمووى خوا هه يه تاكو ٲٲگاي ٲاستى ٲٲشانيدا نه و ٲٲگايه ي خوا

خوشه ويستانى له سه ر جيگر كړدوه، مروٲ ٲٲويسى به يارمه تى خوا هه يه، كه

به رده وامى بكات له سه ر نه م ٲٲگايه تاكو لانه دات لٲى، چونكه ده رچوونى له م ٲٲگا

ٲاسته دا يان به تيٲكچوون و خراب بوونى هيٲى زانستيه تى كه نه فام و گومرا

دهبیّت، یان به تیّکچوون و خراپ بوونی هیّزی کارکردنیه‌تی که کاری و نه‌نجامده‌دات تووشی توورپیی خوا ده‌بیّت.

جا مروّث ناسووده و کامه‌ران نابیّت تاکو ئەم خالانە‌ی تیا نیتە‌جیّ که باسماں کرد، سوورپە‌تی (الفاتحة)ش ئەم خالانە‌ی زۆر به جوانی و پێکی پیز به‌ندرکدووہ که خوای گە‌وره ده‌فرمووی: ﴿الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ ۝۱ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝۲ تَبٰرَکَ یَوْمَ الدِّیْنِ﴾ (الفاتحة: ۱-۲-۳)، ئەم ئایە‌تانه بنچینه‌ی یه‌که‌می له‌ خۆ‌گرتووہ، که ناسینی په‌روه‌ردگارە و ناسینی ناو و سیفاته‌کانی خوایه، بنچینه‌ی ناوہ جوانه‌کانی خواش، ئەم ناوانە‌ن و له‌م سوورە‌تە‌دا باسکراون، که ناوی (الله) و (الرب) و (الرحمن)ە، چونکه ناوی (الله) سیفە‌تی (الالوہیة)‌واتە: یه‌کتاپه‌رستی له‌ خۆ‌گرتووہ، ناوی (الرب)یش سیفە‌تی (الربوبیة)‌واتە: په‌روه‌ردگاریه‌تی له‌ خۆ‌گرتووہ، ناوی (الرحمن)یش سیفە‌تی (الاحسان) و (الجود) و (البر)‌واتە: چاکه و چاکه‌کاری له‌ خۆ‌گرتووہ، ناوہ‌کانی خواش هەر ئەو سێ مانایه‌ کۆیان ده‌کاته‌وه.

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِیْبُ﴾ (الفاتحة: ۴)، ئەم ئایە‌تە‌ش ناسینی ئەو پێگایه‌ی له‌ خۆ‌گرتووہ که گە‌یشتنه به‌ په‌زنامه‌ندی خوای گە‌وره، گە‌یشتن به‌ په‌زنامه‌ندی خواش به‌و کارانه ده‌کریت خوا پێی پازیه و پێی خۆشه، ئەمە‌ش به‌ یارمه‌تی خوا ده‌بیّت، تاکو له‌سه‌ر به‌ندایه‌تیدا به‌رده‌وامی بکات و سه‌رفرازی بکات.

﴿أَمْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِیْمَ﴾ (الفاتحة: ۵)، ئەم ئایە‌تە‌ش ئەو‌ی له‌ خۆ‌گرتووہ، که کامه‌رانی مروّث ته‌نها له‌وه دایه به‌رده‌وام بیّت له‌سه‌ر پێگای پاستی ئیسلام، هیچ پێگایه‌کی‌ش نیه بۆ به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر ئیسلام، جگه له‌ پێنموونی په‌روه‌ردگار نه‌بیّت، هەر وه‌ک چۆن به‌نده به‌ یارمه‌تی خوا سه‌رفراز ده‌بیّت له‌ به‌ندایه‌تی، به‌ هه‌مان شیوه‌ش به‌نده به‌ پێنموونی خوا به‌رده‌وام ده‌بیّت له‌سه‌ر ئیسلام.

﴿غَیْرِ الْمَغْضُوْبِ عَلَیْهِمْ وَلَا الضَّالِّیْنَ﴾ (الفاتحة: ۶)، ئەم ئایە‌تە‌ش ئەو دوو پێگایه‌مان بۆ پوون ده‌کاته‌وه که پێگای سه‌رگه‌ردانیه و مروّث له‌ پێگای پاستی

ئىسلام لادەدات و سەرگەردان و سەر لىشىۋا دەبىت، جا لادان لە خواناسى و بىروباوەر سەردەكىشىت بۆ گوماپايى و سەرگەردانى، لادانىش لە بەندايەتى و ملکەچ نەکردن بۆ خوا، سەردەكىشىت بۆ توپە بوون و سزاي خوا.

کەوابوو: سەرەتاي سوپەتەکە پەحمەتى خواي لە خۆگرتووە، ناوەپاستەکەشى هيدايەت و پىنموويى لە خۆگرتووە، کۆتاييەکەشى بەخششى و نيعەتى خواي لە خۆگرتووە.

جا مەژۆ بە ئەندازەى هيدايەتەکەيتى بەخششى خواي بەر دەکەويت، بەشى لە هيدايەتى خواش بە ئەندازەى وەرگرتنى رەحمەتەکەيتى، کەواتە هەموو بنچينەکان دەگەرپيٽەووە سەر بەخشش و پەحمەتى خوا، بەخشش و پەحمەتى خواش پەيوەستە بە (ربوبية)تى خواي گەورە، پەروەردگاريش دەبىت سيفەتى رەحمەت و بەخشيني هەبىت، ئەمەش بەلگەيە لەسەر (الالوهية)ى پاستەقينهى خواي گەورە، ئەگەر چى کەللە پەقان دان بەمە ناهيټن، موشريکەکانيش لەم پاستيە لادەدەن. جا هەر کاتىک ماناي سورهتى (فاتحة)ى زانى و کارى پيکرد و تيکەلى بوو، ئەووە کامەران دەبىت بەوہى بەندايەتەکەى تاميکى تايبەتى دەبىت، وەك ئەو کەسانەى پەليان پي بەرز بوو لە خەلکى تر.

ناسینی خوا

له پښگای ٴیٴپوانینی دروست کراوه کانیدا چنگ ده که وٴیت
له قورٴاندا خوای په روه ردگار بانگی به ننده کانی ده کات و پوونی ده کاته وه که به
دوو پښگا ده گن به ناسینی خوا:

یه که م: ٴیٴپوانین و وورد بوونه وه له دروست کراوه کانی خوا.

دووه م: ٴیٴپوانین و وورد بوونه وه له قورٴانی پیروځ.

یه که میان به لگه و نیشانه ی بینراوی خوایه، دووه میشیان به لگه و نیشانه ی
بیسترای خوایه، به شی یه که م له و ٴایه ته دا ده رده که وٴیت که خوای گه وره
ده فه رموی: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَكَاتِ وَالْأَرْضِ وَآخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي
تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَخْجَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ (البقرة: ١٦٤).

واته: به پراستی له دروست کردنی ٴاسمانه کان و زهوی و ٴالوگوږی شه و پوځدا،
له و که شتیانه ی که ده که پٴیت به ده ریادا و به هوږیه وه سوود به خه لکی ده که یه نن،
له و ٴاوه ی که خوا له ٴاسمانه وه ده بیاریٴیٴیت و ٴینجا به هوږیه وه زهوی پی زیندو
ده کاته وه دوا ی ووشک بوون و مردنی، هه روه ها جوږه ها زینده وهر و گیانه بهر و مار
و میرووی له سره پووکاری زهویدا بلاو کردوٴه وه و گزrandن و هاتووچو پیکردنی باو
شه مال و پاگیر کردنی هه وره کان له نیوان ٴاسمان و زهویدا، ٴا ٴه مانه هه ره هه مووی
به لگه و نیشانه ی به هیٴن بؤ ٴه وانه ی که عه قل و بیرو هویشیان ده خه نه کار و بیر له
ده سه لاٴی بی سنووری خوا ده که نه وه.

خوای گه وره ده فره رمویی: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ (ال عمران: ۱۹۰)، واته: به پاستی له دروست کردنی ناسمانه کان و زهوی نالووگورکردنی شه و پوژدا، به لگه و نیشانهی زوره ه ن بۆ که سانی ژیر و هوشمه ند.

نایه ت له سهر ئه م بابه ته وه زوره له قورئاندا، به شی دووه م له و نایه ته دا ده رده که ویت که خوای گه وره ده فره رمویی: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ أَلَفَرَأَن﴾ (النساء: ۸۲)، واته: نایا ووردنابنه وه له م قورئانه.

ده فره رمویی: ﴿كَتَبْنَا إِلَيْكَ مَبْرُكًا لِّدَعْوَانَا إِنِّي بِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ (ص: ۲۹)، واته: ئه م قورئانه کتیبیکی پیروزه دامانبه زاندووه بۆ تو، بۆ ئه وهی له وورده کاری نایه ته کان ووردبنه وه.

به هه مان شیوه نایه ت زوره له م باره یه وه. کارتیتیکراوه کان به لگه ن له سهر ئه وهی کاریان تیاکراوه، کاره کانیش به لگه ن له سهر سیفه تی کارکاره که، چونکه کارتیتیکراو به لگه یه له سهر کاری کارکه ر، ئه مه ش مه شخه له بۆ بوون و ده سه لات و ویست و زانستی خوای گه وره، چونکه مه حاله له نه بونه وه په یدا بووبن، یان له بوونه وه ریکه وه به لام بی توانا و زانست و ئیراده بیئت.

پاشان هه رچ تاییه ته ندیه ک له م کارتیتیکراوه دا هه بیئت ئه وه به لگه یه له سهر ده سه لات و ویستی خوای گه وره، که واته خه سه له تی چاکسازی و سوپاسکرا و حیکمه ت له م دروستکراوانه دا، به لگه یه له سهر حیکمه تی خوا.

خه سه له تی خیر و به خشین و چاکه له م دروستکراوانه دا، به لگه یه له سهر ره حمه تی بی پایانی خوا.

خه سه له تی هیژ و تۆله و سزا له م دروستکراوانه دا، به لگه یه له سهر تووپه ی خوا. خه سه له تی به خشنده یی و یارمه تی و دۆستایه تی له م دروستکراوانه دا، به لگه یه له سهر خۆشه ویستی خوا.

خەسلەتى دەست پىكى گەشەكردن وزيادكردن و بەرەوتەواو چوون لەم دروستكراوانەدا، بەلگەيە لەسەر ھاتنى پۆزى قىامەت.

پووەك و گياندار، زىندووكردنەو و ھەلقولاندنى ئاوەپۆكان، بەلگەن لەسەر زىندووېوونەو ھى مرۆفەكان لە پۆزى قىامەت.

شۆيئەوارى خەسلەتى بەخشش و رەھمەت لەسەر دروستكراوەكانى بەلگەيە لەسەر پاستى پىغەمبەران.

خەسلەتى بى كەم و كوپى لەم دروستكراوانەيدا، بەلگەيە لەسەر كەمالى و بى كەم و كوپى خواى گەرە.

دروست كراوەكانى خوا بەلگە و نىشانەى پوون و ئاشكران لەسەر سىفاتەكانى خوا و پاستى ئەو پىغەمبەرەنى كە پەوانى كردوون، جا ئەو دروستكراوانەش بەلگەن لەسەر پاستى قورئان.

خواى گەرە دەفەرموو: ﴿سَرِيهَمْ ءَايَتِنَا فِي الْاَفَاقِ وَفِي اَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُمْ اَنَّهُ الْحَقُّ﴾ (فصلت: ۵۳)، واتە: ئىمە بەلگە و نىشانەى سەر سوپەيئەريان نىشان دەدەين لە ئاسۆكانى بوونەو ھەردا لە خودى خۆشياندا، تاكو بۆيان پوون بىتەو و بزائن كە قورئان ھەقە.

خواى گەرە لىرەدا ئەو پوون دەكاتەو كە ئەم بەلگانەيان نىشانەدات، تاكو بۆيان پوون بىتەو قورئان پاستە و ژيانەو ھى مرۆفى تىايە.

بەلى: ئايەتەكانى قورئان و ئايەتەكانى بوونەو ھەموو شايئەن لەسەر يەكتايى خودا، خواى گەرەش شايئە بە ئايەتەكانى لەسەر پىغەمبەرەيەتى محمد ﷺ، ھەر ھەكو ھىندى لە خواناسان فەرموويانە: چۆن داواى بەلگە لەسەر شتىك دەكەم كە بۆ خۆى بەلگەيە لەسەر ھەموو شتىك!!

داواى چ بەلگەيەك دەكەى لەسەرى لە كاتىكدا كە بوونى گەرەتەين بەلگەيە. ھەر بۆيەش پىغەمبەران بەلگەلەكەى خۆيان دەفەرموو: ﴿أَفِي اللَّهِ شَكٌّ﴾ (ابراھىم: ۱۰)، واتە: ئايا گومان لە خواى گەرە ھەيە؟ لە كاتىكدا خواى گەرە لە ھەموو شتىك ئاشكراترە كە ھەموو شتىك بەو دەناسرئەت.

شەرحی حەدیس ((اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ اَمَّتِكَ))

له "المسند" و "صحيح ابی حاتم" دا حەدیس (عبدالله) ی کۆری (مسعود) هاتوه که ده‌فه‌رمووی: پێغه‌مبەری خوا ﷺ ده‌فه‌رمووی: ((مَا اَصَابَ عَبْدًا هَمٌّ وَلَا حَزَنٌ فَقَالَ: اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ اَمَّتِكَ، نَاصِیْتِیْ بِیْدِكَ، مَاضٍ فِیْ حُكْمِكَ، عَدْلٌ فِیْ قَضَاؤِكَ، اَسْأَلُكَ بِکُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمِعْتَ بِهِ نَفْسَكَ، اَوْ اَنْزَلْتَهُ فِیْ کِتَابِكَ، اَوْ عَلَّمْتَهُ اَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، اَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِی عِلْمِ الْغَیْبِ عِنْدَكَ، اَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رِیْبَعَ قَلْبِیْ، وَتُورَ صَدْرِیْ، وَجَلَاءَ حُزْنِیْ، وَدَهَابَ هَمِّیْ وَغَمِّیْ، اِلَّا اَذْهَبَ اللهُ هَمَّهُ وَحُزْنَهُ، وَاَبْدَلَهُ مَكَانَهُ فَرَجًا. قَالُوا: یَا رَسُوْلَ اللهِ اَلَا تَتَعَلَّمُهُنَّ؟ قَالَ: بَلٰی، یَنْبَغِیْ لِمَنْ سَمِعَهُنَّ اَنْ یَتَعَلَّمَهُنَّ)) (١).

واته: هەر به‌نده‌یه‌ک تووشی ناخۆشی و خه‌فه‌ت بی‌ت نه‌گەر ب‌لێت: خوا‌یه‌ من به‌نده‌ی تۆم، کۆ‌پ‌ی به‌نده‌ی تۆم، کۆ‌پ‌ی که‌نیزه‌ک و کۆ‌پ‌له‌ی تۆم، نێ‌وچه‌وانم به‌ ده‌ست تۆیه، حووکم و ب‌پ‌یارت به‌ سه‌رمدا پ‌ا‌بردوه، ب‌پ‌یاره‌کانیشت به‌ سه‌رمدا داد‌په‌روه‌رانه‌یه، خودایه‌ داوات لێ‌ده‌که‌م و لێ‌ت ده‌پ‌ا‌رپ‌مه‌وه به‌ هه‌موو ناوه‌ جوانه‌کانت که ناوت پ‌ی له‌ خۆت ناوه، یان له‌ قورئاندا ناردۆ‌تته‌ خواره‌وه، یان فێ‌ری که‌سیکت کردوه له‌ دروستکراوه‌کانت، یان له‌ زانستی پ‌ه‌نهانی خۆت هه‌شارت داوه که قورئان بکه‌یته‌ به‌ هاری د‌ل‌م، و نووری سنگم و پ‌ه‌وینه‌وه‌ی د‌ل ته‌نگیم و ل‌ا‌به‌ری غه‌م و خه‌فه‌تم، هه‌ر که‌سیک ته‌و‌ن‌زایه‌ بکات ته‌وه‌ خ‌و‌ای گه‌وره‌ غه‌م و خه‌فه‌ته‌که‌ی ل‌ا‌ده‌با و بۆ‌ی ده‌گۆ‌پ‌یت به‌ خۆشی کاتیک هاوه‌لان ته‌مه‌یان بیست فه‌رموویان: ته‌ی پێغه‌مبەری خوا ﷺ خه‌ل‌کی فێ‌ری ته‌م‌ن‌زایه‌ بکه‌ین؟! پێغه‌مبە‌ریش ﷺ فه‌رمووی: به‌ل‌ی، هه‌ر که‌سیک گۆ‌ی بیستی بوو، پ‌ی‌ویسته‌ خه‌ل‌کی تری ل‌ی فێ‌ربکات.

(١) صحيح: رواه أحمد في مسند (٣٧١٢)، ابن حبان في صحيحه (٩٧٢)، الحاكم في المستدرک (١٨٧٧)، بق زانیاری زیاتر به‌وانه: السلسلة الصحيحة للشيخ الألبانی (٣٨٢/١).

ئەم ھەدیسە بە نرخە، خواناسی و یەکتاپەرستی و ملکەچی لە خۆ گرتوو، لەو خالە بە، کە نرخانە ئێم ھەدیسە لە خۆی گرتوو، ئەو یە کە ئەو کەسە بەم شیوەیە نزاکی دەردەبەریت: "إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أُمِّكَ" واتە: خودایە من بەندە ئۆم، کوپی بەندە ئۆم، کوپی کەنیزەک و کۆیلە ئۆم.

ئا ئێم دەستەواژەییە باوکانی و دایکانی تاکو (ادم) و (حواء) لە خۆ دەگریت، ئەمەش نیشانە ئی دەربڕینی زەلیلێ خۆیەتی، لەبەر دەستی خۆی گەرە، بەو یە کە باوک و باپیرانی ھەمووی بەندە ئۆن، بەندەش ھێچ شوێن و مۆلگە یەکی نیە، جگە لە مۆلگە گەرە کە ئێبیت، ئەگەر بێتو گەرە کە ئی فەرمانۆشی بکات، ئەو پێسو دەبیت و کەس دال دە ئادات و کەسیش بەزەیی پێیا نایەتەو و بێ چارە دەبیت، جا بۆیە دان دەھێنێ و دەلێت: بە ئەندازە ئی چاو تروکانیکیش من بێ تۆ سەرگەردانم، کەس دال دەم ئادات، جگە لە گەرە کەم ئێبیت کە من بەندە ئۆم.

بە ئی: ئەمە دانھێنانە بەو یە پەرور دە کراو و فەرمان پێ کراو، بە لکو بە پێ فەرمانی خوا کار دەکات، ئەک بە ھەوێسی خۆی، لە راستیدا ئەمە ھالی کۆیلە نیە، بە لکو ھالی پادشا و ئازادەکانە، بە لام بەندۆکە پەرەتاریان بە پێی بەندایەتیە، ئا ئەوانە بەندەن بۆ بەندایەتی خوا پال دەراو تە لای خۆی گەرە، خۆی گەرە دە فەرمووی: ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ﴾ (الحجر: ٤٢)، واتە: - خۆی گەرە بە شەیتان دە فەرمویت - بێگومان بەندە راستەقینەکانی من تۆ ھێچ دەسەلاتت بەسەر یاندا نیە.

دە فەرمووی: ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ﴾ (الفرقان: ٦٣)، واتە: بەندەکانی خودای میھرەبان ئەوانەن لەسەر زەویدا بە ھێمنی و لەسەر خۆی دەروێن.

جگە لە مانەش بەندە ئی (الربوبية) و دەسەلاتی خوان، پال دانیشیان بۆ لای خوا وەکو پال دانی ھەموو خانوو یە کە بۆ لای خواو نە کە ئی، پال دانی ئەمانەش بۆ لای وەکو پال دانی (البیت الحرام) ھ بۆ لای خوا، وەکو پال دانی حوشرە کە و بە ھەشتە بۆ لای،

پال‌دانی پیغه‌مبهره بو لای که ده‌فهرمووی: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا﴾ (البقرة: ۲۳)، واته: نه‌گهر نیوه گومان‌تان هه‌یه له‌و قورئانه‌ی دامانبه‌زاندوته سه‌ر به‌نده‌که‌مان.

هه‌روه‌ها ده‌فهرمووی: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ﴾ (الاسراء: ۱)، واته: پاکی و بی‌گهردی بو نه‌و خوایه‌ی شه‌وپۆی به‌به‌نده‌که‌ی کرد.

له‌ئایه‌تیکی تر ده‌فهرمووی: ﴿وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ﴾ (الجن: ۱۹)، واته: کاتی‌ک به‌نده‌ی نیمه‌هه‌لساوه و داوای کرد.

ماناي (العبودية) بەندايەتى

كە مۇۋەدەلئىت: "إِنِّى عَبْدُكَ" دەيىت ئەم خالانى لى بىتە جى: ملەكچى و زەللىلى و گەپانەو و گوى پايەلى كردنى گەرەكەى بىت كە خوى گەرەى، خۇپاراستن لە و شتانهى قەدەغەى كردو، پەنا تەنھا بۆ خوا ببات، داواى يارمەتى تەنھا لە و بكات، تەو كولى تەنھا لە سەر ئە و بىت، پەنا تەنھا بە و بگريت، خۇشەويستى و ترس و ئومىدى بە كەسى تر نە بىت جگە لە و، ھەر ھە ماناي وايە كە من لە ھەموو پەويەكەو بەندەى پاستەقىنەى تۆم، بە گچكەى و گەرەى و مردن و ژيان و گوى پايەلى و تاوانبارى و لە خۇشى و ناخۇشى بە پۇخ و دل و زمان و ئەندامەكان ھەر بەندەى تۆم.

ئەم پستەيە (أني عبدك) ئە و مانايەشى تيايە: مال و گيانى من گشتى مولكى تۆيە، چونكە كۆيلە ھەر شتىكى ھە بىت ئەو ھى خوى نيە، بەلكو ھى گەرەكەيتى.

ئە و مانايەشى لە خۇگرتوۋە: خۇايە ئە و ھەموو بەخشش و نىعمەتەى كە من تيايدام ھەمووى بەخشش و نىعمەتى تۆيە لە سەر منى بەندە.

ئە و مانايەشى لە خۇگرتوۋە: من بەبى فەرمانى تۆ ھەلسوكەوت ناكەم لە گيان و مال، ھەر ھەك چۆن كۆيلە ھىچ كارىك ئە نجام نادات بەبى مۆلەتى گەرەكەى، - بە ھەمان شىۋەش - من تواناي ھىچم نيە بۆ خۆم نە گىرپانەو ھى زەرەر، نە ھىنانى سوود، نە بەردەوام بوونى ژيان نە مردن نە زىندووبوونەو !! جا ئە گەر ئەمانەى ھەموو تيا ھاتەجى ئائەو بەندەى پاستەقىنەى.

پاشان كە دەلئىت: ((نَاصِيَتِي بِيَدِكَ)) واتە: تۆ خاۋەنى منى چۆنت بويت وا پەقتارم پى دەكەيت، من خودى خۆم ھىچم لە دەست نايەت، چۆن خوى ھىچى لە دەست ديت، كە خوى لە ژىر دەستى پەرەردگار و گەرەكەيدا بىت، نىو چەوانى

بەدەستى ئەو بىت، دلى له ژيړ پەنجەکانى ئەودا بىت؟! مردن و ژيان و خوښى و ناخوښى و چاکی و خراپى هەمووى له دەستى خودای گەوره دابىت، بەندە هېچ له مانەى له دەست نىه، کەوابوو له کۆيلەش بېهێزتره کە له ژيړ دەستى گەوره کەيدايه، چونکە ئەو نىوچەوانى بە دەستى پاشايەکی بەهێزه، چۆنى بویت وا رەفتارى پى دەکات.

جا هەر کاتێک مەوێ ئەوێ هێنايه پيش چاوى خۆى کە نىوچەوانى ئەو و هەموو خەلکى تريس تەنها بەدەستى خوايه چۆنى بویت وا پەفتاريان پى دەکات، ئەوا دلىا دەبىت و له کەس ناترسىت، تکاش له کەس ناکات، بۆ کەس شيش داناھىنىت، چونکە دەزانىت هەمويان يەک بە پێو بەرو يەک هەلسووپێنەريان هەيه، هەر کەسى ئەمە بىنىتە پيش چاوى خۆى ئەوا ملکەچى خوا دەبىت، بەهەمان شىوەش ئەگەر خەلکى ئەمەيان لەبەر چاوى بىت ئەوا هەرگيز ملکەچى ناکەن بۆکەس، ئەو کات دەبىتە کەسىکى خواناس و ملکەچ و پشت دەبەستىت تەنها لەسەر خوا.

هەر بۆيه (هود) بە گەلەکەى دەفەرموو: ﴿إِنِّي نَوَّكْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مَن دَابَّةٌ إِلَّا هُوَ أَخِذْ بِأَصْبَحِيهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (هود: ٥٦)، واتە: من پشتم بە خدا بەستوو و پشتيوانيم هەر بەو، کە پەرورەدگارى من و پەرورەدگارى ئێو شە، هېچ گيانلەبەرێک نىه کە جلەوى بەدەست خودای گەوره نەبىت، بىگومان پەرورەدگارم لەسەر بەرنامە و پيازيکی راست و دروستە.

کە دەلىت: ((ماضٍ فِي حُكْمِكَ، عَدْلٌ فِي قَضَاؤِكَ)) ئەم پستەيه دوو مانای له خو گرتووه.

يەکەم: بپنەوێ بريارى خودايە بەرانبەر بەندەى خۆى.

دووەم: له خوگرتنى سوپاس کردن و دادپەرورەى خوا، هەر خواش خاوەنى مولى و سوپاسە، ئا ئەمە مانای ووتەکەى پىغەمبەر (هود) ه کە دەيفەرموو: ﴿مَا مَن دَابَّةٌ إِلَّا هُوَ أَخِذْ بِأَصْبَحِيهَا﴾ (هود: ٥٦)، واتە: هېچ گيانلەبەرێک نىه کە جلەوى بەدەست خودای گەوره نەبىت.

پاشان دەفەرموێ: ﴿إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (هود: ٥٦)، واتە: لەگەڵ

ئەوێش پادشاو بە دەسەلات و هەلسووڕێنەری بەندەکانیەتی، لەسەر پێگایەکی پاستەو دادپەرەرانەییە.

بەئێ: خۆای گەورە دادپەرەورە بەرانبەرێان لە فرمایشتەکانی و کارەکانی و بپیارەکانی و قەدەری و فرمانەکان و قەدەغەکراوەکانی و پاداشت و سزایی، هەوڵەکانی هەر هەمووی پاستە، بپیارەکانی هەر هەمووی دادپەرەرانەییە، ئەو کارانەی فرمانی داوە بە کردنی هەمووی سوود بەخشە، ئەو کارانەی قەدەغەیی کردووە هەمووی بێ سوودە، پاداشت دانەوێی کەسێک، کە شیایوی پاداشتە لە فەزڵ و گەورەیی خۆییەتی، سزادانی کەسێکی شیاوی سزایی لە حیکمەتی خۆییەتی.

جا پێغەمبەر ﷺ لەم حەدیسەدا (الحکم) و (القضاء) ی لێک جیا کردۆتەو، ووشەی رابردوو (ماضی) ی بۆ (القضاء) بە کارهێناوە، داپەرەریشی (العدل) ی بۆ (القضاء) بە کارهێناوە، چونکە بپیار و حوکمی خۆدای گەورە بپیارێ (الديني الشرعي) لەخۆ دەگرێت، بپیارێ (الكوني القدري)یش لەخۆ دەگرێت، هەردوو جورەکەش بەسەر بەندە سەپێنراوە و بەندە لەژێری دایە، جا حەز بکات یان حەز نەکات، ئەو بپیارێ بەسەر دراوە، بەلکو بپیارێ (الكوني) بە سەریدایە هەرگیز ناتوانیت لێی لادات، بەلام بپیارێ (الشرعي) بەسەریدا دەتوانیت لێی لادات.

کەواتە (القضاء) برینەوێ شتە، ئەمەش دوا بپیار لە بارەیی ئەو شتەو دێت، کە دەفرەمووی: ((عَدْلٌ فِي قَضَاؤِكَ)) واتە: ئەو بپیارەیی داوتە بەسەر بەندەکەت دادپەرەرانەییە بۆ بەندەکەت.

بەلام بپیار دان بە ویستی خۆدای گەورەییە، حەز بکات جێ بەجێی دەکات، حەزیش نەکات جێ بەجێی ناکات، ئەگەر بێت و بپیارەکە پەیوەست بێت بە ئایینەو، ئەو بپاروتەو بەسەر بەندەدا، بەلام ئەگەر بێتو بپیارەکە پەیوەست بێت بە بوونەو، ئەگەر خۆدای گەورە بپێتتەو ئەو جێ بەجێی دەکات، ئەگەر نەشپێتتەو لێی لادەبا، خۆدای گەورە چ بپیارێکی بویت دەیدات، بەلام جگە لە خۆای گەورە هەر کەسێکی تر بپیار بدات توانای ئەوێ نیە بپیارەکە

بەجى بگەيە نىت، خۇداي گەورە بىر يار دەدات و جى بەجىشى دەكات.

كە دەفەرموۋى: ((عَدْلٌ فِي قَضَاؤِكَ)) ئەو ھەموو ئەو كارانە دەگرىتەو ھە كە خۇدا بىر يارى داو ھەسەر بەندە، لە ساغى و نەخۇشى، لە دەولە مەندى و فەقىرى، خۇشى و ناخۇشى، ژيان و مردن، سزادان و سزا نەدان ... ھتد.

خۇاى گەورە دەفەرموۋى: ﴿وَمَا أَصْبَحَ مِنْكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فَمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ﴾ (الشورى: ۳۰)، واتە: ھەر بەلاو نەھامەتتەكتان بەسەر داھاتىت، ئەو ھەرەنجامى ئەو كارو كىرەوانەيە كە بەئارەزوۋى خۇتان نەنجامتان داو ھ.

دەفەرموۋى: ﴿وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيَهُمْ فَإِنَّ إِلَاسَنَ كَفُورٌ﴾ (الشورى: ۴۸)، واتە: ئەگەر بەلا و ناخۇشىان توش بىت، ئەو بەھۆى كارو كىرەو ھەنەگىسەكانىيەنەو ھە، بەپاستى مۇۋەسپلەيە !!

خۇداي گەورە ھەر بىر يارىكى دابىت بەسەر بەندەكانىدا، ئەو زۆر دادپەرۋەرەنە بوو، ئەگەر پىرسىيار كرا و گوترا: كەسىك تاوانىك ئەكات - يان پىاويك دەكوژىتەو ھە (قضاء و قدر) خۇدايە ! باشە ئەگەر ئەو ھە (قضاء و قدر) خۇدايە ! بۆ دەبىت خۇا سزاي بدات، كەوابىت ئەو ھە دادپەرۋەرى چى تىايە ؟ ! لە ھەلامىدا گوتراو ھە: ئەمە پىرسىيارىكى گرنگە، سىتەم (الظلم) لەلاى (أهل السنة) ھەدا دانانى شىكە لە شوپىنىك كە ئەم شوپىنە شىاوى ئەو شتە نەبىت، ھەكو سزادانى بەندەيەكى كوپرايەل كە ھىچ گوناھى نەبىت، ئەمەش دوورە لە خۇاى دادپەرۋەر، خۇاى گەورە لە زۆر شوپىنى قورئاندا خۇى بەدوور گرتو ھە لەم كارانە، ئەگەر بىەوئىت كەسىكىش گومرا بكات، ئەو ھە لە دادپەرۋەرى خۇيەتى، چۈنكە كەسىك گومرا دەكات كە شىاوبىت پىيى، چۈن سىتەم دەكات لە كاتىكدا يەك لە ناو ھە جوانەكانى دادپەرۋەرە ! خۇاى گەورە ھەموو كار و فەرمانەكانى دادپەرۋەرەنەيە و بەجىيە، لە دادپەرۋەرى خۇداي گەورە ئەو ھە كە پىگىاى پاستى بۆ خەلكى پۇش كىرەتەو ھە، پىغەمبەرانى بۆ ناردوون، قورئانى بۆ ناردوون، خراپەى بۆ روون كىرەتەو ھە، پىگىاى گەيشتن بەھىدايەتى بۇئاسان كىرەوون، بە ھۆى بىستىن و بىنىن و

ژییرییه وه، ئا ئه مانه هه ره هه مووی له دادپه روهری خودای گه وره وه یه، ئه و که سه سه رفراز ده کات، که حه ز له سه رفرازی ده کاو شیاوی سه رفرازیه، ئه مه ش له فه زل و به خششی خوای گه وره وه یه، ئه م که سه ش گومرا ده کات که خۆی حه زی له گومراییه و شیاوی سه رفرازی نیه، به خشش و فه زلی خۆشی پی نابه خشیت، ئه مه ش له دادپه روهری خۆیه تی.

گومرایی و سه رگه ردانی مروؤه دوو جوهره:

یه که م: خوای گه وره بۆیه ئه و به نده ی گومرا کردووه، وه کو سزادانی که چونکه پشتی له دینی خوا کردوه و پووی کردۆته دوژمنانی خوا و گوپرایه لی ئه وان ده کات، یاد و ستایشی خوای فه رامۆش کردووه و بیری چووه، که وابوو ئه م مروؤه شیاوه که خوا گومرا و سه رگه ردانی بکات.

دووه م: خوای گه وره نایه ویت هه ره له سه ره تاوه ئه و مروؤه سه ر که شه گومرا بکات، به لام که به دیکرد ئه م مروؤه پیز له به خششی هیدایه ت ناگری و شیاوی سه رفرازی نیه، خۆشی به به خته وه ری هیدایه ت نایه ت و سوپاس و ستایشی خوا ناکات له سه ری، بۆیه ش خوا هیدایه تی نادات و سه رگه ردانی ده کات، چونکه شیاوی نیه، هه ره وه ک خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ﴾ (الانعام: ۵۳)، واته: ئیمه هیندیکیان به هیندیکیان تا قی ده که یه وه تا کو بی باوه ران بلین: ئایا ئه وانه خوا پیزی لیان له ناوماندا؟! - ئه ی ئیمه شیاوی پیز نین - ئایا خوا نازانیت کئ سوپاس گوزاره.

له ئایه تیکی تر ده فه رمووی: ﴿وَلَوْ أَسْمَعْتَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ (الانفال: ۲۳)، واته: ئه گه ره خوا خیری تیا به دی بکردنایه، ئه وه وای لیده کردن که حه ق و پاستی ببیستن.

که واته نه گهر خوای گهره که سیتی گومراکرد، نه وه له دادپه روه ری خویتی -
چونکه نه و مرقفه شیاوی هیدایه ت نیه و شیاوی گومراییه - هه روه کو چۆن وای
کردوه مار و دوو پشک و سه گی هار ژه هراوی و کوژینه رین، به هه مان شیوه ش که
نه مه ش هه ر له دادپه روه ری خویتی.
به دریژی باسی نه م بابه ته م کردوه له و کتیبه گه وریه ی که باسی ((القضاء و
القدر)) ده کات^(١).

(١) مه به ستی کتیبی (شفاء العلیل فی مسائل القضاء والقدر والحکمة والتعلیل).

(التوسل) پارانه وه به ناو و سیفاته کانی خودا

که ده فهرمووی: ((أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ...)) تا کوتایی، نه مه (توسل) ه به هه موو ناوه جوانه کانی خوا، نه و ناوانه ی به نده پیی گه یشتووه و ده یزانیّت، نه و ناوانه ش که پیی نه گه یشتووه و نایزانیّت...

نه م (التوسل) ه به ناوه جوانه کانی خوا زور لای خوی گه وره خوشه ویسته، چونکه پارانه وه یه به کار و سیفاته کانی، که مانای ناوه جوانه کانی تیا به.

قورئان پووناکی و به هاری دلان

پیغه مبه ر عليه السلام که ده فهرمووی: ((أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رِيعَ قَلْبِي وَنُورَ صَدْرِي)) (ربیع) واته: نه و بارانه ی که زوی ده ژینیتیه وه. جا پیغه مبه ر عليه السلام قورئانی شوبه اندووه به م بارانه، چونکه نه م قورئانه ژیانی دلی پیوه به نده.

پیغه مبه ر عليه السلام له م حه دیسه دا ناو که ژیانی پیی چه نگ ده که ویت، نوریش که پووناکی ژیانی پیی چه نگ ده که ویت پیکه وه ی کز کردوته وه، هر وه ک خوی گه وره ش پیکه وه ی کز کردوته وه که ده فهرمووی: ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَهُ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ﴾ (الرعد: ۱۷)، واته: خوی گه وره له ئاسمانه وه بارانی باراندوه، به نه ندازه ی نه و دۆل و شیوه، جا به هو ی نه م بارانه وه پر ده بن - ئینجا لافاو دروست ده بیّت - نه و لافاوه ش که ف و کولی به رزی هه لگرتوه، له سهر پووی نه و کانزایانه ش که ناگری تیبه رده دن و ده ی تویننه وه به ناگر بۆ دروست کردنی خشل یان بۆ پیویستی تر که ف و کول دروست ده بیّت، وه کو که فی سهر ناوه که.

هه روه ها فهرمووی: ﴿مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ

ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ﴾ (البقره: ۱۷)، واته: نمونه ی نه وانه وه کو که سیک وایه، که ناگریک دابگریسنیت، که چی کاتیک ناگره که هه لگیرسا و ده وره ی خوی روشن

کرده وه، خوا پووناکیه که یان لی بکوژینیتته وه.

له ثایه تیکی تر ده فه رموی: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِشْكُورٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيُّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (النور: ۳۵)، واته: خوی گه وره نور و پووناکی ناسمانه کان و زهویه، نمونه ی نوره که شی وه ک تاقیک وایه که چرایه کی تیدابیت، چرایه که ش له ناو شووشه یه ک دابیت، شووشه که ش وه ک هه ساریه کی پرشنگذار و ابیت، که داگیرساوه له پونی به فپری زهیتون، نه پوی له پوژه لاته نه پوی له پوژئاوایه، پوژه که شی خه ریکه خوی دابگیرسیت و پووناکی بداته وه، نه گهرچی ناگیرش نه یگاتی، نه م قورئانه نوری وه حیه له سه ر نوری فیتره ت، خوی گه وره ش رینمایی نه و که سانه ده کات که دهیه ویت و شایسته ن بۆ نوره که ی، خوی گه وره نمونه دینیتته وه بۆ خه لکی - تاکو تیبگن - خوی گه وره زانایا به هه موو شتیک.

پاشان ده فه رموی: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَّامًا فَتَرَى الْوَدَّكَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَرِ﴾ (النور: ۴۳) واته: ثایا نابینیت که خوا شنه ی هه وره کان به ناسماندا ده بات به پوژه؟! دویسی په یوه ستیان ده کات به یه که وه، ئینجا که له که یان ده کات له سه ر یه ک که ده بینیت له توئی نه وه ورانه وه که وه کو کتو وان باران و ته زره ده بارینیت، جا خوا خیر و بهر که ت ده به خشیت به هه رکه سیک که بیه ویت، هه رکه سیش که خوا بیه ویت لیی دور ده خاته وه، خه ریکه برووسکه که ی بینایی چاوان به ریت.

فه رموده که ی پابردو نه م دوعایه ی له خو گرتووه که دلی زیندو بکاته وه به به هاری قورئان و دلی پی پووشن بکاته وه.

خوای گەورە دەفەر مووی: ﴿أَوَمَنْ كَانَ مِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ﴾ (الانعام: ۱۲۲)، واتە: ئایا ئەو کەسەى کە مردوو بوو، چونکە بى باوەر بوو، ئینجا بە ھۆى ئیمانەو، زیندوو مان کردەو، نور و رووناکیمان بۆ ساز کرد لە ژيانیدا کە قورئانە لە ناو خەلکیدا پێدەر وات ھەلسوکەوتى پى دەکات، وەکو ئەو کەسە وایە کە لە ناو تاریکایەکاندا گیرى خواردووە لى دەرنەچیت؟!

چونکە سینگى مەرفە فراوانترە لە دلى کە دَل لە ناو سینگ دایە، بۆیە ئەو پووناکیەى ناو سینگى مەرفە کە دلىشى پوناک دەکاتەو، لەبەر ئەو پوناکیەى لە سینگى دایە دلىش پوناک دەکاتەو، لە ھەمان کاتیشدا دەبینین زیندوو بوونى ئەندامەکانیش پەيوەستە بە ئیدانى دلو، کەوابوو دَل ژيان بە ھەموو جەستەى دەبەخشى.

ھەر بۆیەش دەبینین پێغەمبەر ﷺ داواى ژيانى دَل دەکات، بە ھۆى ئیمان و قورئانەو کە وەك باران وایە بۆ ژيان.

چونکە (الْحُزْنَ) و (الْهَمَّ) و (الْغَمَّ) دَل دەمرین و پووناکی ناھێلن لە ناو دلد، دەبینین پێغەمبەر ﷺ داواى کردووە بە قورئان تیمارى بکات و ئەم دەردانە لابەریت، لەبەر ئەوێ قورئان باشترین دەرمانە بۆ ئەم دەردانە، بەلام تیمارکردن و لابردنى (الْحُزْنَ) و (الْهَمَّ) و (الْغَمَّ) بە قورئان نەبیت ھەرگیز لاناچیت، چونکە ئەگەر بیت بە ھۆکارى تر بپەیت ئەو دەردانەى لى دوور بکەوێتەو، وەکو ئەوێ بپەیت (الْحُزْنَ) و (الْهَمَّ) و (الْغَمَّ) کەى بە پلەوپایە و خیزان و مندال و مەتاعى دونیا نەپەیت، ئەو بپگومان بە کاتى ئەو دەردانەى لى لا دەچیت، بەلام بە نەمانى مەتاعەکانى دنیا غەم و نیکەرانیەکەى بۆ دیتەو.

جیاوازی مانای (الحنن) و (الهم) و (الغم):

نهم سیانه په یوه سته به و کاره ناخوشانه ی که دل پیی ناخوشه.. (الحنن): به و پووداوو شته ناخوشانه ده گوتری که پویاندابیت، نه وه پیی ده گوتری: (الحنن)، (الهم): به و پوودا و شته ناخوشانه ده گوتری که خه یالات بن و هیشتا پویاننه دابیت، نه وه پیی ده گوتری: (الهم)، (الغم): به و پووداوو شته ناخوشانه ده گوتری که ناماده بن و نیستا روویدن، نه وه پیی ده گوتری: (الغم).

دل مه نزلگای خواناسی و خوشه ویستیه

فراوانترین و به شکوترین و به پیزترین و به رزترین و پرشنگذارترین و پاکترین دروست کراوی خودا، عرشى خواى گه ورده، هر بویه ش گونجاوه بۆ باره گای خواى گه ورده، به هه مان شیوه ش هر شتیک له عرشه وه نژیکه، نه وه زور پاک و به پیز و پرشنگذارتره له و شتانه ی که له عرشه وه دوورن.

بویه به هه شتی (الفردوس) خوشترین و به رزترین و به شکوترین و پرشنگذارترین به هه شته کانه، چونکه له عرشه وه نژیکه که سه قفی (الفردوس) عرشى خودای گه ورده یه.

هر شتیکیش دوریت له عرشه وه، نه وه زور تاریک و تنگه، بویه (اسفل السافلین) له دوزه خراپترین و تنگترین شوینه.

به لى: خواى گه ورده دللى مروفى کردوه به مؤلگه بۆ خوشه ویستی و ناسین و کارکردن بۆ خوى، ناسینی و خوشه ویستی خوا نمونه ی به رزیه له دللى مروفى بپوادار خواى گه ورده ده فرموئى: ﴿لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوِّ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (النحل: ۶۰)، واته: نه وانه ی که بپویان به قیامت نیه، نمونه ی کارى خراپه ن، خواى گه ورده ش نمونه ی به رزیه و خاوه نی هه موو

سیفاتیکی به رزو بلند و پیروزه، خوی گه وره (الْعَزِيزُ) و (الْحَكِيمُ) ه.

هروه ها ده فره مووی: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَتْ عَلَيْهِ
وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (الروم: ٢٧)، واته: هر
خوی گه وره به دیهینراوه کانی به دی ده هینیت، پاشان دیسان دروستیان ده کاته وه،
نه و کارهش بۆ خوا زۆر ئاسانه، نمونهی به رز و بلندی هر شایستهی خویه له
ئاسمانه کان و زه ویدا، خوی گه وره (العزیز) و (الحکیم) ه.

هروه ها ده فره مووی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ (الشوری: ١١)، واته: هیچ
شتیک له خوی گه وره ناچیت.

ئه مه نمونهی دلی برپاداره که وهک عرشیک بۆته مۆلگهی خواناسی و
خۆشه ویستی، لیره دا بۆمان پوون ده بیته وه دل له نه سلدا پاکترین شوینه، چونکه
ئه گه ر دل له هه موو شتیک پاکتر و بیکه ردترو وشیاوتر نه بویه، نه وه هه رگیز
ناسینی و خۆشه ویستی خوی جی نه ده بووه.

به لام ئه گه ر دلی مۆف په یوه ست بوو به دنیاوه نه وه نه و دل ته نگ ده بیته و
تاریک ده بی و هه رگیز کامه ران و سه رفراز نابیت.

دل دوو جوړه:

*— دلکیان عرشى خوی گه وره یه که دلکی زیندووه و پرپه له نوور کامه رانی و
خۆشی و ئاسووده یی و شتی چاکه.

*— دلکیشیان عرشى شه یتانه که دلکی مردووه و ته نگ و تاریک و غه مگین و
خه فه تبار و بى تاقه ته، که به رده وام غه مباره به رانه به نه و کارانه ی له دهستی
چووه، به رده وام بیرده کاته وه له و کارانه ی که دیت، به رده وام دلته نگه له و ژیا نه ی
که تیایدا یه، پیغه مبه ر ﷺ ده فره مووی: ((إِذَا دَخَلَ النُّورُ الْقَلْبَ، انْفَسَحَ وَانْشَرَحَ، قَالُوا:
فَمَا عَلَامَةُ ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الْإِنَابَةُ إِلَى الدَّارِ الْخُلُودِ، وَالتَّجَافِي عَنِ الدَّارِ الْغُرُورِ،

وَالْإِسْتِعْدَادِ لِلْمَوْتِ قَبْلَ نُزُولِهِ))^(١).

واته: هەركاتێك نووری ئیمان چوو ناو دلێك، ئەوكات ئەو دلە كامەران و ئاسوودە دەبێت، - هاوێلانیش - گووتیان ئەى پێغەمبەرى خودا نیشانەى ئەو نوورو ئیمانە چىيە كە دەچێتە ناو دل؟ پێغەمبەر ﷺ فرموى: نیشانەكەى ئەوێە مرۆف پوبكاتە مالى هەتا هەتايى و كارکردنە بۆى كە بەهەشتە، پشت هەلکردنە لە دنیاو خەريك نەبوونە پێیەو، خۆ ئامادەکردنە بۆ مردن پێش ئەوێە بىگاتى.

ئەو نوورەى دەچێتە دلەو، نوورى خواناسى و ئیمانە، جا بۆیە دلەكە بەم نوورە كامەران و ئاسوودە دەبێت، بەلام ئەگەر نوورى خواناسى و ئیمان نەبێت دل پۆشن نەكاتهو، ئەو ئەو دلە هەر تاريك و تەنگە.

(١) ضعيف: بهوانه: (الوابل الصيب) (ابن القيم) (ل: ١٢٢).

وورد بەۋە لە قورئان

ھەناسەى شادى و ئارامى دەچىڭى

موسلىمانى ئازىز: وورد بەۋە لە قورئانى پىرۆز و تىيى بىفكرە، ئەۋكات ھەست دەكەى و دەبىنى پادشاىەك ھەيە كە ھەموو شتىك لە ژىر دەسەلاتى ئەۋدايە، ھەر ئەۋخاۋەنى ھەموو شتىكە، ھەموو كاريكى ستايش كراۋ لەۋەۋەيە، جىلەۋى ھەموو شتىك بەدەست ئەۋدايە، گەپانەۋەش ھەر بۆلاى ئەۋە، جىگىرە لەسەر كورسى دەسەلاتىدا، ھىچ شتىك لەژىر دەسەلات و نىشتىمانى ئەۋدا شاراۋەنيە، بەلكو زانا و بە ئاگايە بە چىپەى ناۋ دلى مرقەكان بە ئاگا و دانايە بەھەموو كاريكى پەنھان و ئاشكرايان، بە تەنھا نىشتىمانەكەى دەبات بەرپۆە، ئەم پادشا بەدەسەلاتە كە خۋاى گەۋرەيە، دەبىسى و دەبىنى، دەبەخشى و دەگىتەۋە، مرقە لەسەر چاكە پاداشت دەكات و لەسەر خراپەش سزادەدات، كەسىك كە شىاۋى پىز بىت بەپىزى دەكات لە لاى خەلك، كەسىكىش كە شىاۋى پىز نەبىت بى پىزى دەكات، بەدىھىتەرە و رۆزى دەريشە، دەمرىنى و دەژىيىنىت، تەقدىر دەكا و قەزاش دەكات بەرپۆە بەريشە.

ھەموو كاريك لە خىزمەت ئەۋەۋە نازل دەبىت، ھەموو كاريكىش بەرز دەبىتەۋە بۆ خىزمەت جەنابى، ھەر گەردىلەيەك كە دەجولت بە فەرمانى ئەۋە، ھەر گەلا دارىك كە ھەلدەۋەرەيت خۋاى گەۋرە زاناۋ بە ئاگايە لى.

موسلىمانى بەپىز: وورد بەۋە لە قورئانى پىرۆز بىۋانە كە چۆن خۋاى گەۋرە ستايش و سوپاس و پىزدارى خۆى دەكات، بىۋانە چۆن بەندەكانى ئامۆزگارى دەكات بۆ ئەۋكارانەى سەرفرازى و كامەرانى ئەۋانى تىايە، ھانىيان دەدات ئەنجامى بدەن، ئاگادارىشيان دەكاتەۋە لەۋكارانە كە سەرگەردانى ئەۋانى تىادايە، خۆى بە بەندەكانى دەناسىنىت بە ناۋ و سىفاتەكانى، بەخشش و نىعمەتەكانى خۆى بىرى بەندەكانى دىنىتەۋە تاكو خۆشيان بوىت، فەرمانى واجباتيان پىدەكات، ئاگادارىيان

ده‌کاته‌وه له سزای خۆی، بۆیان پوون ده‌کاته‌وه ئه‌گه‌ر گوټ‌پایه‌لی بکه‌ن ئه‌وه به‌هه‌شتی بۆ ئاماده‌کردوون، به‌لام ئه‌گه‌ر بێ فەرمانی بکه‌ن ئه‌وه دۆزه‌خی بۆ ئاماده‌کردوون، چاره‌نووسی پیاو چاکان و پیاو خراپانیشی بۆ پوون کردوونه‌وه که هه‌رلایه‌کیان چاره‌نووسی خۆی هه‌یه، ستایشی کارو کرده‌وه چاکه‌کانی دۆسته‌کانی کردووه، سه‌رزه‌نشستی کارو کرده‌وه خراپه‌کانی دۆژمه‌نه‌کانی کردووه.

نمونه دینیت‌ه‌وه بۆ به‌نده‌کانی تاکو به‌ ئاسانی تیبگه‌ن، به‌لگه و نیشانه‌ی جۆراو جۆریشیان بۆ دینیت‌ه‌وه، به‌ جوانترین شیوه‌ش وه‌لامی گومانی دۆژمه‌نه‌کانی ده‌داته‌وه، پاستگۆ به‌ پاست داده‌نیت، درۆژنیش به‌ درۆ داده‌نیت، فهرمووده‌کانی هه‌ر هه‌مووی پاسته، هه‌ر پاستیش ده‌فهرمووی، رټپیشاندهری پټگای پاسته، به‌نده‌کانی بانگ ده‌کات تاکو کاری چاکه ئه‌نجام بده‌ن به‌لکو پاداشتیان به‌ به‌هه‌شت بداته‌وه، باسی خۆشی و به‌خششه‌کانی به‌هه‌شت ده‌کات، تاکو کاری بۆ بکه‌ن، به‌نده‌کانی ئاگادار ده‌کاته‌وه له دۆزه‌خ، باسی ئیش و ئازار و ناخۆشیه‌کانی دۆزه‌خیش ده‌کات، تاکو خۆیانی لی‌ بپارټن بۆ به‌نده‌کانی پوون ده‌کاته‌وه که له هه‌موو کاریکدا ئاتاجی نه‌ون، به‌لکو به‌ ئه‌ندازه‌ی چاو تروکانیکیش بێ ئه‌و سه‌رگه‌ردانن، ئه‌وه‌ش پوون ده‌کاته‌وه که ده‌وله‌مه‌نده و پټویستی و ئاتاجی به‌ هیچ دروست کراویکدا نیه، به‌لکو هه‌موو شتیک پټویستی و ئاتاجی به‌وه، هه‌ر که‌سێک شتیک چاکه‌ی بټه‌ پټی ئه‌گه‌ر به‌ ئه‌ندازه‌ی گه‌ردیله‌یه‌کیش بټه‌ ئه‌وه له‌ فزله‌ و به‌خششی خوای گه‌وره‌یه، هه‌ر که‌سێکیش ناخۆشیه‌کی بټه‌ پټی ئه‌گه‌ر به‌ ئه‌ندازه‌ی گه‌ردیله‌یه‌کیش بټه‌ ئه‌وه له‌ حیکمه‌ت و دادپه‌روه‌ری خوای گه‌وره‌یه.

به‌پوانه‌ خوای گه‌وره له‌ قورئانی پیرۆزدا زۆر به‌ له‌ تیفانه‌وه سه‌رزه‌نشستی خۆشه‌ویسته‌کانی خۆی ده‌کات، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا له‌ هه‌لخایسکان و هه‌له‌کانیان ده‌بورویت و عوزریان لی‌ قبول ده‌کات، به‌زه‌یی پیاوانا دټه‌وه و سه‌ریان ده‌خات و پزگاریان ده‌کات له‌ ته‌نگ و ناخۆشیه‌کاندا، به‌ وه‌فایه به‌رانبه‌ر به‌ په‌یمانیه‌کانی له‌ ئاست به‌نده‌کانی، هه‌ر ئه‌و زاته‌ پادشای پاسته‌قینه‌یانه و سه‌رخه‌ریانه به‌سه‌ر

دوژمنەكانياندا، ئەو زاتە چاكتىن پادشا و چاكتىن سەرخەرە بۇ بەندە .

ھەر كاتىك دىل لە قورئانى پىرۆز ورد بۆۋە بۆي پوون بۆۋە پادشاھىكى گەورە و بە پەحم و سەخى و جوان ھەيە ئەمەش سىفاتەكانىيەتى ئەوكات چۆن خۆشى ناوۋىت! بەلكو پەلە دەكات بۇ نزيك بوونەوہ لەم زاتە، ھەموو سات و كاتەكان لە گوۋىرايەلى ئەودا دەبەخشى، خۆشەويستى و رەزامەندى خاۋىي زۆر لا بەنرخ دەبى و پىش خۆشەويستى و رەزامەندى ھەموو شتىكى ترى دىخىت، ئەگەر حەقىقەتى ئەم زاتەي بۇ پوون بۆۋە ئەوكات چۆن شادمان و زمان پاراۋ ناۋىت بە يادى خوا، چۆن خۆشەويستى و ئىشتياقى ئەو زاتە ناۋىت، لە كاتىكدا زكرو يادى ئەو زاتە خۆراك و دەرمان و ھىزىيەتى بە شىۋەيەك ئەگەر بىتوۋ ساتىك بى ئەو زاتە بىت ئەوا سەرگەردان دەبىت و سوود لە ئاسوودەيى ژيان وەرناگرىت؟!

دَلت به چی پر ده کھی؟!

ئەگەر بته ویت هەرشتیك له شوینیک دابنییت، دەبیّت دژە کھی لابه‌ری، ئەمە چۆن له خودی ماده‌دا هیه به‌هه‌مان شیوه‌ش له بیر و باوه‌ردا به‌دی ده‌کریّت. هەركاتیك دَل پر بوو له خۆشه‌ویستی و بیر و باوه‌ری پوچ، ئەوه هیچ شوینیک نامینیت بۆ بیر و باوه‌ری پاسته‌قینه و خۆشه‌ویستی خودا، هەروەك چۆن زمانی مرقۆك بەرده‌وام قسه‌ی بێ کەلك و بێ سوود بکات، ئەوه پێی ناکریّت قسه‌ی به‌سوود بکات تاكو وازنه‌هینیت له قسه‌ی بێ سوود.

هەروەها ئەندامه‌کانی مرقۆ ئەگەر سەرقال بن به‌غەیری به‌ندایه‌تی خوا، ئەوه ناتوانیت سەرقال بیّت به‌به‌ندایه‌تی خوا تاكو واز نه‌هینیت له‌غەیری به‌ندایه‌تی خوا.

هەروەها ئەگەر دَلێك سەرقال بیّت به‌غەیری خۆشه‌ویستی و هۆگری و ئیشتیاقی خوا، ئەوکات ئەو دَل ناتوانیت سەرقال بیّت به‌خۆشه‌ویستی و ئیشتیاق بۆ گەشتن به‌خوا تاكو دَلی چۆل نه‌کات له‌م کاره‌ زەرەر مه‌دانه‌.

هەروەها زمان و ئەندامه‌کانی مرقۆ ناتوانن خزمه‌ت و زکر و ملکه‌چی خوا بکەن تاكو وازنێن له‌خزمه‌تکردن و زکر و ملکه‌چی غەیری خوا.

هەركاتیك مرقۆ دَلی سەرقال بوو به‌دروست کراوه‌کانی خوا و به‌زانستی بێ سوود، ئەوه هیچ شوینیک نامینیت بۆ سەرقال بوون به‌به‌ندایه‌تی خواو ناسینی ناوو سیفات و شه‌رعی خوا.

نهی‌نی ئەمه‌ش ئەوه‌یه: که گوی گرتنی دَل وەکو گوی گرتنی گوێچکه‌ وایه، هەر کاتی دَل گوی بگری بۆ غەیری فەرمووده‌ی خوا، ئەوکات هی‌زی گوی گرتنی نامینیت و سوود له‌فەرمووده‌ی خوا وەرناگریّت، هەر کاتیك دَل وێردی که‌سیکی تر بکات جگه‌ له‌خوا، ئەوکات ناتوانیت وێردی خوا‌ی گه‌وره‌ بکات.

لە ھەدىسى (صحیح) دا ھاتوو پىغەمبەر ﷺ دەفەرموئى: ((لَا تُؤْتِي جَوْفَ أَحَدِكُمْ قِيحًا حَتَّى يُرِيهَ خَيْرَ لَهٗ مِنْ أَنْ يَمْتَلِيَهُ شِعْرًا))^(١)، واتە: سىنەى يەككە لە ئىو پىر بىت لە كىم تاكو سىنەكانى پىر دەبىت لە كىم زۆر چاكتىرە بۆى لەو ھى كە سىنەى پىر بىت لە شىعر.

پىغەمبەر ﷺ پوونى دەكاتەو ھە دىل ۋە ھىزى مۆڤ پىر دەبىت لە شىعر ۋە گومان ۋە ئەندىشە ۋە چىرۆك ۋە پىكەنىن ۋە زانستى بى سود ۋە چەندانى تىرىش، جا كاتىك دىل پىر بوو لەم شتانە، ئەوكات ئايەتەكانى قورئان ۋە زانستى بە سود دىت بۆ نىشتەو ھە لەسەر پووپەرى دلى، بەلام دەبىت ھىچ شوپىنىك نەماو ھە بۆ نىشتەو ھى بۆيە روودەكاتە لايەكى تر، ھەروەك چۆن ئامۆزگارى مۆڤىك بەكى كە دلى پىر بىت لە پىچەوانەى ئەم ئامۆزگارىيە بە جۆرىك بوارى دەرچوونىشيان نەبىت، ئەوكات ئەو دلى ئەو ئامۆزگارىيە ۋە رىناگرىت ۋە ئامۆزگارىيەكان جىگايان نابىتەو ھە لەو دلىدا.

تەفسىرى (الھاکم التكاثر)

خوای گەورە دەفەر مووی: ﴿الْهَکْمُ التَّکَاثُرُ ۝۱ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝۲ کَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝۳ ثُمَّ کَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝۴ کَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْیَقِینِ ۝۵ لَتَرَوُنَّ الْجَحِیمَ ۝۶ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عِیْنُ الْیَقِینِ ۝۷ ثُمَّ لَتَسْأَلُنَّ یَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِیمِ ۝۸﴾ (سورة التکاثر) واتە: گالتە و گەپ و سەرۆت و سامانی دنیا ئیوھى بى ئاگا کردووه، تا ئەو کاتەى کە دەمرن و دەبریته گورستان، واز بهینن لەمەودا تێدەگەن و دەزانن! دیسانەو دەلیم: واز بهینن! وانیە کە خۆتان ئەیزانن ئەگەر ئەنجامی خۆتان بزانیایە بەراستی ئەو وە بى ئاگانە دەبوون، بێگومان دۆزەخ ئەبینن، دووبارە بەچاوی سەرتان دۆزەخ ئەبینن، پاشان لەو پۆژەدا پرسىاری ھەموو ناز و نعیمة تیکتان لى دەکریتەو.

ئا ئەم سوورەتە پەیمانی خوای لە خۆ گرتووه، سەرزەنشتی خواشى لە خۆ گرتووه، ئامۆزگاری ناو ئەو سوورەتە بەسە بۆ کەسێک کە ھۆشمەند بێت، خوای گەورە کە دەفەر مووی: (الھاکم) واتە: بەشیوھەکی و مالى دنیا سەرقالی کردووه کە ھیچ پاساوی بۆ نیه.

سەرقال بوون بە گالتە و گەپ ئەگەر بە دلەوھ بێت، ئەوھ لۆمەى لەسەرە، بەلام ئەگەر بە دلەوھ نەبێت، ئەوکات لۆمەى لەسەر نیه، چونکە جۆریکە لەبیر چوون، ھەر وەك پێغەمبەر ﷺ لەبارەى پۆشاکە کە یەوھ فەر مووی: ((إِنهَا أَلْهَتْنِي أَنْفَا عَنْ صَلَاتِي))^(۱)، واتە: بەراستی ئەمە لە نوێژە کەم سەرقالی کردم.

دەگووترى: (لها بشيء) واتە: سەرقال بووه بەو شتە.

ھەر وەھا دەگووترى: (لها عنه) واتە: پشیتی لى ھەلکرد. جا ووشەى (اللھو) پەيوەستە بە دلەوھ بۆ دل بەکار دیت واتە: بە دل سەرقال بێت بە شتێک، ووشەى

(۱) صحیح: رواه البخارى (٤٠٦/١ و ٤٠٧)، ابو داود (٩١٤)، النسائي (٧٣/٢)، احمد (٤٦٣٧/٦).

(اللعب)یش په یوه سته به ئەندامه کانی لاشه وه بۆ جهسته به کار دیت واته: به ئەندامه کانی سه رقāl بێت به شتیك، هه ر بۆیه ش له زۆر شوینان ئەم دوانه پیکه وه کۆ ده کرینه وه وهك ده گوتری: (اللهو و اللعب)، خوای گه وره ش لیږه دا جوانی فه رموو: ﴿أَلْهَكُمُ التَّكَاثُرُ﴾ (سورة التكاثر).

ده بینن (أَلْهَكُمُ)ی به کارهیناوه که زۆر ره وانتره له وهی بگووترایه: (شغلکم) چونکه (شغل) واته: سه رقāl بوون به شتیك به لām دَلّ بێ ناگا نیه له کاتی سه رقālیه که، (اللهو) بێ ناگای و پشت لی هه لکردنیشه.

(التَّكَاثُرُ) له سه ر سیغه ی (تفاعل)ه له (الکثرة) وه هاتوو واته: زۆر و بۆری. هه ر شتیك له به نده زۆر بێت جگه له گوپرایه لی خوا و پیغه مبه ره که ی و ئەو شتانه ی سوودمه نده بۆ قیامه تی، ئەوه ده چیته ژیر پکیفی ئەم زۆریه وه، زۆری له هه موو شتیکا هه یه وهك: زۆری مال و مندال و پله و پایه و ئافره ت و زانست و زۆر وتن و زۆری کتیب و نووسین و لیکۆلینه وه.

(التَّكَاثُرُ) زۆری، ئەوه یه که مرؤف داوا بکات زۆرتری هه بێت له خه لکی تر، ئەمه ش په سندنیه و لۆمه ی لی کراوه، مه گه ر بۆ شتیك بێت که پێی له خوا نزیک بێته وه، ئەوکات داوا کردنی زۆر، ده بێته په له کردن بۆ خیر و چاکه، له (صحيح المسلم) دا هاتوو پیغه مبه ر ﷺ سوره تی ﴿أَلْهَكُمُ التَّكَاثُرُ﴾ی ده خویند، پاشان فه رموی: ئاده میزاد هه ر هه لپه و هاواریه تی بۆ مال و ده لی: ماله که م واو ماله که م وا: ئایا پیم نالێی ئەم ماله ی تۆ کامه ی هی تویه، جگه له وهی که ده یکه ی به خیر و له پیش خۆته وه به پێی ده که ی بۆ قیامه ت، یان ده یخۆی و له ناوی ده به ی له پیش مردنتا، یا له به ری ده که ییت تاکو کۆن ده بی و ده دریت^(۱).

چەند نامۇزگارىيەكى زىرپىن

* ھەر كەسنىڭ سودا لى چاۋى ۋەرنەگىرىت، سودا لى گويىشى ۋەرنەگىرىت،
ۋاتە: ئەگەر مۇڭۇ بە چاۋ ئەۋەتمەسە بەلگە جۈۋانەنى، كە خۇدا خۇلقاندۇۋىيەتى
دەيىنىت سودا ۋەرنەگىرىت، ئەۋكەت ھەر چەندى لى گەل بلىى گويىشى سودا
پىنەگەيەنىت.

* پەردە ۋەنەنەك لى نىۋان خۇدا ۋەندەدا ھەيە، پەردە ۋەنەنەكەش لى
نىۋان بەندە ۋەنەنەكەدا ھەيە، جا ھەر كاتىك بەندە ئەۋەردە ۋەنەنەكە ھەلەندە
كە لى نىۋان خۇي ۋە خۇدا ھەيە، ئەۋە خۇي گەۋرەش نەنەكەكانى ئەۋە لى نىۋ
خەللى ئاشكەدەكەت.

* مۇڭۇ پەۋەردەگارىيە ھەيە پۇڭىك دىت ھەر بە خەمەتى دەگەت، خانۇۋىيەكەش
ھەيە بۇ ئەۋەتى تەيىدا بەسەتەۋە — كە بەھەشتە — ، كەۋاتە پىۋىستە لى سەر
مۇڭۇ زىر پەۋەردەگارى لى خۇي پازى بىكەت پىش ئەۋەتى بىگەت، مالاكەش
بىرەنەتەۋە پىش ئەۋەتى بىگەتەۋە بۇي — ۋاتە: پىش ئەۋەتى بىرەت — .

* بەفەرۋەدانى كەت زۇر خەپەر ۋە ترسناكتە لى مەردەن، چۈنكە بەفەرۋەدانى كەت
مۇڭۇ دادەبىرەنەت لى كەرى چاكە كەردەن بۇ گەشەن بە دۇا پۇڭ ۋە خەمەت خۇي
گەۋرە، بەلام مەردەن مۇڭۇ دادەبىرەنەت لى دۇيا ۋە ھەۋەلەنى.

* دۇيا لى سەرەتەۋە تا كۆتەيى ئەۋەندە نەنەنەت يەك كاتىمىر غەم ۋە خەفەتى لى
بىخۇي، چە جەي ئەۋەتى ھەر ھەمەت سەرف بىكە لى غەمى دۇيادا؟!

* ئەۋە ئەرەۋەت ۋە خۇشيانەنى ئەمىر ئەنجەمى دەدەنى بەيەنى ناخۇشى ۋە سەزەي
بەدۇدا دىت، خۇگەتەۋە لى ئەرەۋەت توشبۇۋەنى ناخۇشى بە ھەيەۋە ئەمىر بەيەنى
خۇشى پادەشتى بەدۇۋە دادەت.

*گەرەتەرىن قازانچ لە دنيادا ئەوەيە كە ھەموو كاتىكى خۆت خەريك بکەى بەو شتەى كە لە دواپۆژدا سوودت پى دەگەيەنى.

*ئەو كەسە كەى ژيرە كە بەهەشت و ئەوەى لە ناويدايە دەفروشىت بە كاترميٲر ك پابواردنى دنيا ؟ مړوڤه خواناس و چاكەكان دەمردن و دەردەچوون لە دنيا لە دوو شت ھەرگيز تير نەدەبوو:

١ - گريان بۆ نەفسى خۆى.

٢ - سوپاس كردنى خواى گەرە.

*ئەگەر لە كەسيك يان مەخلوقيك بترسى ئەوە لىى ھەلديى، بەلام خواى گەرە ئەگەر لىى بترسى ئەوە دلخۆش دەبى پى و لىى نزيك دەبىتەو.

*ئەگەر زانست بەبى كار پىكردنى سوودى ھەبوايە، ئەوە خواى گەرە لۆمەى جوولەكە و گاوردەكانى نەدەكرد، ئەگەر كردەوھش بەبى (إخلاص) سوودى ھەبوايە، ئەوە خواى گەرە لۆمەى منافىقەكانى نەدەكرد، كەواتە: زانست دەبىت كردەوھى لەگەلدابىت، كردەوھش دەبىت (إخلاص)ى لەگەلدابىت.

*مەھىلە خەيالآتى خراپ بەدلٲ دابى، ئەگەر ھىشتت، چونكە ئەم خەيالآتانە لە دلدا دەبىتە بىركردنەو، ئەو بىركردنەوہى لە دلٲدا لابەرە، ئەگەر لاى نەبەيت دەبىتە ئارەزوات ، دللى خۆت پاك كەرەوہ لەو ئارەزواتانە، ئەگەر وانەكەى دەبىتە (عزيمة) واتە: ھىز و كاركردن بۆ بەجى ھىنانى، ئەگەر ئەویش لا نەبەى دەبىتە (فعل) كار و ئەنجام دەدرىت، ئەگەر فرىاى نەكەوى بۆ ئەوہى ئەو كارە قىزەوہنە لابەرى بە پىچەوانەكەى، دەبىت بە (عادة) خو، ئەوكات لابردنى و دەربازبوون لىى زۆر ئاستەم دەبىت.

التقوى سى پلەى ھەيە:

يەكەم: خۆپاراستن لەو شتانەى كە جەرامن (المحرمات).

دووہم: خۆپاراستن لەو شتانەى كە پەسەند نين (المكروھات).

سىيەم: خۇپاراستن لە و شتانەى كە حەلالن بەلام پټويست نين و زيادەپۇيىيە (الفضوليات).

جا بەشى يەكەم ژيان بە مړؤف دەبەخشيت، بەشى دووهم هيز و لەش ساغى بە مړؤف دەبەخشيت، بەشى سىيەم خۇشى و كامەرانى و شادمانى بە مړؤف دەبەخشيت.

كەسى بەهەشتى بەردەوام ناخۇشى بۇ پيش ديت، كەسى دۆزەخيش بەردەوام خۇشى و ئارەزواتى بۇ پيش ديت.

ئادەم كەويستى بە سايەى ئەو دارەى كە خواردى لە بەهەشتا بمينيتەو، كەچى پېچەوانە بوو، بەلگو دەرکردنى بەدوا داهات، (يوسف) يش كاتيك ويستى بە سايەى ئەو دوو كەسەى كە خەونەكەى بۇ راقە كردن لە بەنديخانه بيتە دەرى، كەچى چەند ساليك لە بەنديخانه دا مايەو، واتە: تۆ وادەزانى بەرژەوهندى تۆ لە شتيكدا هەيە كەچى وانىە.

هەركاتيك (قدر) يك بەسەر مړؤفدا هات مړؤفەكەش پىنى ناخۇش بوو، ئەو شەش حيكەتى بۇ پوون دەبيتەو:

يەكەم: يەكتاپەرستى خواى بۇ پۇشن و پوون دەبيتەو كە خواى گەورە و يستوويهتى ئاوابيت كە تەقدىرى كردهو و دروستى كردو، هەر شتيك خوا بىەويت دەبيت، هەر شتيكيش خوا نەيەويت نابيت.

دووهم: دادپەرورى خواى بۇ پوون دەبيتەو كە بپيارىكى دادپەرورانەى بە سەرداو.

سىيەم: رەحمەتى خواى بۇ پوون دەبيتەو كە پەحمەتى خواى گەورە لەم قەدەرەدا بالى كيشاوه بەسەر تووپرەيەكەيدا.

چوارەم: حيكەتى خواى بۇ روون دەبيتەو كە حيكەتى خواى گەورە واى ويستو بە خۇپايى و بى هوودە تەقدىرى نەكردو.

پىنچەم: كەمتەرخەمى خۆى بۆ دەردەكەويٲ بەرانبەر بە سوپاس و ستايشى
خو كە خواى گەورە شياوى ستايشە لە ھەموو شتەكدا.

شەشەم: بەندەيى خۆى بۆ دەردەكەويٲ دەزانىٲ كە ئەو بەندەى خواى
گەورەيە لە ھەموو روويەكەو، گەورەكەى فەرمانى بەسەردا دەدات، چونكە
بەندەى خۆيەتى، چۆنى بوٲت ھەلسوكەوتى پى دەكات لە فەرمانە قەدەرەيەكانىدا،
ھەر وەك چۆن كە ھەلسوكەوتى پى دەكات لە فەرمانە ئايىنيەكاندا.

سەرفراز نەبوون، تىك چوونى بۆچوون، پاستى لى وون بوون، دل ويران بوون،
نەمانى زىكر، كات بەفەرۆدان، نامۆى نيوان بەندە و پەرورەدگارى، گير نەبوونى
دوعا، دل پەقى، نەمانى بەرەكەت لە تەمەن و پزقدا، بى بەشبوون لە زانستى بە
سوود، سەرشۆرى، گالتە پىكرەدى لە لايەن دوژمنانيەو، دل تەنگى، توش بوون بە
برادەرى خراپ كە دلى بۆگەن دەكەن و كاتى بە فيرۆ دەدەن، غەمگىنى و خەفەت
بارى، بى كامەرانى و ژيان ناخۆشى... ھتد.

ئەمانە ھەر ھەمووى لە گوناھو بى ئاگاي لە ياد و زىكرى خوا پەيدا دەبيٲت،
ھەر وەك چۆن كشتوكال لە ئاو پەيدا دەبيٲت، سوتانىش لە ئاگر پەيدا دەبيٲت،
بەلام پىچەوانەى ئەوانە لە بەندايەتى و ملكەچى بۆ خوا پەيدا دەبيٲت.

که متهرخه می به رانبهر خودا

سه رفرازی بۆ ئه و که سه ی دان به که متهرخه می خۆی ده نیت به رانبهر به پهروه ردگاری له کاروکرده وه و عیبی نه فسی.

سه رفرازی بۆ ئه و که سه ی دان ده نیت که که متهرخه می کردووه به رانبهر به مافه کانی خوا و له هه لسوکه وتی به رانبهر به خوا.

جا کاتی که خوای گه وه سزای ده دات له سه ر گونا هه کانی، ده زانی ت ئه و سزادانه له داد په روه ری خوایه، به لام که سزای نادات له سه ر تاوانه کانی ده زانی ت، ئه م سزا نه دانه ی له فه زل و به خششی خوایه، ئه گینا ئه و شیایوی سزایه.

کاتی که کیش کاریکی چاکه ئه نجام ده دات وا ده بینیت ئه مه له خوا وه یه و به خششی خوایه، ئینجا ئه گه ر خوای گه وه ئه م کاره چاکه ی لی وهرگرت ئه وه به به خششیکی تری خوای داده نیت، به لام ئه گه ر کاره که ی رت کراوه ئه وکات، وا داده نیت ئه و کاره ی ئه و ئه نجامی داوه شیایوی وهرگرتن نیه، هه ر کاتی که کیش کاریکی خراپی ئه نجامدا وا ده بینیت خوا ده ست به رداری بوه و زه لیلی کردووه.

ئهمه ش له داد په روه ری خوای گه وره وه یه به رانبهر به ودا، له م کاره یدا سه مکاری نه فسی خۆی ده رده بریت و ئاتاجی خۆی ده رده بریت به رانبهر به خوا، جا ئه گه ر خوای گه وره لی خۆش بوو، ئه وه له چاکه و به خشش و که ره می خۆیه تی.

نه ینی ئهمه ش له وه دایه که ئه و په روه ردگاری به چاکه کار و به خشنده ده زانی ت، خۆشی به خرا په کار و که متهرخه م داده نیت، وا داده نیت که هه ر کاریک دل خۆشی ده کا و چاکبیت ئه وه له فه زل و چاکه ی خوای گه وره یه، هه ر کاریکی که دل ته نگه بکا و خراپبیت، ئه وه تاوانی خۆیه تی و له داد په روه ری خوای گه وره یه.

باسى غىرەت

غىرەتى سوپاسىكراۋ بەرانبەر خۇدا، ئەۋەيە مۇۋەپپەقىيەتلىك غىرەتى ھەيىت بۇ خۇشەۋىستى خۇدا بە جۆرىك كە كەسى لەگەلدا نەكات بە ھاۋبەش، يان غىرەتى ھەيىت لەسەر ئەۋەي كەس نە تۈنۈت كارەكانى لى گەندەل بىكات، يان غىرەتى ھەيىت لەسەر كىرەۋەكانى ھىچى بۇ غەيرى خۇدا نەيىت، يان غىرەتى ھەيىت لەسەر ئەۋەي كاريكى ۋا نەكات خۇدا پىي ناخۇش بىت لە رىا ۋ خۇبايى بوون، يان غىرەتى ھەيى لەسەر ئەۋەي بەخششەكانى خۇدا لە پىش چاۋبىت.

بەكورتى ئەۋەيە: غىرەتلىكى ۋاى ھەيىت كەۋا بخۈزىت كار ۋ گۇفتار ۋ كىرەۋەكانى، ھەر ھەمۋى بۇ خۇدا بىت، ھەرۋەھا غىرەتلىشى لەسەر ئەۋە ھەيىت كە كاتەكانى تەنھا لە پەزىمەندى خۇدا سەرف بىكات، ئەمە غىرەتى بەندەيە بەرانبەر بەخۇدا لەسەر ئەۋەكاراتەي ئەنجامى دەدات بۇ پەزىمەندى خۇدا.

بەلام غىرەتى خۇدا ئەۋەيە پەسەندى ناكات پۈۋ لە خۇشەۋىستى ئەۋ ۋەرگىرن بۇ خۇشەۋىستى غەيرى ئەۋ ۋ ھاۋبەشى بىكەن لە خۇشەۋىستى، ھەر بۇيەش خۇدا گەۋرە لەبەر بەرزى غىرەتى خۇداپەي ھەرام كىرەۋە، چۈنكە دروست كىرەۋەكانى ھەر ھەمۋىيان بەندۈكە ۋ كەنىزكەي ئەۋن.

چهند ناموزگاریه کی زیرین

هه رکه سیک پیزی خودای له دل دابیت و بی فرمانی نه کات، خوی گه وردهش به پیزی ده کات له ناو دلی خه لکی.

ئه گه رتووی خواناسی له زهویی دلدا چینرا، ئه وه خوشه ویستی خوا وه درخت له دلدا ده پویت، جا کاتیک ئه م دره خته پته و بوو، ئه وه بهری ملکه چی و به ندایه تی ده دات، به رده وام ئه م دره خته ﴿تَوَقَّ أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا﴾ (ابراهیم: ۲۵)، واته: هه مو کات و ده میک به روو بوومی خوی ده به خشیت به فرمانی په روه ردگاری.

یه که مجار خوی گه وره داوا له مروف ده کات که لیږه وه دهس پیبکات: ﴿اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ۝٤١ وَسَبِّحُوْهُ بُكْرَةً وَأَصِيْلًا﴾ (الاحزاب: ۴۱). واته: ئه ی ئه و که سانه ی نیمان و باوه پتان هیناوه زور یادی خوا بکه ن له به یانیان و ئیواران ته سبیحات و ستایشی خوا بکه ن.

پاشان که ئه مه یان کرد ده که ونه پله ی ناوه پاست: ﴿هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّوْرِ﴾ (الاحزاب: ۴۳)، واته: خوی گه وره خوی سلوات و ره حمه تی خویتان هه میشه و به رده وام به سه ردا ده بلرینتی، هه روه ها مه لانیکه ته کانی داوی لیخوشبوونتان بۆ ده که ن، بۆ ئه وه ی له تاریکیه کان ده رتان بکات و بتاخاته ناو نوور و رووناکیه وه.

دوی ئه وه ی ئه م پله شیان بری ده که ونه پله ی کوتایی ئه ویش ئه وه یه خوی گه وره ده فه رمووی: ﴿يَحْيَتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ، سَلَامٌ﴾ (الاحزاب: ۴۴)، واته: ئه و پۆزه که به دیداری خوا شاد ده بن، به سه لام کردن پیشوازیان لی ده کری.

فیتړه تی مړوځ وهك زهویه کی نهرم وایه چی تیا بچیڼی قبولی دهكات، نه گهر درهختی ئیمان و ته قوای تیا بچیڼی نه وکات بهرده وام شیرنایه تی ده به خشی، به لام نه گهر درهختی نه فامی و نه زانی تیا بچیڼی نه وکات هه موو به ره که ی تال ده بیټ.

بروانه بو نه م نمونه یه: په رستش و به ندایه تی و گه شه کردنی و زیاد کردنی، وهك نمونه ی ناوك وایه کاتیک ده پروینیت، ده بیټ به درهخت، پاشان نه م درهخته به روو بووم ده دات، ئینجا که ده یخوټ ناوکه که ده پروینیوه، به م جوړه هر جاریک به روو بوومه که ده خوریټ ناوکه که ده پروینریټه وه، به هه مان شیوه گونا هیش ناوایه، نه گهر بیټ و که سیکی ژیر بیربکاته وه له و نمونه یه تیډه گات، نه وهش بزانه هر کاتیک چاکه یه که نه نجام ده ده ی له پاداشتی نه و چاکه یه چاکه یه کی تری به دودا دیت، هر کاتیکیش خراپه یه که نه نجام ده ده ی له سزای نه و خراپه یه خراپه یه کی تری به دودا دیت.

سهر له وه دانیه که تو وهك به نده یه که خدا ده په رستی و ملکه چی بو ده که یت و له فرمانه کانی بی تاقت نابی چونکه تو ناتاجی نه و زاته ی، به لام سهر له وه دایه خدا که پادشای هه موو جیهانه تو ی وهك به نده ی خو ی خو ش ده و ی و به هه موو جوړیک به خششت له گه لدا ده کات بی نه و ی ناتاجی تو ی به نده بیټ. که وایټ: نه وه نده سهر به رزیه ته به سه که تو به نده ی نه و زاته ی، نه وه نده شانازی ه به سه که نه و زاته په روه ردگاری تو بیټ.

خوت بپاړیزه له گونا ه چونکه گونا ه مړوځ بی پړیز ده کات هر وهك (ابلیس) که له ناو مه لانیکه ته کان به پړیز بوو، به لام که خوی گوره پیی فهرموو: ﴿اَسْجُدُوا﴾ (البقره: ۳۴). ته نها نه و سوجه ی نه برد بویه بی پړیز و زه بوون بوو.

خوت بپاړیزه له گونا ه چونکه دوات ده خات، هر وهك خوی گوره به نه دمه فهرموو: ﴿اَسْكُنْ﴾ (البقره: ۳۵)، واته: جینشین به له به هشت. به لام به هوی گونا ه وه ده رکران لیټه وه.

ئاي ئه‌مه‌ چ ساتيک بوو که هه‌زار سال دلته‌نگي جيه‌يشت که به‌رده‌وام به‌ فرميسکي په‌شيماني دي‌ري خه‌فت باري ده‌نوسيت و به‌ هه‌ناسه‌ي په‌شيمانيه‌وه‌ ده‌ينيريت تاكو ئيمزاي (فتاب عليه‌ي) بۆ هات.

(ابليس) زۆر دلخۆش بوو به‌ ده‌رچووني ئاده‌م له‌ به‌هه‌شتدا، نه‌شي ده‌زاني دابه‌زيني ئاده‌م به‌رز بوونه‌وي به‌دوا ديت، ده‌بينين چه‌ند جار خواي گه‌وره‌ له‌ باره‌ي ئاده‌مه‌وه‌ فه‌رمويه‌تي: ﴿إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾ (البقره: ٣٠)، واته‌: من جيئشينيک له‌سه‌ر زه‌ويدا دروست ده‌که‌م.

به‌رانه‌ر به‌ تۆش ئه‌ي (ابليس) فه‌رمويه‌تي: ﴿قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ بَعَكَ مِنْهُمْ﴾ (الاسراء: ٦٣)، واته‌: بپۆ چي ده‌که‌ي بکه‌، تۆ و ئه‌وه‌ي شويني تۆش ده‌که‌ويٽ، دۆزه‌خي پي پر ده‌که‌مه‌وه‌.

ئه‌وه‌ي به‌سه‌ر ئاده‌مدا هات سه‌لماندني بوونيه‌تي، ده‌بينين پيغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموي: ((والذ‌ي نفسي بيده لو لم تذنبوا لذهب الله بكم و لجااء بقوم يذنبون و يستغفرون فيغفر لهم))^(١)، واته‌: سويند به‌وه‌ي گياني مني به‌ده‌سته، ئه‌گه‌ر هه‌ر هيچ گونا نه‌که‌ن، ئه‌وه‌ خواي گه‌وره‌ لاتان ده‌بات گه‌ليکي تر دينيت که گونا به‌که‌ن و داواي لي‌بووردن بکه‌ن خواش لييان ده‌بووريت.

ئه‌ي ئاده‌م دلگير مه‌به‌ که پيم فه‌رموي: (له‌ به‌هه‌شت ده‌رچۆ) چونکه‌ من ئه‌و به‌هه‌شته‌م بۆ تۆ و نه‌وه‌ چاکه‌کاني تۆ دروست کردوه‌.

ئه‌ي ئاده‌م بي تاقه‌ت مه‌به‌ له‌وه‌ي هه‌له‌ت کرد و پيت هه‌لخيسکا، چونکه‌ ده‌ردی خو به‌گه‌وره‌زانينت فره‌ي دا و جلکي ملکه‌چيت کرده‌ به‌ر: خواي گه‌وره‌ ده‌فه‌رموي: ﴿وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ

لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿البقرة: ۲۱۶﴾، واته: زۆر جار ئیوه شتیکتان پی خوش نیه که چی خیری بۆ ئیوه تیا به، زۆر جاریش ئیوه شتیکتان پی خوشه که چی خیری بۆ ئیوه تیا نیه، خوای گه وره ده زانیت خیر له چی دایه و له چی دانیه.

ئهی ئاده م تۆم له به ههشت ده رکرد وه نه بیئت بۆ که سیکی ترم دروست کردبی، به لکو بۆ ئه وه یه تا کو بیرازینه وه بۆت، به نده کانم تی بکۆشن و کۆش بکن بۆ ئه م شوینه: ﴿تَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ (السجده: ۱۶)، واته: پاکیشان و هه سانه وه یان که مه، به لکو زۆر خه ریکی نوێژ و به ندایه تین، ده ترسن له په ره ردگاریان و لی ی ده پارینه وه به ئومیدی ئه وه ی به هه شتیان پی که رم بکات.

سویند به خوا له کاتی گونا ه و بی فرمانی خوا مرۆفی سه ره رز ه یج شتیك سوودی پێناگه یه نیت، هه ره وک (ابلیس) له نیوان مه لانی که ته کاندای سه ره رز بوو، به لام که خوای گه وره پێیانی فرموو: سوچده به رن بۆ ئاده م هه موویان سوچده یان برد جگه له (ابلیس) نه بیئت ئه و سوچده ی نه برد، بۆیه سه ره رزیه که ی سوودی پی نه گه یاند.

له کاتی گونا ه و بی فرمانی خوا مرۆفی به پێژ ه یج شتیك سوودی پێناگه یه نیت، هه ره وک خوای گه وره ئاده می فیره هه موو شتیك کرد، چونکه بی فرمانی خودای کرد پێزی زانسته که ی سوودی پێنه گه یاند.

له کاتی گونا ه و بی فرمانی خودا، مشت و مپی مرۆف بی سووده، هه ره وک (ابلیس) کاتیك بی فرمانی خوای کرد مشت و مپی له گه ل خوای گه وره ده کرد و خوای گه وره ش پێی فرموو: ئهی ئیبلیس ئه وه چی نه یه یشت و نایه لیئت سوچده به ریت بۆ ئه و که سه ی که به دوو دهستی خۆم دروستم کردووه؟! له کاتی بی فرمانی خوا فه خر و شانازی مرۆف سوودی نیه هه ره وک خوای گه وره ده فرموو: ﴿وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي...﴾ (الحجر: ۲۹). که ئه مه شانازی به بۆ ئاده م، به لام له کاتی بی فرمانیه که ی کرد ئه مه سوودی پی نه گه یاند.

(علی ی کوری (ابی طالب) - (سلمان ی کوری (الاسلام)

نه ی (محمد) ﷺ تو (ابو طالب) ت دهوټ، ئیمه ش (سلمان) مان دهوټ، (ابو طالب) نه گهر پرسیار له ناوی بکریت دهلټن: ناوی (عبد المناف) ه، گهر پرسیار له ره چه له کی بکریت نه وهی هۆزیکي ناوداره که شانازی پیوه ده کریت، گهر پرسیار له سه روه ت و سامانی بکریت کابرایه کی ده وله مه نده و به چه ندان حوشتی هه یه . به لام نه گهر پرسیار له ناوی (سلمان) بکریت دهلټن: ناوی به نده ی خواجه، نه گهر پرسیار له ره چه له کی بکریت دهلټن: کوری ئیسلامه، نه گهر پرسیار له سه روه ت و سامانی بکریت دهلټن: هه ژاریه، نه گهر پرسیار له دانیشتنکه و مۆلگه ی بکریت دهلټن: مزگه وته، نه گهر پرسیار له پیشه ی بکریت دهلټن: ئارامیه، نه گهر پرسیار له جل و به رگی بکریت دهلټن: ته قوا و بی فیزیه، نه گهر پرسیار له پیخه فی بکریت دهلټن: ئیشگ گرتنه، نه گهر پرسیار له مه به سستی بکریت دهلټن: په زامه ندی خواجه، نه گهر پرسیار له رۆیشتنی بکریت دهلټن: به ره و به هه شته، نه گهر پرسیار له پئ پیشاندهری بکریت دهلټن: پیشه وای مرؤفایه تیه که پیغه مبه ره ﷺ.

چەند ئامۇزگار يەككى زىر

- ئاگادار يەككى گوناھ وەك بىر يەككى، جارى واش ھەيە بىر يەككى قول دەيىت مۇقەك دەكۇرۇت.
- ئەگەر عەقلىت لە ژىر دەستى ھەوا و ئارەزوات دەرچو، ئەوكات وەك پادشاى دەولەتى لىدەت لەسەر ئەندامەكانى لاشەت.
- ئەگەر چوويە ژىر كىفئى ئارەزوات، ئەو بزانە تەمەنت دۇراندوھ.
- ئەگەر چاوت بە نەزەرىكى ھەرام كەوت، ئەو بزانە پىش ھاتى جەنگە ئاگادار بە لە ناوت دەبات، جا بۇيە چاوت بپۇشە لە ھەرامە.
- مۇق ئەگەر لە ناو دەرياي ئارەزوات پۇچىت ئەوتيا دەچىت، خرابەترىن شت بۇ مەلەوان چاودىنەوھيە لە ناو ئاودا، لە ناو دەرياي ئارەزواتىشدا ھەر كاتىك چاوت كىردەوھ زىانت پى دەكات.
- چەند جار جووتيار كىلگەي لىكردۇتەوھ وايزانىوھ پى گەيشتوھ كەچى پىنەگەيشتوھ.
- زووكە نەفسى خۆت بىرەوھ بە كارووبار و كىردەوھى چاك، چونكە ئىستا بازار كراوھيە. كە دىنياه. پارەشت لە دەست دايە. كە تواناي بەندايەتيە.
- مۇق دەبۇرۇزى و خەوى ئارەزوات دەيگىت، بەلام مۇق دەيىت خەوخوش نەيىت، چونكە ئىشكگرەكانى شار بانگ دەكەن: بەيانى نىك بوھ.
- مەبەست لىرەدا ئەوھيە كە مۇق بى ئاگا دەبى و تووشى ئارەزوات دەيىت وەك چۇن مۇق بۇ خەو دەبۇرۇزىت، بەلام رۇنەچىت و زووبەخەبەرىيىت، چونكە خەوى گەورە چەند پىغەمبەرى بۇ ناردوھ تاكو ئاگادارى بىكەنەوھ لەو پۇزەي دىت كە قىامەتە وەك ئىشكگرەكەي شار كە بانگ دەكات: بەيانى نىك بوھ.
- رووناكى عەقلىت دەدرەوشىتەوھ لە نىو تارىكايى ئارەزواتدا، جا مۇقى ژىر بە رووناكى عەقلىت كار و كىردەوھ چاكەكان دەدۇزىتەوھ.
- خۆت پىزگار كە لەم دىنياه پىر لە ئارەزوات و ناخۇشە، خۆت ئامادەكە و پووبكەرە مالىكى فراوان كە ھەموو شتىكى تىايە نە چاوبىنىويەتى و نە گویش

بيستويەتى، ئا لەو بەهەشتەدا چى داوابكەى دەستت دەكەوٽت، ھەر شتٽىكىش لە لات خۆشەويست بٽت ھۆگرتە .

○ ئەى ئەو كەسەى نەفست فرۆشتوو بە ھەوا و ئارەزووات، بەراستى بە نرخترين شتت فرۆشتو بە پارەيەكى زۆر كەم، ھەك ئەو ە وايە كە پٽىزى كەل و پەلەكە نەزانٽت، بەلام پۆزى قىامەت بۆت پوون دەبٽتەو كە لەم كپڤن و فرۆشتنەدا زەرەرمەند بوٽتە .. جا بزائە (لا الە الا اللە) كەل و پەلەكەيە، خوا كپيارەكەيە، نرخەكەشى بەهەشتە، دەلالەكەش پٽغەمبەر ﷺ دەتوانٽت بە بەشىكى زۆر كەمى ئەم دنيايە كە ھەر ھەمووى پٽىزى بالە مٽشولەيەكى نيە بەهەشت و پەزمامەندى خودا بكپڤن.

○ ئەى مروف ئاگاداربە و ھٽز بدە بەخۆت بٽتاقەتى پووت تٽنەكات تۆ دەزانى لەسەر پٽگاي كٽى؟! تۆ لەسەر پٽگايەك دەپۆى كە ئادەم تىاي ماندوو بوو، پٽگايەك كە نوح لە پٽناوگەياندى ئەم پٽبازە رەنجى زۆرى كٽشا، پٽگايەك (ابراھىم) لە پٽناويدا فرٽدرايە ناو ئاگر، پٽگايەك (اسماعيل) لە پٽناويدا گيانى خۆى لەسەر دەستى دانا تاكو باوكى ھەك مەپ سەرى بٽپٽت، پٽگايەك كە (يوسف) لە پٽناويدا فرۆشرا بە پارەيەكى كەم، چەند سالتٽش لە بەنديخانە مايەو، پٽگايەك (زكريا) لە پٽناويدا بە مشار كرايە دوو لەت، پٽگايەك (يحيى) لە پٽناويدا سەربرا، پٽگايەك (ايوب) لە پٽناويدا بە نەخۆشى تاقى كرايەو، پٽگايەك (داود) لە پٽناويدا فرمٽسكى زۆرى پەشت، پٽگايەك (عيسى) لە پٽناويدا بى ھۆگرى رٽى كرد، پٽگايەك (مھمد) ﷺ لە پٽناويدا ئازارى لەسەر چٽژت، كەچى تۆش دەتەوٽت ئەو پٽگايە بە گالتە بٽرى.

○ فٽترەى مروف ھەك چرايەكى پڤشنگذار وايە بۆ مروف، ئەو فٽترەتە پاكە رٽى چاكە بە مروف پٽشانەدات پٽش ئەو ەى شەرى خاوشى بۆ بٽت.

○ (قس) كابرايەكى چاو ساغ بوو پٽغەمبەريشى نەديبوو، بەلام (أبن أبي) كافر بوو كەچى نوٽيزىشى لەگەل پٽغەمبەردا دەكرد لە مرگەوتدا.

○ نۆر كەس ەيە ئاويىكى نۆرى لە بەردەستدايە كەچى خەرىكە لە تىنا
 بخنىكى، - مەبەستى ئەو يە نۆر كەس ەيە ئەم ئىسلامە پاكەي پىگە يىشتو،
 بەلام وەرى ناگرىت - .

○ لە زانستى خودا نووسرابوو دەبىت (موسى) بىيىت بە پىغەمبەر، (أسية) ش
 ئيمان بەيىنىت، جا خواي گەورە وەك تەحەدايەك ئەو بىشكەي (موسى) تىابوو
 پەوانى كىردە كۆشكى (فرعون) بۆ لاي ئافرەتلىك كە مندالى نايىت.. ئاي كە ئەم
 چىرۆكە پەند و ئامۆزگارى تىايە، بېوانە كە (فرعون) لە ترسى پەيدا بونى (موسى)
 چەندىن مندالى كوپى سەردەبرى بە ئومىدى ئەو يە (موسى) يەكلىك بىت لەوانە،
 كەچى زمانى قەدەرى خوا دەيگوت: ئەي (فرعون) بۆ ئەو يە بى دەسەلاتى تۆ
 دەر كەويت دەبىت (موسى) لە كۆشكەكەي تۆدا پەروەردە بىكەين و گەورەي بىكەين.

خۇشەويستى بۇ پېغەمبەرى خۇدا

(ذو البھادين)^(۱) منداللىكى ھەتتو بوو، مامى بەختىۋى دەكرد، خۇى يەكلايى كىرەبۇو ھە پېغەمبەر ﷺ بۇيە بىرى لە پۇيشتەن دەكرد تاكو كۆچ بکات بۇ خىزمەتى پېغەمبەر ﷺ، بەلام تووشى نەخۇشى بوو بۇيە پىي نەكرا و دانىشت و چاۋەپوانى مامى دەكرد، كاتىك چاك بۇو، ئارامى نەما لە ناخىوۋە ھاۋارى كىرد:

الى كم حسبها تشكر المضيقا أثرها، ربما وجدت ضريقا

ۋاتە: تاكو كەى خۆت بەندە كىرەوۋە، دەى ھىمەت بىكە بۇ رىگەى دەريازىبون. بەمامى گوت: مامە زۆر دەمىكە چاۋەپوان بووم كە مۇسلمان بىت، بەلام ھىچم لى بەدى نەكردى.

لە ۋەلامدا مامى پىي گوت: كىرەتو نەكا مۇسلمان بوبى.. سويىند بەخۋا ئەگەر مۇسلمان بوبىت، ھەموو ئەۋشەنەى كە پىم بە خىشويىت لىت دەسەنمەۋە، (ذو البھادين) كە ئەمەى بىست دەنگى خۇشەويستى بۇ پېغەمبەر ﷺ لى بەرز بۇو و گوتى:

واللهى بينينى (مھمەد) ﷺ لەلام خۇشەويستىرە لە ھەموو دۇنيا و ئەۋى لە دۇنيادا ھەيە.

جا كاتىك خۇى ئامادەكرد بىچىتە خىزمەت پېغەمبەر ﷺ مامى ھەموو جىل و بەرگەكانى لى ساندەۋە، بۇيە داىكى پۇشاكىكى بۇ ھىنا وكردى بە دوو پارچە، يەكيانى ۋەكو بىجامە لە خوارىي پىچا ئەۋەى تىرىشى ۋەكو قەمىس لە سەرەۋەى ئالاند.

(۱) ذو البھادين: ناۋى (عبداللە) كوپى (عبد نهم المزنى) بوۋە.

بەلى: ئەم لاو ە بى نازە بە خزمەت پىغەمبەر ﷺ گە ىشت كاتىكىش بانگى جىهاد پادرا بە تامە زىيە ە پازى بوو كە يەككە بىت لە كاروانى جىهاد، چونكە كەسكە ەز لە شتىك بكات رىگاي دورى تيا نابىنىت.

جا كە ئەم ە ە ە بى نازە شە ەد كرا لە كاتى لە گۆر نانى پىغەمبەر ﷺ دە ەفەرموو: ((اللهم إني أُمسيتُ عنه راضياً فأرضيْ عنه))^(۱)، واتە: خودايە من لىي پازىمە، خودايە تۆش لىي پازىبە.

(أبن مسعود) كە گوئى لەم دوعايەى پىغەمبەر بوو ﷺ دە ىگوت: (يا ليتني كنت صاحب القبر) واتە: خۆزگە من لە شوئىنى ئەم مردو ە بامايە.

چەند ئامۇزگارى ە كى زىرپىن

- ئەگەر مەرۇف ەيز بداتە خۇى، دەگاتە مەبەست و ئامانچ.
- ئەم كەسەى بە پاست گۇيانە رىدەكات بەرەم خواناسى كۆسپى پىگاي بۆ ئاسان دەبىت.
- لە پىگاي دىندار و بەرەم خوا چوون مەرۇف تووشى چەندىن ناخۆشى دىت، تاكو پاستگۆ و درۆزن لىك جيا بىتە ە، جا ئەگەر مەرۇف گوئى نەدايە ئەم ناخۆشيانە، ئەمە بۆى دەبىتە يارىدەدەرىك بۆ گە ىشتن بە ئامانچەكەى.

نمونهى دنيا

دنيا وهك ئافره تىكى بى پەشت و لەشفرۆش وايە، كه هەر گيز دانامركيته وه لای مێرده كهى، به لكو هەر پۆژهى له گەل پياويك پاده بوپريت و تاكو له خسته يان به ريت، به هيجيش پازى نابيت جگه بى پەشت و لەشفرۆش، به لام كه شووده كات بو ئه وه يه تى خراپه كانى خوى پى داپوشى.

ئەى مروفى ژير ناگاداربه، پويشتن به ره و دنيا وهك پويشتنه له ناو ئاويكى ترسناكى پر له درنده، مه له وانى كردن تيايدا، وهك ئه وه وايه مه له وانى بكهى له ئاويكى ترسناك و پر له تمساح، ئه و شتانهى كه مروف دىل خوش دهكات له دنيا دا، هه مان شته مروف دىل تهنگ دهكات، په يدابوونى ئيش و ئازار له دنيا دا، به هوى خوشيه كانه وه ئه و ئيش و ئازاره په يدابوه، دىل تهنگى له دنيا به هوى دىل خوش بوونه له دنيا دا.

ئاره زوه كانى دنيا هه مووى پازاوه و چاو پفينن، به لام ئه و كه سانهى برپايان به (الغيب) هه يه، له ئاستى ئه و ئاره زواتانه دا چاو ده نوقينن، كه چى ئه و كه سهى له ئاستى ئاره زوه كاندا چاو ناپوشى دىل تهنگ و زهره ر مهنده، جا خواى گه وره له بارهى برواداره كانه وه ده فه رموى: ﴿أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (البقره: ٥)، واته: ئه وانهى له سه ر ريگاي راستى په ره ر دگاريانن، هه ر ئه وانيش سه رفراز و سه ركه وتوون.

به لام خواى گه وره له بارهى خراپه كانه وه ده فه رموى: ﴿كُلُوا وَتَمْنَعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ تُجْزَمُونَ﴾ (المرسلات: ٤٦)، واته: بخون و كه ميك پابوپرن، به پاستى ئيوه تاوانبار و تاوانكارن.

بەلى: خواناسان كە دەزانن مانەو ە لە دنيادا بۆ ماو ەيەكى كەمە، بۆيە ئارەزووى خۆيان دەمرينن بۆ ئەو ەى لە دوا پۆژدا سەرفرازبن، جا لە خەوى بى ئاگايى خەبەريان دەبيتەو ە، ئەو ە نۆر بە تامە زىوييانەو ە پوو دەكەنە خواناسى، ئەوكات ژيانى تالايان بە خواناسى شيرين دەبيت، ريگاي دووريان پى نزيك دەبيت.

خوای گەورە دەفەرمووى: ﴿هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾
(الانبياء: ۱۰۳)، واتە: ئەمە ئەو پۆژەيە كە كاتى خۆى بە لىنتان پىدرا بوو، ئىو ە
ئىتر رزگارتان بوو لە تەنگانە و ناخۆشى.

سهيره.. به راستى سهيره

سهيرترين شت نهويه كه خوا بناسى كهچى خوشت نهويت، گوى بيستى بانگهواى بيت كهچى وهلامى نهدهيتهوه، بزاني مامهلهكردن لهگهليدا قازانچيكي زورت پييدهگهينيت، كهچى تو برپويت مامهله لهگهله يهكيكي تردا بكي و واز لهو بينيت، سهير لهوهدايه كه سزاو توپهى خوا بزانيت، لهگهله نهوهشدا خوت توشى سزا و توپهى خوا بكي، سهير لهوهدايه كه دهزانيت تاوان و گوناھ دل تهنگ دهكات، كهچى واناكهي ملكهچى خوا بي تاكو دل نارام بيت، سهير لهوهدايه كه دهزانيت يادكردني جگه له خودا دل تهنگ دهكات، كهچى پوو ناكهيه ياد و وتويژ لهگهله خودا، سهير لهوهدايه كه دهزاني دل پهيوهست بوون جگه له خوا ئيش و نازاري دلي پيوه بنده، كهچى پوو ناكهيه بارهگاي خوا ملي بو كهچ بكي.

بهلكو لهوهش سهير تر نهويه كه تو دهزاني له ههموو شتيكدا ناتاجى خواييت، كهچى تو پوى لي وهردهگيري و پوى تيناكهي، نارهزوي نهو شتانه دهكهي كه دوورت دهخاتهوه له خوا.

نُه نجام دهري حه رام

مروّف که یوو دهکاته چه رام له دوو ریځاوهیه :

یه که م: (سوء ظنه بریّه) واته: گومانی خراب ده بات به په روه ردگاری، که وا ده زانیت گهر گوئ پاپه لی خوا بکات و واز له و حرامه بینیت، نه وکات نه و شته ی له ده ست ده چپیت، خواش چاکتر له م حرامه ی پی نابه خشی.

دووهم: نه و گومانه خراپه نابات به په روهردگاری، چونکه ده زانیت هر که سیک گوی پايه لی خوا بکات، له بهر خاتری خوا واز له شتيك بهيښيت، نه وکات خوی گه وره له وشته ی چاکتر پی ده به خشی، به لام پوو ده کاته هر امله که چونکه له سهر هر امله نارامی پی ناگیریت و ناره زوو به سهریدا زاله و ناره زوو به سهر عه قلیدا زاله، جا مروفي یه که م که پوو ده کاته هر امله له بهر نه زانینیته، به لام مروفي دووه م که روو ده کاته هر امله له بهر که م ژیریه تی.

(یحییٰ) ی کوپی (معاذ) زده فرموی: هر که سیک به دلی ناماده وه داوا له خوا بکات، نه وه خوای گه وره ره تی ناکاته وه.

ابن قیّم دەلّیت: منیش دەلّیم: ئەگەر بە بڕوا و ئومێدییکی پتەوه‌وه و بە‌دلّیکی
ئاماده‌وه نزا بکات ئە‌وه گه‌راو ده‌بێت.

چەند نامۇزگارىيەكى زىرپىن

ئەوانەى كە چاۋ ساغ و ھۇشيارىن، دەبىنن قامچى دىنيا بالى كىشاۋە بەسەر خەلگەكەدا، نەفامەكانى خەلەتاندەنەۋە بە خۇشەيكانى، دەبىنن شەيتان بالى كىشاۋە بەسەر دلەكاندا، دەبىنن نەفسى خراپەكار بۆتە پادشاى لاشەكان.

بۆيە ئەۋانىش پۈۋ دەكەنە قەللى ملگەچى و پۈۋكردنە خودا، ھەرۈەك چۆن كۆيلە كە ناچار دەكرىت پۈۋ دەكاتە مۆلگەى گەۋرەكەى.

ئارەزۈۋەكانى دىنيا ۈەك گالتە و گەپ وايە، جا مرقى گەمژە و نەزان تەنھا سەيرى پۈۋكارى دىنيا دەكات، بەلام مرقى ژىر و دانا دەزانىت دواى ئەم خۇشيانە چى پۈۋدەدات، بۆيە خۇيان لى دەپارىزن.

چاۋ ساغان كاتىك كە دەستىيان بۆ ئارەزۋات بىرد بۆيان دەرگەۋت كە ئەمە تەلەيە، جا بۆيە بە ئاگايىۋە لىلى بالە فرى بوون، ئەۋكات لەمەبەست گەيشتن و رىگاي پاستىيان گرتە بەر.

دوۋ پىۋى بە تەلەۋە دەبن، يەككىيان بەۋەى تر دەللىت: كەى پىك دەگەينەۋە؟ ئەۋەى تىرىش دەللىت: دواى دوۋ پۆۋى تر لە دەباغ خانە پىك دەگەينەۋە —ۋاتە: سەر دەبىپىن و كەۋلدەكرىن.

سۈيىند بە خوا ئەۋ پۆۋانەى دى و دەپۋا ۈەك خەۋ وايە، جا ھەۋلبدەن تىايدا سەرگەۋن.

ئەۋ پۆۋانەى دىنيا كە پۆۋىشتن ۈەك خەۋن بوون، ئەۋ پۆۋانەى ماۋە ئاگات لىلى بىت، كاتىش لە نىۋان ئەم دوانە بە فىرۆ چۈۋە.

ئەۋكەسە چۆن سەلامەت دەبىت، كە ژنىكى ھەيە بەزەيى پى نايەتەۋە، پۆلەيەكى ھەيە پاساۋى بۆ ناھىيىتەۋە، لە دراۋسىكەى دلىيا نەبىت، ھاپىكەى

ئامۇڭگارى نەكەت، شەرىكەكەي راست گۆ نەبىت لەگەلدا، دووژمنەكەي سل
 ناكاتەو لە دووژمنایەتیدا، نەفسى خراپەي ھانى بدات، دونیای رازاوە بۆي
 پاخراوە، ئارەزووی سەرشیټى، توپەيى، پازاندنەو ھى شەیتان بۆي، بى ھىزى كە
 ھىزشى بۆ دىنیت... جا ئەگەر پووی كرده خوا ئەوكەت خواي گەورە يارمەتى
 دەداو ئەو كارانەي ھەر ھەموو بۆ چارەسەر دەبىت، بەلام ئەگەر پووی لەخوا نەبو و
 خواي گەورەش فەرامۆشى دەكا و سەرگەردان دەبىت.

پشتگردنه قورئان و سوونەت

ھەر كاتىك خەلگى پشتيان كرده قورئان و سوونەت، حوكميان بەم دووانە نەكرد، برپايان وابوو كە پٲيوستيان بەم دووانە نيە، رووشيان كرده بۆچوونى فلان وفلان و قياس و ئىستعان و ووتەى زانايان، ئەوكات تووشى سەرگەردانى دەبن، دىل تاريك دەبن، ھزرگەندەل و عەقل بۆگەن دەبن، تا واى لى دىت ئەو كارانە بەسەرياندا زال دەبىت و كوٲريان دەكات لە ئاست پاستى، تاكو وايان لى دىت گچكە و گەورە لەسەر ئەمە پادىن و بە خراپەى نازانن، ئەوكات دەولەتتىكيان بۆ فەرھەم دەيت كە بىدعە شوٲىنى سوونەت دەگرىتەو، نەفس شوٲىنى عەقل دەگرىتەو، ھەواو ئارەزوو شوٲىنى ژىرى دەگرىتەو، گومرايى شوٲىنى ھىدايەت دەگرىتەو، نەزانى شوٲىنى زانين دەگرىتەو، پيا شوٲىنى ئىخلاص دەگرىتەو، ناحەق شوٲىنى حەق دەگرىتەو، درۆ شوٲىنى پاستگويى دەگرىتەو، كەمتەرخەمى لە ئامۆزگارى شوٲىنى ئامۆزگارى دەگرىتەو، ستم شوٲىنى دادپەرورەى دەگرىتەو، تاواى لى دىت ئەم شتانە بال دەكىشتىت بەسەر خەلكىدا و دەبىتە ياساى دەولەت، كە خەلگى پاپرسى پى دەكەن، جا كە بىنيت ئەمانە زال بوو بەسەر دەولەتدا و ئالائى شەكايەو، ئەوكات سوٲند بەخوا مردن خۆشترە لە ژيان، ژيانى ناو چيا چاكتەرە لە ژيانى شار، ژيان لەگەل درپندە ئارامترە لەم ژيانە.

بەلئى: بەھۆى ستمى خراپەكارانەو فەساد لە زەوى و دەريادا بلالو دەبىتەو، ئاسمان تاريك دەبىت، زەوى گوزەرانى تىك دەچىت، خىرو بەرەكەت نامىنىت، درپندە لە بەين دەچىت، بە ھۆى ستمى خراپەكارانەو ژيان تىك دەچىت، رووناكى پۆژ و تاريكى شەو لەبەر ئەم كارە قىزەوھەنانە ھاوارى لى ھەلەستى و دەست دەكات بە گريان، لەبەر زۆرى كارى خراپە و بەدكارى مەلائىكەتى پىك گەيشتوو و (كرام الكاتبون) سكاللا دەكەن لەلاى پەرورەدگاريان.

سوٲند بەخوا ئەم خراپە كاريە وەك ھەورىكى پەش واىە كە ئاگادارمان

ده کاته وه، وا لافاؤکی پر له سزا له پٔوهیه، ئاگادارمان ده کاته وه به و تاریکاییه که سزای به دواوهیه.

جا که وابوو زووکەن خۆتان رزگار کەن لەم لافاوه به تهوبهیه کی پاستگۆیانه تا کات ماوه و ده رگای تهوبه دانه خراوه، ئیوه وه ک ئه وه وانه که له بهر ده رگایه ک پاوه ستاون نزیکه دابخریت، وه کو ئه وه وانه که مامه له ی (الرهن) تان کردوه که چی نزیکه کاته که ی نه مینیت، وه کو ئه وه وانه که دووبالتان هه بیت که چی نزیکه له کار بکه ون: ﴿وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ﴾ (الشعراء: ۲۲۷)، واته: سه ره نجهام ئه وانه ی سته میان کردوه ده زانن که به چ تیک شکاوییه ک ژیره و ژوور ده بن و تیا ده چن.

چەند ئامۇزگارىيەكى زېرىن

ئەمرو ئەفسى خۇت بىكپەۋە - بەكاروۋ كىردەۋەى چاكە - چۈنكە بازار كراۋەيە، پارەش ھەيە و چەنگ دەكەۋىت، كەل و پەلىش ھەيە و ھەرزانە، چۈنكە پۇژىك دىت ئەم بازارپە دادەخرى و كەل و پەلىش نامىنىت خۋاى گەۋرە دەفەرمۋى: ﴿وَيَوْمَ يَعَضُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ﴾ (الفرقان: ٢٧)، واتە: ئەو پۇژە سىتەمكار گاز لە ھەردوۋ دەستى خۋى دەدات لە پەشىمانىدا.

إذا انت لم ترحل بزاد من التقى وأبصرت يوم الحشر من قد تزودا
ندمت على أن لا تكون كمثلـه وأنك لم ترصد كما كان أرصدا

واتە: ئەگەر بەبى تۈيۈشۋى تەقۋا گەشتى قىامەت دەست پى بەكى، جا كە خەشر كران دەبىنى ھەيە تۈيۈشۋى پىيە، بۇيە تۈش ئەۋكات پەشىمان دەبىيەۋە كە ۋەكو ئە و نەبۋى.

كار كىردىك كە ئىخلاصى لەگەل نەبىت و لەسەر پىگای پىغەمبەر ﷺ نەبىت، ۋەكو گەشتىارىك وايە كە تۈرەگەيەكى پىبى تۈرەگەكى پى كىردىت لە خۇل، ئەم گەشتىارە ھىچ سوۋد لەمە ۋەرنەگىت جگە لە ماندوۋ بوۋن.

ئەگەر دلت پىر بوۋ لە غەم و خەفەتى دىنيا، ۋە لە خۇراك پىدانىشى كەمتەر خەمىت كىردىۋو، كە ئىمان و زكر و يادى خۋايە، ئەۋكات تۈ ۋەكو ئە و گەشتىارە وايت كە ۋلاغەكەى بارىكى زۆرى لى بار دەكات، كەچى ئالىكى چاكى پىنەداۋە، جا ئەو ۋلاغە چۈنكە تىرنەكراۋە ھەر كاتىك پەكى بىكەۋىت لە پەك دەكەۋىت.

ھەر كەسىك شىرىنى ئىمان بزانىت، ئازارى ئارامگرتى لەسەر سوۋك دەبىت.
ھەر كەسىك شىرىنى عافىيەت و ئىمان بزانىت، ئەۋكات ئازارى ئارامگرتى لەسەر سوۋك دەبىت.

گيرۆدهى داوى نەريٽ بووى، ئەگەر بىٽوو ھىمەت بەدەيتە خۆت گومانى تيا نىە سەردەكەيت.

جياوازى ئيماندارى پاستگۆ لەخەلگى لەھىمەت بەرزىەكەى داىە، نەك لە پەنگ و پوویدا.

جياوازى نىوان تۆ و ئيماندارى سەرفراز چىايەك لە ئارەزواتە، ئەوانە پىش ئارەزوات كەوتوونە، بەلام تۆ دواى ئارەزوات كەوتويتە، كەواتە تۆش وابكە بەوان دەگەيت.

دنيا ەكو گۆرەپانى پىشېرېكى وايە، كە خەلگى بە پىيادە و بە سوار پىشېرېكى دەست پى دەكەن، جا تۆزوخۆل لە گۆرەپانەكە بەرزەبىتەو بە جۆرېك گۆرەپانەكە پى دەبىت لە تۆز وخۆل، ئەوكات براوہ تيايدا وون دەبىت، بەلام لە پاشان كە تۆز وخۆلەكە دامركايەوہ ئىنجا دەزانن كى براوہ يە.

ئارەزوات ەك دەنكە گەنمىك وايە لە ژىر تەلە داىىت، جا بىر بكەوہ چۆن گياندارىك بە تەلەوہ بىت سەردەبرىت، تۆش ئەگەر بە تەلەى ئارەزوات بى دەفەوتى، ئەگەر وا بىرېكەيەوہ ئەوكات ئارامگرتنت زۆر لا ئاسان دەبىت.

پەزىل مەرفىكى فەقىرە، كەچى ەكو فەقىر لەسەر ەزارىەكەى پاداشت ەرنەگريٽ.

جگە لە گەورەكەت داوا لەكەس مەكە، چونكە كۆيلە لە كەسىكى تر داوا بكات جگە لە گەورەكەى بەسەريدا دەشكىتەوہ.

مانەوہ بە تەنھا بۆ ئەوہى زكر و يادى خوا بكات ھۆگرى بە مەرف دەبەخشىت. واز بىنە لەوہى لىت جياىدەبىتەوہ، ھۆگرە بەوہى كەلىت جيا نايىتەوہ. كۆشەگىرى مەرفى نەزان گەندەلىە، بەلام كۆشەگىرى مەرفى زانا خۆراكە بۆ ھىزى.

ئەگەر عەقل و يەقىن پىكەوہ كۆشەگىر بوون، فەكرىش ئامادەبوو ئەوكات ووتووڤ دەستپىدەكات.

ئەگەر دووژمنەكەت پىى گەوتى گەمژە، واى پى مەلىوہ ئەگىنا ئەويش وا دەلىتەوہ.

كە بەزەيىت بە نەفستدا دىتەو نىشانەى ئەو ەيە كە نەفست ناناسى، ئەگەر بە چاكى بىناسىبايا، ئەو ە سەرزەنشەت دەكرد و يارمەتەت نەدەدا.

تووپەيى خۆت بە زىجىرەى ئارامى بەستەو، چۈنكە تووپەيى وەكو سەگ وايە، ئەگەر بەرتدا دەپوات و پەلامارى خەك دەدات.

ئەگەر (قدرى) خوا و ابو مروفىك كامەران بىت، ئەوكات (قدر) تووى كامەرانى لە دلى ئەم مروفدا دەچىنىت، پاشان بە ئاوى (ترغىب) و (ترەيب) ئاوى دەدات، پاشان چاودىرى دەكاو ئىشك گرىكى زانستىشى بۆ دەگرىت، واتە: بەچاوساغانە رىبكات، ئابەم شىو بەپى دەكا.

ئەگەر لە گىزاوى تارىكايدا ئەستىرەى ەمەت درەوشايەو، پاشان مانگى ەزىمەتىش بە دواى ئەو داهات و درەوشايەو، ئەو ە دىل بە نوورى پەروەردگارى پرشنگدار دەبىت.

كاتىك شەو داهات خەو و بۆرزان بال دەكىشىت بەسەر خەلكىدا، بەلام ئەو سەربازانەى لە پىشەو، كە ئامادەن بۆ ەرش كردن، بەوشەو خەويان لە چاوسا، جا لە خۇشيا بىت يا لە ترسا، كەچى سەربازە بىئاگان لە پرخەى خەودان، ئەگەر سەربازەكان بە جەرگ بەزانە تىيان كۆشا، سەردەكەن بەسەر سەربازە كەم تەرخەمەكان، كە بەيانش دادىت غەنىمەتەكانيان دابەشەكەن بەسەر خاوەن بەشەكان.

لە دەرگاي پەحمەتى پەروەردگار بدە، ئەگەر دەریشى كردى بى ئومىد و بى تاقت مەبە لەبەر دەرگاگە پاوۋستە، سل مەكە لە نزا كردن و پاسا و ەتئانەو بۆ ەلەكانت، ئەگەر چى چەند جارىكىش دووبارەى بكەيەو، ئەگەر دەرگاي نزا كرايەو و نزاى خەلكى وەرگىرا ەى تۆ وەرەنگىرا، ەر سل مەكە و بى تاقت مەبە، بەلكو زىاتر بەردەوامبە، وەكو مىندالىك بە ملكەچى لە دەرگا بدە و دەستت پانكەو و بلى ﴿وَصَدَقَ عَلَيْنَا﴾ (يوسف: ۸۸). واتە: خىرمان پى بكە.

ئەگەر پۇشاكى تەقۋات پۇشا، ئەۋە بە ئامانجىت دەگەي.
گوناهو تاۋان رېگەر لە بەرەكەتى كاسبىدا.

ھەر كەسىك ئەگەر بىيەۋىت قەدرى چەندە لاي خۇدا، بابىۋانىت خۇدا فەرمانى بە
چى پىدەكەت ئەۋىش بەچى سەرقالە.

بىبە بە پۇللەي دۈپۇز، مەبە بە پۇللەي دىنيا، چۈنكە مىندال شۈيىنى دايكى
دەكەۋىت.

دىنيا ۋەك كەلەشېكى بۆگەن ۋايە، كە شىرېش بە كەلەشى بۆگەن پازى نىيە و
نايخۇ ئەي چۈن تۇ پىي پازى دەبى.

دىنيا خەيالە، بەلام دۈپۇز نىشتىمانى راستەقىنەيە، پىۋىستىيەكانىش لە
نىشتىمانى راستەقىنە دەست دەكەۋىت.

تېكەل بوون و دانىشتن لەگەل ھاورى و برادەر دوو جۆرە:

يەكەم: دادەنىشن و كۆدەبنەۋە لەسەر شتى تېۋەت و كات بە فېرۇدان، جا ئەم
جۆرەيان زىيانى زىاترە لەسوودەكەي، چۈنكە ھەرھىچ نەبىت دۇليان فەساد دەبىت و
كاتيان بەفېرۇ دەچىت.

دوۋەم: دادەنىشن و كۆدەبنەۋە بۇ يارمەتىدانى يەكتر لەسەر ئەۋ ھۆكارانەي
مىرۇف بەرەۋ بەھەشت دەبات، ئامۇزگارى يەكترى دەكەن لەسەر پىگىگى پاستى
ئىسلام بن و لەسەرى بەردەۋام بن و ئارامى لەسەر بگرن، ئەم جۆرەيان زۆر بە
سوودە، بەلام جارى ۋا ھەيە مىرۇف لەم جۆرەيان توۋشى ئەم سى بەلایە دەبىت:

ئەۋەيە كە قەسە بۇ يەكترى دەپازىننەۋە، كە ئەمە بەلایە ئەگەر كارى لەگەلدە
نەبىت.

دانىشتنەكەيان دەبىتە قەسەكردن لەسەر شتى تىرىش زىاد لە پىۋىست.

ۋاي لىدى ئەم دانىشتنە دەبىتە شتىكى عادەتى، مە بەستەكەي نامىنىت، كە
خۇ ئامادەكردنە بۇ دۈپۇز.

پوختەى قسان ئەۋەيە :

تېكەلبون و دانىشتن لەگەل خەلكىدا، يان ئەۋەتە خۆراكە و ئاودانە بۆ (النفس الامارة) ە واتە: زىانت پى دەگەيەنن.

يان خۆراكە و ئاودانە بۆ (النفس المطمئنة) ە واتە: سودت پى دەگەيەنن، جا بەرھەمەكەى بە گوڭرەى خۆراكە و ئاودانەكەيە، ئەگەر خۆراك و ئاودانەكەى چاك بوو ئەۋكات بەروو بوومەكەشى چاك و بەسود دەبىت، بەھەمان شىۋە روھى پاك چونكە ئامۆزگارى مەلائىكەن لە ھزرى خۇيدا دەچىنىت، ئەۋە پاكە.

ۋە پۇھى پىسىش چونكە ئامۆزگارى شەيتان لە ھزرى خۇيدا دەچىنىت، ئەۋە پىسە، خۋاى گەرەش بە ھىكمەتى خۇى واى دانائە پاكەكان بۆ پاكەكان بن، پىسەكانىش بۆ پىسەكان بن.

ئاگات لە گەورەيى خودا بىت

ھىچ شتېك لە بوونە وەردا نىيە بە تەنھا بە يەك (سبب) كاريگەر بىت، بەلگە يەك (سبب) كارناكات، مەگەر بە پالېشتى (سبب) يكي تر نە بىت، پېگري كاريگەر يەكەش نە مېنىت، ئەمە لەو (سبب) انە يەكە بە چاۋ بەدى دەكرىت، لەو (سبب) انە يەكە ناديارە و مەعنەويە، وەك كاريگەرى خۆر بۆ گياندار و پوۋەك ئەمە لەسەر چەند (سبب) ي ترەو وەستاۋە، لە شويىنى وەرگرتن، چەند (سبب) يك پالېشتى ئەم (سبب) ە دەكەن.

ھەر ۋەھا مندال بوون پەيوەستە بە چەند (سبب) ۋە جگە لە جووت بوونەكە، بەھەمان شيۋە ھەموو (سبب) و (مسبب) يك بەم شيۋە يە، جا ئەو دروست كراۋانە ي كە تۆ لى ي دەترسى و داۋاي لىدەكە ي بە شىكى كەمە لە (سبب) بە تەنھا كاريگەرى نىيە جگە لە خۋاي گەرە و بالا دەست نە بىت.

كە واتە ناگونجىت داۋا و ترسان لە غەيرى خوا بىكەيت، ئەمە بەلگە يەك ي پۆشنە كە ترس و داۋا كردن جگە لە خۋاي گەرە شتېكى پۈچەل، ئەگەر گريمان ئەو (سبب) ە بە تەنھا كاريگەرە، ئەو دەكات (سبب) كە لە غەيرى ئەو ۋە يە لەو نىيە، ھىچ ھىزىكى نىيە كارى پى بىكەت، چۈنكە ھەر ھىزى توانايەك ھە بىت ئەو تەنھا بە خواۋە يە ھەر خودايە ھەموو ھىز و توانايەكى بە دەستە، ئا ئەو ھىزى توانايە ي كە مەۋق لىي دەترسى و داۋاي دەكات لە راستىدا بە دەستى خودايە.

چۆن لە كەسېك دەترسىت و داۋاي لىدەكات كە ھىچ ھىز و توانايەكى لە دەست نايەت، بەلگە ترسان لە دروست كراۋەكان و داۋا لىكردنيان (سبب) يكە بۆ بى بەش بوون، و توۋشى بەلا ھاتن بە ۋە ي كە داۋاي دەكا و لى ي دەترسى، چۈنكە چەند لە كەسېك بترسىي جگە لە خۋاي گەرە ئەو بە پى ترسەكەت لە ۋەكەسە، خودا ئەو

كەسەت بەسەردا زالّ دەكات، بە پيى داواكردنت لە غەيرى خواى گەورە ئەو بەسى
بەش دەبى.

ئا ئەوە حالى خەلكى بە گشتى جا هەر شتىك خواى گەورە بىهويٲ ببىٲ ئەو
هەر دەبىٲ، هەر شتىكىش خواى گەورە بىهويٲ نەبىٲ ئەو هەرگىز نابىٲ، ئەگەر
چى هەر هەموو خەلكىش بۆى كۆك بن.

يەكتاپەرستى مەۋقۇ پزگار دەكات

يەكتاپەرستى پزگارگەر و پىشتىوانە بۇ دوۋرمانى خوا و بۇ دۆستانى خواش، دەبىنن خۇاى گەۋرە دوۋرمانى خۇى لە ناخۇشى و نەھامەتتەكانى دىيادا پزگار دەكات ئەگەر ھانا بۇ يەكتاپەرستى ئەۋبەرن ﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾ (العنكبوت: ۶۵).

ۋاتە: ھەركاتىك - بى باۋەپان - سواری كەشتى دەبن، كە مەترسى نوقم بوون و تياچوون پوويان تى دەكات، بە ملكەچى و بە دلەۋە ھانا و ھاۋار بۇ خوا دەبەن، بەلام كاتىك خۇاى گەۋرە پزگارىيان دەكات لەم ناخۇشپىيە، كە دەگەنە وشكانى، لە رىيازى يەكتاپەرستى دەترازىن و ھاۋەشى بۇ خوا بىپار دەدەن.

ھەروھە يەكتاپەرستى پىشتىۋانىيە بۇ دۆستانى خواش، لە ناخۇشى و نەھامەتتەكانى دىنيا و قىامەت پزگارىيان دەكات. جا بۆيە پىتەمبەر(يونس) لە ناۋسكى حوتدا ھاناي بۇ ئەۋ يەكتاپەرستىيە برد، خۇاى گەۋرەش لە ناۋ ئەۋ ھەموو تارىكاييەدا پزگارى كرد..

دەبىنن شوپىنكەۋتۋانى پىتەمبەرەن كاتىك ھانىيان بۇ يەكتاپەرستى بردۋە پزگارىيانبۋە لە سزاي كافران لە دىيادا، ۋە پزگار بوونە لە ناخۇشپەكانى دۋاپۇزىش، بەۋەى كە خۇاى گەۋرە بەخشى زۆرى بۇ ئامادەكردۋون.

بەلام (فرعون) لەۋكاتەى خەرىك بوۋ لە ناۋبچى ھاناي بۇ يەكتاپەرستى ھىنا كەچى ھاناكەى ھىچ سوۋدى پى نەگەياند، چونكە ئيمان ھىنان بۇ يارمەتيدان ھىچ سوۋدى نىيە، ئەمە سوۋنەتى خۋايە لەسەر بەندەكانى.

جا بۆيە دۋعاى تەنگانە بە يەكتاپەرستى خودايە، ۋەك دۋعاكەى (يونس) كە لە ناۋسكى حوتەكەدا داۋاى پى لە خوا كرد، دۋعايەكى گىراۋە.

گەۋرەترىن و ناخۇشتىن تەنگى لە شىركەۋە ھەلدەقولت، پزگار بوونىش لەم ناخۇشپە بە يەكتاپەرستى دەبىت، بە پاستى ھەر يەكتاپەرستىيە جىگاي ئومىد و مۆلگە و قەلا و ھاناي خەلكىيە.. و بالله التوفيق.

چىزۋەرگرتن

چىزۋەرگرتن و ھەزلىيىون لە شتىك بە گويىرەى خۆشەويستىيەكەتە بۆ ئەو شتە، جا بە گويىرەى خۆشەويستىيەكەى ھىز و بى ھىز دەبىت، ھەركاتىك خۆشەويستىيەكەى بۆ ئەو شتە پتەو و بەھىز بوو، ئەو تەمەزى دەبىت و ھەز دەكەت زو پى بگات، مۇقىش كاتىك شتىكى خۆش دەوئ ئەگەر بىناسى و زانستى پى ھەبىت، جا ھەركاتىك تەواو بىناسى و زانستى پى ھەبىت زياتر خۆشى دەوئ، ھەركەسىك ئىمانى بە خوا و ناو و سىفاتەكانى و دىنى خوا ھەبىت ئىشتىياق و خۆشەويستى بۆ خوا زياتر دەبىت، ھەز دەكەت زو بگات بە خەزمەتى و بىروانىتە پى خوا و گوى لە ووتەكانى پابگىت.

جا ھەز ھەموو خۆشى و ئاسوودەى و كامەرانىيەك جگە لەم خۆشىيە ھەك دلوپە ئاويىك وايە لە ناو دەريايەك، كەوابو كەسىك ھۆشى لەسەردا ھەبىت چۆن خۆشىيەكى كەم كە لە دوايدا ئازارى بەدوا دادىت دەگويىتەو بە خۆشىيەكى گەرەى بەردەوامى نەپراوہ؟!

بزانە: مۇق بە گويىرەى ئەم دوو ھىزە ھەلسوكەوت دەكەت:

۱- العلم: زانست.

۲- الحب: خۆشەويستى.

چاكتىن و بەسوود تىن زانستىش، زانستە بە خوا.. چاكتىن و بەسوود تىن خۆشەويستىش، خۆشەويستى خوايە، خۆشتىن تام و چىزىش لەم دووانەدايە كە باسمان كىرد.. والله المستعان.

پېگای گەيشتن به رەزاهەندی خودا

هەرکەسێک بیه‌وێت به سەرفرازی به خوا بگات و له دوا پۆریشدا کامەران بێت، ده‌بی‌ت له دوو شتان خۆی به‌ند بکات:

یه‌که‌م: خۆی به‌ند بکات بۆ ئەنجامدانی ئەو شتانە‌ی که خوا فەرمانی پێ‌ کردووه، واته: گوێ‌پایه‌لی خوا بکات.

دووهم: خۆی به‌ند بکات له ئەنجام نه‌دانی ئەو شتانە‌ی که خودا قە‌ده‌غه‌ی کردووه، واته: بێ‌ فەرمانی خوا نه‌کات.

وه‌ک ئە‌وه‌ی زمانی به‌ند بکات و بیکرێته‌وه له‌و شتانە‌ی که سوودی پێ‌ ناگه‌یه‌نێت، زمانی به‌ند بکات و ته‌پی بکات به‌ وێ‌ردو زکری خودا و ئەو شتانە‌ی که ئێمانی زیاد ده‌کات.

ئە‌ندامه‌کانی به‌ند بکات له‌ گونا‌ه و تاوان، ئە‌ندامه‌کانی به‌ند بکات له‌ سه‌ر کردنی واجبات و سووننه‌ته‌کان، به‌م شیوه‌یه‌ تا‌کو ده‌گاته‌ خ‌وای گه‌وره‌ با خۆی به‌ند بکات، ئە‌و‌کات خ‌وای گه‌وره‌ش پزگاری ده‌کات له‌م به‌ندیخانه‌ی دنیا و ده‌یخاته‌ خ‌ۆشترین و فراوانترین شوێ‌ن.

ئە‌وه‌ش بزانە: هەرکاتێک مرۆ‌ف ئارامی نه‌گرت له‌ سه‌ر به‌ندکردنی ئە‌م دووانه‌ و پ‌ووی کرده‌ پ‌ب‌واردن و ئاره‌زوان، ئە‌وه‌ د‌وای پ‌ب‌واردنه‌که‌ی که مرد و له‌ دنیا ده‌رچ‌وو به‌ندکردنه‌ ناخ‌ۆشه‌که‌ی به‌‌د‌و‌ا‌د‌ا‌د‌ی‌ت — که د‌ۆ‌زه‌خه — به‌م شیوه‌یه‌ ه‌ر که‌سێک که ده‌مری‌ت و ده‌رده‌چ‌ی‌ت له‌ دنیا یان ئە‌وه‌تا پزگاری ده‌بی‌ت له‌ به‌ندیخانه‌ی دنیا و به‌ره‌و خ‌ۆشی به‌ه‌شت ده‌پ‌وات، یان له‌ پ‌ب‌واردنی دنیا به‌ره‌و به‌ندیخانه‌ی د‌ۆ‌زه‌خ ده‌پ‌وات.. و بالله التوفیق.

تەقوا و پەروەشت جوانى دوو شتى زور بەرزى

(ابن عون) بانگى پياويكى كرد و پىي گوت: تەقواى خوا بكة، چونكه مروفي به تەقوا ھەرگىز ھەست بە ھەشەت و تەنھاي ناكات.

(زىد)ى كوپى (اسلم) دەفەر موو: ھەر كەس ئىك تەقواى خوا بكات خەلكى خوشيان دەوئ، ئەگەر چى دووژمنىشى بن.

(الثوري) بە (لبن ابى ذئب)ى دەفەر موو: ئەگەر تەقواى خوات كرد و لە خوا ترساي، ئەو خەلكى چ نىيە، بە لام ئەگەر لە خەلكى ترساي ئەو ھىچ شتىك سوودت پى ناگەيە نئىت لاي خواى گەرە.

(سليمان)ى كورى (داود) دەفەر موئ: ئەو ھەمان پىدراو ھەي خەلكى پىي دراو و ئەو ھەش كە پىي نە دراو، زانىومانە ھەي خەلكى دەيزانىئ و نايزانئ، ھىچ شتىكمان نە بىنيو ھە تەقواى خوا چاكتر بئىت لە پەنھاي و ئاشكراي، لە دادپەر ھەي لە توور ھەي و پەزنامە ندى، لە ھەژارى و دەولە مە ندى.

لە كتابى (الزهد)ى ئىمام أحمد ھاتوو ھەي خەي گەرە دەفەر موئ (ھەر مروفيك جگە لە من رووبكاتە دروست كراوئ و پىشتى پى بىيەستى ھۆيە كانى ئاسمانە كان و زەوى لى دەگرمە ھە، جا ئەگەر داواى شتىك لى بكات پىي نابەخشم، ئەگەر نزا بكات نزاكەي گىراو ناكەم، ئەگەر داواى لىبووردن لى بكات لىي نابوورم.. ھەر مروفيكىش پوو بكاتە من و پىشتم پى بىيەستى، ئەو پزقى لە ئاسمانە كان و زەويدا زامن دەكەم، جا ئەگەر داواى شتىك لى بكات پىي دەبەخشم، ئەگەر نزا بكات نزاكەي گىراو دەكەم، ئەگەر داواى لىبووردن لى بكات لىي دەبوورم).

دەبىنين پىغەمبەر ﷺ تەقوا و پەروەشت جوانى پىكە ھە بەستوتە ھە، چونكه تەقواى خوا كردن نئوان بەندە خوئ دەكات لەگەل پەروەردگارى، پەروەشتى جوانىش نئوان مروف خوئ دەكات لەگەل خەلكى..

كە وابوو: تەقواى خوا كردن بەندە خوئەويست دەكات لاي خوا، پەروەشتى جوانىش مروف خوئەويست دەكات لاي خەلكى.

چەند ئامۇزگارىيەكى زېرىن

لە نىۋان بەندە و خوا و بەھەشت پىگايەك ھەيە كە بە دوو ھەنگاۋ دەپرېت:
 ھەنگاۋىكىيان دووركە وتنە ۋەيە لە نەفسى خۆى، ھەنگاۋىكىشىيان لە خەلكى،
 ھەنگاۋى نەفسى دايدەپرېت لە خۆى و خەلكى، ھەنگاۋى خەلكىش، كە مردنە.
 دەيگەيە نىت بە خوا، كە واتە: تەنھا پوو لە وشتانە بىكە كە دەتگەيە نىت بە خوا.

بانگ بېژىك ھاۋارى كرد ھاۋەلان ﴿أَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ﴾ (الانباء: ۱). واتە:
 لىپېرسىنە ۋەي خەلكى نىك بۆتە ۋە.

دەلەكانىيان لە ترسا راجلەكا، لە ترسان ئاۋ لە چاۋانىيان دەھات
 دىنيا بۆ ئىمامى (علي) پازاندرابۋو، ئىمامى (علي) یش بە دىنای دەۋوت: (أنت
 طالق ثلاثا لا رجعة لي فيك). واتە: مەن تۆم تەلاقدا سى بە سى ھېچ گەرەنە ۋەشت بۆ
 نىيە.

نوۋرى ھەق زۆر رووناكترە لە نوۋرى پۆژ.

پىگاي بەرەو خوا چۈن چۆلە لە ۋەكەسانەي كە گومانىيان ھەيە و شوپىنى ھەۋاۋ
 ئارەزوۋاتىيان كە وتوۋن، بەلكو ئەۋانە لە سەر پىگاي بەرەو خوا چوۋن كە بېۋايەكى
 پتەۋىيان بە ئىسلام ھەيە و ئارامگرن لە سەرىدا ھەر ۋەك خۋاي گەرە دەفەر مۋى:
 ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ﴾
 (السجدة: ۲۴). واتە: كە ئارامگرتنىيان كەردە پىشەيان ئىمەش كەردمانن بە پىشەۋا،
 لە ۋەكاتەي دىنایىي و بېۋايەكى تەۋاۋىيان ھەبۋو بە ئايەتەكانى ئىمە.

برواى پته وړزگارت دهکات

له کاتى سهرمه رگدا شه هادهى (لا اله الا الله) کاريگه رى گه وره ى هيه بـړ سپينه وهى گونا ه و تاوان، چونکه له کاتى سهرمه رگدا نه و مړوفه به ډله وه ده لـيت: (لا اله الا الله) ده زانـيت ماناکه شى چيه، له کاتيک نه م شايه تيه ده دات که نارهنه کانى هه مووى مردوه و سرکه شى نه ماوه کاتيک خوى به گه وره ده زانى و سرکه شى ده کرد، نـيستا که ملکه چه و خوى به زه ليل و زه بون ده زانـيت، چونکه هـيچ نومـيدى به دنيا و نارهنوا تى دنيا نه ماوه .

نـيستا که وا له بهر ده سـتى په روه رـگار و دروستکارو گه وره که ى زور به ملکه چيـيه وه وه ستاوه به نومـيدى نه وه ى لـى بـورـيت و ره حمى پـيـبکات، به بـروايه کى پته وه وه دور له هه موو شيرکـيک پـوى کردو ته خودا، نه و شـتانه ى هه موو به لاوه ناوه که له دنيا پـتـوه ى سه رقال بوو، نـيستا که هه موو غه مى نه و شوپـينه يه که به ره و پـوى ده پوات که نازانـيت شوپـينه که ى چونه .

جا بـويه مړوفه له و کاته دا پـر به ډله وه پـوو ده کاته خواى گه وره به ډل و لاشه ته سلـيمى خوا ده بـيت، به ډل و لاشه وه ده لـيت: (لا اله الا الله) که ډلى ته نها خواى گه وره ى تـيايه، ډلى خوى پاك کردو ته وه له هه موو شـتيکى تر.

بـيگومان له و کاته دا ډلى پاك کردو ته وه له دنيا، پـوى کردو ته په روه رـگارى، ناگرى نارهنوا تى دامرکاندو ته وه، نومـيدى به قيامه ته و ته نها نه وى له بهر چاوه، دنياى پشت گړى خستـوه له کاتيکدا نه و شايه تى دانه که به ډله وه ده لـيت دوا کاريه تى نه م شه هاده يه گونا هه کانى له سه ر ده سـرپـتـه وه، به ره و په روه رـگارى ده بات، چونکه به شايه تى دانـيکى ډلسوزانه به په روه رـگارى گه يشـتـوه، که به ډل و لاشه نه م شايه تيه ى داوه .

جا ئەگەر بىتتو لە كاتى سەلامەتيدا بەم شىۋە ئەم شەھادەى لە دڭدا بايە،
 ھەرگىز ھۆگر و دڭخۆش نەدەبوو بە خۆشپەكانى دىنيا، بەلكو ھەلدەھات لە خەلكى
 و پووى دەكردە خودا، ھەر بەخو دڭخۆش دەبوو.

بەلام ئەو لە كاتى سەلامەتى بەو شىۋە پەرواى پتەو نەبوو، بەلكو ئەو لەگەڵ
 شەھادەى (لا الە الا اللہ) دڭى پەرواى لە ئارەزوات و خۆشويستنى دىنيا، نەفسى
 پەرواى لە خەيالآت و شتى تر، پووى ھەرگىز پەرواى لە خوای گەورە، ئەگەر بىتتو دڭى
 پاك بکردايەو بەم شىۋەى لەسەر ھەرگە داىە، ئەوكات گوزەرانىكى تىرى دەبوو
 جگە لە و زىانە ئازەلىەى ئىستاي. واللہ مستعان.

کاره کانت بسپیڙه خودا

ئەو کەسە چى بە دەستە کە نۆ چەوانى خۆى بە دەستى خوايە، دلى له ژيڙ دوو پەنجەى خوايە چۆنى بویت وا ئالوگۆپى پیدە کات، ژيان و مردنى بە دەست خوايە، باشى و خراپى بە دەست خوايە، جووله و وەستان و کارو گفتارى بە ويست و فرمانى خوايە، هەر جووله يەك دە کات بە فەرمانى ئەو، هەر کار يک دە کات بە ويستى ئەو.

کە ئەمانە هەمووى بە ويستى خوايە سوپاسى دەویت، چونکە ئەگەر خواى گەرە ئەو کارانەى بسپیڙتە خودى مەرفە کە، مەرفە کە بى هیڙە و ناتوانیت پاي پە پینیت، ئەو کات تووشى هەلە و سەرگەردانى دەبیت، ئەگەر ئەو کارانە بسپیڙتە کە سیکی تریش جگە له خودى مەرفە کە، دە کات سپاردوویە تیه کە سیکی بى هیڙ کە نە سوود و نە زەرەر و نە ژيان و نە مردن و نە زندووکردنە وەى له دەستە، ئەگەر خواى گەرەش فەرامۆشى بکردایە، ئە کاتە دووژمن بە سەریدا زال دەبیت و دەیکات بە دىلى خۆى.

جا بۆیە ئەو بە ئەندازەى چاو تروکانیکیش مەرفە بە بى خواى گەرە حالى پەريشانە، بە لکو له گەل هەموو هەناسە یە کدا پتويستى بە خودایە بە ئەندازەى گەردیلە یە کیش بى خوا سەرگەردانە، له کاتی کدا کە بەردەوام ئاتاجى خودایە یە کە چى له گەل ئەو هەشدا پششى تى دە کات و پووى لى وەرە گيڙیت و بە گوناھ و تاوان خودا له خۆى توو پە دە کات، له کاتی کدا له هەموو پوویە کە وە ئاتاجى ئەو.

پشت به خوا بېهسته، خوا فەرامۆشت ناكات

ئەى مړۆځى بى ئاگا تۆ خۆت سەپقالكە بەو كارانەى كە خوا فەرمانى پى
كردوى بېكەى، خۆت سەپقال مەكە بە شتېك كە بۆت دابىن كراوه و دانراوه،
چونكە خواى گەورە دوو شتى بۆت بېپوۋەتەو:

كە - پىزق و پۆزى.

كە - ئەجەل و مردن.

ئەم دووانە مړۆځەكان بۆ يەككىيان ەول دەدن و لەوى تریشيان پادەكەن،
كەوابو پىويست ناكات مړۆځ خۆى بۆ ئەم دووانە سەرقال بكات، چونكە ەەر كاتىك
تەمەن مابىت، ئەوا پىزق و پۆزى بەپىوۋەى بۆى، ەەر كاتىكىش خواى گەورە بە
حېكمەتى خۆى دەرگايەكت لى دابخات، ئەوا بە پەحمەتى خۆى دەرگايەكت لى
دەكاتەو.

وورد بەوۋە و بىر بكەوۋە لە حالى ئەو كۆرپەلەى ناو سكى دايك، كاتىك كە خويئە،
خواى گەورە لە يەك پىگاۋە خۆراكى بۆ دەنئىت كە پىگاي رىخۆلەكەى، جا كە لە
سكى دايكى دەرچوو، ئەو پىگايەى لى دادەخرىت، كەچى دوو پىگاي ترى لى
دەكرىتەوۋە كە لەوئوۋە خۆراكى نۆر لەوۋەى پىشترى خۆشتر و پاكترى بۆ دىت كە
شىرپكى پاك و بى گەردە، جا كە تەمەنى شىرخواردنىشى تەواو دەبىت ئەو دوو
پىگايەى لى دادەخرىت، بەلام چوار پىگاي چاكتر لەوى پىشوترى لى دەكرىتەوۋە،
ئەويش دوو خۆراكە و دوو خواردنەوۋەى، دوو خۆراكە كە گوشتى گياندار و پوۋەكە،
دوو خواردنەوۋەكەش ئاوو شىر و شتە بە تام و لەزەتەكانى ترە، جا كە مردىش ئەم
چوار پىگايەشى لى دادەخرىت، بەلام ئەگەر لە چاكە كاران بىت خواى گەورە
هەشت پىگاي بۆ دەكاتەوۋە، كە ەەر هەشت دەرگاي بەهەشتە ئەوكات بەكامياندا
حەزىكات دەچىتە ژورەوۋە. بەم شىۋەى خواى گەورە لە دنيا ەەر شتېك لە مړۆځى

بروادار بستينيتتهوه، ئهوه له و چاكتر و باشتري پى ده به خشى، ئه مهش ته نها بۆ مروڤى بربواداره. چونكه خواى گه و ره شتيكى لى ده ستينيتتهوه بى نرخ بيت و نرخى نه بيت له برى نه ودا شتيكى به سوود و به نرخترى پى ده به خشى، به لام مروڤ چونكه چاكه ي خوى نازانيت، به خشش و حيكمت و به زه يى خواش به چاكى ناناسيت، نازانيت سوود له و شته ي لى سه ندراره ته وه چيه و ئه و شته ي بوى ناماده كراوه له باتى ئه و چيه ! به لكو ئه و حه ز ده كات زو و شته كه ي به ده ست بگات ئه گه ر بى نرخيش بيت، حه ز له شتيك ناكات درهنگ به ده ستي بگات ئه گه ر به نرخيش بيت.

ئه گه ر مروڤ به دادپه روه رانه بربوانيتته ئه و كارانه ي خواى گه و ره بوى ده رده كه ويت كه خواى گه و ره له دنيا دا هه ر خووشى و له زه تيكي لى بسينيتته وه بۆ ئه وه يه تاكو چاكترى پى به خشت، هه ر شتيكى لى ده ستينيتته وه، ئه وه له و چاكترى پى ده به خشى، كاتيک تووشى نه هامة تى ده كات تاكو لى ببوريت، كاتيک تاقي ده كاته وه بۆ ئه وه ي پاكي بكاته وه، ده ميرينيت تاكو زيندوى بكاته وه و له م دنيا يه دا پزگارى بكات و بيگه يه نيتته ئامانج و به خششى خوى: ﴿وَهُوَ الْغَلَّٰلُ اَلَيْلَ وَالنَّهَارَ خَلْفَةً لِّمَنْ ارَادَ اَنْ يَّذْكَرَ اَوْ ارَادَ شُكُورًا﴾ (الفرقان: ٦٢). واته: خواى گه و ره شه و و پوژى به شوين يه كدا ريكه ي خستوه، په نده بۆ كه سيك كه ده يه ويت ياده وه رى وه ربگريت و ده يه ويت سوپاس گوزارى ئه نجام بدات.

ده فه رموى: ﴿فَاَبَى الظَّالِمُونَ اِلَّا كُفُورًا﴾ (الاسراء: ٩٩). واته: سته مكاران هه ر بربارى ياخى بوون و سه ركه شى و كوفريان داوه و هيچى تر.

چەند ئامۇزگارىيەكى زېرپىن

ھەر كەسنىڭ بە پاستى نەفسى خۇي ناسىيىت سەرقال دەبىت بە چاكردى ھەلە و
 عەيىبەكانى خۇي، عەيىبى خەلگى لە بىر دەكات، ھەر كەسنىكىش بە پاستى
 پەرۋەردگارى خۇي ناسىيىت، سەرقال دەبىت بە ۋەي كە چۆن پەرۋەردگار لە خۇي
 پازى بكات و ببىت بە خۇشەويستى خودا، ئەوكات ھەوا و ئارەزواتى لە بىر دەكات.
 چاكرتىن كىردە ۋە ئەۋەيە بە ئىخلاصە ۋە بىت و دوور بىت لە خەلگى و منەتیشى
 لە سەر نەكەي.

زۆربەي خەلگى لە سى پىگاۋە توۋشى دۈزەخ دەبن :

۱. لە پىگاي گرومانەۋە، كەوا لە مۇۋ دەكات گومانى پەياكات لە ئاينى خوا.
۲. لە پىگاي ئارەزواتەۋە، كەوا لە مۇۋ دەكات ئارەزوات و پابواردن پىش
 پەزامەندى و گوى پايەلى خوابات.
۳. لە پىگاي توۋرەيىۋە، كەوا لە مۇۋ دەكات بەردەوام توۋرە بىت و خەلگى
 پىقيان لى بىتەۋە.

خراپە كۆ دەبىتەۋە لە سى بنچىنە :

۱. الكبر: خۇ بەگەۋرەزانىن، كە ھەر خۇ بەگەۋرەزانىن بوو واى لە ئىبلىس كىرد
 توۋشى نەفرەتى خوا بىت.
۲. الحرص: سوۋرېون لەشت، لەسەر ئەو سوۋرېونە بوو واى لە ئادەم كىرد لە
 بەھەشت دەرگرا.
۳. الحسد: ئىرەيى يان حەسوۋدى، ھەر حەسوۋدى بوو واى لە كۆپەكەي ئادەم
 كىرد براكەي خۇي بكوژىت.

جا ھەر كەسىك خۇي لەم سىيانە بىپارېزىت ئەوا لە شەر و خراپە بە دور دەبىت، چونكە كوفر لە خۇبەگەورە زانىەو سەرھەلدەدات، گوناح وتاوانىش لە سوربوونەو سەرھەلدەدات، خراپە و ستەمىش لە ھەسوودىەو سەرھەلدەدات.

خوای گەورە بە ھىكمەتى خۇي ئەندامەكانى دەرەو و ژوورەوى لاشەى مۇۋى ھەرىكە و بۆشتىك دروست كىدو، چاۋى كىدو بە ئامىرىك بۆبىن، گۆچكەى كىدو بە ئامىرىك بۆبىستىن، لووتى كىدو بە ئامىرىك بۆبۆن كىدن، زمانى كىدو بە ئامىرىك بۆقسە كىدن، دەستى كىدو بە ئامىرىك بۆكار كىدن، قاچەكانى كىدو بە ئامىرىك بۆپۇشتىن، دلى كىدو بە ئامىرىك بۆناسىنى يەكتاپەرسىتى، پۇخى كىدو بە ئامىرىك بۆخۇشەويسىتى خوا، ەقلى كىدو بە ئامىرىك بۆبىركىدەو و ووربۇونەو لە كارى دىن و دىنا و ھەلبىزاردى كارى چاكە و بەسوود بەلاو نانى كارى بى سود.

خەسارەت مەندىرىن كەس ئەو ەيە كە سەرقالە بە ھەوا و نەفسى خۇي ئاگای لە خوا نى، لەویش زەرەرمەندىر ئەو ەيە سەرقالە بە خەلكى و ئاگای لە نەفسى خۇشى نەماو، لە ھەدىسى (أبي سعيد) ھاتو ەفەر موئى: ((إذا أصبح ابن آدم فإن الأعضاء كلها تكفر اللسان، يقول: اتق الله، فانما نحن بك، فإن إستقمت إستقمنا، وإن أعوججت أعوججنا))^(۱)، واتە: كاتىك ئادەمىزاد بەيانى دەكاتەو، ھەمو ئەندامەكانى لاشەى ملكەچى زمان دەبن، ھەمو ئەندامەكانى لاشەى بە زمانى حال دەلئىن: ئەى زمان لەخوا بترسە، چونكە ئىمەپەيوەستىن بەتۆو، ئەگەرتۇ پاست و پاستگۇبىت ئەوكات ئىمەش پاست دەبىن و كارى چاكە ئەنجام دەدەبن، بەلام ئەگەرتۇ پاستگۇنەبى و چەوت و لەوئىر بىت ئەوكات ئىمەش چەوت و لەوئىردەبن. گوتراو ەماناى : (تكفر اللسان) واتە: ئەندامەكان ملكەچى زمان دەبن.

(۱) حسن: رواه الترمذى (۲۶۰۹)، ابن خزيمة فى صحيحه، البيهقى فى شعب الايمان.

ھەر ۋەك ۋوشەي (تکفر) لە ھەدىسىكى تىرىش ھاتوۋە: (إن الصحابة لما دخلوا على النجاشي لم يكفروا له) واتە: ھاۋەلانى پېغەمبەر ﷺ كاتىك چوونە كۆشكەكەي (نجاشي) ملىان كەچ نەكرد بۆ (نجاشي) و سوجدەيان بۆ نەبرد، ھەر لەبەر ئەم ملکہ چ نەكردنەبوو (عمروى كوپى (العاصي)، بە (نجاشي) گووت: (ايها الملك: انهم لا يكفرون لك) واتە: ئەي پادشا، نابىنى ئەوانە ملکہ چى ناكەن بۆت؟! جا كە ئەندامەكانى لاشە ملکہ چى زمان دەبىت، چونكە زمان پۆستە و تەرجمانى دلە و ويىستگەيە لە نيوان دل و ئەندامەكان.

كە ئەندامەكانى لاشەش بە زمان دەلّين: (إنما نحن بك) واتە: ئىمە بە سايەي تۆۋە پزگار دەبين و بەسايەي تۆشەۋە تى دەچين، جا بۆيە دەلّين: (ئەگەر تۆ راست و راستگو بىت ئەۋكات ئىمەش راست دەبين و كارى چاكە ئەنجام دەدەين، بەلام ئەگەر تۆ راستگو نەبى و چەۋت و لەۋىر بىت، ئەۋكات ئىمەش چەۋت و لەۋىردەين).

کامه رانی دنیا و قیامت

پیغه مبه ر ﷺ له م فه رموده یه دا، به خته وه ری دنیا و قیامت ی پیکه وه کۆ کردۆته وه، که ده فه رمووی: ((فاتقوا الله و أجملوا فی الطلب))^(۱)، واته: ته قوای خوا بکه، له دنیا ش هر شتیك ده که ی به جوانی و پوختی ئه نجامی بده.

مه به ست له م حه دیسه ئه وه یه، به ته قوای خوا کردن مرۆف له قیامت پزگاری ده بیٲ و به خته وه ده بیٲ، له دنیا ش مرۆف ئاوا بیٲ که به پوختی کاره کانی ئه نجام بدات و نه زیاده پۆی نه که م ته رخه می له عیباده تدا نه کات، ئه وکات له دنیا شدا به م کارانه ی به خته وه ده بیٲ.

جا به ته قوای خوا مرۆف به خته وه ری له قیامت به ده ست دینیت، به جوانی و پوختی ئه نجام دانی کاره کانیشی، ئارامی دلّ و لاشه سوور نه بوون له سه ر دنیا و ماندوو بوون و که له په قی و هه وڵدان و نه گبه تی، خۆشه ویستی دنیا و هه وڵدان بۆ دنیا به ده ست دینیت.

که وابوو: هر که سیك له خوا بترسیٲ و ته قوای خوا بکات سه رفراز ده بیٲ و ده گات به خۆش و نیعمه ته کانی به هه شت، هر که سیکی ش کاره کانی به جوانی و پوختی ئه نجام بدات له دنیا دا ده حه سیته وه له هه وڵدان بۆ دنیا و پزگاری ده بیٲ له غه م و خه فه تی دنیا، شاعیر ده لیت:

قد نادت الدنيا على نفسها لو كان في ذا الخلق من يسمع

كم واثق بالعيش أهلكته وجامع فرقت ما يجمع

واته: دنیا هاوار ده کات و ده لیت: ئای له وانیه که ده بیستن، چه ندین که س

(۱) صحیح: رواه ابو نعیم فی (الحلیة: ۲۷/۱۰ - ۲۶).

لەوانەى كە بە دنيا دلخۆش بوون بە فەتارەم بريدوون، چەندىن كەس كە سەرۋەت و سامانىان كۆ كىردۆتەۋە لە سامانەكانىيان دام بىراندوون.

ئازارى قەرزدارى و تاوان

پىغەمبەر ﷺ زۆر لە نزاكانىدا خۆى دەپاراست لە گوناھ و لە قەرزدارى، چونكە مەۋقى گوناھبار لە دوا پۆۋدا زەرەرمەندە، مەۋقى قەرزدارىش لە دىيادا زەرەرمەندە.

ته فسیری نایه تی ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا﴾

خوای گه وره ده فره رمویی: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ (العنکبوت: ۶۹)، واته: نه وانهی که له پیئاو نیمه دا و بۆ په زامه ندی نیمه هه ول و کوششیانداوه و خویان ماندوو کردووه، بیگومان نا نه وانه رپنمونی ده که یں بۆ پښتای پاستی خویمان، به پاستی خوای گه وره له گه ل چاکه کارانه.

ده بینین خوای گه وره لیږده دا هیدایه تی به ستاوه ته وه به تیگوشان، هه رکه سیکیش هیدایه تیگی ته واو و پوخت درا بیټ، نه وه جیهادیکی زوری کردوه، واجبتین و له پښترین جهادیش جیهادی نه فس و ئاره زوات و جیهادی شه یتان و جیهادی دنیا یه.

جا هه رکه سیکی له پیئاوی خودا هه لسیټ جیهاد بکات له گه ل نه م چواره دا، نه وکات خوای گه وره ش هیدایه تی ده دات بۆ سه ر پښتای په زامه ندی خوی نه و پښتای ده یگه یه نیټه به هه شت، هه رکه سیکیش واز بینیت له جیهاد و پښت گویی بکات، نه وه به نه دازه ی که مته ر خه میه که ی هیدایه تی له ده ست ده چیت.

(الجنید) له ته فسیر نه م نایه ته دا ده فره رمویی: واتاکه ی نه وه یه نه وانهی له پیئاوی نیمه دا جیهاد له گه ل هه واو ئاره زووه کانیاندا ده که ن به ته وبه و په شیمانی، هیدایه تی سه ر پښتای ئیخلاصیان ده ده ین، ناگو نجیت مروف جیهاد له گه ل دووژمنی ده ره وه ی بکات تا کو جیهاد له گه ل نه م دووژمنانه ی ژوره وه ی نه کات، جا هه رکاتیک سه رکه وت به سه ر دووژمنه کانی ناخی خویدا - که باسما ن کرد - نه وه به سه ر دووژمنانی ده ره وه شیدا زال ده بیټ، هه رکاتیکیش دووژمنانی ناخی به سه ریدا زال بن، دووژمنانی ده ره وه ش به سه ریدا زال ده بن.

ھەولدان بۆ بە دەست ھىنانى زانست

ھەولدان و تىكۆشان بۆ بە دەست ھىنانى زانست پلەيەكى زۆر بەرزە و گەرەيە، چاكتىن و بە سوودتىن زانستىش قورئان و سووننەتە و تىگەيشتنىكى چاك و دروستە لەم دووانە و زانست بە و شتانەي چەمكەكانى لەسەر نازل بووہ.

خراپتىن زانستىش كە قوتابى خۆي پىوہ ماندوو بكات، زانستى بابەتە نامۆكانە، ئەو بابەتانەي كە لەلايەن خواوہ نازل نەبووہ، زانستىكى سەردەمىش نىە كە سوود بەخش بىت، يان خۆي ماندوو دەكات بۆ فېربوونى بابەتە ئىختلافىەكان — پوو ناكاتە فەرموودەي خوا — بەلگۈ پوو دەكاتە قسەي فلان و فلان و شوينى دەكەويت، بە ھىچ جۆرىكىش ھەولنادات پاى پاست و دروست ھەلبىزىت.

جا ئەمانە زۆر كەمن كە سوود لەم زانستەيان ببىنن. پىرۆزتىن و باشتىن كارىش، ئەو كارانەيە كە خوا پىي خوشە، چونكە ئەو كارانە مەرؤف خوشەويست دەكات لەلاي خواو رىكىشە لەگەل دىن و دنيا.

خراپتىن كارىش ئەو كارانەيە كە دىندارى بە ناوى شتىكەوہ دەكات، جا كە بەندايەتى خوا دەكات بۆ مەبەستى خۆي دەيكات نەك بۆ خوا.

جۆرى يەكەم: بەندايەتى خوا دەكات مەبەستى خواي گەرەيە.

جۆرى دووہم: بەندايەتى خوا دەكات مەبەستى شتىكى ترى ھەيە.

حالى زاناي بى عه مه ل

زانايانى به دكار به و ته كانيان خه لكى بانگ ده كه ن بۆ به هه شت، به كاره كانيشيان خه لكى بانگ ده كه ن بۆ دۆزه خ.

جا كه به و ته كانيان ده لٲين: خه لكى نه پوو بكه نه به هه شت، كار و كرده وه كانيان ده لٲين: خه لكى نه گوٲيان لى مه گرن، چونكه نه گه ر بٲتو پاستگو بن خۆيان وه لامى خۆيان ده ده نه وه، نه وانه خۆيان چاو ساغ و رٲپيشانده رى كاروانه كان پيشانده دن، به لام له پاستيدا وه ك چه ته يه ك وان له سه ر پٲى خه لكى و سه رگه ردانيان ده كه ن.

چه مکی له ژيانی پیغه مبه‌ر

پیغه مبه‌ر ﷺ که دهرچوو له ژیر بالی دوژمن، چووہ ژیر بالی سهرکه‌وتن، له‌گه‌ل نه‌م سهرکه‌وتنه ناوی له هه‌موو کوچ و قوژبنیکدا به‌رز بڼوہ جا خه‌لکی که پوویان تیکرد سیّ جور بوون:

یه‌که‌م: ئیمانداران که ئیمانیاں به‌ خوا و پیغه مبه‌ر هیتابوو.

دووهم: خوځیان ته‌سلیمی کردبوو.

سیّیه‌م: له ترسا هاتبوونه ژیر بالی.

خوای گه‌وره ئارامگری له کیلگه‌ی دلان ده‌چیښت: ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَأُولُوا

الْعَزْرِ﴾ (الاحقاف: ۳۵)، واته: توش هه‌روه‌کو پیغه مبه‌ره لی براو و نه‌به‌زه‌کان، سووربه له‌سهر کاره‌که‌ت و خوځاگریه.

پیغه مبه‌ر ﷺ له کاتی فه‌تح کردنی (مکه) دا به‌شیوه‌یه‌ک چووہ ناو (مکه) که که‌س پیش نه‌و و دواى نه‌ویش به‌م شیوه نه‌چوته (مکه)، هاوه‌لان له (المهاجر) و (الانصار) دهوره‌یاندابوو که به‌ ملکه‌چییه‌وه ملی پتگیان گرتبڼوہ به‌ر، هاوه‌لان هه‌ر که‌سه کارى خوۍ بۆ دیاری کرابوو، به‌ کۆمه‌ل ده‌هاتنه ژووره‌وه، مه‌لانیکه‌ت به‌سه‌ریانوه بوو، (جبریل) هامووشوی ده‌کرد له نیوان پیغه مبه‌ر ﷺ و خوای گه‌وره‌دا، هه‌ره‌می بۆ پیغه مبه‌ر ﷺ حه‌لال کرد که بۆ که‌سی تر جگه له‌و حه‌لالی نه‌کردبوو.

که نه‌و پوژده خوشه به‌راورد ده‌کړیت له‌گه‌ل نه‌و پوژده‌ی ﴿وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ﴾ (الانفال: ۳۰)، واته: بیته‌وه بیرت نه‌وسا خودانه‌نانه‌کان ویستیان فیلیکت لی بکه‌ن، یان به‌ندت که‌ن، یان بتکوژن، یان ده‌رتبکه‌ن.

پيغه مبهريش ﷺ به خوى و هاوه له كهى كۆچى كرد بۆ (مدينه)، كه چى پيغه مبهريش ﷺ به سهركه وتوى هاوه بۆ (مكه) بۆيه ملى كه چ كرد بۆ ئه و خوايهى كه سهر به رزى كرد به سهر دوژمنه كانيدا، ئيستا به سهرى خستوو و كردويه تى به سهردار.

ئه وه ش (بلال) ه دواى ئه و پۆژه تالانهى كه به هوى گوتنى (أحد... أحد) وه راكيش ده كرا به سهر ئه و زهويه گهرمه دا، كه چى ئيستا به سهر (كعبه) دا سهركه وتوه و بانگ ده دات، خه لكيش له هه موو كوچيكه وه پويان تيده كرد و پۆل پۆل ده هاتنه ناو ئيسلامه وه، به لام پيشتر تاك تاك ده هاتن.

كه پيغه مبهريش ﷺ سهركه وته سهر كورسى سهر به رزى و سهركه وتن، لى ئه هاته خواره وه، پادشاك ان هه موو ملى ان بۆ كه چ كرد، هه نديكيان كليلى شارى ان ته سليم كرد، هه نديكيان داويان ليده كرد وازيان لى بى نيت و ناشت بيه وه له گه لياندا، هه نديكيان پازى بوون كه (الجزية) يان لى بسينيت، هينديكيشيان خويان نامادهى جهنگ كردبوو.

به لى: پيغه مبهريش ﷺ ئه و په يامهى كه ئه مانه ت بوو له سهر شانى پايگه ياند و سهركه وتنى به ده ست هينا، خواى گهره ش پى پايگه ياند: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ۝١﴾

﴿١﴾ لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢﴾ وَيُضَرِّكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا ﴿٣﴾ (الفتح: ١ - ٣). واته: ئهى محمد بىگومان ئيمه سهركه وتنكى ديارو ئاشكرامان به تو به خشى تا خودا خوشبيت له تاوانه كانى پيشتر و داهاتووت، تاكو نيعمه تى خوى به ته واوى بپيژيت به سهرتا، تا هيدايه تت بدات بۆ شوينكه وتنى پاسترين پيگا، هه روه ها تا خودا به سهر دوژمناندا سهركه وتووت بكات به سهركه وتنكى بالا ده ستانه.

ئينجا (جبريل) هاته خزمه ت پيغه مبهريش ﷺ سهرپشكى كرد له نىوان مردن و ژيان، پيغه مبهريش ﷺ خزمه ت خواى هه لبارد، چونكه تامه زوى ديدارى خوابوو،

ھەر بۆيە بەھەشتىيەكان بۆ پيشىۋازى رۆھى پىرۋىزى خۇيان پازاندىۋە نەك بەۋ
شېۋەيەى كە تەشرىفى ھىنايە (مدینة)، چونكە ئەگەر بىت و عەرشى خوا بۆ يەك لە
شۋىن كە وتوانى بکەۋىتە ھەژان، ئەى دەبىت بە گە يىشتىنى رۆھى پىرۋىزى گەۋرەى
دروست كراۋان كە محمدە دەبىت چۆن بىت؟!

ئەى لەۋەى كە پۈۋلە پىغەمبەر ﷺ ناكات، ئەى لەۋەى كە لە دەرگەى
پىغەمبەر ﷺ ناۋەستىت، لەمەۋدوا پۈۋىزى ھەشر دەزانى چى بەسەرا دىت: ﴿يَوْمَ تَبْلَ
الْسَّارِ﴾ (الطارق: ۹). واتە: ئا لەۋ پۈۋدەدا ھەموو نەپنىيەكان ئاشكرا دەكرىن.

ھالى ئە خۇباي بووھكان

ئەى ئەو كەسەى كە مەغرور بویتە و دىلت بە دىئاوۋە بەندە، ئاگاداربە و بزائە كە (ابلىس)ى نەفرەتى لى كرا و لەو پلەوپايە دەرکرا بەھۆى ئەوۋە بوو فەرمانى يەك سوچدەى پىكرا نەيىرد، ئادەمىش لە بەھەشت دەرکرا بەھۆى خواردنى لوقمەيەكەوۋەبوو، (قابىل)ىش لە بەھەشت قەدەغەكرا بەھۆى ئەوۋە بوو كە دەستى سورىرد بە خويىنى براكەى، بزائە كە فەرمان بە كوشتنى زىنا كە ر كراوۋە بەھۆى تامىكى كەمى حەرەمەوۋەيە، بەھۆى يەك ووشە كە كەسىكى پى لەكەدار بىرى مۇڧ جەلدەى لى دەدرىت، يان بەھۆى خواردنى دىلۋپەيەك مەيەوۋە، بەھۆى دزىنى سى درەم دەستى دەپرەت، كەواتە گوناھ بەكەم مەزائە نەكا بەھۆى گوناھىكەوۋە تووشى ئاگرىيت: ﴿وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا﴾ (الشمس: ۱۵). واتە: خواى گەرەش ناترسى لە پاشە پۇژى ئەم تۆلە لى سەندنانەيان.

تاوان بەكەم مەزائە، ئافرەتەك بەھۆى پشيلەيەكەوۋە چوۋە دۆزەخ، جارى وا ھەيە مۇڧ قسەيەكى ھەلە دەكات گويى پىنادا و بەكەمى دەزانى، كەچى بەھۆى ئەو قسەيەوۋە بە ئەندازەى نىوان پۇژەھەلات و پۇژاواوۋە دەچىتە ناو ئاگرى دۆزەخەوۋە، جارى واش ھەيە مۇڧ چەندىن سال دەژى لەسەر بەندايەتى خوا، كەچى لە كۆتايى تەمەنىدا شتىكى وا دەكات كە كۆتاي بەخراپە دىت و تووشى دۆزەخ دەبىت.

كەوابو تەمەن كۆتايەكەى مەرجه، كىردەوۋەش كۆتايەكەى حىسابە، ھەر كەسىك لە نوپۇدا پىش سەلام دانەوۋە دەستىنويژى بشكى، ئەوۋە نوپۇزەكەى ھەموو ھەلدەوۋەشىتەوۋە، ھەر كەسىكىش پىش بانگ فتار بكاتەوۋە، ئەوۋە پۇژوۋەكەى بەفىرۋ دەپوات، ھەر كەسىكىش ئاخىر شەپ بىت كۆتاي كىردەوۋەكانى بەخراپە بىت كە بە پەرۋەردىگارى دەكات كۆتايەكەى بۇ دەژمىردىت.

لە دنيادا ھەر كارىك ئەنجام بدەي پۇڭى قىامت بەرۇكت دەگرەنەو، بەلام كارە خراپەكانت تووشى ئازار و سزات دەكەن، بىر بگەو چەند جار چاكەوخىر دەرگايان پى گرتوويت دەرگات لى داخستوون وتوتە: لەمەودوانەنجامى دەدەم يان پەنگە تەمەنم مابىت بۇ ئىستا بىكەم يان بەشكو ئەو شتەم بۇ بىت ئىنجا ئەنجامى دەدەم.

چۆن ئەو مۇرقە سەرفراز دەبىت كە ئىمانىكى نەخۇشى ھەيە، ئومىدىكى زۆرى بەدنيا ھەيە، دل نەخۇشە و چارەسەرىشى ناكات، ئارەزويەكى سەركەشى ھەيە، سەرگەردان و بى ئاگايە، كۆيرە بەرانبەر بە حالى خراپى خۇيدا، نوقم بوو لە ناو گىزاوى نەفاميدا، دل تەنگ دەبىت بە پەرەردگارى، دلخۇش و كامەران دەبىت بەخەلكى، يادو باسى خەلكى كامەران و بەھىزى دەكات، ياد و باسى خواش دل تەنگ و بىزارى دەكات، لە پوالەتيدا بەشىكى كەمى بۇ خوا ديارى كىردو، وەكو كىردنى نوپۇزى بى گيان، بەلام دل و ناخى ھەموو بەستۇتەو بەغەيرى خوا.

دروستگردنى قەلەم و ئادەم

يەكەم دروستكراو كە خۇاى گەورە دروستى كىرىتت قەلەم بوو، تاكو ئەندازەى
 ھەموو شىئىك بنووسىت پىش دروست كىردىيان، ئادەمىشى لە كۆتاي ھەموو دروست
 كراوھكاندا دروست كىردوھ، ئەمەش چەندىن پەند و ھىكمەتى تىدايە:
 يەكەم: سەرھەتا دەبىت خانى دروست بىرىت، ئىنجا دەبىت لە ناوى جىنشىن
 بىت.

دوھەم: لىرەدا ئادەم غايەت و مەبەستە كە ئاسمانەكان و زەوى و پۇژ و مانگ و
 وشكانى و دەريايى لە پىتاوى ئەودا ھەراھەم ھىتاوھ، ھەر بۆيەش دەبىت لە كۆتايى
 بىت.

سىيەم: ھەستاي پىسپۇر و شارەزا كارە چاك و بەنرخەكانى لە كۆتايدا
 ئەنجامدەدا، ھەر ھەك چۆن ئىشە پىشەكەكان لەسەرھەتادا ئەنجامدەدا.

چوارەم: دەروونى مەزۇف وايە چاوەپوانى ئەوشتانە دەكەت، كە دەست
 پىدەكەت تا بزانتى كۆتايىيەكە بە كۆى دەكەت، ھەر بۆيەش دەبىنن (موسى)
 كاتىك بە ساحرەكانى ھەرموو: ﴿الْقَوْمَ مَا أَنتُمْ مُلْقُونَ﴾ (يونس: ۸۰). واتە: ئادەى
 چىتان ھەيە فرىى بدەن و بىخەنە پوو!
 جا كە خەلكى ئەم كارانەى ئەوانيان بىنى، چاوەپوانى كارەكانى تىران دەكرد
 كە (موسى) ئەنجامى دەدات.

پىنجەم: خۇاى گەورە چاكترىن پەرتووك و پىغەمبەرانى دوا خستوھ بۆ ئاخىر
 زەمان، واى كىردوھ ئەوانەى كۆتايى دىن بەسوودترىت لەوانەى يەكەم، دەبىنن
 لەسەرھەتادا چەند جار (جبرىل) بە پىغەمبەرى ھەرموو (اقرا) پىغەمبەرىش ﷺ
 دەيفەرموو: (وما أنا بقارىء) واتە: مەن خويئندەوارىم نىيە، كەچى خۇاى گەورە لە

كۆتايدا پىي فەرموو: ﴿أَلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ (المائدة: ۳). واتە: لە ئىمىرئوھ ئاينى ئىسلام بۆ ئىوھ تەواو كۆرد كە ھەموو بواریكى ژيانى لە خۆ گرتوھ.

شەشەم: خۆى گەورە لە ئادەمى كۆكردەوھ بەوھى كە لە جىھان ھەيە، ئەو جىھانى گچكەيە، ئەوھشى پىوھەيە كە لە جىھانى گەورەدایە.

ھەوتەم: ئادەم پوختەى بوونەوھرە، جا بۆيە وا گونجاوھ كە دروست كۆردنى لە دوای ھەموو دروست كراوھكان بىت.

ھەشتەم: لەپىز لىئانى خوا بۆ ئادەم، ئەوھەيە كە ھەموو پىوئىستى و ئاتاجىھەكى ژيانى بۆ فەراھەم ھىناوھ، كاتىك ئادەم سەرى بەرز كۆردەوھ بىنى ئەوانە لەلای ئامادەنە.

نۆيەم: خۆى گەورە دەيوئىست فەزلى و شەپەفى ئادەم لەسەر ھەموو دروست كراوھكانى تر دەرېخات، جا بۆيە چەند شتىكى پىش ئەو دروست كۆرد، ھەر بۆيەش مەلانىكەتەكان فەرموويان: خۆى گەورە ھەر شتىك ھەز بكات دروستى دەكات، كەواتە ھىچ دروست كراوئىك لە ئىمە بەپىزتر نىە.

كاتىك خۆى گەورە ئادەمى دروستكۆرد، فەرمانى بە مەلانىكەتەكان كۆرد سوچدەى پىزى بۆ بەرن، بەم شىوھ فەزلى و پىزى ئادەم بەسەر مەلانىكەتەكان بە زانست و زانىارى دەرکەوت، كاتىكىش كە ئادەم تووشى ئەو گوناھە بوو، مەلانىكەتەكان گومانىان وابوو كە بەھۆى ئەم گوناھەوھ ئەو پىزەى نامىنىت، جا كە تەوھەي كۆرد و پووى كۆردە پەرەردگارى، مەلانىكەتەكان بۆيان دەرکەوت كە لە دروستكراوھكانى خۆى گەورە نەپنى ھەيە جگە لە خۆى كەسى تر لەم نەپنىە نازانىت.

دەيەم: خۆى گەورە بە دروستكۆردنى قەلەم، ئەم جىھانەى دەستپىكۆرد، بە دروستكۆردنى مەرفىش كۆتايى پىھىنا، چونكە قەلەم ئامرازىكە بۆ گەيشتن بە زانست، بەلام مەرفەكە زاناكەيە، ھەر بۆيەش خۆى گەورە فەزلى ئادەمى دا بەسەر مەلانىكەتەكان بەھۆى زانستەوھ بوو.

بېروانە: خىۋاي گەۋرە چۆن پىش دابەزاندنى ئادەم بۆ زەۋى عوزى لى
 ۋەرگرتوۋە ۋەزىل ۋە پىزى بۆ مەلانىكە تەكان ئاشكرا كىردوۋە، پىش بە دىھىنانى
 ناۋى بىردوۋە كە فەرموۋىتە: ﴿إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾ (البقرة: ۳۰). واتە:
 من جى نشىنىك لە زەۋىدا دروست دەكەم.

بېروانە كە چۆن ناۋى بىردوۋە بە خەلىفە پىش دروستكىردنى، عوزى لى
 ۋەرگرتوۋە پىش دابەزىنى، بەۋەى كە دەرى بىرپوۋە بەۋەى (في الارض) واتە: من
 جى نشىنىك لە زەۋىدا دروست دەكەم.

بەلى ئەگەر كەسىك كەسىكى خۆش بوۋىت عوزى لى ۋەردەگىت پىش ئەنجام
 دانى تاۋانەكەى، جا كاتىك كە بە دىھىنا ۋە ۋىنەى كىشا (۴۰) سال لە بەر دەركاى
 بە ھەشت ھىشتىۋە، چونكە ھالى خۆشەۋىست واىە، كاتىكىش كە زەلىلى كىرد
 تاكو لە ۋەزە لە خۇباىى نەبىت كە سوۋجەدى بۆ دەبىت.

(ابلىس) بە تەنىشت لاشەكەيدا دەپۇىشت ۋە نۆرى پى سەير بوۋ دەىگوت:
 بىگومان دەبىت ئەمە بۆ مەبەستىك دروست كراىت!

ئىنجا لە دەمى دەچوۋە ژوۋرەۋە لە پىشتىۋە دەردەچوۋ دەىگوت: ئەگەر
 بەسەرتدا زالىم ئەۋە بە ھىلاكت دەبەم، بەلام ئەگەر تۆ بەسەرمدا زال بوۋى ئەۋە
 بى فەرمانىت دەكەم، نەشى دەزانى كە لەسەر دەستى ئەۋدا بە ھىلاك دەچىت.

ئىبلىس كە دەبىنى قوپە بەكەمى دەزانى، جا كاتىك خىۋاي گەۋرە ۋىنەى
 قوپەكەى كىشا ئىبلىس ھەسوۋدى پى ھات، كە پۇخى بەبەرا كىرد لە ھەسوۋدىا
 ۋەخت بوۋ بىرەت، كاتىكىش بەپىزى كىردو سەربەزى كىرد لە ناۋ مەلانىكە تەكان ۋە
 دروستكراۋەكانى عەزىكەرد، مەلانىكە تەكان ۋەتەن: خۇدايە ئەۋەنىيە ئىمە بە پاكىت
 پادەگىن ۋە تەسبىحاتت دەكەين، خىۋاي گەۋرەش فەرموۋى: ئەۋەى من دەيزانم
 ئىۋە نايزان، دەى ئەگەر دەيزان ناۋى ئەۋە شتەنەم پى بلىن؟! جا چونكە ھىچيان
 پى نەبوۋ سەريان شۆركىرد ۋە دانىان ھىنا.

ھەر بۆيە لە ناۋ مەلانىكە تەكاندا بانگىزى پىزى ئادەم بەزىۋە ۋە فەرموۋى:
 كىرئۆشى پىزەرن بۆ ئادەم، ئىنجا ھەموۋىان كىرئۆشى پىزىيان بۆ بىرد، تەنھا
 (ابلىس) نەبىت كە لە گۆشەيەك ۋەستابوۋ كىرئۆشى نە بىرد، چونكە پىسە ۋە

پىسىيەكەشى پقەكارى و دەمارگىرىيەكەيدا پەنگى داۋەتەۋە، پىسىيەكەى پاك نابىتتەۋە چۈنكە تىكەل بۈۋە لەگەل خۇدى خۇى، جا كاتىك ئادەم تەۋاۋ دروستكرا گوترا: دەبىت بە كپنۇش بۇ بردنى بپازىندىتتەۋە، قەدەر ۋابوۋ كە گوناھى بەسەردا بىت تاكو شوپنەۋارى بەندايەتى لە زەلىلى بەدى بكىت.

ئەى ئادەم: ئەگەر گويمان نەدابا بەۋ لوقمەى كە خواردت، ئەۋكات ەسۋودەكان دەيانگوت: چۈن پىز لە كەسىك دەگرىت كە پام ناگرىت لەسەر لوقمەيەك.

ئەى ئادەم: ئەگەر دانەبەزىبائى لە بەھەشت ئىستاكە بە پىزەۋە سەرنەدەكەۋتى بۇ بەھەشت، نامەى قبول بۈۋنى دوۋعاشت بۇ نەدەھات كە دەلىت: (هل من سائل)ۋاتە: ئايا كەس ەيە نزا بكات نزاكە قبول كەم؟! ئەگەر دانەبەزىبائى ئەۋكات بۇنى دەمى پۇۋۋەۋان ئاۋا پىرۋز نەدەبۈۋ، ئىنجا پۈۋن بۇۋە كە خواردنى ئەم لوقمەيە لە خراپەى ئادەمەۋە نەبۈۋە.

ئەى ئادەم: خۇشى پىكەنىنت لە بەھەشت بۇ خۇت بوۋ، گريان و پەشىمانىشت لە دنيا بۇ ئىمە بوۋ.

بەردەۋام ئەۋ خواردنەى كە ئادەم خواردى دوۋبارە دەبىتتەۋە، بە جۇرىك كە ئەم دەردە نەۋەكانىشى گرتۋتەۋە، جا بۇيە خۋاى زانا و مېھرەبان لەسەر دەستى پزىشكانى بوۋنەۋەر دەرمانى چارەسەرى بۇ ناردۈۋن: ﴿فَأَمَّا يَا نِينَكَكُمْ مَنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَاى فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى﴾ (طە: ۱۲۳). ۋاتە: ئەگەر ەيدايەتى من بۇ ئىۋە ھات، ئەۋەى شوپنى ەيدايەتى من بكەۋىت، نە گومپا دەبىت، نە ناسۋرى دىتە پىى.

جا پزىشكەكە فەرمانى پىدەكات كە خۇيان بپاپىزن لە قەدەغەكراۋەكان، فەرمان پىكراۋەكانىش ئەنجام بەدن، جا ئەگەر ۋاى كرد ئەۋە سەلامەت دەبىت. بەلام ھاۋار بۇ ئەۋكەسەى ەپزى خۇى ناپاپىزىت و ئارام لەسەر دەرمان و عىلاجەكان ناگرى، ئەۋە بەرەۋ تيا چۈۋن دەچىت، ئەگەر قەدەر يارمەتى بدا و

ٲٲوش ٲشتيواني ٲزيشك بكهـى لهـوهـى كه ٲارٲزگارى خٲٲ بكهـى، ٲهـوه سهـرفراز دهـبى، بهـلام ٲارهـزووات چاوى كوٲر كردوون كه وادهـزائن تهـنـها هـهـر ٲهـو ٲارهـزووانه هـهـيه و هـيچى تر.

ٲاى كه چاو ساغى چهند باشه بٲ مرٲٲ، ناٲوانٲٲ كات ژميـرٲك ٲارام بگريـٲ، كهـچى تهـحهـمولى بهـردهـوام زهـليلى دهـكات، كهـشت دهـكا بهـرهـو ٲووى دنيا كهـچى دنيا لهـوهـلـدى، دانـيشـتـوه و كهـشت ناكات بهـرهـو قـيامـهـت كهـچى ٲهـو بهـرهـو ٲووى ديـٲ.

ٲهـكهـر كهـسيـكت بيـنى شـتى بهـ نرخ و ناـياب بهـ شـتى بيـ كهـلك و بيـ نرخ دهـكوـرٲـتهـوه، بزانه ٲهـو كاـبراـيه گـٲل و كهـمـژهـيه.

چەند ئامۇزگارىيەكى زىرپىن

ئادەم چۈنكى خۇناسى پاستەقىنە بوو، بۆيە خۇاى گەورە بەھۇى گۇناھكەى سەرگەردانى نەكرد.

خۇاى گەورە بە نەھۇى ئادەم دەرھەرمۇي: ئەى نەھۇى ئادەم ئەگەر بە گۇناھىكى زۆرەو بە ئەندازەى زەوى بەخزمەتم بگەى، ھىچ ھابەشىكت بۆ بىرپار نەدايم، ئەوكات منىش پىر بە زەوى لىبۇوردنت بۆ ئامادە دەكەم.

كاتىك خۇاى گەورە دەرزانىت كە بەندە گۇناھىك دەكات، مەبەستىشى بى فرمانى ئەونىيە و پەخنى ئەگرتوۋە لە ھىكمەتى ئەو، بەلكو ھەواۋ ئارەزوات بەسەرى زال دىبى و شەيتان بۆى دەرپازىنىتەو، ئومىدىشى بە لىبۇوردنى خۇاش ھەيە.

ئەگەر ئەنجامدانى گۇناھ نەبايە ئەوۋە ئادەم لەبەر لە خۇبايىبون لە بەين دەرچو.

خۆت سەرقال بگە بە خۇا لە دنيا، دواى مردنت تەنھا ئەوت بەسە. سەير لەوۋە دانىيە ھەزارىك چاكەكارىكى خۇشەدەوئىت، چۈنكى چاكەى لەگەل كىرەوۋە، بەلكو سەير لەوۋەدايە چاكەكارەكە ھەزارەكەى خۇشەدەوئىت.

باسى قورئان

قورئان ووتـهـى خـواى گـهـرهـهـ، جا خـواى گـهـرهـهـ ئـهـم قورئانـهـى بـۆ بـهـنـدهـكانى پـۆشـن كـردـوتـهـوهـ بـهـ سـيـفـاتـهـكانى خـۆى، ئـهـگـهـر بـهـدٲـىكى ئاماده و دادپـهـروهـرانه ووردبـويـهـوهـ له قورئان، ئـهـوكـات دـهـبـيـنـين خـواى گـهـرهـهـ بـهـ هـهـيـبـهـت و گـهـرهـهـى و شـكـۆدارى خـۆى پـۆشـنى دـهـكـاتـهـوهـ، ئـهـوكـات ئـهـو مـرؤـفـهـ مـلـكـهـچ دـهـكـات و ئـارهـزواتى خـۆى بـۆ دـهـشـكـيـنـيـت، خـۆبـهـگـهـرهـزانـين له ناخى خـۆى نـاھـيـلـيـت، هـهـر وـهـك (خـوى) چـۆن له ئاودا دـهـتـويـتـهـوهـ.

جارى واش هـهـيهـ ئـهـم قورئانـهـ بـهـ سـيـفـاتـهـ جوان و بـى كـهـم و كـوپـهـكانى پـۆشـن دـهـكـاتـهـوهـ، ناو و سـيـفـات و كـارهـكانـيـهـتى كـهـ بـهـلـگـهـن لـهـسـهـر بـى كـهـم و كـوپـى زاتى خـواى گـهـرهـهـ، ئا ئـهـوكـات ئـهـو مـرؤـفـهـ بـهـ گـويـرهـى ناسـيـنى سـيـفـاتـهـ جوان و بـى كـهـم و كـوپـهـكانى خـودا دٲى پـر دـهـبـيـت له خـۆشـهـويـستى ئـهـو، ئـهـگـهـر كـهـسـيـكى تـر بـيـهـويـت ئـهـم خـۆشـهـويـستـيـهـ بـگـۆرـيـت بـهـ خـۆشـهـويـستى خـۆى دٲى رازى نـايـيـت.

هـهـر كـاتـيـكـيش قورئانى پـۆشـن كـردـهـوهـ بـهـ سـيـفـاتى (الرحمة) و (البر) و (اللطف) و (الاحسان)ى خـۆى، هـيـزى ئومـيـد له بـهـنـدهـسـهـر هـهـلـدـهـدات و ئومـيـدى بـهـخـوا پـتـهـو دـهـبـيـت، تـهـمـاعى بـۆ پـهـيـادـهـبـيـت و پـوـو دـهـكـاتـهـ پـهـرـوهـردـگـارى، جا ئـهـگـهـر مـرؤـفـ ئومـيـدى بـۆ شـتـيـك پـهـيـدا بـوـو كـارى بـۆ دـهـكـات، هـهـر وـهـك جوتـيار ئـهـگـهـر چـاوى له بـهـرـوبـوـوميـكى زۆر بـيـت ئومـيـدى پـى بـيـت زهـويـهـكـهـى چـاك دـهـكـيـلـيـت و خـۆى پـى مـانـدو دـهـكـات، بـهـلام ئـهـگـهـر بـى ئومـيـد بـى له زهـويـهـكـهـى له كـيـلانـى كـهـمـتـهـرخـمى دـهـكـات.

هـهـر كـاتـيـكـيش قورئانى پـۆشـن كـردـهـوهـ بـهـ سـيـفـاتى دادپـهـروهـرى و تۆـلـهـ لـيـسـهـنـدـنـهـوهـ و سـزادانى بـهـنـدهـ بـهـ تـوپـهـيـى خـۆى، ئـهـوه نـهـفسى سـهـرـكـهـش مـلـكـهـچ دـهـبـيـت و سـلـ دـهـكـات و پـشـت هـهـلـدـهـكـات له ئـارهـزوات و گـهـمـهـو گـاـلـتـهـ و حـهـرام، جـلـهـوى نـهـفسى خـۆى دـهـگـريـ و تـرس و بـيم دـايـدـهـگـريـت.

ھەر كاتىكىش قورئانى پۇشن كردهو ھە ھەرمان و قەدەغە كىردن و پەيمان و ئامۇزگارى و ناردنى پىغەمبەران و كىتەب و شەرىع، ھىزى گويىرايەلى و ئامۇزگارى و بىرخستەن ھە و بەپاست زانين و ملەكەچى و خۇ پاراستن لە قەدەغە كىراو ھەكان لە مۇقدا سەر ھەلدەدات.

ھەركاتىكىش قورئانى پۇشن كردهو ھە باسكردنى سىقاتى بىستەن و بىنين و زانستى خۇ، ئەوكات ھىزى شەرىم لە بەندەدا سەر ھەلدەدات، كە شەرىم دەكات خۇاى گەورە لە سەر شتىك بىبىنىت كە ئەو شتە ھەرام بىت، شەرىم دەكات خۇاى گەورە شتىكى لى بىبىستى شتەكە ھەرام بىت، دەترسىت لەو شتەنەى كە لەلدەدا پەنھانى داو ھەكات خۇاى گەورە سزى بدات، تاو ھەكو واى لىدىت ھەموو جوولە و كارو كردهو ھەگوفتارەكانى بە پى شەرىع دەبىت.

ھەر كاتىك خۇاى گەورە قورئانى رۇشن كردهو ھە ھەلسورىنەرى كاروبارى خەلكى ھە و رۇزىان دەدات و زىانيان لى بە دور دەخاتەو ھە دۇستانى خۇاى سەر دىخىت و دەيانپاريزىت و لەگەلىاندایە، مۇق كە ئەمەى بۇ رۇشن بۇو ھەكولى بە خۇا دەبىت و روى تىدەكات و بە ھەموو كارو بارەكانى خۇا پازى دەبىت.

(التوكل) واتە: بەندە بى دەسەلاتى خۇا دەردەبىت بەرانبەر بە خۇا و پازى دەبىت بەو كارانەى كە خۇا بۇ ھەلباردو ھە.

ھەر كاتىكىش سىقاتى (العز) و (الكبرىاء) بۇ مۇق پۇشن بۇو، ئەوكات ئەو مۇقە دلى ئارام دەگرى و ملەكەچ دەبىت بۇ گەورەى خۇا و خۇا بەكەم دەزانىت بەرانبەر بە (الكبرىاء)ى خۇا و دل ھەموو ئەندامەكانى لاشەى ملەكەچى خۇا دەكەن، ئەوكاتىش شەلەزان و ترس و پەشۇكانى لە دلدا نامىنىت، بەلكودل و زمان ھەموو ئەندامەكانى تىرىشى ئارام و ئاسودەى دايدەگرىت.

كۆى ئەوانە بگوتى ئەو ھە:

مۇق بە سىقاتى (الالوھىة) ھە خۇا دەناسىت يان بە سىقاتى (الربوبىة) ھە خۇا دەناسىت، مۇق لە پىگەى ناسىنى سىقاتى (الالوھىة) خۇشەوىستى خۇاى لە دل دەچەسپىت، بە جۇرىك تامەرزوى ئەو دەبىت بە خزمەتى بگات، ھۇگر و دلخۇش

ٲه ٲٲٲ به به ٲٲاىه ٲى ٲرٲنى ٲوا، ٲه له ٲه ٲات و ٲٲٲبرٲى ٲه ٲات ٲو ٲه ى ٲزىك ٲٲٲه وه له ٲوا، به ٲٲاىه ٲى زور ٲه ٲات ٲاكو ٲوشه وىست ٲٲٲ له لای ٲوا، به رٲه وام وٲرٲ و ٲاى ٲواى له سه ر ٲماناىه له ٲه لٲى هه لٲٲٲ ٲوو ٲه ٲاته ٲوا، هه موو مرانى ٲه ٲٲٲه ٲه زامه ٲى ٲواى ٲه وه.

له ٲٲى ٲاسٲنى سىفاتى (الربوبىة) ش مرؤف ته وه ٲولى له ٲلٲا ٲه ٲه سٲٲٲ و ٲوو له ٲوا ٲه ٲات و ٲاواى ٲارمه ٲى له و ٲه ٲات و هه ر ٲلٲه ٲى ٲه و ٲه ٲٲٲ، ٲٲى ٲومان مرؤف ٲه ٲٲٲ (الربوبىة) ى ٲوا له (الالوهىة) ى ٲوا به ى ٲٲات، (الالوهىة) ى ٲواش له (الربوبىة) ى ٲوا به ى ٲٲات، واته: ٲه (الربوبىة) ى ٲو ٲوشن ٲوو ٲلٲه ٲى (الالوهىة) ى ه ش ٲٲٲ، سوٲاس و ستاىشى ٲوا له موٲى ٲوا به ى ٲٲات، عىزه ٲى ٲوا له لٲٲورٲنى ٲوا به ى ٲٲات، ٲى ٲه ٲى ٲوا له (ٲضاء و ٲر) ى ٲوا به ى ٲٲات، ٲىعه ٲى ٲوا له ٲاٲى ٲرٲنه وه ٲانى ٲوا ٲه سه رى ٲٲٲٲ به ى ٲٲات، به ٲشى ٲوا له و شٲانه به ى ٲٲات ٲه لٲى ٲه ٲه ٲه ٲرٲوه، ٲا ٲه و لوٲف و ره ٲه ٲى ٲوا له هه لٲورٲنه رى ٲاره ٲانى ٲوا به ى ٲٲات، به زه ى و ٲا ٲه ٲوا له لٲٲوش ٲوونى ٲوا به ى ٲٲات.

به ٲاستى ٲه ٲه ر ٲرٲٲنه وه ٲه وه له ٲه رمان و ٲه ٲه ٲاره ٲانى ٲوا به ٲشى و ٲى ٲه ٲى ٲوا به ى ٲه ٲٲٲ، له ٲه زامه ٲى و ٲووٲه ى ٲوا عىزه ٲى ٲوا به ى ٲه ٲٲٲ، ٲارامى ٲوا له ٲه له نه ٲرٲن له زائانى به ٲنه ٲانى به ى ٲه ٲٲٲ، به زه ى و به ٲشى ٲوا له وه ر ٲرٲنى ٲزای به ٲنه ٲانى ٲه ى ٲه ٲٲٲ، ٲه وه له مه ٲى ٲوا له وه به ى ٲه ٲٲٲ ٲه ٲاٲا ٲه ٲس ٲه.

به لٲى: ٲه ٲه ر به ٲلٲى ٲاماده و ٲاٲه روه رانه وورٲوٲه وه له ٲورٲان، ٲه ٲات ٲوشن ٲه ٲٲٲه وه ٲه ٲاٲشاىه ٲه هه هه لٲورٲنه رى هه موو ٲه ٲانه و له سه روى هه موو ٲاسمانه ٲان ٲاىه له سه ر (عرش) ى ٲوى ٲه سه لٲاٲاره و ٲى ٲه ر، ٲاروٲارى به ٲنه ٲانى به رٲوه ٲه ٲات، ٲه رمان ٲه ٲه ٲه ٲه ٲه ٲات، ٲٲه ٲه ٲه ران ٲه وانه ٲه ٲات، ٲه ٲام ٲه وانه ٲه ٲات، له و ٲه سه ٲازى ٲه ٲٲٲ ٲه ٲا ٲه سازه، له و ٲه سه ش

تووپە دەبىت كە بەدكارە، بەپىي كارى بەندەكانى پاداشت و سزايان دەداتەو،
 دەبەخشى و دەگريٽەو، مرقۇ بە عىزەت دەكا يان زەللى دەكات، بەندەكانى بەرز
 و نزم دەكا، لەسەروى ھەر ھوت ئاسمانەكانەو دەبىستى، زانايە بە ھەموو كاريكى
 پەنھان و ئاشكرادا، چى بوٽ ئەنجامى دەدات، دوورە لە ھەموو كەم و كورىەك ھىچ
 شتىك جوولە ناكات تاكو گەردىلە يەكيش بىت مەگەر بە فەرمانى ئەو نەبىت، ھەر
 گەلایەك لە درەختىكەو لىبىتەو ھەوا بە ئاگايە لىي، ھىچ شتىك سوود نابەخشى و
 تواناي سوودی نىە مەگەر بە فەرمانى ئەو نەبىت.

کوچکردنی پیغمبر بومهدینه

پیغمبر ﷺ که بهیعتی له (أهل العقبة) وهرگرت فهرمانی به هاوهلهکانیدا کوچ بکن بۆ (مدینه)ه، جا (قریش) که بهمهیان زانی و زانیان که پیغمبر و هاوهلانی نۆر بوونه و لهمهودوا دهپیاپیژن و پشتگیری لی دهکن، بهم بۆنهیهوه کهوتنه بیرکردنهوه بۆ چارهسهری ئهم کاره که وهک کۆسپیک بوو له ناودلیاندا، ئهوهبوو هیندیکیان وایان به چاک دهزانی بهند بکریت، هیندیکی تر به چاکیان دهزانی له (مکه) دهریکریت، بهلام پاشان لهسهر ئهوه کۆک بوون که بکوژیت.

بۆیه لهئاسمانهوه ئهم ههواله درا به پیغمبر و فهرمانی پیکرا که جیگای خۆی جیییلیت، ئهوهبوو لهگهله (ابو بکر) کهوتنه پئی بۆ (مدینه)، جا کاتیك دور کهوتنهوه له (مکه) (ابو بکر) ترسی لی نیشته، چونکه دهرسا له پێشهوه بۆ پیغمبر ﷺ بین، بۆیه پێشی دهکهوت.. دهرسا له پشتهوه بین بۆیه له پشتی دهپۆی.. بهم شیوهیه دهچوه لای راست و لای چهپی تاکو گهیشته ئهشکهوتهکه.

که گهیشته ئهشکهوتهکه (ابو بکر) پێش پیغمبر ﷺ چوه ژوورهوه، تا چ شتیکی ترسناکی تیابیت ئهوتوش بیت نهک پیغمبر، خوای گهرهش درختیکی له ویدا بۆ پواندن که پشتر لهویدا نهبوو تاکو ببیت بهسێبه بۆ ئهوان و ریگاش له دووژمنهکانیان وون بکات، جال جالۆکهیکیش هاته لهسهر کونی ئهشکهوتهکه دا هیلانهی خۆی دروستکرد، خوای گهرهش دوو کوتری نارد لهسهر کونی ئهشکهوتهکه هیلانهیان دامهزراند، تاکو چاوی ئهوه دووژمنانه کویر بکات که لهدوایاندا دهگهپین، ئهمه (معجزه)ی تیا بهم سهربازه بی هیژانه بهرگری له دۆستانی خۆی دهکات، ئهوه دووژمنانهی به دوایان کهوتبون، هاتنه سهر دهرگای ئهشکهوتهکه به جوړیکی ئاوا نزیک بوونهوه که پیغمبر و (ابو بکر) گوئی بیستی دهنگیان بوون، بۆیه (ابو بکر) ترس لی نیشته و گووتی: ئهی پیغمبرهی خوا

ئه گهر بیتو سهیری ژیر پییان بکه ن ئیمه ده بینن، پیغمبه ریش ﷺ ده یفه رموو: ((ئه ی (ابو بکر) گومانن چیه به دوو کهس که خوا سییه میانه ؟)).

جا پیغمبه ر ﷺ بینی (ابو بکر) زور په ریشانه، ئه وهش له بهر خوی نه بوو، به لکو له بهر پیغمبه ری بوو، بویه پیغمبه ر ﷺ دلی ده دایه وه به م مژده یه: ﴿لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾ (التوبة: ۴۰). واته: ئه ی - ابو بکر - دلگیر مه به خوا له گه لمانه.

کاتیک پیغمبه ر ﷺ پی ده فره رموی: ئیمه پیکه وهین، بۆمان ده رده که ویت که (ابو بکر) به راستی پیکه وه بووه به مانای که لیمه، به وهی ده بینن به پیغمبه ر ﷺ گو تراوه (رسول الله)، به (ابو بکر) یش گو تراوه (صاحب رسول الله)، که پیغمبه ر ﷺ وه فاتیشی کرد، به (ابو بکر) یان ده گوت: (خلیفه رسول الله) - هه ر پیکه وه بوو له گه لیدا - به لام کاتیک (ابو بکر) وه فاتی کرد به کهسی تر نه گو ترا (خلیفه رسول الله) به لکو ده گو ترا: (امیر المؤمنین).

به م شیوه یه سی پۆژان له ئه شکو ته که دا مانه وه، پاشان له ئه شکو ته که ده رچوون و پییان گرت به ر بۆ (مدینه) ه، (قضاء و قدر) ی خواش به زمانی حال ده یگوت: بیکومان به شیوه یه کی ئاوا ده چیه (مدینه) که نه پیش تو نه دوا ی تو کهس به م شیوه یه نه چۆته (مدینه) ه، ئینجا که ده پۆیشن بۆ (مدینه)، له رینگادا (سراقة) ه پییان گه یشته، پیغمبه ر ﷺ بینی وا (سراقة) خه ریکه ده یانگاتی، نزای کرد که خوا رزگار یان بکات، بویه هه ردوو پیتی ئه سپه که ی (سراقة) به زه ویدا چه قی، (سراقة) ه که زانی ئه مه نه ئینه کی تیا به ناتوانیت ده ستیان به سه ردا بگریته، پیی گو تن: پاره و خورا کتان ناویت؟

پیغمبه ر ﷺ پاره ی (سراقة) ی بۆ چیه له کاتیکدا به کۆل پاره ی پیشکهش کرا ره تی کرده وه، ئه ی خوراکی بۆ چیه له کاتیکدا بۆ خوی ده یفه رموو: ((أبیت عند ربی يطعمني و يسقيني))^(۱). واته: من په روه ردگارم خواردن و خواردنه وه م ده دات.

بهائی: دیاری ئه م پیکه وه بوونه ته نها به (ابو بکر) به خشرابوو به که سی تر نه به خشرابوو، بپوانه: (ابو بکر) دووم که س بوو که موسلمان بوو، دووم که سیش بوو دواي پیغه مبه رﷺ نه فسی خوی به خشی به ئیسلام، له زهد و تقوادا، دووم که سیش بووه له دوستایه تی کردنی پیغه مبه رﷺ، دووم که سیش بووه له هه لئسوپاندنی کاری موسلمانان^(١)، دووم که سیش بووه دواي پیغه مبه رﷺ بووه به مشهورگیر، له ته مه ن دووم که س بووه به ته مه نی پیغه مبه ر بچیت، له هوی مردنی دووم که س بووه به و هوی وه بمریت که پیغه مبه رﷺ پئی مرد، چونکه ئه و هوی پیغه مبه رﷺ پئی وه فاتی کرد کاریگه ری ژه ره که بوو (ابو بکر) یش هوی وه فاتی ژه ره بوو^(٢).

(ابو بکر) کاتی که موسلمان بوو چل هه زار دره می هه بوو هه ره هه مووی له پیناوی خوا به خشی، له کاتی که موسلمانان ژور ئاتاج بوون، بۆیه پیغه مبه رﷺ ده یفه رموو: ((مانفعی مال، ما تفعی مال ابی بکر)) واته: مال و دارایی که س وه کو مال و دارایی (ابو بکر) به فریام نه که وت.

به راستی فه زلی (ابو بکر) زیاتر بوو له فه زلی بپوادارنی ئه هلی فرعون، چونکه ئه هلی فرعون ئیمانی خویان ده رنه ده خست له ترسان، به لام (ابو بکر) ئیمانی پاگه یاند و ئاشکرایکرد، فه زلی (ابو بکر) زیاتر بوو له فه زلی بپوادارنی ئه هلی یاسر، چونکه ئه هلی یاسر سه عاتی که نه گان که چی (ابو بکر) چه ندین سال جه نگا، هه ره (ابو بکر) بوو کاتی که گوی بیستی بانگه وازی: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾ (البقرة: ۲۴۵) بوو، وه لامي دایه وه مالی به خشی، بۆیه شیواو بوو، به م هه مو مه دح و ستایشه ﴿وَسَيَجْنِبُهَا آلَ نَفْيٍ﴾ (۱۷) الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ﴿﴾ (اللیل: ۱۷ - ۱۸).

(١) پیغه مبه رﷺ به که م که س بووه که کاری موسلمانانی هه لئسوپاندوو، دواي ئه و ابو بکر بووه، که ده کات دووم که س بووه له هه لئسوپاندنی کاری موسلمانان.

(٢) ئیمامی (الطبری) له میژوه که ی خویدا ده فره رموی: ده لئین هوی مردنی ابو بکر ئه وه بوو که جووله که ژه هریان بۆ کردۆته ناو خواردنه که ی... ئه وه بوو سالی که به و ژه ره وه نالاندی دواي ساله که وه فاتی کرد.

چه ندین نایهت و چه دیس باسی فه زلی (ابو بکر) ده کات، (مهاجر) و (أنصار) هه موو په یمانیان دایه (ابو بکر) له سهر (خلافة) .. جا ئی ئه و که سانه ی پقتان له (ابو بکر) هه رکاتیک ناوی دیت دلتان پر ده بیټ له ئاگر، هه رکاتیک باسی فه زلی (ابو بکر) ده کریت ئه وان گه مژه تر ده بن و له خه فه تان بچو کترده بڼه وه، نایا شیعیه بی براو که جنیو به و زاته پاکه ده دن ئه م نایه ته یان نه بیستوه: ﴿ثَٰنِیَ اٰثْنِیْنِ اِذْ هُمَا فِی الْغَارِ﴾ (التوبة: ۴۰)

ئو پیاوه به پژه کاتیک پیغه مبه رﷺ داوی ئی کرد موسلمان بیټ بی مشتومر وه لامی دایه وه و موسلمان بوو، پښای گرتو بهر بی سل کردن، نارامی گرت له سهر ئو ناخویشیانه ی به سهریدا ده هات، مالی خو ی به خشی به بی ترس.

کی هاوړی پیغه مبه ر بوو له گه نجایه تی؟ کی بوو یه که م که س له هاوه لانی پیغه مبه رﷺ که ئیمانی هینا؟ کی بوو له (مجلس) دا که پیغه مبه رﷺ پرسپاری ده کرد یه که م که س وه لامی ده دایه وه؟ کی بوو یه که م که س نویژی له گه ل پیغه مبه رﷺ کرد؟ کی بوو دواين نویژی له گه ل پیغه مبه رﷺ بوو؟ کی بوو دواي مردنیش له ناو گل له گه لیدا پاکشابوو؟ که وایوو دراوسی پاسته قینه بناسن.

(ابو بکر) ئو پیاوه بوو که بهر هنگاری هه لگه پاوه کان بووه له پوژی (الردة) دا، هه رکه سیك (ابو بکر) ی خو ش بویت، به باسکردنی فه زلی (ابو بکر) دلخو ش ده بیټ، که سیکیش رقی ئی بیته وه که باسی بکریت دل ته نگ ده بیټ وه کو شیعیه کان که به وان بیټ له و کړپه ی باسی (ابو بکر) ی ئی ده کریت هه لئین، به لام بو کو ی ده پوښ، که باسی فه زلی (ابو بکر) ی ئی نه کریت؟ (ابو بکر) به مال و نه فس بهرگری له پیغه مبه رﷺ ده کرد، (ابو بکر) له ژیانیدا هه رده م له گه ل پیغه مبه رﷺ دابوو، کاتیک که مردیش هه ر له ته نیشته گوری ئه ودا نیژا و له گه ل ئو دابوو، به پاستی فه زل و گه وره یی (ابو بکر) گه لیک زوره .

به لام سهیر له وه دایه ! ئو که سه ی که چاوی به خوړ هه لئایهت ده یه ویت بهری خوړ به بیژینگ بگریټ.

كاتىك چوۋنە ناو ئەشكەۋتەكە (ابو بكر) ﷺ ترسى لى نىشتىبوۋنەۋەك
پىغەمبەر ﷺ شىتىكى بەسەرا بىت، بۆيە پىغەمبەر ﷺ پىۋى دەفەرموو: (چ
گومانىك دەبەيت بە دوۋكەس كە خوا سى يەميانە).

كە (ابو بكر) زانى ئەمە ۋەھيە دلى ئارام بۆۋە، بانكى سەر كەۋتنىش لە ھەموو
شارىكا بلو بۆۋە (ئانى ائنىن اذھما في الغار).

سويىند بە خوا خۆشويستنى (ابو بكر) ﷺ شىتىكى پاك و چاكە، پق لىبۋنەۋەشى
شىتىكى گەندەل و خراپە، چونكە (ابو بكر) ﷺ بەرپىزترىن و چاكترىن ھاۋەلى
پىغەمبەرى خوا بوۋە، بەلگەش لەسەر ئەمە زۆرە.

سويىند بە خوا كە (ابو بكر) مان خۆش دەۋىت لەبەر ھەۋاۋ ئارەزوۋى خۆمان نىە،
ھاۋەلانى ترىش بەكەم نازانىن، ئەۋەى ئىمامى (علي) دەربارەى فەزلى (ابو بكر)
دەلىت بەسمانە كە دەيفەرموو: (رَضِيكَ رسول الله لديننا، افلا نرضاك لدينانا) واتە:
پىغەمبەر ﷺ پازى بوۋ بە كارى دىنت بەسەرمانا، ئايا ئىمە چۆن پازى نابىن
بەكارى دىنات، مەبەستى پازىبوۋنە بە خەلىفاتىكەى.

چەند نامۆزگاریه کی زیرین

① خۆت بپارێزه له و کهسهی که دژایه تی نه و که سانه ده کهن په یه ستن به قورئان و سوونه ته وه، نه وه کو تۆش به ناگری نه وان بسوتی.

② ئاگاداری دوو دوژمن به که زۆریک له خه لکی پێی به هیاک چونه: یه کهم: نه و کهسهی خه لکی دوور ده خاته وه له پێبازی خوا به گومان و قسهی سه رقۆزی بن ئالۆز.

دووه م: نه و کهسهش که فربوی خواردوه به دنیا و ناوبانگ ده سه لات وه.

③ هه موو هیژیکی مۆف تام و چیژی خۆی لی وهرده گیریت، هیژی جوت بوون تام و چیژ له جوت بوون وهرده گیریت، هیژی توپه یی تام و چیژ له به کاره ینانی نه و توپه ییه وهرده گیریت، هیژی خواردن و خواردنه وه تام و چیژ له به کاره ینانی نه م دوانه وهرده گیریت، هیژی زانست تام و چیژ له وهرگرتنی زانست وهرده گیریت، هیژی خۆشه ویستی تام و چیژ له خۆشه ویستی خوا وهرده گیریت، هیژی په شیمانی تام و چیژ له گه رانه وه بۆ لای خوا وهرده گیریت، هیژی هۆگری و ئیشتیاق تام و چیژ به هۆگری له گه ل خوا و ئیشتیاق بۆ خوا وهرده گیردریت، هه موو تام و چیژیک جگه له مه بپاوه یه.

④ ئاگاداری (فراسه)ی مۆفی به ته قوابه، چونکه نه و مۆفه کارو کرده وه کانت له و دیوی په رده وه ده بینیت، پێغه مبه ر ﷺ ده فه رمویت: ((اتقوا فراسة المؤمن، فانه ينظر بنور الله))^(۱)، واته: خۆت بپارێزه له (فراسه)ی بپوادار، چونکه نه و به نوری خوا ده پوانیت.

◎ سبحان الله، نەفسى مەرۇف (كېرى) (ئېلىس) تىيە، ھەسودى (قابىل) تىيە، سەرکەشى (عاد) تىيە، توغىيانى (ئىمۇد) تىيە، جورئەتى (نەمۇد) تىيە، خۇ بەگەرەزانى (فەرغون) تىيە، فېز و لەخۇبايى (قارون) تىيە، فرتوفىلى (اصحاب السبوت) تىيە، سەرکەشى (الوليد) كوپى (المغيرة) تىيە، نەقامى (ابى جەل) تىيە، نەفسى مەرۇف پەوشتى ئازەلى ھەيە، سووربوونى قەلە پەشى ھەيە، خراپەى سەگى ھەيە، ھەلەشەى تاوسى ھەيە، سوکى و كەمى خىلتەكى ھەيە، سېلەى مارمىلكەى ھەيە، پقى حوشترى ھەيە، خۇماتكردى پىلنگى ھەيە، پەلامارى شىرى ھەيە، دەرپەرىنى مشكى ھەيە، گەندەلى مارى ھەيە، تېرەھاتى مەيمونى ھەيە، تەماعى مېرولەى ھەيە، فېروفىلى پېوى ھەيە، نەيىنى و پەنھانى پەپولەى ھەيە، خەوى كەمتيارى ھەيە.

كەچى ئەم پەوشتە قىزەۋەنەنە ھەر ھەموى بە تەزكىە پاك دەبىتەۋە و نامىنىت، بەلام ھەر كەسەك خۇى پاك نەكرەۋە لەم پەوشتانە، ئەۋە كەل و پەلەكەى شىاۋى كېرىن نىە: ﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ﴾ (التوبة: ۱۱۱) واتە: خۇاى گەرە نەفسى ئىماندارانى كېرەۋە. كەۋاتە خۇاى گەرە ھېچ كەرەۋەيەك ناكىت، ئەگەر بە ئىمان پاك نەكرەبىتەۋە و ۋازى لە وكرەۋە قىزەۋەنەنە نەھىتابىت و پەوى نەكرەبىتە شارى تەۋبەكاران و خواناسان.

◎ كەل و پەلى فېرۇشراۋ تەسلىمى خاۋەنەكەى بىكە نەۋەك لە دەستت شىتىكى ئۆبىت، جا ئەۋكات خاۋەنەكەى ۋەرى نەگىت.

◎ قىمەتى كەل و پەل بە كېپار و ئەۋ پارەى پېى دەرپىت و ئەۋەى بانگى بۆ دەكات دەرەكەۋىت، ئەگەر كېپارەكە گەرە و بەپېز بو، پارەكەشى بەقىمەت بو، بانگكەرەكەش شىكۇدار بو، ئەۋە ديارە كەل و پەلەكە زۆر بە نرە.

◎ ئەى ئەۋكەسەى خۇت بەلىزان دەزانىت، ئايا نەفسى خۇت ناسىۋە؟ دەزانى چەند بەپېزى، بزانە ئەم بوۋنەۋەرە ھەر ھەموى بۆ تۆفەرەھەم ھېندراۋە.

◎ ئەى ئەۋكەسەى كە خۇاى گەرە بە چاكە و بە سۆز پېى گەياندوۋى، بزانە ھەموشىتىك ۋەك دەرەخت ۋايە تۆش بەرەكەى، ئەۋ شتانە ھەموى ۋەك ۋىنە وان

تۆش واتاكانى بيت، ئەو شتانه ھەموۋى ۋەك پۆخلەۋاتى گەۋھەرات ۋايە تۆش گەۋھەرەكەى بيت، ئەو شتانه ھەموۋى ۋەك دۆ ۋايە تۆش ئەو پۆنەى بيت كە لىيى ۋەرگىراۋە.

⑤ ئەى مۇۋلە كۆي بوۋىت ھانام بۆ ببە من لىت نىزىكم ۋەلامت دەدەمەۋە، كەۋاتە بە خاترى كەسانىك ھانا بۆ من مەبە، چونكە من لە ۋەكەسەى بە خاترى ئەو ھانام بۆ دىنى نىزىك ترم.

⑥ ئەگەر پىزى خۆت لاي ئىمە بزانىبايە ھەرگىز سوكت نەدەكرد بە گوناھ و تاوان ئەى - بىرت نايەت - كە (ابلىس)مان لە رەحمەتى خۆمان دەركرد لەبەر ئەۋەى پىزى تۆى نەگرت و سوجدەى بۆ تۆ نەبرد، تۆش ئەۋكات لە پىشتى باوكت ئادەم بوۋى، زۆر سەيرە كەچى تۆ ئىستا لەگەل (ابلىس) بوۋى بە دۆست و پىشت لە ئىمە كردو، ۋاللە سەيرە! ئەگەر بىتوۋ خۆشەۋىستى ئىمە لە دلتدا بايا ئەۋە لەسەر جەستەت دەدرەۋشايەۋە.

⑦ ئەگەر خۆشەۋىستىكەت پاست بايە بۆ خوا، تىكەلى ئەۋكەسانە نەدەبوۋىت كە باسى خۆشەۋىستەكەت بۆ ناكەن و بە بىرت ناھىننەۋە - كە خوايە - سەير لەۋكەسانەدايە كە دەلئىن: خوامان خۆش دەۋىت، كەچى خويان لەبىر نىيە پىۋىستىيان بە خەلگى ترە خويان بىرخەنەۋە، خۋاى بىر ناكەۋىتەۋە مەگەر كەسىك بۆى باس نەكات، چونكە نىزمىرەن پلەى خۆشەۋىستى ئەۋەيە كە خۆشەۋىستىكەت لە ياد بىت.

⑧ ئەگەر كەسىك بىەۋىت بىروات بۆ بىنىنى خۆشەۋىستەكەى سەربازەكانى لەگەلدا دەپۆن، جا خۆشۋىستەن لە پىشەۋەى ھەموو سەربازەكانەۋەدا دەپروات، ئومىدش بەدەۋرەيدا دەسورپىت، تامەزىۋى بىنىنىشى لىي دەخوپىت، ترسىش كۆى دەكاتەۋە لەسەر پىگادا، كاتىكىش گەيشتە دەرگاي شار دلدارەكە پىشى دەكەۋىت بۆ بىنىنى خۆشەۋىستەكەى.

⑨ تۆ سەگەكەت فىرى پاۋ كردوۋە، ئەو سەگە ۋا فىركراۋە كاتىك نىچىرىكت بۆ پاۋ دەكات، ئارەزۋى خۆى لى دەگرىتەۋە ۋەيچى لى ناخوات، چونكە

نيعمه ته كانى توى له پيش چاوه ده ترسى سزاي بدهى، كه چى تو ماموستاي ثاينى
 پٲت ده لٲت: پوو مه كه حه رام و واز له ئاره زوات بٲنه، به لام تو به گوٲى ناكه ي.
 ① سه گى فيرنه كراو نه گه ر نيچيريك پاو بكات بو خوى ئوه خواردنى نيچيره كه
 حه رامه، كه واته كارى مروٲى نه فام كه بو ئاره زوى نه فسى خوى ده يكات به هه مان
 شيوه يه.

② نه ي مروٲ تو عه قلى مه لائيكه تن هه يه، ئاره زوى ئازهل هه يه، هه واي
 شه يتانن هه يه، جا ده توانى به سه ر ئه م سيانه زال بيت: نه گه ر به سه ر هه وا و
 ئاره زواتدا زال بوويت، نه وه ده گه يته پله ي مه لائيكه ت، نه گه ر هه واو ئاره زو زال
 بوو به سه رتدا، نه وه ده گه يته پله ي سه گ.

③ نه گه ر سه گى فيركرا و نيچيريك پاو بكات بو خاوه نه كه ي ئوه خواردنى
 نيچيره كه حه لاله، به لام نه گه ر نيچيريك پاو بكات بو خوى ئوه خواردنى نيچيره كه
 حه رامه.

باسى بىرۋادار ۋى بىرۋا

خۋاى گەۋرە دەفەرمۇۋى: ﴿وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا﴾ (الفرقان: ۵۵)، واتە: بەرپاستى مۇۋى كافر بەردەۋام دۇ بەخۋا دەۋەستىت.

ئەمە جۋانترىن شىۋازى دەربىنە كە قورئان دەرىدەبىت و ماناى لىك دەداتەۋە، بىگومان ئىماندار بەردەۋام لەگەل خۋاى گەۋرەيە و دۇ بە نەفس و ئارەۋات و شەيتان و دوۋمىنانى پەرۋەردگاریدا دەۋەستىت، ئەمە ماناى ئەۋەيە كە حىبى خۋايە و سەرباز و دۇستى خۋايە.

كە بە پالېشتى خۋاى گەۋرە دۇايەتى دوۋمىنى دەۋەۋە و ناخى خۋى دەكات و دەجەنگىت، ھەر ۋەك چۇن ئەۋانەى دۇستى پادىشان پالېشتى لە پادىشاكەيان دەكەن و لە دۇى دوۋمىنەكانى دەجەنگن.

بەلام مۇۋى كافر بە پالېشتى شەيتان و نەفسى خۋى دۇايەتى پەرۋەردگار دەكات، ھەر بۇيەش دەبىننن ۋەتەى پىشىننى چاكامان لەم بارەيەۋە نۇرە و پەنگى داۋەتەۋە (ابن ابى حاتم) لە (عطاءى كورى (دىنا) و (سعيدى كورى (جىبىر) دەگىرىتەۋە دەفەرمۇۋى: ﴿وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا﴾ واتە: بە دۇستانى شەيتان دۇايەتى خۋا دەكات و ھاۋەشى بۇ بىرپار دەدات.

(اللىث)ىش لە بارەى تەفسىرى ئەم ئايەتەدا لە (مجاھد) دەگىرىتەۋە دەفەرمۇۋى: واتە، شەيتان پالېشتى مۇۋ دەكات لەسەر بى فەرمانى خۋا.

(زىد)ى كورى (اسلم)ىش دەفەرمۇۋى: (ظەيىرا) بە واتاى (موالىيا)نە واتە: شەيتان دوۋمىنانى خۋا جۇش دەدات تاكو بى فەرمانى خۋا بكن و ھاۋەشى بۇ بىرپار بدەن، پالېشتىيان دەكات تاكو خۋا لە خۇيان توۋپە بكن.

مۇۋى بىرۋادار بۇ ئەنجامدانى كارى چاك بە پالېشتى خۋا ئەنجامى دەدات،

که چی مروئی کافر و فاجر کاره کانی به پالپشتی شه یقان و ناره زوواتی خوئی نه نجامی دهدات، جا بویه سهره تای نایه ته که به م شیوه دهستی پی کردوه: ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ﴾ (الفرقان: ۵۵)، واته: کافران له جیاتی خوای گه وره شتی که ده پرستن نه سوویدان پیده گه یه نیت نه زیان.

بی برواکان به پیچه وانهی دوستانی خوا که خوای گه وره پالپشتیان ده کات له سهر دژایه تی کردنی شه یقان و هه واو ناره زووی خویمان، نه م مانا جوانه گه وه رایه تی قورئان دهرده خات بۆ که سی که تیی بگات خوای گه وره ده فهرموئی: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا﴾ (الفرقان: ۷۳)، واته: نه وانه که به نایه ت و فهرمووده کانی خوا بیدار ده کرینه وه، هه روا به که پی و کویری و به لالیدا تینا به رن، به لکو تیده فکرن و لئی ورد ده بنه وه ئینجا په پیره وی ده که ن.

(مقاتل) ده فهرموئی: کاتی که به قورئان ناموزگاری ده کرین هه روا به که پی و کویری گوئی بۆ ناگرن که هیچ نه بیستن و هیچ نه بینن، به لکو به دلوه ده بیستن و ده بینن.

(ابن عباس) له باره ی نه م نایه ته دا ده فهرموئی: واته، هه روا به که پ و کویرانه به رانبهر ناموزگاریه کانی قورئان ناوه سستن، به لکو به ترس و له رزه وه به رانبهر ناموزگاریه کانی قورئان ده وه سستن.

(الکلبی) ده فهرموئی: کاتی که گوئی بیستی ناموزگاریه کانی قورئان ده بن ملی بۆ که چ ده که ن و چاو و گوئی بۆ ده که نه وه.

(الفراء) ده فهرموئی: کاتی که قورئانیان به سهردا ده خویندریته وه له سهر شیوه ی پیشوو دانانیشن که ته واو گوئی بیستی نه بن، به لکو به شیوه یه که داده نیشن که گوئی بیست بن.

(الزجاج) ده فهرموئی: واته: که قورئانیان به سهردا ده خویندریته وه به ملکه چی و گریان وه کرنوش ده بن بۆ فهرمانه کانی خوا.

(ابن قتیبه) ده فهرموئی: واته: که ناموزگاریه کانی قورئان ده بیستن بی ناگانین لئی وه کو کابرایه کی که پ و کویر که نه ده بیستی و نه ده بینن.

گوناه و تاوان

بنچينەى ھەموو گوناھىكى گەورە و گچكە پەيوەستە بەم سيانە:

۱ - پەيوەست بوونی دل بە غەیری خۆی گەورە.

۲ - بە گۆی کردنی ھیزی تووپەیی.

۳ - بە گۆی کردنی ھیزی ئارەزووات.

ئەم سيانەش (شیرك) و (ستەم) و (بى پەوشتى) دەگرێتەو، چونكە دل پەيوەست بوون بە غەیری خۆی گەورە ئەو شیركە، كە دەكات یەكێكى تری كردووە بە ھاوبەشی خوا، گۆی پایەلى کردنی ھیزی تووپەیش كوشتنى بە دوا دادیت ئەمەشيان ستەمە، گۆی پایەلى کردنی ھیزی ئارەزووش زینای بە دوا دادیت كە ئەویش بى پەوشتییە، جا بۆیە خۆی گەورە لەم ئایەتەدا ھەرسێكى پێكەووە كۆكردۆتەو كە دەفەرمووی: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ﴾ (الفرقان: ۶۸)، واتە: ئەوانەى ھیچ پەرستراویكى تر جگە لە خۆی گەورە ناپەرستن، كە سیش ناكۆژن كە خوا كوشتنى حەرام كردبێت مەگەر بە حەق و پەوا، ھەرۆھا زیناش ناكەن.

بەلى: ئەم سيانە پالېشتن بۆ یەكترى، وەك ئەوێ شیرك پالېشتیە بۆ ستەم و بى پەوشتى، ھەر وەك چۆن ئیخلاص پالېشتیە بۆ یەكتاپەرستی و ستەم و بى پەوشتیش لە مەرووف دور دەخاتەو، خۆی گەورە دەفەرمووی: ﴿كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ (یوسف: ۲۴)، واتە: بە ھەمان شێوە بۆیە وامان كرد بۆ ئەوێ ھەرچی گوناھ و خراپەییە لێی دور بخەینەو بە پراستی ئەو لە بەندە پاكەكانى ئێمەییە.

به هه مان شیوهش ستهم سه ده کی شیت بۆ بیّ په وشتی، چونکه گه وره ترین ستهم شه ریک په یا کردنه بۆ خوا، هه وهك چۆن گه وره ترین دادپه روه ری به کتاپه رستیه، دادپه روه ری دۆستی به کتاپه رستیه، سته میش دۆستی شیرکه، هه بۆیه ش خوی گه وره نه م دووانه ی پیکه وه کۆ کردۆته وه، به لگه ی به که م که گه وره ترین دادپه روه ری به کتاپه رستیه نه م نایه ته یه: ﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَالِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْغَنِيُّ الْحَكِيمُ﴾ (ال عمران: ۱۸)، واته: خوا و مه لائیکه ت و زانایانی به ئینسافیش به دادپه روه رانه شایه تیان داوه که هیچ په رستراویک نیه جگه له "الله"

به لگه ی دووه م که گه وره ترین سته میش شیرکه نه م نایه ته: ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ (لقمان: ۱۳)، واته: به پراستی هاویه ش برپاردان بۆ خوا سته میکی زۆر گه وره یه.

هه روه ها بیّ په وشتیش سه ده کی شیت بۆ شیرک و سته م، به تاییه ت نه گه ر ئیراده ی به هیز بوو، خوی گه وره له م نایه ته دا زینا و شیرکی پیکه وه کۆ کردۆته وه که ده فه رموی: ﴿الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ (النور: ۳)، واته: پیاوی زیناکه ر ته نها ئافره تی زینا که ر یاخود موشریک ماره ده کات، ئافره تی زیناکه ریش ته نها پیاوی زیناکه ر یاخود موشریک ماره ی ده کات، نه وه له سه ر ئیمانداران حه رامکراوه.

که واته: نه م سیانه (شیرک) و (سته م) و (بیّ په وشتی) هیندیکیان پالپشتن بۆ هیندیکیان، جا هه ر کاتیک خواناسی له دلدا بیّ هیز بوو و شیرک بالاده ست بوو، نه وکات فاحیشه رووی تیده کات خوی تی ده ئالینتی، هه ر وه کو خوی گه وره ده فه رموی: ﴿فَمَا أَوْيَتُمْ مِنْ شَيْءٍ مِّنْعُ الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾ وَالَّذِينَ يَحْنَبُونَ كِبْرًا ۚ الْأَنَامُ وَالْفُلُوحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ

يَغْفِرُونَ ﴿ (الشورى: ٣٦-٣٧)، واته: هر شتيكتان پيټه خسراوه ئه وه زينه تي ژياني
 ئه م دنيايه، به لام ئه و به شهى كه له لاي خوايه چاكترو بهرده وامتره بۆ ئه وانهى
 باوه پيان هيناوه و پشت به پهروه دگاريان ده به ستن، ئه وانهى خويان له گوناھى
 گه وده و تاواني خراب و ناشيرين ده پارپزن، كاتيكيش كه تووپه ده بن چاوپوشي
 ده كه ن.

ليزه دا خواي گه وده پووني كردوته وه كه ئه و به شهى كه له لاي خويدا هيه،
 چاكترو باشتره له وهى له دنيا دا هيه بۆ ئه وانهى ئيمانين هيناوه و پشتيان به
 خوا به ستووه، ئا ئه مه يه كتاپه رستيه، پاشان كه خواي گه وده ده فهرمووى:
 ﴿وَالَّذِينَ يَحْنَبُونَ كِبْرًا إِلَيْنِ وَالْفَوَاحِشَ﴾ ئا ئه مه شيان خو پاراستنه له هيزى
 ئاره زوو.

پاشان خواي گه وده ده فهرمووى: ﴿وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ﴾ ئا ئه مه شيان
 خو پاراستن وبه گوى نه كردنى هيزى تووپه بيه خواي گه وده خواناسى وداوين پاكي و
 دادپهروه ريشى پيكه وه كو كردوته وه كه خير و چاكه هه مووى له م سييه دا
 كو بوته وه.

ٲشت هه لكردن له قورئان

واز هٲئان له قورئان و ٲشت تٲكردنى چه ند جٲرى هه يه:
 يه كه م: ٲشتى تٲده كا و گوٲى بٲ ناگرئ و ئيمانى ٲى ناهٲنٲت.
 دووه م: ٲشتى تٲده كا و كارى ٲى ناكا و گوٲ ناداته حه رام و حه لالى، ئه گهر
 چى خوٲندبٲشيه وه ئيمانى ٲى هٲنابٲت.
 سٲيه م: ٲشتى تٲده كات و حوكمى ٲى ناكات له هه موو ٲوويه كه وه، برٲواى وايه
 كه ئه مه شتٲكه تهنها ووته يه و باوه ٲ ٲى كراو نيه.
 چواره م: ٲشتى تٲده كات و لئى ووردنابٲته وه بزائٲت خوا چى ٲى مه به سته.
 ٲٲنجه م: بٲ نه خوٲشى دٲ و ده روون سوودى لئ نابينٲت و ٲشتى تٲده كات،
 به لكو ٲوو ده كاته غه ٲرى قورئان و سوود له قورئان وه رناگرٲت. ئه مانه هه
 هه مووى له م ئايه ته دا ده رده كه وٲت: ﴿وَقَالَ الرَّسُولُ يَرْبِّ اِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا
 الْقُرْآنَ مَهْجُورًا﴾ (الفرقان: ٣٠). واته: ٲٲغه مبه رﷺ سكالآ ده كات و ده فه رمووى:
 ٲه روه ردگار به راستى قه ومه كه م وازيان له م قورئانه هٲناو ٲشت گوٲيان خست.
 ئه وانه هه ر هه مووى ٲشت كردنه له قورئان، ئه گهر چى هٲندٲكيان له هٲندٲكيان
 كه متر.

مرۇقى دىنيا ويىست و مرۇقى دىنيا نه ويىست

مرۇق كاتىك پۇژ و شەو دەكاته وه ئەگەر مەبەستى تەنھا خوا بىت و دل و ئەندامەكانى پەيوەست بىت بە خوا، ئەوكات خاى گەورە ەموو پىويىستىەكانى بۇ فەراەم دىنىت، دل پەر دەكات لە خۆشەويىستى خۆى، زمانى پاللاو دەكات بە يادى خۆى، ئەندامەكانى ملکہ چ دەكات بۇ بەندايەتى خۆى.

بەلام ئەگەر پۇژ و شەوى کردو ەبەستى تەنھا دىنيا بوو، ئەو ە خواى گەورە ەموو کارەكانى دەيسپىرىتتە نەفسى خودى مرۇقەكە خۆى، ئەوكات دل تەنگ و غەمگىن و پەژارە دەبىت، دل خەرىك دەكات بە خۆشەويىستى غەبرى خوا، زمانى تەنھا ستايشى غەبرى خوا دەكات، ئەندامەكانى لە خزمەت غەبرى خوا سەرف دەكات، وەكو ئازەل كە چۆن كارىك دەكات كە سوودى بۇ غەبرى خۆى ەيە، بۇ نمونە وەكو (كوورە) پەراسوو ەكانى تىك دەشكىنى بۇ گەرم کردنى ئاگرەكە كەچى ەچ سوودىكى لەم کارەيدا بۇ خۆى نيە، ەر كەسىكىش واز بىنىت و پشت بکاتە بەندايەتى خوا و خۆشەويىستى خوا، ئەو ە تووشى پەرسىتنى دروست كراوى خوا دەبىت، خزمەت و خۆشەويىستى بۇ غەبرى خوا دەردەبرىت، خواى گەورە دەفەرمووى: ﴿وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾ (الزخرف: ۳۶). واتە: ەر كەسىك لە ئاستى شوپىنكەوتنى قورئانى پىرۇز دل كۆيرىت و پشت بکاتە فەرمایشتەكانى خودا، ئەو ە شەيتانىك دەكەينە ەاودەمى، تا لەكەلىدا بىتتە برادەر و ەورى.

(سفيان)ى كورى (عيينة) ە بە دۆستەكانى خۆى فەرموو: ەر پەندىكى باوى ەرەبى بىننەو ەئو ە من ئايەتىك دىنمەوكە پال پشتى بکات.

پياويٽ پيئي ووت: ئايه هيچ ئايه تيڪ هه يه له قورئاندا پالپشتي ئه م په نده بکات:
(اعط اخاك تمره فان لم يقبل فاعطيه جمره؟) واته: خورمايه ك بده به دؤسته كه ت
نه گه ر وه ري نه گرت پشكويه كي ناگري پي بده.

(سفيان) ي كوري (عيينة) ش فه رموي: ئه م ئايه ته پالپشتي ئه و په نده ده كه ت:
﴿وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِضْ لَهُ شَيْطَانًا﴾ (الزخرف: ٣٦).

باسى زانست و زانيارى

(العلم) زانست: واتە گواستىنە ۋەى ۋىنەى شتىكى زاندىرا و لە دەرە ۋە بۆ چەسپاندىنى لە ناخى خۇيدا.

(العمل) كار كىردىن: واتە، گواستىنە ۋەى ۋىنەى شتە زانراۋە كەيە لە ناخى ۋە بۆ چەسپاندىنى لە دەرە ۋە لەسەر ئەندامە كانىدا.

جا ھەر كاتىك ئەو زانستەى لە ناخى خۇيدا دەيچەسپىنىت يەكى گرتە ۋە لەگەل ئەۋەى لە دلىدايە ئەۋكات ئەۋە زانستىكى تەۋاۋە و بە سوۋدە.

بەلام زۆرىك لە خەلگى ئەو زانستەى ۋەرى دەگىرن بە ھىچ شىۋەيەك يەك نىيە لەگەل ناخياندا، كەچى ۋا دەزانن ئەو شتەى ۋەرى گرتۋە زانستە، بەلام لە راستىدا ۋانىيە، بەلى زۆرىنەى زانستى خەلگى بەم شىۋەيە.

ئەو زانستەى لە دلدايە، ۋە يەكيش دەگىرتە ۋە لەگەل دەرە ۋەيدا دوو جۆرە:

◀ جۆرىكىيان بە چەنگ كەۋتنى مۇۋك كامەران دەكات، ئەم جۆرەشيان ناسىن و زانست بوۋنە بە خوا و ناو و سىفات و كارەكانى خوا و كىتبەكانى ۋەفەرمان و قەدەغەكراۋەكانىيەتى.

◀ جۆرەكەى تىريان ئەگەر مۇۋك نەيزانىت زەرەرى پى ناگات، ئەۋەشيان ئەو زانستەيە كە نە بەنەزانىنى زىانت پىدەگات، نە بەزانىنىشى سوۋدت پى دەگات، دەبىنن پىغەمبەر ﷺ ھەموو كاتىك پەناى دەگرت بە خوا لە زانستىك كە سوۋدى پى ناگەيەنىت، ئەمە زۆرىك لەو زانستانە دەگىرتە ۋە ئەگەر نەيزانى زىانت پى ناگات، ۋەكو زانستى گەردوونناسى و زانستى زەۋىناسى و نمۇنەى ئەمانەش.

پلە و پاىيە ۋە بەنرخى زانست بەپى زانراۋەكە و ئاتاج بوۋن پى دەردەكەۋىت، ھىچ پلە و پاىيەكيش نىيە بگات بە پلە و پاىيەى زانست بوۋن بەخوا.

ئەو زانستەي كارەساتى لە دۈادايە، ئەو زانستەيە كە خوا پېيى خۇش نىيە، ئەمەشيان دۈو جۆرە.

﴿جارى وا ھەيە زانستەكەي فەسادە، جا فەسادى زانستەكەي ئەوھيە كە وا دەزانىت ئەنجامدانى ئەو كارە خۇشەويستە لاي خوا كەچى واش نىيە، يان وا دەزانىت ئەنجامدانى ئەو كارە لە خواي نزيك دەكاتەوھ كەچى واش نىيە.

﴿جارى واش ھەيە مەبەست و ئىرادەكەي فەسادە، فەسادى مەبەست و ئىرادەكەشى ئەوھيە كارىك دەكات مەبەستى خوا و ئاخىرەت نىيە، بەلكو لەم كارەي مەبەستى دنيا و پەزنامەندى خەلكيە.

بەلى: ئەمە دۈو كارەساتە كە لە كار و زانستدا ھەيە، مەرفىش لىي پزگار نابىت مەگەر خۇي فېرى ئەو شتەنە نەكات كە پېغەمبەر ﷺ ئەنجامى داوھ و فەرمانى پىداوھ ئەمە لە بوۋارى زانستدا، لە بوۋارى كارو كەردەوھشدا، دەبىت مەبەستى خواو دۈپۇژ بىت. ئەگەر واى نەكرد ئەوكات كارو كەردەوھكەي و زانستەكەي فەساد دەبىت.

ئەوھش بزەنن (الإيمان) و (اليقين) زانستى دروست بە مەرفىش دەبەخشن و مەبەستى دروست بە مەرفىش دەبەخشن، ئا لىرەدا بۆمان پۈۈن دەبىتەوھ كە زۆرىنەي خەلكى ئىماننىكى دروستيان نىيە، چۈنكە زانستىكى دروست و مەبەستىكى دروستيان نىيە. مەرفىش ناگات بە ئىمانى پاست و دروست مەگەر لە پىگاي پېغەمبەرەوھ نەبىت و واز نەھىنىت لە ھەوا و ئارەزواتى خۇي، ئەوكات دەكات زانستەكەي لە دەلاقەي سەروشى وەرگرتوۋە، مەبەستىشى خوا و دۈا پۇژ دەبىت. ئا ئەمە زانستىكى دروستە و كارىكى دروستە لە نىۋان خەلكىدا ھەبىت، ئەوھ كارى ئەو كەسانەيە كە خوا ھىدايەتى داۋن ئەوانەي كە بەپاستى شوپىنكەوتەي پېغەمبەر ﷺ.

جۆرهکانی ئیمان

ئیمان دوو جۆری ههیه:

١. ئیمانی پڕوآلهتیه، واته: ئیمانتهکهی لهسهه زمانی و لهسهه نهندامهکانی بدرهوشیتتهوه و کاری پێ بکات.

٢. ئیمانی ناو دلّه، واته: به دلّهوه ئیمانتيکی پتهوی ههبيت به خوا و ملی بۆ که چ کات و خوشی بویت.

ئهگینا کاروکردهوه به پڕوآلهت سوودی پێناگهیهنیت، ئهگهه دلی ئیمانی تیا نهبيت، ئهگهه چي ئیمان هینانی به پڕوآلهتهکهی خوین و مال و منالی دهپارپزیت — بهلام ئه و کارانهی به پڕوآلهت دهیکات پۆزی قیامهت سوودی پێ ناگهیهنیت —

بههمان شیوهش ئیمانی دل سوودی پێناگهیهنیت، ئهگهه ههچ کاروکردهوهیهکی لهگهڵدا نهبيت، مهگهه عوزری ههبيت کهبی دهسهلات بیت یان نۆر لیکراو بیت یان لهترسی لهناوچوون کاروکردهوه نهکات.

کهواته — ههکه سێک بانگهێشی ئیمان بکات — لهگهڵ ئهوهشدا ههچ کاروکردهوهیهکی موسلمانانهش نهکات، ههچ بهربهست و عوزیکیشی نهبيت ئهوه پڕوآلهتی بهلگهیه لهسهه ئهوهی که دلی به فساد چووه و ئیمانی تیانیه، کهمی کردهوهکانی بهلگهیه لهسهه کهمی ئیمانی، زۆری کردهوهکانیشی بهلگهیه لهسهه زۆری ئیمانی.

جا ئیمان کاکله و دلی ئیسلامه، یهقینیش کاکله و دلی ئیمان، ههه زانست و کردهوهیهکیش ئیمان و یهقینی پێ زیاد نهبيت ئهوه عهبداره، ههه ئیمانیکیش کردهوهی لهگهڵدا نهبيت عهبداره.

تەۋەككول و جۆرەكانى

تەۋەككول لەسەر خۇدا كىردن دوو جۆرى ھەيە :

يەكەمىيان: مەرۇف كە تەۋەككول لەسەر خۇدا دەكات بۆ پىكرىدەۋەي ئاتاجىيەكانىيەتى لە دنيا، يان بۆلى لابرېدى نەھامەتەكانىيەتى لە دنيا. دووهمىيان: تەۋەككول لەسەر خۇدا دەكات بە مەبەستى بە دەست ھىنانى ئەو شتانەيە كە خوا پىتى خۆشە ۋەكو: لە ئيمان و يەقىن و جىھاد و بانگەۋازى بۆ خوا. گەرەتەرىن جۆرى تەۋەككول كىردن لەسەر خوا تەۋەككولى ھىدايەت و يەكتاپەرستى و شوئىنكەۋتنى پىغەمبەر و جىھادە، كە ئەم جۆرەيان تەۋەككولى پىغەمبەران و شوئىنكەۋتوانىيانە.

تەۋەككول جارى ۋا ھەيە دەبىتتە ناچارى، ئەۋىش كاتىك مەرۇف ھىچى چەنگ ناكەۋىت تەنھا تەۋەككول نەبىت لەسەر خوا، ھەر ۋەك ئەۋەي دەبىنن مەرۇفك ھىچ لە دەسەلاتى ناىەت لە ۋ كارەي بۆى پىش ھاتوۋە، دەبىنن ھىچ مۆلگەيەك نىە جگە خوا نەبىت، بۆيە ئەۋكات بە ناچارى تەۋەككول لەسەر خوا دەكات.

جارى ۋاش ھەيە تەۋەككول بە ھەلېزاردىنى خوى مەرۇفكە خۆيەتى، ئەمەشيان لە كاتىكدا دەبىت كە دەبىنن ھۆكارىك ھەيە بۆ پاپەپاندنى كارەكەي، جا ئەۋكات ئەگەر ھاتوۋ ھۆكارەكەي ھەيە شەرىعى بوو خوا رىگاي دابوۋ ئەنجام بدىت، ئەۋە ۋازلىيېننى لۆمەكراۋە ۋ باش نىە، بەلام ئەگەر ھاتوۋ تەنھا پىشتى بە ھۆكارەكە بەست و پىشتى لە تەۋەككول كىرد ئەمەش لۆمەكراۋە باش نىە، بەلكو ۋا چاكە ۋا جەبە ھۆكارەكە ئەنجام بدات و تەۋەككولىشى لەسەر خوا بىت.

بەلام ئەگەر ھاتوۋ ئەنجام دانى ھۆكارەكە ھەرام بوو، ئەۋە ۋاز لە ھۆكارەكە دەھىنن و پىشت بە تەۋەككولەكە دەبەستى، چونكە تەۋەككول گەرەتەرىن ھۆكارە بۆ گەيشتن بە ئامانچ و لابرېدى نەھامەتەكان، بەلكو بە ھىزەتەرىن ھۆكارەيشە، ئەگەر

هۆکاره که (مباح) بوو، ئه وه تیی ده پوانی بزانی ئایا ئه و ته وه کوله ی له سهر خوا هه ته بی هیزی ده کات یان نا؟ جا ئه گهر بی هیزی ده کرد، ئه وه وازهینانی چاکتره، به لام ئه گهر بی هیزی نه ده کرد ده ست پیوه گرتنی چاکتره، چونکه حکمه تی خوای گه وره وا ده خوازییت، ناکرییت وا نه کرییت، به تایبه ت له به ندایه تییدا، ئه وکات ده کات به ندایه تی دلت به (توکل) کردوو، به ندایه تی نه ندامه کانیش به هۆکار نه نجام داوه.

ئه وه ی ته وه کول پته و ده کات ده سگرتنه به و هۆکارانه ی فه رمانیان پیکاروه، هه رکه سیك به م شیوه نه کات ئه وه ته وه کوله که ی دروست نابیت، هه ر وه کو چۆن ده ست گرتن به هۆکاره وه بۆ ئامانج ئه وه (رجاء) بۆ مروّف فه راهه م دینیت، هه ر که سیك وانه کات ئه وه (رجاء) ه که ی ته مه ننایه، هه رکه سیك ده ست به هۆکاره وه نه گریت، ده کات ته وه کولی بی ده سه لاتیه، بی ده سه لاتیه که شی ته وه کوله.

نهیننی و راسته قینه ی ته وه کول پشت پی به ستنی دلّه ته نها به خوا، ده ست گرتن به هۆکاریش زیانی پی ناگه یه نیت ئه گهر دلی پیوه نه به ستیته وه و پشت و په نای ته نها ئه و بیت، هه ر وه کو ئه و سوودی پیناگه یه نیت که بلیت: (توکلت علی الله) واته: (توکل)م له سهر خوا کردوو. له گه ل ئه وه شدا پشت و په نا و بپوای به که سیکی تربیت، چونکه (توکل) به زمان شتیکه و (توکل) به دلّیش شتیکی تره، هه ر وه کو ته و به کردن به زمان له گه ل سووربوونیشی له سهر گونا ه شتیکه، وه ته و به کردن به دلّ و به زمان نه گووتنی شتیکی تره.

به نده که ده لّیت: (توکلت علی الله) واته: (توکل)م له سهر خواجه، له گه ل ئه وه شدا به دلّ وه پشتیوانی به غه یری خوا بیت، وه کو ئه وه وایه که بلیت: (تبت الی الله) واته: ته و به م کردوو بۆ خوا، به لام له گه ل ئه وه شدا سووربیت له سهر گونا ه و تاوان.

سكالاي خواناس و سكالاي نه فام

مروفي نه فام و نه زان نه وهيه كه گلهيي له خوا دهكات لاي خه لگي، نه وه نه وپه پي نه فاميه به رانبر به خوي گه وره، چونكه نه گه ر په روه ردگاري خوي بناسيبايه نه وكات هه رگيز گلهيي لي نه ده كرد، نه گه ر خه لكيشي بناسيبايه نه وه هه رگيز گلهيي لا نه ده كردن.

هيئدي له زانا ياني (السلف) پياويكيان بيني گلهيي له لاي پياويك ده كرد له دهست هه ژاري و ئاتاجي دنيا، جا پتيان گووت: كابرا سويند به خوا نه و گله ييهي تو هيچ سوودي نيه، تو چون گلهيي له كه سيك ده كه ي كه په حمت پيدهكات له لاي كه سيك كه په حمت پي ناكات.

مروفي خواناس گلهيي خوي ته نها لاي خوي گه وره دهكات، به لي نه گه ر مروفي زور خواناس بيئ گلهيي لاي خوي گه وره دهكات له نه فسي خوي نهك له لاي خه لگي، به لكو نه و گلهيي له كار ه قيزه ونه كاني خه لگي و خويه تي، چونكه نه و سه يري نه و ئايه ته دهكات كه ده فهرموي: ﴿وَمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ﴾ (الشوري: ٣٠)، واته: هه ر به لاو نه هاهمه تيه كتان به سه ر هاتبيئت، نه وه ده ره نجامي نه و كارو كرده وانه يه كه به ئاره زوي خوتان نه نجامتان داوه.

هه روه ها ده فهرموي: ﴿وَمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ﴾ (النساء: ٧٩). واته: هه رجي ناخوشيه كت بو پيش ديئ نه وه دهستي خوي تيډايه.

له ئايه تيكي تر ده فهرموي: ﴿أَوَلَمَّا أَصَبْتُمْ مُمْصِيَةً قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ﴾ (ال عمران: ١٦٥). واته: ئايا كاتييك به لاو ناخوشيه كتان توش هات ده لين: نه مه جي بوو؟ بو وات به سه ر هات؟ له كويوه

ئەمە مان بۇ ھات؟ ئەي بۇ لە يادتان چوۋ لە جەنگى بەدردا بەراستى ئۆۋە دوو
ئەۋەندەتان بەۋان کرد ئىنجا پىيان بلى: ئەم بەلایە لەلایەن خۆتانەۋە توشتان
ھات.

جا گلەيى کردن پلەي ھەيە:

يەكەم: خراپترینيان ئەۋەيە گلەيى لە خوا بکەي لە لای خەلکى.

دوۋەم: بەرزترین و باشترينيان ئەۋەيە گلەيى لە نەفسى خۆت بکەي لە لای
خوا.

سېيەم: مام ناۋەندىەكەشى ئەۋەيە گلەيى لە خراپەي خەلکى بکەي لە لای خوا.

ژیان له گوږپرایه ځای خوا و پیغه مبهردایه

خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّهُ اللَّهُ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَٰهُهُ خُشُّوا﴾ (الانفال: ٢٤)، واته: نهی نه وانهی باوه پتان هیناوه، به دهم بانگه وازی خوا و پیغه مبهردوه بچن کاتیک بانگتان ده کهن بؤ نه وشتهی ده تانزینیتوه، چاک بزائن به پاستی خوای گه وره ده بیته له مبهرد له نیوان مروځ و دلی، بیگومان هر بؤ لای نه ویش کډه کرینه وه.
 نه م نایه ته پیروزه چند شتی له خوگرتوه:

یه که م: ژيانی ناسوودهی و کامه رانی به وه لامدانه وهی خواو پیغه مبهرد ﷺ چنگ ده که ویت، هر که سیک وه لامی بانگه وازی خواو پیغه مبهرد ﷺ نه داته وه و گوږپرایه لیان نه کات مردووه و ژيانی چنگ نه که وتووه، نه گهر چی ژيانی ناژه لیشی هه بیت، که نه م ژيانه ناژه لیه نرمترین ناژه ل له گهل نه ودا تیایدا به شداره.

جا ژيانی پاسته قینه و کامه ران نه وه یه که به دل و لاشه وه لامی بانگه وازی خواو پیغه مبهرد ﷺ بداته وه، نا نه مانه ژيانیان له بهردایه نه گهر چی به لاشه مردوش بن، جگه له وانه مردوون نه گهر چی به لاشه ش زیندووبن.

که واته نه و که سه ژيانیکی کامل و ناسوودهی هه یه که به ته وای وه لامی بانگه وازی پیغه مبهرد ﷺ ده داته وه، چونکه هر شتیک خواو پیغه مبهرد خه لکی بؤ بانگ بکهن نه وه ژيانی پیوه به نده، هر که سیک به شیکي لی بغه وتی ده کات به شیکي ژيانی لی فو تاوه، به نه ندازهی وه لامدانه وهی بانگه وازی پیغه مبهرد مروځ ژيانی کامه ران ده بیت.

(مجاهد) ده‌فهرموی: (لما یحییکم) واته: خواو پیغه‌مبه‌ر ﷺ بانگتان ده‌کن بۆ ئه‌و شتانه‌ی حه‌ق و ژیا‌نی ئیوه‌ی تیا‌یه.

(قتاده) ده‌فهرموی: (لما یحییکم) واته: وه‌رن به‌ره‌و پیلی ئه‌م قورئانه چونکه ژیا‌ن و به‌خته‌وه‌ری تیا‌یه، پر‌گار‌بوونی دنیا و قیا‌مه‌تی تیا‌یه.

(السدي) ده‌فهرموی: واته: ئا ئه‌م ئی‌سلا‌مه ژیا‌نتان پی ئه‌به‌خشیت دوا‌ی ئه‌وه‌ی که کافر بوون وه‌ک مردوو وا بوون.

(ابن اسحاق) ده‌فهرموی: (لما یحییکم) واته: وه‌لامی خواو پیغه‌مبه‌ر ﷺ بده‌نه‌وه که بانگتان ده‌کن بۆ جه‌نگ له کاتی‌کدا خوا‌ی گه‌وره سه‌ربه‌زی کردن به‌م جه‌نگه دوا‌ی ئه‌وه‌ی که ئیوه زه‌لیل بوون، وه به هیزی کردن که بی هی‌زبوون، به‌م جه‌نگه ئیوه‌ی پاراست له دووژمن.

ووته‌ی ئه‌م زانا‌یا‌نه له پاستیدا هه‌مووی یه‌ک ده‌گریته‌وه ئه‌ویش ئه‌وه‌یه گو‌ی‌پ‌ایه‌لی و جی به‌جی کردنی ئه‌و په‌یا‌مه‌یه به دل و لاشه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ هی‌ناو‌یه‌تی.

(الواحدی) ده‌فهرموی: زۆرینه‌ی زانا‌یا‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ن که مانای (لما یحییکم) جیهاده، ئه‌مه‌شیا‌ن ووته‌که‌ی (ابن اسحاق) ه، که زۆرێک له زانا‌یا‌ن ئه‌م پایه‌یا‌ن هه‌لبژاردوو، (الفراء) ده‌فهرموی: هه‌ر کاتی‌ک خوا‌ی گه‌وره بانگی کردن بۆ ژیا‌ن ئه‌وه فه‌رمانتان پێ‌ده‌کات به جیهاد که به‌هنگن له دژی دووژمنا‌نتان، ده‌یه‌و‌یت به‌م جیهاده به‌هی‌زتان بکات، به‌لام ئه‌گه‌ر وازیا‌ن له جیهاد هی‌نا ئه‌وه بی هی‌ز ده‌بن و دووژمن به‌سه‌ریاندا زال ده‌بی‌ت و تێکیان ده‌شکێ‌تی‌ت.

(ابن قیم) ده‌فهرموی: منیش ده‌لێم: جیهاد پله‌یه‌کی زۆر به‌رزه ژیا‌ن به‌ م‌رؤف ده‌به‌خشیت له دنیا و به‌رزه‌خ و دوا‌پ‌وژدا.

ده‌بی‌نین له دنیا ژیا‌ن به‌ م‌رؤف ده‌به‌خشێ، چونکه بالا ده‌ستی و سه‌رکه‌وتنیا‌ن به جیهاده، له به‌رزه‌خیش ژیا‌ن به‌ م‌رؤف ده‌به‌خشێ هه‌ر وه‌ک خوا‌ی گه‌وره له‌م باره‌یه‌وه ده‌فهرموی: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءُ عِنْدَ

رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿۱۶۹﴾ (ال عمران: ۱۶۹). واتە: ۋا نە زانن ئەۋانەى لە پېنناۋى خوا شەھىدبوون ۋ كوژدانن، مردوون، نە خېر ۋانىە، بە لكو ئەۋانە زىندوون، لای پەرۋەردگارىان لە پىزق ۋ پۆزى تايىبەت بە ھەرەۋەرن.

لە دوا پۆزىش ژيان بە مەۋق دەبەخشى، ئەۋەيە كە بەشى جەنگاۋەر ۋ شەھىدەكان لە خۆشى ۋ بەخششى خوا لە بە ھەشت لە ھەموو كەسىك زياترە. جا بۆيە (ابن قتىبە) دەيفەرموو: ماناى (لما يحيىكم) واتە: كەيشتن بە كارۋانى شەھىدانە.

ھىندى لە زاناىانى تەفسىرىش فەرموويانە: (لما يحيىكم) واتە: بە ھەشت، چۈنكە بە ھەشت ژيانىكى كامەرانى ۋ ئاسۋودەى بەردەۋامە.

جا ئەم ئايەتە ئەۋ تەفسىرانە ھەموۋى دەگرىتەۋە، چۈنكە ئيمان ۋ ئىسلام ۋ قورئان ۋ جىھاد، بەختەۋەرى ۋ ژيانى دلى پىۋەبەندە.

بە ھەمان شىۋەش ژيانى كامىل ۋ نەبراۋە ۋ ئاسۋودە تەنھا لە بە ھەشتدايە، پىغەمبەرىش ﷺ خەلكى بانگ دەكات بۆ ئيمان ۋ بە ھەشت، كە واتە پىغەمبەر ﷺ خەلكى بانگ دەكات بۆ ژيانى ئاسۋودە لە دنيا ۋ دواپۆزدا، مەۋقىش پىۋىستى بە ھەردو جۆرە ژيانە كە ھەيە:

ژيانى جەستەيى كە بەم ژيانە شتى بە سوود ۋ بى سوود جىادەكاتەۋە، ئەۋ شتانە ھەلدەبژىرى كە سوودى پى دەگەيەنىت.

ئەگەر ژيانى جەستەى تەۋا نەبىت، ئەۋە بە گوپرەى ناتەۋاۋىەكەى توۋشى ئىش ۋ ئازار ۋ بى ھىزى دەبىت، بۆيە ژيانى مەۋقى نەخۆش ۋ خەفەت بارو غەمگىن ۋ ترسنۆك ۋ ھەزار ۋەكو ژيانى مەۋقى دروست نىە.

ژيانى دلش كە بەم ژيانە پاست ۋ ناراست ۋ چاك ۋ خراپ ۋ ھىدايەت ۋ سەرگەردانى لىك جىادەكاتەۋە، بەلام بەم ژيانە حق ھەلدەبژىرىت بەسەر ناحەق.

ھەر بەم ژيانە پۆخىە مەۋق دەتوانىت زانست ۋ كارۋكردەۋەى بە سوود ۋ بى سوود لىك جىابكاتەۋە، ھەر ئەم ژيانەش ۋا لە مەۋق دەكات ھىزى ئيمان ۋ خۆشەيىستى بۆ حق پىدەبەخشى، پى لىبۋونەۋەى بۆ ناحەقى پىدەبەخشى.

مروّف نه گهر ژيانی رۆحی نه بوو نه وانا توانیت شتی به سوود و بئی سوود له یه ک جیا بکاته وه، نه گهر چی هیزی جیا کردنه وه شی هه بیته هه رانا توانیت شتی به سوود به سه ر شتی بئی سوود هه لَبْزِیْت.

هه ره وه ک چۆن مروّف جهستهی ژيانی له بهردانیه تاوه کو مه لانیکهت به فه رمانی خوای گه وه ژيانی به بهردا نه کات، که نه و مه لانیکهته نیردراوی خوایه تا کو رۆحی به بهردا بکات، جا به م رۆحه جهستهی مروّفه که زیندو ده بیته، نه گینا پیشتەر له گه ل مردوواندا ده ژمیردرا، به هه مان شیوه ش دل مردوو و ژيانی له بهردا نیه تا کو پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام نه و رۆحهی له بهردا نه کات که له لایه تی، خوای گه وه ده فه رمووی: ﴿يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ (النحل: ۲)، واته: خوای گه وه به مه لانیکهت ژيانه وه که قورئان ده نیریت بۆ هه رکه سیك بیه ویت له بهنده کانی.

خوای گه وه ده فه رمووی: ﴿يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ (غافر: ۱۵)، واته: خوای گه وه ژیان به فه رمانی خوی ده نیریت بۆ هه ر کام له بهنده کانی که بیه ویت.

له ئایه تیکی تر ده فه رمووی: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَٰكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا﴾ (الشوری: ۵۲). واته: به هه مان شیوه ش ئیمه قورئانمان بۆ په وانه کردیت له لایه ن خۆمانه وه، که ژیان به خشه به دل و ده روون، له کاتی که که تو نه تده زانی قورئان چیه و ئیمان چیه، به لام ئیمه نه م قورئانه مان کرده رووناکی و نوریک که رینموونی هه رکه سیکی پی ده که یه ن که بمانه ویت له بهنده کانمان.

خوای گه وه لیره دا پوونی ده کاته وه وه حی که قورئانه رۆح و نوور و ژيانه وه ی دلی پیوه بهنده، وه ژيانی جهسته ش له لایه ن مه لانیکهتهی فه رمان پیکراو ده به خشریت، که واته هه رکه سیك پۆحی جهستهی به بهردا کرابیته له لایه ن مه لانیکهته وه، پۆحی دلشی رۆحی به بهردا کرابیته له لایه ن پیغه مبه ره وه که قورئانه، ده کات له هه ردوو ژیان سه رفرازه و هه ردوو ژيانه که ی چنگ که وتوو.

ھەر كەسىكىش مەلانىكەت جەستەي پۇخى بە بەردا كىرد، بە لام پۇخى قورئانى
 ۋەرنە گرتىبو، دەكات يەك جۆرە ژيانى ھەيە و ژيانىكى لە دەست داۋە كە ژيانى
 پاستە قىنەيە خۋاى گەۋرە دەفەرموۋى: ﴿أَوْمَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا
 يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا﴾ (الانعام: ۱۲۲).
 واتە: ئايا ئەۋكەسەي كە مردوۋە بە ھۆى بى باۋەپىەۋە، ئىنجا بە ھۆى ئىمانەۋە
 زىندوۋمان كىردەۋە و نور و پووناكىمان بۇ ساز كىرد لە ژيانىدا كە قورئانە لە ناو
 خەلگىشدا پىئى دەروات و ھەلسوكەۋت دەكات، ۋەكو ئەۋكەسە ۋايە كە لە ناو
 تارىكىە كاندا گىرى خۋاردوۋە و لىئى دەرنەچىت؟!

خۋاى گەۋرە لەم ئايەتەدا نور و ژيانى پىكەۋە كۆكردۆتەۋە بۇ ئەۋكەسەي
 ئىمانى ھىناۋە، بۇ ئەۋكەسەش كە پىشتى كىردوۋە لە دىنى خوا مردن و تارىكىايى
 پىكەۋە كۆكردۆتەۋە.

(ابن عباس) و ھەموو زانايانى تەفسىر لە بارەي ئەم ئايەتەدا ﴿أَوْمَنْ كَانَ مَيِّتًا
 فَأَحْيَيْنَاهُ﴾ فەرموۋىانە، واتە: مەۋفۇ كافر گومراپوۋە، ئىمە ھىدايە تماندا.

كە دەفەرموۋى: ﴿وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ﴾ چەند شتى لە خۇ
 گرتوۋە:

يەكەم: ئەۋكەسە كە ئىماندارە نور و پووناكىەكى پىيە پىئى دەپوات، كە چى
 ئەۋانەي سەرلىشىۋاون لە ناو تارىكىدان، جا نمونەي ئەۋ مەۋفە ئىماندارە و ئەۋ
 سەرلىشىۋاۋانە ۋەك نمونەي كۆمەلە خەلگىك ۋايە كە لە شوئىنىكى تارىكىدا شەۋيان
 بەسەر داھاتوۋە و پىگايان لى وون بوۋە بۆيە پاۋەستاون.

دوۋەم: ئەۋ كابرايە بە نور و پووناكىەۋە بە ناۋياندا دەپوات ئەۋانىش بۇ
 پىۋىستى خۇيان نوۋرى لى ۋەردەگىرن.

سىيەم: ئەۋ كابرايەي خاۋەن نوۋرە پۇژى قىامەت بەسەر پردى (صراط)دا
 دەپوات نوۋرى خۇي بە دەستەۋەيە لە كاتىكىدا موشرىك و منافىقەكان نوۋريان لى
 كۆژاۋەتەۋە.

له سه‌ره‌تای باسه‌که‌مان که باس‌مان کرد خوی گه‌وره ده‌فرمووی: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّهُ اللَّهُ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ﴾ (الانفال: ۲۴). نه‌و پای‌هی مه‌شه‌وره له بار‌هی نه‌م نایه‌ته‌وه نه‌وه‌یه خوی گه‌وره ده‌بیته له‌م‌پر له نیوان بر‌وا و کوفر، له نیوان کافر و نیمان‌دار، له نیوان نه‌وان‌هی گو‌پ‌رای‌هی خوا ده‌که‌ن و له نیوان نه‌وان‌هی بی‌فرمانی خوا ده‌که‌ن، نه‌مه ووته‌ی (ابن عباس) و جمهوری زانایانی ته‌فسیره .
ته‌فسیریکی تریش هه‌یه بو نه‌م نایه‌ته نه‌ویش نه‌وه‌یه که خوی گه‌وره نزیکه له دلی به‌نده‌کانی هیچ شتیکی لی‌شاراوه نیه .

(الواحدی) له (قتاده) ده‌گیر‌یته‌وه ده‌فرمووی: نه‌مه گون‌جاوه بو ته‌فسیری نه‌م نایه‌ته، چونکه وه‌لامدان‌وه له دل‌دا هه‌ل‌ده‌قول‌یت، که‌واته وه‌لامدان‌وه نه‌گر به دل نه‌بیته جه‌سته هیچ سوودی نیه، چونکه خوی گه‌وره به ناگایه به‌وه‌ی له ناو دلی مرو‌ف‌دا چی هه‌یه ده‌زان‌یت وه‌لامی داوه‌ته‌وه یان نا .

جا ووته‌ی یه‌که‌م وا ده‌رده‌خات نه‌گر که‌م‌ته‌ر خه‌میتان کرد له وه‌لامدان‌وه‌ی خواو پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ، نه‌وکات خوی گه‌وره ده‌بیته له‌م‌پر له نیوان مرو‌ف‌و دل‌یدا، بو‌یه مرو‌فه‌که ناتوان‌یت به‌ده‌م بانگه‌وازی خواو پی‌غه‌م‌به‌ره‌وه بج‌یت نه‌مه‌ش وه‌کو سزایه‌ک وایه بو مرو‌فه‌که، چونکه حه‌قیان بو پ‌وشن بو‌وه به‌لام وه‌لامیان نه‌داوه .

خوی گه‌وره ده‌فرمووی: ﴿وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ (الانعام: ۱۱۰)، واته: ئیمه دل و چاوه‌کانیان هه‌ل‌ده‌گیر‌ینه‌وه، هه‌روه‌ک چ‌ون یه‌که‌م‌جار له سه‌ره‌تاوه باور‌یان نه‌ه‌ینابوو .

هه‌روه‌ما ده‌فرمووی: ﴿فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ (الصف: ۵)، واته: کاتیک نه‌وان گو‌ییان بو پ‌استی نه‌گرت و له حه‌ق لایان‌دا، خوی گه‌وره‌ش دل‌ه‌کانیان له خسته‌برد و موری پ‌یدانا .

له نایه تیکی تر ده فره مووی: ﴿فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ﴾
(الأعراف: ۱۰۱)، واته: چۆن له پێشدا بره یایان به خوا نه بوو، هه ر واش بی باوه ر
مانه وه.

له نایه ته که دا مروؤف ئاگادار ده کاته وه که به دل وه لامی خواو پیغه مبه ر ﷺ
بده نه وه، نه گه ر چی به جه سته وه لامیان دانه وه، به لام با دلشی له گه لدابیت.
نه یینه کی تریش له نایه ته که دا هیه ئه ویش ئه وه یه که خوی گه وره شه رع ی
ناردوو فره مانیشی به مروؤف کردوو کاری پی بکات، به هه مان شیوه ش قه ده ر و
ئیمان هینان به قه ده ری پیکه وه کۆ کردۆته وه خوی گه وره ده فره مووی: ﴿لَمَنْ
شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ﴾ (۲۸) وَمَا نَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ (۲۹) ﴿(التکویر: ۲۸
- ۲۹). واته: ئه م قورئانه یادخه ره وه یه، به لام بۆ ئه وانه تان که ده یانه ویت پێبازی
پاست و دروست بگره به ر، ویستی ئیوه ش نایه ته دی مه گه ر کاتیك خوی
به ره ردگاری جیهانیان بیه ویت.

ده فره مووی: ﴿فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ﴾ (۵۵) وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ
(المذثر: ۵۵-۵۶)، واته: ئه م قورئانه ئامۆزگاریه، ئه وه ی بیه ویت با یادی بکات و
شوینی بکه ویت، ئه و خه لگه ش یاده وه ری وه رناگریت و بیر له م پاستیانه ناکاته وه
مه گه ر ویستی خوی له سه ر نه بیت.

تو نازانی خیر له چی دایه

خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿کَتَبَ عَلَیْکُمْ الْقِتَالَ وَهُوَ کَرَهُ لَکُمْ وَعَسَى أَنْ تَکْرَهُوا شَیْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّکُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَیْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّکُمْ وَاللَّهُ یَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ۲۱۶)، واته: جهنگ له سهرتان برپار دراوه که شتیکی گرانه لاتان، به لام له وانه یه شتیکتان لا ناخوش بیت که چی خیری تیا بیت بۆتان، هه روها له وانه شه شتیکتان پی خوش بیت که چی شهر ی تیا بیت بۆتان، بیگومان خوای گه وره ده زانیت خیر له چی دایه، ئیوه نایزانن.

له نایه تیکی تر ده فهرمووی: ﴿فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَکْرَهُوا شَیْئًا وَیَجْعَلَ اللَّهُ فِیْهِ خَیْرًا کَثِیْرًا﴾ (النساء: ۱۹). واته: نه گه ر خوشتان نه ویست و لییان بیزار بوون، نه وه دوور نیه و ده شیت چه زتان له شتیک نه بیت و خوا بیکات به مایه ی خیر و بیژی زۆر و بی سنوور بۆتان.

نایه تی به که م باسی جههاد ده کات که هیژی توپه یی له خوگر تووه، نایه تی دووه میس باسی ژن خواستن ده کات که هیژی ئاره زووی له خوگر تووه، مرۆف به م هیزه تووپه ییه ی که هه یه تی له لای گرانه به رهنکاری دووژمن ببیته وه له نه فسی خو ی ده ترسی، به لام نه وه ی که له سه ر نه فسی گرانه خیری دنیا و قیامه تی نه وی تیا یه، چه زیش ده کات به رهنکاری دووژمن نه ببیته وه نه مه ش شهر ی دنیا و قیامه تی نه وی تیا یه، به هه مان شیوه ش چه ز ناکات ئافره تی ک بخوازی ت له به ر هیندی پوهشت که پی خوش نیه، به لام نه وه پوهشتانه خیری بۆ نه و تیا یه که چی نه و به م خیر و بی ره نازانیت، چه ز ده کات ئافره تی ک بخوازی ت له به ر هیندی پوهشت که پی خوشه نه و پوهشتانه ی هه یه، به لام نه وه پوهشتانه شه پی بۆ نه و تیا یه که چی نه و به م شه په نازانیت.

مرؤف هه روهك خواي گه وړه وه سفی کردووه سته مكار و نه فامه، مرؤف به هه له داده چیت نه گه ر وا لیکبداته وه که شتیکی پی خوښ بیټ نه و شته بۆ نه و به سووده، شتیکیشی پی ناخوښ بیټ و ابرانیټ نه و شته بۆ نه و بی سووده، به لکو نه و شته بۆ مرؤف به سووده که خوا فرمانی پیکردووه، نه و شته ش بی سووده که خوا قه ده غه ی کردووه.

چاڭترين شت بۇ مړوڤ كه سوودي تېدايېت گويږايله ئى پەروەردگارپه تى به دل و
لاشه، وه خراپترين شتېش بۇ مړوڤ بى سوودبيېت بى فرمانى پەروەردگارپه تى،
نه گەر مړوڤ به دليكى سافه وه گويږايله ئى خوا بكت، نه وه هر شتيكى به سەر بيېت
كه پيى ناخوش بيېت خيري بۇ نه و تيايه، به لام نه گەر گويږايله ئى و به نديا په تى خوا
نه كات، نه و هر شتيكى پيى ناخوش بيېت شهري بۇ نه و تيايه، هر كه سيك به
چاكي پەروەردگارى بناسيېت ناو و سيفاته كاني بناسيېت، دلنيا ده بيېت كه نه و
ناخوشپانه ي كه به سهريدا ديت خيرو قازانجى پيوهيه به لام نه و پيى نازانيت، به لكو
خير زياتر له وه دايه كه مړوڤ پيى ناخوشه نه كه له وهى پيى خوشه، چونكه هه موو
خيرو چا كه يه كه له و شتانه دايه كه له لاي گرانه، هر وه كه چوڻ هه موو زهره ر و
هپلاكي مړوڤ له و شتانه دايه كه له لاي خوشه ويسته.

بۆ نمونە: بېروانە باخەوانىكى لىزان بەكارى باخەوانى، بېروانە كە چۆن
 ھەشتىك بېچىنىت ئۇ ۋە ئاۋى دەدات و خەرىكى دەبىت تاۋەكو درەختە كە پى
 دەگا، ئىنجا پۈۋى تىدەكات و دەچىت لقى گەلاكان دەقرتىنىت، چۈنكە ئۇ
 دەزانىت ئەگەر ھەروا لىي بگەپىت، ئۇ ۋە بەرەكەى چاك نابىت، ئۇ ۋە لە ۋە كارەيدا
 مەبەستى بە پىت و بەرەكەيەتى، جا كاتىك درەختە كە پى دەگات و لقەكانى
 دەلكىن بەيەكەۋە و تىكەل دەبن و بەرىش دەدات، باخەوانەكە دەچىت كە ئۇ
 لقانەى درەختە كە بى ھىز دەكات دەقرتىنىت، جا كە بە مەقەسى ئاسن لقەكانى
 ئۇم درەختە دەبپىت و توۋشى ئازارى دەكات، مەبەستى چاكسازىيە بۆ درەختەكە
 نەك ئازاردانى، بۆ ئۇ ۋە ۋا دەكات تاكو بەرەكەى باش بىت و پىشكەشى پاشا
 بكىت، پاشان ھەروا بەخۇرايى ۋازى لى ناھىنىت، بەلكو ھىندى جار تىنى دەكات

هەندى جارىش ئاوي دەدات، بەردەوام ئاوي نادا ئەگەر چى ئاودانى بەردەوام زوو دەپرسكىتى، پاشان ئەولق و گەلایانەي كە درەختەكەي پازاندۆتەو ە زۆرىكى لى دەقەرتىنىت، چونكە ئەوجوانىيە ناھىلەيت بەچاكى پى بگات ەروەكو درەختى تىرى و وینەي ئەو وایە، جا كە ئەو گەلا و لقە جوانەكەي بە مەقسەسى ئاسن دەقەرتىنىت، مەبەستى چاكسازىيە بۆ درەختەكە، ئەگەر بىتتو ئەو درەختە وەكو گياندار ەوشى ەبايە، وا گومانى دەبركە ئەم باخەوانە دەيەوئ تىكى بدا و زەرەرى پىيگەيەنىت، كەچى لە پاستدا ئەم كارەي باخەوانەكە سوود بەخشە بۆ درەختەكە. بە ەمان شىوەش باوكىكى دلسۆز بۆ پۆلەكەي خۆي، چاك دەزانىت چى چاكە بۆ پۆلەكەي، ئەگەر پۆلەكەي تووشى نەخۆشەك بىت بزانىت خوینى پىسى لىدەركرىت چاك دەبىتەو، دەچىت لای پزىشك نەشتەرگەرى دەكات بەوەي كە پىستەكەي دەپرىت و تووشى ئازارى دەكات تاكو چاك بىتەو، ئەگەر بزانىت بە لىكرنەوەي ئەندامىكى چاك دەبىتەو، ئەندامىكى لىدەكاتەو، لە پاستىدا ئەم كارانەش دەكات بەزەيى بە پۆلەكەي دىتەو تاكو چاك بىتەو نەك پقى لى بىتەو، ئەگەر بزانىت سوود لەو دەايە ەندى شت لە پۆلەكەي بسىنىتەو ئەو لىي دەسنىتەو، چونكە دەزانىت ئەگەر وانەبىت بەھۆي ئەم شتەو بە ەيلاك دەچىت، بە ەمان شىوەش ناھىلەيت زۆرىك لە ئارەزوات ئەنجامبەدات، باوكەكە لەم كارەشيدا پقى لە پۆلەكەي نابىتەو، بەلكو بەزەيى پىدا دىتەو و خۆشى دەوئ بۆيە قەدەغەي دەكات لە شتى خراب.

جا خواي گەرە بە پەحمەرىن و ەكىم ترىن و زانا ترىن كەسە، خواي گەرە بۆ بەندەكانى بە پەحمەرە لە خۆيان بۆ خۆيان، لە باوك و دايكيان بە پەحمەرە، مەروڤ كاتىك شتىكى بەسەرادىت پى ناخۆشە ئەو خىرى بۆ ئەو تىايە، چونكە خواي گەرە ئاوپى بە خىرى لى داوەتەو، بەلام ئەگەر بىتتو مەروڤ خۆي كارى خۆي ەلبرادايە ئەو نەيدەتوانى پاپەپىنىت، بەلام خواي گەرە بە انست و ەكىمەت و پەحمەتى خۆي كارەكانى مەروڤ دەبات بەپۆە، جا پىيان خۆش بىت يان نا، ئىنجا

مرؤفى ئيماندارى پاستەقىنە كە ناو و سيفاتى خاوى ناسىبىت، بە ھەموو ھوكمىكى خوا پازىيە ھەر چىيەك بىت، ھىچ گلەيى لە ھوكمى خوا نىيە بلى: غەدرى لى كىردوم. بە لام مرؤفى نەزان كە خاوى گەورەى بە تەواوى نەناسىو، گلەيى لە ھوكمى خواو ھىكمەتى خوا دەكات، ملكەچ ناكات بۆ ھوكمى خوا، بەلكو دزايەتى ھوكمى خوا دەكات بە عەقلە گەندەلەكەى خۆى، ئا ئو مرؤفانە نە پەرورەدگارىان ناسىو نە بە مەراملەكانىشيان گەيشتوونە.

ھەر كاتىك مرؤف سەر كەوتوو بوو لە ناسىنى خوا بە چاكى پەرورەدگارى خۆى ناسىبى، ئو ھە لە دنىادا كامەران و دل ئارام دەبىت پىش ئو ھەى بگات بە ئاخىرەت، چونكە ئو بەردەوام لە پەرورەدگارى پازىيە، پازى بوونىش لە پەرورەدگار دنيا بۆ مرؤفى خواناس دەكات بە بەھەشت، چونكە ھەر شتىكى بەسەر بىت دەزانىت لە لای خواو ھەى و پىي پازىيە، دلى ئارامە بە ھوكمى خاوى گەورە، ئا ئو مە ئو ھەى كە پازىيە خوا پەرورەدگارى بىت، ئىسلام دىنى بىت، محمد ﷺ پىغەمبەرى بىت، ھەر كە سىكىش ئومانەى لى نىتە جى دەكات تامى ئىمانى نەچەشتوو.

پازى بوونى مرؤف بە ھوكمى خوا بە گوڭرەى ناسىنى دادپەرورەى و ھىكمەت و پەرھەمتى پەرورەدگارىەتى، ھەر كاتىك چاكتر ئومانە بناسىت زىاتر لە خوا پازى دەبىت.

چونكە ئو بىپارانەى خوا بەسەر بەندەكانىدا دەيدات لە دەورى ئو چوارە دەخولىتەو:

كھ العدل: دادپەرورەرانەى بۆ مرؤف.

كھ المصلحة: قازانچ و بەرژەو ھەندى مرؤفى تىايە.

كھ الحكمة: بە ھىكمەت و لىزانى خۆى فەرمان دەدات.

كھ الرحمة: بە سۆز و بەزەبىيە لە گەل بەندەكانى.

فەرمانەكانى خاوى گەورە لەم چوارە دەرنەچىت، ھەر ھەك پىغەمبەر ﷺ لە نزاىيە مەشھورە كەيدا دەيفەرموو: ((اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أَمَتِكَ، نَاصِيَتِي بَيْدِكَ، مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ، عَدْلٌ فِيَّ قَضَاؤُكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ

أَنْزَلْتُهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْذَنْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رِبِيعَ قَلْبِي، وَثَوْرَ صَدْرِي، وَجَلَاءَ حُزْنِي، وَدَهَابَ هَمِّي وَغَمِّي، إِلَّا أَذْهَبَ اللَّهُ هَمَّهُ وَحُزْنَهُ، وَأَبْدَلَهُ مَكَانَهُ فَرَجًا. قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَا نَتَعَلَّمُ مِنْهُ؟ قَالَ: بَلَى، يَنْبَغِي لِمَنْ سَمِعَهُ أَنْ يَتَعَلَّمَ مِنْهُ»^(۱).

واته: خواجه من به ندهی توّم، کوپی به ندهی توّم، کوپی که نيزهک و کویلهی توّم، نیوچه وانم به دهست توّیه، حووکم و بپارت به سه رمدا پابردوه، بپیاره کانیشته به سه رمدا دادپه روه رانه یه، خودایه داوات لیده که م و لیّت ده پارپیمه وه به هه موو ناوه جوانه کانت که ناوت پیّ له خوّت ناوه، یان له قورئاندا ناردوؤتته خواره وه، یان فیّری که سیّکت کردوه له دروستکراوه کانت، یان له زانستی په نهانی خوّت حه شارت داوه که قورئان بکه یته به هاری دلّم، و نووری سنگم و په وینه وهی دلّ ته نگیم و لابه ری غم و خه فتم، هه ر که سیّک نه و نزایه بکات نه وه خوای گه وره غم و خه فته که ی لاده با و بوی ده گوپیّت به خوّشی - کاتیّک هاوه لان نه مه یان بیست - فه رموویان: نه ی پیّغه مبه ری خواء ﷺ خه لکی فیّری نه م نزایه بکه یین؟! پیّغه مبه ریش ﷺ فه رمووی: به لّی، هه ر که سیّک گوئ بیستی بوو، پیّویسته خه لکی تری لیّ فیّریکات

مه به ست له وهی که ده فه رمووی: (عَدْلٌ فِي قَضَائِكَ)، نه مه هه موو نه و بپیارانه ده گریته وه که خوا ده یدا به سه ر به نده که یدا له سزا و ئازار و هوّی نه مانه ش، خوای گه وره دادپه روه ره له بپیاره کانی، نه م بپیاره ی خوا خیری بۆ ئیماندار تیا به، هه ر وه ک پیّغه مبه ر ﷺ ده فه رمووی: ((وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يَقْضِي اللَّهُ لِلْمُؤْمِنِ قِضَاءَ إِلَّا كَانَ خَيْرًا لَهُ، وَلَيْسَ ذَلِكَ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ))^(۲)، واته: سویند به وهی که گیانی منی

(۱) صحیح: رواه أحمد في مسند (۳۷۱۲)، ابن حبان في صحيحه (۹۷۲)، الحاكم في المستدرک (۱۸۷۷)، بقّ زانباری زیاتر بهوانه: السلسلة الصحيحة للشيخ الألباني (۳۸۳/۱).
(۲) صحیح: رواه مسلم (۲۹۹۹).

بەدەستە، خواى گەرە ەر برپارىڭ بەسەر مەرۋى ئىماندار بەدات، ئەو خىرى بۆ
 ئەو تىايە، ئەمەش بۆ كەسى تر نىە جگە لە ئىماندار.
 ابن قىم دەفەر موى: پرسىارم لە مامۆستاي بەرپىزان^(١) كىرد: ئايا ئەمە برپارى
 گوناھىش دەگرىتەو؟ لە وەلامدا فەر موى: بەللى بە مەر جى خوى، لە قسە كەيدا
 فەر موى (بە مەر جى خوى) كە تايبە تەندىە كانى گوناھ دەگرىتەو لە تەوبە و
 ملكە چى و پەشىمانى و خشوع و زەلىلى و گریان و شتانى لەم جۆرە.

(١) مەبەستى شىخ (ابن تىمىة) يە.

پښتانه به دهست هیڼانی زوهد

مروځ تامه زړو و ئیشتیاقی دوا پوځ نابیت تاکو واز له حه پامه کانی دنیا نه هیڼیت، ناشتوانیت واز له حه پامه کانی دنیا بیڼیت مه گهر له م دوو پښتانه وه نه بیت: یه که م: مروځ بپروانیت و بیر بکاته وه له ناوچون و نه مانی خوشیه کانی نه م دنیا وه بیقیمه تی و ئیش و نازاری و نه گیشتن به ئامانجی، که چی نه گهر مولک و سامانیکی زویشی هه بیت له م دنیا وه نه وه دواي نه م داخ و حه سره تی به دوا دیت، ده بینین مروځ هه موو هه ول و کوششی خوی ده دات بو نه وهی خوشیه کانی دنیا به دهست بیڼیت، پیش به دهست هیڼانی دل گرانه و خه فته تی بو ده خوات، کاتیکیش به دهستی ده هیڼیت هه ر دل گرانه و خه فته تی بو ده خوات، که له دهستی ده رده چیت هه ر دل گرانه و خه فته تی لی ده خوات، نه م یه کیکه له و پښتانه ی نه گهر مروځ لی و وورده بیته وه ده توانیت دوا پوځ بو خوی به دهست بهیت.

دووه م: مروځ بپروانیت و بیر بکاته وه له دوا پوځ، که پوځیکه هه ر دیت برانه وهی بو نه، بیر بکاته وه له خیر و به رکه تی دوا پوځ، ئینجا به راوردی بکات له گه ل نه م دنیا ی نه و تیا یاده، هه ر وه ک خوی گه وړه ده فهرمووی: ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾ (الاعلی: ۱۷)، اته: ئاخیره ت چاکتره له دنیا و به رده وامه، وه کو دنیا نه، به لام نه م دنیا یه وه ک خه یالات وایه و ده بریته وه.

جا نه گهر به م دوو پښتانه دا بپروانیت دوا پوځ و بیر لی بکاته وه نه وه پوو ده کاته کاری چاکه و چاکه هه لده بژیریت و وازیش له خراپه ده هیڼیت، ته بیعاتی هه موو که سیکیش هه ر وایه که واز له شتیک ناهیتیت له به ر ده ستدایت بو شتیک نادیار که ئاماده نه، مه گهر بزانتیت نه و شته ی ئاماده نه به نرختره له و شته ی ئاماده یه، نه وکات پوو له به نرخه کان ده کات.

کہ واپس مڑو! ہم دوو جوڑہ دہرنا چیت:

به راستی ئەوان زاهید بوون له دنیادا، ئەگەر مەبەستیان دنیا بایه و دنیایان بویستایه ئەوه هه موو خۆشیهکانی دنیایان بۆ ئەوان فەراهام دههات، دهبینین پێغه مبه ﷺ کلیلێ ده رگای خه زینه کانی پێشکهش کرا، به لām ئەو پهرتێ کرده وه، هاوه لانیشی به هه مان شیوه دنیایان نه گۆریه وه به دوا پۆژ، چونکه ئەوان دهیانزانی که ئەم دنیا به شوینی هه سانه وه نیه، به لگو شوینی پیا پۆیشتنه، شوینیك نیه مژۆف بهردهوام تیای بمی نته وه و دلخۆش بیت بیی.

(١) صحيح: رواه الترمذی (٢٣٧٨)، وابن ماجه (٤١٠٩)، واحمد في مسند (٧٠/٢).

هه روه ها له فه رموده یه کی تر ده فه رمووئ ((مَا الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا كَمَا يَدْخُلُ أَحَدُكُمْ أُصْبَعُهُ فِي الْيَمِّ فَالْيَنْظُرُ بِمَ تَرَجِعُ!))^(۱)، واته: دنیا له چاو دواپوژدا، وه کو نه وه وایه که یه که له ئیوه په نهجی بخاته ناو ده ریایه که بپوانیت که په نهجی چه ند ناو له گه ل خوی ده هیئت، دنیا ش له چاو دواپوژ به م شیوه یه.

خوای گه وړه ده فه رمووئ: ﴿إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أُنْزِلَتْهُ مِنَ السَّمَاءِ فَأَخْلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُوا عَلَىهَا أُنْهَى أَمْرُهَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَقْنِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٥﴾﴾ (یونس: ۲۴ - ۲۵). واته: بیگومان نمونه ی ژیا نی نه م دنیا یه، هر له و بارانه ده چیت که له ناسمانه وه دامانباراندووه، جا به هیوه وه پوه کی زه وی گه شه ده کات و به یه کدا ده چن - به رو بوومی خوی پیشکesh ده کات - له و خورا کانه ی که هم خه لکی و هم ناژه لیش لی ده خوات، هر کاتیک وای لی دیت زه وی، به جوانی نه خش و نیگاری خوی ده رده خات و خوی ده پازینیتته وه، خه لکه که ی و گومان ده بن به راستی هه میشه ده سه لاتداری ته واون به سه ریدا - نا له و کاته دا که خه لکی پوو له گونا ه و تاوان ده که ن - نه وه فه رمانی ئیمه یان بۆ ده رده چیت له شه ودا یان له پوژدا، نه وسا وه کشتوکال دپوینه کراوی لی ده که ین، هر وه کو دوی نی نه بو بیت، به و شیوه یه نایه ته کانی خومان پوون ده که ینه وه بۆ که سانی که بیر بکه نه وه و تی بفرکن، خوای گه وره ش بانگه واز ده کات بۆ به هشتی پر له شادی و ناشتی و ناسایش، هر که سی که خوای گه وړه بیه ویت پینمونی ده کات بۆ ریگه ی راست. له م نایه ته دا خوای گه وړه باسی که می دنیا و وازه یان له دنیا ده کات، باسی به هشت ده کات و خه لکی بۆ بانگ ده کات.

دهفه رموی: ﴿وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أُنْزِلَتْهُ مِنَ السَّمَاءِ فَأَخْلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقَدِّرًا ﴿٤٥﴾ أَمْالُهُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَتُ الصَّالِحَتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا﴾ (الكهف: ۴۵ - ۴۶)، واته: نهی پیغمبر نمونه یان بۆ بهینه وه که ژیا نی دنیا وه نه و ناوی بارانه وایه که له ناسمانه وه ده بیارینین و پوه کی زهوی به هویه وه به یه کدا ده لکین، له دوا ی ماوه یه کی که م - هه موو نه و پوه و کژوگیایه - ده بیته پووش و په لاشیکی وورد و خاش، په شه با به م لاو به و لا دا بلاوی ده کاته وه، خوا ی که ورده ش ده سه لاتی به سر هه موو شتی کدا هه یه، مال و سامان و وه چه، زینه ت و جوا نی بۆ ژیا نی دنیا، به لام دلنیا بن کرده وه چا که کان که به ره میان ده مینیتته وه پاداشتیان چاکتره لای په روه ردگارت و نومید و هیوا ی چاکتریشی لی ده کریت بۆ خاوه نه کانیا ن.

خوا ی که ورده له نایه تیکی تر دهفه رموی: ﴿اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَهُوَ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ

وَمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ﴾ (الحديد: ۲۰)، واته: چاک بزانی ژیا نی دنیا بریتیه له یاری و که مه و پا زانده وه و خۆ هه لکیشان له نیوان یه کتریدا، هه روه ها زۆر کردنی سامانی مال و مندا له، جا نه وانه هه ر هه مووی وه کو بارانیکی به پیت وایه که ببیته هوی به ره میکی زۆر، که گه شتیاره کان سه رسام بکات، له وه ودوا وشک بیّت و زهرد هه لگه ریّت، پاشان ووردو خاش بیّت و بکه ویّت، بیگومان له قیامه تیشدا سزای زۆر سه خت بۆ دنیا په رستان ناماده یه، له و لاشه وه لی خۆشبوون و په زامه ندی له لایه ن خوا وه نیماندارانی چا که خوازی لی به هره وه ده کریت، ژیا نی دنیا ش دوور له خواناسی و دینداری جگه له وه ی که بریتیه له پاوارد نیکی که م شتیکی تر نیه، زۆر که سیش پیی غروور و ده ستخه رۆ ده بیّت.

هه روه ها ده فـه رموی: ﴿ زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ
وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ
ذَٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَتَابِ ﴿١٤﴾ قُلْ أَوْفَيْتُكُمْ بِخَيْرِ
مِنْ ذَٰلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٥﴾ (ال عمران: ۱۴ -
۱۵). واته: ثاره زووی ئافرهت بوونی نه وهی نیژینه و خاوه نیه تی ئالتون و زیرو
زیوی نۆره و زه به ند و نه سپی چاک و په سه ن، هه روه ها مالان و زه وی و زاری
کشتوکالی بۆ خه لکی پازینراوه ته وه، نه وانه هه ر هه مووی نازونیعمه تی ژیا نی دنیان،
خوای گه ورده ش بۆ چاکه کاران شوینی گه پانه وهی پازاوه و خویشی لای خو ی
ئاماده کردوه - که به هه شته - نه ی محمد (ﷺ) به و خه لکه بلی: ئایا هه والی
چاکتر له و ناز و نیعمه تنه تان پێپا بگه یه نه؟! - نه ویش نه مه یه - بۆ نه وانه ی
پاریزگار و خواناسن، لای په روه ردگاریان باخه کانی به هه شت ئاماده یه بۆیان که
چه نده ها پوو بار به ژیر دره خته کانیدا به به رده م کۆشکه کانیدا ده پوات، مرقۆ له گه ل
ژیانی نه بپاوه له گه ل هاوسه رانی پاکژدا و به دهم هه ست کردنی به رده وام
به په زامه ندی په روه ردگاریان ده گوزه رینن، بیگومان خوای گه وره بینایه به
به نده کانی.

خوای گه وره له ئایه تیکی تر ده فـه رموی: ﴿وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي
الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ﴾ (الرعد: ۲۶)، واته: خه لکی دلخۆشن به ژیا نی دنیا، له کاتی کدا که
ژیانی دنیا له به رانه بر ژیا نی دوا پۆژ ته نها رابواردنیکی که م نه بیته هیچی تر نیه.

خوای گه ورده ش هه په شه ی نۆر توندی کردوه له و که سانه که به ژیا نی دنیا
پازین و پشتیان کردوه له ئایاتی خوا و به نیازی گه یشتن به خوانین خوای گه وره
ده فـه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا بِهَا

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ ءَايَاتِنَا غٰفِلُونَ ﴿٧﴾ اُولٰٓئِكَ مَأْوَهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾ (یونس: ۷-۸). واته: به پاستی نه وانهی به ته مای ناماده بوونی به باره گای نیتمه نین و پازی بوون به ژیا نیی نه م دنیا به و دلیان پییه وه به نده، نه وانه بی ناگان له نایهت و دروستکراوه کانی نیتمه، نا نه وانه شوین و جیگه یان ناگره به هوئی نه و کارو کرده وانهی که ده یکه ن.

خوای گه ورده ده فهرمووی: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا مَا لَكُمْ اِذَا قِيْلَ لَكُمْ اَنْفِرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَنْتُمْ اِلَى الْاَرْضِ اَرْضَيْتُمْ بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَّعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ اِلَّا قَلِيْلٌ﴾ (التوبة: ۳۸)، واته: نهی نه و که سانهی نیمانتان هیناوه نه وه بچی کاتیک پیتان ده گوتری پاپه رن له پیناو خودا، نیوه له شتان گران ده بیّت و ده لکین به زهویه وه، نایا پازین به ژیا نیی دنیا و به گرنگتری ده زانن له ژیا نیی نه بپاوهی دوا پوژ له به هه شتی به ریندا، بیگومان ژیا نیی دنیا به راورد له گه ل ژیا نیی پر له شادی دوا پوژ نور که م ته مهن و که م خو شیه.

مروّ به نه ندازهی پازی بوونی به دنیا و دل به ند بوونی به دنیا له شی گران ده بیّت له به ندایه تی و کارکردن بّ دوا پوژ نه م نایه ته ش به سه بّ نه و که سهی باوه ش به دنیا نه کات: ﴿اَفَرَأَيْتَ اِنْ مَتَّعْنٰهُمْ سِنِيْنَ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ جَآءَهُمْ مَا كَانُوْا يُوعَدُوْنَ ﴿٢٦﴾ مَا اَغْنٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوْا يُمْتَوْنَ﴾ (الشعراء: ۲۵-۲۰۷). واته: باشه نه گهر چه ندان سال پاپویرن، پاشان نه گهر نه و هه پره شه و سزایه ی که له وان کراوه هاته دی و پیش هات، ده توانن چی بکه ن، نه وسا نیتر نه و پاپواردنه ی دنیا یان هیچ فریا یان ناکه ویت و بی سوود ده بیّت بویان.

خوای گه ورده ده فهرمووی: ﴿وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَاَنْ لَّمْ يَلْبَسُوْا اِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُوْنَ بَيْنَهُمْ﴾ (یونس: ۴۵). واته: پوژیک دیت خوا هر هه موویان کو ده کاته وه، وا هه ست ده که ن ته نها سه عاتیک له پوژیان پیچوه هه موویان یه کتر ده ناسنه وه.

هه روه ها ده فهرمووی: ﴿كَانَتْهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ بَلَّغٌ فَمَهْلُ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ﴾ (الأحقاق: ۳۵). واته: نه و پوژدهی که به لئینان دراوه تی هه ر کاتیك پيشهات واده زانن ته نها ساته وه قتیكتان له پوژيكد ا پیچوه، نه مه به لئین و په یام و پاگه یاندنیکی ته واوه، جا نه و کات مه گه ر ته نها تاوانباران وه کو گونا هکاران نین که تیاده چن؟!

له ئایه تیکی ترده فهرمووی: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا﴾ (۴۲) ﴿فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا﴾ (۴۳) ﴿إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْهَلًا﴾ (۴۴) ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ مَّنْ يَخْشَاهَا﴾ (۴۵) ﴿كَانَتْهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا﴾ (۴۶) ﴿(النازعات: ۴۲-۴۶)﴾، واته: پرسیا رت لی ده که ن - نه ی محمد(ﷺ) - ده ربارهی قیامت که که ی و چ کاتیك به رپا ده بیئت؟ جا تو له کو ی ده زانیت که ی به رپا ده بیئت!! تو له کو ی و نه و باسه له کو ی؟ بیگومان کوتایی دنیا و بهر پابوونی قیامت، هه ر په روه ردگار ده یزانیت، بیگومان نه رکی تو ته نها بیدارکردنه وه ی نه و که سانه یه که له و ساته ده ترسن، نه و پوژدهی که قیامت به رپا ده بیئت، بی باوه پان وا ده زانن که ته نها سه ر له ئیواره یه ک یان سه ر له به یانیه ک دریژی ژیا نی دنیا یان چیژتوو.

خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ﴾ (الروم: ۵۵)، واته: نه و پوژدهی که قیامت به رپا ده بیئت تاوانباران سویند ده خو ن - که ژیا نی دنیا یان - ته نها کات ژمی ریک بووه.

وه ده فهرمووی: ﴿قُلْ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ﴾ (۱۱۳) ﴿قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْئَلُ الْعَادِينَ﴾ (۱۱۴) ﴿قُلْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنُكُم كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (المؤمنون: ۱۱۲ - ۱۱۴). واته: خوای گه وره لئیان ده پرسیت: نه وه چه ند ساله له دنیا دا ژیا نتان برده سه ر؟ ده لئین: پوژيک یان که متر له پوژيک، له و که سانه بپرسن که بیرو هو شیا ن لای خو یانه و حسابی ژماره کان ده که ن، خوای گه وره پییا ن

ده فەرموى ٲه ٲاستيدا مانە وەتان ٲه دنيا دا هە ر زۆر كەم بوو، ئە گەر بە ٲاستى
 دە تانزانى؟

هە روه هاده فـهـرموى: ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ۝١٠٢﴾
 يَتَخَفَتُونَ يَوْمَئِذٍ إِنْ لَيْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ۝١٠٣ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً
 إِنْ لَيْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ۝١٠٤﴾ (طه: ١٠٢ - ١٠٤)، واتە: ٲۆژىك دىت فوو دە كرئىت بە (صور) دا
 ئە و ٲۆژە تا وانباران چاويان كوێر و شين هە لگە راو، بە چپە چپ بە يەك دە لئىن:
 تەنها دە شە و نە بىت ٲه دنيا دا هىچى تەرتان ٲىچو، ئىمە چاك دە زانين سە رە نجام
 چى دە لئىن: تەنها ٲۆژىك نە بىت هىچى تەرتان ٲىنە چوو.

بۇ توۋشى نەھامەتى دەپىت

بىنچىنە ھەموو خىرىك ئەۋەيە كە بزانى ھەر شتىك خوا حەز بىكات دەپىت، ھەر شتىكىش خوا حەز نەكات نابىت، ئەۋكات دىلىيا دەبى كە ئەۋ شتە چاكانە ۋە سەرت دادىت لە بەخششى خۋاى گەۋرەيە، بۆيە سوپاسى لەسەر دەكە ۋە مىلى بەندايەتى بۇ كەچ دەكە ۋە تاكو لىت نەپرېتەۋە، دىلىياش دەبى كە ئەۋ بەلایانە ۋە سەرت دادىت، سزاي خۋاى گەۋرەيە بۇ تۆ، بۆيە دەپارپىتەۋە لىۋى كە لىت توۋرە نەپىت ۋە فرامۇشت نەكات.

زانايان كۆكن لەسەر ئەۋە ۋە ھەر خىرىك توۋشى مۇۋ دەپىت ئەۋە پىشتىۋانى خۋاى گەۋرەيە بۇ ئەۋ مۇۋ، ھەر بەلایەكىش توۋشى مۇۋ دەپىت، ئەۋە فرامۇش كەردنى خۋاى گەۋرە بۇ ئەۋ مۇۋ.

ۋە دەلېن: سەرفرازى خۋاى گەۋرە بۇ مۇۋ، ئەۋەيە كە نەت سىپىرېتە نەفسى خۆت، زەلېل كەردنى مۇۋىش ئەۋەيە فرامۇشت دەكات ۋە دەت سىپىرېتە نەفسى خۆت.

كە ھەموو خىر ۋە چاكەيەك بە دەست خۋايە ۋە بە دەستى كەس نىە، كەۋاتە كىلى دەركاى ئەۋ خىر ۋە چاكانە نزا ۋە ملەكەچى ۋە پوۋكەردنە خۋاۋ خۆشەۋىستى ۋە ترسى خۋايە، ھەر كاتىك بەندە ئەۋ كىلەي بە دەست ھىنا دەتۋانىت دەركاگە بىكاتەۋە، ھەر كاتىكىش ئەۋ كىلەي بە دەست نەھىنا ئەۋە دەركاى خىر ۋە بەخشش بە ئەۋ ناكىرېتەۋە بە غەبرى ئەۋ دەكرېتەۋە.

پىشەۋاى ئىمانداران (عمر بن الخطاب) دەفرمۇ: من غەمى ۋە لامدانەۋە ئەۋ نزاينەم نىە كە دەيكەم، بەلكو غەمى نزاكەم ھەيە، چونكە ئەگەر بە پوختى نزام كەرد ئەۋە بىگومان گىراۋىش دەپىت.

بە ئەندازە ۋە نىەت ۋە تىكۇشان ۋە ترس ۋە خۆشەۋىستى مۇۋ خىر ۋە بەرەكەت ۋە يارمەتى خوا دادەبەزىت، بەھەمان شىۋەش بە ئەندازە ۋە پىشت تىكەردنى مۇۋ لە

ڊىنى خوا تووشى ئازار و به لا ده بىٲ.

چونكه خواى گه وره زور زانا و دانا و به حىكمه ته، كى شىاوى سهر فrazى بىٲ سهر فrazى ده كات، كىش شىاوى سهر گه رڊانى بىٲ سهر گه رڊانى ده كات، چونكه زانا و به حىكمه ته.

هر كه سىك كه تووشى سهر گه رڊانى بووه، ھۆيه كه ى ئه وه يه كه نزا و ملكه چى و سوپاسى خواى نه كر دووه، هر كه سىكيش كه سهر فraz بووه ھۆيه كه ى ئه وه يه كه به كاره كانى خوى ھه لساوه، نزا و ملكه چى و شوكرانه بىٲى خواى كر دووه. سهرى ئه مانه ش هر ھه مووى ئارام گرتنه، چونكه ئارام گرتن له ئيماندا وه كو سهر وايه بو لاشه، كه هر كاتىك سهر نه ما زيانىش نامىنىٲ.

خەرىمانە دىل

- ♥ گەرەتتىن سىز كە بەسەر مۇقدا بىت دىل پەقى و دور بونىەتى لە خوا.
- ♥ ئاگر دروست كراوہ بۇ تاواندەنەۋە دىل پەقى.
- ♥ دورترىن دىل لە خواى گەرە دىل پەقى.
- ♥ ئەگەر دىل پەقى بوو چاۋ كۆيەر دەبىت بەرانبەر ھەق.
- ♥ چوار شت ھەيە دىل مۇق پەقى دەكات ئەگەر زىاد لە پىۋىست ئەنجامدرا:

۱. زۆر خواردن.

۲. زۆر خەۋتن.

۳. زۆر قسە كردن.

۴. زۆر تىكەل بوۋنى خەللى.

ھەرۋەكۈ چۆن جەستە ئەگەر نەخۇش كەۋت تام و سود لە خواردن و خواردەنەۋە ۋەرنەگىت، بەھەمان شىۋەش دىل ئەگەر بە ھەۋاۋ ئارەزۋات نەخۇش كەۋت سود لە ئامۇزگارى ۋەرنەگىت.

♥ ھەر كەسىك دەيەۋىت دىل ساف بىت، با كۆيپايەلى خوا پىش كۆيپايەلى ئارەزۋاتى بخت.

♥ دىل بە ئەندازەى پەيۋەست بوۋنى بە ئارەزۋاتەۋە دور دەكەۋىتەۋە لە خواى گەرە.

♥ دلەكان دەفرەى خواى گەرەن لە زەۋىدا، خۇشەۋىستىرتىنپان ئەۋەيە كە ساف و بىگەرد و پاكە.

♥ خەللى دىلان سەرقال كىدوۋە بە دىۋاۋە، ئەگەر بىتۋو دىلان سەرقال كەن بە خوا و پۇژى دۋايى چاۋ پۇشن دەبن بە ئايات و نىشانەكانى خوا، ۋە كامەران و ئاسۋودەدەبن.

♥ ئەگەر دىل ۋە دەروون بە ويىردى خوا خۇراك بىرئىت، بە بىر كىرگەنە ۋە لە دروست كراۋەكانى خوا ئاۋ بىرئىت، پاكىش بىرئىتە ۋە لە خراپە، ئەۋكات ئەۋ دىلە بەختەۋەر دەبىت ۋە شتى سەير دەبىنئىت، حىكمەتى بۇ دىت.

♥ مەرج نىيە ھەر كەسىك خۇي پازاندېۋە بە زانست ۋە حىكمەت ۋە بلىمەتى ئەۋە ئەۋكارانە پىر بە پىستى بىت ۋە زانا ۋە بە حىكمەت ۋە لىزان بىت، بەلكو ئەۋ كەسانە زانا ۋە بلىمەت ۋە لىزانن كە دلىان زىندوۋ دەكەنەۋە بە كۈشتى ھەۋاۋ ئارەزۋاتيان.

بەلام كەسىك دلى بكوژى ۋە ھەۋاۋ ئارەزۋاتى زىندوۋ بىكەتەۋە، ئەۋە زانست ۋە بلىمەتەكەى بەتالە ۋە تەنھا زمانى درىژە ۋە ھىچى تر.

♥ دىل بە بى ئاگابى ۋە نەترسان لە خوا كاۋل دەبىت، بە ياد ۋە ترسى خواش ئاۋەدان دەبىتەۋە.

♥ ئەگەر دىل پىشتى كىرە سىفرەى دنيا ئەۋە داۋەتى خوانى ئاخىرەت دەكرىت، بەلام ئەگەر پازى بوۋ بەسفرەى دنيا ۋە پوۋى تىكرىد، ئەۋە خوانى ئاخىرەتى لە چىگ دەچىت.

♥ تامەزىۋى گەيشتن بە خوا ۋەك شەمالىكە ھەلدەكات بەسەر دىلدا ۋە ئاگرى دىناى تيا دەكوژىنئىتەۋە.

♥ ھەر كەسىك دلى پەيۋەست بىت بە خوا ئەۋە ئاسۋودە ۋە كامەران دەبىت، ھەر كەسىكىش دلى پەيۋەست بىت بە خەلكى ئەۋە دىل تەنگ ۋە نىگەران دەبىت.

♥ خۇشەۋىستى خوا ناچىتە دلىك كە خۇشەۋىستى دىناى تيا بىت، مەگەر حۈشتر بەكونى دەرزىدا بىۋات.

♥ ئەگەر خۋاى گەۋرە بەندەيەكى خۇش بويت، ئەۋە خۇشەۋىستى خۇي دەخاتە دلى، ھەلىي دەبىژىت بە بەندەى خۇي، تاكو ۋاى لىدىت، ھەموۋ غەمى

دەبىتتە پەزىلەتلىك خۇا، زامانى بە زىكرى خۇا تەپ دەكات، ئەندامەكانى دەكاتە خىزمەتى.

♥ دىل نەخۇش دەكەيىت ھەر وەك چۆن لاشە نەخۇش دەكەيىت، شىفا و دەرمەنەكەشى تەوبە و پەشىمانىيە، دىل ژەنگ و ئىلل دەبىت ھەر وەك چۆن ئاويىنە ئىلل دەبىت، پاك بوونەكەشى بەزىكرى خۇايە، دىل پووت دەبىت ھەر وەك چۆن لاشە پووت دەبىت، پۇشاكەكەشى تەقوايە، تىنى و برسى دەبىت ھەر وەك چۆن جەستەي مەزۇف برسى و تىنى دەبىت، خواردن و خواردنەكەشى ناسىن و خۇشويستىن و تەوەكول و گەپانەوہيە بۇ لاي خۇاي گەورە.

♥ نەكەي بى ئاگا بىت لەو خۇايەي ئەجەلى بۇ ژيانىت دانائە، بۇ پۇژ و ھەناسەكانى ماوہى دانائە، ھەموو شىتەك جگە لە و لىت جيا دەبىتتەو، تەنھا خۇايە ھەرگىز لىت جيانابىيەو و بەردەوام پىويستىت پىيەتى.

♥ ھەر كەسەك كارەكانى دىئاي سىپاردەي خۇا كرد، يان مىندالەكانى يان ترسى ھەژارى يان پىزگار بوون لە دوژمنى سىپاردە خۇاي گەورە و پىشتىوانى پى بوو وپازى بوو بەوہى كە خۇا بۇ دىئاي دەكات ھەموو كارەكانى خىستە بەردەستى خۇا و بەويستى و بىپارەكانى ئەو پازىش بوو، ئەوكات نىگەرەن و غەمگىن و خەفەتبار نابىت، بەلام ھەر كەسەك بە بىپارى خۇا پازى نەبىت لە نەفسى خۇي پازى بىت، تووشى بەد بەختى و شەژانى گوزەرەن و ماندوو بوون دەبىت و ژيانى نىگەرەن دەبىت، دلى تەنگ دەبىت، كارى چاكى بۇ نايەت، نىازەكانى بۇ نايەتە دى، ئىسراحت لە خۇي ناكات.

خۇاي گەورە پىگاي گەيشتن بە پەزىلەتلىك خۇي ئاسان كردووہ بۇ بەندەكانى بە پەردەي بەرپوہبردن داپۇشىوہ، جا ھەر كەسەك بە بىپارى خۇا پازىيىت و پازى بىت لەو شتەنەي بۇ دىئاي دەكات، كارەكانى بىسپىرەتە خۇا، ئەو پەردەيە لادەچىت و مەزۇفەكە دىل ئارام و ئاسوودە دەبىت.

♥ هەر کەسیک سەرقال بێت بە نەفسی خۆی ئاگای لە خەلکی نامینیت، هەر کەسیکیش سەرقال بێت بە پەرەردگاری ئاگای لە نەفسی خۆی نامینت.

♥ پەزنامە ندى ئەوھىيە دلى رازى بىت بە برىارەكانى خواى گەورە.

♥ خه لکي له دنيا توووشي ئيش و ئازار ده بن به نه ندازه ي په يوه ست بوونيان
به دنياوه.

♥ دلّ شەش شت ھەيە وەکو نیشتمانی خۆی تیايدا دەخولیتەو، ئەم شەشەش سیانیان نزم و بێ ڕێزە، سیانیشیان بەرز و بەرێزە.

سیانہ نزم و بیّ پیڑہ کہ نہ مانہ ن:

۱. دنیایه که خوی بۆ رازاندوته وه.

۲. نه فسيه تی پي ي ده لیت نه وه بکه نه وه مه که.

۳. نه و دوزمنه يه تي که شه يتانه وه سوه سه ي بۆ دروست ده کات.

تہم سیانہ بہر دہوام لہ دلی مروقی خراب دادین و دہجین.

سیانہ بہ رزو بہ ریڑہ کہش ئہ مانہ ن:

۱. زانستیکه شتی خراپ و راستی بۆ روشن ده کاته وه.

۲. عه‌قله که ریځای پېشانده‌دات.

۳. خودایه که که دهییه رستی.

تھم سیانہش بہر دہوام لہ دلی مروفی چاکدا دین و دہجین.

♥ شوپنکه وتنی هه‌واو ئاره‌زوات و ئومیدی درێژ به دنیاوه تیکده‌ری هه‌موو کاریکه، چونکه مڕۆڤ که شوپنی هه‌واو ئاره‌زوات که‌وت چاوی کوێر ده‌بیته له ناست هه‌قدا، ئومید بوونی به دنیا دوا پۆژی له بیر ده‌باته‌وه، ده‌بیته پێگر له کارکردن بۆ دوا پۆژی.

♥ ھەر كاتىك خاۋى گەرە بىيەۋىت چاگە يەك لەگەل بەندەكەيدا بىكات، واى
لەندەكەت دان بەھەلەكانىدا بىيىت، خەرىك نەبىت بەھەلەى خەلگى، بەخشندە بىت
بەوشتانەى لەلايەتى، تەماعى لە مال و سامانى خەلگى نەبىت، ئارام بىگىت لەسەر
ئىش و ئازارى دىنيا، بەلام ئەگەر خاۋى گەرە بىيەۋىت سزاي بدات ئەمانەى بۆ
پىچەوانە دەكەت.

♥ سەرفرازى مەۋقە لە سى شت دايە:

۱. ناسىنى سىفاتە بەرز و بلندەكانى خوا، چونكە بە ناسىن و خۆشەويستى خوا
ئىرادەى زىاد دەبىت.

۲. وورد بوونەۋە لە بەخششەكانى خوا، چونكە بەووردبوونەۋە لە بەخششەكانى
خاۋى گەرە زىاتر ملەكە چ و شوكرانە بىيىرى دەبىت.

۳. بىرگەۋتنەۋەى گوناھەكانى، چونكە بە بىرگەۋتنەۋەى گوناھ و تاۋانەكانى زىاتر
پەشىمان دەبىتەۋە ۋە تەۋبە دەكەت.

جا سەرقال بوون جگە بەم سىانە مەۋقە توۋشى ۋە سۈەسە و نىگەرانى دەكەت.

ھەرگەسىك پەۋبەكەتە دىنيا و دلى پىيەۋە پەيۋەست بىت، ئەۋە دىنيا بى پىز
سەيرى دەكەت و دەيكەت بە خزمەتكارى خۆى، ھەرگەسىكىش پىشت لە دىنيا بىكات،
ئەۋە دىنيا بەگەرەۋەى دەزانىت و دەبىت بە خزمەتكارى.

گەشتىار بە شەۋ نخوۋنى و تىكۆشان و ماندوۋبوون گەشتەكەى بۆ تەۋاۋ
دەكرىت، بەلام ئەگەر گەشتىار خاۋى لىكرد و لە پىگادا شەۋان خەۋت، ئەۋە چۆن
دەگاتە مەبەستى؟

نمونونهي زاناي به ده عه مهل

هر زانايهك دنيا ويست بيټ، نه وه قسهي ناحق به ناوي خوا بلاو ده كاته وه و فتوا به پټي به رژه وه ندي ددهات.

چونكه زورټك له خه لكې فهرمانه كاني خويان پي خوش نيه، به تاييهت ده سه لاتداران و سه ركرده كان، نه وانهي شويني هه واو ناره زواتي خويان كه وتونه، چونكه نه وان ناگن به مه به سته كانيان مه گهر له پڼگايه كي گندهل كه پيچه وانهي حق بيټ، جا هر كاتي ك زانا و دادوهر حزيان له پله وپايه و ده سه لات بوو و پوويان كرده هه واو ناره زوات، نه وه ناگن به مه به ستيان مه گهر به پڼگايه كه نه بيټ پيچه وانهي حق بيټ، به تاييهت نه گهر به لگه يه كي گومانوي ده ست كه وي، نه وكات ناره زوات واي ليده كات نه و گومانهي بكات به به لگه ي كاره كه ي بويه هه وا و ناره زوات واي ليده كات راستي لي وون بيټ، نه گهر چي له پاستيدا حق پوون و ناشكرايه هيچ گوماني تيا نيه، به لام چاري به رانبر به حق كويره بووه بويه پشتي تيكر دووه، له گهل نه وه شدا له دلي خويدا ده لټيت: ده ي ده ي ته وبه يه كه ده كه م خوا لي م خوش ده بيټ!! خوي گوره ده باره ي نه وانه و وي نه ي نه وانه ش ده فه رموي: ﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلُ الَّذِي أَخْذُوا أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَاللَّذَارُ الْأَخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ (الاعراف: ١٦٩). واته: جي نشينانيكي به دغه پ هاتنه جيگايان، كتتيبه كه ي خويان به ميراتي وهرگرت، نه وانه په لاماري كه ل و په لي حهرامي نه م دنيايه يان داوه و ده شيان گوت: خوا لي مان ده بورټ، نه گهر ديسانيش له شتيك ده ستيان گيربايه وهر يان ده گرت، باشه نايا نه وانه له وكتتيبه دا په يمانيان لي وهر نه گيراوه كه به ناوي

خواه شتيك نه لىن جگه له حق؟ خو ھەرچى له و كتيبه دا ھيه نه وانه
خوينديانوته وه و دهيزانن!!

خوای گه وره ليړه دا نه وه پوون دهكاتو وه كه نه وانه پوويان كړدو ته ھه رامي
دنیا، له كاتيكا كه ده يان زانیش لييان ھه رام كراوه، ده شيان گووت: خوا لييمان
خوش ده بيت.

به لكو نه وانه سوور بوون له سهر ھه رام، ھه ركاتيكيش چه نگیان بكه و تايه به
تامه زړوييه وه ده يان لوشي، جا كاتيكا نه م كاره يان نه نجامده دا ده شيان گووت:
نه م ھوكمى خويه و دينى خويه خوا ھه رمانى پي كړدووين.

كه چى ده شيان زانى ھوكم و دينى خوا پيچه وانه ى نه م كارانه ى نه وانه، يان جارى
وا ھه بوو ده يان گووت: نه م كارانه ھه لاله به بي نه وه ى ھيچى لي بزنانن به ناوى
خواوه قسه يان ده كړد، به لام نه وانه ى له خوا ترسن ده زانن دوا پوژ چاكتر و
نه براوه تره له دنيا، ھه ر بويه ش ھه واو ثاره زوات و سهره و سامانى دنيا وى
لينه ده كړدن دوا پوژ له بيربكن.

جا بو نه وه ى مړو سهره فراز بيت پيويسته ده ست به قورئان و سونه ته وه
بگريت و پشت به نويز و نارامگرتنه وه بگريت، بپروانيته كه مى دنيا و زوو له ناو
چوونى، وه بپروانيته به رده وامى دوا پوژ و پيش هاتنى.

نا م ھه ده رديكه كه تووشى زانايان ده بيت، نه گه ر پوو بكه نه دنيا و شويى
سهره و سامان و ھه واو ثاره زوويان بكه ون، نه م تايه ته ش باسى نه وان ده كات
تاكو ده كاته نيره: ﴿وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ أَفْهَلْ كُنَّا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ﴾ (۱۷۳)
وَكَذَلِكَ نَقُصِّلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۱۷۴﴾ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي ءَاتَيْنَاهُ ءَايَاتِنَا
فَأَنسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿۱۷۵﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا
وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحِمَلَ عَلَيْهِ
يَلْهَثَ أَوْ تَتَرَكَّهُ يَلْهَثَ ذَلِكَ ﴿﴾ (الاعراف: ۱۷۵ - ۱۷۶). واته: - نه ى محمد -

ھەوالى ئۇ ۋە ھەسەيان بەسەردا بخوڭنە ۋە ھەفرمانى خۇمان پېيەخشى بوو، ھەچى ئۇ خۇى لى دامالى و خۇى لى دوورە پەريز گرت، ئۇسا ئىتر شەيتان شوڭىنى ھەوت و دايە پېش و چوو پېزى سەر لېشېواوان، خۇ ئەگەر بمانوڭستايە ئۇ ۋە بەو ئايەت و ھەرمانانە بەرزمان دەكردە ۋە، بەلام ئۇ خۇى چەسپان بەزەويە ۋە شوڭىنى ھەوا ئارەزووى خۇى ھەوت، جا نموونەى ئۇ جوړە ھەسانە ۋەكو نموونەى سەگ وايە ئەگەر دەرى ھەكەيت و پايادا ھەلېشخىت ھەناسە بركىتەى، زمان دەردە كېشېت ياخود ئەگەر وازى لېبھېنېت ئۇ ھەر ھەناسە بركىتەى.

ئەمە نموونەى زاناي خراپە ھەكار بە زانستەكەى ناكات، بېوانە ئۇم ئايەتە لە چەند پوۋە ۋە سەرزەنشى زاناي خراپ دەكات:

يەكەم: دواى ئۇ ۋەى زانستى بە ئىسلام بوو ئىنجا پىشتى تېكرد و گومراپو، كوفرى بەسەر ئىماندا ھەلېزارد نەك بەنەفامىە ۋە، بەلكو بەنەمدى.

دوۋەم: بەشېۋەيەكى وا پىشتى لە ئىمان كىردوۋە ھەجارىكى ترنەگەرىتە ۋە سەرى، ھەر ۋەك چۆن مار لەكىفكەى دەردەچېت ئۇوېش بەھەمان شېۋە، ئەگەر ئومېدى تيامابايە ئۇ ۋە بەم شېۋە لە ئىسلام دەرجو.

سېيەم: شەيتان گەىشت پىتى ھەك نېچېرىك پراوى كىرد. چوارەم: دواى ئۇ ۋەى ھەقى دۆزىە ۋە ئىنجا گومراپو، واتە: گومراپو لەزانست و نىەت، ھەدەكاتە بەفەساد چوونى نىەت و كىردە ۋەكان، بەفەساد چوونى زانست و بېرو باۋەرى.

پېنچەم: خواى گەرە نەيدەوېست بەزانست بەرزى بكاتە ۋە ھەبېت بە ھۆى تياچوونى، چۈنكە ئەگەر راى نەپەپېنېت دەبېت بەسزا بۆى، ئەگەر بېتو زانا نەبايە چاكتر بوو بۆى و سزاي ھەم تر دەبو.

شەشەم: خواى گەرە گەمژەىى ئۇ پوۋندەكاتە ۋە، ھەبى نرخی لەسەرەنرخ و بەرزى ھەلېزارد.

ھوتەم: جا كە بى نرەكە ھى ھەلباردوۋە وانەبىت بە تەنھا فەكرىك يان قەسەيەك
بىت، بەلكو ئەو پەوى كەردۆتە دىنيا و كەردوۋىيەتە بارەگەي خۆي، چۈنكە بىنچىنەي
ماناي (إخلاق) واتە: مانەۋەي بەردەوام لە شوپىنك، ھەر ۋەك ئەو ۋايە گوترايىت:
پەوى كەردە زەۋى، لەو بارەيەۋە دەگوتى: فلان كەس لەم شوپىنەدا دەمىننەۋە
ئەگەر لەۋى مايەۋە.

ھەشتەم: ۋازى لە ھىدايەتى خوا ھىناۋە پەوى كەردۆتە ھەۋا ۋارەزۋى خۆي،
ھەۋا ۋارەزۋى كەردۆتە پىشەۋاي خۆي و شوپىنە كەۋتوۋە.

تۆيەم: خۋاي گەۋرە بە سەگى چۈندۋە كە بى نرەكە ئازەلە، نەفس
نەزەمىن ئازەلە، چاۋ چەنۆك تەرىن ئازەلە بۆيە ناۋىراۋە بە سەگ.

دەيەم: تامەزۆۋ بى ئارام بوۋى لە سەر دىنيا، خۋاي گەۋرە چۈندۋىيەتى بە
ھەناسەبەركى ۋە ھانكە ھانكى سەگ لەكەتەي دەركەندى ۋە ۋازىلەيتەنى، بەھەمان
شەۋەش ئەو كەسەش ئەگەر ۋازى لىبەيتەندىت ھانكە ھانكىەتى بۆ دىنيا، ئەگەر
ئامۇزگارىشى بەركى ۋە رىي لى بەگىت ھەر ھانكە ھانكىەتى بۆ دىنيا، بەردەوام
تامەزۆۋ ۋە ھانكە ھانكىەتى بۆ دىنيا ۋەكە سەگ.

(ابن قتیبە) ھە دەفەرمۇي: ھەمو گىيان لە بەرىك ھانكە ھانكىەتى پى دەكەۋىت لە
كەتەي مەندۋوبوۋىن ۋە تەنۋىيەتەدا جەگە لە سەگ نەبىت كە بەردەوام ھانكە ھانكىەتى
لەكەتەي مەندۋوبوۋىيەتى ۋە لەكەتەي ئىسراھەتەدا، لەكەتەي تەنۋىيەتى ۋە لەكەتەي تەي
ئەۋىشەدا، بۆيە خۋاي گەۋرەش نەۋنەي ئەم كەفرەي بە سەگە ھىناۋەتەۋە كە
دەفەرمۇي: ئەگەر ئامۇزگارى بەكى ھەر گومپايە، ئەگەر ئامۇزگارى نەكەي ھەر
گومپايە ۋەكە سەگ، ئەگەر دەرى بەكى ۋە پاۋى بىيىت ھانكە ھانكىەتى، خۆ ئەگەر
لە شوپىنە خۆشى لىي گەرىي ھەر ھانكە ھانكىەتى.

ٲموٲه ٲ ٲٲٲارٲكٲ نه زان

ٲٲٲارٲ نه زان ٲه رٲه كه ٲ نه فامٲ و بٲ ٲاكاٲٲه له ٲٲٲ، جا بٲٲه (سفٲان) ٲ كورٲ (عٲٲٲه) و چه ٲٲٲ زانٲ ترٲش فهرموٲٲانه: خٲٲان بٲارٲزن له زانٲه كٲ له خوا نه ترس و فاجر، وه له ٲٲٲارٲكٲ نه زان و بٲ ٲاكا له ٲٲٲ، چونكه ٲه ٲووانه ٲه رٲن بٲ خه لكٲ، ههرچٲ ٲٲٲاره نه زانه كه ٲه مرٲٲٲكٲ نه زانه و سووٲٲ زانستٲ نه و ٲه بٲٲه له مٲهر بٲ زانست، ههرچٲ زانا خوا نه ناسه كه شه خه لكٲ سه ركه رٲان ٲه كات خواٲ كه وره ٲموٲه ٲٲٲٲه وه و ٲه فهرموٲ: ﴿كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَنِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاُ الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾﴾ (الحشر: ١٦ - ١٧). واته: وه كو شه ٲٲان، كاتٲ كه هانٲ ٲاٲه مٲزاد ٲه ٲٲٲ له ٲٲٲ خه ٲال و وه سوٲه سه وه، ٲٲٲ ٲه لٲٲ: كافربه، جا كاتٲك مرٲٲه كه ٲوٲ له كو فر ٲه كات و كافر ٲه بٲٲ، ٲٲٲ ٲه لٲٲ: ٲن به رٲم له ٲو ٲن له ٲه روه رٲكارٲ جٲهانٲان ٲه ترسم، به لام سه ره نجامٲ هه رٲو كٲان ٲه وه ٲه كه هه تا هه تا ٲه، له ٲاكرٲا ٲه مٲٲنه وه، ٲه وه ش ٲا ٲاشٲٲ سه مكارانه.

خواٲ كه وره واٲ ٲاناه هه ر به ٲٲه ٲه ٲازٲ بٲٲ به ٲٲٲا و ٲٲٲ ٲٲٲه وه به ٲٲ و بٲ ٲاكا بٲٲ له ٲٲه ته كانٲ خوا و ورٲنه بٲٲه وه لٲ و كارٲ ٲٲنه كات، ٲه وه به هٲٲ ٲه مانه وه ٲووشٲ سه ركه رٲانٲ ٲه بٲٲ، هه ركٲز ٲازٲ بوٲن به ٲٲٲا و بٲ ٲاكاٲ له ٲٲه ته كانٲ ٲه روه رٲكاره ٲٲكه وه كو ٲابنه وه له ٲٲٲك، مه كه ر ٲٲٲك نه بٲٲ كه ٲٲمانٲ به ٲوا ٲوژ نه بٲٲ و ٲو مٲٲٲٲٲ كه ٲشٲن به خواٲ نه بٲٲ، ٲه كه ر وانه باٲه و ٲٲمانٲ به ٲوا ٲوژ هه باٲه ٲه وه هه ركٲز به ٲٲٲا ٲازٲ نه ٲه بوٲ، ٲشٲشٲٲ له ٲٲه ته كانٲ خوا نه ٲه كرٲ.

ئەگەر بېروانىيە گۈزەرائى خەلقى دەبىنى ئۆزىنى خەلقى ئەوانەن كە سەرقال ئىكەن، كەچى ئەوانەنى سەرقالى ئاخىرەتن ئۆز كەمن، ئەوانەنى سەرقالى ئاخىرەتن لە ناو خەلقى نامۇ ديارن، ئەوان خەلقىيان ھەيە خەلكىش خەلقىيان تر، ئەوان زانست و بۆچۈنچىيان ھەيە خەلقى بۆچۈن و زانستىكى تر، ئەوان كارىك دەكەن و خەلكىش كارىكى تر، ئەوان لەسەر پېيازىكەن خەلقى لەسەر رېيازىكى تر، ئەوان لە دۆلىكەن خەلقى لە دۆلىكى تردان، خەلقى گەرە دەفەرمۇي: ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ۚ أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ أَلْهَارٌ يَمَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (يونس: ۷-۸)، واتە: بەپراستى ئەوانەنى بەتەمەي ئامادەبوۋنى بەر بارەگەي ئىمە نىن و پازى بوۋن بە ژيانى ئەم دىنەيە و دىيان پىيەوۋە بەندە، ئەوانە بى ئاگان لە ئايەت و دروست كراۋەكانى ئىمە، ئا ئەوانە شوپىن و جىگەيان ئاگرە بەمۇي ئەو كارۋەكانەنى كە دەيەكەن.

پاشان باسى چارەنۋوسى كەسانىك دەكەت كە پىچەۋانەنى ئەو گۈۋەي كە دەفەرمۇي: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِآيَاتِهِمْ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾ (يونس: ۹)، واتە: بىگومان ئەوانەنى كە باۋەپيان ھىناۋە و كارۋەكانە چاكەكانيان ئەنجامداۋە پەرۋەردگاريان ھىدايەت و پىنمۋونيان دەكەت، لەو جىھانىشدا لەناو بەھەشتە جۇراۋ جۇرە پىر لە نازو نىعمەتەكاندا چەندەھا رېۋبار بە بەردەمياندا دەپرات.

ئا ئەوانە ئىمان بوۋن بىن بە ئامادەبوۋنى بەر بارەگەي خەلقى ئاھىلىيەت پازى بىن بە دىنا و دلى پىۋە پەيۋەست بىكەن، ئەوانە بۇيە بەردەوام يادى ئايەتەكانى خەلقى دەكەن، بەلى: ئەۋە بەرۋوبۋمى ئىمانە بەدۋا پۇر، ئەۋە پىشۋوش باسمان كە بەرۋوبۋمى بى ئاگەي و ئىمان نەبوۋنە بە خەلقى دۋا پۇر.

ئیمان و زانست چاکترین شتن

گه وره ترین و پیروترین شت که دل و دهر وون هه ولی بۆ بدات به دهستی بهینیت، وه بهنده پئی بهرز بیتوه له دنیا و قیامت زانست و ئیمان، هه بویهش خوی گه وره له زۆر شویندا زانست و ئیمانی پیکه وه لکاندوه وه ده فهرمووی:

﴿ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِئْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَكَذَا يَوْمُ

الْبَعْثِ ﴾ (الروم: ۵۶). واته: ئهوانه ی زانیست و ئیمانیان پئی به خشرابوو ده لئین: بیگومان ئیوه به پاده ی ئه وه ی خوا بریاری له سه ر بووه ماونه ته وه، تا پۆژی زیندوو بوونه وه.

خوی گه وره له ئایه تیکی تر ده فهرمووی: ﴿ يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ ﴾ (المجادلة: ۱۱)، واته: خوی گه وره ئهوانه ی ئیمانیان هیناوه له ئیوه و ئهوانه شتان که زانست و زانیاریان پیدراوه چهنده ها پله و پایه بهرزبان دهکاته وه. ئا ئه مانه چاکترین که سن که شیاون پله ی بهرزبان پیدریت.

به لام زۆرینه ی خه لکی به هه لدا چوونه له راسته قینه ی ئه و زانست و ئیمانه ی که ئاسوده یی و سه ربه رزی مروفی پتویه بهنده، به لکو هه ر گرو هه و وا ده زانیت ئه و زانست و ئیمانه ی ئه وان له سه رینه راسته و مروف پئیان دهگات به کامه رانی، که چی له راستیدا وانی، به لکو زۆریان نه ئیمانه که ی باسی ده که ن مروف کامه ران دهکات، نه زانسته که شیان مروف سه ر بهرز دهکات، به لکو بگه به م کاره یان ریکاش له خویان ده گرن بۆ گه یشتن به و زانست و ئیمانه ی پیغه مبه ر ﷺ هیناویه تی و گه له که شی بۆ سه ری بانگ کردوه، ئه و زانست و ئیمانه ی خۆی و هاوه لانی و ئهوانه ی دوا ی ئه وانیش له سه ری بوونه.

هه موو گرو هیکیش بره ی وایه که ئه و زانست و بۆ چو نانه ی لای ئهوانه راسته و پئی دلخۆشن هه ر وه ک خوی گه وره ده فهرمووی: ﴿ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ

حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿المؤمنون: ۵۳﴾. واته: زۆربهی خه‌لکی بیر و بۆچونی خویان به‌ش به‌ش و پارچه پارچه کرد، هه‌موو گرۆهێك و حزبیكیش به‌ پێباز و حزبه‌که‌ی خۆی ده‌نازیّت و به‌ باشی ده‌نازیّت.

زۆربه‌ی له‌وه‌ی که ئه‌وان ناوی ده‌به‌ن به‌ زانست قسه‌ی گه‌وره و بۆچوون و درۆیه، که چی له‌ پاستیدا زانست قسه‌ی گه‌وره نیه، هه‌ر وه‌ك (حمادی کوری (زید) ده‌فه‌رموو: به‌ (ایوب)م گوت: ئایا له‌م سه‌رده‌مه زانست زۆتره یان پێشتر زانست زۆتر بوو؟ له‌وه‌لامدا فه‌رموو: له‌م سه‌رده‌مه قسه زۆر بووه، به‌لام پێشتر زانست زۆتر بوو! بپوانه چۆن ئه‌م زانا لیها‌تووه زانست و قسه‌ی لێك جیا کردۆته‌وه.

به‌لێ: وایه کتیب زۆر بووه، قسه زۆر بووه، مشتومڕ و بۆچوون زۆر بووه، که چی زانست زۆربه‌ی ئه‌مانه‌ی هه‌ر له‌گه‌ڵدا نیه، به‌لکو زانست ئه‌وه‌یه که پێغه‌مبه‌ر له‌لایه‌ن خواوه هێناویه‌تی بۆ گه‌له‌که‌ی.

کاتیك سه‌رده‌می ئه‌م زانسته پاکه دوور که‌وته‌وه، خه‌لکی هه‌ر بیرو پایه‌کیان به‌هیزدا ده‌هات وه‌ریان ده‌گرت و ده‌یان کرد به‌ زانست و کتیبیکیان له‌سه‌ر داده‌نا و خویان پێوه خه‌ریک ده‌کرد و کاتیان پێ به‌ فیرۆ ده‌دا، په‌پاوه‌کانیان به‌م شتانه پڕده‌کرده‌وه، ده‌ل‌کانیشیان به‌م شتانه پڕه‌ش ده‌کرد، ئه‌مه شه‌یتان له‌ بن گوئیانی چرپاندوه و له‌ نیوانیان بلّوه‌ی پێ کردووه تا‌کو سه‌رگه‌ردانیان بکات، جا دلّیان داده‌مالد‌ریت له‌ زانست و ئیمان، وه‌کو مار که چۆن خۆی داده‌مالێت له‌ پێسته‌که‌ی، وه‌کو پۆشاک چۆن له‌به‌ر ده‌کرێته‌وه.

(ابن القيم) ده‌فه‌رموو: هێندێ له‌ هاو‌پێکانم پێیان پاگه‌یاندم که هێندێ له‌ شوینکه‌وتووی قوتابی ئه‌وانه‌ی که به‌م شیوه سه‌رگه‌ردان بوونه، سه‌رقالّی له‌به‌ر کردنی کتیبی مامۆستا‌کانی بووه و له‌به‌رکردنی قورئانی پشت گوێ خستووه، جا که پێیان گوتووه: کاکه گیان سه‌ره‌تا قورئان له‌به‌ر بکه‌یت با‌شتر نیه له‌م کتیبانه؟! له‌ وه‌لامدا گوتیه‌تی: بۆ زانست و زانیاری له‌ قورئاندا هه‌یه! هێندێ له‌

پېشەوايانى ئەوانە پېيان گوتىم: ئىمە گۆي بۇ ھەدىس دەگرىن مەبەستمان زانست و زانىارى ئى وەرگرتنى نىيە، بەلگە بۇ بەرەكەت گۆيى بۇ دەگرىن، چۈنكە ئىمە تويىشوى زانايانى خۇمان بەسە جا بۆيە ئىمە كۆلەگەمان ئەوھىيە كە ئەوان تىيى گەيشتون و بېريارىن لەسەر داوھ.

جاريكيان شىخەكەمان باسى ئەوانەي بۇ كردم و پىيى گوتىم: ئەوانە گەپاوپون لە ناو بېرورپاكان كامەي بېھىزە و مەرەمەكانيان جى بەجى دەكات ئەوانيان ھەلبۇزاردوھ، بەلگەش لەسەر ئەوھىيە كە ئەو پىگايەي دەستيان پىئوھگرتوھ پوچەلە، ئەوھىيە كە دەبىنى بۇچوونەكانيان پىرپىيە لە ئىختلاف وھ ھىندى پايان دىيەكتىيە، خىواي گەورە دەفەرموى: ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ (النساء: ۸۲)، واتە: ئەگەر ئەم قورئانە لەلايەن كەسىكى ترەوھ بوايە جگە لە خوا بىگومان جىاوازي و دىيەتەكى زۇريان تىدا دەدۇزىيەوھ.

ئانەوھ بەلگەيە لەسەر ئەوھىيە ھەر شىتەك لەلايەن خواوھ بىت ئىختلافى تىا نابىت، بەلام ئەوھىيە ئىختلافى تىايە و دىيەتەيەكتى تىايە، پىك نىيە لەگەل ئەوھىيە لاي خوايە، چۇن دەكرىت بۇچوون و خەياللات بىكرىت بەدىن و خەلكى دىندارى پىئوھ بىكات، ھوكمىش بدا بەوھىيە كە پاستە و خوا و پىغەمبەر پىيى پازىيە، پاك و بىگەردى بۇ تۇ خوايە بەپاستى ئەوھ بوختانىكى گەورەيە.

بەپاستى زانستى ھاوھلانى پىغەمبەر ﷺ كە يەكتىيان پىي ئامۇزگارى دەكرىد، ئەو زانستە نەبوو كە ئەو سەرگەردان و دىرۇزانە پىيەوھ سەرقالان ھەر وھك (الحاكم) لە ژيان نامەي (أبي عبد الله البخاري) دا دەگىرپىتەوھ و دەفەرموى: ھاوھلانى پىغەمبەر ﷺ كاتىك كۆدەبوونەوھ بە قورئانى پەرۋەردىگارىن و سوونەتى پىغەمبەرەكەيان ئامۇزگارى يەكتىيان دەكرىد.

نُه و ئیمانه ی خوا و پیغمبر ده یانه ویت

ده بینین زۆرینه ی خه لکی یان هر مه موو خه لکی بانگه یشتی نه وه ده که ن که ئیماندانن، به لام له راستیدا زۆریه ی خه لکی ئیمانیکی ته سکیان هه یه، به لام ئیمانی فراوان نه و ئیمانه یه که پیغمبر ﷺ هیناویه تی بو گه له که ی، ناسینی خوا و دان پێنانی و خوشویستنی و ناسینی نه و شتانه ی که خوا پێی ناخۆشه و لێی تووره یه، نا نه مه نه و ئیمانه راسته قینه یه که پیغمبر ﷺ له سهری بووه و به گه له که ی پاگه یاندووه، نا نه و ئیمانه ئیمانی گرۆهی راستگزیانه.

له لای زۆریه ی خه لکی واده زانن ئیمان دان هینانه به بوونی دروست کارێک، هر نه ویش ته نه یه و ئاسمانه کان و زهوی و نه وه ی له نێوانیاندا یه دروستی کردووه، به لام ئیمانی کامل نه وه ند ه نه به ته نه ا چونکه بت په رسته کانی (قریش) یش نه م ئیمانه یان هه بووه، که واته به مه ناگوتری ئیمان.

له لای هیندی خه لکی تریشدا واده زانن ئیمان ته نه ا ووتنی شه هاده ی - اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمد رسول الله - جا کاری له گه لدا بیّت یان نا به دل بیّت یان پێچه وانه ی دل بیّت.

له لای هیندی خه لکی تریشدا واده زانن ئیمان ته نه ا نه وه یه مڕۆ به دل ئیمانی هه بیّت که خوا دروست کرایی ئاسمانه کان و زهویه و (محمد) یش ﷺ به ند ه و نێردرایی خوایه، نه گه ر به زمانیش نه یلێت و کاریشی پێ نه کات قه یناکا، به لکو نه گه ر جنیویش به خوا و پیغمبر ﷺ بدات و هه موو گونا هێکی گه وره ش بکات، ته نه ا ئیمانی به خوا و پیغمبر هه بیّت نه وه ئیمانداره.

له لای هیندی خه لکی تریش واده زانن ئیمان ته نه ا دان هینانه به سیفاته به رزه کانی په روه ردگار وه کو سیفاتی به رزی عه رش و سیفاتی قسه کردن به ووشه و سیفاتی (سمع) و (بصر) و (مشیئة) و (قدرة) و (إداعة) و (حب) و (بغض) و چه ندین

سىفائى تىرىش كە خوا بۇ خۇي باسى كىردوۋە يان پىڭغەمبەرەكەي باسى كىردوۋە، بەلكو ئىمان لەلەي ئەوانە دان نەھىئانە بەمانە و گوپرايەلى كىردنى بۇچوۋنى مامۇستايە گەمژە و نەزان و درۆزنەكانيانە كە ووتەكانيان ھىندىكى دژ بەيەكە و يەكتر ھەلدە ۋە شىئىتە ۋە، ئەوانە ۋەكو ئەۋەنە كە ئىمام (عمرى كوپى) (الخطاب) و ئىمام (احمد) ۋەرموويانە: ئىختىلافيان لە قورئاندا ھەيە و پىچەۋانەي قورئان دەكەن و كۆكن لەسەر ۋازھىئان لە قورئان.

ھىندى خەلگى تىرىش ۋادەزانن ئىمان تەنھا پەرسىتى خوايە بە پىي ئارەزو و ھەۋا ۋە ۋەسى خۇيان، بى ئەۋەي پەيۋەست بن بە ۋە ۋەرمانانەي پىڭغەمبەر ﷺ لەلەي خواۋە ھىناۋىەتى.

ھىندى خەلگى تىرىش ۋادەزانن ئىمان تەنھا ئەنجامدانى ئەۋ كارانەيە كە باوك و باپىرانى و پىشىنەي ئەۋان ئەنجاميان داۋە جا چۆن و كىي بىت ئەۋە باس نىە، بەلكو ئىمانيان لەسەر دوۋ شت دامەزراۋە:

يەكەم: ئەۋە پىشىنەيە و باۋ باپىرانمان ۋايان گوتوۋە ئىمەش ئەنجامى دەدەين. دوۋەم: ھەر ئەۋەي ئەۋانئىش گوتيانە پاستە و ھىچى تر.

ھىندى خەلگى تىرىش ۋادەزانن ئىمان تەنھارەۋشت جوانىي ۋە ۋەلسوكەۋتى چاكو پوۋى خۇش و گومانى چاكة بىردن بە خەلگى و دوۋر كەۋتەۋە لە بىئاڭگاي خەلگىيە.

ھىندى خەلگى تىرىش ۋادەزانن ئىمان تەنھا خۇدامالئىنە لە دنيا و دەر كىردنى دنيايە لە دىل و زەھد كىردنى دنيايە، جا ئەۋانە ھەر كاتىك كەسىپكىان بىنى بەم شىۋەيە بوۋ ئەۋە بە ئىماندارىكى مەزنى دەزانن ئەگەر چى زانست و كىردەۋەشى نەبىت.

ئائەمانە ھەر ھەمويان ئىمانى پاستەقىنەيان نەناسىۋە و شوئىنى نەكەۋتون و چەنگيان نەكەۋتوۋە، ئەۋانەي پابىران چەند جۆرىكن: ھىندىكىان ئىمانەكەيان دژى ئىمانى پاستەقىنەيە، ھىندىكىان ئىمانەكەيان ھەر بە ئىمان نازمىردىت، ھىندىكىان

ئىمانەكەيان مەرجى ئىمانە بە تەنھا بەۋە نەگەشتوونە بە ئىمان، ھىندىكىشىيان مەرجىيان دانائوۋە بۆگەشتن بە ئىمان كەچى مەرجەكان ھەلۋەشىنەرەۋە و دژى ئىمانە، ھىندىكىشىيان مەرجىيان دانائوۋە بۆگەشتن بە ئىمان كە ھەرپەيۋەندى بە ئىمانەۋە نىيە.

لە راستىدا ئىمان دوورە لەمانە بەلگو ئىمانى راستەقىنە تىكەلە لە ناسىنى ئەۋ شتانەى كە پىغەمبەر ﷺ لە لايەن خواۋە ھىناۋىيەتى، جا بە دىل ئىمانى پىي ھەبىت و بەزمانىش دانى پىدا بەيئىت و بەخۇشەۋىستى دلىشىيەۋە ملکہ چى بىت، بە دىل و لاشە كارى پىبكات، بەپىي توانا جىبەجىي بكات و بانگەۋازى بۆ بكات.

بەلى: ئىمانى راستەقىنەى مەۋفى ئىماندار ئەۋەيە كە خەلگى لە پامى خوا خۇش بوۋىت، پىق لىيۋونەۋەى لە پامى خوا بىت، لە پامى خوا بىبەخشى و لە پامى خوا نەبەخشى، ۋە بەتەنھا خۋاى گەۋرە بپەرسىتى و مىلى بۆ كەچ بكات، مەۋف ئەگەر بىيەۋىت بگات بەۋ ئىمانە راستەقىنەيە دەبىت بە دىل و لاشە تەنھا شوۋىنى پىغەمبەرى خوا بکەۋىت ﷺ دەبىت چاۋى دلى بنوقىئىت لە ئاۋردانەۋە بۆ كەسانى تر جگە لە خوا و پىغەمبەرى خوا.

چهنډ ناموزگارٲه كى زيرين

بيگومان هر كه سيك بيه وٲت ده ست له شتٲ هه لگري كه خوى پٲوه گرتووه
 ئوه زور بوى ئاسته مه و ناتوانيت، چونكه له بهر خاترى خوا وازى لٲ ناهيئت،
 به لام ئوه كه سهى به دلتيكى ساف و له بهر خاترى خوا وازى ليده هيئت، ئوه زور
 به ئاسانى ده ستى لٲ هه لده گريت، تنها په كه مجار ماندوو ده بيت ئه مه ش تاقي
 كردنه وهى خواى گه وره په تاكو درده كه وٲت ثايا پاست ده كات يان درو ده كات، جا
 نه گه ريه كه مجار كه ميك ئارامى گرت له سهر ئه م نازاره ئوه كامه ران ده بيت.

(ابن سيرين) ده فهرموئى: گويم له (شريح) بوو سويندى ده خوارد ده يووت: هر
 به نده يه ك واز له شتيك بهيئت له بهر خاترى خواى گه وره، ئوه بيگومان خواى
 گه وره شوينه كهى بٲ پر ده كاته وه.

كه گووتويانه: (من ترك لله شيئا عوضه الله خيرا منه) واته: هر كه سيك واز له
 شتيك بهيئت له بهر خاترى خواى گه وره، ئوه خواى گه وره له وشته چاكترى پٲى
 ده به خشى.

به پاستى ئوه پاسته (عوض) واته: پيدانى شتيكى تر، چهنډ جوړى هه يه،
 به نرخترين و چاكترينيان كه خوا له برى ئه وشتهى وازى ليپيناوه پٲى بيه خشى،
 خوشه ويستى و هوگر بوونه به خواوه، دل ئارام بوونه به خوا، هيژو ئاسوده يى و
 په زامه ندى په روه ردگار.

* بيگومان گه وچترين كه س ئه وه يه كه نزيكه له گه شته كه يدا بگاته شويني
 مه به ست له وكاته دا پيكاكهى لٲ وون بيت.

* ئه و عه قلانهى سهر كه وتوونه واده بينن ئه و په يامه كه پيغه مبه رﷺ هيئاويه تى
 پاست و دروسته و پيكه له گه ل عه قل و حيكمه ت، به لام ئه و عه قلانهى سهر گerdان

وا دەبينن ئو پەيامەى پېغەمبەر ﷺ ھىناويەتى رېك نىە لەگەل ەقل و ھىكەت.

* نىزىكتىن ھۆكار بۆگە يىشتن بە پەزامەندى خودا سى رېگايە:

۱. پەيۋەست بوونە بە سوونە تەكانى پېغەمبەر و كار پىكر دىنىەتى بە دل و لاشە.

۲. بەردەوام خۆى بە زليل و ئاتاج بزانىت بەرانبەر بە خوا.

۳. ھەموو كاروكر دەكانى تەنھا بۆ خوا بىت و مەبەستى تەنھا خوا بىت.

جا ھەر كەسىك بىە وىت بگات بە پەزامەندى خوا تەنھا بەم سى رېگايە، ھەر كەسىكىش نەگات بە پەزامەنى خوا ئو دابراۋە لەم سى رېگايە يان لە يەككىيان.

* ئو بنچىنانەى كامەرانى مرؤفى پىۋە بەندە سى بنچىنەى، ھەر يەك لەو سىيانەش دژى خۆى ھەى، جا ھەر كەسىك يەكك لەو بنچىنانەى لە دەست بچىت ئو توشى دژەكەى دەبىت.

۱. يەكتاپەرستى، دژەكەشى شەرىك دانانە بۆ خوا.

۲. سوونەت، دژەكەشى بىدعەى.

۳. گوى رايەلى خوا. دژەكەشى بى فرمانى خواىە.

ئەم سىيانەش ھەموو يەك دژيان ھەى: ئو يىش دل پەيۋەست نە بوونە بە خوا و بە ھەشتى خوا، وە نە ترسانە لە خوا و نە ترسانە لە دژەخ.

پىيازى ئيمانداران و پىيازى تاوانباران

خوای گەورە دەفەر مووی: ﴿وَكَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ﴾ (الانعام: ۵۵)، واتە: بەھمان شىۋەش بە درىژى ئايەتەكانيان بۆشى دەكەينەۋە تاكو پىيازى تاوانبارانيان بۆپوون بىتەۋە.

خوای گەورە لە ئايەتتىكى تەردەفەر مووی: ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ تُولَٰئِكَ مَا تَأْمُرُ﴾ (النساء: ۱۱۵). واتە: ھەر كەسىڭ دوزمنايەتى پىغەمبەر ﷺ بىكات و لىتى جىبابىتەۋە لە دواى ئەۋەى پىگەى پاست و دروستى بۆپوون بۆۋە، ئىنجا پىيازىڭ بگىتە بەر كە جىبابىت لە پىگە و پىيازى ئيمانداران ئەۋە پووى ۋەردەچەرخىنن بۆ ئەۋ پىگە ۋە بەرنامەى ھەلىبژاردوۋە و پووى تىكردوۋە.

خوای گەورە لە قورئاندا بە درىژى پىيازى ئيماندارانى پوون كىرۋتەۋە، بەھمان شىۋە بە درىژىش پىيازى تاوانبارانى پوون كىرۋتەۋە چارەنۋوسى ھەردوۋ لاشىيانى پوون كىرۋتەۋە، كارۋكردەۋەى ھەردوۋ لاشىيانى پوون كىرۋتەۋە، دۆستانى ئيمانداران و دۆستانى تاوانبارانى پوون كىرۋتەۋە، ھۆكارى سەرفرازى ئيمانداران و سەرگەردانى تاوانبارانىشى پوون كىرۋتەۋە، بەم شىۋە خوای گەورە لە قورئاندا ئەۋ دوۋ پىيازەى بە جوانى پۆشن كىرۋتەۋە، تاكو بۆخەلكى پۆشن بىتەۋە ۋەكو پووناكى و تارىكى، ئەۋانەى زانان بەخا و قورئان و دىنى خوا، بە درىژى پىيازى ئيمانداران و تاوانباران دەناسن، ھەردوۋ پىيازەكەيان بۆپۆشن بۆتەۋە، ھەرۋەك ئەۋكەسە بۆى پوون بۆتەۋە كە پىگەيەك دەگىتە بەر بۆ ئەۋ شوپىنەى كە مەبەستىەتى.

جا ئەوانە چاكتىن و زاناتىن كەسن بۇ خەلگى كە ئامۇڭگارىيان دەكەن و پىڭگى پاست بە خەلگى نىشان دەدەن، ھەر بەمەش بوو ھاوۋەلانى پىڭمبەر ﷺ چاكتىن كەس بوون، لە ھەموو ئەوانەى لە دوايان دىن تاكو پۇڭى قىامەت، چونكە ئەوان لە ناو گومپايى و كوفرو شىرك و سەرلىشىۋايدا ژىابوون، بەدرىڭى ئەمەيان ناسى بوو، جا پاشان پىڭمبەر ﷺ ھاتوو دەرى ھىنان لە ناو سەرگەردانى و تارىكايى بۇ سەر پىڭگى پاست و ھىدايەت، دەرى ھىنان لە تارىكايى بۇ رووناكى، لە شىرك بۇ يەكخوئاسى، لە نەفامى بۇ زانين و زانىارى، لە سەرگەردانى بۇ سەرفرازى، لە ستەمكارى بۇ دادپەرۋەرى، لە سەرلىشىۋاوى و كوڭرى بۇ ھىدايەت و چاوساغى، چونكە ئەوان دەيانزانى كاتى خۇى چەندە سەرلىشىۋاو و گومپا بوونە، كەچى ئىستا لە چ خۇشى و كامەرانيەك دانە.

كەوابوو: بە شتى خراپ پىچەوانەكەى پى دەناسرىت كە چاكەيە، چونكە شت بە پىچەوانەكەى پۇشن دەبىتتەو و دەناسرىت. گەر وابوو زىاتر تامەزىو و خۇشەويستى ئەو شتەيان دەكەۋىتە دل كە بۇى ھاتوون، وە زىاتر لەوەى پىشتەر ھەلدىن و پقيان لىدەبىتتەو، ئەوانە بە خوئاسى و ئيمان و ئىسلاميان زۆر لەلا خۇشەويستە، زۆر پقىشيان لە پىچەوانەكەيەتى چونكە ئەوان زانان بەم پىيازە.

بەلام ئەوانەى دواى ھاوۋەلان سەريان ھەلدا، ھىندىكىيان لە ناو ئىسلامدا گەرەبوون بۇيە خراپەيان بە چاكى نەدەناسى، ھىندى شتى پىيازى ئيماندارانيان لى تىكەل بوو لەگەل پىيازى تاوانباران، چونكە مۇۋكەتلىك شتى لى تىكەل دەبىت ئەگەر بە چاكى ھەردوو پىيازەكە نەناسىت يان يەكيان نەناسىت، ھەر وەك (عمرى) كوپى (الخطاب) دەفەرموۋى: كەسىك لە ناو ئىسلامدا گەرەبوۋىت و سەرگەردانى و نەفامىش نەناسىت بىگومان راستى ئىسلامەتتەكەى بەرە بەرە لى كالدەبىتتەو.

بەلى: ئەمە نىشانەى پەلە بەرزى زانستى (عمرە) ﷺ چونكە ئەگەر گومپايى و نەفامى نەناسىت كە ئەو شتەنە دەگرىتتەو پىچەوانەى پەيامى پىڭمبەر ئەۋكەت چۆن دەتوانىت خۇى لى بپارپىزىت، جا ھەرشتىك پىچەوانەى ئەۋ پەيامە بىت كە پىڭمبەر ﷺ ھىناۋىەتى ئەۋە پىى دەگوتىت نەفامى.

ھەر كەسىڭ پىيازى تاوانباران نە ناسىت و بۆى پۇشن نە بوويىتەو، دورنى ە
 ەندى شتى پىيازى تاوانباران ە ەى ئيمانداران بزانت، ھەر وەك دە بىنن زۆر شتى
 تاوانباران و كافران و دورمىنانى پىغەمبەران لە بوارى بىروباو ەدا و زانست و
 كاروكر دەو ەدا تىكەلى ئومەتى ئىسلام بوو، كە ەندى كەسى نە قام و نە زان
 تىكەلىان كىدو ە لە گەل پىيازى ئيمانداران كە وايان زانىو ەوانە پەيوستە ە
 پىيازى ئيماندارانەو، ەندى شتىان ەلال كىدوو ە كە خواو پىغەمبەر ﷺ
 ەراميان كىدوو، ھەر وەك زۆرى ە بىدە چىەكان تووشى ەمە بوونە كە
 بىدە ەك دادىن ئىنجا بانگە وازىشى بۆ دەكەن كە سىكىش پىچەوانەى بكات كافرى
 دەكەن.

خەلگى لەو باو ەردا چوار جۇرن:

گروھى ەكەم: ەوانەن كە پىيازى ئيمانداران و پىيازى تاوانبارانيان ە درىزى
 بۆ پۇشن بۆتەو ە زانست و كىدو، ەوانە زانانتىن كەسن.

گروھى دوو ەم: ەوانەن كە چاويان كوړە لە ەرانبەر ەردو پىبازەكە وەكو
 وىنەى ئاژەل وان، ەوانەش ە پىيازى تاوانباران دەژمىدرىن.

گروھى سىيەم: گيانى خۆى سەرف دەكات بۆ ناسىنى پىيازى ئيمانداران ە
 كورتىش پىچەوانەكەى دە ناسىت، دە زانت ە شتىك پىچەوانەى پىيازى ئيمانداران
 بىت ەو ە پوچەل ە گەرجى ە درىزىش نە يزانت، ەلكو ەر كاتىك گوىلى لە شتىك
 بىت كە پىچەوانەى پىيازى ئيمانداران بىت ەكسەر گوىلى لادەبا و گوىلى بۆ
 ناگرىت، خۆى سەرقال ناكات بزانت ماناى چىە و تىى بگات، يان لىى بكولىتەو
 بزانت بۆ خراپە تاكو گوىلى بۆ بگرىت.

ە پىچەوانەى گروھى ەكەم، چونكە ەوان ئارەزووات دە ناسن، وە نەفسىشان
 بۆى دەچىت ەلام ەربەرەكانىي نەفسى خويان دەكەن و لە پىناوى خوا وازى
 لىدىن.

كاتى خۇى لەم بارەيەوہ نامەيەکیان بۆ ئىمامى (عمرى كوپى الخطاب نووسى و پرسىاريان ليكرد، كاميان چاكتره: پياويك كه ئارهزوات به خەيالیا نايە، يان پياويك ئارهزوات به خەيالیدا ديت كه چى بەرەرهكانىي له گەلدا دەكات و لە پیناوى خوا وازى لى دەهينيت؟ له وهلامدا ئىمامى (عمر) نووسى: ئەوہى كه نەفسى حەز له ئارهزوات و گوناھ دەكات بەلام ئەو لە پیناوى خوا وازى لى دەهينيت لەو جۆرەيە كه خواى گەرە دەربارەيان دەفرەمووى: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِشِرْكٍَ﴾ (الحجرات: ٣). واتە: ئەوانە ئەو كه سەنەنە كه خوا دلەكانيانى تاقى كردۆتەوہ بە تەقوا، ئەوانە لى خوشبەون و پاداشتى گەرەيان بۆ ئامادەيە.

ئەو كه سەش بە هەمان شىوہ فەزلى هەيە كه بیدعە و شىرك و ناحەق و پچكەكانى بناسيت، ئینجا لە پای خوا پقى ليبيتهوہ و خەلكى لى ئاگادار بكاتەوہ و خۇى لى بەدوور بگريت و نەهينيت ئيمانەكەى شەلوق بكات و گومان لە دلیدا بمينيت، بەلكو بە ناسينى ناحەق چاكترە حەق بناسيت و خوشى بويت، وە چاكترە پقى لە ناحەق بيت و لىي دوور كەويتەوہ، ئەمە چاكترە لەوہى كه ئەم شتانە بە خەيالیدا نايە و بە دلیدا نايە، چونكە ئەو مەزۇفە هەر كاتيك ئەو خراپانە بە دلیدا ديت، ئەوہ خوشەويستى بۆ حەق زياتر دەبيت و چاكتر پایەى حەق دەناسيت و پىي دلخوش دەبيت و ئيمانى پىي بەهيز دەبيت، هەر وەك چۆن ئەو كه سەى كه گوناھ و ئارهزوات بە خەيالیا ديت زياتر سوور دەبيت لەسەر پچەوانەكەى و حەزى ليدهكات.

هەركاتيك خواى گەرە بەندەيەكى بپروادارى تاقى بكاتەوہ بە گوناھ و ئارهزوات، ئەوہ بۆ ئەوہيە تاكو خوشەويستى چاكتر و بە سوودتر و بەردەوامترى بۆ فەرەهەم بينيت، تاكو بەندە بەرەرهكانىي له گەل نەفسى خۇيدا بكات بۆ گەيشتن بەم خوشەويستى بەرزە. هەركاتيكيش نەفسى بۆ گوناھ و ئارهزوات چوو، ئەوہ تامەزروى خوشەويستى بەرز و بەردەوامەكەى ترى لىي لادەبات، بە پچەوانەى نەفسيك كه هيج شتى واى تيا نيە.

ئايا كەسىك كە بەنا و كەندەلان و دېك و بەردا پى دەگريٲە بەر بۆ گەيشتن بە
خۆشەويستەكەى بەپيٲتر نىە لەو كەسەى كە تووشى ھىچ ئازار نابيٲ لەسەر پىشتى
سوارىكى چاك دەگاتە خۆشەويستەكەى؟!

كەسىك كە بە بەر بەرەكانى لەگەل نەفسى خۆيدا خۆشەويستى خوا
ھەلدەبژيٲيٲ، وەك ئەو كەسە وايە كە بەبى بەر بەرەكانى خۆشەويستى خوا
ھەلدەبژيٲيٲ.

گروھى چوارەم: ئەوانەن كە بە دريٲى پيٲبازى خراپەكاران و بىدعەچيان و
كافران دەناسن، بەلام بەكورتى پيٲبازى ئيمانداران دەناسن، ئەمانەش ھالى زۆربەى
ئەو كەسانەيە كە برەو بە مەقالات وكتيٲب و فيكرەى گەلانى بيگانە دەدەن، بە
چاكى شارەزاييان لى ھەيە كە بەم جۆرە شارەزايان لەو پەيامە نىە كە
پيٲغەمبەر ﷺ ھىناويەتى، ئەگەر بېروانيٲە كتيٲبەكانيان ئەو بە پوون و ئاشكرايى
دەبينىت.

بەھەمان شيۆەش ئەو كەسەى كە بە دريٲى شارەزايە بە خراپە و ستم و
فەساد، ئەگەر تەو بەى كردو گەپايەو و پووى كردە پيٲگاي پاست، شارەزاي بەو
شتانە بە فراوانى نامينيٲ بەو شيۆەى كە تەمەنى تيا بەفپوڊا.

مەبەست لەمانەدا ئەو يە خواى گەرە حەز دەكات پيٲبازى دوورژمانى بناسريٲ
تاكو خەلكى خۆى لى بپارپيٲيٲ و پقى ليٲبيٲتەو، ھەر وەكو چۆن حەز دەكات
پيٲبازى دۆستانى بناسريٲ تاكو خەلكى بيگريٲە بەر و خۆشيان بوٲ.

كەوابوو: شارەزابوون لەو شتانە سوود و نهيٲنى زۆرى لە خۆ گرتووە تەنھا خوا
دەيزانيٲ، لە ناسينى پەرورەدگاريەتى خواو ھيكەت و كەمالى ناو و سيفاتەكانى و
پەيوەست بوونى بە شوٲنى خۆى و شوٲنەوارى، چونكە ئەمە گەرەتريٲ بەلگەيە
لەسەر پەرورەدگاريەتى و پادشاھىەتى و خوايەتى و خۆشەويستى و توورپەيى و
پاداشت و سزاي خوا، والله اعلم.

دەشت ھەيە ھېچ سوۋدى نىيە بۇ مەۋۇف

۱. زانستىك كە كارى پى نە كرىت.
۲. كاروكر دەۋەيەك ئىخلاصى تيا نە بىت.
۳. سەرۋەتو سامانىك لىي نە بەخشىرىت كە خاۋەنەكەي نە لە دىنيا لىي بەھرەۋەر دە بىت، نە ھېچىشى پىش دەخات بۇ قىيامەتى.
۴. دلىك چۆلبىت لە خۆشەۋىستى خوا و تامەزىۋى گەيشتن بە خوا نە بىت و ھۆگر نە بىت بە خوا.
۵. لاشەيەك كە بەندايەتى خوا نە كات.
۶. خۆشەۋىستى خوا كە واى لى نە كات گوپرايەلى بكات وپەزامەندى بە دەست بېيىت.
۷. ئەگەر كاتىك مەۋۇف سوۋدو چاكەي دەست كەۋت لە خزمەتى دىنى خوا بەكارى نە ھىنىت.
۸. فىكر و بىرىك كە لە شتىك دەگەرپىت سوۋدى پىناگەيەنىت.
۹. كاركرن بۇ شتىك كە ئەۋكارە نىكت نە كاتەۋە لە خوا، چاكسازى دىناشت نايىت.
۱۰. ترست لە كەسىك بىت و ئومىدت بە كەسىك بىت كە بۇ خۆى نىۋچەۋانى بە دەست خاۋايە، دىلى بەردەستى خاۋايە، كە زەرەر و قازانچ و مردن و ژيان و زىندوۋوبونەۋەي خۆى بە دەست نىيە.
- ئەمانە ھەر ھەمۋى شتى بى ھوۋدە و بى سوۋدن.
- گەرەترىن زەرەرىش كە مەۋۇف بىكات دوۋانن كە بىچىنەي ھەموو زەرەرىكن:
۱. إضاعة القلب: دىل بە فىرۋدان.
۲. إضاعة الوقت: كات بە فىرۋدان.

دەلىل بە فېرۇدان ئۇە يە دىنيا بە سەر دوا پۇژدا ھەلېژىرېت، كات بە فېرۇدانىش دەلىل
بە يۈەست بوون و ئومىدبوونە بە دىنيا.

چۈنكە ھەموو خراپە يەك لەو دووانە كۆبۇتەو شۈيىنكە وتنى دىنيا و ئارەزووات،
ئومىدى نەبراو بە دىنيا، چاكەش ھەمووى لە دووشت كۆبۇتەو:

۱. شۈيىنكە وتنى ھىدايەت و خواناسى.

۲. خۇ ئامادە كىردن بۇ قىامەت.

سەير بۇ ئۇە كەسەي كە ئاتاجى شىتېك دەبېت ھانا بۇ خوا دەبات، كەچى داواي
ژيان و شىفا ناكات بۇ دەلىل كە بە دەردى نەقامى و گومان و ئارەزووات مردوۋە،
بەلام ئەگەر مۇۋە دەلىل مرد ھەست بە گوناھ ناكات.

مروقی ژیر

خوای گه وره فه رمانی هیه فه رمان ده دات به سهر به نده کانی، بپاریشی هیه بپیار ده دات به سهر به نده کانی، نیعمه ت و به خششی هیه نیعمه ت ده پزینیت له سهر به نده کانی، به نده له م سیانه ده رناچیت.

(القضاء) واته: بپیار دوو جوړه:

۱. (مصائب).

۲. (معائب).

جا خوښه ویستړین که س له لای خوای گه وره نه وه یه که به جوانی له هه موو نه و بووارانه دا به ندایه تی خوا نه نجام بدات، جا نه وه نزیکتړین که سه له خوای گه وره. دوورتړین که سیش له خوای گه وره نه وه یه که به ندایه تی خوا ناکات له و بووارانه دا.

به ندایه تیکردنی خوا له فه رمانه کانی، نه وه یه به ئیخلاصه وه گوټپرایه لی خوا بکات، شوینی پیغه مبه ر ﷺ بکه ویت.

به ندایه تی خوا له قه ده غه کراوه کانی خو پاراستنه له ترس و گه وره ی و خوښه ویستی خوای گه وره.

به ندایه تی کردنی خوا له (قضاء المصائب)، نه وه یه به نده نارامی له سهر بگریټ، ئینجا پیښی پازی بیت که نه م پله یه به رزتره له نارامگرته که، ئینجا سوپاسی خواش بکات له سهری که نه م پله ی به رزتره له پازی بوونه که.

به نده کاتیټک ده توانیت به م شیوه بیت، نه گهر خوښه ویستی خوای له دلدا جیگیر بووبیت و بزانیټ خوا هه رچی بوی پیش بیټیت له سوودی نه و دایه، بزانیټ که خوای گه وره به م کاره ساته چاکه و سۆزی بو نه و ده ویت نه گهرچی به نده ش کاره ساته که ی پیناخوښ بیت.

به ندایه تی کردنی خوا له (قضاء المصائب) نه وه یه بنده دهست پیشخه ربیت و په له بکات بو ته و به کردن و پرزگاری ربیت، ملکه چ بکا و عوزر بینته وه، بزانتیت که س ناتوانیت پرزگاری بکات و بیپا پرزیت جگه له خوا، نه گهر به رده وام ربیت له تاوانه که ی دوور ده که و یته وه له دهرگای خوا، جا بویه هه موو پالده داته لای خوی گه وره .

په ناده گریت به خوا له تو وره یی خوا، په نا بگریت به لیووردنی خوا له سزای خوا، هه ر هاناو په نا بو خوا به ربیت، ده زانتیت نه گهر خوی گه وره فه راموشی بکات و بیسپتریته خوی سه رگه ردان ده ربیت، هیچ پرگایه کی نیه بو واز هیتان و ته و به کردن مه گهر به پشتیوانی خوا نه ربیت.

نه وه به دهستی خواجه به دهستی بنده نیه، چونکه بنده زور بی ده سولات و بی تواناتره له وه ی که په زامه ندی خوا به دهست به یتیت به بی یتزن و ویستی خوا، بنده مولکی خواجه، ملکه چ و زه لیل و فه قیر و داماو له بهر دهستی خوا، ناتاجی دهرگای خواجه و ملکه چ و هه ژار و پیویست و دامای خواجه، جه سته ی سه رقاله پیی، دلی ملکه چه له ژیر دهستی، به یه قینی ده زانتیت هیچ خیر و چاکه و چاکسازي له دهست نایه ت، هه موو خیر و چاکه یه ک له خوا وه یه و له دهست نه وه، نه و خاوه نی به خششه کانیه تی پییداوه به بی هیچ به رانه ر.

به پاستی خوی گه وره جیگای مه دح و سوپاس و ستایشه، به لام بنده جیگای لومه و که م و کورپی و عیبه، هه موو سوپاسیک بو خواجه، هه موو خیر و چاکه یه به دهست نه وه، هه موو فه زلیک له وه وه یه، هه موو ستایشیک شیاو به خواجه، هه موو منه تیک بو خواجه.

چاکسازي و چاکه له خودا وه یه، خراپه له بنده وه یه، خودا به به خششه کانی خو شه ویستی به خشش ده کات بو بنده که ی، بنده ش به گونا هه کانی خودا تو وره ده کات، خودا ناموژگاری و چاکسازي ده به خشش به بنده کانی، که چی بنده خیانه ت ده کات له مامه له که ی، له به ندایه تی کردنی خوا له به خششه کانی، نه وه یه

يەكەمجار دان بىئىت كە ئەمە لەلايەن خواوھىيە، پاشان پەنا بگريٽ بە خوا كە ئەم بەخششەنە بە ھى كەسى تر نە زانىٽ جگە لە خوا، ئەگەر چ ھۆيەكيش ھەبىٽ بەلام لە خواوھىيە.

وا دابىئىت كە ھەموو نىعمەتەك تەنھا لەلايەن خواوھىيە، پاشان ستايشى لەسەر بىكات و لە بەندايەتى خوا سەرفى بىكات.

بەندايەتى كردنى خوا لە بەخششى و نىعمەتەكانى، ئەوھىيە كە نىعمەتى كەمىش بە زۆر بزانىٽ، ۋە سوپاس كەردنەكانى خۆشى لەسەر ئەم نىعمەتە بە كەم بزانىٽ، ئەوھىيە بزانىٽ كە ئەم نىعمەتە لەلايەن گەرەكەيە ۋە پىي بەخشاوھ بەرانبەر ئەو پەنجە كەمەي ئەو نىيە، ۋە بەھۆى ھۆكارەوھ نىيە، ۋەبە ناچارىش پىي نىيە بەخشاوھ، لە پاستىشدا ئەم نىعمەتە ھى خوايە نەك ھى بەندە، ئەم بەخششە ملەكە چى و نەرم و نىيانى و خۆشەويستى بە بەندە دەبەخشى.

ھەر كاتىكىش نىعمەتەكە بەسەرىدا دووبارە بىتەوھ، ئەوھ زىاتر ملەكە چى و خۆشەويستى و گوپرايەلى خوا دەبىٽ، ھەر كاتىك نىعمەتەكەي لىبەسەندىتەوھ، ئەوھ پىي پازى دەبىٽ، ھەر كاتىك گوناھىكى تووشەت ئەوھ پەشيمان دەبىتەوھ و عوزر دىننەتەوھ، ئا ئەمە مەروفي ژىر و دانايە، بەلام مەروفي بىي ھىز و نەزان ئەوھىيە كە بەم شىوھ نەبىٽ.

بە پىشتىۋانى خوا كارەكانت ئە نجامدە

ھەر كەسىڭ كارەكانى بىسپىرىتتە خوا لە پى بەخشىن و نەمان و لەش ساغى و نەخۇشى، بزائىت خۋاى گەورە دەسەلاتى بەسەر ھەموو شىتىڭدا ھەيە، ھەر ئەو زاتەش بەپىۋەبەرە و دەزانىت چى بۆ بەندەكانى باشە، بەپىۋەبردنى خوا چاكتەرە بۆ بەندە لە بەپىۋەبردنى خۆى بۆ خۆى، چونكە خوا چاكتەرە دەزانىت چى بۆ بەندە سوودمەندە لە بەندە خۆى بۆ خۆى، خوا بە تواناترە لە بەندە بۆ سوود پى گەياندن و زيان پى گەياندن، خوا زۆر بە پەحمترە بۆ مۇڤ لە نەفسى خۆى بۆ خۆى.

دەزانىت كە بەبى بىيار و (قضاء و القدر)ى خۋاى گەورە ناتوانىت شەقاۋىكىش بەاۋىت، بۆيە نەفس و ھەموو كارۈكرەدەۋەكانى دەسپىرىتتە دەستى خۋاى گەورە ۋەكو كۆيلەيەكى بى ھىز كە چۆن خۆى دەسپىرىتتە دەستى گەورەكەى، ئەۋكات گەورەكەشى چۆن ھەز بكات بەندەكەى ھەلدەسۈپىرىتتە كەچى بەندە ناتوانىت ئەۋى بە ھىچ شىۋەيەك ھەلسۈپىرىتتە.

بەلى: مۇڤ ئەۋكات ئىسراحتە دەكات و دىل تەنگى و غەم و خەفەت و پەژارەى نامىنىت، چونكە كارەكانى سپاردۋتە كەسىڭ كە لە بەپىۋەبردنى كارەكانى ھىچ باكى پى نى، بۆيە بە تەنھا سپاردۋىتە ئەۋ چونكە دەزانىت زۆر بە بەزەيى و چاك و بە پەحم و چاكسازە بۆ بەندەكانى.

چونكە ئەۋ بەندەيە ھەموو كارەكانى تەنھا سپاردۋە بە خوا، بۆيە خۋاى گەورەش ئاتاجىيەكانى لە دنيا و قىيامەتتەش بۆ جىبەجى دەكات، ئاى كە ژيانىكى دەبىت، كە دلى بەخششى پى دراۋە، ئاى كە بەختەۋەر و كامەرانە.

بەلام ئەگەر پازى نەبوو پەرۋەردگار سەرپەرشتى بكات و كارۈ بارەكانى بۆ فەرھەم بىنىت، خۆى بوۋە سەر پىشك و بەپىۋەبەرى خۆى، ئەۋكات توۋشى غەم و

خەفەت و نىگەرانى و بەدبەختى و ترس و ماندوو بوون و پەژارەيى دەبىت، جا نە دلى پاك و كامەران دەبىت، نە كارەكانى چاك دەبىت، نە بە ئاۋاتىش دەگات، نە ئىسراحتىش دەگات، نە تامىش وەردەگرىت، بەلكو خوشى و ئاسودەيى و چاو پوونى ھەمووى لى دور دەكەۋىتەۋە، چونكە ئەو وەكو درىندە تىدەكۋىشەت تەنھا بۇ بە دەست ھىنانى دىنا، سەرکەۋتوو نابىت لە ئاۋاتەكەي، سەرکەۋتووش نابىت لە دوا پۇژ چونكە ھىچى بۇ ئامادە نەكردوۋە.

خوای گەرە فەرمانى بە بەندە كردوۋە فەرمانەكانى جىبەجى بكات، جا ئەگەر پەنجى كىشا و بە پاست گۆيانە و ئىخلاصەۋە فەرمانەكانى بە جى ھىنا، ئەۋە خوای گەرە بەۋشتانەي زامنى پىداۋە لە پزق و ئاتاجى و سەرخستىن و جىبەجىكردنى پىۋىستىيەكانى بۇ فەرھام دىنىت، چونكە خوای گەرە پزقى بۇ كەسىك زامن كردوۋە كە بەندايەتى بكات، سەرکەۋتنى بۇ كەسىك زامن كردوۋە كە تەۋەكولى لەسەر خوا بىت، لىبوردنى زامن كردوۋە بۇ كەسىك كە داۋاي لىبوردنى لى بكات، دابىن كردنى پىۋىستىيەكانى زامن كردوۋە بۇ كەسىك كە بە پاستگۆيانە داۋا دەكات و متمانە و ئومىدى بە بەخشش و كەرەمى خوا بەھىزە.

مروڧى ژىر و دانا ئەۋەيە كە ھەلدەستىت بە جىبەجىكردنى فەرمانەكانى خوا بىر لە زەمانەتى خوا ناكاتەۋە بۇ كارەكانى چونكە دەزانىت خوای گەرە پاست گۆيە و ۋەفا بە زەمانەتەكەي خۇى دەكات بۇ كەسىك كە پەيمانەكەي لەگەلدا بەرىتە سەر.

لە نىشانەي كامەرانى مروڧىش ئەۋەيە كە سەرقالى جىبەجىكردنى فەرمانەكانى خوا بىت، نەك بچىت لە زەمانەتى خوا بىكۆلىتەۋە، لە نىشانەي بى بەش بوونى مروڧ لە كامەرانى ئەۋەيە كە ۋاز بىنىت لە جىبەجىكردنى فەرمانەكانى خواۋ خۆشەۋىستى و ترسى خوا، پوو بكاتە زەمانەتى خوا و لى بىكۆلىتەۋە.

روو لە دىنى خوا بگە

(بشرى كوپى (الحارث) دەفەرموۋى: ئەوانەى پياۋى دوا پۆژن سى كەسن:

۱. عابيد.

۲. زاهيد.

۳. راستگۇ.

جا مروقى (عابيد) ئەو كەسەيە كە بەندايەتى خوا دەكات بەلام مباحەكانىش ئەنجام دەدات، (زاهيد) يش ئەو كەسەيە بەندايەتى خوا دەكات بە جورىك كە واز لە مباحەكانىش دەھىنئىت، (راستگۇ)ش ئەو كەسەيە بەندايەتى خوا دەكات لەسەر پەزەمەندى و ملكەچى خوا، ئەگەر بزائىت شتىك لە دنيا مباحە و پىويست ناكات ئەنجام بدرىت ئەو دەستى لى ھەلدەگرىت، ئەگەر بزائىت شتىك لە دنيا مباحە و پىويستە ئەنجام بدرىت ئەنجامى دەدات.

ئاگاداربە ئەگەر خواو پىغەمبەر لەلايەك بوون نەكەى تۇ بچيە لايەكى تر، چونكە ئەو كارە مروقۇ پادەكىشىت بۇ سەرپىچى و دژايەتى، چونكە ئەم دووانە بنچينەى ھەموو خرابەيەكن، لەبەر ئەو ھى سەرپىچى ئەو ھى كە مروقۇ لەلايەكدا بىت ئەو ھى پىچەوانەشى دەكات لەلايەكى تر دابىت، دژايەتیش ئەو ھى كە مروقۇ كە لەلايەكدا بىت دووژمنەكەشى لەلايەكى تر، جا ئەو بە ساكار مەزانە، چونكە سەرەتا و كەمەكەى سەر دەكىشىت بۇ زۆربوون و فراوان بوون، كەواتە پووبكە ئەو لايە و لەو لايە بە كە خوا و پىغەمبەرەكەى لىيە، ئەگەرچىش خەلكىش ھەر ھەموۋى لەو لاي تر بن، چونكە ئەمە بۇ چارەنوۋسى مروقۇ زۆر باشتەرە، ھىچ شتىك نىيە لە دنيادا لەمە سوۋدەندتر بىت بۇ مروقۇ.

زۆربەى خەلكى لەو پىزەنە كە خوا و پىغەمبەرەى لى نىيە، بە تايبەت ئەگەر چاويان لە دنيا بىت، نىيە كەس بەدى نەكەى لە پىزى خواو پىغەمبەرەى خوا،

به لكو نه وانه ی پړبازي خواو پیغه مبه ریان هه لېزار دووه خه لکی به که م عه قلیان ده زان و وا داده نین که نه یان زانیوه چاکه ی خویان هه لېژین، به لکو تۆمهت باریان ده که ن به وهی که شیّت بوونه، نه مهش پیشه ی دووژمنانی پیغه مبه رانه که به میرات بو یان ماوه ته وه که هر که سیّک له پړزی نه وان نه بیت تۆمهتی شیّتی ده ده نه بالی.

به لّام كه سَيِّكْ ژير بِيَّتْ ده زانِيَّتْ پَيّويستی به زانياريه كي پته وه هيه به و په يامه ي پيغه مبهَر عليه السلام هِيْناويه تي تاكو هيچ گومانِيكي له دلدا نه ميْنِيَّتْ، وه ده زانِيَّتْ پَيّويستی به ئاراميه كي پته وه هيه بۆ به رهنگار بوونه وه ي ئه و دوزمنانه ي دژايه تي ده كه ن، جا ئه مه شي چه نگ ناكه ويْتْ مه گهر به خۆشه ويستيه كي به هِيْز نه بِيَّتْ بۆ خوا و پوژِيي دوايي نه بِيَّتْ، كه خۆشه ويستيه كه ي به جَوْرِيكْ بِيَّتْ دوا پوژ به سهر دنيا دا هه لَبْژِيْريْتْ، وه خوا و پيغه مبهري له هه موو شتِيكْ زياتر خۆش بوِيْتْ، جا له سهر تا دا هيچ شتِيكْ له مه گرانتر نيه له سهر دلي مرؤفدا، چونكه نه فس و هه واو ئاره زووات و شه يتان و براده راني و خزم و كه ساني له پيزي به دكارانن بانگي ده كه ن بِيْتَه سهر ريْيازِي ئه وان، جا ئه گهر به گوِييان نه كات دژايه تي ده كه ن، به لّام ئه گهر ئارام بگريْتْ و به رده وام بِيَّتْ ئه وه خوا يارمه تي ده دات و كاره كاني بۆ ئاسان ده كات، وه ناخۆشيه كاني بۆ ده گيْرِيْتْ به خۆشي، له بهر ئه وه ي خواي په روهر دگار سوپاسي كراوه، ههر ده بِيَّتْ ئه و خۆشيه ي پِيْ ببه خشيْ كه رووي كر دۆته خواو پيغه مبهَر عليه السلام، ده بِيَّتْ ئه م ريْزه ي پيشان بدات تاكو دلخۆش و كامه ران بِيْتْ.

که وایو گوئ مه ده سه‌پچی کردنی خه‌لکی به‌رانبه‌ره‌ به‌ خوا، پوو بکه‌ره‌ خوا و پیغه‌مبه‌ره‌ ﷺ نه‌ گهر به‌ ته‌ نه‌اش بووی، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ پشتیوانته‌ و ده‌ تپاریزیت وه‌ چاودیریت ده‌ کات، به‌ لام بپروا و نارامیه‌ که‌ تاقی ده‌ کاته‌ وه‌.

ئەو ھەش بزانە كە دواى يارمەتى خوا گەورەترىن پشتىوانى بۆ پەيوەست بوونت بە «يىبازى خوا، خۆ دامالئىنە لە چاوبرسىيەتى و ترس، ھەر كاتىك خۆت دامالئى لەم دووانە، ئەو پەيوەست بوونت بە رىبازى خوا و بىغەمبەر ﷺ ئاسان دەيىت و

بەردەوام دەبىٲ لەسەر رىيازىاندا، بەلام ھەر كاتىك چاۋ بىرسى و ترس لە دلتدا بوو
ئەو ە چاۋەرئى ھىچ مەكە.

ئەگەر گووتت بە چ شتىك بتوانم خۆم دامالم لە چاۋبىرسىەتى و ترسنۆكى؟

منىش دەلئىم: بە يەكخۋاناسى و تەوەكۈل و بىروا بوون بە خوا، بىشزانىت تەنھا
خوا چاكەت بۆ پىش دىنىٲت، تەنھا خوا خراپە لە مرۆڤ لا دەبات، ھەموو شتىك و
برىارىك ھى خوايە و ھى كەسى تر نىيە.

رېگايەكى ئاسان بۆگە يىشتن بە رەزنامەندى خودا

وەرە رووبكە خوا و ماللى ئاشتى بەبى شەكەتى و ماندووبوون و كۆلە مەرگى، بەلگو بە نىكتىن و ئاسانتىن رېگادا.

ئەوەش بزانە كە تۆ لە نىوان دوو كاتان دايە، ئەویش تەمەنتە، چۈنكە تەمەنت بەو كاتانە دەگوترى كە ئامادەيە و ئەوكاتانەش كە پابدووە.

ئەو كاتانەي كە پابدووە بە تەوبە و پەشىمانى و داۋاي لىبووردن و چاكساز دەبىت، ئەوەش نە ماندووبوونى تىايە نە شەكەتى تىايە نە كارىشى تىايە كە هىلاك بىت، بەلگو ئەو كارانە ھەمووى كارى دلە بە تەنھا.

خۆ پاراستن لەو گوناھانەش كە وادىت ھىچ ماندووبوونى تىانيە چۈنكە خۆپاراستنت بۆ داھاتو كارىك نىكە بە ئەندامەكانت ئەنجامى بدەي تووشى ماندوويەتت بكات، بەلگو ئەمەشيان بەنيەت دەكرىت كە جەستە و دلت پىي ئاسوودە دەبىت.

كەواتە ئەو كاتانەي پابدووە بەتەوبە چاكساز دەبىت، وە ئەوكاتانەي داھاتووش بە نىەتى خۆ پاراستن و بپياردان چاكساز دەبىت، جا لەو دوانەدا ئەندامەكانى لاشە ھىچ شەكەتى و ماندوويەتيەك نابىنىت، بەلام تەمەنت تووشى شەكەتى دەبىت، تەمەنىش ئەو كاتانەيە كە لە نىوان ئەو دوو كاتانەدايە، ئەگەر ئەو كاتانەي ئامادەيە بە فيرۆتدا دەكات بەختەوهرى و سەرفرازى خۆت بە فيرۆدا، بەلام ئەگەر پاراستت لە كاتىكىشدا كارەكانى پابدووە و داھاتووش چاكساز كرديت بەو شىۋەي باسمانكرد ئەوكات پرگار دەبى و دلنيايى و كامەرانى و نىعمەت دەبەيەو.

پاراستنى ئەو كاتانەي كە ئامادەيە زۆر سەختەرە لە چاكسازى كردنى كاتەكانى پابدووە و داھاتو،

چونکہ پاراستنی ئو کاتانہ بہوہ دہبیت کہ نہفست پہیوہست بگہی بہو
شتانہی کہ سوودمہند و بہکہلگہ و کامہرانیت بۆ بہچہنگ دینیت.

جا لہوہدا خہلگی جیاوازیان ہہیہ، سویند بہخوا ئو پۆژانہی کہ تویشووی
تیادا کۆدہکہیوہ بۆ دوا پۆژت یان بہرہو بہہشتت دہبات یان بہرہو دۆزہخت
دہبات، ئہگہر ئو کاتانہت کردہ پښگاہیک بۆ گہیشتن بہ خوا بہ ئہنجامدانی کاری
چاکہ دہکات گہیشتووی بہ سہرغرازی و بہختہوہریہکی گہورہ لہو ماوہ کہمہدا کہ
ہیچ بارستہی نیہ لہ چاو دواپۆژدا، بہلام ئہگہر پروتکردہ ئارہزووات و پابوواردن و
گالتہ و گہمہ و ئہوانہت ہہلبژارد، ئہوکات بہماوہیہکی زۆر کہم ئہمانہت لی
دہبرپتہوہ، ئینجا ئیش و ئازار و ناخۆشی زۆری بہ دوا دادیت کہ زۆر گرانتہر و
بہردہوام ترہ لہ نارپہحتی و ئارامگرتن لہسہر قہدہغہکراوہکانی خوا و ئارامگرتن
لہسہر بہندایہتی خوا.

نیشانہی دروستی ئیرادہی مروفیش ئہوہیہ کہ ہہموو غہمی پہزامہندی
پہرہردگاری بیت و خۆی نامادہی بارہگای خوا کردبیت، خہفتہت باربیت لہو
کاتانہی کہ لہ دەستی دہچیت و لہ پہزامہندی خوا بہ کاری نہہینابیت، کۆی
ہہموو ئہمانہش ئہوہیہ کہ کاتیک بہیانی و ئیوارہ دہکاتہوہ تہنہا غہم و مہبہستی
خوا بیت.

چونکہ مروف تہنہا بہ خواوہ دہولہمہندہ، کہوابو ئہگہر خہلگی خۆیان
دہولہمہند دہکرد بہ مالی دنیا، تۆش خۆت دہولہمہند بکہ بہخوا، ئہگہر خہلگی
دلخۆش دہبوون بہ دنیا، تۆش دلخۆش بہ بہ خوا، ئہگہر خہلگی ھۆگر دہبوون بہ
خۆشہویستہکانیان، تۆش ھۆگریٹ با لہگہل خوابیت، ئہگہر خہلگی خۆیان
خۆشہویست دہکرد لہ لای پادشا و سہرکردہکانیان و لییان نزیک دہبوونہوہ تاکو
ناو دہرکەن و بہرز ببنہوہ، تۆش خۆت خۆشہویست بکہ لای خوای گہورہ چونکہ
سہرہرزی و سہرغرازی تہنہا لہ لایہن خواوہیہ.

ووتەي پەند ئامىز

يەككى لە زامىدەكان فەرموويەتى: نەمزانيوۋە كەسىك گويىيىست بوويىت بەھەشت
و دۆزەخ ھەيەكەچى كاتەكانى بەيادى خوايان بە نويزيان بە قورئان خويىندىن يان
بە چاكە سەرف نەكات.

جا پياويك پيى ووت: من زۆر دەگىم.

ئەويش فەرمووي: ئەگەر پيىكەنى بەلام دان بەھەلەكانت بىنى زۆر چاكتە
لەوھى بگرييىت كەچى بە كارەكانت بنازى، چونكە كەسىك بە كاروكرەوھى خۆي
بنازىت كىردەوھەكانى لەسەر سەرى بەرزىر نابيىتەوھ.

جا پياوھەكە پيى ووت: كەوابو ئامۆزگاريم بكە.

ئەويش فەرمووي: دىنيا واز لىيىنە بۆ خاوەنى خۆي كە ئەوانەن پويان تىكرەوۋە
ھەرۋەك چۆن ئەوان دوا پۇژيان واز لىيىناوھ بۆ خاوەنى خۆي، لە دىنيادا ۋەكو
ھەنگ بە، چونكە ھەنگ ئەگەر شت بخوات شتى پاك دەخوات، ئەگەر خۇراك بىدا
خۇراكى پاك دەدات، ئەگەر بكەويىتە سەر شتىكىش نايشكىنى و تىكى نادات.

زوهى و جورىكانى

(الزهد) واتە: وازمىنان، چەند جورىكى ھەيە:

* وازمىنان لە ھەپام، ئەمەيان واجبە.

* وازمىنان لە شتى گومان لىكراو، ئەوھشيان بە پىي گومانەكە پەفتارى لەگەلدا دەكرىت، ئەگەر گومانەكە زۆر بوو، ئەوھ واز لىھىنانى بە واجب دادەنرىت، بەلام ئەگەر گومانەكە كەم بوو ئەوھ واز لىھىنانى بە سوونەت دادەنرىت.

* وازمىنان لە شتى زىادە مەسرەفى.

* وازمىنان لەو شتانەي پەيوەندى بەوھوھ نىھ وەكو قسەكردن لە شتىك كە پەيوەندى بەوھوھ نىھ، يان سەيركردن و پرسىاركردنى شتىك كە پەيوەندى بەوھوھ نىھ و سەردان و چەندان شتى تريش.

* وازمىنان لە خەلكى.

* وازمىنان لە نەفسى بەدكار بەشىوھىەك كە لەبەر خاترى خوا نەفسى لەلای ھىچ بايەخى نىھ.

ئەوھى لە ھەمووشيان گەرەترە كە كۆكەرەوھى ھەموو ئەو زوھدانەيە، وازمىنانە لە ھەموو شتىك جگە لە خواي گەرە، وازمىنانە لە ھەموو ئەو شتانەي دوورت دەكاتەوھ لە خوا. گەرەترىن (زهد) ىش شارەنەوھ و دەرەخستنى (زهد)ە، گرانترىن (زهد) ىش وازمىنانە لە ھەزەكانى.

جىاوازي لە نىوان (الزهد) و (الورع) دا:

جىاوازيەكەي ئەوھىە (الزهد) وازمىنانە لەو شتانەي كە سوودى پىي نابەخشى لە دوا پۆژدا.

(الورع) ىش وازمىنانە لەو شتانەي كە مەترسى ئەوھى لىدەكرى زىانى پىي ببەخشى لە دوا پۆژدا، بەلام دلىك كە پەيوەست بىٲ بە ئارەزوواتەوھ ئەو دلى نە دەتوانىت زامىد بىٲ نە دەتوانىت وەرعىش بكات.

ووتەي پەند ئامىز

(يحيي)ى كۆپى (معاذ) دەفەرموئى : سەرم لە سى كەس سوورپماوھ :

۱. پياويك كارىك دەكات تاكو مرقۇئىكى وەكو خۆى بيبىنى كەچى كار ئەنجام نادات بۇ خوا.

۲. پياويك قرچۆكى دەكات لە مالەكەى كە پەروەردگارى بە قەرزى داوەتى، كەچى ئەو بە قەرزى نادات.

۳. پياويك حەز بە دۆستايەتى و خوشەويستى خەلگى دەكات، لە كاتىكدا خوا بانگى دەكات بۇ دۆستايەتى و خوشەويستى خۆى.

وازهينان له فهريمانه كانى خوا

تاوانى زۆر گه وريتره له ئه نجامدانى گوناھ

(سهل)ى كوپى (عبدلله) ده فهرمووى: وازهينان له فهريمانه كانى خوا تاوانى زۆر گه وريتره له ئه نجامدانى گوناھ، چونكه ده بينين خواى گه وري ئاده مى قه ده غه كرد له و دره خته نه خوات، به لام ئاده م هه له ي كرد و خواردى پاشانيش ته و به ي كرد و خواى گه وريش ته و به كه ي لى وهرگرت، به لام ده بينين ئيبليس فهريمانى پيكره كرنوش بو ئاده م به ريت كه چى كرنوشى بو نه برد و فه ماني خواى جى به جى نه كردوو شكاندى بويه ته و به ي ليوهرنه گيرا.

ابن قيم ده فهرمووى: منيش ده ليم: ئه م بابته زۆر گرنگه و بايه خى زۆريشى ههيه، ئه ويش ئه و هيه وازهينان له فهريمانه كانى خوا تاوانى زۆر گه وريتره له لاي خوا له ئه نجامدانى گوناھ، ئه مهش له چهند پوو به كه وه پوون ده بيتته وه: يه كه م: وهك ئه و هه ي كه (سهل) باسى كرد له باسى ئاده م و دووژمنى خوا ئيبليس.

دووه م: ئه نجامدانى شته قه ده غه كراوه كان سه رچاوه كه ي پاله په ستو و هيرشى هه واو ئاره زوواته بويه مروف ئه و تاوانانه ئه نجام ده دات، به لام وازهينان له فهريمانه كانى خوا ئه نجامنه داني سه رچاوه كه ي فيزو خو به گه وري زانينه هه ر بويهش پيغه مبه ر ^{عزالت} ده فهرمووى: ((لا يدخل الجنة من كان في قلبه مثقال ذرة من الكبر))^(١). واته: ئه و كه سه نا چي ته به هه شت ئه گه ر به ئه ندازه ي گه رديله يهك (كهري) له دلدا بيت.

به لام ئه و كه سه ده چي ته به هه شت ئه گه ر بمري له سه ر يه كخواناسى ئه گه ر چى زينا شى كرديت و دزي شى كرديت.

(١) صحيح: رواه مسلم (٩١)، و ابو داود (٤٠٩١)، و الترمذى (١٩٩٩)، و احمد فى المسند (٣٨٥، ٤٢٧/١).

سییه‌م: نه‌نجامدانی نه‌و کارانه‌ی خوا‌فهرمانی پی‌کردوه زور خوشه‌ویستره لای خوا له نه‌کردنی نه‌و شتانه‌ی قه‌ده‌غی کردوه، نه‌مه‌ش چه‌ندین به‌لگه‌ی له‌سهره نه‌وه‌تا پیغه‌مبه‌رﷺ ده‌فهرمووی: ((أحب الاعمال الى الله الصلاة على وقتها))^(۱)، واته: خوشه‌ویستترین کار له‌لای خوای گه‌وره کردنی نو‌یژه‌کانه له کاتی خو‌ی.

پیغه‌مبه‌رﷺ جار‌یکیان فهرمووی: ئایا پی‌تان رابگه‌یه‌نم چاکترین کرده‌وه‌تان چیه؟ که پاکترین و خاوین‌ترین کرده‌وه‌یه لای خوای گه‌وره، که پله‌تان پی‌ی به‌رزده‌کاته‌وه، به جور‌یک نه‌و کاره چاک‌تر بیت بۆتان له به‌خشینی زی‌و و زیو، چاک‌تر بیت له‌وه‌ی به‌دوژمنه‌کانتان بگن و له‌ملیان بدن و سه‌ریان به‌ری‌ن و نه‌وانیش له‌ملتان بدن و سه‌رتان به‌ری‌ن؟ هاوه‌لان فهرموویان: به‌لئ نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خواﷺ بلی، پیغه‌مبه‌رﷺ فهرمووی: ((ذَكَرُ اللّٰهِ عَزَّوَجَلَّ))^(۲). نه‌و کاره زی‌کرو یادی خوا کردنه.

به‌روان ده‌بینین خوای گه‌وره خوشه‌ویستی خو‌ی به‌ستوته‌وه به‌وکه‌سانه‌ی فهرمانه‌کانی نه‌نجامده‌دن هه‌روه‌ک خوای گه‌وره ده‌فهرمووی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِهِ﴾ (الصف: ۴)، واته: به‌پاستی خوای گه‌وره نه‌وکه‌سانه‌ی خوش ده‌و‌یت که ده‌جه‌نگن له پیناو پی‌بازی خوا به‌یه‌ک پر‌ی.

خوای گه‌وره له ئایه‌تیکی تر ده‌فهرمووی: ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ (ال عمران: ۱۳۴)، واته: خوای گه‌وره چاکه‌کاران و چاک‌سازانی خوش ده‌و‌یت.

هه‌روه‌ها ده‌فهرمووی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (الحجرات: ۳)، واته: دادپه‌روه‌ر بن خوای گه‌وره دادپه‌روه‌رانی خوش ده‌و‌یت.

(۱) صحیح: رواه البخاری (۷/۲)، ومسلم (۸۵)، والترمذی (۱۸۹۹)، والنسائی (۱۹۴/۱).

(۲) رواه احمد فقه المسند (۲۳۹/۵)، والترمذی (۳۳۷۴)، وابن ماجه (۳۷۹۰)، وحاکم فقه السندوک (۴۹۶/۱) وصححه الحاکم ووافقه الذهبی.

ده فەرمووی: ﴿وَاللّٰهُ يَحِبُّ الصّٰبِرِيْنَ﴾ (ال عمران: ١٤٩)، واتە: خوای گەورە نارامگرانی خۆش دەوێت.

بەلام دەبینین لە بارەی ئە نجام نەدانی قەدەغەکراوەکان زۆری بە نەبوونی خۆشەویستیەوە بەستۆتەو وەک خوای گەورە دەفەرمووی: ﴿وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ﴾ (البقرة: ٢٠٥). واتە: خوای گەورە فەسادی خۆش ناوێت.

هەروەها دەفەرمووی: ﴿وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ﴾ (الحديد: ٢٣)، واتە: خوای گەورە ئەو کەسانەی خۆش ناوێت کە خۆ بە گەورە زانن و فیزاوین.

هەروەها لە ئایەتێکی تردەفەرمووی: ﴿وَلَا تَعْتَدُواْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ﴾ (البقرة: ١٩٠)، واتە: دەستدریژی مەکەن چونکە خوای گەورە ئەو کەسانەی خۆش ناوێت کە دەست درێژی دەکەن.

خوای گەورە دەفەرمووی: ﴿اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُوْرًا﴾ (النساء: ٣٦)، واتە: خوای گەورە ئەو کەسانەی خۆش ناوێت کە خۆ بە گەورە زان و فیزاوین.

کە ئەمە زانرا ئەو کات ئەو کارانەی کە خوا خۆشی دەوێت (مقصود بالذات) واتە: خودی کارە کە خۆی مەبەستە.

هەر بۆیەش خوای گەورە ئەو شتانەی ناپەسەندن لای تەقدیری دەکات بۆ گەشتن بەو کارانەی پێی خۆشە، هەروەک گوناھ و کوفر و فسق تەقدیر دەکات بۆ گەشتن بەو شتانەی پێی خۆشە لە جیھاد و بە دەست هێنانی پلەی شەھیدی. تاکو بە نەتەر تەو بە بکات، ملکەچ بێت بۆی، دەرکەوتنی دادپەرورەری و لایبوردەری و سزا و توانای خوای بۆ پۆشن بێتەو.

تاکو بە نەتەر خۆشەویستی و پڕ لایبوردەری لە بەر خوا بێت، چەندینی تریش بەهۆی ئەو کارە ناپەسەندانە مەرۆڤ پێی دەکات.

چوارەم: ئە نجامدانی ئەو کارانەی خوا فەرمانی پێکردووە خۆی لە خۆیدا مەبەستە، بەلام وازەهێنان لە قەدەغەکراوەکان مەبەست تیایدا بۆ چاکسازی

ئەنجامدانى فەرمانەكانى خوايە، جا ئەۋشە بۆيە قەدەغەكراۋە چونكە زەرەر بە فەرمان پىكرارۋەكان دەدات و بى ھىز و كەمى دەكات، ھەرۋەك خۋاى گەرە ئەمەى پوۋن كىرۋتەۋە لە بارەى قەدەغەكردنى شەرەب و قومار چونكە ھەردوۋىكان پىكرن لە يادى خوا و نوپۇز ئەنجامدان كە دوو كارى فەرمان پىكرارۋە لەلەين خواۋە.

پىنچەم: ئەنجامدانى كارە فەرمان پىكرارۋەكان بۆ پاراستنى ھىزى ئيمان و مانەۋەى ئيمانە، بەلام ۋازەينان لە كارە قەدەغەكراۋەكان بۆ پاسەۋانى ئەۋ شتەنەيە كە ھىزى ئيمان دەشتۈپنى ۋ لارى دەكات.

جا كەۋابوۋ پاراستنى ھىزەكە لە پىش پاسەۋانى لى كىرەنەتى، چونكە ھىز ھەركاتىك زىاد بكات شتە خراپەكان رادەمالىت، ھەركاتىكىش بى ھىزىت ئەۋ شتە خراپەكان بەسەرىدا زال دەبىت، بەلام پاسەۋانى بۆ پاراستنى و زىاد بوۋن و مانەۋەى ھىزە، جا بۆيە ھەركاتىك ھىزى ئيمان پتەۋبوۋ، ئەۋە ھەموو گەندەلىكە رادەمالىت و ناھىلىت زىاد بكات، ئەمەش بە پىي بەھىزى و بى ھىزى ئيمانەكەيە، بەلام ئەگەر ئيمان بى ھىز بوۋ ئەۋە گەندەلى بەسەرىدا زال دەبىت.

بەجۋانى لەم بەشەيان وورد بەۋە و بىخوینەۋە بۆت پوۋن دەبىتەۋە.

شەشەم: ئەنجامدانى ئەۋكارانەى خودا فەرمانى پىكردوۋە ژيان و خۇراك و جۋانى و ئاسۋودەيى و چاۋگەشى و خۇشى و نىعمەتى دىل و دەرۋونە، بەلام ۋازەينان لە قەدەغەكراۋەكان بە بى ئەنجامدانى فەرمان پىكرارۋەكان ھىچ لەمانەى باسما ن كىر دەست ناكەۋىت، بۆ نمۇنە ئەگەر ۋاز لە ھەموو قەدەغەكراۋەكان بەھىزىت كەچى ئيمانى نەبىت و فەرمان پىكرارۋەكانىش ئەنجام نەدات، ئەۋكات ۋازەينان لە قەدەغەكراۋەكان ھىچ سوۋدى پىنناگەيەنەت بەلگۈ بەردەۋامىش لە دۆزەخدا دەمىنەتەۋە.

پىنچەم: ھەركەسىك ئەۋكارانە ئەنجامىدا كە خودا فەرمانى پىكردوۋە لەگەل ئەۋەشدا ئەۋكارانەش ئەنجامىدا كە قەدەغەش كراۋە، ئەۋكابرەيە يان رىزگارى دەبىت لە دۆزەخ ئەگەر چاكەكانى زىاتر بوۋ لە خراپەكانى، يان رىزگارى دەبىت

ئەۋىش دىۋى ئەۋەى مافى خەلىكى لى دەسىندىرتەۋە و لەسەر خراپەكانىشى سزا دەدرىت ئىنجا پزگارى دەبىت، جا بۆيە رزگارى دەبىت چونكە فەرمانى خىۋى ئەنجامداۋە .

بەلام كەسىك ۋاز لەو كارانە بىننىت كە فەرمانى پىكراۋە، لەو كارانەش كە قەدەغەكراۋە، ئا ئەۋە بە هىلاك چوۋە و پزگارى نەبوۋە، چونكە مەۋقە بە هېچ شىئى پزگارى نابىت لە دۆزەخ تەنھا بە ئەنجامدانى ئەو كارانە نەبىت كە فەرمانى پىكراۋە ئەۋىش (التوحىد) ە يەكتاپەرستى.

ئەگەر گوترا: ئەۋە بۆيە بە هىلاك چوۋە چونكە شىركى ئەنجامداۋە، لە ۋەلامدا گووتراۋە: بۆ بە هىلاك چوۋى ئەۋە بەسە كە يەكتاپەرستى نەبوۋە كە فەرمانى پىكراۋە، ئەگەر چى پىچەۋانەكەشى ئەنجام نەدەبىت كە شىركە، بەلكو ھەر كاتىك دلى خالى بوو لە يەكتاپەرستى و خىۋى بە تەنھا نەدەپەرست ئەۋە بە هىلاك چوۋە ئەگەر چى كەسى تىرىشى نەپەرستبىت لەگەل خىۋادا، بەلام ئەگەر كەسىكى تىرىشى پەرست لەگەل خىۋادا، ئەۋە سزا دەدرىت لەسەر ئەۋەى يەكتاپەرست نەبوۋە لە كاتىكدا فەرمانى بەمە پىكراۋو، سزاش دەدرىت لەسەر ئەنجامدانى شىركەكەشى كە لەسەرى قەدەغەكراۋو.

ھەشتەم: ئەگەر كەسىك بلىت: مەن خىۋا نە بەپاست دەزانم نە بەدرۋشى دەزانم، نەخۋشم دەۋىت نە پقىشم لى دەبىتەۋە، نە دەى پەرستم و نە كەسى تىرىش دەپەرستم لە شىۋىنى خىۋا، ئا ئەۋە مەۋقە بە تەنھا بەدان نەھىنان و پىشت تىكردنى فەرمانەكانى خىۋا كافر بوۋە، بە پىچەۋانەى ئەۋەكەسى كە دەلىت: مەن پىغەمبەر ﷺ بەپاست دەزانم، خۋىشىم دەۋىت، ئىمانىشم پىيەتى، ئەۋە كارانەش ئەنجامدەدەم كە فەرمانى پىكردوۋم، بەلام ئارەزوۋاتم زال بوۋنە بەسەرمدا و وام لىدەكەن ئەۋەكارە قەدەغەكراۋانە ئەنجام بدەم، ئەگىنا مەن دەزانم كە ئەۋەكارانە ھەرامە و خىۋا پىغەمبەرى خىۋا ھەرامىيان كىدوۋە، بەلام مەن ئارام لەسەرى پى ناگىرىت، ئا ئەۋە مەۋقەيان بە كافر دانانرىت، ھوكمىشى ۋەكو ھوكمى ئەۋەى يەكەم

نیه، چونکه ئەمە لە پۈویەكەوہ گوپراپەلە، بەلام كەسێك كە بە تەواوی وازی لە
فەرمانەکانی خوا هێناوہ ئەو لە هیچ پۈویەكەوہ گوپراپەلە نیه.

تۆیەم: (عمری كوری العاصي) لە كاتی سەرمرەگیدا دەیفەرموو: خودایە من ئەو
كەسەم كە فەرمانت پێكردم كەچی من بێ فەرمانیم كردی، بەلام شایەتی دەدەم
هیچ پەرستراویك نیه بە حق جگە لە تۆ.

مەبەست لە ناردنی پێغەمبەرەن گوپراپەلی كردنیانە، گوپراپەلیش بە ئەنجامدانی
ئەو كارانە دەكرێت كە فەرمانیان پێكردووە، خۆپاراستنیش لە قەدەغەكراوہكان
تەواوكەری ئەنجامدانی كارە فەرمان پێكراوہكانە، ئەگەر هاتوو كەسێك خۆی
پاراست لە كارە قەدەغەكراوہكان، بەلام هیچ كاریكى فەرمان پێكراویشی ئەنجام
نەدا ئەوكات ئەو كەسە ناكات گوپراپەلی خوایە بەلكو دەكات یاخیه، بە پێچەوانەى
ئەو كەسەى كە كارە فەرمان پێكراوہكان ئەنجامدەدات، بەلام تەوشى ئەنجامدانی
كارە قەدەغەكراوہكانیش دەبێت، جا ئەو ئەگەر چى بە یاخى و گوناھباریش
دادەنرێت بەلام گوپراپەلی فەرمانەكانیشی كردووە، بە پێچەوانەى ئەو كەسەى كە
فەرمان پێكراوہكان ئەنجام نادات چونكە ئەو بە خۆپاراستنى لە قەدەغەكراوہكان
بە گوپراپەلی ناژمێردرێت.

دەیهەم: گوپراپەلی فەرمانەکانی خوا بەندایەتى و نزيك بوونەوہیە لە خوا،
گوپراپەلی خوا ئەو پەرستشەيە كە مەزۇق لە پێناوی ئەو دروست كراوہ خۆای گەورە
دەفەرموو: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (الذاریات: ۵۶). واتە: من
جەنۆكە و ئینسانم دروست كردووە تەنھا بۆ ئەوہى بى پەرستن.
خۆای گەورە ئەوہ پەوون دەكاتەوہ كە جەنۆكە و ئینسانى درووست كردووە تەنھا
بۆ بەندایەتى.

بەهەمان شێوہش كە پێغەمبەرانی پەوانە كردووە بۆ مەزۇق و كەتیبى بۆ
دابەزاندوون بۆ ئەوہى بى پەرستن.

كەوابوو بەندايەتى خۆى لە خۆيدا مەبەستە كە مۆڤ و جتۆكە لە پیتاوى ئەودا دروست كراوە، بۆ ئەو دروست نەكراوە تەنھا خۆى بپاڤیزیت لە گوناھ، چونكە گوناھ خۆى لە خۆيدا وجودى نیه مۆڤ خۆى گوناھ فەراھەم دینیت، گوناھ شتێكە وجودى نەبوو ھەر بۆیەش كە مالىەتیشى پێو بەند نیه چونكە نەبوو، بە پێچەوانەى گۆڤرايەلى فەرمانەكانى خدا چونكە ئەو شتێكە ھەبوو و خۆى لە خۆيدا مەبەست بوو و فەرمانیشى پێكراوە.

يانزەھەم : ئەو ەى خواى گەرە داواى كردوو ە لە مەپ قەدەغەكراوەكان ئەنجام نەدانى تى كە دەكات خۆى لە خۆيدا ھىچ وجودى نیه، بەلام ئەو ەى خواى گەرە داواى كردوو ە لە مەپ فەرمان پێكراوەكان ئەنجامدانى تى كە دەكات شتێك وجودى ھەيە بۆيە خدا فەرمانى پێكردوو، كەوابوو قەدەغەكراوەكان شتێك نیه وجودى ھەيیت ھەر بۆيە كە مالى تيا نیه مەگەر پەيوەست بكرى بە شتێكى ھەبوو كە فەرمان پێكراوەكانە، كەواتە شتى ھەبوو خوازاو بوو و فەرمان پێكراوە.

دوانزەھەم: زانايان ئىختلافیان ھەيە لە سەر كارە قەدەغەكراوەكان بە چەند پايەك: وا خوازاو ە لە قەدەغەكراوەكان دەستى لى ھەلگيريت و خۆى لى بگيريتەو، ئەمەش ديارە شتێكە كە ھەيە دەلێن: چونكە داوا لە شتێك دەكریت كە ئەنجام بدریت كە تەقدیر كرابيیت، وە شتێكىش كە نەيیت (مقدور) نیه، ئەمە ووتەى جەمھورە.

(ابو ھاشم) و چەندىنى تریش دەفەرموون: خوازا و لە قەدەغەكراوەكان نەبوونی كارە، جا ھەر بۆيە مۆڤ بە نەكردنى دەكات بە مەبەست، نەك بە دەست لى ھەلگرتنى بگات بە مەبەست، ئەگەر بێتوو دەست لى ھەلگرتن خوازا بيیت، دەكات ئەگەر نەيكات گوناھبار دەبيیت، ھەر بۆيەش خەلكى ئەو كەسە مەدح دەكەن كە كردنى خراپەى بەخەيالدا نايەت، ئەمە پايەكى (القاضي ابى بكر) ە ھەر بۆيە ئەنجام نەدانى (مقدور) ە بۆ مۆڤ.

دەفەرموۋى: مەبەست لە قەدەغەكراۋ مانەۋەيەتى ھەر لەسەر نەبوۋنى بنەرەتى خۆى ئائەۋە (مقدور)ە.

گروھىكى تر فەرموۋىانە: وا خوازراۋە لە قەدەغەكراۋەكان ئەنجامدانى پىچەۋانەكەى كە ئەۋە مەبەستە بۆ قەدەغەلىكراۋەكە، ۋەك ئەۋەى قەدەغەكراۋە لە فاحىشە بە مەبەستى ئەنجامدانى داۋىن پاكى كە فەرمان پىكراۋە، قەدەغەكراۋە لە ستم بە مەبەستى ئەنجامدانى دادپەرۋەرى كە فەرمانى پىكراۋە، قەدەغەكراۋە لە درۆ بە مەبەستى ئەنجامدانى پاستگۆيى كە فەرمانى پىكراۋە، ھەموو قەدەغەكراۋەكان بە ھەمان شىۋەيە، لەلای ئەۋانەدا مەبەست لە قەدەغەكراۋەكان ئەنجامدانى پىچەۋانەكەى داۋا كراۋە، كەۋاتە كارەكە گەپاۋە سەر ئەۋەى كە مەبەست لە داۋاكراۋ ئەنجامدانى ئەو كارانەيە كە فەرمانى پىكراۋە.

سىنزەھەم: خواى گەۋرە پاداشتى ئەنجامدانى كارى خىرى يەك بە دە دانائە، بەلام پاداشتى ۋازەيتانى لە كارى خراپەى يەك بە يەك دانائە. ئەۋە بەلگەيە لەسەر ئەۋەى ئەنجامدانى ئەو كارانەى خوا فەرمانى پىكردوۋە زۆر لەلای خۆشەويستترە لە ۋازەيتانى ئەو كارانەى قەدەغەى كردوۋە. ئەگەر ۋا نەبايە ئەۋە خراپە يەك بە دە دەبوو، چاكەش يەك بە يەك دەبوو.

چواردەھەم: مەبەست لە قەدەغەكراۋەكان ئەنجام نەدانىەتى، جانيەتى ئەنجامدانى ھەبىت يان نا، ۋە بە خەيالىدا ھاتبىت يان نا، تەنھا مەبەست ئەۋەيە ئەنجامى نەدات، بەلام مەبەست لە فەرمان پىكراۋەكان ئەنجامدانىەتى بەنيەت ۋە كردەۋە، نەيتى ئەمەش لەۋەدايە: كە ئەنجامدانى ئەو كارەى خودا فەرمانى پىكردوۋە زۆر لەلای خۆشەويستترە لە ۋازەيتان لەۋ كارەى قەدەغەى كردوۋە، كەۋابوۋ كارىك كە فەرمانى پىكردوۋە زۆر لەلای خۆشەويستترە لە كارىك كە قەدەغەى كردوۋە.

پانزەھەم: بىگومان ئەو كارانە كە خوا پىتى خۆشە ۋە مرقۇنى لەسەر ھاندەدا ۋە پاداشتىان لەسەر دەدات ۋە مەدح ۋە ستايشى لەسەر كردوۋە ئەۋە لە رەحمەتى خواۋەيە، ئەو كارانەش كە خوا پىتى ناخۆشە ۋە سزاي بۆ دانائە ۋە زەم ۋە ئىش ۋە

ئازارى بەدوا دادىت ئۇو لە تووپەيى خواوہیہ. وہ رەحمەتى خواش پيش تووپەيى خوا کہ ووتوہ، چونکہ خوا بەردەوام بەرہەمە، رەحمەت لە سيفاتى زاتى خوايە وەك زانست و توانا و ژيان و بىستن و بينين و چاکەي خوا، ناگونجى بە پيچەوانەي ئۇوہ بىت، نابىت تووپەيش بەم شيوەبىت، چونکہ تووپەيى لە سيفاتى زاتى نيە کہ بەردەوام توورە بىت و لىي جيا نہ بىتوہ، بەلکو نىردراوہکەي وای فەرمووہ کہ شارەزاترين کہسە بەو لە پوژى قىامەت کہ دەفەرموؤ: ((ان ربي قد غضب اليوم غضبا لم يغضب قبله مثله ولن يغضب بعده مثله))^(١). واتە: بەپاسى پەرەردگارم لەو پوژەدا ئاوا تووپە بووہ کہ ھەرگىز نہ پيشتر و نہ پاشترىش بەم شيوەيە تووہ پە نہ بووہ.

رەحمەتى خوا ھەموو شتىكى گرتوتوہ، بەلام تووپەيەكەي ھەموو شتىكى نہ گرتوتوہ، خواي گەرە لەسەر خۆي نووسيوہ بە رەحم بىت نہينووسيوہ توورە بىت، رەحمەت و زانستى خوا ھەموو شتىكى گرتوتوہ بەلام تووپەيى و سزاي خوا ھەموو شتىكى نہ گرتوتوہ. رەحمەت و شوينەوار و تايبەتمەنديەکانى بەسەر تووپەي و شوينەوارەکانى دەكەويت.

ھەر شتىك پەيوەست بىت بە رەحمەتى خوا زۆر خۆشەويستەرە لەلای خوا لەو شتانەي پەيوەستە بە توورەي خوا ھەربۆيە خوا رەحمەتى زۆر پي خۆشترە لە سزا دان، لىبووردنى زۆر پيخۆشترە لە تۆلە سەندەنەو، ئەنجامدانى ئۇو کارانەي زۆر لەلا خۆشەويستەرە لەواز ھينانى ئۇوکارانەي پي ناخۆشە، بە تايبەت لە کاتى واز ھينان لە قەدەغەکراوہکاندا، ئۇوکارانەش بھەوتى کہ پەيوستە بەو کارانەي خوا خۆشى دەويت، چونکہ ئۇویش بە ھەمان شيوە پي ناخۆشە.

شانزەھەم: شوينەوارى ئۇو شتانەي خوا پي ناخۆشە کہ قەدەغەکراوہکانە بەو شتانە زوولادەچىت کہ خوا پي خۆشە، بيگومان خواي گەرە بە لىبووردنى خۆي

(١) صحيح: رواه البخارى (٢٦٤/٦)، و مسلم (١٩٤١)، و الترمذى (٢٤٣٦)، و احمد فى المسند (٤٣٥/٢).

لیی لاده بات، به ته و به و گه پانه وه و کاری چاکه و تاقی کردنه وه و شه فاعهت و نه و کاره چاکانه ی خراپه لاده به ن لاده چیت، نه گهرچی گونا هه کانی به نده بگاته تاقی ناسمانیش نه گهر داوای لیبورردن له خوا بکات خوا لیی ده بووریت، نه گهر به نده به نه اندازه ی زهوی گونا هه ه بیٔ، ئینجا به خوا بگاته وه شه ریکی بۆ خوا بریار نه دابیٔ نه وه خوا به نه اندازه ی زهوی لیبورردنی بۆ ناماده ده کات.

خوای گهره له گونا ده بووریت نه گهرچی گهره ش بیٔ، شوینه واری گونا به که مترین هه و لدانی به نده ده سرپٔته وه، به ته و به ی پاستگۆیانه و په شیمان بوونه وه له سهر نه وه ی نه نجامی داوه لیی ده بووریت، نه مه ش تنها له بهر نه و کارانه یه که پیی خو شه که ته و به کردنی به نده یه و گوپراهی لی و یه کتاپه رستیه، نه وه ش به لگه یه له سهر نه وه ی هه بوونی نه و کارانه ی زۆر پیخو شه.

حه فده هه م: خوای گهره نه و کارانه ی ته قدیر کردوه که پیی ناخو شه و لیی توپره یه بۆ گه یشتنه به و شتانه ی که پیی خو شه و فه رمانی پیکردوه. ده بینین خوای گهره به ته و به ی به نده که ی زۆر خو شحالتزه له و که سه ی که شتیکی لی وون بووه پاشان ده یدۆزیتزه وه، وه له و که سه ی که مندالیان نابیت پاشان مندالیان ده بیٔ، وه له و که سه ی که پیی لی وون بووه پاشان ده یدۆزیتزه وه. پیغه مبه ریش ﷺ نمونه یه که به خو شحالی خوا دینیتزه وه کاتی که به نده که ی ته و به ده کات که وینه ی نیه نه و خو ش حالیه ی خواش مرو ف به و کارانه ده یگاتی که فه رمانیان پیکراوه که ته و به یه.

خوا گونا ته قدیر ده کات بۆ گه یشتن به و شته ی که پیی خو شه، جا مه به ست به و خو ش حالیه ی خوا به ته و به کردنی به نده که یه تی که هیچ خو ش حالیه کیش وینه ی نه م خو ش حالیه یه، نه مه به لگه یه له سهر نه وه ی نه نجامدانی فه رمان پیکراوه کان زۆر خو شه ویستتره لای خوا له وازه ینان له قه ده غه کراوه کان که ته و به و شوینه واری ته و به شی پی ده فه وتی.

نه گهر گووترا: خوا خو ش حاله به ته و به ی به نده که ی ته و به ش وازه ینانه له قه ده غه کراوه کان، که واته ده کات خوا خو ش حاله به وازه ینانی قه ده غه کراوه کان،

ده فہرموی: ﴿أَوْ مَن كَانَ مَيِّتًا فَأُحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ﴾ (الانعام: ۱۲۲). واتہ: نایا تہو کہ سہی کہ مردو بوو بہ ہوی بئی باوہ پیہ وہ، ئینجا بہ ہوی ئیمانہ وہ زیندوومان کردہ وہ و نور و پووناکیماں بۆ ساز کرد لہ ژیانیدا کہ قورئانہ لہ ناو خہ لکیدا ہہ لسو کہ وتی

پیده‌کات، وه‌کوئه و که‌سه وایه که له ناو تاریکاییدا گیرى خواردوه و لیى ده‌رناییت.

له‌باره‌ی کافره‌کانه‌وه‌ش ده‌فرمووی: ﴿أَمَوْتُ غَيْرُ أَحْيَاءٍ﴾ (النحل: ۲۱).
واته: ئه‌وانه مردوو زیندوو نین.

خوای گه‌وره‌ده‌فرمووی: ﴿إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتِ﴾ (النحل: ۸۰).
واته: تۆ ناتوانی مردوو ببیستی.

به‌لام قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان ئه‌گه‌ر مرۆف ئه‌نجامی بدات، ئه‌وه تووشی نه‌خۆشی ده‌روونی ده‌کات، به‌لام ژیان به‌ نه‌خۆشیه‌وه‌ش بی‌ت هه‌ر باشتره له‌ مردن.
جا ئه‌گه‌ر گوترا: هیندی له‌ قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان هه‌یه ئه‌گه‌ر مرۆف ئه‌نجامی بدات به‌ هیلای ده‌بات ئه‌ویش شیرک بریارانه بو خوا، له‌ وه‌لامدا گوترا: مرۆف به‌ ئه‌نجام نه‌دانی یه‌کتاپه‌رستی به‌ هیلای ده‌چیت ئه‌م یه‌کتاپه‌رستیه‌ش فره‌مانی پیکراوه و ژیا‌نی مرۆفی پێوه‌یه، که‌واته هه‌ر کاتی‌ک پشتی له‌ یه‌کتاپه‌رستی کرد به‌ هیلای ده‌چیت، ئه‌مه‌ش بۆیه به‌ هیلای چوه چونکه ده‌ستی له‌ فره‌مان پیکراوه‌هه‌لگرتوه‌وه ئه‌نجامی نه‌داوه.

بیسته‌م: ئه‌نجام نه‌دانی فره‌مان پیکراوه‌کان مرۆف تووشی سه‌رگه‌ردانی و هیلای به‌رده‌وام ده‌کات، به‌لام قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان به‌م شیوه‌ نیه.

بیست ویه‌که‌م: ئه‌نجامدانی ئه‌و کارانه‌ی خودا فره‌مانی پیکردوه‌وه و له‌ مرۆف ده‌کات قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان واز لی به‌ی‌نی‌ت ئه‌گه‌ر مرۆف به‌ ئیخلاص و شه‌رعیا‌نه فره‌مان پیکراوه‌کان ئه‌نجام بدات خوای گه‌وره ده‌فرمووی: ﴿إِنَّكَ أَفْكَوَةٌ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ (العنکبوت: ۴۵). واته: بێگومان ئه‌نجام دانی نوێژ مرۆف دوور ده‌کاته‌وه له‌ گونا‌ه و شتی خراپ.

به‌لام وازه‌ینان له‌ قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان و له‌ مرۆف ناکات کاری چاکه ئه‌نجام بدات.

بيست و دووهم: ئه و كارانهى كه خوا پيى خوشه و فه رمانى پيكر دوه
 په يوه سته به سيفاتى خواوه، ئه و كارانه ش كه خوا پيى ناخوشه و قه ده غه
 كردوه په يوه سته به كارتىكراوه كان، ئه مه باسيكى گرنه پيويستى به پوون
 كردنه وه هه يه بويه ده ليين: قه ده غه كراوه كان خراپه يه سه ريش ده كي شيت بؤ
 خراپه، فه رمان پيكر اوه كان چا كه يه سه ريش ده كي شيت بؤ چا كه، هه موو خير و
 چا كه يه كيش به ده ستي خواى گه وره يه، به لام شه پ و خراپه پالاندرتته لاي خوا،
 چونكه شه پ و خراپه له سيفات و كارو ناوه كانى خودا نيه، به لكو له
 كارتىكراوه كاندايه له گه ل نه وه شدا شه پ به نيسبت به نده وه، به لام له پووى
 پالانده لاي خواوه نه وه شه پ نيه، جا نه نجامدانى قه ده غه كراوه كان به نيسبت
 به نده وه شه پى بؤ ساز ده كا، نه نجام نه داني فه رمان پيكر اوه كان و له چه نك
 چوونيان، خير و چا كه ي له چه نك ده چيت كه به نه مانى شه پى بؤ فه راهه م ديت.

باسی زیگری خوا و شوکرانه بژیړی

دین بیناکراوه له سهر دوو بنچینه:

۱. الذکر: زیگری خوا.

۲. الشکر: شوکرانه بژیړی.

خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿فَاذْكُرُونِي اَذْكُرْكُمْ وَاَشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ﴾ (البقرة: ۱۵۲)، واته: نه گهر یادی من بکه منیش یادی نیوه ده که م، وه شوکرانه بژیړی من بکه من کوفرانم مه که م.

پیغه مبر عليه السلام به (معادی فهرموو: ((وَاللّٰهُ اِنِّیْ لَاحِبُّکَ فَلَا تَنْسَیْ اَنْ تَقُوْلَ دُبْرَ کُلِّ صَلَاةٍ، اللّٰهُمَّ اَعِنِّیْ عَلٰی ذِکْرِکَ وَشُکْرِکَ وَحُسْنِ عِبَادَتِکَ)) ^(۱). واته: سویند به خوا - نهی معاذ - من توم خوښ ده ویت، نه که ی له بیر که ی دوا ی هه موو نویژه کانت بلای: خواجه یارمه تیم بده له سهر یاد کردنت و سوپاس کردنت و چاک په رستنت. جا مه به ست به زیگری خوا ته نها زیگری نه به زمان، به لکو مه به ست به زیگری دل و زمانیشه.

زیکر و یادی خوا نه مانه هه مووی ده گریته وه یادکردنی ناو و سیفات هکانی خوا و نه جامدانی فهرمان پیکراوه کان و وازه یتان له قه ده غه کراوه کان و قورئان خویندنیش ده گریته وه.

جا نه م یادکردنه به م شیوه سهرده کیشیت بؤ ناسینی خوا و یمان پیه یتانی و ناسینی سیفات ه به رز و بلنده کانی و سوپاس و ستایش کردنی به هه موو جوریک، نه مانه ش ته نها به یه کتاپه رستی خوا پته و ده بیت.

زیکر کردنی پاسته قینه ی خوا ده بیټ به م شیوه بیټ، ده بیټ باسی نیعمه ت و چاکه و به خششه کانی خوا بۆ خه لکی پۆشن بکاته وه .

به لام شوکرانه بژیری هه لسانه به گوپراهی لی کردنی خوا و نه بجامدانی نه و کارانه ی له خوات نزیک ده کات به دل و لاشه .

که واته : نه و دووانه (الذکر) و (الشکر) کۆکه ره وه ی دینن، چونکه به زیکر کردنی خوا مروؤ ده گات به خواناسی، شوکرانه بژیریشی گوپراهی لی و به ندایه تی خوی له خۆ گرتوه .

هر له پیناوی نه م دووانه ش جنۆکه و ئینسان و ئاسمانه کان و زهوی دروست کراوه، هر له پیناوی نه م دووانه شه پاداشت و سزا دانراوه، خوا کتیبه کانی په وانه کردوه، پیغه مبه ران (علیهم الصلاة والسلام) په وانه کراون، هر نه مه ش حق و پاسته که ئاسمانه کان و زهوی له پیناویدا دروست کریت، نه وه ی پیچه وانه ی نه وه یه هه مووی پوچه و گومانی دووژمنانی خویه .

خوی گه وره ده فه رمووی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ (ص: ۲۷). واته: ئیمه ئاسمان و زهوی و دروست کراوه کانی نیوانیان بی هووده و هه په مه کی دروست نه کردوه، به لکو نه وه گومانی نه و که سانه یه که کافر و بی بپوان.

هه روه ها ده فه رمووی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعِيبًا ۚ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ (الدخان: ۳۸). واته: ئیمه ئاسمانه کان و زهوی و نه وه ی له نیوانیشیان دایه به گالته و بی هووده دروست نه کردوه، به لکو له سه ر حق و پاستی دروستمان کردون.

له نایه تیکی تر ده فه رمووی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ﴾ (الحجر: ۸۵). واته: ئیمه ئاسمانه کان و زهوی و هه رچی له نیوانیشیاندا هیه به حق و پاستی دروستمان کردوه، بیگومان پۆژی قیامه تیش به پێوه یه و دیت.

خوای گه وره له سووږه تی (یونس) دوی نه وهی باسی به لکه و نیشانه کانی خوۍ ده کات ئینجا ده فهرموۍ: ﴿مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ (یونس: ۵). واته: خوای گه وره نه وانهی بی هووده دروست نه کردوه، به لکو هه مووی له سر بنچینهی حق و راستی به دیهیناوه.

هه روه ها ده فهرموۍ: ﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى﴾ (القیامة: ۳۶)، واته: ئایا ئینسان وا ده زانیت پشت گوۍ ده خری و لی پرسینه وهی له گه لدا ناکریت؟ خوای گه وره له ئایه تیکی تر ده فهرموۍ: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنْمَّا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنْكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ (المؤمنون: ۱۱۵)، واته: ئایا وا گومان ده بن که ئیوه مان بی هووده دروست کردوه، ئیوه ناگه پینه وه بو لای ئیمه؟

هه روه ها ده فهرموۍ: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (الذاریات: ۵۶)، واته: من جنوکه و ئینسانم ته نها بو به ندایه تی دروست کرووه.

خوای گه وره له ئایه تیکی تر ده فهرموۍ: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَنْزِلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ (الطلاق: ۱۲)، واته: خوای گه وره حوت چین ئاسمانی دروست کردوه، زه ویشی به وینهی نه وان دروست کردوه، فهرمانی خوا له نیوانیاندا داده به زیت و جیبه جی ده بیت، بو نه وهی بزنان که به راستی خوا ده سه لاتی به سه ره موو شتی کدا هیه، بیگومان خوای گه وره به زانست و زانیاری خوۍ گه ماروی هه موو شتیکی داوه.

خوای گه وره له ئایه تیکی تر ده فهرموۍ: ﴿جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلِيدَ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (المائدة: ۹۷)، واته: خوای گه وره که عبه که (البیت الحرام) ه کردوویه تی به هوۍ هه ستانه وه و بوژاندنه وهی خه لکی —

له‌ه‌ردوو دنياډا — ه‌روه‌ها مانگه‌ حه‌رامه‌كانيش و ديارى و قوربانىه ديارى
كراوه‌كانيش، نه‌وه‌ش بۆ نه‌وه‌يه كه‌ بزائن و دلنيا بن كه‌ خوا ئاگاداره‌ به‌ه‌رچى له‌
ئاسمانه‌كاندايه و ه‌ه‌رچى له‌ زه‌ويدا ه‌يه‌، به‌پاستى خوا به‌ ه‌موو شتېك به‌ ئاگا و
زانايه‌.

كه‌واته‌ له‌وه‌ي پابردوو بۆمان ده‌ركه‌وت كه‌ دروستكردنى بوونه‌وه‌ر بۆ نه‌وه‌يه
زيكرى خوا بكه‌ن و شوكرانه‌ بژيړى خوا بكه‌ن، ده‌بيٽ يادى خوا بكريٽ له‌ بير
نه‌كريٽ، سوپاسى بكريٽ و كوفرانه‌ي نه‌كريٽ، بېگومان خواى گه‌وره‌ يادى نه‌و
كه‌سه‌ ده‌كات كه‌ يادى ده‌كات، سوپاسى نه‌و كه‌سه‌ ده‌كات كه‌ سوپاسى ده‌كات،
جا يادكردنى خوا ه‌ۆيه‌كه‌ بۆ يادكردنى مړۆ، سوپاس كردنى خوا ه‌ۆيه‌كه‌ بۆ زياتر
پى به‌خشيڼى.

زيكرى خوا په‌يوه‌سته به‌ دل و زمان، سوپاس كردنى خواش په‌يوه‌سته
به‌دل و خوښه‌ويستى و په‌شيمانى، ستايش و حه‌مديش په‌يوه‌سته به‌ زمان،
گوپرايه‌لى و ملكه‌چى په‌يوه‌سته به‌ نه‌ندامه‌كانى لاشه‌.

رېڭاي سەرفرازىي و گومرايى

كاروكرده وه جا به دۆل بېت يان به لاشه ئەگەر باشه بېت ھۆيەكە بۆ ھىدايەت، ئەگەر خراپەش بېت ھۆيەكە بۆ گومرايى، مەۋق چەند كاروكرده ھۆيەكە به دۆل يان لاشه ئەنجام دەدات سەر دەكىشېت بۆ ھىدايەت، يان بۆ گومرايى.

كەواتە: كاروكرده ھۆي چاكە بەرۋوبومەكەي ئەۋەيە سەردەكىشېت بۆ ھىدايەت، ھەركاتىك مەۋق كاروكرده ھۆي چاكەي زياتر بېت خوا زياتر ھىدايەت دەدات.

كاروكرده ھۆي خراپەش بەرۋوبومەكەي ئەۋەيە سەردەكىشېت بۆ گومرايى، چونكە خۋاي گەرە كارى چاكەي خۆش دەۋىت و بۆيە لە پاداشتى ئەم كارە چاكانە پاداشتى مەۋق بە ھىدايەت و سەرفرازى دەداتە ھۆي، پەيشى لە كارى خراپەيە جا بۆيە لە پاداشتى ئەم كارە خراپانە سزاي مەۋق بە گومرايى و سەرگەردانى دەداتە ھۆي، چونكە خۋاي گەرە بۆ خۆي چاكە كارە، چاكە كارىشى خۆش دەۋىت، دۆل چاكە كارانىش لە خۆي نەزىك دەكاتە ھۆي بە ئەندازەي چاكە كانيان، پەيشى لە خراپە و خراپە كارانە دۆل خراپە كارانىش لە خۆي دور دەكاتە ھۆي بە ئەندازەي خراپە كانيان.

بەلگە لە سەر بنچىنەي يەكەم: كە كاروكرده ھۆي چاكەيە و سەردەكىشېت بۆ ھىدايەت خۋاي گەرە دەفەر مەۋى: ﴿الْم ۱﴾ ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿۲﴾ (البقرة: ۱-۲)، واتە: ئەم كىتەبە - كە قورئانە - ھېچ گومانى تيا نەيە ھىدايەت و پەنمەۋىي كارە بۆ چاكە كاران و تەقۋاكاران. ئەمە دور شتى لە خۆ گەرتە ھۆي:

يەكەم: خۋاي گەرە بەم قورئانە ئەۋكەسانە ھىدايەت دەدات كە پەيش ئەۋەي كىتەبى خوا نازل بېت ئەۋان كارى چاكە و باشيان ئەنجامداۋە، چونكە ھەمور چىنەكانى خەلگى ئەۋە دەزانن كە خوا پەقى لە ستەم و داۋىن پەيسى و فەساد

بلاوکردنه وهیه له سهر زه ویدا و نه وهی نه و کاره ده کات خوشی ناویتی، به لکو پیی
خوشه دادپه روهی و چاکه و پاستگویی و چاکسازی له سهر زه ویدا بلاویتیته وه،
نه وهی نه و کارهش نه نجام بدات خوشی ده ویت.

کاتی که قورنانی نازل کرد، هیدایه تی نه و چاکه کارانهی دا بو ئیمان له پاداشتی
نه و چاکانهی نه نجامیان ده دا و گوپراهی خویان ده کرد.

نه و که سانهش که خرابه کار و داوین پیس و سته م کاربوون گومپای ده کردن و
هیدایه تی نه ده دان.

دوه میشیان: بهنده که ئیمانی به قورنانه هینا و به پاستی زانی و گوپراهی
کرد، نه وه به گوپراهی نه م قورنانه هیدایهت وهرده گریت، ئا نه و ئیمان هینانهی
هویه که بو سه رکیشان بو هیدایه تی تر، چونکه هیدایهت کوتایی نایهت نه گهرچی
بهنده بشگاته چه له پوپهش، له بهر نه وهی له سهر هیدایه تی خوئی هیدایه تی تری
به دوا دا دیت له دوی نه ویش هیدایه تی تر به دوا دا دیت تا کوتایی نایهت.

که واته: هر کاتی که بهنده زیاتر ته قوای په روهردگاری بکات زیاتر بهرز ده بیتته وه
بو هیدایه تی تر، به و جوړه به رده وام هیدایه تی زیاتر ده بیت مادام بهنده ته قوای
زیاتر بیت.

هر کاتیکیش ته قوای که متر بیت هیدایه تیشی که متر ده بیت به پیی نه مانی
ته قواکهی، هر کات زیاتر ته قوای خوا بکات نه وه هیدایه تی زیاتر ده بیت هر
کات هیدایه تی زیاتر بیت ته قوای زیاتر ده بیت خوی گه وره ده فهرمووی: ﴿قَدْ
جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ
وَيَعْقُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾
يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ
إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (المائدة: ١٥-١٦)، واته:
بیگومان ئیوه له لاین خوداوه به ناردنی نه و پیغه مبه ره رووناکیه کی گه وره و
ناشکراتان بو هاتووه، به هوی نه م قورنانه وه خودا هیدایه تی نه و که سانه ده دات که

خوایان ده یانه ویت شوین په زامه ندی خدای په روه ردگار بکه ون، هیدایه تیان دده دات به ره و ریگایه کی ناشتی و دلنایی، هه روه ها خدا ئیمان ده خاته دلایان و به فه رمانی خوی له تاریکایی ریگاو پربازه تاریک و چه وته کان دهریان ده هیئت وده یان خاته ناو پووناکی باوه پ و ئایینی پاسته وه، پښکای پاستی ژیانیان بو پوون ده کاته وه پښمایان ده کات بو سر نه و پاسته شه قامه و هیدایه تیان پی ده به خشیت تابیگره به و لیتی لانه دن.

خوای گه وره ده فه رموی: ﴿اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ﴾ (الشوری: ۱۳)، واته: خوای گه وره که سانی شایسته هه لده بزیت بو گه یاندنی ئاینه کی و پښمووی خه لکانیک ده کات که بگه پښه وه بو لای به رنامه کی.

هه روه ها ده فه رموی: ﴿سَيَذَكَّرُ مَنْ يَخْشَى﴾ (الاعلی: ۱۰)، واته: بیگومان نه وهی له خوا برتسیت سود له ناموزگاریه کانت وهرده گریت.

خوای گه وره له ئایه تیکی تر ده فه رموی: ﴿وَمَا يَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ﴾ (غافر: ۱۳)، واته: که س بیر ناکاته وه و په ند وهرناگری مه گه ر که سیکی پوو له خودایی

خوای گه وره ده فه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ﴾ (یونس: ۹)، واته: به پاستی نه وانه ی ئیمانیان هی ناوه و کار و کرده وهی چاکیان نه نجامد او، به و ئیمانه ی که هه یانه په روه ردگاریان پښکایان نیشان دده دات.

یه که مجار خوا پښمووی کردوون بو ئیمان، جا کاتیک که ئیمانیان هی ناوه دیسان هیدایه تیان دده دات بو ئیمان، وینه ی نه مه نه و ئایه ته یه که ده فه رموی: ﴿وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى﴾ (مریم: ۷۶)، واته: نه وانه ی پښازی هیدایه تیان گرتوته بهر خوا زیاتر هیدایه تیان دده دات.

خوای گه وره ده فره رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَل لَّكُمْ فُرْقَانًا﴾ (الانفال: ۲۹)، واته: نهی نهو که سانهی ئیمانتان هیناوه، نه گهر ته قوای خوا بکن، نه وه خوا به رچاو پوشنایه کی ته واوتان بۆ فره راهم دینیت - که حه ق و ناحه قی پی بناسن.

له تاییهت مه ندیه کانی (الفرقان) نه وه یه که نووریک به مروّف ده به خشیت حه ق و ناحه قی پی جیا بکاته وه، عیزهت و سه رکه وتن به مروّف ده به خشیت که حه قی پی سه رده که ویت و نا حه قی پی ده تویته وه، به هه مان شیوهش قورئان به و دووانه پافه کراوه.

خوای گه وره ده فره رموی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ﴾ (سبأ: ۹)، واته: به پاستی له مانه دا نیشانهی پوون و ناشکرا هه یه، بۆ هه ر به نده یه که گه پابیته وه لای خوا.

هه روه ها ده فره رموی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ (لقمان: ۳۱)، واته: به پاستی له وانه دا به لگه و نیشانهی زۆر هه یه، بۆ که سیّک که زۆر ئارامگرو شوکرانه بژیتر بیت.

خوای گه وره نه وه پوون ده کاته وه که که سانیک سوود له م به لگه و نیشانه به رچاوانه وه رده گرن که ئارامگرو شوکرانه بژیتر بن، هه روه کو چۆن پوونیشی کردۆته وه که که سانیک سوود له ئایه ته کانی قورئان وه رده گرن که ته قوادار و له خوا ترس بن و په زامه ندی خویان مه به ست بیت، که سیّک یاده وه ری نه م قورئانه وه رده گریت که ترسی خوای له دلدا بیت هه ر وه که خوای گه وره ده فره رموی:

﴿طه ۱﴾ مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْءَانَ لِتَشَفَى ﴿طه ۲﴾ إِلَّا تَذَكُّرٌ لِّمَن يَخْشَى ﴿طه ۳﴾ — (طه: ۱ — ۳)، واته: نهی پیغه مبه ر ﷺ ئیمه نهو قورئانه مان دانه به زاندۆته سه ر تو تا تووشی په ژاره بیت، به لکو نهو قورئانه یاده ره وه یه، بۆ که سیّک که له خوا ده ترسیت.

خوای گەوره لە بارە ی قیامەتەو دەفەرمووی: ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ مَّنْ يَّحْشَاهَا﴾ (النازعات: ٤٥)، واتە: بێگومان ئەرکی تۆ تەنھا بیدار کردنەو ی ئەو کەسانە یە کە لە قیامەت دەترسێن.

بەلام کەسێک کە ئیمانی بەو پۆژە نەبێ و خۆی بۆ ئامادە نەکردبێ و لایە نەترسێ، ئەو نەسوود لە بەلگە و نیشانەکانی خوا وەر دەگرێت نە سوود لە ئایەتەکانی قوورئانیش وەر دەگرێت، هەر لەبەر ئەوەشە خوای گەوره کاتێک لە سورەتی (هود) باسی سزادانی ئەو کەلانە دەکات کە پێغەمبەرانیان بە درۆخستۆتەو لە تۆلە ی ئەوێش خوای گەوره هەر لە دنیا دا لەناوی بردن، پاش ئەم بەسەرھاتە دەفەرمووی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ﴾ (هو: ١٠٣)، واتە: بەپاستی لەو بەسەرھاتانە دا نیشانە و پەند و ئامۆژگاری هەیە بۆ کەسێک کە لە سزای دوا پۆژ بترسێت.

لێرە دا خوای گەوره ئەو پوون دەکاتەو کە ئەو کەلانە ی بەم شیوە سزا داوہ تاکو ببێت بە پەند بۆ ئەوانە ی لە سزای دوا پۆژ دەترسێن، بەلام ئەم بەسەرھاتانە نابێت بە پەند بۆ کەسێک کە ئیمانی بە دوا پۆژ نەبێ و لە سزای خوا نەترسێت، بەلکو کاتێک شتی وا ببیستی دەلێت: ئەمە زەمانە شتی چاک و خراپی تیا پوو دەدات، خۆشی و ناخۆشی تیا پوودەدات، ئاسوودەیی و نارەحەتی تیا دەبینرێت. دەلێت: لەوانە یە ھۆیەکی گەردوونی بیت ئەم کارەساتە پووی دابێت، چەندین قسە ی پوو پوچی لەم شیوە یە دەکەن.

جا ئەوێش بزانی ئارامگرتن و شوکرانە بژێری ھۆیەکن بۆ سوود وەرگرتن لە نیشانە و ئایەتەکانی خوا، چونکە ئیمان بینا کراوہ لەسەر ئارامگرتن و شوکرانە بژێری، دەکات نیوہ ی ئیمان پیکھاتووہ لە ئارامگرتن و نیوہ کە ی تریشی شوکرانە بژێری، جا ھیزی ئیمانی بەندە بە ئەندازە ی ئارامگرتن و شوکرانە بژێری کە یە تی. کەواتە: کەسێک سوود لە ئایەت و نیشانەکانی خوا وەر دەگرێت کە ئیمانی بە خوا ھەبێت، ئیمانیشی کامل نابێت مەگەر بە ئارامگرتن و شوکرانە بژێری نەبێت،

چونكه سه‌رى شوكرانه بژيڙى يه كتاپه‌رستيه، سه‌رى ئارامگرتنيش وه لّام نه‌دانه‌وه‌ى بانگ خوازى پيياى هه‌وا و ئاره‌زوواته‌.

به‌لّام نه‌گه‌ر موشريك بوو و شويني هه‌وا و ئاره‌زوواتى خوى كه‌وت ناكات ئارامگرو شوكرانه بژيڙه، ئايات و نيشانه‌كانى خواش سوودى پى ناگه‌نه‌ن و كاريشى تيناكه‌ن بۆ ئيمان.

به‌لگه‌ش له‌سه‌ر بنچينه‌ى دووه‌م: ئه‌ويش ئه‌وه‌يه كه خراپه‌كارى و خو به‌گه‌وره‌زانى و درۆ سه‌ر ده‌كيشيٽ بۆ گومپايى هه‌ر وه‌ك خواى گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووى:

﴿يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ﴾ (٦١) الَّذِينَ

يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ

فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿البقرة: ٢٦-٢٧﴾، واته: زۆڤيكي پى گومپا ده‌كات و زۆڤيكي تريشى پى هيدايت ده‌دات، به‌لّام دياره جگه له تاوانباران كه‌سى تر گومپا ناكات، ئه‌وانه‌ى په‌يمانى خوا هه‌لده‌وه‌شينه‌وه‌ دواى پته‌وبوونى، ئه‌و په‌يوه‌نديانه‌ش ده‌پسپين كه خوا فه‌رمانى گهياندى داوه، له زه‌ويشدا تاوان و خراپه‌ ده‌چينن، ئا ئه‌وانه‌ خويان زه‌ره‌رمه‌ند و خه‌ساره‌ت مه‌ندن.

خواى گه‌وره له ئايه‌تيكى ترده‌فه‌رمووى: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ

الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا

يَشَاءُ﴾ (ابراهيم: ٢٧)، واته: خواى گه‌وره له دنيا و قيامه‌دا، به‌ قسه‌ى پته‌و

ئيمانداران راگير ده‌كات، سته‌م كارانيش گومپا ده‌كات، خودا چۆنى بوٽ وا ده‌كات.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووى: ﴿فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرَكَّهُمْ بِمَا

كَسَبُوا﴾ (النساء: ٨٨)، واته: ئه‌وه چيتانه ده‌رباره‌ى منافقه‌كان بوون به‌ دوو

ده‌سته‌وه؟! له كاتيكددا خوا وه‌رى گيڤاونه‌ته‌وه بۆ سه‌ر بى باوه‌پى به‌ هوى ئه‌و كرده‌وانه‌ى كه كرديانه‌.

خوای گه وره ده فەرمووی: ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ﴾ (البقرة: ۸۸)، واتە: - جووله که کان - ده یان گوت: دلە کانمان داخراوه - له ئاست گوفتاری تۆدا - نه خێر وانیه، نه وانه خوا نه فرینی لێکردوون به هۆی کوفرو خوا نه ناسیانه وه، که وا بوو به که م شت بهوا ده که ن.

ههروه ها ده فەرمووی: ﴿وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ (الانعام: ۱۱۰)، واتە: دل و دیدهی نه وان له کار ده خهین، ههروه ک چۆن یه که مجار ئیمانیا ن به قورئان نه هینا.

خوای گه وره لیڤرده ئه وه پوون ده کاته وه که سزای داو ن، چونکه کاتیک ههقیات بۆ هات که قورئانه پشتیان تێکرد و ئیمانیا ن پێ نه هینا، جا بۆیه دل و دیدهی له کارخستن و دووری کردن له ئیمان ههروه ک خوای گه وره ده فەرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ﴾ (الانفال: ۲۴)، واتە: نهی نه وانهی که ئیمانتان هینا وه وه لامي بانگه وازی خوا و پیغه مبه رﷺ بده نه وه کاتیک بانگتان ده که ن بۆ پێبازی که که ژیا نه وهی ئیوهی تیا یه، چاک بزائن به پاستی خوا ده توانیت ده سه لاتی بکه ویته نێوان ئاده میزاد و - ناواته کانی - دلپه وه.

لیڤرده خوای گه وره فەرمان به مرقۆ ده کات که وه لامي بانگه وازی خوا و پیغه مبه رﷺ بده نه وه کاتیک بانگیا ن ده که ن بۆ شتیک که ژیا نه وهی نه وانی تیا یه - که ئیسلامه - پاشان ئاگاداریان ده کاته وه که نه که ن نه م بانگه وازه پشت گوێ بخه ن و لێی لاده ن و وه لامي نه ده نه وه، چونکه نه وه ده بیئت به هۆی نه وهی ببیئت به له مبه له نێوان ئاده میزاد و دلپا.

خوای گه وره ده فەرمووی: ﴿فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ (الصف: ۵)، واتە: کاتیک نه وان گوێیا ن بۆ پاستی نه گرت و له هه ق لایاندا، خوای گه وره ش دلە کانیا نی له خشته برد و مۆری پیوه نا، چونکه خوای گه وره پێنمووی گه لیک ناکات که تاوانبار و له سنوور ده رچووبن.

ههروه ها دهفه رمووئ: ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (المطففين: ١٤)،
واته: نهخير، وانيه بهلكو دليان ژهنگى هيئاوه، لهسه رته نجامى نه و كارو
كرده وانهى كه دهيانكرد.

خوای گه وړه ليړه دا نه وه پوون دهكاته وه كه نه و كاروكرده وانهيان بوته په رده و
دلى داپوشيون، به جورىك واى ليكردوون ئيمان به نايه ته كانى خوا نه هيئن بويه به
قورئانيان دهگوت: ﴿أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ (المطففين: ١٣)، واته: نه مه نه فسانه
پيشينانه و باوى نه ماوه.

خوای گه وړه ده باره ي مونا فقه كان دهفه رمووئ: ﴿نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ﴾ (التوبة: ٦٧)،
واته: نه وانه خويان فه راموش كړدووه و له بير خويان بردوته وه، جا له
سزاي نه وه ي خويان له بير كړدووه خوای گه وړه شه راموشي كړدن له هيدايت و
ره حمه تى خوى.

خوای گه وړه ليړه دا نه وه پوون دهكاته وه كه واى ليكردن خويان له بير بكن
به وه ي كه داواى زانيارى به سوود و كړده وه ي چاك نه كن كه نه م دووانه هيدايتن
بو مروؤ، جا بويه داواكارى و خوشه ويستى و ناسينى نه مه يان له بير چووه له سزاي
نه وه يه كه خويان فه راموش كړدووه خوای گه وړه ده باره يان دهفه رمووئ:

﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۖ وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًى
وَعَافَتْهُمْ تَقْوَاهُمْ﴾ (محمد: ١٦-١٧). واته: خودا مورى به سه ردليانه وه ناوه و شوين
هه واو ناره زوواتى خويان كه وتن، نه وانه شه كه هاتونه ته سه ر پاسته پئ، زياتر
شاره زايان دهكات و ترسى خويان ده خاته دل وه.

ليړه شدا خوای گه وړه شوينكه وتنى هه واو گومرايى پيكه وه كوكردوته وه،
به لام بو نه وكه سانه ي كه ئيماندارن ته قوا و هيدايتى پيكه وه كوكردوته وه.

كۆكردنهوى ھىدايەت و پەرحمەت پېكەۋە، كۆكردنهوى گومرايى و بەدكارىش پېكەۋە

خوای گەۋرە لە قورئاندا ھىدايەت و پەرحمەتى پېكەۋە كۆكردۆتەۋە، بە ھەمان شىۋەش گومرايى و بەدكارىشى پېكەۋە كۆكردۆتەۋە خوای گەۋرە دەفەرموئى:

﴿أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ﴾ (البقرة: ۱۲۷)،
واتە: ئا ئەوانە چەندەھا ستايش و پەرحمەت بەسەرياندا دەباريىت لەلايەن
پەروەردگاريانەۋە و ئەوانە ئەو كەسانەن كە رىياى ھىدايەتيا وەرگرتوۋە.

دەربارەى ئيماندارانەۋە دەفەرموئى: ﴿رَبَّنَا لَا تُخِزْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾ (ال عمران: ۸)، واتە: ئيمانداران دەلەين: پەروەردگار
دواى ئەۋەى كە ھىدايەتت داين و رىئەمنىيت كەردين، دلەكانمان لامەدە لە پېگەى
پاست و لە پەرحمەت و بەخششى تايبەتى خۆت، بەھرەۋەرمان بكە، چونكە
بەپاستى تۆ بەخشندە و بەخشىنەرى.

ياۋەرانى ئەشكەوتەكە دەيانگوت: ﴿رَبَّنَا إِنَّا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا
رَشَدًا﴾ (الكهف: ۱۰)، واتە: پەروەردگار لەلايەن خۆتەۋە رحمەت و مېھرەبانى
تايبەتمان پى بېخشە و لە سۆزى خۆت بەھرەۋەرمان بكە و پېگەى پزگارى و
سەرفرازيمان بۆ بسازىنە لەم كارەماندا.

ھەروەھا دەفەرموئى: ﴿لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ
حَدِيثًا يُنْتَرَىٰ وَلَٰكِن نَّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى
وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (يوسف: ۱۱۱)، واتە: بېگومان لە بەسەرھاتى پىغەمبەراندە
پەند و ئامۆزگارى ھەيە بۆ كەسانىك كە ژير و ھوشمەند بن، ۋە نەبىت ئەم قورئانە
قەسە و باسنىك بىت ھەلەبەستراۋيىت، بەلكو (راستە) باۋەردەكا بەۋەى لەبەردەستى

دایه و شیکه ره وهی هه موو شتیکه، وه پئی پیشاندهر و ره حمه ته بۆ که سانیك که نیمانیان هیناوه.

له نایه تیکی ترده فه رمووی: ﴿وَمَا أَرْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (النحل: ۶۴)، واته: ئەم قورئانه مان بۆ دابه زاندووی تا کو بیکه ی به شیکه ره وهی کی شه ی خه لکی و هیدایه ت و ره حمه ته بۆ که سانیك که نیمانیان هینابیت.

هه ره ها ده فه رمووی: ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾ (النحل: ۸۹)، واته: ئەو قورئانه مان بۆ په وانه کردووی که پوون که ره وهی هه موو شتیکه و هیدایه ت و په حمه ته و مژده ده ریشه بۆ موسلمانان.

خوا ی گه وه ده فه رمووی: ﴿يَتَأْتِيَهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ (یونس: ۵۷)، واته: ئەی خه لکینه، به پاستی نیوه ئاموزگاریه کی گه وه و گرنگتان له لایه ن په ره ردگار تانه وه بۆ هاتوه - که قورئانه - شیفایه بۆ دلّه کانتان، هیدایه ت و ره حمه تیشه بۆ نیمانداران.

پاشان خوا ی گه وه دیسان دووباره ی ده کاته وه و ده فه رمووی: ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا﴾ (یونس: ۵۸)، واته: ئەی پیغه مبه ر ﷺ بلی: به فه زل و په حمه تی خوا که یف خو ش بن.

زانایانی سه له ف چه ند ته فسیر یکیان بۆ (الفضل و الرحمة) کردوه، به لام ته فسیری پاست له باره ی (الفضل و الرحمة) نه وه یه که ده کاته (الهدی و النعمة) واته: هیدایه ت و به خششی خواجه.

که واته: (الفضل) ی خوا ده کات به رانبه ر هیدایه تی خوا، (الرحمة) ی خواش ده کات به رانبه ر به خششی خواجه، هه ر بۆیه ش هیدایه ت و به خششی خوا پیکه وه

هاتوو، هر وهك خواى گه وره له سوورده تی (الفاتحة) دا ده فه رموو: ﴿ أَهْدِنَا
الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ﴾ (الفاتحة: ٦)، واته: خودایه هیدایه تی
سه رپیگای راستمان بده، رپیگای نه و که سانه ی به خششت له گه لدا کردون.

هر وه ها خواى گه وره به خششه کانی خوی بیری پیغه مبه ره که ی دینیته وه و
ده فه رموو: ﴿ يَهْدِكَ بِتِيمَا فِئَاوَى ﴿٦﴾ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى ﴿٧﴾ وَوَجَدَكَ عَائِلًا
فَأَغْنَى ﴾ (الضحى: ٦ - ٨)، واته: ئایا تو هه تیو نه بووی په روه ردگارت په نایدای، نه ی
سه رگه ردان نه بووی هیدایه تی دای له هه ژاری ده وله مه ندی کردی.

لیزه دا خواى گه وره هیدایه تی دانی و به خشش له گه ل کردنی پیکه وه لکاندوه،
به وه ی که په نایداه و ده وله مه ندی کردوه.

وته که ی (نوح) یش هر له م باره یه وه یه که به گه له که ی ده فه رموو: ﴿ قَالَ يَقَوْمِ
أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ يَنْبَغٍ مِّن رَّبِّي وَأَنْتُمْ رَحِمَةٌ مِّنْ عِنْدِي ﴾ (هود: ٢٨)، واته: - نوح -
فه رموو: نه ی گه له که م نه گه ر بیژم په روه ردگارم ره حمه تی به من داهاتبی و
نیشانه ی نه وم له لایه و ئیوه ناگاتان لی نیه، چۆن ده بینن؟

(شعیب) یش به گه له که ی ده فه رموو: ﴿ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ يَنْبَغٍ مِّن رَّبِّي
وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا ﴾ (هود: ٨٨)، واته: گه له که م نه گه ر بیژم به لگه یه کی به هیژم
له په روه ردگارمه وه له لایه و هر نه ویشه بزئیوی باشی پیدوم، چۆن ده بینن؟

خواى گه وره له باره ی (خضر) یشه وه ده فه رموو: ﴿ فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا
ءَاتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَّدُنَّا عِلْمًا ﴾ (الكهف: ٦٥)، واته: له وی به نده یه ک
له به نده کانی ئیمه ئاشنا بوو که له په حمه تی تایبه تی خو مان به هره وه رمان
کردبوو و زانست و زانیاری تایبه تی خو مانمان پی به خشی بوو.

خواى گه وره به پیغه مبه ره که ی فه رموو: ﴿ إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ﴿١﴾ لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ
مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢﴾ وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ

نَصْرًا عَزِيزًا ﴿۲﴾ (الفتح: ۱ — ۳)، واته: ئه ی پیغه مبه ر ﷺ به پاستی ئیمه سه رکه وتنیکى ناشکرمان پیبه خشیت، تاکو خوا له هه موو گوناھى رابووردوو و ئاینده شت خوش بیّت و به خشینه کانی له سهرت ته واو بکات و بتخاته سه ر پیکه ی پاست و دروست، تاکو سه رکه وتنیکى به هیزت پیّ ببه خشیت.

هه روه ها ده فه رموو: ﴿وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا﴾ (النساء: ۱۱۳)، واته: ئه ی پیغه مبه ر ﷺ خوی گه وره قورئان و حیکمه تی بۆ دابه زاندوویت و فیرى ئه وشتانه ی کردوویت که جاران نه تده زانی، به رده وامیش فه زلی خوا له سه ر تو زۆره .

ده فه رموو: ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا﴾ (النور: ۲۱)، واته: ئه گه ر فه زلّ و په حمه تی خوا نه بایه له سه رتان، ئه وه هه رگیز که ستان پزگاری نه ده بوو و پاک نه ده بۆوه .

جا (الفضل) ی خوا له م ئایه ته دا هیدایه تی خوایه، وه (رحمة) ی خواش ده کاته به خشش و چاکه ی خوا بۆیان خوی گه وره ده فه رموو: ﴿فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنْ هُدًى فَمِنْ أَتْبَعْ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى﴾ (طه: ۱۲۳)، واته: ئه گه ر هیدایه تی من بۆ ئیوه هات، هه ر که سیّک شوینی هیدایه تی من بکه ویت نه گومرا ده بیّت و نه ناره حه تیش ده بیّت.

گه ر خوی گه وره هیدایه ت له که سیّک بگریته وه تووشی گومرای ده بیّت، په حمه تیش له که سیّک بگریته وه تووشی نه گبه تی ده بیّت.

خوی گه وره ئا ئه مه ی له سه ره تای سووره تی (طه) دا باسکردوو که ده فه رموو: ﴿طه ۱﴾ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ﴿۲﴾ (طه: ۱ — ۲)، واته: ئیمه ئه و قورئانه مان بۆ نازل نه کردوو تاکو تووشی نه گبه تی بیت.

لیزه دا خوی گه وره نازل کردنی قورئان و نه فسی شه قاوه تی پیکه وه لکاندوو، هه ر وه ک له کۆتایی ئه وه پوون ده کاته وه که هه ر که سیّک شوینی ئه م قورئانه

بکه ویت تووشی نه گبه تی ناییت که ده فـرمووی: ﴿فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى﴾ (طه: ۱۲۳).

جا هیدایهت و فه زلا و نیعمهت و په حمهت پیکه و لکاوون لیک جیا نابنه وه، هـر وه کو چۆن گومپای و شه قاوهت پیکه وه لکاوون لیک جیا نابنه وه خوای گه وره ده فـرمووی: ﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعْرٍ﴾ (القمر: ۴۷)، واته: بیگومان تاوانباران له گومپای و (سعر) دانه.

(السعر) کۆی (سعیر) نه و سزایه یه که مړوځ به هوۍ شه قاوه ته وه تووشی ده بیت.

خوای گه وره ده فـرمووی: ﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ أُذُنٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾ (الاعراف: ۱۷۹)، واته: بیگومان نیمه زوریک له جنوکه و مړوځمان بو دوزخ دانوه، نه وانه دلیان هیه که چی حقی پپی تیناگن، چاوشیان هیه که چی حقی پی نابین، گوئیان هیه به لام حقی پی نابستن، نا نه وانه وه کو ناژه ل وانه، به لکو له ناژه لیش خرابترن، نه وانه بی ناگان له حقی.

خوای گه وره ده ربـاره ی نه وانه ده فـرمووی: ﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ (الملك: ۱۰)، واته: نه وانه له دوزه خدا ده لئین: نه گـر نیمه گویمان بگرتایه و بیر و هوښمان به رانبـر به حـق به کار به یتنا بایه نه ده بووینه هاورپی دوزه خ.

هـروه ها خوای گه وره هیدایهت و دلخووشی و ژیان و کامه رانی پیکه وه کۆکردو ته وه، گومپای و دل ته نگي و ژیان ناخووشی پیکه وه کۆکردو ته وه که ده فـرمووی: ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَن يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَن يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا﴾ (الانعام: ۱۲۵)، واته: هـر که سیك خوا حـز بکات

ھىدايەتى بىدات سىنەى ئامادە دەكات بۆ ئىسلام، ھەر كەسنىڭ خوا بىيەۋىت گومپراي بىكات لە بەرنە شىياۋى خۆى دەلى توند دەكات.

ھەروەھا خۇاى گەۋرە ھىدايەت و گەپانەۋە و پەشمانى پىكەۋە كۆكردۆتەۋە، گومپرايى و دەلى پەقىشە. پىكەۋە كۆكردۆتەۋە كە خۇاى گەۋرە دەفەرمۇۋى: ﴿اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ﴾ (الشورى: ۱۲)، واتە: خۇاى گەۋرە كە سانى شايستە ھەلدە بىژىرىت بۆ گە ياندنى ئاينە كەى، ھىدايەتى كە سانىكىش دەدات كە بگەرىنەۋە بۆ لاي بەرنامە كەى.

خۇاى گەۋرە دەفەرمۇۋى: ﴿قَوْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِّن ذِكْرِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ (الزمر: ۲۲)، واتە: ھاۋار بۆ ئەۋكە سانەى كە دەلىيان پەقە لە ئاستى قورئان و يادى خوا، ئا ئەۋانە لە گومپرايى ئاشكرادان.

ھىدايەت و پەحمەت، ئەۋەى پەيۋەستە بە ۋانەش لە فەزىل و نىعمەت، ھەر ھەمۇۋى پەيۋەستە بە سىفەتى (العطاء) بەخششى خواۋە، گومپرايى و سزا و ئەۋەى پەيۋەستە بە ۋانەۋەش، پەيۋەستە بە سىفەتى (المنع) گرتنەۋەى خۇاى گەۋرە.

خۇاى گەۋرە خۆى بەندە كانى ھەلدە سوۋرىنىت لە نىۋان سىفەتى (العطاء) و (المنع) دا ئەمانەش ھەر ھەمۇۋى خۇاى گەۋرە بە ھىكمەتى بى سنوۋرى خۆى بە پىۋەى دەبات.

زىيانەكانى درۇ

ئەى مەۋفى ژىر خۆت بىپاۋىزە لە درۇ، چۈنكى درۇ شتەكانت لى تىك دەدات، كارەكانت لى ئالۇز دەكات، راستەقىنەى كارەكانى تۆش لە خەلكى تىك دەچىت، چۈنكى درۇنن شتى نەبوو بە ھەبوو پىشان دەدات، شتى ھەبوو بە نەبوو پىشان دەدات، ھەق بە ناحەق پىشان دەدات، ناحەقىش بە ھەق پىشان دەدات، خىروچاكە بە شەپوخراپە پىشان دەدات، شەپوخراپەش بە خىروچاكە پىشان دەدات، جا بۇيە لە سزاي ئەوۋەدا زانست و كارەكانى لى دەشىۋىن، پاشان بەم شىۋەش ئەم شتەنە پىشانى ئەو خەلكە دەدات كە پىي خەلەتاۋە، جا مەۋفى درۇنن لە بوۋنى ھەق و راستى لادەدات و پەو دەكاتە ناحەق و گەندەلى.

كەواتە: ھەر كاتىك بۆچۈۋىن و زانستەكەى بە فەساد چۈۋەك سەرچاۋەى ھەموو نىياز و كارەكانىيەتى، ئەوۋە فەساد و گەندەلى سەردەكىشىت بۆ ھەموو كارۋە كەردەۋەكانى، ئەۋكات نەسۋود لە زمانى ۋەردەگىرىت نە لە كارەكانى.

ھەر بۇيەش دەگۈترى درۇ سەرچاۋەى ھەموو كارۋەكەردەۋەكەى خراپە، ھەر ۋەك پىغەمبەر ﷺ دەفەرمەۋى: ((إِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ))^(۱)، واتە: درۇ سەردەكىشىت بۆ خراپەكارى، خراپەكارىش سەردەكىشىت بۆ ئاگرى دۇزەخ.

دروستبۈۋىنى درۇ سەرەتا لە دەروۋنەۋە سەرەلدەدات و ھەلدەقولىت بۆ زمان، ئىنجا بە زمان درۇيەكە دەسەلمىنىت، پاشان لە زمانەۋە سەردەكىشىت بۆ ئەندامەكانى لاشەى، ئەۋكات كارۋەكەردەۋەكانى بە فەساد دەبات ھەر ۋەك چۈن

(۱) صحيح: رواه البخارى (۴۲۲/۱۰)، ومسلم (۲۶۰۷)، و ابو داود (۴۹۸۹)، والترمذى (۱۹۷۲)، و احمد فى المسند (۴۳۲ و ۳۸۴/۱)،

زمانی به فساد برد، تا وای لیدیت درو هه موو ژیان و کاروکرده وه و گوفتاری ده گریته وه، نه و مروّفه وای لیدیت فساد و گنده لای بالی به سه ردا ده کیشت و به ره و فه وتانی ده بات، نه گهر خوای گه وره فریای نه که ویت نه و مروّفه ش به ده زمانی پاستگویی چاره سهری خوئی نه کات.

نه وه ش بزانه پاستگویی سه رچاوه ی زوری نه خوشیه کانی دلّه، وه که له پیا و له خوبایی بوون و خوبه گه وره زانی و شاره دنه وه ی حق و بی توانایی و لاوازی و ترس و بی نرخی و چه ندین شتی تریش که له درویدا هه لده قولیت.

به لای: هه موو کرده وه یه کی چاکی مروّفه له پاستگویییه وه هه لده قولیت، هه موو کرده وه یه کی خراپی مروّفیش له درووه هه لده قولیت.

خوای گه وره سزای دروون به وه ده دات که ویت له چاکه کانی، پاداشتی پاستگوش به وه ده داته وه که سه رکه وتووی ده کات بو کاری چاکه له دنیا و قیامت.

هیچ شتیک نیه وه کو پاستگویی سوود به خش بیت بو دنیا و دواپوژی مروّفه، هیچ شتیکیش نیه وه کو درو زهره رمه ند بیت بو دنیا و دواپوژی مروّفه خوای گه وره ده فـه رمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصّٰدِقِیْنَ﴾ (التوبة: ۱۱۹)، واته: نهی نه و که سانه ی ئیمانتان هی ناوه له خوابترسن و ته قوای خوا بکه ن و له گهل پاستگویان دابن.

هه روه ها ده فـه رمووی: ﴿هٰذَا یَوْمٌ یَنْفَعُ الصّٰدِقِیْنَ صِدْقُهُمْ﴾ (المائدة: ۱۱۹)، واته: نه مه پوژیکه که پاستگویان پاستیه که یان سوودیان پی ده گه یه نیت.

خوای گه وره له نایه تیکی تر ده فـه رمووی: ﴿فَاِذَا عَزَمَ الْاَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ (محمد: ۲۱)، واته: کاتی کار گه یشته قایمی نه گهر له گهل خوا دا راستگو بوانایا، نه وه چاکتر بوو بویان.

هه روه ها ده فـه رمووی: ﴿وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِیْبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ اَلِیْمٌ﴾ (التوبة: ۹۰)، واته:

پاكانه كاران له بيابانى نيشتمانى عەرب ھاتنە خزمەت پيغەمبەر ﷺ بۆ ئەو ھى
 مولە تيان بدریٽ كە نە چن بۆ جيهاد، ھەروەھا بەوانەش كە درۆيان لە گەلّ خوا و
 پيغەمبەر دا دە كرد دانیشتن و بە شداری غەزاكەيان نە كرد، ئەوانە ھى كە بى باو ھە پېوون
 لە ناو ئەوانە ھى لە ئايندە دا سزايە كى پر ئىش و ئازاريان تووش دە بىٽ.

چەند نەیینی کە ئەم ئایەتە لە خۆی گرتوو: (وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا...)

لەم ئایەتەدا ﴿وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ۲۱۶)، واتە: لەوانەیە ئێوە شتیکتان پێ ناخۆش بێت کەچی خێری تیا بێت بۆتان، یان شتیکتان پێ خۆش بێت کەچی شەپێ تیا بێت بۆتان، بێگومان هەر خوا خۆی دەزانێت خێر لەچی دایە ئێوە نازان.

لەم ئایەتە پێرۆزەدا چەند سوود و نەیینی و حیکمەتی تیا یە بۆ بەندە، جا ئەگەر بەندە زانی ناخۆشی خۆشی بەدوای خۆی دادینێت، خۆشیش ناخۆشی بەدوای خۆی دادینێت، ئەو کات بێ ئومێد نە دەبوو کە کامەرانی بۆ بێت لە تەنیشت نەهامەتیەو لەبەر نەزانیی چارەنووسی کارەکانی، چونکە ئەوێ خوا دەیزانێت بەندە نایزانێت ئەو چەند شتێک بۆ بەندە فەراھەم دیت:

◆ گوێڕایەڵی کردنی فەرمانەکانی خوا چاکترین شتە کە سوودی پێ بگەیەنێت، ئەگەرچی لەسەرەتادا ئەنجامدانی لەسەری گران بێت نەفسیش پێ ناخۆش بێت، چونکە دوای هەموو فەرمان پێکراوەکان خێر و کامەرانی و لەزەت و شادمانیە.

بەهەمان شیوەش ئەنجامدانی قەدەغەکراوەکان لە هەموو شتێک زیاتر زیانی بۆی هەیە، ئەگەرچی نەفسیش بۆی بجێت و پێی خۆش بێت، چونکە دوای هەموو قەدەغەکراوەکان ئێش و ئازار و خەفەت و شەپ و نەهامەتی بەدواوەیە. مەوێ عاقڵیش ئەوێ کە ئارام بگرێت لەسەر ئێش و ئازاریکی کەم کە لەزەت و خێر و خۆشیەکی زۆری بەدواوە دیت، خۆی دەپارێزێت لە تام و چێژیکی کەم کە ناخۆشی و ئێش و ئازاریکی زۆری بەدواوە دیت.

بەللام مەۋقئى نەفام و نەزان سەيرى چارەنۈوسى كارەكانى ناكات، تەنھا مەۋقئى
 عاقل و ژىر بەردەوام سەيرى چارەنۈوسى كارەكانى دەكات، بە جۆرىك كە لەدۋاى
 ئەم كارانەيەوہ چارەنۈوسى چاكە و خراپە بەدى دەكات.

چۈنكە مەۋقئى ژىر قەدەغەكراۋەكان ۋەك خواردىنكى خۇش و بەلەزەت دەبىنىت
 كە ژەھرى كوشندەى تىكەل كرابىت، بۆيە ھەر كاتىك دەيەۋىت دەستى بۆ درىژ
 بكات كە ژەھرەكە دەبىنىت دەستى دەكشىنىتەوہ، فەرمان پىكراۋەكانىش ۋەك
 دەرمانىكى تام ناخۇش دەبىنىت كە پىي چاك دەبىتەوہ، بۆيە ھەر كاتىك لەبەر تام
 ناخۇشى دەيەۋىت نەيخوات ئەوہ سوۋدى چاك بوونەوہكەى بىر دەكەۋىتەوہ بۆيە
 تالپەكەى بىر دەچىت.

بەللام ئەمە پىۋىستى بەوہ ھەيە كە بزانىت چارەنۈوسى كارەكان چيە، پىۋىستى
 بە ئارامى ھەيە كە نەفسى خۇي جىگىر بكات لەسەر تەنگ و چەلەمەكانى گەيشتن
 بە ئامانجى، چۈنكە ئەگەر يەقىن و ئارامى لەدەستدا ئەوہ كارەكەى لى ئاستەم
 دەبىت، بەللام ئەگەر يەقىن و ئارامى بەھىز بوو ئەوہ تەنگ و چەلەمەكانى لەسەر
 ئاسان دەبىت و لە پىناۋى خىر و لەزەتتىكى بەردەوام ئارامى لەسەر دەگرىت.

◆ لە نەينىيەكانى ئەو ئايەتە ئەوہيە كەوا دەخوازىت مەۋقئى كارەكانى بسپىرىتە
 ئەو خۋايەى كە چارەنۈوسى ھەموو شتىك دەزانىت، پازى بىت بەو كارانەى كە
 خودا بۆى ھەلدەبژىرىت و بىپارى بەسەردادەدات.

◆ لە نەينىيەكانى ئەو ئايەتە ئەوہيە ئەو مەۋقئە داۋا لە خوا ناكات شتىكى بدات
 كە زانستى پىي نەبىت، چۈنكە لەوانەيە ئەو شتەى ئەو داۋاى دەكات زىيان و
 زەرەرى پىۋەيە بۆى بەللام ئەو پىي نازانىت، جا بۆيە ھىچ شتىك لەسەر خوا داۋا
 ناكات و ھەلئابژىرىت، بەلكو داۋاى ئەوہ لە خوا دەكات چاكەى بۆ بىننىتە پى، بەوہ
 پازى دەبىت كە خوا بۆى ھەلدەبژىرىت، دەزانىت خوا بۆى دىارى كردوۋە ئەوہ
 چاكترىن شتە بۆ ئەو.

◆ له نهینی هکانی ئه و ئایه ته ئه وه یه ئه گهر بهنده کارهکانی سپارده پهروهردگاری و پازی بوو به وهی که خوا بۆی ههلبژاردوه، ئه وکات خودا له و شتهی بۆی ههلبژاردوه هیز و عهزیمهت و ئارامی پئی ده به خشی، نه هاهمه تی لی لاده بات، ئه و نه هاهمه تیهی که تووشی ئه و که سانه دیت که خۆیان کار بق خۆیان هه لده بژیرن.

◆ له نهینی هکانی ئه و ئایه ته ئه وه یه ئیسراحت دهکات له و خه یاللاتانهی که له بواری ههلبژاردنی کارهکانیه وه ماندووی کردوه، دلی چۆل ده بیته له و بیر کردنه وه و هینان و بردنه وهی که تووشی تهنگ و چه له مه ی کردوه، له گه ل ئه وه شدا ناتوانیت له وه ده ریچیت که خوا بۆی دیاری کردوه، جا ئه گهر هاتوو مرۆف کاتیك قه ده ری خوا ده یگاتی به به ش و قه ده ری خوا پازی بیت ئه وه شتیکی چاک و سوپاسکراوی کردوه بۆیه شیای به زه ی پیا هاتنه وهی خواجه، به لام ئه گهر هاتوو قه ده ری خوا به سه ری داهات ئه ویش به به ش و قه ده ری خوا پازی نه بوو، له گه ل ئه وه شدا قه ده ری خوا هر به سه ریدا هاتوو، ئه وه شتیکی خراب و لۆمه لی کراوی کردوو بۆیه شیای به زه ی پیا هاتنه وهی خوا نیه، جا هه رکاتیك مرۆف به پاستی کارهکانی بسپیژیته خوا و به فه رمانی خوا پازی بیت خودا له ته قدير کراوه کاندایارمه تی دها و به زه ی پيدا دیته وه و لوتفیشی پئی دهکات، بهنده له نیوان به زه یی و لوتفی خودا ده بیته، به زه یی خودا ده یپا پزیت له وهی ئاگاداری کردۆته وه، لوتفی خوداش ئه وهی له سه ری ته قدير کردوه بۆی ئاسان دهکات.

نەفسى خۇت بناسى خواش دەناسى

مرۇف سود لە نىعمەتى خوا و لە ئيمان و زانست وەرناگرىت ئەگەر نەفسى خۇى بە چاكى نەناسىت، بە جورىك كه له شويىنى خۇى بەكارى بهيىنىت و له سنوور تىنەپەرىنىت، كارەكان بە ھى خۇى نەزانىت، بېوايەكى پتەوى ھەيىت كه ھى خوايە و له خواوھىە و بە خواوھىە، كه خودايە منەتى لەسەر بەندەكەى كردوھ بەبى ھىچ بەرانبەرىك.

جا مرۇف ئەو نىعمەتە ملکہچى دەکات کہوا دەبینىت ھەرگىز نەفسى خۇى ھىچى لە دەست نایەت، ئەو خىر و چاکەى تووشى ھاتووھ مولكى خوايە و بە خواوھىە و لە خواوھىە، ئەوکات ئەم بەخششە وا ملکہچى دەکات کہ تەعبىر ناکرىت، ھەر کاتىک بەخششەکەى بەسەردا تازەبىتەوھ ئەوھ ملکہچ و خشوع و خۆشەويستى و ترس و پەجای بۆ خوا زیاتر دەبىت.

ئەمەش بەروبوومى ئەو دوو زانستە بە نرخەيە:

يەكەم: زانست و زانیاری بە پەرورەدگارى ھەيىت، بزانیىت وشارەزابىت لەکاملی و چاکە و دەولەمەندى و بەخشندەى و باشى و پەحمەتى خوا، يەقىنى وابىت ھەموو خىر و چاکەيەك تەنھا لە دەست خودا دايە، خودا مولك و سامانى خۆيەتى بە ھەر كەسێك حەز بکات دەيىبەخشى، ھەر كەسێكىش حەز نەكات نايىبەخشى، لەسەر ئەوھشدا سوپاسى دەويىت، بەپاستى ئەوھ شياوى سوپاس و ستايشى پاستەقىنەيە.

دووھەم: زانست و زانیاری مرۇف بە نەفسى خۇى، مرۇف بزانیىت نەفسى كەمتەرخەمە و ستەمكارە و نەفامە، بزانیىت ھىچ خىرىك لە نەفسىدا نىە و پىوھى نىە و لىوھى نىە، بزانیىت كه نەفسى ھىچى لە دەست نایەت، بەلگو ھەرچى خىر و بىرىك ھەيە ھەمووى لە خواوھىە ھىچ بالادەستى نەفسى تيا نىە.

جا ھەركاتىڭ ئەم دوو زانستە پەنگى دايەو ھەسەر دلى مۆڧدا نەك تەنھا ھەسەر
زمانى ئەوكات دەزانىت كە سوپاس و ستايش ھەر ھەمووى شايسىتەى خوائ
گەورەيە، بېيار و خىر و چاكە ھەمووى لە دەست خوا دايە، ھەر خواش شياو ھە
سوپاس و ستايش و مەدح بىرئىت، نەفسىشى شياوى ئەو ھەيە سەركۆنە و زەم و
تۆمە تبار بىرئىت.

كەواتە: ھەر كەسىڭ ئەم دوو زانستەى نەبىت كار و گوڧتار و گوزەرانى لا تىڭ
دەچىت و ئالۆزدەبىت كە وای لىدىت پىڭاى پاستەقىنەى گەيشتن بە خوائ لى وون
دەبىت، چونكە مۆڧ بەزانىن و كارپىڭردنى ئەم دوو زانستە بە خوا دەگات، ھەر بە
نەبوونى ئەم دووانەش پىڭاى لى وون دەبىت.

ئا ئەو ھەماناى ئەو ووتەيە كە دەللىن: (من عرف نفسه عرف ربه) واتە: ھەر
كەسىڭ نەفس و دەروونى خۆى بناسىت، ئەو ھە پەرۋەردىگارىش دەناسىت.

چونكە كەسىڭ نەفسى خۆى بناسىت و بزانىت نەفام و ستەمكار و كەم و كوپى
ھەيە و ئاتاجە و ھەژارە و ملکہچ و داماو ھەيچى لە دەست نايەت، ئەوكات
پەرۋەردىگارى بە پىچەوانەى ئەوانە دەناسىت و سەنگى مەھەكى نەفسى خۆى
دەگرىت، سوپاس و ستايشى پەرۋەردىگارى دەكات ھەموو خۆشەويستى و ترس و
ئومىد و گەپانەو ھەتەو كۆلى تەنھا بۆ خوا دەبىت، كە خوائ لە ھەموو شتىڭ
خۆشتر دەوئىت و ترسى خوائ لە ھەموو شتىڭ زياتر دەبىت و ئومىدى تەنھا بە خوا
دەبىت، ئا ئەو بەندايەتى پاستەقىنەيە.

دەگىرپنەو ھە كە ھىندى لە (حكماء) كان ھەسەر دەرگای خانو ھەياندا نووسىو ھە:
(إنه لن ينتفع بحكمنا إلا من عرف نفسه و وقف بها عند قدرها، فمن كان كذلك
فلیدخل و إلا فلیرجع حتى یكون بهذه الصفة).

واتە: كەس سوود لە ھىكمەتى ئىمە ھەرنەگىرئىت، مەگەر ئەو كەسە نەبىت كە
نەفس و دەروونى خۆى ناسىو ھە سەنگى مەھەكىشى گرتو ھە، جا ھەر كەسىڭ بەم
شىئەيە بوو كە باسما ن كەد بابىتە ژوورەو ھە، ئەگەر نا با بگەپىتەو ھە تاكو خۆى بەم
شىئە لىدەكات ئىنجا بىتەو ھە.

زىانەكانى گوناح و ئارەزووات

ئارامگرتن لەسەر ئارەزووات زۆر ئاسانترە لە ئارامگرتن لەسەر ئەو ئازارانەي ئارەزووات تووشى مەقۇلى دەكات.

چونكە ئارەزووات يان ئەو تەمرى مەقۇلى تووشى ئىيش و ئازار دەكات.. يان بە ئەنجامدانى ئەو ئارەزوواتەو خۆشەيەكى تىرى لە دەست دەچىت كە زۆر چاكتەرە لە ئارەزووەكەي.. يان كاتى بە فەرۆ دەچىت كە پەشىمانى بە دوا دىت.. يان گوناھەكە ناوى دەزىپىنى و ئابرووى دەبات.. يان مال و سامانى لە پىناودا سەرف دەكات كە مانەوەي زۆر چاكتەرە بۆي لە نەمانى.. يان پىز و شكۆي خۆي لە دەست دەدا كە مابايى زۆر چاكتەر بوو بۆي.. يان نىعمەتى لە چەنگ دەچىت كە مانەوەي نىعمەتەكە زۆر چاكتەر و بە لەزەتەر بوو لە گوناھەكە ئەگەر مابا.. يان سەرگەردان و وىل دەبىت كە پىشتەر پىگاي وای تووش نەهاتوو.. يان تووشى غەم و خەفەت و نىگەرانى و ترس دەبىت كە گوناھەكە زۆر زۆر كەمە لە چاويدا.. يان زانىارى و زانستى لە بىر دەچىتەو كە مانەوەي زۆر چاكتەر بوو لە ئەنجامدانى گوناھ.. يان دووژمنى پى خوش دەبى و دۆستانى پى دل گران دەبىت.. يان ئەنجامدانى گوناح پىگەرە لەو بەخشش و نىعمەتەي وادىت.. يان تىكەل دەبىت لەگەل پەشتىدا كە لاجوونى ئاستەمە.. چونكە كار و كردەو دەبىت بە سىفات و ئەخلاق.

لە ھەموو شتېك ناوھراست بگرە

ھەموو ئاكار و پەشتېك سنوورى خۆى ھەيە ھەر كاتېك لەو سنوورە تىپەپى دەبىت بە خراپەكارى، ھەر كاتېكېش نەگەيشتە سنوورى خۆى ئەو ھەم و كوپى تىايە.

الغضب: توپەپى، سنوورى خۆى ھەيە كە جوامىرى و ئازايەتە كە خۆى لە خۆيدا پەشتېكى چاكە، بەلام ھەركاتېك توپەپى لە شوپىنى خۆى بەكارنەھىنرا و لەم سنوورە تىپەپى، خاوەنەكەى دەبىت بە ستەمكار، ئەگەر لە سنوورى خۆشى كەمتر بىت دەبىت بە ترسنۆكى.

الحرص: سووربون لەسەرشت، سنوورى خۆى ھەيە كە سوود وەرگرتنە لە دنيا بە پىپى پىويست، بەلام ھەركاتېك لەم سنوورە كەمتر بوو دەبىت بە فېرۇدان، ئەگەر لە سنوورەكەى خۆشى تىپەپى دەبىتە پووكردنە دنيا كە كارىكى چاك نىە.

الحسد: ئىرەپى، سنوورى خۆى ھەيە كە پىشېپىكى كىرەنە بۆ كامىل بوون، بەلام ھەر كاتېك لەم سنوورە تىپەپى دەبىتە ستەم و خراپەكارى كە مەرفۇ لەگەل پىشېپىكىكەى ئومىدى ئەو دەكات ئەو نىعمەتە لە خاوەنەكەى بسىنىت بۆ خۆى ئەگەر بە ئازاردانىشى بىت، ھەر كاتېكېش لە سنوورەكە خۆشى كەمتر بوو دەبىتە بى ھىمەتى و لاوازى نەفس، پىغەمبەر ﷺ دەفەر مووى: ((لا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَاسْلَطَهُ عَلَىٰ مَلَائِكَةٍ فِي الْحَقِّ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ الْحِكْمَةَ فَهُوَ يَقْضِي بِهَا وَيُعَلِّمُهَا النَّاسَ))^(۱). واتە: ھەسوودى دروست نىە تەنھا لە دوو شتدا نەبىت: ھەسوودى بە پىاويك بېرىت كە خوا مال و سامانى پى بەخشيوە ئەویش لە كارى

(۱) صحيح: رواه البخارى (۱/۱۵۳)، ومسلم (۸۱۶)، واحمد فى المسند (۱/۳۸۵ و ۴۳۲)، وابن ماجه

خېر و چاكدە سەرفى دەكات، پىاويكىش خوا حىكمەت و زانستى پى بەخشيە
ئەويش كارى پىدەكا و خەلكىشى لى فېر دەكات.

ئا ئەمە ەسودى پىشېركى پى دەگووترى كە مرۇف ەول دەدات پىش
بكه وئە لە كارى چاكە، نەوەك ەسودى ببات كە ئەو نىعمەتە لەو كابرايە
بەندىتەوە بدرىت بەو.

الشهوة: ەز و ئارەزووات، سنورى خوى ەيە كە بە ئەنجامدانى ئارامى و
پەحتى بە دل و ەقل دەبەخشى و يارمەتى دەدات لەسەر بەندايەتى و بەەرەكان،
بەلام ەر كاتىك لەم سنورە تىپەپى دەبىت بە چلىسى و ەرگىز تىر نابىت و
خاوەنەكەى دەباتە پلەى ئاژەل، ەر كاتىكىش لە سنورەكەى خوى كەمتر بوو
دەبىت بەبى ەيزى و لاوازى و كەمتەرخەمى.

الراحة: ەسانە و پەحتى، سنورى خوى ەيە، كە ەسانەوەى دل و
دەروون و ەيزە بۆ بە دەستەينانى ەيزى بەندايەتى خوا و كارى چاك بە جورىك كە
بى ەيز و ماندوو نەبىت لە كاتى ئەنجامدانى، بەلام ەر كاتىك لەم سنورە تىپەپى
دەبىت بە تەمەلى و كات بە فېرودان كە مرۇف زۆرەى بەەرەكانى لە دەست
دەچىت، ەر كاتىكىش لە سنورى خوى كەمتر بوو ئەوە زيان بە ەيزى بەرەم
ەينن دەگەيەنئە.

الجود: بەخشندەيى، سنورى خوى ەيە كە خوى لە خۇيدا شتىكى زۆر باشە،
بەلام ەر كاتىك لەم سنورە تىپەپى دەبىت بە دەست بالوى و بەفېرودان، ەر
كاتىكىش لە سنورى خوى كەمتر بوو دەبىت بە پەزىلى و پىسكەيى.

الشجاعة: جوامىرى و ئازايەتى، سنورى خوى ەيە كە خوى لە خۇيدا
سيفەتىكى باشە، بەلام ەر كاتىك لەم سنورە تىپەپى ئازايەتەكەى ەرەس
دېنئەت، ەر كاتىكىش لە سنورى خوى كەمتر بوو دەبىت بە ترسنوكى.

جا سنورى جوامىرى و ئازايەتى ئەوەيە بپوا بۆ ئەو شوئنانەى كە شياو ەبى
بپوا، نەپوات بۆ ئەو شوئنانەش كە شياوى پۇشتن نىە، ەر وەك (معاوية) بە

(عمرو)ی کوپی (العاص)ی ده گووت: سهرم له تو سووړماوه نازانم نازایت یان ترسنوکتیت؟! چونکه هیندئ جار ده تبینم پیښ ده که وی ده لیم: نازاترین که سی، جاری واش هه یه ده کشییه وه ده لیم: ترسنوکتترین که سی..

جا (عمرو)ی کوپی (العاص) له وه لاما ووتی:

شجاع إذا أمكنتنی فرصة فإن لم تکن لی فرصة فجبان.

واته: نه گهر هه لم بؤ پیک که ویت نه وه نازام، به لام نه گهر هه لم بؤ پیک نه که ویت نه وه ترسنوکتیم.

الغیرة: غیرهت بوون له سهر شت، سنووری خوی هه یه نه گهر له م سنووره تیپه پیت ده بیت به بوختان و گومانی خراب بردن به که سیکی بی تاوان، نه گهر له سنووری خوی که مته رخه می بگریت ده بیت به گوینه دانه په وشت و بی نابرووی و ده یوسی کردن.

التواضع: خو به گهره نه زانین، سنووری خوی هه یه که سیفه تیکی باشه، به لام له سنووری خوی تیپه پی ده بیت به زه لیلی و سهر شوری، هر کاتیکیش له سنووری خوی که متر بوو ده بیت به خو به گهره زانی و خو هه لکیشان.

العز: عزیزهت، سنووری خوی هه یه، هر کاتیک له سنووری خوی تیپه پی ده بیت به خو به گهره زانی که په وشتیکی خراب و لومه لیکراوه، نه گهر له سنووری خوی که متر بیت ده بیت زه لیلی و سهر شوری.

جا وا چاکه مرؤف له مانده ده ست بگریت به پیگای ناوه پاست نه له نه اندازه به در ده رچیت نه که مته رخه میشی تیا بکات، چونکه پیگای ناوه پاست سوود به خشه بؤ به هره وه ربوون له دنیا و له دواپوژ، به لکو ته نها به م پیگایه سوود به جهسته ده گات، به لام هر کاتیک له م پیگایه لابدا جا زیاده په وی تیا دا بکات یان که مته رخه می تیا بکات، نه وه هیژ و له ش ساغی له ده ست ده دات به نه اندازه ی هه له کانی.

به هه مان شیوه ش کاره سروشته کانیش وه کو: خو و شه ونخونی و خواردن و خواردنه وه و جیماع و جووله و وهرزش و تیکه ل نه بوونی خه لکی و تیکه ل بوونی

خه لکی و چه ندین شتی تری له م شتوش.. نه گهر له سهر پښکایه کی ناوه پاست بوو نه له نه اندازه به دهر بوو نه که مته رځه میښی تیا کرابوو نه وه سوود به خشه و باشه، به لام نه گهر لایدا بو لایه کیان نه وه مروه که تووشی زیان ده بیټ.

بویه پیوژترین و به سوودترین زانست، ښاره زابوون و زانیاریه به سنووره کان، به تاییهت سنووره شه رعیه کان نه وانه ی فره مانی پیکراوه و نه وانه ی که قه ده غه کراون.

که واته: زاناترین که س نه و که سه یه که زانیاری به م سنوورانه هه بیټ، چونکه نه شتیک زیاد نه نجام ده دات له سنوور ده رچیت، شتیکیش نه نجام نادات له سنووری شه رعی نه هات بیټ خوی که وړه ده فره مووی: ﴿الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَفَسَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ (التوبة: ۹۷)، واته: عه ره به ده شته کیه کان زور دل په قترن له باره ی کوفر و دوو پوییه وه، شایسته ترن نه و سنوورانه نه زانن که خوا ناردووییه تیه خواره وه بو سهر پیغه مبه ره که ی.

به دلی پر له ته قوا ده گه ی به په زامه نندی خودا

مروؤ به هیمت و به دلی پر له ته قوا ده توانیت پښکا به ره و په زامه نندی خودا
ببریت نه به لاشه ی، له راستیدا ته قوا په یوه سته به دلوه نهک به نه دنامه کانی
لاشه وه هر وهک خوی گه وره ده فرمووی: ﴿وَمَنْ يَعْظَمْ شَعْبَكَ اللَّهُ فَإِنَّهَا مِنْ
تَقْوَى الْقُلُوبِ﴾ (الحج: ۳۲). واته: نه وې پښ دانه نیت بؤ دروشمه کانی خودا، به
پاستی نه وه نیشانه ی ته قوا و له خواترسانی دل کانیانه.

هر وه ما ده فرمووی: ﴿لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَكِنْ يَبَالُغُ النَّفْوَى
مِنْكُمْ﴾ (الحج: ۳۷)، واته: دلنیا بن گوشت و خوینه که ی به خوا ناگات، به لکو ته قوا و
پارپزگاری نیوه به خوا ده گات.

پیغه مبریش ﷺ ده فرمووی: ((التقوى ها هنا، وأشار الى صدره))^(۱)، واته:
ته قوا و خواناسی لیړه دایه، ناماژهی بؤ سنگی کرد.

که واته: مروؤی ژیر پښکای به ره و خوا چوون به عه زیمهت و ووره ی به رز و
نیه تیکی ساف و کاروکرده وه یه کی که م ده بریت، زور چاکتریش پښکا ده بریت له و
که سه ی که نه مانه ی نیه له گه ل نه وه شدا زور ماندوو ده بیت و گه شته که ی لی
ناسته م ده بیت، چونکه عه زیمهت و حه زکردن له شتیک ته نگ و چه له مه ی گه یشتن
به نامانج له سر مروؤ سووک دهکا و گه شته که ی بؤ ناسان دهکات، چونکه که و تنه
پئی به ره و په زامه نندی خودا به هیمت و حه ز و ترسیکی راستگو یانه ده بیت، هر
بویه ش نه و که سه ی هیمتی به رزه به نارامه وه زور زیاتر پیښده که ویت له و که سه ی

(۱) صحیح: رواه مسلم (۲۵۶۴)، والترمذی (۱۹۲۸)، و احمد فی المسند (۲۷۷/۲ و ۳۶۰).

که کاریکی زور دهکات که چی نهوهی نیه، نهگەر له هیمهتیشدا یهکسان بوو بهکار پیشی دهکهوئ.

چاکترین پیگرتنه بهریش به ره و په زامه ندی خودا نه و پیگایه یه که پیغه مبه عليه السلام گرتبوویه بهر، پیگایه کی گرتبوو بئ که م و کوپی، له گه ل نهوهی خوا ی گه وره له هه موو هه له یه کی پیش و پاشیشی خوش ببوو ئینجا نه وه نده نویژی ده کرد تا کو پایه کانی ده ئاوسا، نه وه نده پوژووی ده گرت تا خه لکی وایان ده زانی پوژو ناشکینیت، له پیناوی خودا ده جه نگئ، تیکه لی هاوه لانی ده بوو خوی لی به دور نه ده گرتن، یه ک له و سووننه ت و ویردانه ی جئ نه ده هیشت که مروؤ ناتوانیت به هه مووی هه لسی.

خوا ی گه وره فه رمانی به به نده کانی کردوو به پوواله تیان هه لسن به دروشمه کانی ئیسلام، پاسته قینه ی ئیمانیش له دل و ده روونیا ندا بسه پیتن، له (المسند) دا هاتوو پیغه مبه عليه السلام ده فه رمووئ: ((الإسلام علانية وأیمان فی القلب))^(۱)، واته: دروشمه کانی ئیسلام به پوواله ته، به لام ئیمان له ناو دلدایه.

هه ر ئیسلامه تیه کی به پوواله ت نه گەر خاوه نه که ی به ره و ئیمانیک ی ده روونی پاسته قینه نه بات نه وه هیچ سوودی نیه هه تا نه و کاته ی ئیمانی دلی له گه لدا نه بیت، هه ر ئیمانیکیش نه گەر خاوه نه که ی هه لئه ستیت به نه نجامدانی دروشمه کانی ئیسلام به پوواله ت نه وه هیچ سوودی نیه نه گه رچی ئیماننه که شی هه بیت.

که وابوو: نه گەر هاتوو دلێک هه لقرچا به خوشه ویستی و ترسی خوا، به لام به پوواله ت هه لئه ستا به نه نجامدانی دروشمه کانی شه رعی خودا، نه وه پزگاری نابیت

(۱) رواه احمد فی ((المسند)) (۳/۱۳۵ - ۱۳۶)، قال الهیثمی فی ((مجمع الزوائد)) (۱/۵۲) رواه احمد و ابو یعلی بتمامه، و البزار باختصار، و رجاله رجال الصحیح ما خلا علی بن مسعدة، وقد وثقه ابن حبان و ابو داود الطیالیزی و ابو حاتم و ابن معین، وضعفه آخرون.

لە دۆزەخ، بەھەمان شىۋەش ئەگەر بە پۈللەت ھەلسا بە ئەنجامدانى دروشمەكانى ئىسلام بەلام ئىمانى پاستەقىنەي لە دىدا نەبوو ئەو بەمە پزگارى نابىت لە دۆزەخ. جا ئەگەر ئەو زانرا، كەواتە ئەوانەي پى دەگرەنە بەر بەرەو پەزەمەندى خودا و بە چەنگ ھىنانى دوا پۇژ ئەو دۈۋە بەشن:

يەكەم: ئەوانەن كە ئەو كاتانەي لىيان زىاد دەبىت دۈي ئەنجامدانى فەپزەكان بە پەرسىشى لاشەي پى دەكەنەو و خۇيانى پى ماندوۋ دەكەن، سوور نابن لەسەر بە چەنگ ھىنانى تۈيشۈي پۈۈي و ئىمانى بۇ دىلەكانيان، وەنەبىت بنچىنەي ئىمانى پاستەقىنەيان لە دىدا نەبىت، بەلكو ئىمانى پاستەقىنەيان لە دىدا ھەيە، بەلام ئەوانە زىاتر ھىمەتى خۇيان سەرف دەكەن لە ئەنجامدانى بەندايەتتە جەستەيەكان

دۈۋەم: ئەوانەن كە ئەو كاتانەي لىيان زىاد دەبىت دۈي ئەنجامدانى فەپز و سوۈننەتەكان بايەخ دەدەن بە دىل و دەروون و خۇيەكلەي كەندەو بۇ خوا و پاراستنى خەتەرەكانى ناو دلىان و ئىرادەيان، ئەوانە زىاتر بايەخ دەدەن بە پاستەكەندەو پتەو كەندى ئەو كاراكانەي پەيۋەستە بە دىل و دەروونەو وەكو: خۇشەويستى و ترس و پەجا و تەۋەكۈل و گەپانەو بۇ لاي خوا، بۇيە ئەوانە بەشىكى كەم لەم جۆرە كارانەي پەيۋەستە بە دىلەو زۆر لەلايان خۇشەويستە لە زۆرىك لەو بەندايەتيانەي پەيۋەستە بە لاشەو، ئەگەر يەككىيان ھۆگرىيان خۇشەويستىيان تامەزىۋىيان ملەكچى چەنگ كەۋىت ئەو ھەرگىز بە ھىچى ناگۆرىتەو.

بىنچىنەى كارى چاك و خراپ

سەرچاۋەى ھەموو كارىكى خراپە لەمانەو ە سەر ھەلەدەدات: خۆبەگەورەزانى و سەرشۆرى و سوكى.

سەرچاۋەى ھەموو كارىكى چاكەش لەمانەو ە سەر ھەلەدەدات: لە خوا ترسان و ورەبەرزىيەو ە.

كەواتە: شانازى و ھەق شاردنەو و لە خۆبايى بوون و ھەسوودى و خراپەكارى و خۆبەگەورەزانى و سەتم و دىل پەقى و سەتمكارى و پەشت ھەلگەردن لە پاستى و ھەرنەگرتنى ئامۇژگارى و خۆسەپاندن بەسەرخەلگىداو خۆشەويستى مال و منداى و سولتە ھەزكەردن لە ستايشى خەلگى و چەندىن شتى تىرىش، ئا ئەمانە ھەر ھەمووى لە خۆبەگەورەزانى سەرھەلەدەدات.

درو و بى قىمەتى و خىانەت و پىيا و فىل و تەلەكە و تەماع و ترس و لەرز و پەزىلى و لاۋازى و تەمەلى و ملكەچ كەردن بۆ خەلگى و گۆپىنى شتى چاكە بە خراپە و چەندىن شتى تىرىش، ئا ئەمانەش ھەر ھەمووى لەسەرشۆرى و بى سوكى مەرقەو ە سەرھەلەدەدات.

خوپەوشتە جوانەكانىش ەكو: ئارامگەرتن و ئازايەتى و دادپەرۋەرى و پىياۋەتى و داۋىن پاكى و خۇپاراستن و بەخشندەيى و لەسەرخۆيى و لىببوردەيى و عىزەتى نەفس و تەۋازو ە قەناعەت و پاستگويى و ئىخلاص و بەنمەكى و پاداشت دانەو ەى چاكە و دوربىوون لە بى ئاگايى و ۋازەينان لەو شتانەى كە پەيوەندى بەۋنيە و دوربىوونى دىل لەو پەوشتە خراپانەو چەندىنى تىرىش، ھەر ھەمووى لە خوا ترسى و ورە بەرزىيەو ە سەرھەلەدەدات.

خۋاى گەورە ئەو ەى پوون كەردۆتەو ە كە زەوى ملكەچ دەبىت بۆ ئەو بارانەى دەبارىتە سەرى پاشان بەرووبومى جوانى لى دەپوئەت و دەبىتە باخ و باخاتىكى

قەشەنگ و ناياب، بە ھەمان شىۋەش ئەو دروستكراوانە لە زەوى دروستكراون،
ئەگەر بەشى خۆى وەرگرت لە سەرفرازى وەكو ئەو باخە دەشەكٽتەو.

بەلام ئاگر پەوشتى وايە لەناوبەر و خۆبەگەورەزانە كەچى پاشان سەرشۆر
دەبٽ ونامٽت، بە ھەمان شىۋەش ئەو دروستكراوہى كە وەك ئاگرە بەردەوام
لەكاتى گەشانەوہى خۆى بە گەورە دەزانٽت، بەلام كاتٽك كپ بۆوہ سەرى
شۆردەكاتەوہ، جا پەوشتە خراپەكان شوٽنكەوتەى ئاگر و لەو دروست بوونە،
پەوشتە جوانەكانىش شوٽنكەوتەى زەوين و لەو دروست كراون.

ھەر كەسٽك ھىمەتى بەرز بٽ و لە خواترس بٽ بە پەوشتى جوان خۆى
دەپازٽنٽەوہ، ھەر كەسٽكىش ھىمەتى نەبٽ و لە سنوور دەرچووبٽ بە پەوشتى
ناشېرىن خۆى دەپازٽنٽەوہ.

ھىمەت و نىيەتى بەرز

بە دەست ھىننى بەھەشت و پەزىمەندى خۇدا، پەيۋەستە بە ھىمەتتىكى بەرز و نىيەتتىكى پاستىگۈيانەى مەۋق، ھەر كەسكى ئەم دوۋانەى لە دەستچىت ئەۋە ناگات بە مەبەست.

كەۋاتە: ئەگەر ھىمەتى مەۋق بەرز بوو، ئەۋە پەيۋەست دەبىت بە ئامانجى بەرز.

بەلام ئەگەر ھىمەتى مەۋق بەرز نەبوو و نەم بوو، ئەۋەكات پەيۋەست دەبىت بە ئامانجى نەم پەيۋەست نەبىت بە ئامانجى بەرز.

ھالى مەۋق پەيۋەستە بە ھىمەت و نىيەتى، ئەۋە دوۋانە پىگى پەزىمەندى خۇداى بۇ فەراھەم دىنن، ئەۋەش تەۋاۋ و پۇخت نەبىت مەگەر ۋاز لە سى شت نەھىت:

يەكەم: ۋازھىنان لە ۋەدەب و نەرىتەنى كە خەلكى داين پەشتوۋە.

دوۋەم: دوۋرەكەۋتەۋە ۋازھىنان لە ۋەشتەنى سەرقالى دەكات و دوۋرى دەكاتەۋە لە پەزىمەندى خۇدا.

سىيەم: ۋازھىنان لە ۋەشتەنى كە دەبىتە بەرەست لە نىۋان دلى و پەزىمەندى خۇدا.

جىۋازى لە نىۋان ئەۋەى دوۋەم و سىيەم ئەۋەيە، دوۋەم سەرقال بوۋنە بەۋ شتەنى لە دەرەۋەى دەرۋونى مەۋق، بەلام سىيەم ئەۋەشتە مەبەستە كە پەيۋەست دەبىت بە دلى مەۋقەۋە.

چەمكىن لى ۋوتەكانى (عبداللەھى كورى (مسعود)

ھېلى بىلەنكى لى خىزمەتلى (ابن مسعود) دا قەرمۇي: ئاي چەند ھەز دەكەم پۇرى قىيەت لە ۋەكەسانە بىم كە نامەي كارەكانيان بە دەستى پاست ۋەردەگىن، ھەز دەكەم لە (المقربىن) بىم، (ابن مسعود) ىش قەرمۇي: دەنا ئا ئەۋەتە بىلەنكى ھەز دەكات ئەگەر مرد ھەر زىندوۋ نەبىتتەۋە، مەبەستى خۇى بو.

ھېلى پۇرىكىيان (ابن مسعود) لە مال ھاتە دەرەۋە ۋ دەپۇشت بىنى ۋا كۆمەلىك خەلىكى بە دوايدا دەپۇن، ئەۋىش پىيانى ۋوت: ئايا ھىچ پىۋىستىيەكتان بە من ھەيە؟! ۋوتيان: نەخىر، تەنھا ھەز دەكەين لەگەلتدا بىرپۇن، جا پىيانى ۋوت: بگەپىنەۋە، چۈنكە ئەۋكارەي ئىۋە دەيكەن زەلىلىيە بۇ ئىۋە ۋ فىتەنەشە بۇ من.

ھېلى دەيفەرمۇ: ئەگەر نەفسى منتان بەۋشىۋە بىناسىبايە كە من خۇم دەيناسم، ئەۋە خۇلتان بەسەرمدا دەكرد.

ھېلى دەيفەرمۇ: ئىۋە لە پارەۋەي شەۋ ۋ پۇژدا دەپۇن كە تەمەن تىايدا كەم دەبىت، كارەكانىشى لەسەر دەنوسرىت، مردنىشى لە پىر دەگاتى، جا ھەر كەسىك خىر ۋ چاكەي چاندبىت ھەز دەكات زوۋ بىدورىتتەۋە، ئەۋەي خراپەشى چاندبىت دەستى دەگەزى ۋ ھەز ناكات بىدورىتتەۋە، ئەۋەش بزانن ھەموۋ جوۋتارىك ئەۋ شتە دەدورىتتەۋە كە چاندوۋىيەتى، مۇقىش ناگات بە شتىك تواناى بەسەرىدا نەبىت ئەگەرچى ھەزىشى لىبىت.

ھېلى ھەر كەسىك چاكەيەك بكات خواش چاكەي لەگەلتدا دەكات، ھەر كەسىكىش خۇى ۋ خەلىكى بىپارپىزىت لە شەپ خواش دەبىپارپىزىت لە شەپ.

ھېلى تەقۋاداران گەۋرە ۋ بە شىكۇن، زانايانىش سەرۋىك ۋ پىشەۋان، دانىشتىن لەگەل ئەم دوۋانەش سوۋد بەخشە.

بىگومان چاكتىن ووتە ووتەى خوايە - كە قورئانە - چاكتىن ھىدايەت شىش ھىدايەتەكەى محمد ﷺ ھىناويەتى، خراپتىن شتىش ئەو شتانەن كە داھىنراون لە دىن، ھەر داھىنراويكىش لە دىن بىكرىت بىدعەيە.

مەبەستەكانتان درېژەتان لەسەر نەكىشىت، ھىواكانتان بەفەتارەتان نەبات، بىگومان ھەر شتىك لە پىگادابىت ئەو ھەتەن دەگاتى و نزيكە، بەلام ئاگادار بە ئەو ھى كە دوورە ناگاتى، بزائە و ئاگاداربە خراپە ئەو كەسەيە كە لە سكى دايكىدا خراپە، كامەران و چاكەش ئەو ھىە كە ئامۇزگارى ۋەردەگرىت لە غەيرى خوى، بزائە گۆشتى موسلمان كوفرە، جنىو پىدانىشى مرؤف تووشى فيسق دەكات، دروست نىە بۇ موسلمان لە سى پۇژ زياتر قسە لەگەل براى موسلمانى خوى نەكات بەجۆرىك كە لە شوپنىك پىي بگات پوى خوى لى ۋەرگىرىت، بەلكو دەبىت ئەگەر پىي گەيشت سەلامى لى بكات، ھەر كاتىك موسلمانىك دەعوەتى برايەكى موسلمانى خوى بكات دەبى ۋەلامى بداتەو، ئەگەر نەخۆشيش كەوت دەبىت سەردانى بكات، بزائە خراپتىن شت گىرپانەو ھى شتى درۆيە، بزائە كە درۆ گالئەو گەپى نىە نابىت پىاو پەيمان بە مندالەكەى بدات شتى بۇ بىننىت كەچى درۆى لەگەل بكاو بۇى نەھىننىت، چونكە درۆ مرؤف بەرەو خراپە دەبات، خراپەش مرؤف بەرەو ئاگر دەبات، پاستگويش مرؤف بەرەو چاكە دەبات، چاكەش مرؤف بەرەو بەھەشت دەبات، بە مرؤفى پاستگۇ دەگوترى پاستگويە و چاكە، بەدرۆزنىش دەگوترى درۆزئە و خراپە، محمد ﷺ پىي فەرمووين: پىاوى وا ھەيە بەردەوام پاستگويە تاواى لى دى لاي خوا بە پاستگۇ دەنوسرىت، پىاوى واش ھەيە درۆ دەكات تاواى لى دىت لاي خوا بە درۆزن دەنوسرىت.

بەراستى پاستگوتىن قسە قورئانى خوايە، پتەوتىن لووتكە ووشەى تەقوايە، چاكتىن كۆمەلىش كۆمەلى (ابراھىم)ە، چاكتىن سووننەتىش سووننەتى (محمد) ﷺ چاكتىن (ھدى)ش ھدى پىغەمبەرانە، بەنرختىن قسەش زىكرى خوايە، چاكتىن چىرۆكىش ھەر قورئانە، چاكتىن شتىش چەسپاۋەكانە، خراپتىن شتىش داھىنراۋەكانە، ئەو ھى كەمەو پوختە زۆر چاترە لەو ھى زۆرە و بى سەنگە، نەفسىك

كە مەۋە پەزىكار دەكەت زۆر چاكتە لەۋە زۆرى و بۆرىكە كە بە ژمار نایەت، خراپترین پاساۋەتەنەۋە لەكەت سەرەمەرگە، خراپترین پەشیمانی پەشیمانی پۆزى قىامەتە، خراپترین گومپاى ئەۋەيە كە مەۋە ھىدايەتە وەرگرتىت ئىنجا گومپا بىتەۋە، چاكتە دەۋەلەمەندى دەۋەلەمەندى نەفس و دل و دەروونە، چاكتە تىشۋە تەقۋايە، چاكتە شت بۆ دل يەقىنە، گومان لە كوفەرەۋە سەرەلەدەت، خراپترین كۆپى كۆپ بۈنى دلە، مەي ھۆي خراپە و گوناھە، ئافەت تەلەكەي شەيتانە، گەنجايەتە بەشەكە لە شەيتانەتە، شىن و پۆ پۆ كارو پىشەي نەفامىيەتە.

ھىندى كەس ھەيە كە دىنە نوپۇزى ھەينى بە لەشگرانى دىت، كە زىكرى خوا ناكە پەشتى تى دەكەت، گەۋەتەن تەۋان زامانىكە كە دەرۋەن بىت، ھەر كەسەك لىبۈردەبىت خوا لىي دەۋەتە، ھەر كەسەك لە پىناۋى خوا تەۋەيى خۆي بخۋاتەۋە خوا پاداشتى دەداتەۋە، ھەر كەسەك لىخۆشەبىت خۋاش لىي خۆش دەبىت، ھەر كەسەك لەسەر بەلەدا ئارام بگىت ئەۋە خۇدا بۆي تەۋەز دەكەتەۋە.

خراپترین كەسبىش رىبايە، خراپترین خۋاردنىش خۋاردنى مالى ھەتەۋە، ئەۋەندەتەن بەسە كە دلتان پىي قانە بىت، كەدەۋەش بە كۆتايىيەكەيەتە، چاكتەن مەدنىش ئەۋەيە كە مەۋە شەھىد بىت، ھەر كەسەك خۆي بەگەۋە بزانىت ئەۋە خوا نەزى دەكەتەۋە و سەرشۋرى دەكەت، ھەر كەسەك بىي فەرمانى خۋاي گەۋە بىكەت ئەۋە گۆپرايەلى شەيتان دەكەت.

پىۋىستە لەسەر تىگەيشتەۋە لە قورئان و ھەلگى قورئان بە نوپۇزى شەۋانى بىناسرىت كەتە خەلگى خەۋەتەن، بە پۆۋە بىناسرىت كەتەك خەلگى بىي ئاگەۋ شادمانەن، بە گىرمانى بىناسرىت كەتەك خەلگى پۆۋەنە لە قەدە، بە لە خۋا ترسى بىناسرىت كەتەك خەلگى بىي فەرمانى خۋادەكەن، پىۋىستە لەسەر ھەلگى قورئان گرىنەك و غەمبار و ھەكىم و ئارامگەر و لەسەر خۆبىت، نەبىت ھەلگى قورئان و شەك و بىناگە و بەھات و ھەۋار بىت.

ھەر كەسىڭ خۇي بە بەرز و گەورە بزانىت خۇاي گەورە دەيشكىننېتەو،
ھەر كەسىڭىش تەوازوعى ھەبى و خۇي بە گەورە نە زانىت خۇاي گەورە بەرزى
دە كاتەو، بېگومان مە لائىكەت خە تەرەيە كى ھەيە، شەيتانىش خە تەرەيە كى ھەيە،
جا خە تەرەي مە لائىكەت ھاندانى مۇڤە بۆ خىر و چاكە و بە پاست زانىنى ھەق،
كەواتە: ھەر كەسىڭ ئەم خە تەرەي لە دلى خۇيدا ھەست پىڭرد با سوپاسى خۇاي
لە سەر بكات، بە لام خە تەرەي شەيتان مۇڤە ھاندەدات بۆ شەپ و خراپە و بە درۆ
زانىنى ھەق، كەواتە: ھەر كاتىك ھەستتان بەم خە تەرەيە كرد پە نابگرن بە خوا.

ھىندى كەس قسەي گەورە گەورە دەكەن، جا ھەر كەسىڭ قسەكانى لە گەل
كردەو ھەكانى يەك بوون ئەو سەرفرازە، بە لام ھەر كەسىڭ قسەكانى پىچەوانەي
كردەو ھەكانى بوو بە پاستى ئەو خۇي ھەلدە خەلە تىننيت.

وا مەكەن كە بە پۇژ ھەر خەرىكى پىويستىەكانى دنيا بن، بە شەویش لىي
بخەون وەكو كەلە شىكى مردوو، بە پاستى من پقم لەو كەسەيە كە بى كارە نە سوود
لە كارى دنيا وەردە گرېت نە كارىش بۆ دوا پۇژى دەكات، ھەر كەسىڭ نوژەكەي
نزىكى نە كاتەو لە چاكە و دوورى نە كاتەو لە خراپە، ئەو ھىچ سوودى نىە لاي
خوا بەلكو دوورى دەكاتەو.

لە نىشانەكانى دلىيى ئەو يە كە خەلكى پازى نەكەي بە تووپەيى خوا،
كەسەش سوپاس و ستايش مەكە لە سەر پزقى خوا، كەسەش سەرزەنشە مەكە
لە سەر ئەو شتەي خوا پىي نە بە خشىووي، چونكە پزقى خوا نە بە سوورى مۇڤە
لە سەرى چەنگ دەكەوېت، نە بە پىناخۇش بوونى مۇڤە پىي دەگەپتەو، خۇاي
گەورە بە دادپەرەرى و حىلمى خۇي وای كردوو ھارامى و دلخۇشى لە دلىيى و
پازى بوون دابىت، واشى كردوو غەم و خەفەت و دل تەنگى لە گومان و تووپەي و
پازى نە بوون دابىت.

تا ئەۋكاتەى تۆلە نوپۇز دابى دەكات ھەر لە دەرگای پادشاىەك دەدەى كە
خواىە، ھەر كەسىكىش لە دەرگای پادشا بدات بىگومان ھەر دەرگای لى
دەكرتتە ۋە.

من وا داده‌نیم پیاو نهو زانست و زانیاریه‌ی که فی‌ری بووه به گونا‌ه و تاوان نه‌ن‌امدان له ب‌ری ده‌حیته‌وه.

کھ بېن به سه رچاوه ی زانست و زانباری، بېن به مه شخه لې پړگای هیدایه ت، بېن به مولته زیمې مال، بېن به چرای شه وان، بېن به پړگا و تویشو بو دل، بېن به فروشیار، گهر و ابوون دهناسرین له لای خه لکی ناسمان، شاروه ن له لای خه لکی زه ویش.

بێگومان دل ئاره‌زووی هه‌یه و پشت تێکردنیشی هه‌یه، جا هه‌رکاتێک دل ئاره‌زوو ده‌کا و پوو له‌و شته ده‌کات که ئاره‌زووی ده‌کات تو ئه‌و کاته بکه به فرسه‌ت و بزانه و پێگای ئی بگره، به‌لام کاتێک پشتی هه‌لکردوه و ازیه‌یناوه تو ئی که‌ری.

ک زانست نه وه نیه که کابرا قسه زان و بلیمهت بیټ، به لگو زانست نه وه یه که له خوا بترسئت.

کھ ئیوہ دہ بینن کہ کافر لەشی لە ھەموو کەس ساغترە، بەلام دلی زۆر نەخۆشە، دہ بینن ئیمانداریش دلی لە ھەموو کەس ساغترە و بەلام لەشی نەخۆشە، سویند بە خوا ئەگەر بیتوو دلتان نەخۆش بیت بەلام لەشتان ساغ بیت، ئەوہ لە لای خوا زۆر بێ نرخترن لە خلینکە.

بەندە ناگات بە ئیمانی راستە قینه تاكو خۆی نه پازینیتەوه به لوتكه كهی،
 ناشگات به لوتكه كهی تاكو مه ژاری خوشتەر نه ویت له دهوله مەندی، ته وازووعی
 خوشتەر بویت له شهرهف و گه وری، تاكو خه لکی مه دحی بکهن یان زه می بکهن
 لای وه کو به ک بێت.

به راستی گناه و تاوان دل ده کوژی و ده دست به سه ریدا ده گریّت.

هه موونه زهريک يالکی شهيتانی يئويه.

ھەرگەل ھەموو خۆشەيك ناخۆشەيش ھەيە، ھەر مالئىك پىر بىت لە خۆشى
ئەو پىر لە عىبرەت و دەبىت پەندى ئى وەر بگىرەت.

ئىو ھەكو مېوان وان مالەكەشتان خوازواھ (استعارە)يە، كەوابو مېوان
دەبىت شوپنەكەى جىببەيلىت، خوازوايش دەبىت بدرىتەو ھە خواھنەكەى.

ھەر ئاخىر زەماندا كەسانىك پەيدا دەبن چاكترىن كىرەو ھەكانىيان لۆمەكرىنى
خەلكىە لە نىوان خۆيان ناوئىشى دەبەن ھە (الانتان) واتە: بۆگەن.

ھەر ھەق گران و تالە، ناھەقىش سووك و شىرىنە.

ھەر زۆر جارى وا ئارەزووات مەزۇت تووشى غەمگىنى و خەفەتبارى دەكات.

ھەر ھىچ شىتەك لەسەر پەوى ئەم زەويىەدا نىە كە ھەك زەمان پىويستى ھە
بەندكرىنىكى زۆر ھەبىت.

ھەر كاتەك زىنا و پىبا لە شوپنىك سەرى ھەلدا و بالەوى كىرە با
چاھەپوانى تىچوون بن.

ھەر كەسەك لە ئىو ھەگەر دەتوانىت گەنجىنەكەى لە ئاسمان دابنىت با
داينىت، چونكە نە كىرەمۇل دەبىت نە دەستى كەسىشى دەگاتى، دلى مەزۇش ھە
شوپنەو ھە كە گەنجىنەكەى لىيە.

ھەر نەكەن لە دىندا تەقلىدى كەسەك بىكەن، ھە جۆرىك ھەگەر ئىمانى ھىنا
ئىو ھە ئىمان بىيىن، ھەگەر كافرىش بوو ئىو ھە كافىر بن، بەلام ھەگەر وىستان
ئىقتدا ھە كەسەك بىكەن تەقلىدى مەدو بىكەن چونكە مەزۇش زىندو ئاشووبەى ھەر
ھەيە.

ھەر نەكەن لەگەل ھەللاى خەلكى بن، ووتىيان قورىبان ھەللاى خەلكى چىە؟!
فەرمووى: ھەللا ئەو ھە كە بلىت: مەن لەگەل خەلكىدا پىدەكەم، ھەگەر خەلكى
لەسەر چاكە بوون و چاكەيان ئەنجامدا ئەو مەنىش وا دەكەم، ھەگەر خەلكى لەسەر
خراپە بوون و خراپەيان ئەنجامدا ئەو مەنىش وا دەكەم، جا ئىو ھە مەبن بەلكو

ئىۋە دەرونتان جىڭگىرگەن لەسەر ئيمان، ئەگەر خەلگىش لەسەر كوفر بوون ئىۋە
 ھەر لەسەر ئيمان بن و كوفر ھەلمە بۇيرىن.

كە كابر ايهك ھاتە خزمەت (عبداللە) ى كوپى (مسعود) پىي گوت: قورىان فىرى
 چەند ووشە يەكم بگە كە كۆكەرەو ە بەسوود بىت، (ابن مسعود) یش فەرموۋى: خوا
 بپەرستە و ھاوبەشى بۇ بپيار مەدە، تىكەلى قورئان بە، ئەگەر كەسىك ئامۇزگارى
 بە ھەق كرى لى ى ۋەرگەرە ئەگەرچى پقىشت لىبىت و نەشى ناسى، ھەر
 كەسىكىش ئامۇزگارى ناھەقى بۇ كرى لى ى ۋەر مەگرە و پەتى كەو ە ئەگەرچى
 دۇستىشت بىت و خۇشىشت بویت.

بزانە دلت لەو سى شۆينانە يە ! لە كاتى بىستنى قورئان، لە كاتى زىكرو يادى
 خوا، لە كاتى خەلۋەت لەگەل خوادا، ئەگەر دلت لەو سى شۆينە نەبو ەو ە دلت
 مردو ە بۆيە داوا لە خوا بگە تا دلىكى زىندووت پى بپەخشى.

باسى ئىخلاص

ئىخلاص لە دلىكدا جىگىر نابىت ئەگەر ئەو دلە ەز بكات خەلگى مەدح و ستايشى بكن، ئەگەر كۆشبيتتە ە ەك كۆبونە ەى ئاو و ئاگر دەبىت پىكە ە — كە ئەمەش ەر مە ەلە .

ئەگەر دەتە ىت ئىخلاص لە دلتدا دروست بىت، ئە ە پووبكە ەز و ئارەزووات بە چەقوى بى ئومىدى سەرى بېرە .

ەر ە ە: ەز لە مەدح و ستايشى خەلگى بىنە ەكو ئەو كەسەى عاشقى دنياهە ەزى لە دوا پۇژ ەىنا ە، جا ئەگەر ەز و مەدح و ستايشى خەلگىت لە دلى خۆت دەرەىنا ە ە ەكو كۆتر سەرت بېرى پىگەى ئىخلاصت بۆ ئاسان دەبىت.

ئەگەر پەرسىارى ئە ەت كەرد: بە چى پىگام بۆ ئاسان دەبىت بۆ ئە ەى ەز و مەدح و ستايشى خەلگى لە دلدا پىشەكىش كەم؟ منىش لە ەلامدا دەلىم: پىشەكىش كەردى ەز و ئارەزووات بە ەز ەز ئاسان دەبىت كە بېوايەكى پتە ە ەبىت ەر شتىك ەزى لىدەكەى ئە ە بە دەستى خەى گە ەرەيە كەس ەوانەى بەسەرىدا نىە بۆت فەرە ەم بىنىت، بەندەش ەىچ پۇلىكى تىا نابىنىت لە بە دەست ەىنانى.

بە ەش بۆت ئاسان دەبىت مەدح و ستايشى خەلگى لە دلتدا پىشەكىش بكەى كە بېوايەكى پتە ە ەبىت كە مەدح و ستايشى خەلگى ەىچ سوودت پى ناگەيەنىت، بېوات وابىت كە زەمى خەلگى ەىچ زەرەرىكت پى ناگەيەنىت، بەلكو زەرەر و قازانچ ەر ەمو ەنە ە لە دەست خەى.

كە ەبوو: ەزىنە لە ەى كە خەلگى مەدحت بكن چەنكە مەدح كەردى خەلگى بۆ تۆ ەىچ سوودت پى ناگەيەنىت، ەزىنە لە ەى كە خەلگى زەمت بكن، چەنكە

زەمکردنى خەلكى ھېچ زىانت پى ناگەيەنئىت، بەلكو ھەز بکە كە خوا مەدحت بکات، چونكە مەدھى ئەو سوودت پى دەگەيەنئىت، ھەز بکە ئەو زەمت نەكات چونكە زەمى ئەو زىانت پى دەگەيەنئىت، ناشتوانى بگەيت بەم ئامانجەت تەنھا بە (الصبر) ئارامگرتن و (اليقين) دلئىايى نەبئىت، كەواتە: ھەر كاتىك دلئىا و ئارامگر نەبووى دەكات تۆ وەكو ئەو كەسە وای كە دەيەوئىت بە دەريادا گەشت بکات كەچى كەشتى پى نىە خوای گەورە دەفەرمووى: ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنَكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ﴾ (الروم: ۶۰)، واتە: ئارام بگرە، بىگومان وەعد و بەلئىنى خوا ھەق و پاستە و ھەر دئىتەدى، ئەوانەى كە ئىمانىيان نىە بى ئارامت نەكەن و ساردت نەكەنەو.

خوای گەورە دەفەرمووى: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ﴾ (السجدة: ۲۴)، واتە: لەوانىشدا چەند كەسانىتكمەن كرده پئىەر، كە ھەر بە فەرمانى خۆمان پئىنمووىى خەلكى بکەن، چونكە توانای ئارامگرتنىيان تئىدا بوو، بە تەواوئىش باوہرپىان بە نىشانەكانى ئئىمە ھئىنا بو.

تام و چيژ وەرگرتن

لەزەت وەرگرتنى ھەر كەسىڭ بە ئەندازەى قەدر و ھىمەت و پېزى نەفسىيەتى، جا بە پېزىترىن نەفس و بەرزىترىن ھىمەت و بە شىكۆترىن قەدر بۇ ئەو كەسەيە كە تام و لەزەت لە ناسىنى خۆشەويستى و ئىشتىياقى گەيشتىنى بە خوا وەردەگريٽ، ئەو كارانە دەكەت كە خوا پىي خۆشە و لىي پازىيە، ئا ئەو تام و لەزەت لە پووكردنە خوا و خۇ پىي خەريك كەردنى وەردەگريٽ.

كەچى ھىندى كەس ھەيە تام و چيژ لە شتى وا وەردەگرن گەر خوا بزانىت، بەلكو تام و چيژ لە پىستىرەن كار و گفتار و شت وەردەگريٽ، ئەگەر ئەو شتى پىشكەش بەكى كە مۇقىيە كەم تام و چيژى لى وەردەگرت پەتى دەكەتەو و پىشتى تىدەكەت، بگرە ئازاريسى پىدەخوات، ھەرەك چۆن مۇقىيە كەم ئەو تام و چيژەى ئەو كابرايەى پىشكەش بگرىٽ پەتى دەكەتەو و پىشتى تىدەكەت.

خۆشترىن و بەرزترىن چيژ ئەو ھەيە كە مۇقى چيژ بۇ دىل و پۇخى و جەستەى وەرگريٽ، بەو جۆرەى كە چيژ لە شتە مباحەكان وەردەگريٽ بە شىو ھەيەك نە بۇ دوا پۇژى زىانى ھەيٽ، نە پىڭاى چيژ وەرگرتن لە ناسىنى و خۆشەويستى و ھۆگرى خواشى لى بگرىٽ، ئا ئەم جۆرە چيژە خۇاى گەرە باسى كەردووە و دەفەرمووى:

﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ (الأعراف: ٣٢)، واتە: ئەى محمد پىيان بلى، ئەو كىيە پۇشاك و زەينەت و جوانىيە خۇاىيەكانى لە بەندەكانى حەرام كەردووە كە خوا بۇ بەندەكانى دروستى كەردووە؟ ھەرەھا كىيە رىزق و رۇزىيە چاك و پاكەكانى حەرام كەردووە؟ ئەى محمد بەو خەلكە بلى: ئەوانە بۇ بپوادارانە لە ژيانى دنيادا، بى بپواكانىش لە پەناى ئەواندا بەژدارى دەكەن، بەلام لە رۇژى دوايى تاييەتە بە بپواداران.

خراپىتىن و نىزمىتىن چىڭرىش، ئەۋەيە مۇۋەپپەقىيەتچىلەر ۋە شەرتىيەت كە دەپتە بەرپەست لە نىۋان ئەۋ تام و چىڭرىشەي لە قىيامەت بۇ مۇۋەپپەقىيەت نامادەكرۋە خۋاى گەۋرە بەۋانە دەفەر مەۋىت: ﴿أَذْهَبْتُمْ طِبْنَكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَأَسْتَمَعْتُمْ بِهَا﴾ (الأحقاف: ۲۰)، واتە: ھەرچى تام و چىڭرىشەي ھەبۋ لە ژىيانى دىياتاندا ئەنجامتان داۋ بە ئارەزۋى خۇتان راتان بۋارد.

بەلى: گۇۋى يەكەم تام و چىڭرىشەي لە خۇشەيەكان ۋە رىگىتۋە بەۋ جۇرەي كە خۋاى گەۋرە فەرمانى پىكرىدون، ئەۋانە دەكات خۇشى و چىڭرىشەي دىيا و دۋاپۇزىيان پىكەۋە بە دەست ھىناۋە، بەلام گۇۋى دۋەم تام و چىڭرىشەي ۋە رىگىتۋە بەۋ جۇرەي ھەۋا ئارەزۋاتىيان فەرمانى پىداۋن، ئەۋان ھەمۇ چىڭرىشەي ئەنجام دەدەن جا خۋا فەرمانى پىدايىت بىكەن يان نا، ئەۋانە دۋاى ئەۋەي ئەۋ خۇشەيە كاتىيانەي لە دىيا ئەنجامى دەدەن دۋاى ئەنجام دانى تام و چىڭرىشەي نامىنىت، لە ھەمان كاتىشدا خۇشى و چىڭرىشەي قىيامەتلىشيان لە چەنگ دەچىت، بۇيە بەم كارەيان نە خۇشى و چىڭرىشەي دىيايان دەبىنن، نە خۇشى و چىڭرىشەي قىيامەتلىشيان دەبىنن.

ھەر كەسىك دەيەۋىت بەردەۋام خۇشى و چىڭرىشەي ۋە رىگىتۋە ژىيانى خۇش و كامەران بىت، با خۇشەيەكانى دىيا بىكات بە ھۆيەك بۇ گەيشتن بە خۇشەيەكانى قىيامەت، بەۋەي ئەۋ خۇشەيەكانە بىكات بە پالپىشتىك بۇ يەكلاكرىدەۋەي دلى بۇ بەندايەتى خۋا، بەلكو خۇشى ۋە رىگىتۋە بۇ ئەۋەي پىي بەھىز و تواناى ھەبىت بۇ ئەنجامدانى ئەۋ كارانەي خۋا فەرمانى پىكرىدونەك خۇشى تەنھا بۇ ھەۋا ئارەزۋى ۋە رىگىتۋە.

ئەگەر لەۋ كەسانە بوۋ كە خۇشى و لەزەتى پاكى دىياى بۇ پاخرا بوۋ و پەخسا بوۋ، با ھەندىكى لى بىگىتەۋە بە ئۈمىدى ئەۋەي لە قىيامەت زىاتر لە خۇشى دابىت، با لىرەدا لى بىگىتەۋە بۇ ئەۋەي لە قىيامەت زىاترى پىي بىبەخىرىت. بىگومان خۇشەيە پاكەكانى دىيا باشتىن پىشتىۋانىيە بۇ ئەۋانەي پەزەمەندى خۋا قىيامەتلىان مەبەستە، خراپىتىن پىگىرىشە بۇ ئەۋ كەسانەي دىيايان مەبەستە.

مەركەسنىڭ سودا لە دىنيا ۋە رىگىت بە جۆرىك كە زىيان بە دوا پۇزى نەگە يەنىت،
ئەۋە لە دىنيا ۋە قىيامەت سەركەۋتوۋ ۋە سەرفراز دەبىت، بەلام بەۋ جۆرە نەبىت
سەركەردان ۋە خەسارەت مەندى دىنيا ۋە قىيامەت دەبىت.

چه ندین سوود و قازانج ههیه له وازهینان له گوناھ و تاوان، نه گهر مرۆڤ
دووړکه ویتته وه له گوناھ و تاوان نه م خهسلته چا کانه ی دهست ده که ویت له وانه:

- ✓ مړوۍ پي شكو دار ده بيت..
- ✓ شه پرهی پاريزواو ده بيت..
- ✓ مال و مندالی پي پاريزواو ده بيت..
- ✓ نه و مالهی که خوا بوۍ کردوه به چاکسازی دنيا و قيامت پاريزواو ده بيت..

- ✓ لای خەلگی خوشەویست دەبیّت و قسەى لە لایان دەپوا..
- ✓ ژيانى کامەرەن دەبیّت، ئەندامەکانى لاشەى ئیسراحت دەکات، دلى بە هیّز دەبیّت، نەفسى ئاسوودە دەبیّت، دلى بەختیار دەبیّت، سینە فراوان دەبیّت..
- ✓ ناترسى لەو شتەنەى فاسق و خراپەکاران لیى دەترسن..
- ✓ خەفەت و غەم و نیگەرانی زۆر کەم دەبیّت..
- ✓ نوورى ناو دلى پارێزراو دەبیّت، چونکە گوناھ و تاوان نوورى دل دەیکوژننیتەوہ..

- ✓ ده‌رگای خیری لی ده‌کریته‌وه ئه‌و ده‌رگایانه‌ی که له خراپه‌کاران
داده‌خریت..

- ✓ پزقى بۇ فراوان و ئاسان دەكرىت بە جورىك كه خوشى نازانىت چۆن، ئەو شتانهى بۇ ئاسان دەبىت كه لەسەر خراپەكاران گرانه، پىگای بەندایەتى كردنى بۇ ئاسان دەبىت، پىگای بە دەست هینانى زانستى بۇ ئاسان دەبىت..
- ✓ خەلگى بە باشە ستایشى دەكەن، دووعای خیرى بۇ دەكەن، پوخسارى جوان دەبىت لە لای خەلگى، سام و شكۆى لە ناو دللى خەلگى پەیدا دەبىت، سەرى دەخەن كاتك ستمى لى بكرىت، بەرگرى لى دەكەن كاتى غەیبەتى بكرى..

✓ هر به وازهٲنان له گوناھ و تاوان هه ست به ته نهایی ناکات له نیوان خوی و خوا..

✓ مه لائیکه تی خوا لئی نزیک ده بڼه وه، شه یتانی ئینسان و جنوکه لئی دور ده بیټه وه..

✓ خه لکی پټشپرکئی ده که ن بۆ خزمه تکرډنی و دابین کرډنی پټویستییه کانی..

✓ ترسی مردنیشی نابیت، به لکو به هاتنی مردن دلخویش ده بیت، چونکه مردن به په روه ردگاری ده گه یه نیت..

✓ دنیای له پټش چاو گچکه و بئی نرخ ده بیت، دوا پوژی له لای به رز و به نرخ ده بیت، سوور ده بیت بۆ به ده ست هیٲنای په زامه نډی خوا..

✓ تام و چټز له به ندایه تی خوا وهرده گرټ، هه ست به تام و چټزی ئیمان ده کات..

✓ مه لائیکه تی (حملة العرش) و ئه وانه ی له ده وریشی دان نزای بۆ ده که ن، ئه و دوو مه لائیکه ته ی شت ده نووسن پئی دلخو ئه بن و هه موو ساتیک نزای بۆ ده که ن..

✓ عقل و هیز و ئیمان و زانیاری به هیز و پته و ده بیت..

✓ خو شه ویستی خوی بۆ فه راهم دٲت و خواش خو شی ده وٲت، خوا خوشحال ده بیت به ته و به کرډنه که ی، بۆیه خو شی و ئاسوده ییه که ده خاته دلی که به رانبر ناکرٲت له گه ل ئه و که مه خو شیه ی گوناھ.

ئا ئه مه هیٲډئ سوود و قازانجی وازهٲنان بوو له گوناھ و تاوان له دنیا دا، به لام سووده کانی وازهٲنان له گوناھ دوی مردن، ئه و هیه که مه لائیکه ته کانی خوا مژده ی په روه ردگاری پئی ده دن به به هه شت، نه ترس نه غه مگینیش ده بیت، له به ندیخانه ی ته نگی دنیا شدا ده گوازیته وه بۆ باخیک له باخه کانی به هه شت که تا کو قیامه ت دادٲت به خششی له گه لدا ده کرٲت، جا کاتیک قیامه ت داهات خه لکی هه موو له ناو گه رما و عاره قه دان، به لام ئه و له ژٲر سیټهری عه پشی خوا داده بیت.

كاتىڭكىش خزمەتى خوا جىدھىلن لەگەل مەلانىكە تەكان و لەگەل خواناسان و سەرکەوتوان دەگوازىتەوھ: ﴿ذلک فضل اللہ یؤتیہ من یشاء واللہ ذو الفضل العظیم﴾ واتە: ئا ئوھ فەزل و بەخشى خوايە دەیدات بە ھەر کەسێک کە بىھوٽ، خواى گەرە خواھنى فەزل و بەخشى گەرە و زۆرە.

بە کارەگانت مەنازە

(ابن مسعود) لە (الطبقات) ھەکەى خۆیدا باسى (عمرى کورپى (عبد العزيز) دەکا و دەفەرموئ: ھەر کاتێک (عمرى کورپى (عبد العزيز) لەسەر (منبر) ووتارى بدابايە ئەگەر ھەستى بە لە خۆبایى بوونى بکردايە بە پەلە ووتارەکەى دەپچراند، ھەر کاتىڭكىش نامەيەکی بنووسىبايە ئەگەر ھەستى بە لە خۆبایى تيا بەدى کردبايە ھەلا ھەلاى دەکرد و دەیفەرمو: (اللهم إني أعوذ بك من شر نفسي) واتە: خوايە پەنات پى دەگرم لە شەپ و خراپەى نەفسم.

بەئى: بزانیە مەبەستى لەو کارەیدا پەزنامەندى خوا بىت، بزانیت ئوھ منەتى خوايە لەسەردا، بە یارمەتى ئو ئەنجامیداو، بزانیت خوا بۆى فەراھەم ھیناوە، نەك نەفسى خۆى و شارەزایی و فیکر و ھیز و توانای خۆى، بەلکو بزانیت ئو کەسەى کە زمان و دل و چاو و گوێى بۆ بە دیھیناوە، ھەر ئویشە منەت و بەخشى لەگەلدا کردووە و ئو قسە و کارەى بۆ فەراھەم ھیناوە، جا ئەگەر ھاتوو ئەمانەى لە پێش چاو بوو، ئوھ لە خۆبایى نابىت، چونکە بنچینەى لە خۆبایى بوون ئوھە ئەنجامدانى کارەکەى بەھیز و بازووى خۆى بزانیت و منەت و بەخشى خواى لە پێش چاو نەبىت.

بەلام ئەگەر ھاتوو ئو خالانەى لەبەر چاو نەگرت و بەھیز و بازووى خۆى زانى، تووشى لە خۆبایى دەبىت ئەوکاتیش کار و گوفتارەکەى بە فەساد دەچىت. دەبى ئوھەش بزانیە کە ھىچ شتێک لە لەخۆبایىبوون خراپتر نیە بۆ خراپکردنى کارووکردەوھى مەو، ئەگەر خواى گەرە چاکەى بۆ بەندەيەکی بویت لە ھەموو

كارو گوفتارىكى واي لىدەكەت مەنەت و بەخشى خوى لەبەر چاۋ بىت، ئەۋكەت لە خۇبىيى نايىت، پاشان ئەۋ بەندەيە بى دەسەلاتى خوى دەردەبىرئ و داۋاي لىبۈوردن لە پەرۋەردگارى دەكەت، شەرمىش دەكەت داۋاي پاداشت لەسەر كارەكانى بکات.

بەلام ئەگەر وانەبوو ئەۋە مەۋقەكە لە خۇبىيى دەبىت و واگومان دەبات كە كارەكانى رىك و پىك و تەۋاۋە و بەھىز و بازۋوى خوى ئەنجامى داۋە، گەر واپوو ئەۋە ئەم كارەى لاي خوا سەنگى نىە و خۆشەويست نىە و لىي وەرناگىرئ. كەۋاتە: مەۋقى خواناس ھەر كارىك ئەنجام بدات، خۋايەتى و مەنەت و فەزلا و يارمەتى خوى لەبەر چاۋە، شەرم دەكا و داۋاي لىبۈوردن دەكەت لەۋەى ئەگەر كارەكانى بە تەۋاۋى ئەنجام نەدابىت.

بەلام مەۋقى نەفام و خوانەناس ھەر كارىك ئەنجام بدات بۆ ھەۋاۋ ئارەزۋوى خۋيەتى، ھەر كارىكىش بکات بە ھىز و بازۋوى خوى دەزانىت، لە خوى پازىە و مەنەت لەسەر خواش دەكەت، ئائەۋە رەنگىكە و ئەۋى تىرىش رەنگىكى ترە.

ٴه و شٴانهٴى رٴگرن بؤگهٴيشٴن به ره زامهٴندى خودا

بؤگهٴيشٴن به ره زامهٴندى خوا پٴويسته مړؤځ واز له (عادات) داب و نه ريت بهٴنٴيت، داب و نه ريت چه ند بير و بؤچون و شٴٴيکه که خه لکى خوويان پٴوه گرتووه، وه کو شهرع حيسابى بؤ ده که ن، به لکو له شهرعيش له لايان به نرختر و به پٴزتره، چونکه ٴه وان زؤر پقيان له و که سانهٴيه که پٴچه وانهٴى داب و نه ريتى ٴه وان ده که ن و به گوٴيان ناکه ن به جؤرٴيک که به م جؤره پقيان له و که سانهٴيه که پٴچه وانهٴى شهرعى خوا ده که ن و پٴٴى پازينين.

به لکو زؤر جار ته کفيري ٴه و که سه ده که ن که پٴچه وانهٴى داب و نه ريتى ٴه وان ده کات به گومړا و سه رليشٴواو و بيدعه کارى دادهٴنٴن، يان قسهٴى له گهل ناکه ن و سزاي ده دن، چونکه پٴچه وانهٴى داب و نه ريتى ٴه وانى کردووه، سوونهٴى له پٴناودا ده مريٴن، وه کو بتيش به ناوى پٴغه مبهروه هلى ده واسن دؤستايهٴى و دژايهٴى له پٴناودا ده که ن.

چاکه له لای ٴه وان ٴه و شٴانهٴيه که رٴک بيٴ له گهل داب و نه ريتى ٴه وان، خراپه ش ٴه و هٴيه که پٴچه وانهٴى داب و نه ريتى ٴه وان بيٴ.

جا ٴه و داب و نه ريته بالٴى به سهر زؤربهٴى چينه کانى پړوى زهوى کٴشاهه له هه موو چينه کان له پادشاکان و کاربه دهستان و زاناکان و سؤفيه کان و هه ژاره کان و خه لکى عاميش، که له سهر ٴه و داب و نه ريته منډاله کانيان په روه رده ده که ن، گه وره کانيان له سه رى راهاتوون، کردوويانه به سوونهٴت به لکو له سوونهٴتيش له لايان به پٴزتر و به نرختره.

که و ابوو: هر که سيک له گهل ٴه و داب و نه ريتانه پٴيکا و خؤى پٴوه په يوه ست بکات ٴه و ده به سترٴيته وه و پٴگاي به ره و خواى لى ده پچرٴيت.

به‌لّی: ئەو نه خوۆشیه زۆرێك له خه‌لكی به گشتی گرتۆته‌وه، هه‌ر له‌به‌ر خاتری داب و نه‌ریت پشت له قورئان و سوونه‌ت ده‌كری‌ت، هه‌ر كه‌سی‌كیش خۆی پێ هه‌لكیشی و شوینی بكه‌وێت و پشت له قورئان و سوونه‌ت هه‌لكا، بێگومان سه‌رگه‌ردان ده‌بێت لای خوای گه‌وره و هیچی‌شی لێ وه‌رناگیرێت.

به‌پاستی ئەوه گه‌وره‌ترین به‌ربه‌سته بۆ مرۆف كه پێگای لێ بگرتێت بۆ گه‌یشتن به په‌زامه‌ندی خوا و پێغه‌مبه‌ری خوا.

به‌لام (العوائق) كۆسپ و ته‌گه‌ره‌كان، ئەو سه‌رپێچیانه‌ن كه ده‌بنه كۆسپ بۆ دلی مرۆف و پێگای گه‌یشتن به په‌زامه‌ندی خوای لێ ده‌پچڕێن، ئەمه‌ش سی شتن:

۱. الشرك: هاوبه‌ش دانان بۆ خوا.

۲. البدعة: ئەو شتانه‌یه كه دامێنراوه له دین.

۳. المعصية: گونا و تاوان.

به‌یه‌كتا په‌رستی كۆسپی هاوبه‌ش دانان بۆ خوا لاده‌چیت، به‌ئه‌نجامدانی سوونه‌تی پێغه‌مبه‌ریش ﷺ كۆسپی بیدعه‌ش لاده‌چیت، به‌ته‌وبه و په‌شیمانیش كۆسپی گونا و تاوان لاده‌چیت.

ئەو كۆسپ و ته‌گه‌رانه‌ش بۆ مرۆف ده‌رناكه‌وێت تاكو هه‌لنه‌ستیت هه‌ولنه‌دات بۆ په‌زامه‌ندی خودا و سه‌رفرازی دوا پۆژ، كه هه‌ولیدا ئه‌وكات به‌گوێره‌ی هه‌ولدا نه‌كه‌ی ئەو كۆسپ و ته‌گه‌رانه‌ی بۆ پوون ده‌بێته‌وه و هه‌ستی پێده‌كات كه پێگه‌ له‌به‌ر ئەو كارانه‌ی بۆ خوا ده‌يكات، به‌لام ئەگه‌ر دانیشتی و هیچ هه‌ولێك نه‌دات بۆ په‌زامه‌ندی خودا ئەوه هیچ له‌و كۆسپانه‌ی بۆ پوون نابێته‌وه.

به‌لام (العلائق) جگه‌ له خوا و پێغه‌مبه‌ر، ئەو شتانه‌ ده‌گریته‌وه كه دل پێوه‌ی په‌یوه‌ست ده‌بێت و ه‌ك: ئاره‌زوواتی دنیا و ناوداری و هاوپییه‌تی و تێكه‌ڵ بوون و په‌یوه‌ست بوون پێیا نه‌وه.

هیچ پێگایه‌كیش نیه مرۆف له‌و سیانه‌ی باسما‌ن كرد پزگار بکات — واته‌: (عادات) و (العوائق) و (العلائق) — ته‌نها یه‌ك پێگا هه‌یه ئه‌ویش دل په‌یوه‌ست بوونه به

ئامانچى گەرە - كە پەزىمەندى خاويە - ئەگەرنا پزگارىيون لىي مەھالە، چونكە نەفس شتىك جى ناهىلەت كە خۆشى دەويى و پىئوھى ھۆگر بووھ، مەگەر بۆ شتىك لەو خۆشەويستىر و چاكتىر و گرنگىر بىت لەلای.

كەواتە: ھەر كاتىك ڊلى زياتر پەيوەست بىت بە و شتى حەزى لىيەتى ئەوھ پەيوەست بوونى ڊلى بە شتى ترەوھ بى ھىز دەبىت، چونكە ڊل پەيوەست بوون بە شتىكەوھ نىشانەيە بۆ ئەوھى كە زۆر حەزى لىيەتى.

دەبينىن لەو كاتەوھى خاوي گەرە پىغەمبەرى ﷺ بەرز و شكۆدار كردهوھ، خەلكى ھەموو ئاتاجى بوون لە دنيا و قىامت.

جا ئاتاجيان بە پىغەمبەر ﷺ لە دنيادا زۆر پىويستىرە لە ئاتاجيان بە خواردن و خواردنەوھ و ھەناسە كە زيانى جەستەيانى پىئوھ بەندە.

بەلام ئاتاجيان بە پىغەمبەر ﷺ لە قىامت، ئەوھى كە دىن داوا لە پىغەمبەران دەكەن كە داوايان بۆ لە خوا بكەن لەو تەنگەبەريە پزگاريان بكات، پىغەمبەران ھىچيان بۆ ناكەن تەنھا (مھمد) ﷺ داوايان بۆ لە خوا دەكات، ھەرئەويشە كە دەرگای بەھەشتيان بۆ دەكاتەوھ.

نیشانەى كامەرانى و سەرگەردانى مروۇڭ

نیشانەى كامەرانى و سەرفرانى مروۇڭ، ئەۋەيە ھەركاتىك زانست و زانىارى زۆر بوو تەۋازوع و بەزەى زياتر بىت، ئەگەر كار و كىردەۋەى زۆرتىر بوو دەبىت ترسى لە خوا زياتر بىت، ئەگەر بە تەمەنتر بوو دەبىت چاۋ تىرتىر بىت، ئەگەر مال و سامانى زياتر بوو دەبىت زياتر سەخى و بەخشەر بى، ئەگەر قەدر و شكۆى زياتر بوو دەبىت لە خۇبايى نەبى و لە خەلكى نىك بىتەۋە و ئاتاجىەكانيان بۇ دابىن بكات.

نیشانەى خراپى و سەرگەردانى مروۇڭش، ئەۋەيە ھەركاتىك زانست و زانىارى زىاد بىت زياتر لە خۇبايى دەبىت، ئەگەر كار و كىردەۋەى زياتر بىت زياتر شانازى دەكا و خەلك بە كەم دەزانى و لە خۇبايى دەبىت، ئەگەر قەدر و شكۆى زياتر بوو زياتر فىزاۋى و لە خۇبايى دەبىت.

ئەۋانەى باسما كىرد تاقى كىردەۋەى خۋاى گەۋرەيە بۇ بەندەكانى، جا ھىندى كەس دەرناچن لەو تاقى كىردەۋەى و پىي گومرا دەبن، ھىندىكىش پىي سەرفراز دەبن.

بەھمان شىۋەش پىزلىننى مروۇڭش ھەر تاقى كىردەۋەى خۋايە، ۋەكو مولك و دەسەلات و مال و سامان خۋاى گەۋرە لەسەر زمانى پىتەمبەر (سلىمان)دا دەفەرموۋى: كاتىك (سلىمان) بىنى كۆشكى (بلقىس) لەلايەتى فەرموۋى: ﴿هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ﴾ (النمل: ۴۰)، واتە: ئەمە لە فەزلى و بەخشى پەرۋەردگارمەۋەيە بۇ ئەۋەى تاقىم بكاتەۋە كە ئايا سوپاسگوزار دەبىم بەرانبەر ئەۋ فەزلى لەگەلى كىردوم يان سىپلە و بەندمەك دەبىم.

كەۋابوۋ: نىعمەت و بەخشىش بۇ مروۇڭ ھەر تاقى كىردەۋەى خۋايە، تاكو سوپاسگوزار و سىپلە و بەندمەك لىك جيا بكاتەۋە، ھەر ۋەكو ناخۇشش تاقى

كردنەو ەى خوايە، چۈنكە خواى گەورە خەلگى تاقى دەكاتەو ە بە خۆشى و نىعمەت، ەەر وەكو چۆن تاقىان دەكاتەو ە بە ناخۆشى و نەھات خواى گەورە دەفەرموئى: ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْنَلَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْنَلَهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ﴿١٦﴾﴾ (الفجر: ۱۵-۱۷)، واتە: مروف كاتىك پەروەردگارى تاقى دەكاتەو ە بەو ەى پىزى لى دەنىت و ناز و نىعمەتى بەسەردا دەپژىنىت ئەو ە دەلىت: پەروەردگارم پىزى لىناوم، بەلام كاتىك تاقى دەكاتەو ە و پىزى كەمى پىدەبەخشىت و لىى دەگرىتەو ە دەلىت: وا ديارە پەروەردگارم پقى لىمە و پىسواى كردووم.

نەخىر وانيە.. بەو شىو ەيەى ئەوان بىرى لىدەكەنەو ە كە ەەر كەسىك خواى گەورە ناز و نىعمەتى بەسەردا پژاند ئەو ە پىزى لىناو ە و خوا خۆشى دەوئىت، يان ەەر كەسىك پىزى و پىزى لىگرتبىتەو ە و تاقى كردبىتەو ە ئەو ە پقى لىى بى و پىسواى كردبىت.

بناغەي كارەكانت پتەو بكة

ئەگەر ھەر كەسك دەيەۋىت ساختومانەكەي بەرز و بلند و ناياب بىت، ئەو پىۋىستە بناغەكەي پتەو و بەھىز بكات، چونكە بەرزى بىنا و ساختمان پەيۋەستە بە پتەوى بناغە و بنچىنەكەي.

جا كاروكردەۋەي مەۋفەش ۋەكو ئەو بىنا و ساختمانە وايە كە ئيمان بناغەكەيەتى، كەۋابو: ئەگەر ھاتوو ئەو ساختمانە بناغەكەي - كە ئيمانە - پتەو بو، ئەو بىنا و ساختمانى بەرز و بلند لەسەرىدا خۆي دەگرىت، ھەر كاتىكىش ھىندىك لە ساختمانەكەي پووخا دەتوانىت فرىاي كەۋىت و چاكى بكات.

بەلام ئەگەر بناغەكەي پتەو نەبو، ئەو بىنا و ساختمانى لەسەر جىگىر نابى و بلند نابىتەۋە، ئەگەر ھىندىكىش لە بناغەكەي تىك چوۋ پووخا ئەو بىنا و ساختمانەكە ھەر ھەموۋى دەپوۋخىت يان نزىكە ۋاي لىبىت.

بەلى: مەۋفى خواناس كۆشش دەكات بۇ پتەو كردن و پاستكردنەۋەي بناغەي كارەكانى - كە بە ھىزكردى ئيمانە - بەلام مەۋفى نەزان تەنھا ھەۋلدەدات بىنا و ساختمانەكەي بەرز و بلند بىت و ھىچى تر، گىش ناداتە پتەوى بناغەكەي خۋاي گەرە دەفەرموۋى: ﴿أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَاتَّخَذَ بِهِ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ﴾ (التوبة: ۱۰۹)، واتە: ئايا ئەو كەسە چاكرە كە بىناكەي لەسەر بنچەي تەقۋا و لە خوا ترسان دروست كەردىت و پەزنامەندى خۋاي مەبەست بىت؟! ياخود ئەو كەسەي كە بىناكەي لەسەر لىۋارى كەندە لائىكى بىھىز و پوۋخا دامەزاندىت، ئىنجا لەگەل خۇيدا پەۋخىتە ناو ئاگرى دۆزەخ.

بناغە بۇ كارەكانى مەۋفە ۋەك ھىزى بەرگرى وايە بۇ لاشەي مەۋفە، ئەگەر ھىزى لاشەي پتەو بىت، ئەو لاشەي بەھىز دەبىت و زۆرىك لە بەللى لى دۈۋر دەكاتەۋە،

به لّام نه گهر هیزی لاشه ی پته و نه بیّت، نه وه لاشه ی بی هیز ده بیّت و زوو تووشی به لا ده بیّت.

که واته: تۆش بناغه ی کاره کانت به ئیمان پته و بکه، چونکه نه گهر کاره کانت له سهر ئیمانیکی پته و بینا کردبوو، نه وه نه گهر هاتوو هیندی له سهر وه ی بیناکه ش پوو خا ده توانی به ئاسانی فریای بکه وی - واته: نه گهر تووشی خراپه یه کیش بوو نه وه چونکه ئیمانیکی پته و ته هیه ده توانی فریای بکه وی - به لّام نه گهر بناغه ی کاره کانت پته و نه بوو - که خراپه یه ک پووت تیده کات - هیچت بۆ ناکریت.

بناغه ی کاره کانیش دوو جوّره:

یه که م: بناغه ی کاره کانت پته و بکه ی به ناسینی خوا و سنووره کانی و ناو و سیفات ه کانی.

دووه م: بناغه ی کاره کانت پته و بکه ی به خو یه کلایی کردنه وه بۆ ملکه چی و گوێپراهی لی کردنی خوا و پیغه مبه ره که ی عَلَيْهِ السَّلَام.

نه مه چاکترین و پته وترین بناغه یه که مروّف ساختمانی کاره کانی خو ی له سهر بینا بکات، نه گهر وابوو نه وکات ههر چهند هه ز بکات ده توانیّت بیناکه ی به رز و بلند بکات.

به لی: هیمه ت بده خو تو و بناغه ی کاره کانت پته و بکه به ئیمان، به هیزیش بپاریزه، به رده وامبه له سهر حیمایه کردنی، ئاگاداریش به شتی خراپه ی له گهلّ تیکه ل نه بیّت، نه گهر وات کرد نه وکات ده گه ی به مه بهستی خو ت.

جا نه گهر ساختمانه که ت ته و او بوو، نه وه به په وشت جوانی و چاکه کردن به رانه بر خه لکی بپرازینه وه، پاشان به په رزینی ئاگاداری ده وری بده با دوور من دهستی نه یگاتی و داینه بریّت، پاشان ده رگا کان داپۆشه، پاشان ده رگا گه وره که ی ساختمانه که ت - که زمانه - قوفلّ بده به قسه نه کردن له و شتانه ی که مه ترسی هیه بۆ دوا پۆرت، پاشان کللیکی له زیکری خوا بۆ دروست بکه که به و بکریته وه و دابخریت، که هه ر کاتی که ویستت بیکه یه وه نه وه به و بیکه یه وه و دایبخه یه، نه گهر

بەو شىۋەت كىرد ئەۋكەت دەكەت تۆ قەلەيەكى قەلغانىت پىكەيتاۋە كە ھەرگىز دوۋىمىن ناتوانىت زەفەرت پى بەرىت، دوۋىمىن بە دەۋرى قەلەيەكەدا دەسۋىت دەبىنىت ھىچ پىگايەك نىيە بېيتە ژورەۋە بۆيە بى ئومىد دەبىت.

پاشان ھەموو كاتىك زۆر ئاگادارى قەلەكەت بە، چۈنكە دوۋىمىن ئەگەر نەتوانىت بە دەرگاش بىتە ژورەۋە، ئەۋە بە پىمەپەي گوناھ دىۋارى قەلەكەت لى كۈن دەكەت، جا ئەگەر تۆش فەرامۆش كىرد ئەۋە زۆر بە ئاسانى دەگاتە ناۋ قەلەكەت ئەۋكەتلىش دەر كىردى زۆر ئاستەمە، كە ھاتە ناۋەۋەش كار بۆ سى شت دەكەت:

۱. يان كار دەكەت بۆ ئەۋەي بالادەست بىت بەسەر قەلەكەدا.

۲. يان كار دەكەت بۆ ئەۋەي لەگەل تۆدا جىنشىن بىت تىايدا.

۳. يان كار دەكەت بۆ ئەۋەي سەرقالت بىكەت لەۋ شتەنەي سۋدى بۆ تۆ ھەيە.

ئاگادار بە ئەگەر ئەۋ دوۋىمىن ھاتە ناۋ قەلەكەت، ئەۋە سى زەرەرى بۆ تۆ ھەيە:

۱. قەلەكەت لى گەندەل دەكەت.

۲. دەست بەسەر بەرۋو بوم و كەل و پەلەكەي دادەگىت.

۳. دەبىتە چاۋ ساغى ئەۋ دزانەي كە ۋەكو خۆيەتى، جا بەردەۋام بەسەرتدا

دەدەن تاكو بى ھىز و شەكەت و ماندووت دەكەن، بەم شىۋە تۆش دەستى لى ھەلدەگىي و قەلەكەي بۆ جى دەھىلىت.

بەلى: ئەۋە ھالى زۆرەي خەلگىيە لەگەل ئەم دوۋىمىنەيان، ھەر بۆيەش دەبىنى

لەبەر خاترى نەفسىيان خوا لە خۆيان توۋپە دەكەن، بەلگە لەبەر خاترى مۇۋىكى

ۋەكو خۆيان كە نە زەرەر و نە قازانجى لە دەست دىت خوا لە خۆيان توۋپە

دەكەن، دىنەكەيان دەفرۆش بە مالى دىيا، نەفسى خۆيان بە فىرۆ دەدەن بۆ

شتىك كە بۆيان نامىنىت، لەسەر دىيا سوۋىن لە كاتىكدا دىيا پىشتى لەۋان كىردۈۋە،

دوا پۆژيان فەرامۆش كىردۈۋە لە كاتىكدا دوا پۆژ بەرۋو پوۋيان دىت، شۋىنى ھەۋا

ئارەزۋى خۆيان كەۋتۈنە و پىشتىيان لە پەرۋەردگارىيان كىردۈۋە، خەرىكن بە

دىياۋە و باسى دەكەن بەلام مردىيان لە بىر چۈۋە و باسى ئاكەن، خەرىكى ھەۋا

ئارەزۋى خۆيان پەيمانى خويان لە بىر نىيە، بە دىيا دلخۆش و لەسەر نەمانى دىل

تەنگن، كەچى بە فەوتانى بە مەشت دڻ تەنگ نابن، دڻخۆش نابن بە ئيمان وەكو
 دڻخۆشن بە دینار و درەم، حق بە نا حق پيس دەكەن، ھیدایەت بە گومرايى
 پيس دەكەن، چاكە بە خراپە پيس دەكەن، ئيمان لەگەڤ گومان تىكەڤ دەكەن،
 حەلال لەگەڤ حەرام تىكەڤ دەكەن، پشتیان لەو ھیدایەتە كەردووە كە خوا بۆى
 ناردوونە.

لە ھەمووشى سەیرتر ئەو ھەیه كە ئەو دووژمنە كاتىك دەست بە سەر قەلاكە
 دەگرێت، خاوەن قەلاكە بە كار دىنێت بۆ وێران كردنى قەلاكە بە دەستى خۆى.

سەرچاۋەكانى كوفر

سەرچاۋەكانى كوفر چوار شتە:

۱. الكبر: خۆ بەگەۋرەزانى.

۲. الحسد: ھەسۋىدى.

۳. الغضب: تۈۋرپەيى.

۴. الشهوة: پاپۋاردىن ۋ ئارەزۋات.

خۆبەگەۋرەزانى پىگا بە مەۋف نادات ملەكەچ ۋ گۈپرايەل بىت بۇ خوا..
ھەسۋىدىش پىگا بە مەۋف نادات گۈي بۇ ئامۇزگارى شىلکا ۋ ئامۇزگارى ۋەرگىت..
تۈۋرەيش پىگا بە مەۋف نادات دادپەرۋەر بىت.. شەھۋەت ۋ ئارەزۋاتىش پىگا بە
مەۋف نادات ھەلىسى بە بەندايەتى خوا.

ئەگەر ھاتوۋ مەۋف ھىزى دايە بەر خۆي ۋ خۆبەگەۋرەزانى لە ناخى خۇيدا
پوۋخاند رىگاي ملەكەچى ۋ گۈپرايەلى بۇ ئاسان دەبىت، ئەگەر ھەسۋىدىشى لە
ناخى خۇيدا پوۋخاند رىگاي ۋەرگىتنى ئامۇزگارى بۇ ئاسان دەبىت، ئەگەر
تۈۋرەيشى لە ناخى خۇيدا پوۋخاند دادپەرۋەرى بۇ ئاسان دەبىت، ئەگەر
شەھۋەت ۋ ئارەزۋاتىشى لە ناخى خۇيدا پوۋخاند رىگاي ئارامگىتن ۋ داۋىن پاكى
بەندايەتى بۇ ئاسان دەبىت.

بەلام ئەگەر كەسىك بەمانەۋە گىرى خۋاردبىت، ئەۋە لابردىنى چيا لە شوپىنى
خۆي زۆر ئاسانترە لەلاي لەۋ چۋارە، بە تايىبەت ئەگەر ئەمانە بوۋىت بە خوۋ ۋ
مەلەكە ۋ سىفات، ئەۋكات زۆر ئاستەمە كارى لەگەلدا بىرگىت، بۆيە ھەركاتىك
بىيەۋىت كارىك ئەنجامدات ئەۋە ئەم چۋارە لىي فەساد دەكات، سەرچاۋەى ھەموۋ
خراپەيەكىشى لەم چۋارەۋەيەۋە سەرھەلەدات.

ئەگەر بىتتو ئەم چوارە بەسەر دالدا زال بوو، ئەو نەھەق بە ھەق دەبىنىت، ھەقىش بە نەھەق دەبىنىت، چاگە بە خراپە دەبىنىت، خراپەش بە چاگە دەبىنىت، دىئاي لى نىك دەبىتتەو دەپۇژىشى لى دوور دەكەوئتەو.

ئەگەر وورد بىنەو لە سەرچاوەى كوفرى گەلانى پىشوو، ئەو دەبىنىن لەو چوارە ھەلقوللەو، ھەر لەسەر ئەمەشە سزادراوون، جا كەم و نۆرى سزاكە بە ئەندازەى كەم و نۆرى ئەم چوارەيە.

كەواتە: ھەر كەسىك ئەم چوار دەركايە لەسەر خۆى دابخات، ئەو ھەموو دەركاكانى خراپەى لەسەردا دادەخرىت، چونكە ئەم چوارە پىگا بە مۇق نادەن كە ملەكچ و ئىخلاص و تەوبە كار بىت و ھەق و ئامۇژگارى مۇسلمانان ھەرىگىرت و تەوازۇى بۇ خوا و بەندەكانى خوا ھەبىت.

سەرچاوەى ھەلقوللانى ئەم چوارەش لە ناخى مۇقدا ئەوئەيە كە ئەو مۇقە بە چاگى پەرۋەردىگارى نەناسىوہ و نەفسى خۆى نەناسىوہ، چونكە ئەگەر پەرۋەردىگارى بناسىبايە بەوئەي كە خاوەنى ھەموو سىفاتىكى بەرزو بلىندو بى كەم و كورتىە، نەفسى خۆشى بناسىبايە بەوئەي كە پىرە لە كەم و كورتى، دلىابە ئەو ھەرگىز خۆى بە گەورە نەدەزانى و تووپە نەدەبوو و ھەسوودىشى بەكەس نەدەبرد و بەوشتەى كە خوا پىداوہ، لەبەر ئەوئەي لە راستىدا ھەسوودى جۆرىكە لە دوژمنايەتى كردنى خوا كە پىى ناخۆشە خوا ئەو نىعمەتەى بە بەندەى خۆى بەخشىوہ لە كاتىكدا كە خوا خۆى پىى خۆشە، پىى خۆش نىيە ئەو نىعمەتە لەسەر ئەو بەندەيەى لاجىت لەكاتىكدا خوا پىى خۆشە لەسەرى لاجىت.

ئەمەش دژايەتى (القضاء و القدر) و ھەز و پىناخۆشى خوايە، بۆيە (ابلىس) دوژمنى راستەقىنەى خوايە، چونكە گوناھەكەى ھەلقوللوى خۆبەگەرەزانى و ھەسوودى بوو.

ھەلكىشانى ئەم دوورەوشتەش (كېر) و (ھەسد) بە ناسىنى خواو يەكتاپەرسىتى دەبىت، بە پازى بوونى بە بىپارى خوا و گەرانەوئەى بۇ لاي خوا دەبىت.

ھەلگىشەننى توۋرەش بە ناسىنى نەفسى خۇي دەپت، بەۋەي كە نەفسى شىاۋى ئەۋە نىيە لەبەر خاترى ئەۋ توۋرە پىت و تۆلە بىسپىت، چۈنكە ئەۋە ھەلپۇردىنى نەفسە بەسەر ئەۋ پەرۋەردگارەي دروستى كىرۋە، بە سوۋدترىن و گىرگىزىن شىتەش كە ئەم بەلەيەي پى ئە خۇي دۈۋر بىكەتەۋە، پەيئەننى نەفسىيەتى لەسەر ئەۋەي كە لەبەر خاترى خوا توۋرە پىت و پەرۋەردىشى ھەر لەبەر خاترى خوا پىت، كەۋابو ھەركاتىك لەبەر خوا توۋرە بوو و پازى بوو، ئەۋە توۋرەيى بۇ نەفسى خۇي و پەرۋەردى بۇ نەفسى خۇي نامىنىت.

دەرمانى ئارەزوۋاتىش زانىست و زانىيەي دروستە، چۈنكە زانىست و زانىيەي دروست و لە مەۋدە كە چاۋ ساغ پىت بەرانبەر بە پاستى شتەكان. (الغضب) توۋرەيى، ۋەكو ئازەلى دىندە وايە، ھەر كاتىك خاۋەنەكەي لە ناۋ چوۋ دەست دەكەت بە خواردىنى.

(الشهوة) ئارەزوۋات، ۋەكو ئاگر وايە، ئەگەر خاۋەنەكەي ھەلى گىرساند گىرە دەكا و دەيسوتىنى.

(الكبر) خۇبەگەۋرەزەنى، ۋەكو ئى گىرەنەۋەي مولى مەلىكە، ئەگەر بە ھىلاكت نەبات ئەۋە دەرت دەكەت.

(الحسد) ئىرەيى، ۋەكو دىزايەتى كىردى كەسىكە كە لە تۆ بە ھىزترە.

باسىڭكى زۆر گرنك وبە سوود

ئەوانەى خوا ناناىسن و ناو و سيفاتە بەرزەكانى خوا ناناىسن، خەلگى لە خوا تووپە دەكەن، خەلگى سارد دەكەنەو لەسەر خۆشەويىستى خوا و بەندايەتى كردنى.

ئەوانە بۆ ئەوئەى خەلگى لە خوا دووربخەنەو چەند پىگايەك دەگرە بەر لەوانە:

يەككە لەو پىگايانەى خەلگى پى لە خوا دوور دەخەنەو ئەو لە دلى خەلگى ئيمان لاواز دەچىنن كە ئەگەر ھەر چەندىي بەندايەتى خوا بگەى بى سوودە، دەلئىن: چونكە بەندە دلىنيا نىيە لە مەكرى خوا، لەبەر ئەوئەى جارى وا خوا مروفى بە تەقوا لە (محرابى) مزگەوت بەدەر دەنئىت بۆ مەيخانە، لە يەكتاپەرستى و تەسبيحاتى خوا سەرگەردانى دەكات بۆ شىرك و گەمە و گالتە و ھەلپەركى، خوا دلى مروفى ئيماندار ھەلدەگەپنئىتەو بۆ كوفەر، بەلگەش بەم ئايەتە دىننەو: ﴿أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ﴾ (الاعراف: ۹۹)، واتە: ئايا دلىنيا بوون لە مەكرى خوا؟! بىگومان كەس دلىنيا نابىت لە مەكرى خوا جگە لەو كەسانە نەبىت كە خەسارەت مەندن.

ئەو ئايەتەش بەلگە دىننەو: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ﴾ (الانفال: ۲۴)، واتە: بىگومان ئەو بزانن كە خواى گەورە بەربەست دەكاتە نىوان مروف و دلىو.

(ابلىس)يش دەكەن بە بەلگە لەسەر ئەو بۆچونانەيان دەلئىن: (ابلىس) تاووسى مەلائىكەت بوو كەچى خواى گەورە ئەو ھا سەرگەردانى كرد، كەچى قەدەر و حىكمەتى خوا ئەو پاكەى گۆپى و كردى بە خراپترىن شت.

هیندی له زاناکانیان دهلین: (انک ینبغی أن تخاف الله كما تخاف الأسد، الذي يثبُ عليك بغير جُرْمٍ منك ولا ذنب أتيته إليه) واته: پیویسته بهو شیوه له خوا بترسی که چوَن له شیر دترسی، چونکه شیر بی نهوهی هیچ تاوانت کردبی پرت ده داتی.

به لگش به م حه دیسه ی پیغه مبر ﷺ دیننه وه: ((إِنْ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فَيَدْخُلُهَا))^(۱)، واته: هیندی کهس له ئیوه کاری بهه شتی نه نجام ده دات، هه تا له بهه شت نزیک نه بیته وه به نه ندازه ی قولیک، جا کتیبه که ی پیشی ده که وی — که نووسراوه دۆزه خیه — بویه ده ست ده کات به کاری دۆزه خی و ده چیته دۆزه خ.

دهلین: هیندی له (السلف) یش فهرموویانه: (أكبر الكبائر الأمن من مكر الله والقنوط من رحمة الله) واته: گه وره ترینی گونا هه کان دلتیا بوونه له مه کری خوا و ئومید بوونه به په حمه تی خوا.

جا بنچینه پوچه کانیان به م شیوه پیز ده کهن، که ئینکاری کردنی حکمه ت و ته علیل و نه سبابی خوایه، نه وانه بهروایان وایه که خوا ی گه وره نه به حکمه ت و نه به (سبب) کار ده کات، به لکو هه روا چی بویت ده ی کات، که ده توانیت به نده ی ملکه چی خوی تووندترین سزا بدات، دوژمنان و گونا ه کارانیش چاکترین پاداشت بکات، به لکو چاکه کار و تاوانبار به نیسبه ت خوا وه کو یه که.

(۱) صحیح: رواه البخاری (۲۲۰/۶)، ومسلم (۲۶۴۳)، و ابو داود (۴۷۰۸)، والترمذی (۲۱۳۸)، وابن ماجه (۷۶).

ۋەلامدانەۋەى گومانە پوچەكەيان:

ئەۋە چۆن دەبىت كە ئىمە گويىرايەلى خوا بكەين، واز لە خۆشى و ئارەزوۋاتى دىنيا بېيىن، بەندايەتەش ئەنجام بەدەين، لەگەل ئەۋەشدا دلىيا نەبەين لە خوا بلىن: لە ئىمانەۋە ۋەرمان دەگىپىت بۆ كوفر، لە يەكتاپەرستىەۋە ۋەرمان دەگىپىت بۆ شىرك، لە بەندايەتى ۋەرمان دەگىپىت بۆ گوناھ و تاوان، لە چاكەۋە ۋەرمان دەگىپىت بۆ خراپە، سزلمان دەدات، ئەگەر وابىت دەكات ئىمە خەسارەت مەندى دىنيا و قىامەت دەبەين.

خۋاى گەرە ئەۋەى بۆ پوون كىردۆتىنەۋە كە خەلكى بەگويىرەى كارەكانىيان حىسابىيان لەگەلدا دەكرىت، پاداشت و سزا بەپىي كىردەۋەكانىيان دەبىت، چاكەكار ناترسى ستمى لى بىرى و مافى بخورى، ناترسى لەۋەى كىردەۋە چاكەكانى بى نىخ تەماشا بىرىت، لە گوناھىشى چاۋپۆشى نەكرىت، چونكە خۋاى گەرە ھەرگىز چاكەى چاكەكاران بە فىرۆ نادات، بەلكو ئەگەر بىتۋوچاكەى بەندە بە ئەندازەى گەردىلەيەكەش بىت ئەۋە لەلای خۋاى گەرە بە فىرۆ ناچىت و ستم لە كەس ناكىت خۋاى گەرە دەفەر موۋى: ﴿وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضْعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ (النساء: ۴۰)، واتە: ئەگەر مەۋى چاكەيەكى ھەبىت ئەۋە خۋاى گەرە بۆي چەند بەرانبەر دەكات و لەلایەن خۆيەۋە پاداشتى گەرە و بى سنورى پى دەبەخشىت.

بەلى: ئەگەر چاكەى مەۋى بە ئەندازەى گەردىلەيەكەش بىت، ئەۋە خۋاى گەرە پاداشتى دەداتەۋە و بە فىرۆ نادات، بەلام سزاي تاوان ھەر تاوانىكە و زىاد ناكات لەگەل ئەۋەشدا بە تەۋبە و پەشىمانى و ئىستىغفار و چاكە ناخۆشىش نامىنىت، كەچى چاكە يەك بە دەيە واتە: بەرانبەر يەك چاكە خۋاى گەرە دە پاداشتى

دهداته وه، به لکو له وهش زیاتری دهکات بۆ ههوت سه د قات، به لکو له وهش زیاتری دهکات بۆی.

خوای گه وره مروفی خراپه کار چاک دهکات، تهوبه له تاوانباران و گونا هباران وهرده گریت، نه وانه ی به هیلک چوونه و گومرا و سه رگه ردان بوونه پزگاریان دهکات و هیدایه تیان ده دات، نه قام و نه زانان هوشیار و دانا دهکات، چا و ساغی به سه رلیشیواوان ده به خشی، بی ئاگایان به یاد دینیتته وه، به لام مروف کاتیك خوا سزای ده دات که له سنور ده رچیت و سه رکه شی بکات، نه و سزایه ی خواش دوا ی نه وه دیت که چه ندین جار بانگی کردوون بۆ ئیمان هینان به خوا و په روه رگاریه تی و فه رمانه کانی، که چی نه وان هه ر سه رکه ش بوونه، تا کو نه و کاته ی که هیچ ئومیدی وه لامدانه وه و دان هینان به یه کتاپه رستی و په روه ردگاریه تی خوا به تیان نامینیت، ئا نه وکات خوای گه وره به هوی کوفر و سه رکه شی و دان نه هینانیانه وه سزایان ده دات، به جوړیک که نه وکات مروف خوی دان به هه له ی خوی ده نیت و دان به وه ده نیت که خوا سته می لئ ناکات، هه ر وه کو خوای گه وره ده رباره ی دۆزه خیه کان ده فه رموی: ﴿فَاعْرِضْهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ (الملک: ۱۱)، واته: به ناچار یی و خه جاله تیه وه دان به گونا ه و تاوانی خویاندا ده نین، دووری له میهره بانی خودا بۆ هاو پیتیانی دۆزه خ.

خوای گه وره ده رباره ی نه وانه ی له دنیا دا به هیلکی بر دوون ده فه رموی: کاتیك هه ستیان کرد که سزای خوا به ره و پوو یان ها تووه و خه ریکه یه خه یان بگریت ده یان گووت: ﴿قَالُوا يَنْتَوِينَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ (۱۴-۱۵)، واته: هاوار بۆ ئیمه به راستی ئیمه سته مکار بووین، به رده وام هه ر نه وه قسه یان بوو، هه تا هه مو یانمان له ناو برد و له جیگا کانی خویاندا وه ک ده غلیکی دروینه کراو هه ناسه مان لیبرین و کوژاندمانه وه.

خاوه ن باخه که ش کاتیك باخه که ی خویانی بینی خوا خراپی کردووه گو تیان:

﴿قَالُوا سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ (القلم: ۲۹)، واته: گوتیان، پاکی و بیگهردی بو
په روهردگارمانه، به پراستی نئمه ستمکار بووین.

خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ﴾ (الأنعام: ۴۵) واته: نه و گه له ی پیشه یان ستم بوو بنبر کران، سوپاس و
ستایش بو خوای (رب العالمین).

نه و بنبرکردن و له و ناو بردنه سوپاسی په روهردگاری له سر ده کریت، له بهر
حیکمهت و دادپه روهری کاره که ی، که سزای که سیڅ دهدات شیاو بیت به و سزایه.
به لئ: خوای گه وره سزای که سیڅ دهدات، نه و که سه خودا سزای داوه نه گه
توش بیناسی ده لئیت: به پراستی نه و سزایه شیاوی نه و که سه یه، نه و ته نها شیاوی
سزایه.

بویه ش خوای گه وره نه وه پوون ده کاته وه که دوا ی نه وه ی حوکم له نیوان
به نده کانیدا ده کات، هر که سیڅ چاکه کار و به هشتی بوو به ره و به هشت به پئی
ده کری، هر که سیکیش خراپه کار و دوزه خی بیت نه وه به ره و دوزه خ به ری ده کری
ئینجا ده فهرمووی: ﴿وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (الزمر: ۷۵)،
واته: حوکم و براری خوای گه وره به دادپه روه رانه له نیوانیاندا جیبه جی کرا،
ئینجا ده گووتری (الحمد لله رب العالمین).

لیره دا (فاعل) ی نه و و ته ی (الحمد لله رب العالمین) (حذف) کراوه و دیار نیه، بو
نه وه ی هه ست به گوتنی گشتی بکریت، واته: هه موو بوونه وهر پیکه وه ده لئ:
(الحمد لله رب العالمین) کاتیڅ ده بیستن خوای گه وره حوکم و بریاره که ی نذر حق و
دادپه رورانه و به خشنده بووه.

هر بویه ش له باره ی دوزه خیه کانه وه ده گووتری: ﴿قِيلَ ادْخُلُوا ابْوَابَ
جَهَنَّمَ﴾ (الزمر: ۷۲)، واته: پییان ده گووتری: به درگاکانی دوزه خدا بچنه ژوره وه.

وهكو نه وه وایه كه بوونه وهر هه مووی وایان پٲیلت: نه دنامه كانیان و رۆحیان و زهوی و ئاسمانیش وایان پٲی ده لٲت.

خوای گه وره نه وه پوون ده كاته وه نه گهر دووژمنانی له سه ر خراپه كاری له ناویبات، نه وه دۆسته كانی له بهر چاكه كانیان پزگار ده كات، نه وه ك به هه وهس هه موویان پٲكه وه له ناویبات.

هه ر وهك (نوح) داوای له خوا كرد كه كوچه كه ی پزگار بكات، به لام خوای گه وره پٲی پاگه یاند كه غه رقی ده كات له بهر نه و كوفر و كاره خراپانه ی نه نجامی دهدا، نه ی فه رموو: به هه وهس غه رقی ده كه م به بٲی هه چ گونا ه و هۆیهك.

بٲگومان خوای گه وره زه مانه تی داوه كه نه وانه ی له پٲناوی نه ودا ده جه نكن زیاتر هیدایه تیان بدات و سه رفرازیان بكات، نه یفه رموو: سه رگه ردانیان ده كه م و كاره كانیان به هه ده ر ده به م، هه روه ها زه مانه تیشی داوه كه نه و كه سانه زیاتر سه رفراز و هیدایه تبدا كه ته قوادارن و دوا ی په زامه ندی خوا كه وتوونه، نه وهش پوون ده كاته وه كه كه سٲك سه رگه ردان و گومرا ناكات، ته نها نه و كه سانه نه بٲت كه فاسق و په یمانی خوایان هه لوه شان دۆته وه، نه و كه سه گومرا ده كات سه رگه ردانی و گومرا یی به سه ر سه رفرازی و هیدایه ت هه لده بژٲرٲت، نه وكات به هۆی نه و كاره یه وه خوا مۆر ده نیٲت به سه ر چاو و دلٲدا، نه وهشی پوون كردۆته وه كه دلی كه سٲك وهر ده گٲرٲت كاتٲك هیدایه تی خوای بۆ دٲی پٲی پازی نه بٲی و ئیمانی پٲی نه هٲنٲی و پشٲی تٲی بكات و په تی كاته وه، نه وكات له سزای نه و كاره ی دل و بینینی وهر ده گٲرٲت، خۆ نه گه ر خوای گه وره نه و كه سه ی گومرا و سه رگه ردانی كردوه خٲیری تیا به دی بكردایه، نه وه وای لٲده كرد كه حه ق و پاستی تٲی بگا و هیدایه تیشی دهدا، به لام دیاره شیاری به خشش و پٲزلیگرتنی خوا نه.

خوای گه وره به لگه و نیشانه ی بۆ هٲناونه ته وه، پٲگای هیدایه تی بۆ ئاسان كردوون، كه سیش گومرا ناكات ته نها فاسق و سه مكاران نه بٲت، دلی كه سیش مۆر لٲنادا ته نها نه و كه سانه نه بٲت كه له سنوور ده رچوونه، كه سیش تووشی نه هامه تی ناكات مه گه ر منافقه كان نه بٲت، نه و ژه نكهشی كه دلی كا فرانی پٲی داپۆشتوو هه ر

به هوی بپوا و کاره قیزه ونه کانی خویانه وهیه هر وهك خوی گه وره ده فره رمووی:
﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (المطففين: ١٤)، واته: نه خیر وانیه به لکو
دلایان ژهنگی هیئاوه و چلکی گوناوه دایپۆشیویه به هوی ئه و کار و کرده وانه ی که
ده یانکرد.

خوی گه وره ده رباره ی جووله که کانش ده فره رمووی: ﴿وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ
طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ﴾ (النساء: ١٥٥)، واته: که ده لئین: دلی ئیمه داخواوه و بهرگی
پتیه وهیه – مه به ستیان نه وهیه ئاماده نین گوئی بۆ هیچ پاستیهك بگرن – نه خیر به و
جۆره نیه که نه وانه ده یلئین: به لکو خوا مۆری ناوه به سه ر دل و ده روونیاندا به هوی
بئی باوه پ بوونیانه وهیه.

خوی گه وره نه وهیه پوون کردۆته وهیه که هیچ که سیك گومرا ناکات تاکو پئگیای
مه موو شتیکی به ته وای بۆ پوون نه کاته وهیه، به لکو مروّفه که بۆ خۆی خراپه
هه لده بژیتریت و گومرای و سه رگه ردانی به سه ر هیدایهت و سه رفرازیدا هه لده بژیتریت.

وه لامدان هوهی به لگه پوچه کانیان:

✓ ده رباره ی (مه کری)ی خوا که خۆی پئی وه سف کردوه، مه کری خوا سزایه بۆ
ئه و که سانه ی مه کر له دژی دۆستان و پیغه مبه رانی خوا ده گئین، جا – ئه و
گروّه ی پیشتر باسما ن کرد – مه کره پیس و خراپه که ی مروّفه به راورد ده که ن
له گه ل مه کری چاک و دادپه روه رانه ی خودا، چونکه مه کری ئه وان پیسترتین و
خراپرتین شته، به لام مه کری خوا چاکرتین شته چونکه دادپه روه رانه یه.

✓ به هه مان شیوه ش (خداع) فیلی خوا، سزایه بۆ ئه و که سانه ی فیل و ته له که
له دژی دۆستانی خوا و پیغه مبه رانی خوا ده گئین، جا (خداع) و (مکری) خوا
چاکرتین شته.

✓ ده رباره ی ئه و چه دیسه ش که باسی ئه و که سه ده کات: ((إِنْ أَحَدَكُمْ لَيَفْعَلُ

بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فَيَدْخُلُهَا))^(۱)، واتە: ھىندى كەس لە ئىۋە كارى بەھەشتى ئەنجام دەدات، ھەتا لە بەھەشت نزىك ئەبىتەۋە بە ئەندازەى قۇللىك، جا كىتەبەكەى پىشى دەكەۋى - كە نووسراۋە دۆزەخىيە - بۆيە دەست دەكات بە كارى دۆزەخى و دەچىتە دۆزەخ. لىزە ماناى ئەۋەيە كە ئەو كارەى ئەو كەسە دەيكات لەلای خەلكى كارىكى بەھەشتىيە، ئەگىنا ئەگەر بەپاستى كارىكى چاك و پاك بايە و بەھەشتى بايە، ئەۋە خوا ئەو كارەى لى وەر دەگرت و ئەو بەو كارە خوا لىتى خۆش دەبوو و لىتى پازى دەبوو، ھەرگىز كارەكەى لى پوچەل ئەدەكرەۋە.

بەلام ئەگەر تىيىنى بەكەين كىشەكە لە كۆتاي حەدىسەكەدايە ئەۋىش ئەمەيە: (لم يبق بينه وبينها إلا ذراع) جا لەم بارەيەۋە گوتراۋە: مرقۇ حىسابى كۆتايى بۆ دەكرىت، بەلام ئەو كابرايە ئارامى نەگرتوۋە تا كۆتايى، بەلكو لە كارەكانىدا كارەساتىكى نادىارى ھەيە كە سەرگەردانى دەكات، واى لىدەكات توۋشى دۆزەخ بىت و كارى دۆزەخى ئەنجامبەدات، ئەگىنا ئەگەر بىتوۋ ھىچ گەندەلىكە لە كارەكانىدا نەبىت خوا ئىمانى لى ناگۆرپىت، خۋاى گەرەش چاكتر بەندەكانى خۆى دەناسىت لەۋەى ئەۋان كە يەكتر دەناسن.

✓ دەربارەى ئەۋەش كە (ابليس) چاك بوۋە خوا واى لىكردوۋە بىگومان خۋاى گەرە بە مەلانىكەتەكانى فەرموۋ: ﴿إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ۳۰)، واتە: ئەۋەى من دەيزانم ئىۋە نايانن.

خۋاى پەرۋەردگار دەيزانى چى لە دلى (ابليس) دا ھەيە لە كوفرو خۆبەگەرەزانى و ھەسوۋدى، كەچى مەلانىكەت ئەمەيان نەدەزانى، جا كاتىك خۋاى گەرە فەرمانى پىكردن كە كرتۋش بۆ ئادەم بەرن، مەلانىكەتەكان ھەمويان

(۱) صحيح: رواه البخارى (۲۲۰/۶)، ومسلم (۲۶۴۳)، و ابو داود (۴۷۰۸)، والترمذى (۲۱۳۸)، وابن ماجه

گوڤرایه لایان کرد، ئه وهی له دلایندا هه بوو له به ندایه تی و خوشه ویستی و ترس و ملکه چی ئه وکاتی ده رکه وت، ئه وهی له دلی (ابلیس) یش دابوو ئه وکاتی ئاشکرا بوو له خۆ به گه وره زانی و خیانه ت و حه سوودی، بۆیه کرنۆشی بۆ ئاده م نه برد و سه رکه شی کرد له فه رمانه که ی خوای گه وره، بۆیه چوو ه پیزی کافرا نه وه.

✓ ده رباره ی ئه وه ش که ئه وان ه ی دۆستی خوان له مه کری خوا ده ترسن، ئه وه شتیکی ئاساییه و دروسته و هیچی تیانیه، چونکه ئه وان که ده ترسن له به ر گونا ه و هه له کانیان ده ترسن، ده ترسن له وه ی نه وه کو خوای گه وره به هۆی ئه و گونا هانه وه تووشی سه رگه ردانیان بکات، ئه وان له گونا هه کانیان ده ترسن و داوای ئومیدی خوا ده که ن.

✓ ده رباره ی ئه و ئایه ته ش که ده فه رمووی: ﴿أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ﴾ (الأعراف: ۹۹)، ئه وه ده رباره ی کافر و خراپه کارانه.

مانای ئایه ته که ئاویه: که س نیه گونا ه و بێ فه رمانی خوا بکات له گه ل ئه وه شدا دلنیا بی ت له مه کری خوا مه گه ر ئه و که سانه نه بی ت که خه ساره ت مه ندن، به لام ئه وه ی له خوا ده ترسی خواناسانن نه وه کو خوای گه وره سزای کاره کانیان دوا بخات جا ئه وانیش له خۆبایی بن و له گه ل گونا ه پابین ئینجا سزای خویان بۆ بی ت.

خالیکی تریش: ئه وه یه بێ ئاگانه و یادی خویان له بیر کردوه، خوای گه وره ش فه رامۆشیان ده کات، ئه گه ر پشت له یاد و به ندایه تی ئه و بکه ن، جا ئه وکات تووشی نه هاتی و به لا ده بن، مه کری خواش بۆ ئه وان فه رامۆش کردنیانه.

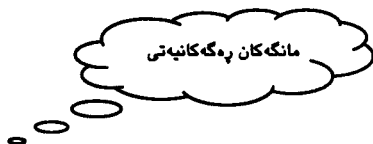
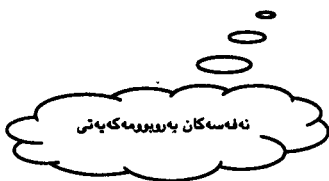
خالیکی تریش: خوای گه وره به هه موو گونا ه و تاوانیکیان ده زانی ت که چی ئه وان به خویان نازانن، جا به جوړیک مه کری خویان بۆ دیت که هه ستیشی پێ نا که ن.

خالیکی تریش: خوای گه وره به و شتانه تاقیان ده کاته وه که ئارامی له سه ر ناگرن، بۆیه پێی به فه تاره ت ده چن، ئه مه مه کری خویه.

درەختى ژيان

سال وەك درەختىك وايە، مانگەكان پەگەكانىيەتى، پۆژەكان پەل و پۆكانىيەتى، كاتەكان گەلاكانىيەتى، ھەناسە و نەفەسەكان بەروبوومەكەيەتى. جا ھەر كەسك ھەناسە و نەفەسەكانى لە بەندايەتى خوادا سەرف بكات، بېگومان ئەو بەروبوومى درەختەكەى چاك و بەكەلك دەيىت، ھەر كەسكيش نەفەسەكانى لە گوناھ و تاواندا سەرف بكات، ئەو بېگومان بەروبوومى درەختەكەى بى كەلك دەيىت وەكو گوزالك.

%



درەختى ئىخلاص و يەكتاپەرستى

ئىخلاص و يەكتاپەرستى درەختىكە لە دىلى مۇقۇدا، پەرگەكانى كاروكردهويه،
بەرروبوومه كەشى ژيانىكى كامەران و ئاسوودهيه لە دنيا و نىعمەت و خوشيشه لە
دوا پۇژدا.

جا كە چۆن بەرروبوومى بەهەشت بەردەوام هەيه و نەبپاوهيه، بە هەمان شتۆهش
بەرروبوومى يەكتاپەرستى و ئىخلاص لە دنيادا بپاوهيه نيه.

درەختى شىرك و درۆ و رپيا

شىرك و درۆ و رپيا درەختىكە لە دىلى مۇقۇدا، بەرروبوومه كەى لە دنيادا ترس و
غەم و خەفەت و دىل تەنگى و دىل پەشيه، بەرروبوومه كەشى لە دوا پۇژدا زەقووم و
سبزيه كى بەردەوامه، خواى گەوره لە سووپەتى (ابراهيم) دا باسى ئەو دوو
درەختەى كردووه.

پەلەكانى كامەرانى مەۋق

كاتىك مەۋق دەبىتە كەسكى كامى، ئەۋ پەيمانەى پى دەدرىتەۋە كە پەرۋەردگار پىشتر لىۋ ەەرگرتبۇۋ - ئەۋ پەيمانەى كە ەىشتا لە پشتى باۋكى بوۋە خوا پىى فەرموۋە ئايا پازى من پەرۋەردگار ت بى، ئەۋىش وتىەتى بەلىۋ خودايە پازىم پەيمان ت پىدەدەم - .

جا ئەگەر ەاتوۋ بە عەزىمەتەۋە ەەرگرت - كە دىنى خوايە - بۇ جىبەجىۋ كرىن، ئەۋە ژيانى كامەران دەبىت بە شىۋەى ئەۋانەى ەەلساۋن بە بردنە سەرى پەيمانەكەيان، ئەگەر ەاتوۋش لەكاتى ەەرگرتنى پەيمانەكەى دلى كەۋتە لەرز ە بە گەۋرەى زانى ە گەۋتى: من ئامادەم بۇ ەەرگرتنى پەيمانى پەرۋەردگارم، كى لە من شىۋاترە بۇ ەەرگرتن ە تىگەىشتن ە جىبەجىۋكرىنى؟ لە ەمان كاتىش سۈۋر بوۋ لەسەر پەيمانەكەى ە بىركرىدەۋە لىۋ ە ناسىنى ە ئامۇژگارى گەۋرەكەى، پاشان دەستى كرى بە گەۋرەلەى ە ئەنجامدانى ئەۋەى تىدىايە، ئەۋكات بە چاۋى دلى ئەۋەى لە پەيمانەكە دايە بۇى پۇشن دەبىتەۋە، ەىمەتىكى ترى بۇ دروست دەبىت، عەزىمەتىكى ترى بۇ دروست دەبىت جگە لەۋ عەزىمەتەى كاتى مندالى پىش ئەۋەى بگاتە ئەۋ پەيمانە، ئارام كرتنى لەسەر شەرەفى ەىمەت بۇ پەيادەبىت ە پەردەى تارىكايى دەدرىنەت بۇ پەۋناكى ە يەقىن، بە پىى ئارامى ە تىكۇشانى بەۋ فەزىلە دەگات كە خۋاى گەۋرە پىى بەخشىۋە .

سەرەتاي كامەرانى مەۋق لەۋە دەست پىدەكات كە گەۋچكىكى بە ئاگا ە ژىرى ەبىت، دلىكى ەاى ەبىت ەەر كاتى گەۋ شتىكى بىست ئەۋ دلى ەەركى بكات، ئەگەر بەم شىۋە بوۋ ەەر شتىكى بىست بىرى لى كرىدەۋە، ئەۋە پاستەقىنەى بۇ پەۋن دەبىتەۋە، كاتىك دەبىنەت زۆرىەى خەلكى لاىاندەۋە لە پىگەى پاست ئەۋ پەيۋەست دەبىت پىيەۋەى، لەگەل ئەۋ خەلگەدا پىگەى گەۋمپاىى ناگرتە بەر كە دىنى خۋايان شكاندوۋە ە ەرىان نەگرتوۋە، يان ەرىان كرتوۋە بەلام بە بىزارىەۋە

نهك به عهزیمهت و په‌روشیه‌وه، وایان نه‌کردوه بیری لټیکه‌نه‌وه و تیی بگه‌ن و کاری پټیکه‌ن و ئاموژگاریه‌کانی جټیبه‌جئ بگه‌ن، به‌لکو کاتئ دینداریه‌که‌ش ده‌که‌ن خووی مندالی و دینی عاده‌تی لکاوه پټوه‌یان، ئه‌و عاده‌ته‌ی که باوک و دایکی خوویان پټوه‌گرتبوو، بۆیه ئه‌ویش هر به‌و شیوه دینداری ده‌کات له‌سه‌ر عاده‌تی پټیشینانی خۆی، عاده‌تیش پټی پټنادا که تئ بگات له دین و کاری پټی بگات.

ئه‌گه‌ر دینداریش بگات ئه‌وه ده‌پوانیته داب و نه‌ریتی خزم و که‌س و هاوپټ و دراوسئ و خه‌لکی شاره‌که‌ی، ئه‌گه‌ر له سنووری داب و نه‌ریتی ئه‌واندا ده‌رچوو، ئه‌وه هیچ بیری لئ ناکاته‌وه و خۆی پټوه خه‌ریک ناکات، به‌لکو ده‌گه‌پټه‌وه سه‌ر داب و نه‌ریتی ئه‌وان به دینی عاده‌تی پازی ده‌بیته.

جا که شه‌یتان ده‌بینئ ئه‌مه هیمه‌ت و عه‌زیمه‌ت و په‌وشتی ئه‌و مرقفه‌یه، ئه‌وه تووشی ده‌مارگیری و تیره‌گه‌ری ده‌کات بۆ پټیشینان و باب و باپیرانی، شه‌یتان وای بۆ ده‌پازینیته‌وه که ته‌نها ئه‌و داب و نه‌ریت و تیره‌گه‌ریه‌ی ئه‌و پاسته و ئه‌وانی تر که پټچه‌وانه‌ی ئه‌وییه هه‌مووی پوچه‌له و نا پاسته، شه‌یتان به‌ جوړیک سه‌رگه‌ردانی ده‌کات که هیدایه‌ت و سه‌رفرازی له‌سه‌ر وټنه‌ی گومپایی پیشان ده‌دات، گومپایشی له‌سه‌ر وټنه‌ی هیدایه‌ت و سه‌رفرازی پیشان ده‌دات، ئه‌مه‌ش به‌ هۆی ئه‌م نه‌قامی و نه‌زانی تیره‌گه‌ریه‌وه‌یه تووشی هاتوه، به‌ جوړیک سه‌رگه‌ردان ده‌بیته که پازیه له‌گه‌ل قه‌وم و عه‌شیره‌تی خۆی بیته، چی بۆ عه‌شیره‌ته‌که‌ی هه‌یه بۆ ئه‌ویش بیته، چیانیش له‌سه‌ره‌ با له‌سه‌ر ئه‌ویش بیته، به‌م شیوه‌ پټگای هیدایه‌تی لئ وون ده‌بیته، خوای گه‌وره‌ش فه‌رامۆشی ده‌کات، چونکه ئه‌و هر هیدایه‌تیکی بۆ بیته پټچه‌وانه‌ی گه‌ل و عه‌شیره‌ته‌که‌ی بیته په‌تی ده‌کاته‌وه.

به‌لام ئه‌گه‌ر هیمه‌ت و عه‌زیمه‌تی به‌ هیژ و به‌رز و بلند بوو، ئه‌وه ئه‌و دینی خوا و ده‌ده‌گریته و بیری لئ ده‌کاته‌وه و کاری پټی ده‌کات، ده‌زانیته‌ خواونه‌ی ئه‌و دینه و هه‌کو که‌س نیه، بۆیه هه‌ولده‌دات بیناسئ و ئاشنای سیفات و ناو و کار و برپاره‌کانی بیته، ئه‌وکات له‌ پټگای ئه‌و دینه‌وه بۆی پۆشن ده‌بیته‌وه که به‌پاستی خوای گه‌وره‌ بالاده‌سته، ده‌وله‌مهنده و پټویستی به‌ که‌س نیه و هه‌موو شتیک

پىيويستيان بەۋە، دەبىنىي و دەبىستى، فەرمان دەدات و قەدەغەش دەكات، پىغەمبەرەن دەنىرئىت بۇ ھەموو گەلىك بە ۋوتەي خۇي، ئەۋ ۋوتەي خۇي ھەز بكا بە كىيى بويىت دەبىستىيىن، دادپەرۋەرە، پاداشت دەدات و سزا دەدات، ئارامگرە و لىبۈوردەيە و سوپاسكراۋە و بەخشندەيە و چاكەكارە، خاۋەنى ھەموو سىفاتىيىكى بەرز و بلىندە، دوورە لە ھەموو عەيب و كەم و كورتى يەك، ۋىنەشى نىيە.

ئەگەر ئەۋ مەۋفە بەۋ شىۋە بوۋ ئەۋە ھىكمەتى خۋاي لە بەپىۋە بىردى نىشتىمانەكەي بەدى دەكات، كە چۆن بە ئەندازە گىرى و پىك و پىكى ھەلى دەسوۋپىيىت، ئەمانەي بۇ دەردەكەۋىت لە (العقل) و (الشرع) و (الفطرة) ۋە، بەۋ شىۋە تى دەگات لەبارەي خاۋە كە خودا خۇي لە قورئانەكەيدا ۋەسفى خۇي كىردوۋە و پاستەقىنەي ناۋەكانى خۇي پۆشن كىردۆتەۋە، ھەر بەم سىفاتانەشە بەندە خودا دەناسىت، تا ئەۋەي عەقلىش دان دەھىيىت، ۋە فىترەش دان دەھىيىت.

مەۋف ئەگەر بە دىل سىفاتە بەرز و بلىندەكانى خاۋەنى دىنەكەي خۇي بۇ پۆشن بۆۋە، ئەۋە سىفاتەكانى دلى پۆشن دەكاتەۋە، ئاۋاي لىدى ۋەكو ئەۋە دەبىت كە بىبىيىت، كە دەبىنى ئەۋ سىفاتانە پەيۋەستىن بە دروست كراۋەكان و فەرمانەكانى خودا، ئەۋانىش پەيۋەستىن بەۋەۋە، شۈيىنەۋارىان ھەيە لە جىھانى (الحسى) و جىھانى (الروحى)، دەبىيىت ئەۋ سىفاتانە پۆل دەبىيىن لە بوۋنەۋەردا، بە چاۋى دلى دادپەرۋەرى و فەزىل و پەھمەتى خۋاي گەۋرەي بۇ پۆشن دەبىتەۋە، ئەۋكات ئىمانى بەۋانە پۆشن دەبىتەۋە كە خۋاي گەۋرە بە توانا و دەسلەتە، دادپەرۋەر و بە ھىكمەتە، بەرزە لەسەر ھەموو دروست كراۋەكانى، بە زانستى خۇي دەۋرەي ھەموو شىتىكى داۋە و لەگەل ھەموو شىتىكە، گەۋرە و بە شىكۋىيە، خاۋەنى (كبرىاء) يەۋ تۆلە سەنە، لەگەل ئەۋەشدا بە پەھم و چاكە و بەخشندەيە و لىبۈوردەيە و بە ھىلمە.

باسى ھالى رۇھ و لاشەي مړۇڤ

لاشەي مړۇڤ لە زەوى دروستكراوه، پۇچىشى لە مەلەكووتى ئاسمان دروستكراوه، ئەم دووانەش بەراووردكراوه.

جا ئەگەر ھاتوو مړۇڤ لاشەي برسى بكات و خەو زېى بكات و بەردەوام خەرىكى دەبىٲ، ئەو پۇچى لە تىف و ئارامگر دەبىٲ و تامەزرۋى ئەو جىھانە بەرزەي خۇى دەبىٲ كە ئى دروستكراوه.

بەلام ئەگەر ھاتوو مړۇڤ لاشەي خۇى تىر ئارەزووات بكات و تىر خەوى بكات و بەردەوام خەرىكى بىٲ، ئەو لاشەي لەو شوپنە دەمىنپتەو كە لىٲى دروستكراوه، بۆيە لاشەش پۇچ بۆ لای خۇى پادەكىشپت و پۇچ بەند دەكات، جا ئەوكات ئەگەر پۇچ ھۆگر نە بووبىٲ بەو بەندىخانەيەو، ئەو لە ئىش و ئازارى داپرانى لەو جىھانەي لىٲى دروستكراوه ھانا و ھاوارى ئى ھەلدەستى وەك ئەو كەسەي كە سزا دەدرىٲ ھانا و ھاوارى ئى ھەلدەستىٲ.

پوختەي قسان ئەوئەيە: ھەر كاتىك لاشەي سووك بوو، پۇچىشى لە تىف دەبىٲ و پوودەكاتە جىھانى بەرز و بلندى خۇى، بەلام ئەگەر لاشەي قورس بوو و پووى كردە ئارەزووات، پۇچىشى گران دەبىٲ و دادەبەزى لە جىھانى بەرزى خۇى بۆ جىھانى نزمى زەوى، بۆ نموونە: تۆ پياوى وا دەبىنى كە بە لاشە لەلای تۆيە كەچى بە پۇچ لەلای خوا و مەلەكووتى ئاسمانە، دەبىنى بە لاشە لەسەر جىگای خۇيدا خەوتوو، كەچى بە پۇچ لەلای (سدرۃ المنتهى) يە و لە دەورى عەرش دەسوړپت.

كەسىكى تىرش دەبىنى بەردەوام خەرىكى تىركردنى لاشەيەتى، بە لاشە لای تۆيە كەچى پۇچى لە نزمى دايە و خەياللى لە دەورى شتى خراپ دەسوړپتەو.

ئەوئەش بزانن ھەر كاتىك پۇچ لە لاشەي مړۇڤ جىادەبىٲەو، يان پەيوەندى دەكات بە شوپنە باشەكەي خۇى، يان پەيوەندى دەكات بە شوپنە خراپەكەي

خۆى، جا شوپنە باشەكەى چاۋگەشى و نىعمەت و ئاسوودەى و خۆشى و شادى و
ژيانى كامەرانى پېۋەبەندە، بەلام شوپنە خرابەكەى غەم و خەفەت و دىل تەنگى و
غەمگىنى و ژيان ناخۆشى و (مَعِيشَةُ ضَنْكًا) پېۋەبەندە خىۋاى گەۋرە
دەفەرەموۋى: ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا﴾ (طە: ۱۲۴)، واتە:
ھەر كەسنىڭ پىشت بىكەت لە زىكرى من - كە قورئانە - ئەۋا ژياننىكى تەنگى بۆ
ھەيە.

زىكرى خىۋا لېرەدا، ووتەى خىۋاىە كە نازلى كىرۋتە سەر پېغەمبەرەكەى، پىشت
تېكرىدنىشى واتە: بىر لى نە كىرەنەۋە و كىرپى نە كىرەنەتى، (المعيشة الضنك) پىش
(ابن مسعود) و (أبو هريرة) و (أبو سعيد الخدري) و (ابن عباس) دەفەرەموۋىانە: (انها
عذاب القبر) واتە: ژياننىكى تەنگى سزى ناۋ گۆرە.

بىنچىنەى ووشەى (ضَنْك) لە زمانى عەرەبىدا: بە ماناى (الضيق) تەنگى، و
(الشدة) تىۋىدى، دىت، ھەر شىتېكىش تەنگ بىت ئەۋە (ضَنْك)ە، ھەر ۋەك
دەگۋىتې: (منزل ضنك) واتە: خانىۋىەكى تەنگە.. (عيش الضنك) واتە: ژياننىكى
تەنگە.. كەۋابو: (المعيشة الضنك) بۆيە سەر ھەلدەدات لە تېكرىدنى نەفس و لاشە
بە ھەۋا و ئارەزىۋات.

بەلى: ھەر كاتىك نەفس تېر بىكرىت بە ھەۋا و ئارەزىۋات، ئەۋە دىل تەنگ دەكەت
تاكو ۋاى لىدى دەبىتە (معيشة ضنك)، ھەر كاتىكىش نەفسى بىكرىتەۋە لە ھەۋا و
ئارەزىۋات، ئەۋە دىل فراۋان دەبىت تاكو ۋاى لىدى كە دىل فراۋان و ئاسوودە
دەبىت.

جا خۆگىرتنەۋە لە دىۋا و تەقۋاكارى فراۋانىيە بۆ بەرزەخ و دۋا پۆز، پابۋاردنىش
لە دىۋادا بە ھەۋا و ئارەزىۋى خۆى تەنگىيە بۆ بەرزەخ و دۋا پۆز، تۆش بزانە كام
لەم دۋو ژيانە چاكتر و خۆشتىر و بەردەۋامترە ئەۋىان ھەلبىزىرە.

كەۋابو: ئەى مەۋظ بە سايەى لاشەتەۋە پۆخت بەختەۋەر بىكە، نەكەى پۆخت
ئەزىيەت بىدەى بۆ بەختەۋەرى لاشەت، چۈنكە نىعمەتى پۆج گەۋرەتر و

به‌رده‌وامتره، نيعمه‌تي لاشه‌ش كورتر و كه‌متره.

كابرآي خواناس به‌خه‌لگي نالٽيت واز له دنيا بيټن، چونكه تواناي وازهيناني دنيايان نيه، به‌لگو پټيان ده‌لٽيت واز له گوناھ بيټن و له دنياش بگوزهرينن، چونكه وازهينان له دنيا (فضيلة)چاڪه، به‌لام وازهينان له گوناھ (فريضة) واجبه، چوڻ به كه‌سيك ده‌لٽي: چاگه نه‌نجام بدات له كاتيڪدا واجباتي نه‌نجام نه‌داوه.

جا نه‌گه‌ر هاتوو وازهيناني گوناھيان له لا گران بوو، تيټيڪوشه بو نه‌وه‌ي خويان له لا خوڙه‌ويست بكه‌ي به‌باسكردي دروست كراوه‌كاني و نيعمه‌ت و چاڪه‌كاني و سيفاته به‌رز و بلنده‌كاني، چونكه دڻ له‌سه‌ر خوڙه‌ويستي خوا به‌ديه‌تيراهه، ئينجا نه‌گه‌ر دڻي په‌يوه‌ست بوو به‌خوڙه‌ويستي خوا، نه‌وه وازهينان و دووركه‌وتنه‌وه‌ي له گوناھ لا ئاسان ده‌بيٽ.

(يحيى)ى كوپى (معاذ) ده‌فه‌رمووى: (طلب العاقل للدنيا خير من ترك الجاهل لها) واته: داواى مروفي عاقل بو دنيا، زور چاكتره له وازهيناني مروفي نه‌فام له دنيا.

سه‌ير له‌و كه‌سه دانیه كه‌ملكه‌چى خوا ده‌كات له كاتيڪدا له‌شى ساغ بيٽ و كاتي هه‌بيٽ و له فه‌راحي دابيٽ، به‌لگو سه‌ير له‌و كه‌سه دايه كه‌نه‌خوش و بئى هيٺو سه‌رقاله، كه‌چى هه‌ر ملكه‌چى خوا نه‌كات و سل ناكات و دڻي به‌خواوه به‌نده.

ناسینی خوی گه وره دوو جوړه

یه کهم: ناسینی خوا له وهی که داند هینیت به وجودی خودا، نه م جوړه یان هه موو خه لکی تیایدا به ژدارن چاک و خراب و گوړپایه ل و گونا هبار.

دووه م: ناسینی که حیا به مړوډ ده به خشی، خوا له لای مړوډ خوشه ویست ده کات، دلی په یوه ست ده کات به خوا، تامه زړوی گه یشتن به خوی ده کات، لی ای ده ترسی، ده که پته وه لای، به خوا هوگر ده بیت، له ده ست خه لکی هه لدی بۆ لای خوا، نه مه ش نه و ناسینه تاییه تیه یه که له سر زمانی خه لکی باوه، جیاوازی پله ی خه لکیش له م ناسینه دا که س ناتوانیت سه رزمیری بکات جگه له خوا نه بیت، خوی گه وره ناسینی خوی بۆ دلایان پوښن کردو ته وه، هر که سه به پله ی خوی.

بویه ده بینین زانترین که س که پیغه مبه رﷺ به خوا ده فهرمووی: ((لَا أُحْصِي ثَنَاءَ عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ))^(۱)، واته: ناتوانم ستایشی تو بکه م به و جوړه ی که تو خوت ستایشی خوت کردووه.

پیغه مبه رﷺ ده فهرمووی: پوښی قیامت فیری ستایش و سوپاسیکی وام ده که ن به جوړیک که نیستا نایزانم.

بۆ گه یشتن به م خواناسیه دوو ده رگای فراوان هیه:

ده رگای یه که م: بیرکردنه وه و ووردبوونه وه یه له نایه ته کانی قورئان، تیگه یشتن به و شیوه دروسته ی که خوا و پیغه مبه رﷺ هیناویانه.

ده رگای دووه م: ووردبوونه وه و بیرکردنه وه یه له دروستکراوه کانی خوا، تیرامانه له شوینه واری حیکمت و ده سه لات و لوتف و چاکه و دادپه روهری خوا له سر

(۱) صحیح: رواه مسلم (۴۸۶)، والنسائی (۲۲۲/۲)، و ابو داود (۸۷۹)، و الترمذی (۳۴۹۱)، و احمد فی ((المسند)) (۲۰۱ و ۵۸/۶)، و ابن ماجه (۳۸۴۲).

دروستكراوه كانى.

كۆي ئەوانە: تېگە يىشتنە لە ماناي ناوہ جوانە كانى خواي گەورە و شكۆدارى و بى كەم و كوچى و بە تاك زانينى و پەيوەست بوون بە دروستكراوه كانى و فەرمانە كانىيەتى.

گەر وابوو شارەزا دەبييت لە فەرمانە كانى و قەدەغەكراوه كانى خوا، شارەزا دەبييت لە (القضاء و القدر)ى خوا، شارەزا دەبييت لە ناو و سيفاتە كانى خوا، شارەزا دەبييت لە بېيارى (الدينى الشرع) و بېيارى (الكونى القدرى) خوا.

﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ (الحديد: ۲۱)، واتە: ئەوہ فەزلى خوايە دەيبەخشى بە ھەر كەسك كە خۆي ھەز بەكات، بەراستى خواي گەورە خاوەنى فەزلى گەورەيە.

پارە چوار جۆرى ھەيە

۱. پارەيەك بە ھەللى و بە گوپرايەللى خوا پەيدا كراو، لە پىناوى خواش بە ھەللى سەرف دەكرىت، ئەو ھە چاكتىن پارەيە بۆ مرؤف.
 ۲. پارەيەك بە ھەرام و بى فەرمانى خوا پەيدا كراو، لە گوناھىش سەرف دەكرىت، ئەو ھە خراپتىن پارەيە بۆ مرؤف.
 ۳. پارەيەك بە ئەزىيەت دانى مۇسلمانان پەيدا كراو، لە ئەزىيەت دانى مۇسلمانانىشدا سەرف دەكرىت، ئەو ھە خراپتىن پارەيە بۆ مرؤف.
 ۴. پارەيەك بە مباح پەيدا كراو، لە خۇشەكى مباحىشدا سەرف دەكرىت، ئەو ھە ھەيچى بۆ ھەيە و نە ھەيچى لەسەرە.
- ئا ئەمە بنچىنەى جۆرەكانى پارەيە، لەم چوار جۆرە چەند لىقىكى تىرىشى لى دەبىتەو:

- ✓ پارەيەك بە ھەللى و دروستى پەيدا كراو، كەچى لە ھەرام و نادروستى سەرف دەكرىت.
 - ✓ پارەيەك بە ھەرامى پەيدا كراو، كەچى لە ھەللى سەرف دەكرىت، ئەو ھە سەرف كردنى لە ھەق كەفەرەتەكەيەتى.
 - ✓ پارەيەك پەيدا كراو، بەلام گومانى تىايە كە ئايا ھەللى يان ھەرامە، كەفەرەتەكەشى ئەو ھەيە لە بەندايەتى خوا سەرف بكرىت.
- جا چۆن سەرفكردنى پارە پاداشت و سزا و مەدح و زەمى لەسەرە، بە ھەمان شىو ھە پەيدا كىردنىشى پاداشت و سزا و مەدح و زەمى لەسەرە، ھەرو ھە پرسىارى لى دەكرىت لە كۆيى پەيا كىردو ھە و لە چى سەرف كىردو ھە.

دل نه وایی کردنی ئیمانداران

یارمه تی دان و دل نه وایی کردنی ئیمانداران چه ند جوړیکی هه یه له وانه، به سه روه ت و سامان دل نه وایی ئیمانداران ده کریت، به خانه واده دل نه وایی ده کریت، به لاشه و خزمه ت کردن دل نه وایی ده کریت، به ئاموژگاری دل نه وایی ده کریت، به دووعا و داوای لیټووردن کردن له خوا دل نه وایی ده کریت، به دل دانه وه و به ژداری خه م کردن دل نه وایی ده کریت.

جا یارمه تی دان و دل نه وایی کرن به پیی ئیمان له مروؤ هه لده قولیت، هه ر کاتیک مروؤ ئیمانی بی هیز بوو نه ویش بی هیز ده بیټ، به لام نه گه ر ئیمان به هیز بوو نه ویش به هیز ده بیټ.

پیغه مبه ر ﷺ چاکترین که س بووه که به هه موو جوړیک یارمه ت و دل نه وایی هاوه لانی کردووه، یارمه تی دانی خه لکیش به پیی شوینکه وتنی پیغه مبه ر ﷺ ده بیټ.

پوژیک هیندی له هاوړپیکانی (بشر الحافی) له که شیکی زور سه رما و ساردا هاتنه خزمه تی، کاتیک چوونه ژووره وه ده بینن وا جله کانی له بهر کردو ته وه و له سه رما هه لده له رزی، ووتیان: نه وه چیه نه ی (ابا نصر)؟

فه رمووی: سه رما و سوئی هه ژاره کانم بیرکه وته وه، هیچیشم نه بوو یارمه تیان بده م و دل نه واییان پی بکه م، جا بویه حه زم کرد به خو سه رما کردن یارمه تیان بده م و به ژداری سه رما که یان بکه م.

ويىستگەى ئيمان

شارەزا نەبوون بە بەرىيەستەكانى پىگاي گەيشتن بە پەزامەندى خوا مەرۇف تووشى ماندووبونىكى زۆر دەكات و سوودىكى كەمىشى پى دەگەيەنئىت، چونكە ئەو مەرۇفە ناسارەزايە دەبىنى خۆى بە سوونەتەكان خەرىك دەكات كەچى فەرزەكان دەفەوتىنئىت، يان كارىك بە لاشە ئەنجام دەدات كەچى دلى لەگەلى دانيە، يان كارىك بە دىل و لاشەو ئەنجام دەدات بەلام لەسەر پارەوى شەرع نىە، يان دەيەوئىت كارىك بكات كەچى تىبىنى مەبەستەكەى ناكات، يان كارىك دەكات خۆى ناپارپىزىت لە خراپەكانى لە كاتى ئەنجامدانى، يان بى ئاگايە لە ەيئدى كار كە دەبىت خۆى پۆلى تيا بىبىنئىت، يان ەيئدى كار عوزرى تيا بەدى ناكى كەچى ئەو عوزرى تيا دىنئىتەو، يان ەيئدى كار ەيە بە چاكى ئەنجامى نەداو، كەچى وادەزانئىت بە چاكى ئەنجامى داو، ئا ئەمانە ەر ەمووى بەروبوومەكەى كەم دەكات لەگەل ئەو ەشدا زۆر ماندووش دەبىت لە ئەنجامدانى.

ئەگەر مەرۇف ويىستى پىگا بگىتەبەر بەرەو پەزامەندى خواى گەرە، ئەو ەندىن بەرىيەست دىتە پىگاي، سەرەتا بە ئارەزووات و پلەوپايە و خۆشى و ئافرەت و جل و بەرگ تاقى دەكرىتەو، ئەگەر بەوانە پازى بوو و پووى تىكردن، ئەو لە گەشتەكەى دادەپچرىت، بەلام ئەگەر پىيان پازى نەبوو پىشتى تىكردن و پاستىك بوو لە داواكردىنى پەزامەندى خودا، ئەو تاقى دەكرىتەو بە شوئىنكەوتەى زۆر، كە دەستى ماچ دەكەن و خەلكىكى زۆر دادەنىشن لە مەجلىسى، داواى دوعا و بەرەكەتى لى دەكەن و ەندىن شتى تىرى لەم جۆرە، ئەگەر پازى بوو بەوانە و پىيان بە فىتنە چوو، ئەو دادەبىت لە گەشتەكەى بەرەو پەزامەندى خوا، چونكە ئەو ئەو ەى دەويست، بەلام ئەگەر بەوانە ەلئەخەلەتا و پىشتى تىكرن و بەردەوام بوو لە گەشتەكەى، ئەوكات بە كەپامات تاقى دەكرىتەو، ئەگەر بەوانە ەلئەلەتا

ئەو ھەلە خوا دەپچىت، چونكى ئەو ئەو ھەلە دەويست، بەلام ئەگەر بەوانە ھەلە خەلەتا، ئەو تاقى دەكرىتەو بە نەكردنى گوناھ و دووركەوتنەو ھەلە دنيا و عىزەت، ئەگەر بەوانە ھەلە خەلەتا ئەو ھەلە گەشتەكەى دەپچىت، بەلام ئەگەر بەوانە ھەلە خەلەتا و بەردەوام بوو ھەلە گەشتەكەى، بە جۆرىك كە خوا چى پىخۇش بىت ئەنجامى بدا، جا پىي ماندوو بىت يان ماندوو نەبىت، خۇش بىت يان ناخۇش بىت، بە ئارەزووى خۇي ھىچ ھەلە ئابزىرىت مەگەر ئەو نەبىت، كە سەيدەكەى بۆى ھەلە بىزىرىت، چى فەرمان پىبكات بە پىي توانا ئەنجامى دەدا، پەزامەندى خۇي پىش ھەموو شتىك خستوو ھەلە نەفس و ئارەزووات.

ئا ئەو ئەو بەندەيە كە گەشتەكەى تەواو دەكات و بە پەزامەندى خوا دەكات، ھىچ شتىكىش ھەلە گەشتەكەى ناپىچىرىت.

نيىمەتەكانى خودا

نيىمەت و بەخششەكانى خودا سى جۆرە:

۱. نيىمەتلىك كە بەندە چەنگى كە وتوۋە و پىي دەزانىت.
۲. نيىمەتلىك كە بەندە چەنگى نەكە وتوۋە، بەلام ئومىدى بۆ دەكات.
۳. نيىمەتلىك كە بەندە چەنگى كە وتوۋە، بەلام ھەستى پى ناكات.

ئەگەر خۇاى گەرە بىھويٽ نيىمەتى خۇى بېزىنىت بەسەر بەندەكەى، ئەو ئەو نيىمەتەى چەنگى كە وتوۋە پىي دەناسىنى، واشى لىدەكات شوكرانە بېزىرى بكات ھەتا سەرگەردان نەبىت، ۋە سەرفرازى دەكات بۆ كارانىك ئەو نيىمەتەى پى چەنگ كەويٽ كە چاۋەرەپى دەكات، ئەو پىگايانەى بۆ پۇشن دەكاتەو كە دەبن بە بەرەست بۆ ئەو نيىمەتە چاۋەرەپوان كراۋە، سەرفرازى دەكات بۆ خۇ لى پاراستنى، ئەو نيىمەتەشى پى دەناسىنىت كە چەنگى كە وتوۋە، بەلام ھەستى پى ناكات.

دەگىرپنەو دەلىن: كابرايەكى دەشتەكى چوۋە خزمەت پىشەۋاى ئىمانداران(ھارون الرشيد)، (ھارون الرشيد) پىي ۋەرمو: خودا ئەو نيىمەتەت لەسەر بسەپىنىت كە خوا پىي داۋىت بە بەردەۋامى شوكرانە بېزىرى، ئەو نيىمەتەشت بۆ ۋەراھەم بېنىت كە بە گومانى چاكت بە خوا و بەندايەتى بەردەۋامت ئومىدى بۆ دەكەى، بەو نيىمەتەت بناسىنىت كە چەنگت كە وتوۋە بەلام ھەستى پىناكەيت تاكو شوكرانە بېزىرى بكةيت، كابرايەكە ئەمەى زۆر پى سەير بوو، گووتى: چەند جوان بوو دابەش كردنەكەى.

ئەو خەتەرەى بە ډلت دادىت؟

سەرچاۋەى ھەموو زانىست و كارىك لە خەتەرە^(۱) و بىر كىرەنەو ھەل ډە قولىت، خەتەرە و بىر كىرەنەو ەش ډە بىت بە بۆچون، بۆچونىش سەردە كىشى بۆ وىست و ئىرادە، وىست و ئىرادەش ډە بىت بە كارو كىرەو، ډووبارە بوونەو ەى كارەكەش ډە بىت بە عادەت، جا چاك كىرەنى ئەوانە پەيوەستە بە چاك كىرەنى خەتەرە و بىرەو، بە فەساد چوون و تىك چوونى پەيوەستە بە خەتەرە و بىرەو.

چاك كىرەنى خەتەرە و بىرىش بەو ە ډە كىت پەچاۋى ئەو شتەنە بكات كە بەرز ډە بىتەو ە بۆ خەمەتى خوا، بزانىت خوا پى پازى ە پى خۆشە يان نا، چونكە ھەر چ چاكە و ھىدايەت و سەرفرازى و پاراستنىك ھە بىت ئەو تەنھا لە خواى گەورەو ەيە، مرقىش بە ھەر ەور ډە بىت لە خىرو بىرى خوا، بە پى پەيوەست بوون و جىگىر بوونى خەتەرە و بىرىو ە بە نىعمەت و يەكتا پەرىستى و خواناسى و بەندايەتى و ھەست كىرەن بە چاۋدىرى و مراقەبەى و ئاگادار بوونى خوا بە ھەموو چىرە و كارەكانى، ئا ئەو كات شەرم ډە كات خواى گەورە بەو خەتەرە و بىر كىرەنەوانەى بزانىت، بۆيە پارىزگارى ډە كات و نەفسى خۆى سەركوت ډە كات، ئەگەر بەم شىۋەى كىرە ئەو ە خواى گەورە پىزى لى ډەنى و ھەلى ډە بىزىت و ډە پىپار پىزىت، بە پى ئەوانەش ډوورى ډە كاتەو ە لە خەتەرە و بىر و كارى خراپ و پىس و گەندەل.

بزەنە مرقچ چاكترىن ډروستكراۋى خواى گەورەيە، ئەگەر لە خوا نىك بىتەو ە و پەيوەست بىت بە فەرمانەكانى و قەدەغەكراۋەكانى و كارەكانى لە پەزەمەندى خوا

(۱) خەتەرە: بەو شتەنە ډە گوتى كە بە ډل دادىت.

بىٲ و خوا پىٲىش ھەموو ھەوا و ئارەزوواتى بىٲىٲىت، بەلام مروف خراپترىن دروستكراوھ، ئەگەر دور بىٲىت لە خوا و ڊلى نەجوولٲىت بۆ ئوھى لە خوا نزيك بىٲىتوھ و پەيوەست نەبىٲىت بە بەنداىھىتى و پەزامەندى خودا.

كەوابوو: ھەر كاتىك مروف نزيكى خواى ھەلبژاردو خواى گەورەى پىٲىش ھەوا و ئارەزوواتى خۆى خست، ئوھ ڊل وعەقل وئىمانى بالادەست دەبىٲىت بەسەر نەفس و ئارەزووات وشەيتانى، سەرفرازى وھىداىھىتى بالادەست دەبىٲىت بەسەر سەرگەردانى و ھەوا و ھەوەسى، بەلام ئەگەر دورى لە خواى ھەلبژارد، ئوھ نەفس و ھەوا و ئارەزووات وشەيتانى بالادەست دەبىٲىت بەسەر عەقل و ڊل و سەرفرازى.

چاك بزانه: خەتەرە و وەسوەسە سەر دەكىشىٲىت بۆ بىر كەرنەوھ، بىر كەرنەوھش سەردەكىشىٲىت بۆ ياد كەرنەوھ، ياد كەرنەوھش سەردەكىشىٲىت بۆ ئىرادە، ئىرادەش سەر دەكىشىٲىت بۆ كارى ئەندامەكانى لاشە، ئەوكات ئو كارەش بالادەست دەبىٲىت و دەبىٲىت بە عادەت، جا لە سەرەتاوھ چاك كەرنى خەتەرە ئاسانە، بەلام كە پىٲراگە يىشت و تەواو بوو چاك كەرنى زۆر ئاستەمە.

ئوھش بزانه بە ھىچ شىوھىەك مروف ئوھى پىٲى نەدراوھ كە ئو خەتەرەنى بە ڊلى دادىٲىت لە بنچىنەوھ پىشەكىشى و بنچىرى بكات و ھىچى لى نەھىلٲىت، چونكە ئو خەتەرە و وەسوەسانە وەكو ھەناسەى مروفكە وايە بەردەوام ھىرشى بۆ دەھىٲىن، بەلام لىرەدا ئەگەر مروف ئىمان و عەقلى بە ھىزبوو، ئو خەتەرە چاكانەى بە ڊلى دادىٲىت ھەلىدبژىرىٲىت و پىٲى پازى دەبىٲى و ھۆگرى دەبىٲىت، ئو خەتەرە خراپانەشى بە ڊلى دادىٲىت، پىٲى ناخۆشە و پىشتى تىدەكات و لىلى دور دەكەوٲىتوھ، ھەر وەكو ھاوھالان بە پىٲغەمبەريان ﷺ فەرموو: ئەى پىٲغەمبەرى خواللھ ﷺ ھەرىەك لە ئىمە جارى وا ھەيە ھەست بە شتى وا دەكات لە نەفسى خۆى ئەگەر بە ئاگر بسوتىنرىٲىت تاكو دەبىٲىت بە خەلوز، ئوھ زۆر پىٲى خۆشترە نەك ئو خەتەرەيە بە ڊلى داھاتووھ دەربىرپىٲىت، پىٲغەمبەر ﷺ فەرموى: ((ئايا ھەست بەوھ دەكەن؟))

ھاۋەلان ۋوتيان: بەلى، پىغەمبەرىش ﷺ ڧەرمۇى: ((ئامە نىشانەى ئىمانە))^(۱).
 لىرەدا كە پىغەمبەرىش ﷺ ڧەرمۇى: ((ئامە نىشانەى ئىمانە)) ئەۋە دوۋ ڤاڧەى
 بۇ كراۋە:

يەكەم: ۋەرنەگرتن ۋ ڤەتكردنەۋەى ۋپى ناخۇش بوۋى ئەم خەتەرەيە، ئەۋە
 خۇى لە خۇيدا نىشانەى ئىمانە.

دوۋەم: كە شەيتان ئەۋ خەتەرانە بە دلى ئەۋ مۇڧە دادەھىننيت، ئەۋەش
 نىشانەى ئىمانە، چۈنكە - ديارە ئەۋ مۇڧە ئىمانى لە دلدايە - بۇيە شەيتان ئەۋ
 خەتەرانە دەخاتە ناۋ دلى تاكو ئىمانەكەى لەكە دارىكات يان لايىبات.

بەلى: خۋاى گەۋرەش نەفسى مۇڧى دروستكردوۋە ۋەك باراش وايە، چۈن
 باراش نابى بە چۆلى ئىش بىكات بەلكو ھەر دەبىت شتىكى تىبىكرىت تاكو بىھارپىت،
 باراشىش ئەگەر گەنمى تىبىكرىت دەيھارپىت، ئەگەر خۇل يان چەۋى تىبىكرىت ھەر
 دەيھارپىت، بە ھەمان شىۋەش ئەۋ خەتەرە ۋە خەيالاتانەى كە لە دلى مۇڧدا
 دەسۋپىتەۋە. ۋەكو ئەۋ گەنمە وايە كە دەكرىتە ناۋ ئاشەكە، چۈنكە ئەۋ ئاشە
 ھەرگىز بە چۆلى كارناكات، بەلكو ھەر دەبىت شتىكى تىبىكرىت تا بىھارپىت.

ھىندى كەس ئاشەكەيان گەنمى تىدەكرىت ۋ گەنم دەھارپىت، بۇيە ئاردىكى بۇ
 دەرەچىت كە بۇ خۇى ۋ خەلكىش سوۋدى لى دەبىنن، بەلام زۆربەى خەلكى
 ئاشەكانيان يان قوم يان چەۋ يان كا دەھارپىت، جا كە كاتى ئەۋە دادىت كە بىكات
 بە ھەۋىر ۋ بىكات بە نان ئەۋە ڤاستەقىنەى ئاردەكەى بۇ ڤۇشن دەبىتەۋە.

ئەگەر ئەۋ خەتەرە خراپانەى بە دلت دادىت دوۋرت كردهۋە لە خۇت، ئەۋە ئەۋ
 شتانەى بە دوايدا دىن بۇ خۇى نامىنيت، بەلام ئەگەر ڤووت تىكرد ۋ ۋەرتگرت
 خەتەرەكە دەبىت بە فىكر، فىكرىش لە خزمەتى ئىراە دا دەبىت، ئىراە ۋ

(۱) صحيح: رواه مسلم (۱۳۲)، و ابو داود (۵۱۱۱)، و احمد فى ((المسند)) (۴۴۱/۲).

فيكرىش له خزمه تى ئەندامەكاندا دەبن، بەلام ئەگەر ئەو نەكرا پوودەكەنە دل تاكو به ههوا و ئاره زووات له خشتهى بهرن، ئەو هوش پوون و ئاشكرايه كه چاكردنى فيكر ئاسانتره له چاكردنى ئيراده، چاكردنى ئيرادهش ئاسانتره له چاكردنى كاروكردهوه، فرياكه وتنى كاروكردهوه ئاسانتره له بنپر كردنى داب و نهرىت.

چاكترين چاره سهرىش بۆ ئەو دهرده، ئەوهيه كه خۆت به شتيك سهرقال بكهى كه پهيوه ندى به تۆوه ههبيٽ، نەك خۆت به شتيك سهرقال بكهى پهيوه ندى به تۆوه نهبيٽ، چونكه بيركردنهوه له شتيك كه پهيوه ندى به تۆوه نيه دەرگای ههموو خراپه يه كت لى دهكاتوه.

هەر كه سيك بير له شتيك بكاتهوه پهيوه ندى به و نهبيٽ، ئەو كات ئەو شتهى پهيوه ندى بهويهوه ههيه له دهستى دهچيٽ، سهرقال دهبيٽ به شتيك كه سوودى بۆ ئەو نيه، بهرانبهر به شتيك كه سوودى بۆ ئەو ههيه.

كهوابوو: خهتەر و بيركردنهوه و ئيراده و هيمهت شياوترين شتن كه مرؤف خۆى سهرقال بكات به چاككردنيان، چونكه ئەوانه ئەگەر خراپ بوون له خوا دوورت دهخه نوه، ئەگەر باشيش بن له خوا نزىكت دهخه نوه، ئەو خوايهى كه كامه رانى و ئاسوودهى تۆ له نزيك بوونهوه و پهزامه ندى ئەو دايه، سهرگهردانى و خراپى تۆش له دووربوونهوه و توورپهيهي ئەو دايه.

ئاگادارىه: نهكهى بهيلى شهيتان خانوى خۆى له بيركردنهوه و ئيرادهت دروست بكات، چونكه ئەگەر پيڭاكت پيدا ئەو كارە بكات ئەو هه ندهلى دهكات، ئەوسا فرياكه وتنى زۆر ئاسته مه، ئەگەر ئەوهى بۆ پيڭ بكه ويٽ ئەوه به هه وهسى خۆى هه موو جوړه وه سوه سه و شتى خراپ دهخاته بيركردنهوه و خه يالت، بهر به ستيكت بۆ دروست دهكات بۆ گه يشتن به و بيركردنهوانهى سوود به خشن بۆت، ليژه شدا تاوانى خۆته كه يارمه تيت داوه بالاده ست بيٽ به سهر نه فستدا به وهى دەرگای دلت بۆ كردۆته وه، ئەگەر وابكهى نمونهى تۆو ئەو وهكو ئەو كابرايهى ئاشه وان وايه كه خهريكى هاپينى گه نى باش و پاكه، كه چى كه سيك له لاوه ديٽ -

فەردیک - خۆل و قشپل و خەلۆز و پۆخڵەواتی بە شانی خۆیدا داوہ داوا لە ئاشەوان دەکات بیکاتە ناو باراشەکە و بیہارپێت، جا لێردا ئەگەر ئاشەوانەکە ئەو کابرایەیی دەرکرد و نہیہیشت ئەو پۆخڵەواتە بکاتە ناو ئاشەکە یەوہ، ئەوہ ئاشەکە بەردەوام دەبێت لەسەر ھارپینی گەنمی بە سوود و پاک، بەلام ئەگەر ئاشەوانەکە پێگای بەو کابرایەدا ئەو پۆخڵەواتە بکاتە ناو ئاشەکە ی، ئەوہ بە ھۆی ئەو پۆخڵەواتەوہ ئەو گەنمە ی لە ناویشیەتی ھەر ھەموو پیس دەبێت و خەسار دەبێت.

چارە ی ئەم دەردە:

لە پووی زانستەوہ، ئەوہ یە کە بیرکردنەوہ و خەیاڵی خۆت سەرقال بکە ی بەو زانیارانە ی دەتگە یە نیتتە یە کتاپەرستی و خۆشەویستی خوا، خۆ سەرقال کردن بەو زانیارانە ی راستی مردن و ھەوآلەکانی تەرت تا بە ھەشت و دۆزەخ بۆ پۆشن دەکەنەوہ، خۆ سەرقال کردن بۆ بە دەست ھینانی زانیاری لەسەر ئەو کارە خراپانە ی مرقوف تووشی توپە یی خوا دەکەن و پێگای خۆ لێ پاراستنی.

لە پووی ئێرادەشەوہ، پێویستە خۆت بەو شتانە سەرقال بکە ی کە سوود پێدەگە یە نیت، واز لەو شتانە ش بێنی کە زیانت پێ دەگە یە نیت، دەبینین لەلای خواناسەکان ئومیدکردن بۆ خیانت و سەرقال کردنی دل و ھۆش پێیەوہ زۆر زیانی زیاترە بۆ دل لە خودی خیانتەکە خۆی، دەلێن: چونکە ئومیدکردنی خیانتە دلی پێ سەرقال دەبێ و ھەموو غەم و مەبەستی دەبێتە ئەو خیانتە، بۆ نمونە تۆ لە دنیا دا پادشایەک دەبینی ئەگەر ھێندێ لە دار و دەستەکانی دل و ھۆشیان سەرقال ببوو بەوہ ی کە چۆن خیانتەتی لێ بکەن، لەگەڵ ئەوہ شدا ئەو شتەیان لە دلی خۆیان حەشاردابوو خزمەتی پادشایان دەکرد و پێویستە کانیاں بۆ جیبە جێ دەکرد، جا ئەگەر ھاتوو پادشا بەو مەبەست و خیانتەکە ی ئەوانی زانی ئەوہ زۆر لێیان تووڕە دەبێت، بۆیە چی خراپە پێیان دەکات، چونکە ئەوانە لەلای پادشا زۆر خراپترن و قیزەوہنترن لەو کەسە ی تاوانێکی ئەنجامداوہ بەبێ ئەوہ ی لە پادشای بشاریتەوہ، لەبەر ئەوہ ی کەسە ی کەم لە بێ دەسلالتی خیانتەکە ی

ئەنجام نەداۋە، ئەگىنا دلى پىرە لە پادىشا، كەسى دوۋەمىش خىيانەتەكەى
ئەنجامداۋە، كەچى دلى پىي ناخۆشە، ۋەنەبىت سوور بىت لەسەر خىانەت و لە
دلى خۆشى ەشارى دا بىت، جا ئەۋەيان حال و عاقىبەتى زۆر چاكتەرە لە كەسى
يەكەم.

پوختەى قسان ئەۋەيە: دىل ەەرگىز چۆل نابىت لە خەتەرە و بىر كىرنەۋە، ئىنجا
ئەو بىر كىرنەۋەيە يان ەانى دەدات بۆ چاكسازى حالى دوا پۆزى، يان ئەو
بىر كىرنەۋەيە ەانى دەدات بۆ چاكسازى ژيانى دىيائى، يان ئەو بىر كىرنەۋەيە
توۋشى چەندىن ۋەسۋەسە و نىياز و شتى بى ەودەى دەكات.

پىشتىر باسما نكرد كە نەفسى مرۆفە ۋەكو ئاش وايە ەەرچى تىپھاۋىي دەيھارپىت،
ئەگەر گەنمى تىپھاۋىي دەيھارپىت، ئەگەر شوۋشە و بەرد و قشپىلى تىپھاۋىت
دەيھارپىت، جا خۋاى گەرە خاۋەن و بەپىۋەبەرى ئەو ئاشەيە - كە نەفسى مرۆفە
- مەلانىكە تىكى بۆ ئامادە كىردۈۋە شتى بە سوۋدى تىپىكات، نەفسىش دەيھارپىت،
شەيتاننىكىش شتى بى سوۋدى تىدەكات نەفسىش دەيھارپىت، جا ئەۋانەى
مەلانىكە دەيخاتە دلى مرۆفەۋە، ەاندانىەتى بۆ خىر و بە پاستدانانى پۆزى دوايى،
ئەۋەى شەيتاننىش دەيخاتە دلى مرۆفە، ەاندانىەتى بۆ خراپە و بە پاست دانەنانى
پۆزى دوايى.

فەرموو: بەرداغىڭ لە ئاوى ئيمان

(شقيق) ى كوپى (ابراهيم) دەفەرمووى: دەرگای تەوفىقى خوا لەسەر مەرۆڤ لە شەش شت داخراوھ:

۱. سەرقال بوونيان بە بەخششەکانى خوا و سوپاس نەکردنى.
۲. ھەزکردن لە زانست و زانسیارى و کار پێنەکردنى.
۳. پەلەکردنى بۆ گوناھ و دواخستنى تەوبە.
۴. فریوخواردن بە ھاوپیئەتى پیاوچاکان و چاویلنەکردن.
۵. پشت تێکردنى دنیا لەوان، کەچى ئەوان پووى تێدەکەن.
۶. پووتیکردنى دوا پوژ بۆيان، کەچى ئەوان پشتى تێدەکەن.

— ابن قىم دەفەرمووى — منیش دەلێم: ئەوانە بۆ وایان بەسەر ھاتووھ چونکە، ھەزکردن لە چاکە و ترسان لە خراپەیان لە دایا نى، یەقینیکی بى ھىزان ھەيە، چاوساغيان نى، بنچینەى ئەوانە بى نرخی نەفسە و گۆرپى شتى چاکەيە بە خراپە، ئەگەر وانەبایە و نەفسى نرخی ھەبایە، ئەوھ شتى چاکەى نەدەگۆرى بە خراپە.

کەوابوو: بنچینەى ھەموو خیر و چاکەيەك — دواى سەرفرازی خوا — لە بەرزى و پاکی و بەنرخی نەفسەوھ سەرھەلەدات، بنچینەى ھەموو خراپەيەكیش لە گەندەلێ و پیسى و بى نرخی نەفسەوھ سەرھەلەدات خواى گەورە دەفەرمووى:

﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّهَا ۝۱﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّهَا ﴿۱۰﴾ (الشمس: ۹—۱۰)، واتە:

بەپاستى ئەو کەسە سەرفرازە کە نەفسى پاک و پوخت کردووھ بە بەندایەتى خوا، ئەو کەسەش زەرەرمەند بوو کە نەفسى خۆى گەندەل و پیس و پۆخل کردووھ بەبى فەرمانى خوا.

بهائی: نه فسی پاک و به پٲز ته نها شتی به رز و چاک و سوپاسکراوی ده وٲت، به لام نه فسی پیس و بی نرخ پووده کاته شتی قٲزه ون وگه نده ل و پیس وه ک میٲش و مه گز که چٲن ته نها پووده که نه سه ر شتی پیس، نه فسی پاک و به پٲز به سته م و فاحیشه و دزی و خیانه ت پازی نابٲت، چونکه زٲر له وه به رزتر و به نرختره که پیٲی پازی بیٲت، به لام نه فسی بی نرخ و پیس و گه نده ل به پیچه وانه ی نه ویه .

پوخته ی قسان: هر نه فسیک مه یلی بٲ نه و کارانه ده چٲت که له گه ل خٲیدا ده سازئ، نه وه مانای نه و ثایه ته یه که خوای گه وره ده فهرموئ: ﴿كُلُّ يَعْمَلْ عَلَىٰ شَاكِرَةٍ﴾ (الاسراء: ۸۴)، واته: هر که سه و کارٲک نه نجام ده دات که له گه ل خٲیدا بسازئ.

هه موو مرٲٲیک له سه ر نه و پٲباز و مه زه ب و داب و نه رٲته یه که خووی پیوه گرتووه، مرٲٲی خراب کارٲک نه نجامده دات که له گه ل خٲی بگونجئ، له بری سوپاس کردنی خوا له سه ر به خششه کانی بی فهرمانی ده کات، مرٲٲی ئیمانداریش کارٲک نه نجامده دات که له گه ل خٲیدا بگونجئ، بٲیه شوکرانه بٲٲری خوا ده کات له سه ر نیعمه ته کانی و خٲشی ده وئ و شه رمی لٲ ده کات و هه ست به چاودٲری ده کات و به شکٲ و گه وره ی داده نیٲت.

نه گه ر که سیک نه فسی خٲی نه ناسٲت، چٲن دروست کاره که ی ده ناسٲت؟ — به ووردی بروانه نه و نمونه جوانه - خوای گه وره له سینگتدا خانویه کی دروستکردوه که دلّه، له ناو نه و خانووه ش کورسیه کی بٲ سازاندووه، نه و کورسیه ش خواناسی و خٲشه ویستی و یه کتاپه رستی خوا له سه ری جٲگیر ده بیٲت و داده نیشتٲت، کورسیه که ش به په پٲیه ک داپٲشراوه که په زامه ندی خوایه، له ته نیشتی لای پاست و چه پیش فهرمانه کانی خوا پیزکراوه، نه و خانووه ش به باخچه یه که ده وردراوه، جا خوای گه وره بارانی ووته کانی خٲی به سه ردا ده بارٲٲٲت، نه وکات چه ندین جٲر گول و گولزار و دره ختی به به ری لٲ ده پوٲت له به ندایه تی و (الله اکبر) کردن و ته سبیحات و سوپاسگوزاری و به پاک پاگرتنی خوا، له ناوه پاستی

باخچەكەش درەختىكى خواناسى بۆ دەپوئىنى، ئەو درەختە: ﴿تَوَخَّ أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا﴾ (ابراھىم: ٢٥)، واتە: ئەو درەختەى ھەموو كاتىك بەروبوومى خۆى دەبەخشىت بەويستى پەرۋەردگارى، لە خۆشەويستى و گەپانەو ە و لە خواترسان و دىل ئارامى و ئاسوودەيى.

ئەو درەختەش بە بىرکردنەو ە لە قورئان و تىگەيشتنى و كارپىكردى ئاودەدرىت، لەو مالىەدا چرايەك ھەلئاسراو ە كە بە پووناكى خواناسى و ئيمان و يەكتاپەرستى دەدرەوشىتەو ە، دىوارىكىشى بۆ باخچەكە كردو ە، تاكو بىپارپىزىت لە ھەموو بەلايەكى خراب، مەلانىكەتىشى ەك چاودىر بۆ ئامادەكردو ە كە دەپپارپىزىن لە كاتى خەوى يان بەخەبەرى.

كاتىك خاوەنى ئەو خانو ە دەزانىت دانىشتوانى زۆر چاك لە ناو مالىەكەى دان، بۆيە بەردەوام ھەموو غەمى ئەو ە دەبىت خانو ەكەى پوختە بكات، تاكو دانىشتوانى ناو مالىەكەى پازى بن، ھەر كاتىكىش ھەست بە نالەباريەك بكات لە خانو ەكەى ئەو ە زۆر بە پەلە ھەلئەدات چاكى بكات، بەراستى دانىشتوانى ناو ئەو خانو ە دانىشت گەلى باشن، بە راستى ئەو خانو ەش خانو ەيەكى باشە.

چەند جىاوازى ھەيە لە نىوان ئەو خانو ە و خانو ەيەك كە كاۋل بوو ە و بۆتە شوئىنى مېش و مەگەز و پىسى و پۆخلەوات، ھەر كەسىك بىيەوئ دەس بە ئاو بگەيەنىت دەچىتە ئەوئ، چونكە دەبىنئ كاۋل ە كەسى تىا نى ە دىۋارى نى ە و شوئىنى پىسايى ە تاريك ە بۆنى بۆگەنى لىدى ە ھەمو ى تىك چو ە و پرىەتى لە پىسى و پۆخلى ە كەس پىى ھۆگر نابىت، كەسىش ناچىتە ئەوئ تەنھا مېش و مەگەز و ئەو ەى پىى راھاتو ە، جا شەيتان لە ناو ئەو خانو ە لەسەر كورسىيەكەى دانىشتو ە، كورسىيەكەش بە پەرۆيەك داپۆشراو ە كە نەفامى ە، لەلای پاست و چەپىدا ئارەزووات پىزكراو ە، لە ناو خانو ەكە باخچەيەك ھەيە پرىەتى لە زەلىلى و سەرگەردانى و پوكردنە دنيا و دىل پىئو ەبەند بوون و واژەينان لە دوا پۆز، ئەو باخچەيە بارانى نەفامى و ئارەزووات و شىرك و بىدعە بە سەرىدا دەبارىت، كە

هەموو جۆره دېك و دار و گوزالکىکى تيا دەپوئىت، بەرووبومەکەى گوناھ و سەرپېچى و ملکه چ نه کردن و قەشمەریات و گالته و گەپ و وتنى شیعری دلداریه، له ناوه راستى باخچه کهش درهختى خوا نه ناسى و پشت کردنه خوا رواوه، هەموو کاتیک بەرووبومى خۆیده دا له فیسق و گوناھ و گالته و یارى و قەشمەرى و پۆیشتن له گەل مەصلەحت و شوینکە وتنى ئارەزووات و غەم و خەفەت و دل تەنگى و ئیش و ئازار و دلە پاوکى، ئاوى ئەو درەختەش شوینکە وتنى هەوا و ئارەزووات و مەغرورى و ئومیدببون بە دنیا یە.

بەلى: خواى گەورە دروستکاری هەر دوو خانووەکە یە که دلە، جا هەر که سیك دللى وەك ئەو خانووە پاکی یە که مجار باسماں کرد پابگریت ئەو لە دنیا و قیامت سەرفراز دەبیت، هەر که سیکیش دللى وەك ئەو خانووە پیسەى دووهم پابگریت، ئەو لە دنیا و قیامت شەرمەزار و سەرگەردان دەبیت.

ويىستىگەي ئيمان

پرسىيار لە (سهل التستري)ى كرا ووتيان: پياوى وا ھەيە پۆڭى يەك جەم دەخوات؟ ھەرمووى: ئەمە خواردنى (الصديقين) راستگويانە، پىيان ووت: ئەي ئەگەر دوو جەم بخوات؟ ھەرمووى: ئەمەش خواردنى ئيماندارانە، پىيان ووت: ئەي ئەگەر سى جەم بخوات؟ ھەرمووى: بە مالە ۋەيان بلىن با ئاخوپكى بۆ بسازىنن.

(الأسود)ى كوپى (سالم) دەھەرمووى: دوو پىكات نوپىكەم زۆر لەلام خۆشەويستىرە لە بەھەشت ۋە ئەۋەي لە ناويشىدا ھەيە.

پىيان ووت: قوربان ئەمە ھەلەيە، ئەۋىش لە ۋەلامدا دەيھەرمووى: با بۆتان پون بىكەمەۋە، بەھەشت بۆ پازى بوونى نەفسى خۆمە، بەلام دوو پىكات نوپىكە بۆ پازى بوونى پەرۋەردىگارمە، كەۋابو، پەزىمەندى پەرۋەردىگارم لا خۆشەويستىرە لە پەزىمەندى نەفسى خۆم.

— مەۋفى خواناس لە زەۋيدا ۋەكو گولى پىچانەي بەھەشت وايە، كە مەۋفى مۇسلمان بۆنى دەكات تامەزىۋى بەھەشت دەبىت.

دلى مەۋفىك كە خاى خۆشبوپت لە نىۋان شىك ۋ جوانى خوا ۋەستاۋە، ھەر كاتىك وردىبىتەۋە لە گەۋرەيى خوا شىكۋارى خوا لە دلىدا دەدرەۋشىتەۋە، ھەر كاتىكىش وردىبىتەۋە لە جوانى خوا تامەزىۋى دەبىت.

به لایه کی نادیار که تۆ نازانی؟

یه کیك له به لا نادیاره کان ئه وه یه که مروف له نیعمه تی خوا دایه و خوا نیعمه تی به سهردا پڑاندوو، که چی ئه و مروفه به نه زانی خوی ده یه ویت له ژیر ئه م نیعمه ته ده رچیت واده زانیته له وه ی چاکتر چه نگ ده که ویت، به لام په روه ردگاری به نه فامی و نه زانی ئه و ناکات و به په حمه تی خوی له ژیر نیعمه تی خویدا ده به یلته وه، تا کو ئه و کاته ی به ته وای بیزاری و نا په زایی خوی ده رده بریت، ئه و کات خوی گه وره نیعمه ته که ی لی ده گریتته وه و ئه و شته ی پی دعات که داوی کرپوو، به لام کاتیك مروفه که ده گات به وه ی خوی داوی کردوو، ده بینیت جیاوازیه کی زور مه یه له نیوان ئه وه ی پیشوو و ئه وه ی ئه و داوی کردوو، ئینجا دل ته نگ ده بیت و په شیمان ده بیتته وه داوا ده کات دیسان بگه ریتته وه سهر ئه وه ی پیشتر.

که و ابو: هیچ شتیك وه کو ئه وه خراب نیه که مروف بیزار بیت و بی تاقه ت بیت له نیعمه تی خوا، چونکه ئه و مروفه ئه و نیعمه ته ی به سهریدا پڑاوه به نیعمه تی خوی نازانیته، سوپاسی خواشی له سهر ناکات و دلخوش نابیت پی، به لکو لی بیزاره و گله یی لی هیه و به گرفتگی ده زانیته، زۆربه ی خه لکی دژی هیتدی نیعمه تی خانه که پی به خشیوون، چونکه هه ست ناکه ن ئه وه نیعمه تی خوا به به لکو واده زانن ئه وه به لایه - بۆیه به نه فامی و نه زانی خویان تی ده کۆشن بۆ ئه وه ی له خویانی لاهه رن.

چه ند که س که نیعمه تی خوی به سهردا پڑاوه، که چی ئه و به نه زانی خوی هه ولیداوه له خوی لابیات خوی گه وره ده فه رموی: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ (الأنفال: ۵۳)، واته: خودا هه ر نیعمه تیکی به هه ر گه ل و نه ته وه یه که به خشیبیت لییان ناسینیتته وه و لییان ناگوریت، تا خویان

بە خراپەى خۆيانەو ە ئو نىعمەتە لەسەر خۆيان لانەبەن و ياخود نە يگۆرن.

خوای گەورە دەفەر مووی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ﴾
(الرعد: ١١)، واتە: بێگومان خوای گەورە لە هێچ گەلێک ناگۆڕێت، تا ئەوان لە
نەفسى خۆيان نەگۆڕن.

هێچ دووژمنێک سەرسەختتر نە بۆ دژایەتى کردنى نىعمەتى خوا لە نەفسى
مرۆف، نەفسى مرۆف لە گەل دووژمنە کەیدا پشتیوانە، کە دووژمنە کەى ئاگر لە
نىعمەتە کە بەردەدا نەفسیش بۆى خۆش دەکات، یە کە مجار پێگای بە دووژمن داو ە
ئاگرى تێبەربدا پاشان یارمەتى دەدات، جا کاتێک ئاگرە کە خۆش بوو هاواری
ئاگرکوژینەو ە دەکات و گلەیی لە (قدر) دەکات.

به چ سیفه تیک خودا دهناسی

هیندی له خه لکی خوا به به خشنده و فزل و چاکه دهناسن، هیندیکیش خوا به لیخوشبوون و ئارامی و لیبوردهیی دهناسن، هیندیکیش خوا به سزا و تۆله سندنه وه دهناسن، هیندیکیش خوا به زانست و حیکمت دهناسن، هیندیکیش خوا به عزیزهت و (کبریاء) دهناسن، هیندیکیش خوا به په حمت و چاکه دهناسن، هیندیکیش خوا به دهسه لات و مولک دهناسن، هیندیکیش خوا به وه لامدانه وهی نزاو به هانا هاتن و دابین کردنی پیویسته کانی دهناسن.

له هه مووان فراوانتر ئه وه یه که خوا له قورئانه وه بناسی، چونکه له پښگای قورئانه وه په روه ردگار تیک دهناسیت که خاوه نی هه موو سیفات تیکی به رز و بلند و که ماله، دووره له هه موو پینچونیک، دووره له هه موو که م و کورتیه ک، خاوه نی هه موو ناو و سیفات تیکی چاک و کامله، چی بویت ئه نجامی دهدات، له سه رووی هه موو شتیکه و له گه ل هه موو شتیکه، به دهسه لات به سه ره موو شتیکدا، هه لسوپینه ری هه موو شتیکه، فرمان دهدات و قه دهغه دهکات بی که م و کوپیه، به شکۆتره له هه موو شتیک، له هه موو شتیک جوانتره، له هه موو که سیك به په حمتره، له هه موو که سیك به دهسه لاتره، له هه موو که سیك که کیم تره.

که وابوو: قورئان نازل بووه تا کو به نده کان خوی پی بناسن و به پښگای قورئانه وه بگه ن به ناسینی خوا.

فراوانترين جوړى خواناسى

فراوانترينى جوړه كانى خواناسى، ناسينى خوايه به سيفه تى (الجمال) جوانى، هر كه سه و خوا به سيفه تيك دهناسيت، به لام چاكترينيان نه وه په خوا به شكودارى و بى كه م و كوپى بناسيت، جا جوانى خواى گه وړه ويټه نيه، گريمان نه گه هر هه موو خه لگى له سهر ويټه نيه جوانترين كه س بن، جا جوانى دهره وه و ژوړه وه يان به راوورد بكه له گه ل جوانى په روه ردگار، نه وه جوانيه كه يان زور كه متره له پووناكى چرايه كى بى هيژ به رانبر پووناكى خورى پرشنگدار، هر نه وه به سه بى جوانى خواى گه وړه كه هر هه موو شته جوانه كانى دنيا و قيامه ت دروستكراوى نه وه، نهى ده بىټ جوانى نه وه چوڼ بىټ كه نه وانهى دروست كړدوه؟! نه وه به سه بى جوانى خواى گه وړه كه خاوه نى هه موو عيزه تيكه، خاوه نى هه موو ده سه لاتيكه، خاوه نى هه موو به خشنده يه كه، خاوه نى هه موو زانستيكه، خاوه نى هه موو فه زليكه.

يه كيك له ناوه جوانه كانى خواى گه وړه (الجميل) ه له هه ديسى (صحيح) دا هاتوه پيغه مبر عليه السلام ده فرموئ: ((إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ))^(١). واته: خواى گه وړه جوانه و جوان و پاكيشى خوش ده ويټ.

جوانى خواى گه وړه چوار پلهى هه يه:

١. جمال الذات: جوانى زاتى خوا.
٢. جمال الصفات: جوانى سيفاته كاتى خوا.
٣. جمال الأفعال: جوانى كاره كانى خوا.
٤. جمال الأسماء: جوانى ناوه كانى خوا.

(١) صحيح: رواه مسلم (١٩)، ابو داود (٣٠٩١)، والترمذى (١٩٩٩)، و احمد فى ((المسند)) (٤٢٧/٣٨٥).

ناوھەكانى خۇاى گەورە ھەر ھەمووى جوانن، سىفاتەكانى ھەر ھەمووى كامىل و
بىئ كەم و كوپىن، كارەكانى ھەر ھەمووى بە ھىكمەت و چاكە و دادپەرۋەرەنە و بە
پەھمەتە، بەلام جوانى زاتى خۇاى گەورە، جگە لە خۇى كەسى تر نەيگە يىشتۇتتى و
نايزاننىت، كەسىش لە دروستكارۋەكانى ھىچى ئى نازانن، جگە لە و پىئاسانە نەيىت
كە خۇا بە و كەسانەى ئاشنا كىردۈۋە كە پىزى ئى ناون، ئەگىنا جوانى زاتى خۇاى
گەورە پارپىزراۋە لە خەلگى و نادىارە و پۇشراۋە.

(ابن عباس) دەفەرەمووى: زاتى خۇاى گەورە پۇشراۋە بە سىفاتى خۇا،
سىفاتەكانى خۇاش پۇشراۋە بە كارەكانى، كەوابو گومانن چىيە بەزانبەر جوانىيەك
كە پۇشراۋە بە ۋەسفى كامىل و بىئ كەم و كوپى، پۇشراۋە بە سىفاتى گەورەيى و
شكۇدارى.

لە و مانايەۋە مەۋف لە ھىندى ماناي جوانى زاتى خۇا دەگات، چونكە مەۋف بە
پىگاي ناسىنى كارەكانى خۇا سىفاتەكانى خۇا دەناسىت، لە پىگاي ناسىنى
سىفاتەكانى خۇاش زاتى خۇا دەناسىت، جا ھەر كاتىك جوانى كارەكانى خۇاى
بەدى كىرد، جوانى سىفاتەكانى خۇاى بۇ پوون دەيىتەۋە، لە جوانى
سىفاتەكانىيەۋە جوانى زاتى خۇاى بۇ پوون دەيىتەۋە، لىرەدا پوون دەيىتەۋە كە
خۇاى گەورە خاۋەنى ھەموو سوپاس و ستايشىكە كەس لە دروستكارۋەكانى
ناتوانن بە پىئ شىاۋ ستايشى بىكەن بە و شىۋەى خۇى ستايشى خۇى كىردۈۋە،
بەراستى خۇاى گەورە پىۋىستە پىرستىئ لەبەر زاتى، خۇشبويسىرىئ لەبەر زاتى،
سوپاس بىكرىئ لەبەر زاتى، بىگومان خۇاى گەورە خۇدى خۇى خۇشەۋىت،
ستايشى خۇى دەكا، سوپاسى خۇى دەكا.

خۇشەۋىستى خۇى بۇ خۇى، سوپاسى خۇى بۇ خۇى، ستايشى خۇى بۇ خۇى،
تەۋھىدى خۇى بۇ خۇى، ئەۋە راستەقىنەى سوپاس و ستايش و خۇشەۋىستى و
تەۋھىدە، خۇاى گەورە ستايشى خۇى دەكات ھەر ۋەكو بەندەكانى ستايشى
دەكەن، خۇاى گەورە ھەرۋەك چۇن زاتى خۇى خۇش دەۋىت سىفات و

کاره کانیشی خۆشه ویت. هه موو کاره کانێ خۆای گه و ره چاک و سوپاسکراون، کاره کانێ ههچ ناپه سندیه کیان تیا نیه، ههچ شتێک نیه له بهر خۆدی خۆی خۆش بویسترێ، سوپاس بکری له بهر خۆدی خۆی جگه له خۆدا نه بیئت.

هه ر شتێکی ش خۆشبویسترێ جگه له خوا، نه گه ر خۆشه ویستیه که ی له بهر خوا بوو و له بۆ خوا بوو، نه وه خۆشه ویستیه کی دروسته و چاکه، به لام نه گه ر وانه بوو نه وه خۆشه ویستیه کی پوچه له، نه مه ش ته نها شیاوی خوایه.

ئا نه مه (الالهیه) ی راسته قینه یه، چونکه په رستراوی راسته قینه، نه وه یه که له بهر زاتی خۆشبویسترێ و سوپاسی بکری، نه گه ر بیتوو چاکه و نیعمه ت و ئارامی و لیبوردن و لیخۆشبوون و په حمه تیشی له گه ل بیت ده بیت چۆن بیت؟

که وابوو: له سه ر مرۆف پیویسته بزانیئت ههچ په رستراویکی به حه ق نیه جگه له "الله" خۆشی بویت و سوپاسی بکات له بهر بێ که م و کوپی، پیویسته نه وه ش بزانیئت ههچ چاکه کاریکی راسته قینه نیه که هه موو نیعمه تیکی ده روونی و جه ستیه ت پی بدات جگه له "الله" جا بۆیه پیویسته له سه ر نه و چاکه و نیعمه تانه ش خۆشی بویت، له سه ر نه وانه سوپاس بکریئت، له هه موو پڕویه که وه خۆش بویسترێ، هه ر وه ک چۆن خۆای گه و ره ههچ وینه یه ک نیه له و بجیئت، به هه مان شیوه ش نابیت خۆشه ویستی خوا به خۆشه ویستی که س بجیئت واته: نابیت که سی وه ک خوا خۆش بویت، چونکه هه ر خۆشه ویستیه ک ملکه چی له گه لدا بیت نه وه به ندایه تیه، نه و به ندایه تیه ی که هه موو مرۆفه کان بۆ نه و به ندایه تیه دروستکراون، به ندایه تی بریتیه له خۆشه ویستی و زه لیلی، خۆشویستنی به م جو ره ته نها بۆ خوا ده بیت، نابیت مرۆف ههچ که سیکی تری به م جو ره خۆشبویت، نه گه ر وای کرد ده کات هاویه شی بۆ خوا بپیارداوه، هه ر که سیکی ش هاویه ش بۆ خا و بپیاربدات نه وه خوا هه رگیز لێی خۆش نابیت و کاره کانیشی پوچه ل ده کاته وه نه گه ر ته وه به نه کات.

شوكراڭە بۇيرى دەيىت دوو خالى تىادا كۆيىتەو:

✓ باسكردنى چاكەكانى و سيفاتە كاملەكانى.

✓ لەسەر ئەو نىعەمەتەى خوا پىداوہ خواى خۇش بويت.

كەواتە: ئەگەر كەسيك باسى چاكەى كەسيكى تر بكات، بەلام خۇشى نەويت
ناكات سوپاسگوزارە، ھەر كەسيكىش كەسيكى تىرى خۇش بويت، بەلام باسى
چاكەكانى نەكات ئەويش ناكات سوپاسگوزارە، تاكو ئەو دوو خالەى باسماڭ كىرد
تىا كۆنەيىتەوہ پىي ناگوتى سوپاسگوزار.

سوپاسكردنى مەرۇف بۆ خوا بە ئىزن و ويىستى خوايە، چونكە ھەر خودايە
سوپاسگوزار دەكات بە سوپاسكار، مەرۇف دەكات بە موسلمان، مەرۇف دەكات بە
نويۇزكەر، مەرۇف دەكات بە تەويەكار، ھەر لەويەوہيە سەرەتاي نىعمەت و كۆتاي، ھەر
لەويەوہيە سەرەتاي سوپاس و كۆتايشى، ھەر خودايە تەويە بۆ بەندەكەى فەراھەم
دېنىت، زۆريشى پىي خۇشە، ئەمەش لە فەزل و بەخشندەيى خۇيەتى، بەندايەتى بۆ
بەندەكەى فەراھەم دېنىت و يارمەتى لەسەر دەدات، پاشان پاداشتىشى لەسەر
دەداتەوہ، ئەمەش لە فەزل و بەخشندەى خۇيەتى، خواى گەورە لە ھەموو
پروويەكەوہ دەولەمەندە و پىويىستى بە كەس نىيە، جگە لە خوا ھەموو كەس ھەزارن
و پىويىستيان بە خوايە لە ھەموو پروويەكەوہ، بەندە ھەزارە و پىويىستى بە خوايە لە
ھەموو بواريكدا، جا ئەوہى بە خواوہ نىيە ئەوہ ھەر نىيە، ئەوہى بۆ خوا نىيە سوودى
نىيە.

روونکردنه وهی حه دیسه کان:

پێغه مبه‌ر ﷺ که ده‌فه‌رمووی: ((إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ))^(۱).

مه‌به‌ست له‌م حه‌دیه‌ جوانی جل و به‌رگه وه‌ک له به‌شی پێشه‌وه‌ی ئه‌م حه‌دیه‌ ئاماژه‌ی پێک‌ردوه‌^(۲)، جوانی هه‌موو شتیکیش ده‌گرێته‌وه هه‌ر وه‌ک پێغه مبه‌ر ﷺ له حه‌دیه‌سیکی تر دا ده‌فه‌رمووی: ((إِنَّ اللَّهَ نَظِيفٌ يُحِبُّ النَّظَافَةَ))^(۳)، واته: خوای گه‌وره پاکه و خه‌زیش له پاک‌ی نه‌کات.

له حه‌دیه‌سیکی تری (صحیح) دا ده‌فه‌رمووی: ((إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا))^(۴)، واته: خوای گه‌وره پاکه و نه‌و شته‌ش وه‌رده‌گرێ که پاک بێت.

له (السّنن) دا هاتوه پێغه مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووی: ((إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ أَنْ يَرَى أَثَرَ نِعْمَتِهِ عَلَى عَبْدِهِ))^(۵)، واته: خوای گه‌وره خه‌ز ده‌کات شوینه‌واری نیه‌مه‌ت و به‌خششی خۆی له‌سه‌ر به‌نده‌که‌یدا ببینیت.

(أَبَى الْأَحْوَصِ الْجَشْمِي) ده‌فه‌رمووی: پێغه مبه‌ر ﷺ منی بینی جلیکی شپرم له‌به‌ر دابوو پیتی فه‌رمووم: ئایا سه‌روه‌ت و سامانت هه‌یه؟ منیش گوتم: به‌لێ هه‌مه، نه‌ویش فه‌رمووی: چ جوّره مایکت هه‌یه؟ منیش گووتم: له هه‌موو جوّره مه‌ر و مالات و حوشتی‌کم هه‌یه، جا پێغه مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: (ده‌ی که‌دابوو وابکه با خوای گه‌وره نیه‌مه‌ت و به‌خششه‌کانی له‌سه‌رتدا ببینیت)^(۶).

-
- (۱) صحیح: روه مسلم (۱۹)، ابو داود (۳۰۹۱)، و الترمذی (۱۹۹۹)، و احمد فی ((المسند)) (۳۸۵/۱ و ۴۲۷).
 (۲) درێژه‌ی حه‌دیه‌که به‌م شیوه‌یه: ((لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبَرٍ)). قَالَ رَجُلٌ إِنَّ الرَّجُلَ يُحِبُّ أَنْ يَكُونَ تَوْبُهُ حَسَنًا وَتَعْلَهُ حَسَنَةً. قَالَ «إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ الْكِبَرُ بَطَرُ الْحَقِّ وَغَمَطُ النَّاسِ».
 (۳) روه الترمذی (۲۸۰۰)، و فی سننه خالد بن الیاس او ایاس، و هو متروک الحدیث کما قال الحافظ فی ((التقریب)) و له شواهد عند الطبرانی فی ((الاوسط)) من حدیث سعد بن ابی وقاص، ذکره السیوطی فی ((الجامع الصغیر)) قال المناوی فی الفیض قال الهیثمی ورجاله رجال الصحیح.
 (۴) صحیح: روه مسلم (۱۰۱۵)، و الترمذی (۲۹۹۲)، و الدارمی (۲۷۲۰).
 (۵) استاده حسن: روه الترمذی (۲۸۲۰).
 (۶) استاده صحیح: روه النسائی (۱۹۶/۸)، و احمد فی ((المسند)) (۴۷۳/۳).

خوای گەورە پىي خۆشە شوپنەوارى بەخششى خۆى لەسەر بەندەکانیدا ببینیت، پىي خۆشە جوانى لەسەر بەندەکانیدا ببینیت، پىي خۆشە جوانى دل و دەروونیش بە دەربېښى شوکرانە بژىرى لەسەر بەندەکانى بەدى بکات، دەبینین خوای گەورە چونکە جوانى پىي خۆشە بۆيە پۆشاکى بۆ مړۆفەراهم هیناوه تاكو پواله‌تى خۆيانى پىي جوان بکەن و پرازيننه‌وه، ته‌قوا و خواناسيشى بۆ فەراهم هیناون تاكو دل و دەروونى خۆيانى پىي پرازيننه‌وه و جوان بکەن دەفەرمووى:

﴿يَبْنَىْ اٰدَمَ قَدْ اٰزَلْنَا عَلَیْکُمْ لِیَاسًا یُّوْرِیْ سَوَءَ تَکُمُ وَرِیْشًا وَلِیَاسُ الْقَوٰی ذٰلِکَ خَیْرٌ﴾ (الأعراف: ۲۶)، واتە: ئەى نەوێ نادەم، بێگومان ئێمە پۆشاکى لە بارمان بۆ ئێو فەراهم هیناوه، تاكو عەرەرتەتانی پىي داپۆشن، ھەرۋھا پۆشاکى خواناسيشمان بۆ فەراهم هیناون تاكو - دل و دەروونتان - پىي پرازيننه‌وه، بێگومان پۆشاکى خواناسى چاکتر و بە فەرتەرە.

لەبارەى بەهەشتیەکانەو دەفەرمووى: ﴿وَلَقَهُمْ نَصْرٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَسُرُرٌ ۭ ۙ وَجَزَلُهُمْ مِّمَّا صَبَرُوا۟ جَنَّةٌ وَحَرِیْرٌ﴾ (الأنسان: ۱۱-۱۲)، واتە: خوای گەورە پوگەشى و شادمانى پێبەخشین، لە پاداشتى خۆگرى و ئارامگريان بەهەشت و ئاوريشمى پێبەخشین.

لێرەدا خوای گەورە پووخساریانى شادمان کردووه، دل و دەروونیشیانى کامەران کردووه، لاشەشیانى بە ھەریر پازاندۆتەو، خوای گەورە چۆن جوانى خۆشدەوێت لە قسە و کاروکرده‌وه و پۆشاک و شیوہدا، بە ھەمان شیوہش رقی لە پىسى و گەندەلى دەبێتەو لە قسە و کاروکرده‌وه و پۆشاک و شیوہدا.

لەم بابەتەدا دوو چين له خەلگى بە ھەلە داچوونە:

بەشى يەكەم: ئەوانەن كە دەلێن: ھەر شتێك خوا دروستى كردبێت ئەو جوانە، خوای گەورەش ھەموو دروستكراوھەكانى خۆى خۆش دەوێت، كەوابوو: ئێمەش ھەموو ئەو شتانەمان خۆش دەوێت كە خوا دروستى كردووه و پەقمان لەھىچ شتێك و كەسێك نابێتەو، بەلگەش بەم ئایەتانە دیننەو: ﴿الَّذِیْ اَحْسَنَ كُلَّ شَیْءٍ خَلَقَهُ﴾

(السجده: ٧)، واتہ: خوی گہورہ ہموو شتیکی بہ چاکی و پیکوپیکی بہ دی
ہیناوه.

ئو و ئایہ تہ ش: ﴿صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتَقَنَ كُلُّ شَيْءٍ﴾ (النمل: ٨٨)، واتہ: ئو وانہ
دہ ستردی ئو خواہیہ کہ ہموو شتیکی بہ و پیری پیکوپیکی دروستکردوہ.

ئو و ئایہ تہ ش: ﴿مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَوُّتٍ﴾ (الملك: ٣)، واتہ: لہ نیو
بہ دیہینراوہ کانی خوی میہرہ بان ہیچ ناریکیہک بہ دی ناکریت.

خواناسی راستہ قینہ لہ لای ئو وان ئو کہ سہیہ کہ ہموو شتیکی بہ چاک و جوان
بزانت، ہیچ شتیکی بہ خراب و گندہ ل نہ زانت، ئا ئو وانہ غیرہت لہ پیناوی خوا لہ
دلایندا نہ ماوہ، پق لیبونوہ لہ پیناوی خوا و دزایہ تی کردن لہ پیناوی خوا و
قہ دہ غہ کردنی خرابہ لہ پیناوی خوا و کوشتار لہ پیناوی خوا و جی بہ جی کردنی
سنوورہ کانی خوا لہ دلایندا نہ ماوہ.

بہ شی دووہم: ئو وانہ کہ دہ لین: خوی گہورہ زہمی جوانی شیوہ و قیافہ و
بالا و پیکی مروئی کردوہ ئو و ہتا لہ بارہی مونافقہ کانوہ دہ فہرمووی: ﴿وَإِذَا
رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ﴾ (المنافقون: ٤)، واتہ: کاتیکی جہستہ یان دہ بیینی
سہ رنجت پادہ کیشت.

ہہ روہ مادہ فہرمووی: ﴿وَكَذَٰلِكَ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنًا وَرِءً يَّا﴾
(مریم: ٧٤)، واتہ: چہ ندین قہومی نالہ بارمان پیش ئو وان لہ ناو بردوہ کہ مال و
سامانیان لہ وان زیاتر بوہ سیما و قیافہ شیان لہ وان پیکو پیکتر بوہ.

لہ (صحیح المسلم) یشدا ہاتووہ پیغہ مبرک ﷺ دہ فہرمووی: ((ان الله لا ينظر الى
صوركم و أموالکم و انما ينظر الى قلوبکم و أعمالکم))^(١)، واتہ: خوی گہورہ سہیری
وینہ تان و مالتان ناکات، بہ لکو سہیری دل و کارو کردوہ کانتان دہ کات.

ئەم دوو بەشە كاميان بۇچوونە كانيان راستە :

لەم پوۋەدە گوتراۋە جوانى قىيافەت و پۆشاك و شىۋە سى جۇرى ھەيە :
 ۱. بەشىكىيان چاك و سوپاسكراۋە، ئەۋىش ئەۋەيە جوانىيەكەى بۇ خىۋايىت،
 يارمەتى بدات لەسەر بەندايەتى و گويزايەلى و ۋەلامدانەۋەى خوا، ھەر ۋەك
 پىغەمبەر ﷺ لە كاتى ھاتنى (ۋەد) بۇ خىزمەت جەنابى خۇى دەپازاندەۋە، ئەۋەش
 ۋىنەى پۇشىنى كەل و پەلى جەنگە و بۇ جىھاد و پۇشىنى ھەرىر و خۇەلگىشانە
 لە جەنگ، ئەمەيان سوپاسكراۋە و دروستە ئەگەر لەبەر بەرز كردنەۋەى ۋوشەى
 "اللھ" بىت و بۇ سەرخستنى دىن و دژايەتى كردنى دوۋژمن بىت.

۲. بەشىكىيان خراب و زەم لى كراۋە، ئەۋىش ئەۋەيە جوانىيەكەى بەكاربىيىت بۇ
 مەبەستى دنيا و ناۋدارى و خۇەلگىشان و گەيشتن بە ئارەزۋات، جا دەيىنن
 زۆربەى خەلگى لە جوانى تەنھا ئەمەيان مەبەستە.

۳. بەشىكىيان نە سوپاسكراۋە و نە زەم لى كراۋە، ئەۋىش ئەۋەيە لەم دوۋانەى
 باسمان كرد لە ھىچيان نىە.

مەبەست ئەۋەيە : ئەۋ ھەدىسە دوو بىچىنەى گىرنگى لە خۇ گىرتوۋە :

يەكەميان : ناسىنى خۋايە.

دوۋەميان : پەۋشت جوانى يە.

خۋاى گەۋرە پىي خۇشە بەندەكەى زمانى پىرايىيىتەۋە بە پاستگۋىي، دلى
 پىرايىيىتەۋە بە ئىخلاص و خۇشەۋىستى و گەپانەۋە و تەۋەكۈل، ئەندامەكانى
 پىرايىيىتەۋە بە بەندايەتى، لاشەى پىرايىيىتەۋە بەۋ پۇشاكەانەى كە خۋا پىي
 بەخشيۋە، خۇى پاك بكاۋەۋە لەپىسى و بىدەست نويژى و گەندەلى ۋەمۋى پىس و
 سوۋنەت و نىنۇك كردن.

پۇختەى قسان ئەۋەيە : خۋا بىناسىت بە سىفائە جوانەكانى، خۇشى بەخۋا
 بىناسىنى بە كارۋگۇفتار و پەۋشتى جوان، خۋا بە جوانى بىناسىت كە سىفەتى

خوایه، به جوانیش بیپه رستی که دین و شهرعی خوایه، به لئی: ئەم هه دیسه ئەو
دوو بنچینه ی له خۆ گرتووه:

✓ خواناسینی به جوانی.

✓ جوانکردنی خوو په وشتی.

بەختە وەرى لە پاستگۆيى داىە

هېچ شتەك وەك پاستگۆيى عەزىمەت سوودى بۆ مەۋە نىە خەۋى گەورە دەفەرمەۋى: ﴿فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ (مەھمەد: ۲۱)، واتە: كە غەزا بېرىار درا، ئەگەر لەگەل خودا پاست بىكەن خۆيان بۆ شەپ نامادە بىكەن، ئەو دەبىتتە ماىەى خەيرو قازانچ بۆيان و زۆر باشتەرە بۆيان. بەللى: كامەرانى مەۋە لەو دووانە داىە:

پاستگۆيى لە عەزىمەت.

پاستگۆيى لە كارەكانى.

پاستگۆيى عەزىمەت: كۆكردنە وەى عەزم و نەمانى دوو دلىە لە وشتەى دەيە وىت بىكات، چۈنكە عەزىمەت بە هېچ شىۋەيەك نابىت دوو دلى لەقى بكات، ئەگەر هاتوو عەزىمەتى پاستگۆيانە بوو ئەوكات پاستگۆيى لە كارەكانى دەمىنەت. پاستگۆيى لە كارىش: تىكۆشانە بە دل و لاشە.

كەواتە: پاستگۆيى لە عەزىمەت، دەپپارپىزىت لە بىپەزى ئىرادە و هىمەت، پاستگۆيش لە كاردا دەپپارپىزىت لە تەمەلى و سست و خەۋى، جا هەر كەسەك لە كارەكانىدا پاستگۆبىت لەگەل خەۋادا، ئەو خەۋى گەورەش سەرفرازى دەكات، ئەو پاستگۆبىش لە ئىخلاص و تەۋەككولەۋە ھەلدە قوللىت، بۆيش پاستگۆترىن كەس ئەوەيە كە ئىخلاص و تەۋەككولەكى پتەو و دروستى ھەيە.

ويستگه‌ى ئيمان

پەروەردىگار خاۋەن ئىرادەيە، فەرمانىش بە بەندەيەكى خاۋەن ئىرادە دەكات، ئەگەر ھاتتو خوا يارمەتى بەندەى خۇيدا و بەندەش تواناى دايە بەرخۇى، ئەۋكات جى بەجى كىردنى فەرمانەكانى خۋاى گەۋرەى بۇ ئاسان دەبىت، بەلام ئەگەر خۋاى گەۋرە ئەۋ بەندەى فەرمانۆش كىرد و كارەكەى دايە دەستى خودى بەندەكە خۇى، ئەۋە بەندە پوۋ لەۋ كارانە دەكات كە ھەۋاۋ ئارەزۋى پىي خوشە.

ھەر بۆيەش دەبىنن خۋاى گەۋرە لە قورئاندا زەمى ئىنسانى كىردوۋە، تاكو شتىكى ترى لەگەل ئىنسانىيەتتەكەى خۇى زىاد نەكات، ئەۋىش دەبىت مۇسلمان بىت، ئىماندار بىت، ئارامگر بىت، چاكە كارىبىت، سوپاسگوزار بىت، خۇپارپىز بىت، چاك بىت... ھتد.

ئەۋ كارانەى باسماكىرد مۇۋ لە سنوۋرى ئىنسانى و ئىرادە چاكى دەردەكات بۇ پلەيەكى بەرزتر، ئەۋىش دەبىت يارمەتى خۋاى لەگەلدا بىت، ھەر ۋەك چۆن بىنن تەنھا بە چاۋ ئەنجام ئادرىت، دەبىت نوۋرى بىننى لەگەلدا بىت.

دەتەوئەت لەلەى خەلگى بەرپەز بىت!!

بەپەزەن گەورەترىن سىتەم ونەفامى ئەوەيە كە داوا لە خەلگى بىكەى پەزىت بگىرن و بەگەورەت بزانن، كەچى خۆت دلت چۆلە لە بە گەورە زانىنى خرا و پەزىگرتنى خواى گەورە دەفەرموئە: ﴿مَّا لَكُمْ لَا تُرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾ (نوح: ۱۳)، واتە: ئەو ئەو چىتەنە ناترسن لە گەورەيى و شكۆدارى خوا؟!

(الحسن) لە بارەى تەفسىرى ئەم ئايەتەو دەفەرموئە: بۆچى مافى خوا بە چاكى لەسەر خۆتان نازانن و شوكرانە بۆزىرى ناكەن؟

(مجاهد) دەفەرموئە: بۆ پەروەردگارتان بەشكۆ نازانن؟

(ابن زید) دەفەرموئە: بۆ بە پوختى گوپراپەلى و بەندايەتى خواناكەن؟

(ابن عباس) دەفەرموئە: بۆ بە چاكى شكۆدارى خوا ناكەن.

ئەم ووتانە هەمووى دەگەرپەتەو سەرىك مانا ئەویش ئەوەيە ئەگەر پەزىيان لەخوا بنابايە و شكۆدارى خويان بە چاكى بناسىبايە، ئەوكات بە تاكيان دەزانى و مليان بۆ كەچ دەكرد و شوكرانە بۆزىيان دەكرد.

گوپراپەلى خوا و خۆ پاراستن لە گوناھ و شەرم كردن لە خوا، بە ئەندازەى ئەو پەزە دەبەت كە مەوۇ دايەنەت بۆ خوا لە دلى خوئى، هەر بۆيەش هەندى لە (السلف) گوتيانە: پەزىگرتن لە خوا ئەوەيە هەچ شەك لە دروستكراوەكانى نەهەنەتە پەزى خوا، نە لە قسە وەك بلىئى: (والله و حياتك) واتە: سوپەند بەخوا و گيانى تۆ، يان بلىئى: (مالي الا الله و انت) واتە: من تەنھا خوا و تۆم هەيە، يان بلىئى: (وماشاء الله وماشئت) واتە: ئەگەر خوا حەز بكات و تۆش حەز بىكەى، هەرەوھا نابەت دروستكراوەكانى خوا بىنەتە پەزى خوا لە خۆشەويستى و بە گەورەزانى و شكۆدارى و بەندايەتى، بە جۆرەك كە گوپراپەلى مەوۇفەك بىت هەر وەك چۆن

گوٽپرايه لى خوا دهکات، به لکو زياتریش گوٽپرايه لى مرؤڏ دهکات، هر وهك ده بينين
حالى زوربهى ستمکار و خراپه کاران ناوايه، هر وهها نابيت مافهکانى فهرامؤش
بکات بلٽى: دهى دهى خوا ليټبورديه، نه گهر خواو پٽغه مبه ر له لايهك بوون،
خه لکيش له لايهكى تربوون، جه نابت پوو بکه نه ولايه و له ولايه به که خوا و
پٽغه مبه ﷺ ليٽه تى، نه کهى له دل و دهر وونه وه له خزمه تى دروستکراوه کاند ا بى
که چى بى دل و دهر وون به لکو به لاشه و زمان له خزمه ت خوا دابى، نه کهى داواى
نه فس و نارهنوى خؤت پٽش په زامه ندى خوا بخهيت.

ئا نه مانه هر هه مووى نيشانهى نه بوونى پٽزى خوايه له دلى مرؤڏا، نه گهر
مرؤڏ ناوا بوو، خواى گهره به هيچ شيويهك له دلى خه لکى به پٽز و هه بيه تى
ناکات، به لکو پٽز و هه بيه تى له دلى خه لکى هه لده کٽشيت، نه گهر خه لکى پٽزيشى
بگرن له بهر نه وهيه کابرايه کى خراپه و ليى دهر سين بويه پٽزى ده گرن، نه ک له
خؤشه ويستيان پٽزى بگرن.

له نيشانهى پٽزى خوا له دلى مرؤڏ، نه وهيه که شهرم بکات خوا به نه بينيه کانى و
هه له کانى بزانيٽ، هر له نيشانهى پٽزى خوا له دلى مرؤڏ، نه وهيه له کاتى
ته نهايشدا شهرم له خوا بکات زياتر له وهى شهرم له خه لکى دهکات.

که و ابوو: نه گهر که سيک پٽز له خوا و ووتهى خوا نه گريٽ، پٽز له و زانست و
حیکمه ته نه گريٽ که خوا پٽى داوه، چؤن داوا له خه لکى دهکات پٽز و قه درى
بگرن؟!

قورټان و زانست و ووتهى پٽغه مبه ﷺ مرؤڏ ده گه يه نن به حق، جا له هه موو
لايه که وه ئامؤزگارى و ئاگادارى و سهرزه نشت دهر وهى داوى، که چى ئا نه مانه هر
هه مووى هيچ سوډيکى پى نه گه ياندوى! له گه ل نه وه شدا داوا له خه لکى ده کهى
پٽز و قه درت بگرن؟! تق وه کو زامداريک وای که ئامؤزگارى و سهرزه نشت دهر وهى
تيمار ناکات، که چى دهيه ويٽ به سهير کردن دهر وهى تيماريٽ.

که سیک گویستی سزای که سیک تر بوییت، وه کو نه و که سه نیه که بینیبیتی،
 نهی نه گهر له خودی خودی به دی بکات؟ ﴿سَرُّهُمْ ءَايَتَنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي
 أَنْفُسِهِمْ﴾ (فصلت: ۵۳)، واته: ئیمه به لگه و نیشانهی سه رسوپهینه ریان نیشان
 ده دین له ئاسوکانی بوونه وهردا و له خودی خویشان.

ههروهها دهفه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ۖ
 وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ (یونس: ۹۶-۹۷)، واته: بیگومان
 نه وانهی بریاری په روهردگاری تویان له سه رها تووه که ئیمان ناهینن، نه وه تازه
 ئیمان ناهینن، چونکه ده رگای ئیمان هینانیا ن له خوین داخستوه، نه وانه نه گهر
 چندها موعیزه شیان نیشان بدریت، هه ر ئیمان ناهینن، تا دوو چاری سزای به
 ئیش و ئازار نه بن و به چاوی خوین نه بیینن.

له ئایه تیکی تر دهفه رموی: ﴿وَلَوْ أَنَّا زَلَلْنَا إِلَهُهُمْ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتُ
 وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ (الانعام: ۱۱۱)، واته:
 نه گهر ئیمه مه لایکه تیان بۆ بنیرینه خواره وه و به چاوی خوین بیان بینن و
 مردوویان بۆ زیندوو بکهینه وه و قسه یان له گه لدا بکه ن و هه موو جوړه شاهید و
 به لگه یه کیان بۆ کۆبکهینه وه، به دیدهی خوین بیان بینن، هه موو نه وانه بینه به لگه
 له سه ر پاستیتی هاتنه خواره وهی قورئانی پیروژ له لایه ن خداوه هیشتا هه ر باوه پ
 ناهینن و ده سته رداری کافرایه تی خوین نابن، چونکه له دوژمنایه تی و عینادی
 زۆر سه ر سه ختن، مه گهر ته نها خودا خوئی بیه ویت بیانخاته سه ر پیکای ئیمان.

مروقی ژیر و سه رکه و توو نه وه یه که په ند وه رگریت، به هه ر پووداویک کارو
 په وشتی خوئی جوان بکات، هه ر کاتیکیش تووشی تا قی کردنه وه بیت به لاشه،
 ئیمانی زیاد بیت، نه گهر هیزی لاشه ی که م بیت، هیزی ئیمان و یه قین و
 خوشه ویستی خوا و دوا پوژی زیاد بیت، به لام نه گهر مروقه وانه بوو نه وه مردن زۆر

چاكتره بۆى، چونكه به ئىش و ئازارىكى ديارىكراو كوتايى به تەمەنى دىت، به پىچەوانەى ئەو ەى تەمەنىكى درىژى ەبىت و پىپىت لە خراپە ئەو خراپەش پاشان تووشى ئىش و ئازارى بكات، بەلكو كاتىك تەمەن درىژى سوودى ەيە، ئەگەر مەرؤف ئەو تەمەنى ەك توپشوو ەك بىت بۆى ەو ەى بىر لە خوا بكاتەو ە و تەو ە بكات و كارى چاكە بكات ەر ەك خواى گەر ە دەر مووى: ﴿أَوَلَمْ نَعْمَرْكُمْ مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرُ﴾ (فاطر: ٣٧)، واتە: ئايا ئەو ەندە تەمەنمان پى ئەبەخشىن؟ كە ەر كەسىك بىەو ىت بىر لە خوا و بەخششەكانى بكاتەو ە تيايدا بتوانىت بىر بكاتەو ە.

ەر كەسىك ئەو تەمەنى كە ەيەتى نەيكات بە فرسەتىك بۆ چاكدردنى كارەكانى و ئەنجامدانى بەندايەتى و دڻ جوژدان بۆ بە دەست ەينانى بەهەشتى نەبەر ەو، ئەگەر مەرؤف و نەكات ئەو تەمەن و ژيان ەيچ سوودىكى نىە بۆى، چونكه مەرؤف لەسەر پىگاي گەشت دايە يان بۆ بەهەشت يان بۆ دۆزەخ، جا ئەگەر تەمەنى درىژ بوو، كارەكانىشى چاك بوو، ئەو ە درىژى گەشتەكەى زياتر خۆش و بەلەزەت دەبىت، چونكه ەر كاتىك گەشتەكەى درىژ بى زياتر تامەرزو و شەيدا دەبىت بۆ ئامانجەكەى، بەلام ئەگەر تەمەنى درىژ بوو، كارەكانىشى خراپ بوو، ئەو ە درىژى گەشتەكەى زياتر ئىش و ئازارى دەدات و دايدەبەزىننەتەو ە خوارەو ە پىغەمبەر ﷺ دەفەر مووى: ((خَيْرُكُمْ مَنْ طَالَ عُمُرُهُ وَحَسُنَ عَمَلُهُ، وَشَرُّكُمْ مَنْ طَالَ عُمُرُهُ وَقَبِحَ عَمَلُهُ))^(١).

(١) حسن: رواه الترمذى (٢٣٣١)، و احمد فى ((المسند)) (٤٠/٥ و ٤٧ و ٤٨)، و الدارمى (٢٧٤٥).

واتە: چاكتىن كەس لە ئۆيە، ئەو كەسە يە كە تەمەنى درىژ بىت و كارەكانىشى چاك بىت، خراپتىن كەس شى لە ئۆيە، ئەو كەسە يە كە تەمەنى درىژ بىت و كارەكانىشى خراپ بىت.

مروڧى عاقل ئەو كەسە يە فرسەت لە زيانانە وەردەگرىت كە بەسەرى دىت، ھەر كاتىك زيان بە لاشەى گەيشت، فرسەتى لى وەردەگرى و دەيكاتە چاكسازى دى و دەروونى، ھەر كاتىك لە دنيا شتىكى لە چەنگ چوو، دەيكات بە فرسەت بۆ تويشوى دوا پۆزى، ھەر كاتىك تووشى غەم و خەفەت و دىل تەنگى بوو، دەيكات بە شادمانى دوا پۆزى.

سەفەرلىك بۇ دوا ھەۋارگە

مىرۇڭ لەۋ كاتەۋەي دروستكراۋە بەردەۋام گەشتيارە ۋ لە پىڭادايە، نابىت
 كەلۈپەلەكەي دابگىرن ۋ لىي دامەزىيىن، مەگەريان لە بەھەشت نەبىت يان لە دۆزەخ.
 مىرۇڭى ژىر دەزانىت كە ئىنسان لە گەشت توۋشى ئىيش ۋ ئازار ۋ ترسناكى
 دەبىت ۋ ناكىي ئىنسان لە گەشتدا لە دۋاي خۇشى ۋ ئىسراحت بگەپىت، بەلكو
 خۇشى ۋ ئىسراحت دۋاي ئەۋەي گەشتەكە تەۋاۋ بوۋ ۋ گەشتەنە مەزلگا چەنگ
 دەكەۋىت.

بىگومان مىرۇڭى گەشتيار دەبىت بەردەۋام بىت لە گەشتەكەي نابىت ھىچ كاتىك
 پاۋەستى، گەشتيار دەبىت بەردەۋام لە ئامادە باشى دابىت بە خۇي ۋ كەلۈپەلى
 گەشتىۋە، ھەر كاتىكىش دابەزى بۇ ئەۋەي بخەۋىت يان پىشۋىيەكى كەم بدات،
 دەبىت لە سەر ئامادە باشى گەشتەكەي بىت ۋ گەشتەكەي لەبىر نەكات.

شەيتان ە (۳) دەرگاۋە دەچىتە دىلى مۇقەۋە

شەيتان تەنھا سى پىگاي ەيە لىيەۋە بىت و مۇق ەلخەلە تىنىت:

دەرگاي يەكەم: زىادە مەسرەفى، كە مۇق زىاد ە پىۋىست شت بكات، چۈنكە ئەۋە پىگايەكى سەرەكى شەيتانە كە پىيدا بىتە ناۋ دىلى مۇقەۋە، بۇ خۇ پاراستن لەۋەش دەبىت مۇق زىاد ە پىۋىست شت ئەنجان نەدات، بەۋەى زىاد ە پىۋىست خواردن نەخوات، يان زىاد ە پىۋىست نەخەۋى يان زىاد ە پىۋىست ئىسراحت نەكات، ئەگەر مۇق ئەم دەرگايەى داخست، ئەۋە دىلىا دەبىت ە نەهاتنى شەيتان بۇ دىلى.

دەرگاي دوۋەم: بى ئاگايى، چۈنكە مۇقنىك زىكر و يادى خوا بكات، ەك ئەۋە ۋايە ە ناۋقەللى زىكر و ياد دابىت، بەلام ەر كاتىك بى ئاگابو ئەۋە دەرگاي قەلەكە دەكرىتەۋە و دوۋىمىن دىنە ژوۋرەۋە، ئەۋكاتىش دەركرىيان زۇر ئاستەمە. دەرگاي سىيەم: تەكلىف كردن لەۋ شتانەى كە پەيۋەندى بەۋيەۋە نىە.

رېڭاي سەرکەۋىتى

ھەر كەسنىڭ داۋاي پەزىمەتلىرى خۇدا ۋە دىۋان بىلەن، يان داۋاي ھەر شىئىنى تر بىلەن زانست ۋە پىشە ۋە پەلەۋپايە، بەۋەى بىيىت بە مەشخەل لەم كارەيدا، بىۋىستە ئازابى ۋە پىشكەۋى ۋە بالادەست بىيىت بە سەر خەياللاتە كانىدا، نابىيىت خۇيى بىلەن دەستى خەيال ۋە ئەندىشە، دەبىيىت ۋە لەم ھەموو شىئىنى تر بىيىت جگە لەۋە نەبىيىت كە داۋاي دەكەت، تامەزىۋى گەيشتەن بە ئامانجەكەى بىيىت، شارەزا بىيىت چۈن بە ئامانجەكەى دەكەت ۋە چۈنىش لىۋى دادەبىيىت، دەبىيىت ھىمەتى بەزىيىت، خۇپاگرىيىت، لۆمە ۋە سەرزەنشى خەللى با ساردى نەكەتەۋە، بە دل ۋە لاشە بەردەۋام بىر بىلەن، نە بە مەدەنى خەللى نە لۆمەى خەللى ساردى نەكەتەۋە لە كارەكەى، پىۋىكەتە ئەۋەتەنەى كە يارمەتى دەدات بۇ گەيشتەن بە ئامانجەكەى، ھىچ شىئىنى ساردى نەكەتەۋە ۋە ھەلى نەخەلەتەيىت، دروشمى ئارامى بىيىت، ئىسراھەتى مەندۇر بۇ بىيىت، تامەزىۋى پەۋشىتە جوان بىيىت، كەتەكانى بىلەن، تىكەلى خەللى نەبىيىت مەگەر بە ئاگادارىيەۋە نەبىيىت، ۋەكەتەيىكە كە چۈن دىت دانەكەى لە ناۋ خەللىدا دەبات.

کی دهکھی به هاوړیت؟

چاکترین کس که هاوړیٲه تی له گه لډا بکه ی نهو که سهیه که سوود و به هرهت پی دهگه یه نیٲ، نا نهو هاوړیٲه چاکترین یارمه تی دهره بو سوود پیگه یاندنت و کامل بوونت، جا له پاستیدا سوود وه رگرتنی تو له و وه کو سوود وه رگرتنی نه وه له تو یان زیاتریش.

خراپترین هاوړیش نهو که سهیه که زیانت پی دهگه یه نیٲ و تووشی بی فرمانی خوات دهکات، نا نهو خراپترین یاریده دهره بو زیان پی گه یاندنت و که م و کوپیت.

چىڭىزى ھەرام

تام و چىڭىزى ئەنجامدانى ھەرام ھېچ نىيە و تەنھا ناخۆشى و پەرىشانى، دواى نەمانى تام و چىڭىزى ھەرامەكەش ئىش و ئازارى بە دواى دىت، كەوابو ئەگەر ئەو ھالى ئەنجام دانى ھەرام بىت، تۆش ھەر كاتىك ويستت ھەرامىك ئەنجام بىدەى ئەو ئەنجامى مەدەو بىر لەنەمانى تام و چىڭىزەكەى بىكەو، بىر لەمانەو ھى ئىش و ئازارەكەى بىكەو، پاشان كىردن و نەكىردنى بەراوورد بىكە، ئىنجا بىروانە جىياوازيان چىيە.

لە ھەمان كاتىش ماندوو بوون بە ئەنجامدانى بەندايەتى خۆشى و شادىيە، ئەنجامدانى بەندايەتى دىل ئارامى و ھەسانەو و كامەرانى پىئو بەندە، جا ھەر كاتىك ئەنجامدانى بەندايەتى لەسەر نەفست گران بوو، بىر لە نەمانى ماندوو بوونەكەى بىكەو، بىر لە مانەو ھى چاكى و خۆشى و كامەرانىيەكەى بىكەو، پاشان كىردن و نەكىردنى بەراوورد بىكە، ئىنجا كامەيان چاكە ئىوى ھەلبىزىرە، ئەگەر دىلگىرانىش مەبە بە وازەيتانت لە ھەرام چونكە سزاي بە دوا دادىت.

عاقىل ئەو كەسەيە كاتىك دوو سوودى بۇ داندريٽ پوو دەكاتە زۆرەكە و كەمەكە بەلاو دەنىت، ئەگەر دوو زىيانىشى تووشىت كەمەكەيان ھەلدەبىزىرە و زۆرەكەى بەلاو دەنىت.

كەوابىت: ھەر كەسىك زانا و ھۆشمەند بىت، ئەو ھى شتى چاكە بەسەر خراپەدا ھەلدەبىزىرە، بەلام كەسىك زانا و ھۆشمەند نەبىت، خراپە بەسەر چاكە ھەلدەبىزىرە، ھەر كەسىكىش بىر لە دنيا و دوا پۆز بىكاتەو، بۆى دەرەكەوئى و دەزانىت كە ھىچيانى بى ماندوو بوون چەنگ ناكەوئى، بۆيە خۇپاگرە بۇ چاكىرنيان و بەردەوامىرنيان.

وِیستگه

پیویسته له سه‌ر مروڤ کاته‌کانی هه‌موو له گوپراه‌لی خوا سه‌رف بکات، بۆ
 ئه‌وه‌ی له خودا نزیک بیه‌وه، مروڤ نه‌گه‌ر کاته‌کانی سه‌رقال کرد به گوپراه‌لی خوا،
 ئه‌وه له خوا نزیک ده‌بیته‌وه، به‌لام نه‌گه‌ر کاته‌کانی له هه‌وا و هه‌وه‌س و ئیسراحت
 سه‌رف کرد، ئه‌وه له خوا دوور ده‌که‌وێته‌وه، چونکه مروڤ به‌رده‌وام یان نزیک
 ده‌بیته‌وه له خوا، یان دوور ده‌که‌وێته‌وه له خوا هه‌رگیز له‌و دوو پێگایه‌ لانا‌دا خ‌وای
 که‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ﴾ (المده‌ثر: ۳۷)، واته‌: هه‌ر که‌س
 ده‌یه‌وێت با به‌ره‌و پێش بچێت، یان خ‌وی دوا ب‌خات.

دلټ مۆلگه ی خودایه یان شه یتان

خوا ی گه وره بۆ مۆرفه کان فه رمان پیکرا و قه ده غه کراوی داناوه، به خشش و گرتنه وه ی داناوه، خه لکیش له و باره یه وه بوونه به دوو به ش:

به شی یه که م: فه رمانه کانی جیبه جی ناکه ن، قه ده غه کراوه کانی جیبه جی ده که ن، شوکرانه ی به خششه کانیشی ناکه ن و بی ناگان لئی، که شتیکیشیان لی ده گرتیه وه سپله یی به رانه ر ده که ن، نا نه وانه دووژمنانی خوان، دووژمنایه تی هر که سه شیان به پی ی خراپه که یه تی.

به شی دووه م: نه وانه ن که ده لئین: خودایه ئیمه به ندۆکه ی تۆین، نه گه ر فه رمانت پی کردین په له ده که ی ن بۆ نه نجامدانی، نه گه ر قه ده غه ت کردین له شتی که دهستی لی هه لده گرین و وازی لی ده هینین، نه گه ر شتی که ت پی به خشین سوپاس و شوکرانه بژی ریت ده که ی ن، نه گه ر شتی که شت لی گرتینه وه ملکه چیت بۆ ده که ی ن و زی کرت ده که ی ن، له نیوان نه وانه و به هه شتدا هیچ شتی که نیه، ته نها په رده یه که هه یه که ژیا نی دنیا یه، هر کاتی که مردن نه و په رده یه ی دراند، نه وکات به به هه شت شاد ده بن و چاویان گه ش ده بی و ده که ونه ناو خو شی و کامه رانی نه بپاوه، به هه مان شی وه ش نه وانه ی به شی یه که میش هیچ شتی که له نیوان نه وان و دۆزه خدا نیه، ته نها په رده یه که هه یه که ژیا نی دنیا یه، هر کاتی که مردن نه و په رده یه ی دراند، نه وه ده چنه دۆزه خه وه نه وکاتیش په نه جی په شیمانی ده گه زن و توو شی ئیش و ئازار ده بن، جا نه گه ر هاتوو سوپای خودا و شه یتان له دلټدا تی که چیران، تو ش ده تو یست بزانی له کامیانی، بپاوه بزانه مه یلت بۆ کامیان ده چی و له دژی کامیان شه ر ده که ی، چونکه هر گیز ناکرئی تو پاوه سستی و له گه ل که سیاندا نه بی، به لکو هر ده بی ت له گه ل یه کیکیان بیت.

خوئاسان سەرپىچى ەوا و ئارەزووات دەكەن، بە ژىرانە پىدەكەن، بە دىل بىر
 لەو دەكەنەو كە بۆى دروستكراون، ئەندامەكانيان بە كاردىنن لەو شتەنى
 فەرمانيان پىكراو، كاتەكانيان لە خزمەتى دوا پۆژدا سەرف دەكەن، پەلە دەكەن
 بۆ كۆكردنەو ەى كارى چاكە، بەلاشە لە دىنانە كەچى دلىيان لە گەشتدايە بۆ دوا
 پۆژ، توپشوو بۆ دوا پۆژ ئامادە دەكەن پىش ئەو ەى بىگەنن، بە پىى پىويست
 پەزامەندى خوا بە دەست دىنن، توپشوو بۆ دوا پۆژ ئامادە دەكەن بە پىى ئەو ەى
 تىايدا دەمىننننەو، جا خواى گەورە بە بەخششى بە ەشت دىل نەوايان دەكات،
 دلەكانيان وەردەگرىت و كۆى دەكاتەو لەسەر خۆشەويستى خۆى و گەشتن بە
 بارەگاي، بەخششى ەوگرى خۆى پىيان دەبەخشى، دلىيان پاك دەكاتەو لە
 خۆشويستنى دىنا و غەم و خەفەت و دلتنەنگى، بەوانە دلخۆش و ەوگر دەبن كە
 نەفامەكان پىى دلتنەنگ دەبن، بەلاشە لە دىنان، بەلام بە پووح لە مەلەكوتى
 ئاسمانەكانن.

باسى يه ڪٲاپه رستى

يه ڪٲاپه رستى ٲاڪٲرين و بيگه رڊٲرين و سافٲرين شٲه، بٲيه شٲٲى ٲٲر بچوڪ ٲٲى ڊهڊا و ٲيسى ڊهڪا و ڪاريگه رى ٲٲڊهڪاٲ، يه ڪٲاپه رستى وهڪو چٲىكى سٲى وايه، ڪه به شٲىكى ٲٲر بچوڪ ٲيس ڊهبيٲ، وهڪو ٲاويٲنه يه ڪى ساف وايه، ڪه به شٲىكى ٲٲر بچوڪ لٲل ڊهبيٲ، يه ڪٲاپه رستى به سائىڪ يان قسه يه ڪ يان ٲاره زوويكى ناڊيار ڊه شيوٲٲ، ڄا ٲه گهر ڪابرا زوو فرياي ڪه وٲ وه دلى خوى هه لى ڪٲشا ٲه وه باشه، ٲه گهر نا بالادسته ڊهبيٲ و ڊهبيٲ به خو وٲهڪاٲ هه لڪٲشانى ٲاسٲه مه.

ٲه و شٲانهـى به يه ڪٲاپه رستيه وه ڊه لڪٲن ٲٲى ڊهڊهن، هٲنڊيڪيان زوو ٲٲوهـى ڊه لڪٲن و زووش لاده چن، هٲنڊيڪيشيان زوو ٲٲوهـى ڊه لڪٲن و ڊرهنگ لاده چن، هٲنڊيڪيشيان ڊرهنگ ٲٲوهـى ڊه لڪٲن و زووش لاده چن، هٲنڊيڪيشيان ڊرهنگ ٲٲوهـى ڊه لڪٲن و ڊرهنگيش لاده چٲٲ.

به لام هٲنڊى خه لڪ هه يه يه ڪٲاپه رستيه ڪى به هٲز و ٲٲهوى هه يه، ڪه ٲه و شٲانه نايشيوٲٲٲٲ، هه ر وه ڪ ٲاويكى ٲٲر وايه ڪه شٲىكى ٲيسى ٲٲهوى ٲيس ناٲٲٲ، به لام يه ڪٲاپه رستى ڪه سٲى بٲ هٲز ڊه شيوٲٲٲٲ، به چٲريڪ ڪه ٲه و ڪاريگه ريهـى له يه ڪٲاپه رستى بٲ هٲزى ڊهڪاٲ، له يه ڪٲاپه رستى به هٲزى ناڪاٲ.

هه روهـا: شوٲٲٲى ٲٲر ٲاڪ ٲه گهر شٲىكى ٲيسى ٲٲڊا ڊهر ڪه ويٲ ٲه وه خاوه نه ڪهـى ڊهبيٲٲٲ، وه ڪ ٲه وه نيه ڪه شوٲٲٲى وه ڪ ٲه و ٲاڪ نه بيٲ ٲيسيش بيٲ خاوه نه ڪهـى نه بيٲٲٲٲٲٲ، چوٲه ٲه وهـى يه ڪه م زوو فرياي ٲيسيه ڪه ڊه ڪه ويٲ و لاي ڊهبات، به لام ٲه وه يان هه ر هسٲيش به ٲيسيه ڪه ناڪاٲ.

تۆ خوات ھەيە بۇ دىل تەنگى؟!

وازەھىتان لە ھەوا و ئارەزوواتى خۆى لە پىناو خودا، ئەگەرچى مەۋقۇ پزگار دەكات لە سزاي خوا و شادى دەكات بە پەھمەتى خوا.

زەخىرەى خوا، گەھەرەتى چاكە، تام و چىڭى ھۆگرى، تامەزۇ بوونى مەۋقۇ بە خوا، كامەرانى و شادمانى، ئا ئەمانە لە دلىك جىگاي نابىتەو كە ئەو دلى غەيرى خوداي تيا بىت، ئەگەر بىتتو ئەو كەسە خواناس و زاهيد و زاناش بىت، چونكە خواى گەرە قەبۇل ناكات زەخىرەى ئەو لە دلى كەسەك دابىت كە جگە لە خواى تيايە و ھىمەتى بەستراو تەو بە غەيرى خوا، بەلكو خواى گەرە زەخىرەى خۆى لە ناو دلىكدا دەنىت، كە ھەزاري بە خواو بە دەولەمەندى بزانىت، دەولەمەندى بە بى خوا بە ھەزاري بزانىت، سەر بەرزى بە بى خوا بە سەر شوپى بزانىت، زەللى بە خواو بە سەر بەرزى بزانىت، خۆشى بە بى خوا بە سزا بزانىت، ناخۆشيش بە خواو بە خۆشى بزانىت.

پوختەى قسان ئەو ھەيە: ئەو كەسە زىيانى تەنھا بە خواو دەوئەت، ئەگەر زىيانى خواى تيا نەبو ئەو بە مردن و ئازار و خەفەت و غەم و پەژارەى دەزانىت، ئەگەر مەۋقۇ ئاوا بو ئەو دەو بەھەشتى ھەيە:

— بەھەشتىك لە دنيادا و بۆى پىشى خراو، كە دلى شادمانە و ۋەك ئەو ھەي لە بەھەشت دابىت.

بەھەشتىكىش لە دوا پۇژدا بۆى دانراو.

باسی (الإنابة)

(الإنابة) واتە: پەيوەست بوونی دڵ بە خواوە، وەك چۆن (اعتكاف) پەيوەست بوونی لاشەيه بە مزگەوت و لى جيانابىتەو.

(الإنابة) پاستەقینە، ئەوێه بەردەوام پەيوەست بوونی دڵ بە خۆشەويستی خوا، بە زیكر و یادى خوا، بەردەوام پەيوەست بوونی ئەندامەكانە لەسەر بەندایەتى خوا بە ئىخلاص و بەو شێوەی كە پێغەمبەر ﷺ کردوویەتى، هەر كە سىك دلى پەيوەست نەبێت بە خوا، ئەو دلى پەيوەست دەبێت بە شتى ترى جۆراوجۆر، هەر وەك پێغەمبەر ابراهيم بە گەلەكەى خۆى فرموى: ﴿مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلَ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ﴾ (الانبیاء: ٥٢)، واتە: ئەو بتانە چیه؟! كە ئێو دلتان پێوێه بەنده و دەپەرستن.

لێره دا دەبینین دڵ پەيوەست بوونی هەر دوو لایەنمان بۆ دەردەكهوێت، بەوێه گەلەكەى دلیان پەيوەستە بەو بتانە و بەندایەتى دەكەن، بەلام ئەو دلى پەيوەستە بە خوا و بەندایەتى پەرورەدگار دەكات.

كەوابوو: دڵ پەيوەست بوون بە هەر شتێك و سەرقال بوون پێوێه، ئەوێه وازەیتانە لە خوا و پەرستنى ئەو شتەيه كە دلى پێوێه بەنده، ئەمەش وێنەى بت پەرستنە، ئەگەر لە دڵدا هەر شتێك هەبوو جگە لە خوا و ئەو شتە بە جۆرێك دەستى بەسەر دڵدا كێشا و دڵ پێوێه بەند بوو و ملی بۆ كەچكرد، ئەوێه وەكو پەرستنى بته كە وایه، هەر بۆیەش پێغەمبەر ﷺ ناوى بردووه بە بەندهى ئەو شتەى كە بەم جۆرە دلى پێوێه بەنده، دووعاى بە هىلاك چوون و بەپواكەوتنى لى كردووه دەفرمووى: ((تعس عبد الدينار، تعس عبد الدرهم، تعس وانتكس وإذا شيك فلا انتقش))^(١)، واتە: بەندهى دینار و درهەم بە هىلاك چىت و بەپوا بكەوێت، بە جۆرێك وەكو دپكێك كە لى بنائى و لى دەرنەچىت.

(١) صحيح: رواه البخارى (١٦٠/٦ و ١٦١)، وابن ماجه (٤١٣٥).

ويستگه

خەلگى لەم دنيايەدا گەشتيارن و لە گەشتدان، ھەموو گەشتيارىكىش لە پىگاي گەشتەكەى دەگەپىت بۆ شوينىك تاكو كەمىك لىسى دابەزى و پشووئەك بدا و شادمان بىت، ئەو كەسەش كە خوا و دوا پۆزى مەبەستە لە گەشتەكەيدا دەگەپىت بە دواى پشووئەكى حەلال بۆ ئەوھى خۆى پى بە ھىزبكات بۆ گەشتەكەى خواى گەورە دەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ (٢٧) ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً (٢٨) فَأَدْخِلِي فِي عِبَادِي (٢٩) وَأَدْخِلِي جَنَّتِي (٣٠)﴾ (الفجر: ٢٧ — ٣٠)، واتە: ئەى دلى پىر لە نارامى، بگەپۆرەوھ بۆ لاي پەرورەدگارت كە تۆ لە و پازىت و ئەوئش لە تۆ پازىھ، دەبچۆرە پىزى بەندە چاك و بەپۆزەكانمەوھ، بچۆرە بەھەشتەوھ.

لە ووتەكانى شېخ (على)

◆ لە خەودا پېيان گووتم: ئەي بەندەكەم بۆيە تاقىم كرديه وه به هه ژارى، تا وهك زيرىكى پاكى لى بېت كه دواى داپشتن نه گورپت.

◆ بېپارم بۆ تۆ داوه به هه ژارى بۆ نه فسى خۆشم به دهوله مەندى، جا نه گەر هاتوو منت به دهوله مەند زانى ئەوه من دهوله مەندى دهكەم، به لام نه گەر غەيرى منت به دهوله مەند زانى، سه رگەردانت دهكەم و له ده رگای خۆم ده رت دهكەم.

◆ نهكەى پوو بكه يه غەيرى ئيمه، چونكه سه رگەردانت دهكات و ده رمانىكى كوشنده يه بۆت، به لام نه گەر پوو تکرده كارىك ئيمه بۆمان ديارى كر دبووى يان پوو تکرده ناسينىكى شياو ئاميز يان پوو تکرده كارىكى فه رمان پېكراو يان پوو تکرده چه ند دروستكراوىك كه تۆمان پېى سپاردبوو، ئەوه پازىم بېم به په روه ردگارت و به به ندهى خۆتم قبول بكه م.

هه ناسه هه لكيشانى قوول

ئەو هه ناسه قوولەى مرووف له كاتى بېستنى قورئان يان له شوينى تر هەلى دهكيشيت چه ند هۆيهكى هه يه له وانە:

يهكەم: له كاتى بېستنى قورئان دلى به جورىك پۆشن ده بېتەوه كه ئارام و شادمان ده بېت، بۆيه ئەو هه ناسه قوولە هه لدهكيشيت، ئەمەيان هه ناسه هه لكيشانى تامه زروپيه بۆ په يمانهكانى قورئان.

دووهم: گونا ههكانى خۆى بېر دهكه ویتەوه، بۆيه له ترسان و خەفەتان ئەو هه ناسه قوولە هه لدهكيشيت بۆ نه فسى خۆى، ئەمەشيان هه ناسه هه لكيشانى ترسه.

سىيەم: شتىكى بۇ دىتە پىڭ كە ناتوانى لى خۇي لىبەرىت، بۇيە ھەناسەيەكى
قوۋل ھەلدەكىشىت لى خەفەتان، ئەمەش ھەناسەي خەفەتە.

چۈرەم: خۇشەويستى بى پايانى خۇي لى دلىدا دەرەوشىتەو، دەشبىنى
پىگى گەيشتن بە خوا ئىستا داخراوە تاكو دەرەيت ئىنجا پى دىگات، بۇيە ئەو
ھەناسە قوۋل ھەلدەكىشىت، لى داخان.

پىنچەم: خۇشەويستى خۇي لى بىر نەماو، سەرقالى شتى تر بوو، جا لى پىدا
كە گوى لى قورئان دىت، خۇشەويستى خۇي بىرەكەوتەو، دەشبىنى
دەرگى پەشىمانى كراوۋتەو و پىگى بۇ پۇشن كراوۋتەو، بۇيە ھەناسەيەكى
قوۋل ھەلدەكىشىت لى خۇشى و ئاسودەيدا.

ئەو ھەناسە ھەلگىشانە: ھىزىكە بە دلى مۇفدا دىت، ئەو ھىزە كارىگەرى خۇي
لى دىدا دىبىنىت و كارى خۇي لى دىل دىكات، بەلام لى پوالەتدا دىار نىە.

ئەو كەسەي ئەو ھەناسەيەش ھەلدەكىشىت ئەو سى جۆرە ھەناسەيە:

۱. ھەناسەيەكى پاستگۇيانەيە و لى دلىو ھەلدەقولىت.

۲. ھەناسەيەكى دىسكردە و ھىچ نىە.

۳. ھەناسەيەكى ساختە و مونافىقانىە بۇ فرىودانى خەلكى.

بىر لە چى دەكەيەو؟!

بىنچىنەي مەموو كارىكى چاك يان خراپە لە سەرەنجامى بىركردنەو سەرەلەدەت، چونكە بىركردنەو سەرچاوى ئىرادە و ئەنجامدانى زوھد و وازمىنان لە گوناھ و خۆشەويستى و توپەيە.

بەسوودترىن بىركردنەو، بىركردنەويە لە چوار شت:

۱. بىركردنەو لە و شتانەي بەرزەوەندى بۆ دوا پۆزى تيايە.
۲. بىركردنەو لە و پىگايانەي دوا پۆزى پى بە دەست دى.
۳. بىركردنەو لە و شتانەي بەرزەوەندى بۆ دوا پۆزى تيا نيە.
۴. بىركردنەو لە و پىگايانەي دوا پۆزى پى لە دەست دەچىت.

ئەو چوار بىركردنەويە چاكترىن و گرىنگترىن بىركردنەو بۆ مەزۇ، لە دواي ئەمانەش چوار بىركردنەويە ترىش دىت ئەوانىش:

۱. بىركردنەو لە و شتانەي دنيا كە بەرزەوەندى بۆ قىامەتى مەزۇ تيايە.
۲. بىركردنەو لە و پىگايانەي ئەو بەرزەوەندى پى بە دەست دى.
۳. بىركردنەويە لە و شتانەي دنيا كە بەرزەوەندى بۆ قىامەتى مەزۇ تيا نيە.
۴. بىركردنەو لە و پىگايانەي ئەو بەرزەوەندى پى لە دەست دەچىت.

سەرەكىترىن بىركردنەو ش بىركردنەويە لە دروستكرا و نىعمەتەكانى خوا، بىركردنەو لە فەرمان و قەدەغەكراوەكانى خوا، بىركردنەو لە پىگاي زانىارى پەياكردن بە ناو و سىفاتەكانى لە پىگاي قورئان و سوونەتى پىغەمبەرەو ﷺ، ئەم بىركردنەو خۆشەويستى و ناسىنى خوا بە مەزۇ دەبەخشى، ئەگەر بىرىكردەو لە شەپەف و بەردەوامى دوا پۆز، بىرىكردەو لە بى نرخی و نەمانى دنيا، ئەم بىركردنەو تامەزى دوا پۆز لە دلى مەزۇ دروست دەكات، ئەگەر بىرىكردەو لە

ئەو ماو ە كورت و تەنگەى دىنيا، ئەو ە زياتر خۇى ەيلاك دەكات و تى دەكۆشيت و ناھىيلىت كاتى بە فيرۇبچيت.

بەرانبەر ئەم بىركردنەو ە باشانەش، چەند بىركردنەو ەى پوچەل و بى ەو ە ەيە، كە لە ناو دلى زۆربەى خەلگىدا ديت و دەچيت لەوانە:

۱. بىركردنەو ە لەو شتانەى كە داوا لە كەس نەكراو ە بىرى لى بكنەو ە، وەكو بىركردنەو ە لە چۆنىەتى زاتى خوا كە ەركىز ەقلى مرۇف پىتى ناكات.

۲. بىركردنەو ە و خۇ سەرقال كىردن بەو زانستانەى كە بىركردنەو ە لىتى ەيچ پىزىك بە نەفسى مرۇف نادات، وەكو بىركردنەو ە لە وردەكارى (منطق) و زانستى بىركارى و سىروشتى و زۆرىك لەو زانستە فەلسەفەكان، ئەگەر مرۇف بىشى گاتى پىتى كامىل نابىت و نەفسى پى پاك نابىتەو ە.

۳. بىركردنەو ە و خۇ سەرقال كىردن بە ئارەزووات و پابواردن و پىگای بە دەست ەينانى، ئەمانە ئەگەرچى نەفسى مرۇف تامىكى لى وەردەگرىت، بەلام زىانەكەى لە دىنيا زۆر زياترە لە دوا پۇژ ئەگەر مرۇف بىزانىت.

۴. بىركردنەو ە و خۇ سەرقال كىردن بە شتانىك كە وجودى نىە، وەك بىركردنەو ە لەو ەى كە ببىت بە پادشا چى بكات! يان ئەگەر كوپەيەكى زىرى بدۆزىتەو ە چى لى بكات! يان ئەگەر شتىك بدۆزىتەو ە ئەوكات چى لى بكات؟ چۆن پەفتارى تيا بكات، چەندىن بىرى بى ەو ەى لەم جۆرە.

۵. بىركردنەو ە و خۇ سەرقال كىردن بە گوزەرانى خەلگى كە چى دەكەن و چى ناكەن و دوون لە خوا و پىفەمبەر و پۇژى دوايى.

۶. بىركردنەو ە و خۇ سەرقال كىردن بە فىل و تەلەكانە بۆگەيشتن بە مەرام و ئارەزوواتى جا مباح بىت يان ەپام بىت.

۷. بىركردنەو ە و خۇ سەرقال كىردن بە ەونەرى شىعرى مەدح و دلدارى و چەندىن جۆر لەم بابەتە، چۈنكە ئەمە مرۇف لە شتىك سەرقال دەكات كە كامەرانى و

ژيانى بەردەوامى پټوۋە بەندە .

٨. بىر كۈندە ۋە ۋ خۆ سەرقال كۈند بە ۋ شتە خەيالاتيانەى كە ھىچ ئەسلى نىيە ۋ ھەرگىز كەسبىش پټۈيىستى پى ئابى، ئەۋەش لە ھەموو زانستىكدا ھەيە، ھەتا لە زانستى (الفقه) ۋ (الاصول) ۋ (الطب) یشدا ھەيە .

ئەم بىر كۈندە ۋانەى باسما نكرد زيانى زۆر زياترە لە سوۋدە كەى، ھەر ئەۋەندە زيانە بەسە كە مەۋزۇ سەرقال دەكات ۋ ناھىيلىت بىر لە شتى چاك بكا تەۋە .

ووتهی په‌ند نامیز

* داواکردن هانده‌ری مرۆفه بۆ ئیمان، کۆبوونه‌وهی ئیمان و داواکردن پێکه‌وه‌ش، به‌رووبومه‌که‌ی کاری چاکه‌یه.

* گومانی چاک‌بردن به‌ خوا هانده‌ری مرۆفه بۆ ملکه‌چی و زه‌للییه بۆ خوا، کۆبوونه‌وهی ئەو دووه‌ش پێکه‌وه، به‌رووبومه‌که‌ی وه‌لامدانه‌وهی دوعای به‌نده‌کانه له لایه‌ن خواوه.

* له خوا ترسان هانده‌ری مرۆفه بۆ خۆشه‌یستی خوای، کۆبوونه‌وهی له‌ خواترسان و خۆشه‌یستی پێکه‌وه، به‌رووبومه‌که‌ی گوێزپایه‌لی فه‌رمانه‌کانی خواجه و خۆ پاراستنه له‌ قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی.

* خۆپاگرتن هانده‌ری مرۆفه بۆ یه‌قین، نه‌گه‌ر خۆپاگرتن و یه‌قین پێکه‌وه کۆبوونه‌وه، به‌رووبومه‌که‌ی ئەوه‌یه مرۆفه له‌ دیندا ده‌کات به‌ پێشه‌وا خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ﴾ (السجده: ۲۴)، واته: له‌ وانیشدا چه‌ند که‌سی‌کمان کرده پێشه‌وا که‌ هه‌ر به‌ فه‌رمانی ئیمه‌ پێنموونی مرۆفه‌ بکه‌ن، چونکه‌ توانای خۆپاگرتنیان تییدا بوو یه‌قینیشیان به‌ ئایه‌ته‌کانمان هه‌بوو.

* شوێنکه‌وتنی پێغه‌مبه‌ر به‌ پوختی ﷺ هانده‌ره بۆ ئیخلاص، جا نه‌گه‌ر هه‌ردووکیان پێکه‌وه کۆبوونه‌وه، به‌رووبومه‌که‌ی ئەوه‌یه کاروکرده‌وه‌کانی له‌لای خوا قبول ده‌بێت.

* کارکردن هانده‌ره بۆ زانست، جا نه‌گه‌ر کارکردن و زانست پێکه‌وه کۆبووه، ئەوه به‌خته‌وه‌ری و سه‌رفرازی تیا دایه، به‌لام نه‌گه‌ر یه‌کیان ئەوی تری له‌گه‌لدا نه‌بوو، ئەوه هه‌یج سوودی نیه.

* نارامگرتن هاندهره بۆ زانست، جا نه گهر نارامگرتن و زانست پيکه وه کۆبۆوه، مړوڤ سه ربه رزی دنیا و قیامه تی ده ست ده که وی، سوود له هه موو زانستیک وهرده گرئ، به لام نه گهر په کیان نه وی تری له که لدا نه بو نه وه سوودی نامینئ.

* عەزیمەت ھاندەرە بۆ چاوساگی، ئەگەر مەرۆف عەزیمەت و چاوساگی تیا کۆبۆوه، ئەو ھاوھەڵەکی چاکە ی دنیا و دوا پۆزی بە دەست دەھێنێت، جا دواکەوتنی مەرۆف لە کامەل بوون، یان ئەو ھاو چاوساگ نیە، یان ئەو ھاو عەزیمەتی نیە.

* نیت چاکی هاندەری مۆفە بۆ چاکی زەین و بیری، جا ئەگەر ئەم دووانە ی
لە دەستچوو ئەو هەموو خێریکی لە دەست دەچێت، بەلام ئەگەر پێکەوهش
کۆبۆو، ئەو بەرووبومی هەموو خێر و چاکە پەکە.

*بۆچوونی چاك ھاندەرە بۆ جوامىرى، جا ئەگەر ئەم دووانە پىكەرە
كۆبۈنە، ئەو سەرگەرتن و سەرفرازى بە مەۋدە بەخشىن، ئەگەر ھەردوگىشى
لە دەستچو ئەو تووشى سەرشۆپى و دۇپان دەبىت، بەلام ئەگەر مەۋدە بۆچوونى
ھەبو بە بۆ جوامىرى، ئەو ترسنۆكى و بۆ توانايىيە، ئەگەر جوامىرىشى ھەبو
بۆچوونى نەبو، ئەو پووخان و ھەرس ھىتائىيەتى.

* ئارامگرتن ھاندەرە بۇ چاوساغى، جا ئەگەر ھەردووكيان پىكەو كۆبۈنە،
ئەو خىرىكى زۆرى تىايە.

* ئامۇزگارى ھاندەرە بۇ بەھىز بوۋنى عەقل، جا ھەر كاتىك ئامۇزگارىيەكە بەھىز بېت، ئۇوە زياتر عەقل بەھىز دەبىي و دەدرە وشىتتەوہ .

* یادکردنه وه و بیرکردنه وه هر یه کیان هانده ری یه کترین، جا نه گهر پیکه وه کۆبونه وه، به رووبومه که ی پشت هه لگدرنه له دنیا و پروکردنه دوا پۆژه.

* ته قوا هاندره بۆ ته وه کول، نه گهر ته قوا و ته وه کول پيکه وه کۆبونه وه نه وه
دل جیگهر ده بپیت.

* هاندہری ئادمادہ گی دل پہ پیوست نہ بیونہ بہ دنیا، ئہ گہر ہہ ردوکیان

پيڭكەۋە كۆبۈنەۋە، ئەۋە ھەموو خىر و چاڭكەيەكى پىۋەيە، بەلام ئەگەر لىك
جىابوونەۋە ئەۋە شەپ و خراپەي پىۋەيە.

* نىەتى ساغ و پاك ھاندەرە بۆ ھىمەتى بەرز، ئەگەر ئەم دوۋانە پيڭكەۋە
كۆبۈنەۋە، ئەۋە بەندە دەگات بە ئامانجى خۆي.

وهستان له‌به‌ر ده‌ستی خوا

مروڤ له دوو ويستگه له‌به‌ر ده‌ستی خوا ده‌وه‌ستی:

يه‌کيان: له نوڤڙدا له خزمه‌تی خوا ده‌وه‌ستی.

دوه‌ميان: له و پوڙه‌ی به خزمه‌تی ده‌گات له‌به‌ر ده‌ستی ده‌وه‌ستی.

جا هه‌ر که‌س يک به پوختی و دروستی مافی ويستگه‌ی يه‌که‌ميدا — که نوڤڙکردنه — نه‌وه ويستگه‌ی دوه‌می بۆ ئاسان ده‌بيٽ، به‌لام نه‌گه‌ر به پوختی و دروستی مافی ويستگه‌ی يه‌که‌می نه‌دا، ويستگه‌ی دوه‌می له‌سه‌ر گران و ئاسته‌م ده‌بيٽ خواي گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿وَمِنْ أَلْيَلٍ فَأَسْجُدْ لَهُ، وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا﴾ (٢٦ — ٢٧)، واته: له شه‌وگاريشدا سوچه‌ی بۆ ببه و ته‌سبحاتی له هينديکی شه‌ودا زۆر بکه، نه‌و گومرايانه حه‌زيان له دنياي بى به‌قايه‌و پوڙيکی سه‌خت و سه‌نگيش پشتگوئ ده‌خه‌ن.

ويىستگە

تام و چىژ و لەزەت وەرگرتن پىويىستى ەموو مروف و گياندارىكە، بۆيە چىژ وەرگرتن سەرزەنشەت و لۆمەى لى نەكراو، بەلكو كاتىك سەرزەنشەت و لۆمەى لىكراو، ئەگەر بە ئەنجامدانى ئەو چىژەو چىژىكى چاكتو و گەورەترى لە دەست بچىت، يان ئەنجامدانى ئەو چىژە ئازار و سزاي بە دواو ەيىت.

ئا لىرەدا جياوانى نىوان مروفىكى عاقل و زىرەك، لەگەل مروفىكى گەمزە و نەزان دەردەكەويىت، چونكە مروفى ژىر بەراوورد لە نىوان ئەو دوو چىژە و ئازارە دەكات، بۆى دەركەوت كە يەكيان ەيچ نىە بەرانبەر ئەوى تريان، ئەوكات وازەينانى چىژىكى كەم بۆ بە دەست ەينانى چىژىكى زۆر و بە نرختر لەلای ئاسان دەيىت، ئارامگرتن لەسەر ئازارىكى كەم بۆ لا بردنى ئازارىكى زۆر لای ئاسان دەيىت، ئەگەر مروف و ابىر بكا تەو ئەو بۆى دەردەكەويىت كە چىژ و خوشى دوا پۆژ زۆر گرنگتر و بەردەوامترە لە چاو چىژ و خوشى دنيا، بە ەمان شىو ەش ئىش و ئازارى دوا پۆژ زۆر گرانتەر و بە ئىشتەرە لە ئىش و ئازارى دنيا، ئەم بەراوورد كەردنەش پەيوەستە بە ئيمان و يەقىنەو، كە ەەر كاتى مروف دلى پر بوو لە يەقىن و دلىيائى، ئەو چىژ و خوشى بەرز و گرنگ بەسەر چىژ و خوشى كەم و بىئ نرخ ەلەدەبژىرىت، ئىش و ئازارى كەمتر ەلەدەبژىرىت لە برى ئىش و ئازارى زۆر و قورس.

ته فسیری چه ند نایه تیك

ئەم نایه ته: ﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ (الانبياء: ۸۳)، واتە: یادی (ایوب) بکه کاتیک هانا و هاواری بۆ پەرورەدگاری برد، ووتی: پەرورەگارا بەراستی من ئازار و ناخۆشیم تووش ببووە، تۆش لە هەموو کەس بە رەحمتی.

ئەم نزایە پراستەقینە یەکتاپەرستی لە خۆگرتووە، دەرپرینی فەقیری و هەژاری خۆی بەرانبەر پەرورەدگاری لە خۆگرتووە، پەيوەست بوون بە خۆشەویستی لە خۆگرتووە، دان هێنان بە سیفەتی رەحمتی خۆی بەوێ لە هەموو کەس بە رەحمتەر لە خۆگرتووە، (التوسل) ی بە سیفاتی خۆی لە خۆگرتووە، دەرپرینی ئاتاجی و پێویستی لە خۆگرتووە، جا هەرکەسێک کە تاقی دەرکێتەو بەم شیوەیەش حالی بێت، ئەو خۆی گەورە بەلاکە ی لەسەر لادەبات.

لەم نایه ته شدا (یوسف) پێغه مبەر ﷺ دەیفەرموو: ﴿أَنْتَ وَلِيٌّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ﴾ (یوسف: ۱۰۱)، واتە: پەرورەدگارا تۆ پشت و پەنای منی لە دنیا و قیامەت، داواکارم کە بە موسڵمانی بم مریئیت، بمرگە یەنیت بە کاروانی چاکە کاران.

ئەم نزایە ئەمانە ی لە خۆگرتووە، دان هێنان بە یەکتاپەرستی خوا، تەسلیم بوون بۆ پەرورەدگار، دەرپرینی بێ دەسەلاتی و هەژاری خۆی بەرانبەر بە خوا، خۆ پاراستن لە پەنا بردنە غەیری خوا، مردن لەسەر ئیسلام کە گرنگترین ئامانجی بەندە یە کە ئەمە بە دەستی خوا یە بە دەستی کەسی تر نیە، دان هێنان بە دوا پۆژ، داواکردنی دۆستایەتی خۆش بە ختان.

خوای گەورە لەم ئایەتەدا دەفەر مووی: ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ﴾ (الحجر: ۲۱)، واتە: گەنجینەى ھەموو شتێک لای ئێمە یە.

ئەو گەنجینە یە ئەو یە کە ھەر شتێک داوا بکریت ئەو گەنجینە کە ی لای خوای گەورە یە و کلیلی ئەو گەنجینە یە ش بە دەست خوای گەورە یە، داوا کردنی جگە لە خودا داواکردنە لە کە سێک کە ھێچى لە لانیە و ھێچى لە دەست نایەت.

کە دەفەر مووی: ﴿وَأَنَّ إِلَّكَ رَبِّكَ الْمُنْتَهَى﴾ (النجم: ۴۲)، واتە: کۆتایی ھەموو شتێک بۆ لای پەوەر دگارتە.

ئەم ئایەتەش گەنجینە یە کى گەورە ی لە خۆگرتووە، ئەویش ئەو یە کە ھەر شتێک مەبەست لێى خوا نەبیّت و بۆ خوا نەبیّت ئەو بى سوود و بپاوە یە، چونکە ئەمە کۆتاییە کى بۆ خوا نەبووە، جا خۆشەویستی ھەر شتێک لە بەر خوا نەبیّت ئەو خۆشەویستى کە سزاو نە ھامەت یە، ھەر کارێک مەبەستى خوا نەبیّت ئەو پوچ و بى ھوودە یە، ھەر دایک پە یووەست نەبیّت بە خواوە ئەو سەرگەردانە و دوورە لە کامەرانی و سەرفرازی.

کە واتە: ھەر شتێک لە خواوە بیّت بۆ مڕۆف ئەو لەو ئایەتەدا خۆی دەگریتەو: ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ﴾ (الحجر: ۲۱).

ھەر شتێکیش لە مڕۆفەو بیّت بۆ خوا ئەو لەو ئایەتەدا خۆی دەگریتەو: ﴿وَأَنَّ إِلَّكَ رَبِّكَ الْمُنْتَهَى﴾ (النجم: ۴۲).

چونکە ھێچ شتێک نیە جگە لە خوا داوا بکریت، ھێچ شتێکیش نیە کۆتاییە کى بۆ لای غەیری خوا بیّت.

لە ژێر ئەم بابەتەدا نەینىە کى گرنگ ھە یە لە نەینىەکانى یە کتاپەرسى، ئەویش ئەو یە ھەرگیز دال جیگیر و ئارام و راحت نابیّت مەگەر بە خواوە نەبیّت، ھەر شتێک جگە لە خوا کە خۆشەویستە لە بەر خاترى خۆی نیە، بە لکو لە بەر شتێکى ترە، تەنھا خۆشەویستى خوا لە بەر زاتىەتى، ناشکونجى کۆتایی بۆ لای دوو کەس

بىت ھەر ۈك چۆن ناگونجىت سەرھەتاي دروستكردنى دروستكراۋەكان لە دوو كەسە ۈە بىت، جا ھەر كەسىك خۆشەۈىستى و ھەز و ئىرادە و ملكەچى بۆ غەيرى خوا بىت ئەۈە كارەكانى پوچەل و دوا بىراۋە، ھەر كەسىكىش خۆشەۈىستى و ھەز و ترس و ئىرادە و دواكارى تەنھا بۆ خوا بىت ئەۈە بەردەۈام سەر كەوتو و كامەران و شادمان دەبىت.

مرۆف ھەموو كات دەسوپىت لە نىۋان ئەۈ فەرمانانەى خوا فەرمانى پىكردوۈە، ئەۈ بىپارانەش كە خدا بەسەرى دا نازل كىردوۈە، مرۆف پىۋىستى بە يارمەتى خوا ھەيە بۆ جىبەجى كىردنى فەرمانەكانى، پىۋىستىشى بە لوتفى خوا ھەيە لە كاتى دابەزاندى بىپارىك بە سەرىدا، جا بە ئەندازەى ھەلسانى بە فەرمانى خوا لوتفى خواى دەست دەكەۈىت لە كاتى دابەزاندى بىپارى بەسەرىدا، ئەگەر بە دل و پوالەتەۈە ھەلسا بە فەرمانەكانى خوا، ئەۈە لوتفى خوا دل و پوالەتى دەگىتەۈە، بەلام ئەگەر تەنھا بە فەرمانەكانى خوا ھەلسا بە دل نەبوو، ئەۈە لوتفى خوا پوالەتى دەگىتەۈە كەمىك لە دلى دەگىتەۈە.

ئەگەر گوتت لوتفى خوا بۆ دل چىيە؟ بەلام لوتفى خوا بۆ دل ئەۈەيە كە لە كاتى توش ھاتنى بەشتىك لە لايەن خواۈە دلى جىگىر و ئارامە، دلەپاۈكى و دوودلى نىە، لە ژىر دەستى پەۈرەدگار و بە مات و مەلولى دەۈەستىت بە دل بۆى دەپوانىت، دلى پى ئارامە لەبەر لوتفى خدا ئەۈ ئىش و ئازارە لە بىر دەكات كە تىايداىە، ئاگای لەۈ ناخۆشە نامىنىت لەبەر ئەۈەى چاك خوا دەناسىت، دەزانىت خوا چاكتر مەسلەحتى ئەۈى دەۈىت، ئەۈ تەنھا بەندەيەكە لە ژىر دەستى گەۈرەكەى كە بىپارى بەسەر دەدات، جا پازى بىت يان ناپازى بىت، ئەگەر پازى بوو ئەۈە پەزەمەندى بە دەست دىنىت، ئەگەر ناپازىش بوو ئەۈە ھەر ئەۈ بەدەست دىنىت، ئا ئەۈە لوتفى خوايە بۆ دل كە بەروبوۈمەكەى پەيوەستە بەكارى دل ئەگەر زىادى كىرد زىاد دەبىت ئەگەر كەمى كىرد كەم دەبىت.

دل ت پەيوەستە بە چى؟!

مىرۇق ئەگەر ئىرادە و خۇشەويستى نەبەستىتەۋە بە خوا، ئەۋە دەپچىرئ لە خوا، مەبەست بە بەستەنەۋە ئەۋەيە دلئ پەيوەست بىت تەنھا بە خۇشەويستى خوا ھىچ شتىك لەو خۇشەويستىيە دايىنەپرئىت، دلئ پەيوەست بىت بە ناو و سيفات و كارەكانى خواۋە، ھىچ شتىك ئەم نوورەى لئ نەكوژىتتەۋە، دلئ پەيوەست بىت بە زىكرى خواۋە، ھىچ شتىك پىۋى وەرەنگىرئ لە زىكرى خوا و بئ ئاگاي نەكات لە زىكرى خوا.

مىرۇق ئەگەر بەم شىۋەبوو ئەۋە چوست و چالاك دەبىت لە زىكر و كارەكانى و گوپرايەلئ خوا و خۇپاراستنى لە خراپە، بە جورىك چالاك دەبىت كە كارەكانى بە كامەرانيەۋە ئەنجامدەدات چونكە فەرمانى پئى كراۋە، خۇى دەپارپىزىت لە قەدەغەكراۋەكان چونكە قەدەغەكراۋە و پقى لىيەتى، ئائەۋە ماناي پەيوەست بوونىيەتى بە فەرمان و قەدەغەكراۋەكانى خوا.

پەيوەست بوون بە تەۋەكولىش ئەۋەيە خۇشەويستى خىۋى لە دلدا بىت و پئى دل ئارام و دلئىا بىت و بە خوا پازى بىت و ھەزار و بئ دەسەلاتى خۇى تەنھا بەرانبەر بە خوا دەرپرئت.

پەيوەست بىت بە ترس وئومىدو رەجا و دلخۇشى و كامەرانى و شادمانى بە خوا، بە جورىك ترسى لە كەس نەبىت تەنھا لە خوا، رەجا لە كەس نەكات تەنھا لە خوا، بە تەۋارى دلخۇش نەبىت بە كەسى تر، بە تەۋارى بە كەسى تر شادمان نەبىت، ئەگەر چى بە ھىندئ شت دلخۇش و شادمان بوو، بەلام دلخۇشى تەۋا، ئاسوودەيى كامىل، شادمانى و چاۋگەشى و دل ئارامى تەنھا بە خوايە، جگە لەمانە ئەگەر يارمەتى بوو بۇ ئەمە دلخۇشى و شادمانىيە، بەلام ئەگەر رىگر بوو لەمە ئەۋە دلئەنگى و خەفەت بارى و پەزارەيىيە، ھەرچى دلخۇشى و ئاسوودەيىيەك ھەيە

ھەمموى بە خواۋەيە، يان بە ۋەۋەيە كە بەۋى دەگەيە نىت و يارمەتى دەرە لەسەر
پەزامەندى خوا.

خوای گەورە ئەۋەشى پوون کردۆتەۋە كە ئەۋكەسانەى خوڭش ناويٽ، كە بە
دنيا و جوانى دنيا دلخۆشن، فەرمانىشى بە بەندەكانى كردوۋە كە دلخۆش بن بە
فەزل و رەحمەتى خوا كە ئىسلام و ئيمان و قورئانە، جا لىرەدا مەبەست ئەۋەيە:
ھەر كەسك ئەۋكارانەى بۆ خوا بكات، دەكات پەيوەستە بە خوا، ئەگەر نا دەكات
پچراۋە لە پەرۋەردگارى، و پەيوەستە بە نەفسى خۆيەۋە.

شوکرانه بژیړی خودا

ئهی مړوڅ بزانه هه موو به خشش و نیعمه تیک ته نها له خواوهیه، نیعمه تی به ندایه تی نیعمه تی تام و چیژه خوی گه وره ده فره مووی: ﴿وَمَا يَكُم مِّن نِّعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ تُرَآءُ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْتَرُونَ﴾ (النحل: ۵۳)، واته: هه رچی ناز و نیعمه تیکیان ههیه هه ره مووی له خواوهیه، پاشان کاتیك ناخوشتی و به لایه کتان بۆ پیش دیت ئه وه هانا و هاوار و په نا هه ر بۆ لای ئه و ده بن.

خوی گه وره ده فره مووی: ﴿فَاذْكُرُواْ ءَالَآءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ﴾ (الاعراف: ۶۹)، واته: یادی ناز و نیعمه ته کانی خوا بکه ن بۆ ئه وهی سهر فراز بن.

هه روه ها ده فره مووی: ﴿وَأَشْكُرُواْ نِعْمَتَ اللَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُوْنَ﴾ (النحل: ۱۱۴)، واته: شوکرانهی ناز و نیعمه ته کانی خوا بکه ن ئه گه ر ئیوه ته نها ئه و ده په رستن.

جا هه ر وه ک چۆن ئه م ناز و نیعمه تانه له فه زل و به خششی خداوهیه، به هه مان شیوه ش مړوڅ زیکر و شوکرانه بژیړی خوی ده ست ناکه ویت مه گه ر به یارمه تی خوا نه بیټ.

گونا هیش سهر گه ردانی خودایه بۆ مړوڅ که وازی لی ده هیئت و ده یسپیږیته نه فسی خوی، جا ئه گه ر خوی گه وره له مه دا فریای به نده که ی نه که ویت، ئه وه هیچ پیښه کی تر نیه به فریای بکه ویت، که واته: مړوڅ ناچاره و ناتاجه که ملکه چ بیت و هانا و هاوار ته نها بۆ خوا به ریټ، تا کو ئه م سهر گه ردانیه ی لی لابه ریټ و تووشتی نه بیټ، ئه گه ر بریار درابوو و تووشتی هات، ئه وه پیویسته ملکه چ بیت و هانا و هاوار بۆ خوا به ریټ که تووشتی سزا که ی نه کات که پیوه ی به نده، مړوڅ به رده وام پیویستی به م سی بنچینه یه ههیه هه رگیز سهر فرازیش نابیت مه گه ر به و سیانه

نه بیٲٲ، ئه ویش ئه مانه ن:

۱. شوکرانه بژیٲری خوا.

۲. داوا کردنی سه لامه تی له خوا.

۳. ته و به ی راستگزیانه.

ئه گهر بیٲٲوو وورد بییه وه له وه بۆت ده رده که ویت که ئه وانه هه ره هه مووی په یوه سته به (الرغبة)حه زلیٲوون، و (الرهبه)حه زلیٲنه بوونی مرۆفه، ئه م دووانه شه به ده سستی به نده نیه به لگو به ده سستی ئه و که سه یه که چۆنی بویت دلله کان ئال و گۆږ ده کات، ئه گهر خوای گه وره یارمه تی به نده که ی بدات ئه وه دلی پر ده کات له (الرغبة)و (الرهبه)، به لام ئه گهر سه رگه ردانی بکات ئه وه وازی لی ده هیٲٲیت و فه رامۆشی ده کات و دلی وه رنا گریٲ، پرسیاریشی لی نا گریٲ، خوای گه وره چی بویت ده بیٲٲ، چیشی نه ویت نا بیٲٲ.

پاشان بیرت کردۆته وه ئایا هیچ هۆیه که هیه بۆ سه رفرازی و سه رگه ردانی، یان خدا ته نها به ویستی خۆی مرۆف سه رفراز و سه رگه ردان ده کات به بی هیچ هۆیه که؟ ئه گهر هۆیه که ته نها دلله ئه وه خوای گه وره دروست کاری ئه و دلانه یه که شیاون و یان شیاونین بۆ توانای هه لگرتنی چاکه و خراپه، بۆ نمونه ئه وه ی گیاندار وه رده گریٲ بیگیان وه ری نا گریٲ، هه روه ها ئه م دووانه شه فره قیان هیه له وه رگرتن، ئه وه ی مرۆف شیاو ی وه رگرتنیه تی ئاژه ل شیاو ی نیه و وه ری نا گریٲ، ئه وه ی ئاژه ل شیاو ی وه رگرتنیه تی مرۆف وه ری نا گریٲ، ئه گهر ئه و دلله شیاو ی نیعمه ت بیٲ به جوړیک که بیناسیٲ، قه در و خراپه ی بزانیٲ، سوپاسی خاوه ن نیعمه ت بکات و ستایشی بکات، به گه وره ی بزانیٲ، بزانیٲ که ئه وه له به خشنده ی و فره زلی ئه وه نه که ئه وه ی که ئه و شیاو به و نیعمه ته، به لگو ئه و نیعمه ته هی خوایه به ته نها و به ته نها له وییه وه یه، ئه گهر مرۆف به و جوړه بیرى کرده وه ئه وه نیعمه ته که ته نها به مولکی خوا ده زانیٲ، شوکرانه بژیٲری له سه ر ده کات، به به خشش و منه تی خوای ده زانیٲ، که مته رخمی خۆی بۆ ده رده که ویت له شوکرانه

بژیری، دەزانیت ئەگەر ئەو نیعمەتە لەسەری بەردەوام بێت ئەو لە خێر و فەزل و چاکەیی خواوەیە، ئەگەر لێشی سەنیتەو دیارە ئەو نیعمەتە شیاوی نیە بۆیە لێی سەندۆتەو، ئەگەر بەو جۆرە بیرى کردووە ئەو ھەر کاتێک خودا نیعمەتی زیاتر بدات، ئەو زیاتر ملکہ چ و زەلیل دەبێت لەبەر دەستی خوا، زیاتر سوپاسی دەکات، زیاتر دەترسێ کە خوا نەوێک لێی بسەنیتەو، لەبەر ئەوەی بەتەواوی سوپاسی نەکردووە، ھەر وەک چۆن نیعمەتی خۆی لەوانە ساندەو، کە نیعمەتەکیان نەناسی و ھەقی خۆیان پێ نەدا، چونکە ئەگەر سوپاسی نیعمەتی خۆی نەکرد و بەلکو پێچەوانەى کرد ئەو خودا لێی دەسینیتەو ھەر وەک خۆی گەرە دەفەرمووی:

﴿وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ

يَاعْلَمُ بِالشَّاكِرِينَ﴾ (الانعام: ۵۳)، واتە: ھەر بەو شیوە ئێمە ھیندیکیان بە ھیندیکیان تاقی دەکەینەو، تا بلین: ئایا ئەوانە خوا پێزی لێناون لە ناوماندا؟! ئایا خوا زانا نیە بە سوپاسگوزاران.

ئا ئەوانە نیعمەتیان ناسیووە و وەریان گرتووە و خۆشیان ویستووە، سوپاس و ستایشی خویان لەسەر کردووە خۆی گەرە دەفەرمووی: ﴿وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾ (الانعام: ۱۲۴)، واتە: کاتێک ئایەتیکی قورئانیان بۆ بێت دەلین: ئێمە ھەرگیز ئیمان ناھێنین ھەتا وینەى ئەوێ کە بۆ پێغەمبەران ھاتووە بە ئێمە نەبەخشریت، خوا زانا بەو دل و دەروونەى کە شایستەى کە پەيامی خۆی تیدا دابنیت.

ھۆكاری سەرگەردانى مەۋقۇ

ئەگەر بىننيت مەۋقۇك سەرگەردانە ئەۋە ھۆيەكەي ئەۋەيە شىاۋنە بەۋەي بە نىعمەتى خۋاي گەۋرە شاد بىت، بەلكو ئەگەر نىعمەتیشى پى بىبە خىشريت، دەلىت: ئەمە مولكى خۆمە، ئەم سەرۋەت و سامانەم بۆيە پى دراۋە چونكە من شىاۋم ھەر ۋەك خۋاي گەۋرە دەفەرموۋى: ﴿قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾ (القصص: ۷۸)، واتە: دەيووت: ئەم سەرۋەت و سامانەم بەھۆي زانست و زانىياري خۆم پىم دراۋە. (الفراء) لە تەفسىرى ئەم ئايەتەدا دەفەرموۋى: دەلىت: من پىزم ھەيە لاي خوداۋ شىاۋم بۆيە ئەم سەرۋەت و سامانەي پى داۋم.

(مقاتل) دەفەرموۋى: دەلىت: ئەم سەرۋەت و سامانەم پىدراۋە، چونكە خوا خىرى لە من بەدى كىردوۋە.

(عبداللەي كوپى)(الحارث) باسى پىغەمبەر (سلىمان)ى دەكرد كە خوا چ مولكىكى پى بەخىشبوۋ پاشان ئەۋ ئايەتەي خويندەۋە: ﴿هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ﴾ (النمل: ۴۰)، واتە: ئەمە لە فەزلى و بەخىششەكانى پەرۋەردگارمە بۆ ئەۋەي تاقىم بىكاتەۋە، كە ئايا سوپاسگوزار دەبىم يان سىپلە.

(سلىمان) نەيووت: (هذا من كرامتي) واتە: ئەم سەرۋەت و دەسەلاتەي پىم دراۋە لەبەر پىزى خۆمە، پاشان باسى (قارون)ى كىردوۋ ئەۋ ئايەتەي خويندەۋە: ﴿أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾ (القصص: ۷۸)، واتە: ئەم سەرۋەت و سامانەم بە ھۆي زانست و زانىياري خۆمەۋە پى دراۋە.

لېرەدا دەبىننەن كە (سلىمان) ئەۋ سەرۋەت و سامانەي بە فەزلى و مەنتى خوا دەزانى و دەيووت: بۆ ئەۋە سەرۋەت و دەسەلاتەي پىداۋم تاكو تاقىم بىكاتەۋە كە

نایا سوپاسگوزارم یان نا، به لام (قارون) نه وهی به هه ولی شان و بالی خوی ده زانی و خوی پی به شیاو ده زانی.

هه وه ها خوی گه وره ده فه رمووی: ﴿وَلَيْنَ أَذَقْنَهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَتْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي﴾ (فصلت: ۵۰)، واته: ناده میزاد دوی نه و دهر د و به لایه ی تووشی هاتبوو، خیر و خوشی به سهر دا بریژین و پیی بجیژین، ده لیت: نه مه به په نجی شانی خوم په یدام کردوه.

به لئ: مروفی نیماندار نه و سهر و هت و سامانه ی هه یه تی به مولکی په روه ردگاری ده زانیت، که خودا به فه زل و منه تی خوی پیی به خشیووه، بی نه وهی مافی له سهر خوا بیت، به لکو خوا خیریکه و له گه ل نه ویدا کردوه، خوا بوشی هه یه پیی نه به خشی، جا نه گه ر پیی نه به خشی وانا گه یه نیت که مافیکی لی پیشیل کردوه.

نه گه ر مروف ناوا بیرنه کاته وه نه وه و ده زانیت که نه و شیاوه به و شته، بویه له خوی بای ده بیت به و نیعمه ته و له سنور دهر ده چیت، خوی له خه لکی به چاکتر و به ریژتر ده زانیت و شانازی و فه خری پی ده کات، هه ر وه ک خوی گه وره ده فه رمووی: ﴿وَلَيْنَ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَكُوفُ كَافُورٌ﴾ ۱) وَلَيْنَ أَذَقْنَهُ نِعْمَاءً بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسَتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي

إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ (هود: ۹ - ۱۰)، واته: مروف نه گه ر تامی خوشیمان پی چیژاند و پاشان لیمان سانه وه، بیگومان نا ئومیدی و کوفرا نه بژی ری ده کات، نه گه ر پاشی لی قه ومانیش شادمانیمان پی دا، هه لبه ته ده لیت: ناخوشیه کانم لی په وینه وه، به که یف ده بیت و به خوی هه لده لی.

خوی گه وره زه می کردوه که بی ئومید و کوفرا نه بژی ر ده بیت له کاتی نه وهی که تا قی ده کاته وه به به لا و نه هه مه تی، زه می کردوه که دلخوش و له خوبایی ده بیت نه گه ر به نیعمه ت تا قی بکاته وه، نه و مروفه کاتیک ناخوشی لی ده په ویته وه، له باتی سوپاس و شوکرانه بژی ری و ستایشی خوا بکات ده لئین: (ذهب السيئات

عنی) واته: ناخۆشیه کانم لی پرهویه وه نه گهر بیگوتایا: (اذهب الله السيئات عني برحمه و منته) واته: نه م ناخۆشیانه م به رحمت و منتهی خوا لی پرهوایه وه. نا نه مه به م جوړه زه م لیكراو نیه، به لكو چاكیشه.

جا نه گهر خوا نه مه ی له دلی بهندهیهك به دی كرد، نه وه گهرهترین هوكاره بو سهرگردانی نه و بهندهیه و فرهامۆش كردنی خوا بۆی، چونكه نه و مړوځه شیاوی به خشش و نیعمه تی خوا نیه هر وهك خوی گهره ده فره مووی: ﴿إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ۚ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ (الانفال: ۲۱ - ۲۲)، واته: خراپترین گیاندار له لای خودا نه و كه پو لالانه كه وا هیچ تی ناگن، خو نه گهر خوا خیری تیا دا به دی بكردنایه، نه وه وای لی ده كردن كه حق و پاستی بییستن، خو نه گهر حه قیشیان پی بییستنایه، نه وه هر پوویان لی وهرده گپرا و خو یان ده بوارد.

لیړه دا خوی گهره نه وه پوون ده كاته وه كه نه وانه شیاوی نه وه نین نیعمه تی خوا وهرگرن، له گهل نه وهش كه شیاوی نه و نیعمه ته نین پیگړیكي تریشمان تیا به دی ده كړی، نه ویش پوو وهرگپران و خو لی بواردنه دوا ی ناسینیشی.

نه وه ی پیویسته بزانیټ نه وه یه، هوكاری سهرگردانی مړوځ فرهامۆش كردن و وازلیه ټنانه تی له سر نه و شیوه ی له سهری دروستكراوه، هوكاری سهرفرایشی نه وه یه كه چونكه شیاوی سهرفراییه خوا نیعمه تی له گهلدا دهكات، هوكاری سهرفرای لی فره زلی خوا وه یه، خوی گهره به دیه ټنهری سهرفرای و سهرگردانیه، هر وهكو چو ن به شهكانی زه وی دروستكردووه، كه هیندیكي شیاوی پوههك لی شین بوونه هیندیكیشی شیاو نیه، درهختی دروستكردووه، هیندیكي به رووبوم ده دا هیندیكیشی نایدا، ههنگی دروستكردووه سازاوه كه ههنگوین ببه خشش، به لام زهرده وال وانه، هیندی پوخی پاكیشی دروستكردووه، كه شیاوه بو زیكو و شوكرانه بژیړی و یه كتاپه رستی و ناموژگاری و شكوداری خوا، هیندی پوخی پیسیشی دروستكردووه كه شیاوی نه مانه نین، به لكو شیاوی دژی نه مانه یه.

تاقی کردنه وهی خوا

(شیخ الاسلام، ابن تیمیة) (ره حمه تی خوی لیبیت) دهفه رموی^(۱) خوی گه وره دهفه رموی: ﴿آلَمَ ۝۱﴾ أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿۲﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿۳﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿۴﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۵﴾ وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿۶﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۷﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۸﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ﴿۹﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ﴿۱۰﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴿۱۱﴾﴾ (العنكبوت: ۱ - ۱۱).

واته: الم، نایا خه لکی لایان وایه، هه ر بلین: ئیمه ئیمانمان هیناوه، وازیان لی دههینری و تاقی نا کرینه وه؟ بیگو مان ئیمه نه وانه ی پیش نه مانیشمان تاقی کردوته وه به جوړه ها شیوه، تا خوی گه وره نه وانه ی راستیان کردووه ده رکه ون، دروژنه کانیش ده رکه ون، نایا نه وانه ی خراپه و نادروستی ده کهن وا ده زانن که له

ده‌ستمان ده‌رده‌چن و ده‌رباز ده‌بن؟! ئای چه‌ند خرابه‌ ئه‌و بپیاره‌ی که ده‌یده‌ن، ئه‌وه‌ی که ئاواته‌ خوازه‌ به‌ دیداری خوا شاد بیٽ، با دلنیا بیٽ که کاتی دیاریکراوی خوا و ساتی سه‌ره‌مه‌رگ هر دیت، بیگومان ئه‌و خواجه بیسه‌ره و زانایه، ئه‌وه‌ش که هه‌ول و کۆشش ده‌کات له‌ پیناوی خوا، بیگومان قازانج و سودی هه‌ول و کۆششه‌که‌ی هر بۆ خۆیه‌تی، چونکه‌ به‌پاستی خوا بی نیازه‌ له‌ هه‌موو خه‌لکی، ئه‌وانه‌ی ئیماندارن و ئاکار چاکن، هه‌له‌ و گوناهیان ده‌سپینه‌وه‌ و به‌ چاکتر له‌وه‌ی که ده‌یانکرد پاداشتیان ده‌ده‌ینه‌وه‌، ئیمه‌ فه‌رمانمان داوه‌ به‌ ئینسان که چاک ره‌فتار بیٽ له‌گه‌ل دایک و باوکیدا، خۆ ئه‌گه‌ر زۆریان لی‌کردیت تا هاوبه‌شیم بۆ بپیار به‌دیت، بی ئه‌وه‌ی زانست و زانیاریان هه‌بیٽ له‌م باره‌یه‌وه‌، به‌ گوئیان مه‌که‌، دلنیاش بن که گه‌رانه‌وه‌تان بۆ لای منه‌، ئه‌و کاته‌ ئاگادارتان ده‌که‌مه‌وه‌ له‌و کرده‌وانه‌ی که ئه‌نجامتان ده‌دا، ئه‌وانه‌ی ئیمانیاان هه‌ناوه‌ و کاری چاکه‌یاان ئه‌نجامداوه‌، بیگومان ده‌یانخه‌ینه‌ ریزی چاکه‌کارانه‌وه‌، هه‌ندیک له‌ خه‌لکی هه‌ن ده‌لین: ئیمانمان هه‌ناوه‌، جا کاتی‌ک له‌به‌ر خوا تووشی ئازار و ناخۆشی ده‌بن و ده‌زانن ئازاری خه‌لکی وه‌کو سزای خوا وایه‌، خۆ ئه‌گه‌ر له‌ په‌روه‌ردگارت‌ه‌وه‌ سه‌رکه‌وتنی‌ک بیٽ، ده‌لین: ئیمه‌ش هاوکارتان بووین، مه‌گه‌ر خوا له‌وه‌ی که له‌ سینه‌ی خه‌لکیدایه‌ شاره‌زاتر و ئاگادارتر نیه‌؟ بیگومان خوا ئیمانداران باش ده‌ناسیٽ و منافقانیش باش ده‌ناسی.

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووی: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾ (البقره: ٢١٤)، واته‌: ئایا لاتان وایه‌ هه‌روا به‌ ئاسانی ده‌چنه‌ به‌ه‌شته‌وه‌، مه‌گه‌ر نمونه‌ی ئیماندارانی پیشووتان بۆ باس نه‌کراوه‌، که تووشی ناخۆشی و ته‌نگانه‌ و گرانی و نه‌داری بوون و ته‌کانیاان خواردوو و زۆریان بۆ هاتوو به‌ پاده‌یه‌ک، هه‌تا پیغه‌مبه‌ره‌که‌یاان و ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان هه‌ناوه‌ له‌گه‌ل‌یاندا، ده‌یانگوت: که‌ی په‌روه‌ردگار سه‌رکه‌وتن ده‌به‌خشیت؟

ئاگادار بن و دالنيا بن سەرکەوتنى خوا نزىكە .

خەلكى كاتىك خوا پىڭمەبەرانىان بۆ دەنىرئىت دوو وەلاميان بۆ پىڭمەبەران
ھەيە :

– يان دەلئىن: ئىمانمان ھىنا .

– يان دەلئىن: ئىمانمان نەھىنا و بەردەوام دەبن لەسەر خراپەكارىيەكانىاندا .
جا ھەر كەسىك بلى: ئىمانم ھىنا ئەو پەرورەردگار تاقى دەكاتەو تاكوپاستگۇ و
درؤن لىك جىابىتەو، بەلام ئەو نالئىت: ئىمانم ھىنا و نەزانئىت پەرورەردگارى
خەلە تاندووە و خوا تاقى ناكاتەو .

بەلى: ئەو سوونەتى خوايە پىڭمەبەران بۆ خەلكى پەرۋانە دەكات خەلكى بە
درؤيان دەزانن و ئازاريان دەدەن خۋاى گەورە دەفەرموۋى: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ
نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ﴾ (الانعام: ۱۱۲)، واتە: ھەرۋەھا بۆ ھەموو
پىڭمەبەرىك دوژمنىكمان لە شەيتانەكانى ئىنس و جنۇكە سازاندووە .

خۋاى گەورە دەفەرموۋى: ﴿كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ
أَوْ مَجْنُونٌ﴾ (الذاريات: ۵۲)، واتە: ھەرۋەھا بەر لەمانەش ھەر وابووە، ھەر كاتىك
پىڭمەبەرىكيان بۆ ھاتووە گوتىانە: يان جادوگەر، يان شىتە .

ھەرۋەھا دەفەرموۋى: ﴿مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ﴾ (فصلت: ۴۳)،
واتە: ھەرچى بە تۆ گوترا بىت، بە پىڭمەبەرانى پىش تۆش گوتراوہ .

ھەر كەسىك ئىمان بە پىڭمەبەران بەئىنى و گوپراپەلىان بكات، ئەو دزايەتى
دەكەن و ئازارى دەدەن، خۋاى گەورە بەم شىوہ بە ئىش و ئازار تاقى دەكاتەو،
ئەو نىمانىش بە پىڭمەبەران نەھىنى، ئەو لەلايەن خواوہ سزا دەدرىت، كە
ئىش و ئازارى سزاي خوا زۆر گرانتر و بەردەوامترە .

کەواتە: دەبێت ھەر ھەموو کەسێک ئێش و ئازار بچێژێت جا ئێماندار بێت، یان کافر بێت، بەلام ئێماندار سەرەتا لە دنیادا کەمێک ئێش و ئازار دەکێشێت، پاشان ئەوێ بۆ دەبێت سەر فرازی لە دنیا و قیامت، بەلام کافر سەرەتا لە دنیادا کەمێک خوشی دەچێژێت، پاشان بۆی دەبێت بە ئێش و ئازار.

پیاویک پرسیاری لە ئیمامی (الشافعی) کرد و وتی: باوکی (عبدالله) ئایا کام لەم دووانە فەزلیان زیاترە، پیاویک دامەزراو بێت، یان تاقی بکریتەو؟ ئیمامی (الشافعی) لە وەلامدا فەرمووی: مەرۆ دامەزراو نابێت تاکو تاقی نەکریتەو، چونکە خوای گەرە (نوح) و (ابراھیم) و (موسی) و (عیسی) و (محمد) (سەلامی خویان لێبێت) تاقی کردەو جا کاتێک خۆراکێ بوون خواش دامەزراوی کردن، با کەس گومانێ وا نەبات کە بە تەواوی رزگاری بوو لە ئێش و ئازار.

بەپاستی خالێکی گەرم ھەبە پێویستە مەرۆفی ژیر لێی بە ئاگا بێت، ئەویش ئەو ھەبە ھەموو کەسێک تووشی ئازار دەبێت —لەلایەن خەلک و خەزم و کەسیەو — لەبەر ئەوێ مەرۆ عادەتی وایە تیکەلێ خەلکی دەبێت، خەلکیش ھەموو جۆرە بۆچونێکیان ھەبە، جا بۆیە داوای لێ دەکەن کە بۆ چوونی ئەوان پەسەند بکات، ئێجا ئەگەر پەسەندی نەکرد ئازار و سزای دەدەن، بەلام ئەگەر پەسەندی بکات، ئەو ھەر تووشی ئازار و سزا دەبێت، جارێک لەلایەن ئەوانەو، جارێکیش لەلایەنی خەلکی ترەو، ئەگەر مەرۆ لە حاڵی خۆی و خەلکی ووردبێتەو شتی زۆر لەم بارەبەرە بەدی دەکات وەک ئەوێ کەسانێک کە حەزیان لە داوین پێسی و سەتم کردن و شێرک بپێار ھەبە بە ھێندێ ووتە پوچەل بە ناوی دینەو ئەو گوناھانە ئەنجام دەدەن وەک خوای گەرە دەفەرمووی: ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا

عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (الاعراف: ٣٣)، واتە: بلی: بەپاستی پەرەردگارم ھەرچی گوناھ و خراپەیک ھەبە حەرامی کردوو چ ئەوانە ئاشکران چ ئەوانە پەنھان،

هموو گوناھ و دەست درېژیه کی به ناحقه قی حه رام کردووه، هه روه ها حه رامی کردووه شه ریک بۆ خوا دانان به بئ ئه وهی هیچ به لگه یه کتان به دهسته وه بیټ، حه رامی کردووه له خۆتانه وه به ناوی خواوه شت بلین.

ده بینی جاری وا هه یه که سیکی موسلمانن چاک به ناچاری تیکه لی ئه و خه لکه خراپانه ده بیټ که هه ردوولا له یه ک شوین دانه وه ک شوقه، یان دوکان، یان قه یسه ری، یان قوتابخانه، یان له کاریک پیکه وهن، یان له گوندن له گه ل یه کن، یان له پینگادا، یان له شاریک پیکه وهن، یان له شوینیکی تر، ئه و موسلمانانه بیانه وی هه ر شتیک بکه ن ده بیټ ئه وانه ی له گه لیانن قایل بکه ن، یان له خراپه کانیان بی ده نگ بن.

به ئی: ئه و که سه خراپانه داوا له موسلمانن چاکه کان ده که ن که کاره خراپ و بۆچوونه کانیان په سندن بکه ن، یان بی ده نگ بن له خراپه کانیان، ئینجا ئه گه ر هاتوو خراپه کانیان په سندن کرد و لئێ بی ده نگ بوون، ئه وه له به لا و فیتنه ی ئه وان سه لامه ت ده بن، به لام به سه ریان زال ده بن و سوکایه تیان پی ده که ن که زۆر خراپه تره له وهی که پیشتر لئێ ده ترسان، وه ک ئه وهی داوای شایه تی دانی به دروین لئ ده که ن، یان به ناوی دینه وه فتوایه کی گهنده لیان بۆ بده ن بۆ ئه وهی پینگایان بۆ خو ش بکات بۆ خراپه و سته م، ئه وکات ئه گه ر گوپراپه لی نه کردن ئه وه ئازاری ده بدن و دژایه تی ده که ن، ئه گه ر گوپراپه لی شیان بکات، ئه وه به سه ریدا زال ده بن و سووکایه تی پی ده که ن زۆر له وه زیاتر که ئه و لئێ ده ترسا، بپوانه (معاویه) نامه یه کی بۆ (عائشه) ی دایکی ئیمانداران نووسی که ئامۆژگاری بکات، (عائشه) (رضی الله عنها) به و شیوه بۆی نووسی (سَلَامٌ عَلَيْكَ) له پیغه مبه رم بیستوووه ﷺ که ده یفه رموو: ((مَنْ التَّمَسَ رِضَاءَ اللَّهِ بَسَخَطَ النَّاسُ كَفَاءَ اللَّهِ مُؤْنَةَ النَّاسِ وَمَنْ التَّمَسَ رِضَاءَ النَّاسِ بَسَخَطَ اللَّهُ وَكَلَّ اللَّهُ إِلَى النَّاسِ))^(۱)، واته: هه ر که سیک

په زامه ندى خوا به ده ست بېنیت گوی نه داته په زامه ندى خه لکی، نه وه خواى گوره خه لکی بۆ مه یسر ده کات، به لام هر که سیک په زامه ندى خه لکی پېش په زامه ندى خوا بخت، نه وه خوا کاره کانی ده سپړیته خه لکی.

نه گړ خوا هیدايه تی که سیک بدات و سهرفرانزى کردبیت، نه وه تووشی نه و کاره حه رمانه نابیت و نارام ده گریټ له سهر نازاردان و دژایه تی کردنی مل هوپان، پاش نه وه ی نارامی گرت سهرفرانزى دنیا و قیامه تی چه نگ ده که ویت، هه روه کو چون پیغه مبه ران و شوین که وتوانیان و زانایان و پیاوچاکان نازارداون و دژایه تیان کراوه، به لام نه وان نارامیان له سهر گرتووه.

بېگومان ده بیت نه وه ش بزاندريټ که هیندى جار دروسته له پواله ت په زامه ندى ده ربېړیت، به لام له دله ودها پېی پازى نه بیت، وه که نه وه ی که زوری لیبرکریټ کوهر بکات، نه م بابته جگه له م باسه قسه ی لیبراوه به دریژی.

نه وه ی مه به ستمانه لیږدها باسی بکه ی نه وه یه ده بیت هر هه موو که سیک به گویره ی خوی تاقي بکریټه وه، هرگیز که س له تاقي کردنه وه پزگاری نابیت، جا بویه خواى گوره له زور شویندا باسی نه وه ی کردووه که ده بیت خه لکی تاقي بکریټه وه، تاقي کردنه وه ش یان به خووشی یه، یان به ناخووشیه، نه وکات پیویسته مروؤ نارامگر و سوپاسگوزار بیت خواى گوره ده فه رمووی: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوهُمْ أَهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ (الکھف: ۷)، واته: هرچی له سهر پوی زویدا هیه نیمة کردومانه به هو ی پازاندنه وه تا تاقيان بکه ینه وه، که کامیان کاروکرده وه ی چاکتر نه نجام ده دهن.

هه روه ها ده فه رمووی: ﴿وَيَبْلُوْنَهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ﴾ (الاعراف: ۱۶۸)، واته: به خووشی و ناخووشی تاقيمان کردنه وه بۆ نه وه ی بکه پینه وه.

ده فه رمووی: ﴿فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِّنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى

﴿۱۲۴﴾ وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى ﴿طه: ۱۲۴﴾، واته: نه گهر هیدایه تی منتان بۆ هات، نه وهی شوینی هیدایه تی من بکه ویّت، نه گومرا ده بیّت نه تووشی نه گبه تی ده بی، هر که سیکیش پشت له قورنان بکات، بیگومان تووشی زیانیکی تهنگ ده بیّت، له پوژی قیامه تیشدا به کویری حه شر ده کرین.

له نایه تیکی تر ده فه رموی: ﴿أَمَرَ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ﴾ (ال عمران: ۱۴۲)، واته: نایا نیوه واده زانن هر ناوا به ئاسانی ده چنه به هه شت؟! که هیشتا خودا ده ری نه خستوه کامتان خه باتکاری کردوه کامتان خوراگربوونه.

نه فسی مرۆف پاک نابیته وه و گه شه ناکات تاکو به به لا پاک نه کریته وه، وه ک زیئر که چۆن پاک و چاکه که ی له پیس و خراپه که ی جیا ناکریته وه تا به کوره پاک نه کریته وه.

هر خراپه یه ک تووشی مرۆف ده بیّت نه وه له نه فسی خراپ و نه فام و سته مکاری خۆیه تی خوای گه وره ده فه رموی: ﴿مَّا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ﴾ (النساء: ۷۹)، واته: هر چیت بۆ پیش دیت له خیر و چاکه، نه وه له خواوه یه، هر چی ناخۆشیه کیشت بۆ پیش دیت، نه وه دهستی خۆتی تیا به.

هه روه ها ده فه رموی: ﴿أَوَلَمَّْا أَصَبْتَكُمْ مُصِيبَةً قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ﴾ (ال عمران: ۱۶۵)، واته: ئاخو کاتێ زیانتان له دوورمن پیگه یشت که جارێکیش دوو نه وه نده زیان لیدان هیچ پرسیتان زیانه که مان له چی بوو؟ بلی: له خۆتانه وه بوو.

له نایه تیکی تر ده فه رموی: ﴿وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾ (الشوری: ۳۰)، واته: هر به لا و نه هه مه تیه کتان به سه ر

بیت، نه وه له نه نجامی نه و کاروکرده وانه په که به ناره زوی خوتان نه نجامتان داوه
- که چی خوی گه وره- له زږبه ی گوناوه کانیشتان ده بوړیت.

هه روه ها ده فـرمووی: ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا
مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ (الانفال: ۵۳)، واته: خدا ده روی چاکه ی له هـر گه لیکدا کرد بیتـه وه،
هـتا نه وان بیرى خویان نه گوپیږی، قهت خدا لئی نه گوپیون.

خوی گه وره له نایه تیکی ترده فـرمووی: ﴿وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ
وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ﴾ (الرعد: ۱۱)، واته: نه گه ر خوا بیه ویت به لایه ک به سه ر هـر
میلله تیکدا به ینیت، نه وه هـیچ هیژیک ناتوانیت به ری بگریت، هـیچ که سیش ناتوانیت
جگه له خوا فریایان بکه ویت و پرگاریان بکات.

خوی گه وره که باسی سزای گه له کانی پیشتـر ده کات له ناده مه وه تا کوتای، له
هـموویدا ده فـرمووی: نه وانه سته میان له نه فسی خویان کردووه سته مکار بوونه،
هـر گیز نه یـفـرمووه: سته م لیکراو بوونه، یه که م که سیکیش که دانی به سته می
خوی نا باوه ناده م و دایه حـوا بووه که ووتیان: ﴿فَلَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَّمْ
تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (الاعراف: ۲۳)، واته: په روه ردگارا نیـمه
سته ممان له نه فسی خومان کرد، خو نه گه ر لیـمان خوـش نه بیت و به زه بیت پیماندا
نه یه ته وه نه وه له خه ساره تمه ندان ده بین.

خوی گه وره به (ابلیس) ی فـرموو: ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ﴾
(ص: ۸۵)، واته: سویند به زاتی خوـم ده بیت دوزخ پر بکه م له تو و له هـموو
نه وانه ی که شوینی توش ده که ون.

نه و که سانه ی شوینی (ابلیس) ده که ون سه رگه ردان و گومپان هـر وه ک (ابلیس)
خوی ده لیت: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي أَغْوَيْتَنِي لِأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا أَغْوِيَهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (۳۹- ۴۰)، واته: په روه ردگارم، ماده م
به هو ی نه م نیـسانه وه منت سه رگه ردان و گومپا کرد شهرت بیت له زه ویدا هـموو

گوناه و تاوانىكيان لا جوان بكم و ھەر ھەموويان سەرگەردان و گومرا بكم، تەنھا بەندە دلسۆزەكانت نەبىت.

خوای گەورەش پىتى ھەرموو: ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ (الحجر: ٤٢)، واتە: بڕۆ چیت پێدەكریٽ بیکە لەبەر ئەوەی بەندە چاك و پاكەكانى من بە تۆ فریو نادری٤ن و تۆ ھیچ دەسەلاتیكت بەسەریاندا نیە، تەنھا ئەوانەى سەرکەش و یاخی و سەرگەردانهكانن شوینت ئەكەوون.

بۆیە دەبینین پێشینیانى چاكمان بەردەوام دانیان بە ھەلەى خوڤیان ناوھە نموونەى (ابى بكر) و (عمر) و (ابن مسعود) كاتیك قسەىەکیان دەكرد دەیانووت: ئەوھە بۆچوونى خۆمانە ئەگەر پاست بوو و پێكا بوومان، ئەوھە لە خواوھى، ئەگەر ھەلەش بوو و ئەوھە لە نەفسى خۆمان و شەیتانەوھىە خوا و پێغەمبەر لای بەرىنە.

لە ھەدىسى (القدسى) یشدا ھاتووە كە پێغەمبەر ﷺ لە پەرورەدگارى دەگىریتەوھە دەفەرموئ: ((يا عبادي، انما هي اعمالكم احصيا لكم ثم اوفيكم اياها، فمن وجد خيراً فليحمد الله ومن وجد غير ذلك فلا يلومنّ الا نفسه))^(١)، واتە: ئەى بەندەكانم ھەرچى دیتە پێتان ئەوھە كردهوھى خۆتانە، من زۆر بە ووردی سەرژمىریان دەكەم پۆتان، پاشان بە تەواوى دەیدەمەوھە پێتان، جا ھەرچى ھاتەوھە پێتان كردهوھى خۆتانە، ئەگەر باش بوو سوپاسى خوای لەسەر بكەن، خۆ ئەگەر بە جورىكى تر بوو ئەوھە سەرزنەشتى خۆتان بكەن بەس.

(١) صحيح: رواه مسلم (٢٥٧٧)، و ابو داود (٠)، والترمذی (٢٤٩٧)، و احمد فى ((المسند)) (١٦٠/١٥٤)، وابن ماجه (٤٢٥٧).

چەند ەە دىسىڭ لە سەردان پى داهىنانى بەندە بە ەە ئەگانى :

لە ەە دىسىڭى (صحيح) دا ەاتوو ە پىغەمبەر ﷺ دەفەر مووى: ((سيد الاستغفار، أن يقول العبد: اللهم أنت ربي لا إله إلا أنت، خلقتني وانا عبدك، وانا على عهدك ووعدك ما استطعت، أعوذ بك من شر ما صنعت، أبوء لك بنعمتك علىّ وأبوء بذنبي، فاغفر لي إنه لا يغفر الذنوب إلا أنت، من قالها إذا أصبح مُوقِناً بها فمات من يومه دخل الجنة، ومن قالها إذا أمسى مُوقِناً بها فمات من ليلته دخل الجنة))^(١)، واتە: گەر ەى (الاستغفار) ان ئەو ەى بەندە بلىٽ: خوا ە تۆ ەر ەردگارمى، ەىچ ەر ستر اوڭ نى بە ەق جگە لە تۆ، بە دىت ەىناوم و من بەندە ى تۆم، من تا بتوانم لە سەر ئەو پەيمان و بەلىنەم كە بە تۆم داو، پەنات پى دەگرم لە خراپە ى ئەو ى كە كردووم، دان ئە ەىنم بەو نىعمەتانە ى بە سەرتدا پژاندووم، دان ئە ەىنم بە گونا ەگانم، لىم خۆشبە بە پاستى كەس لە گونا ە خۆش نابىٽ جگە لە تۆ، ەەر كەسىڭ كاتىڭ بەيانى دەكاتەو بە ەقینەو ئەمە بلىٽ، ئەگەر لەو پۆژە دا بمرى دەچىٽە بە ەشت، ەەر كەسىڭىش كە ئىوارە دەكاتەو بە ەقینەو ئەمە بلىٽ، ئەگەر لەو شەو ە دا بمرىٽ دەچىٽە بە ەشت.

(ابي بكر الصديق) بە پىغەمبەر ى فەر موو ﷺ چى بلىٽ: ئەگەر بەيانى و ئىوارە ى كردەو، وە ئەگەر چو ە سەر جىگا: پىغەمبەر ﷺ (ابي بكر الصديق) ى فىركرد ئەگەر بەيانى و ئىوارە ى كردەو، ئەگەر چو ە سەر جىگا بلىٽ: ((اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِكُهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا أَوْ

(١) صحيح: رواه البخارى (٨٣/١١)، والنسائى (٢٧٩/٨)، والترمذى (٣٣٩٠).

أَجْرُهُ إِلَى مُسْلِمٍ))^(۱)، واته: خواجه نهی به دیهینه ری ئاسمانه کان و زهوی، نهی زانای غیب و ناشکرا، په روه ردگار و پادشای هه موو شتیک، شایه تی ددهم که هیچ په رستراویک نیه به حق جگه له تو، په نات پیده گرم له خراپه ی نه فسی خوم و خراپه ی شهیتان و هاویه ش دانانی له وهی که خراپه یه که بهیتم به سر نه فسمدا یان بیئالینم له موسلمانیکه وه، کاتیک به یانیت کرده وه یان ئیوارت کرده وه نه م نزایه بکه.

پیغه مبه ر عليه السلام له ووته کانیدا ده یفه رموو: ((الحمد لله نستعینه و نستغفره، و نعوذ بالله من شرور انفسنا و من سیئات أعمالنا))^(۲)، واته: سوپاس بو خوی گه وړه، په نای پیده گرین، داوی لیبور دنی لیده که ین، په نا ده گرین به خوا له خراپه ی نه فسماندا و له کرده وهی خراپماندا.

له فهرموده یه کی تر پیغه مبه ر عليه السلام ده فهرموو: ((إِنِّي أَخَذُ بِحُجْرَتِكُمْ عَنِ النَّارِ وَاَنْتُمْ تَتَهَاوْتُونَ تَهَاوَتَ الْفَرَّاشِ))^(۳)، واته: من که مه رتانه گرتووه تا کو نه چنه ناو ناگره وه، که چی ئیوه وه کو په پوله خوتان پاده پسکین و خوتانی تیده هاوین.

پیغه مبه ر عليه السلام لیږه مروئی تاوانباری به په پوله چواندوه، له بهر نه فامی و جوله ی به په لهی، چونکه په پوله هیچ نازانی و به په لهش جووله ده کات.

له حه دیسیکی تر دا هاتووه ده فهرموو: ((مثل القلب، مثل الریشة ملقاة بأرضٍ فلاة))^(۴)، واته: نمونه ی دل وه کو نمونه ی په پیک وایه که له بیابان فریدراوه. نه وهش دیاره که په پچون به ئاسانی به هه وادا ده چیت، بویه به و که سه ش ده گووتری: که گوپرایه لی که سیک ده کات که دهیچه وسینیته وه (انه استخفه) واته:

(۱) صحیح: رواه ابو داود (۵۰۶۷)، و الترمذی (۳۳۸۹)، و احمد فی ((المسند)) (۱۹۶/۲)، و حاکم (۵۱۳/۱).

(۲) صحیح: رواه النسائی (۱۰۵/۳)، و ابو داود (۲۱۱۸)، و الترمذی (۱۱۰۵).

(۳) صحیح: رواه البخاری (۲۷۴/۷)، و مسلم (۲۲۸۴)، و الترمذی (۲۸۷۷)، و احمد فی ((المسند)) (۳۱۲ و ۲۴۴/۲).

(۴) سنده حسن: كما قال الالبانی فی صحیح جامع (۵۷۰۹).

بە سووكى زانى و سەرگەردانى كرد، دەبينىن لە بارەى فیرە ونە وە دەگووتریٲ: ﴿فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ، فَأَطَاعُوهُ﴾ (الزخرف: ۵۴)، واتە: (فرعون) هیچ نرخى بۆ دانە نا بۆ گە لە کەى و بە سووك سەیری دەکردن و سەرگەردانى كردن، ئەوانیش گوٲپرايەلى بوون.

خوای گە و رەش دە فەرمووی: ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنَكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ﴾ (الروم: ۶۰)، واتە: ئارام بگرە، بە لئینی خوا دٲتە جئ، نە کا ئەوانەى بە گومانن، تۆ لە رٲى حق بٲرازینن و سووكت بکەن.

چونکە (الخفيف) بئ هٲز، جٲگیر نابئ و دە پوخی، بە لکو خاوەن یە قین دامە زراو و جٲگیر دە بیٲ، جا (اليقين) جٲگیر بوون و دامە زراندى ئیمانە لە دل بە زانست و کردە وە، جارى واش هە یە بە ندە زانستىکى چاکى هە یە، بە لام لە کاتى پٲش هاتنى بە لا دە پوخی، بۆ یە نە فسى مړؤف لە پە لە یى و خراپى و توو پە یى بە ئاگر چوٲنراو، ئارە زوواتە کانى لە ئاگرە و شە یٲانیش لە ئاگرە، پٲغە مبه رﷺ دە فەرمووی: ((الغضبُ مِنَ الشَّيْطَانِ وَالشَّيْطَانُ مِنَ النَّارِ، وَانْما تَطْفَأُ النَّارُ بِالْمَاءِ، فِإِذا غَضِبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَتَوَضَّأْ))^(۱)، واتە: توو پە یى لە شە یٲانە وە یە، شە یٲانیش لە ئاگر دروستکراو، ئاگریش بە ئاو دە کوژٲتە وە، کە واتە هەر کە سٲک لە ئٲوہ توو پە بوو با دە ست نوٲژ بشوړٲت.

له حه‌دیسکی تردا هاتوو: ((الغضب جمرة توقد في جوف ابن ادم، ألا ترى إلى حمرة عينيه وانتفاخ أوداجه))^(۱)، واته: توو‌په‌یی وه‌ک پشکو‌یه‌ک وایه که له سینگی مرو‌فدا ه‌ل‌ده‌گیرسی، ئایا نابینن که چۆن چاوی سوور ده‌بی‌ت و په‌گی لاملی ه‌ل‌ده‌ستی.

ئمه هه‌ل‌چوونی و کولانی خوینی دل‌ه بو‌تۆله سه‌ندنه‌وه، له حه‌دیسکی تردا هاتوو پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووی: ((إن الشيطان يجري من ابن ادم مجرى الدم))^(۲)، واته: خه‌ته‌ره وه‌سو‌ه‌سه‌ی شه‌یتان له‌گه‌ل خوینی نه‌وه‌ی ئاده‌مدا د‌یت و ده‌روات.

خوپاراستن له شه‌یتان:

دوو پیاو له خزمه‌ت پ‌یغه‌مبه‌ردا ﷺ بوو به‌شه‌په‌ جنیویان، یه‌کیکیان زۆر توو‌په‌ بوو بۆیه پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووی: من ووشه‌یه‌ک ده‌زانم ئه‌گه‌ر ئه‌و کابرایه بیل‌یت ئه‌وه په‌که‌ی ده‌نیش‌یت‌ه‌وه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه، که بلی‌ت: ((اعوذ بالله من الشيطان الرجيم))^(۳)، واته: په‌ناده‌گرم به‌خوا له شه‌یتانی نه‌فهره‌ت لی‌کراو.

خوای گه‌وره‌ش ده‌فه‌رمووی: ﴿ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ﴾^(۳۴) وَمَا يُلْقِهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ^(۳۵) وَمَا يَزَعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزَعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ^(۳۶) (فصلت: ۳۴ - ۳۶)، واته: به‌جوانترین و چاکترین شی‌وه‌به‌ره‌نگاری خراپه و نادرستی بکه، ئه‌وکاته ئیتر ده‌بینیت ئه‌وه‌ی که له نیوان تۆو ئه‌ودا دووژمنایه‌تی و ساردیه‌ک هه‌یه، ده‌بی‌ته‌ دۆست‌یکی د‌لسۆز و گیانی به‌گیانی، که‌سیش ناتوان‌یت

(۱) (رواه احمد فی المسند (۱۹/۳) والترمذی (۲۱۹۲) له سه‌نه‌ده‌که‌ی (علی‌ی کوپی (زید‌ی کوپی (ج‌دعان) هه‌یه که (ضعیف‌ه له‌گه‌ل ئه‌وشدا (الترمذی) به‌حه‌دیسکی (حسن‌ی داناه‌وه.

(۲) صحیح: ر‌واه البخاری (۲۴۰/۴)، ومسلم (۲۱۷۵)، و ابو داود (۲۴۷۰)، و احمد فی ((المسند)) (۳۳۷/۶).

(۳) صحیح: ر‌واه البخاری (۴۲۱/۱۰)، ومسلم (۲۶۱۰)، و ابو داود (۵۷۸۱)، والترمذی (۳۴۴۸).

به و پهفتاره هستیت جگه له وانهی که نارامیان گرتووه، ههروه ها که سیش ناتوانیت ههلوستی و بنوینیت جگه له که سیك نه بیت که خاوهنی به هرهیه کی گه وره بیت، هه رکتای له شهیتانه وه خه تهره و خه یالی نادروست له دل و دهروونتدا دروست بوو، گورج په نا به خوا بگره، چونکه به پراستی خوی گه وره بیسه ر و زانایه.

خوی گه وره ده فره مووی: ﴿وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يُنْظَرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ﴾ (۱۸۸) خذ العفو وأمر بالعرف وأعرض عن الجاهلین (الاعراف: ۱۹۹ - ۲۰۰)، واته: چاو بیوشه و فره مان به کاری چاکه بکه و وازیننه له و نه زانانه، هه ر کاتیکیش خه یالاتیکی خراپت له شهیتانه وه به دلدا هات، هه ر په نا به خوا بگره، بیگومان خوی گه وره بیسه ر و زانایه.

ههروه ها ده فره مووی: ﴿ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ﴾ (۱۶) وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ (۱۷) وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ (۱۸) (المؤمنون: ۹۶ - ۹۸)، واته: به چاکترین و جوانترین شیوه پال به خراپه و هه له کان بنی، خه مت نه بیت ئیمه چاک ناگادارین له گوفتار و قسه ی ناره وایان، بلای: پهروه دگارا من په نا ده گرم به تو له هه موو خه تهره و خه یالاتیکی شهیتانه کان، په نا ده گرم به تو ئه ی پهروه دگارم، که نه وان دین به لاهه وه.

به پشتیوانی خوی گه وره ته و او بووم له وه رگیژان و پوخت کردنی

نهم کتیبه، خودایه زور سوپاست ده که م که یارمه تیت

دام بۆ ته و او کردنی، خودایه داوات لیده که م

بۆم بکه ی به تویشووی قیامه ت،

واخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین، حسبنا الله ونعم الوکیل.

ناوهرۆك

- ٥..... پیښه کی وه رگځیږ
- ٧..... کورته یه ك له ژيانی (ابن القيم)
- ١١..... وه فات کردنی:
- ١١..... سوود وه رگرتن له قورئان.....
- ١٦..... بنچینه ئیمانیانیه کان له سورته تی (ق) دا.....
- ١٩..... به لگهی زیندوو بوونه وهی پۆڅی دواپی.....
- ١٩..... نه و به لگانه ی که له قورئاندا هاتوون له سه ر پۆڅی دواپی، له سه ر سی.....
- ٢١..... یه که م: دلی پۆشن ده بیټ.....
- ٢٣..... مانای (العی).....
- ٢٨..... شه ش په وشتی خه لکی دۆزه خ.....
- ٣٢..... باسکردنی چوار په وشتی به هه شتییه کان.....
- ٣٦..... شه رحی هه دیسی: ((وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ اللَّهَ اٰطْلَعَ عَلٰی اَهْلِ بَدْرٍ)).....
- ٤٠..... ته فسیری نه م نایه ته: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ ذَلُولًا﴾.....
- ٤٣..... پوون کردنه وهی سوپه تی (الفاتحه).....
- ٤٦..... ناسینی خوا.....
- ٤٩..... شه رحی هه دیسی ((اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ عَبْدُكَ، اِبْنُ عَبْدِكَ، اِبْنُ اَمْتِكَ)).....
- ٥٢..... مانای (العبودیه) به ندایه تی.....
- ٥٨..... (التوسل) پارانه وه به ناو و سیفات هه کانی خودا.....
- ٦١..... جیاوازی مانای (الحزن) و (الهم) و (الغم):.....
- ٦١..... دل مه نزلگای خواناسی و خوشه ویستییه.....
- ٦٢..... دل دوو جوړه:.....
- ٦٤..... وورد به وه له قورئان.....
- ٦٧..... دلت به چی پر ده که ی؟!.....
- ٦٩..... ته فسیری (الهاکم التکاکثر).....
- ٧١..... چه ند نامۆزگاریه کی زیږین.....
- ٧٥..... که مته رخمی به رانبه ر خودا.....

۷۶ باسی غیرهت
 ۷۷ چەند ئامۇزگاریه کی زیپرین
 ۸۱ (علی) ی کوپی (ابی طالب) - (سلمان) ی کوپی (الاسلام)
 ۸۲ چەند ئامۇزگاریه کی زیپرین
 ۸۵ خۆشەویستی بۇ پیغەمبەری خودا
 ۸۷ نمونە ی دنیا
 ۸۹ سەیره.. به راستی سەیره
 ۹۰ ئەنجام دەری حەرام
 ۹۱ چەند ئامۇزگاریه کی زیپرین
 ۹۳ پشتکردنە قورئان و سوونەت
 ۹۵ چەند ئامۇزگاریه کی زیپرین
 ۹۹ پوختە ی قسان ئەوہیہ:
 ۱۰۰ ناگات له گەرەیی خودا بیئت
 ۱۰۲ یەکتاپەرستی مەوۇ پزگار دەکات
 ۱۰۳ چیژ وەرگرتن
 ۱۰۴ پزگای گەیشتن به پەرەزەندی خودا
 ۱۰۵ تەقوا و پەرەشت جوانی دووشتی ژۆر بەرزن
 ۱۰۶ چەند ئامۇزگاریه کی زیپرین
 ۱۰۷ بېوای پتەو پزگارت دەکات
 ۱۰۹ کارەکانت بسپیترە خودا
 ۱۱۰ پشت به خوا بەستە، خوا فەرماوشت ناکات
 ۱۱۲ چەند ئامۇزگاریه کی زیپرین
 ۱۱۲ تۆزە ی خەلکی له سی پزگاوه تووشی دۆزەخ دەبن:
 ۱۱۲ خراپە کۆ دەبیتهوه له سی بنجینه:
 ۱۱۵ کامەرانی دنیا و قیامت
 ۱۱۷ تەفسیری ئایەتی ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا﴾
 ۱۱۸ مەولدان بۆ بەدەست هیئانی زانست
 ۱۱۹ حالی زانای بی عەمەل

- ۱۲۰ چەمكى له ژيانى پېغەمبەر
- ۱۲۳ حالى له خۇباي بووهكان
- ۱۲۵ دروستکردنى قەلەم و ئادەم
- ۱۳۰ چەند ئامۇزگارىهكى زېرپىن
- ۱۳۱ باسى قورئان
- ۱۳۵ كۆچكردنى پېغەمبەر بۇ مەدينه
- ۱۴۰ چەند ئامۇزگارىهكى زېرپىن
- ۱۴۴ باسى بېوادار و بى بېوا
- ۱۴۶ گوناھ و تاوان
- ۱۴۹ پشت ھەلكردن له قورئان
- ۱۵۰ مرقى دنيا ويست و مرقى دنيا نه ويست
- ۱۵۲ باسى زانست و زانيارى
- ۱۵۴ جۆرهكانى ئيمان
- ۱۵۵ تەوھكول و جۆرهكانى
- ۱۵۷ سكالاي خواناس و سكالاي نه فام
- ۱۵۹ ژيان له گوپراپايلى خوا و پېغەمبەر دايه
- ۱۶۶ تۆ نازانى خىر له چى دايه
- ۱۷۲ پېگاي به دەست ھىنانى زوھد
- ۱۸۰ بۇ تووشى نه ھامەتى دەبيت
- ۱۸۲ خەرمانەى دلائن
- ۱۸۷ نمونەى زاناي بەد عەمەل
- ۱۹۱ نمونەى دیندارىكى نه زان
- ۱۹۳ ئيمان و زانست چاكترين شتن
- ۱۹۶ ئە و ئيمانەى خوا و پېغەمبەر دەيانەوئیت
- ۱۹۹ چەند ئامۇزگارىهكى زېرپىن
- ۲۰۱ پېيازى ئيمانداران و پېيازى تاوانباران
- ۲۰۳ خەلکى له و باوهرەدا چوار جۆرن:
- ۲۰۶ دەشت ھەيە ھېچ سوودى نيه بۇ مرقى

- ۲۰۸..... مۇۋى ژىر
- ۲۱۱..... بە پىشتىۋانى خوا كارەكانت ئەنجامدە
- ۲۱۳..... پۈۈ لە دىنى خوا بىكە
- ۲۱۶..... پىڭايەكى ئاسان بۇ گەيشتن بە پەزنامەندى خودا
- ۲۱۸..... ۋوتەى پەند ئامىز
- ۲۱۹..... زوھد و جۆرەكانى
- ۲۲۰..... ۋوتەى پەند ئامىز
- ۲۲۱..... ۋازمىنان لە فەرمانەكانى خوا
- ۲۳۴..... باسى زىكرى خوا و شوكرانە بژىرى
- ۲۳۸..... پىڭگاي سەرفرازىي و گومپايى
- ۲۴۶..... كۆكردنەۋەى ھىدايەت و پەحمەت پىكەۋە، كۆكردنەۋەى گومپايى و
- ۲۵۲..... زىيانەكانى درۆ
- ۲۵۵..... چەند نەينى كە ئەم ئايەتە لە خۆى گرتوۋە:
- ۲۵۸..... نەفسى خۆت بىناسى خواش دەناسى
- ۲۶۰..... زىيانەكانى گوناخ و ئارەزوۋات
- ۲۶۱..... لە ھەموو شتەك ناۋەپاست بگرە
- ۲۶۵..... بە دلى پىر لە تەقۋا دەگەى بە پەزنامەندى خودا
- ۲۶۸..... بىنچىنەى كارى چاك و خراپ
- ۲۷۰..... ھىمەت و نىيەتى بەرز
- ۲۷۱..... چەمكى لە ۋوتەكانى (عبداللەى كوپى (مسعود)
- ۲۷۸..... باسى ئىخلاص
- ۲۸۰..... تام و چىژ ۋەرگرتن
- ۲۸۳..... سوۋدى ۋازمىنان لە گوناھ
- ۲۸۵..... بە كارەكانت مەنازە
- ۲۸۷..... ئەۋ شتانەى پىگرن بۇ گەيشتن بە پەزنامەندى خودا
- ۲۹۰..... نىشانەى كامەرانى و سەرگەردانى مۇۋ
- ۲۹۲..... بىناغەى كارەكانت پتەۋ بىكە
- ۲۹۳..... بىناغەى كارەكانىش دوو جۆرە:

- ۲۹۶ سەرچاۋەكانى كوفر.....
- ۲۹۹ باسكىكى زۆر گرنگ و بە سوود.....
- ۳۰۱ ۋە لامدانە ۋەى گومانە پوچەكەيان:.....
- ۳۰۵ ۋە لامدانە ۋەى بەلگە پوچەكانيان:.....
- ۳۰۸ درەختى ژيان.....
- ۳۰۹ درەختى ئىخلاص و يەكتاپەرستى.....
- ۳۰۹ درەختى شىرك و درۆ و پيا.....
- ۳۱۰ پىلەكانى كامەرانى مروف.....
- ۳۱۳ باسى ھالى رۆح و لاشەى مروف.....
- ۳۱۶ ناسىنى خۋاى گەۋرە دوو جۆرە.....
- ۳۱۸ پارە چۈر جۆرى ھەيە.....
- ۳۱۹ دىل نەۋايى كوردنى ئيمانداران.....
- ۳۲۰ ويىستگەى ئيمان.....
- ۳۲۲ نىعمەتەكانى خودا.....
- ۳۲۳ ئەۋخەتەرەى بە دىلت دادىت؟.....
- ۳۲۹ فەرمۇ: بەرداغىك لە ئاۋى ئيمان.....
- ۳۳۳ ويىستگەى ئيمان.....
- ۳۳۴ بەلايەكى نادىيار كە تۆ نازانى؟.....
- ۳۳۶ بە چ سىفەتتىك خودا دەناسى.....
- ۳۳۷ فراۋانترىن جۆرى خواناسى.....
- ۳۴۱ پوۋنكردنە ۋەى ھەدىسەكان:.....
- ۳۴۲ لەم بابەتە دا دوو چىن لە خەلكى بە ھەلە داچوۋنە:.....
- ۳۴۴ ئەم دوو بەشە كاميان بۆچوۋنەكانيان راستە:.....
- ۳۴۶ بەختەۋەرى لە راستگۈيى دايە.....
- ۳۴۷ ويىستگەى ئيمان.....
- ۳۴۸ دەتەۋىت لە لاي خەلكى بەپىز بىت!!.....
- ۳۵۳ سەفەرىك بۆ دوا ھەۋارگە.....
- ۳۵۴ شەيتان لە (۲) دەرگاۋە دەچىتە دلى مروف ۋە.....

۳۵۵	پىڭاى سەرگەۋىتن
۳۵۶	كى دەكەي بە ھاۋپىت؟!
۳۵۷	چىزى ھەرام
۳۵۸	ۋىستگە
۳۵۹	دلت مۆلگەي خودايە يان شەيتان
۳۶۱	باسى يەكتاپەرستى
۳۶۲	تۆ خوات ھەيە بۆ دل تەنگى؟!
۳۶۳	باسى (الإنبابة)
۳۶۴	ۋىستگە
۳۶۵	لە ۋوتەكانى شىيخ (على)
۳۶۷	بىر لە چى دەكەيەۋە؟!
۳۷۰	ۋوتەي پەند ئامىز
۳۷۳	ۋەستان لەبەر دەستى خوا
۳۷۴	ۋىستگە
۳۷۵	تەفسىرى چەند ئايەتتىك
۳۷۸	دلت پەيۋەستە بە چى؟!
۳۸۰	شۈكرانە بۆزىرى خودا
۳۸۳	ھۆكارى سەرگەردانى مۇۋ
۳۸۶	تاقى كوردنەۋەي خوا
۳۹۵	چەند ھەدىسىك لەسەر دان پى داھىنانى بەندە بە ھەلەكانى:
۴۰۰	ناۋەپۆك

Printed by

DAR EL-MAREFAH
Publishing & Distributing



التنفيذ الطباعي
دار المعرفة
للطباعة والتوزيع

Tel: 834301, 828030, Fax: 835614, Beirut-Lebanon
<http://www.marefa.com>

E-mail: info@marefa.com